

GF
0-1092.
fo

4755

பகரவணிகர்: தொல். பொ. ப். 16
"ந.ப. 12 அ.ப. தொல் பொ."

புத் பகரவணிகர், பொ. ப. 96
"மஞ்சிண்"

- மங்கல வாழ்த்துப் பாடலுங் குரவர்
மணையறம் படுத்த காதையு நடநவின்
௬௫ மங்கை மாதவி * யரங்கேற்று காதையு
மங்கி மாலைச் சிறப்புச்செய் காதையு
மிந்திர விழலு ரெடுத்த காதையுங்
† கடலாடு காதையும், மடலவிழ்
கானல் வரியும் வேனில்வந் திதுத்தென ;
௭௦ மாதவி யிரங்கிய காதையுந் திதுடைக்
கனத்திற முரைத்த காதையும் வினத்திறத்து
நாடுகாண் காதையுங் காடுகாண் காதையும்
வேட்டுவ வரியுந் தோட்டலர் கோதையொடு
புறஞ்சேரி யிதுத்த காதையுங் கறங்கிசை
௭௫ பூரகாண் காதையுஞ் சீர்சா னங்கை
யடைக்கலக் காதையுங் கொலைக்களக் காதையு
மாய்ச்சியர் குரவையுந் தித்திறந் கேட்ட
துன்ப மாலையு நண்பக னடுங்கிய
ஹர்சூழ வரியுஞ் சீர்சால் வேந்தனொடு
௮௦ வழக்குரை காதையும் வஞ்சின மாலையு
மழற்படு காதையு மருந்தெய்வந் தோன்றிக்
கட்டுரை காதையு மட்டலர் கோதையர்
குன்றக் குரவையு மென்றிலை யனைத்துடன்
காட்சி கால்கோ ணீர்ப்படை நடுகல்
௮௫ வாழ்த்து வரந்தரு காதையொ
டிவ்வா றைந்து
முரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யு
ளுரைசா லழக ளருள மதுனாக்
கூல வாணிகன் சாத்தன் கேட்டனன், இது
௯௦ பாலவகை தெரிந்த பதிகத்தின் மரபென.

உலகத்துக் காப்பியஞ்செய்வோன் அறனும் பொருளும் இன்பமும் வீடுங்
கூறல்வேண்டென்றே ; இந்நாடகக்காப்பியத்தினுள் அறனும் பொருளும் இன்ப
மும் சிறிதாயினுங்கூறி வீடுகிறிற்றிலர் ; என்னையெனின், † “யானறி ருவனது
பட்டதென்ற” உரைத்தசாத்தனார் நார்பொருளும் பயப்பப் பெருங்காப்பியமாகச்
செய்யக்கருகியிருக்கின்றார்க்கு, அழகன், § “நாட்டுதம் யாமோர் பாட்டுடைச்
செய்யுள்” என உளப்பாட்டுத்தன்மையாற்குறச் சாத்தனார் இவர் ஏனையிருவேந்த
ரையும் புகழ்ந்துரையாரென்பதுகருதி மூவேந்தர்க்கும் உரியதாகவின் || “சீரே

* அரங்கேற்றக்காதையெனவும் பாடம். § பதிகம் ௬௦.
† கடலாட்டுக்காதையெனவும் பாடம். || ௩, ௬௨.
‡ பதிகம், ௧௧.

யருளுக' என்று வகரவினாப்பொருண்மையான அவர்கருத்தநிகழ்ச்சிவிளங்கு வான்கூற, அவர் அதனையேதுணிந்து தமதுமுத்தமிழ்க்கல்வியும் வித்தகக்கவியும் காட்டுதற்குத் தாம் வகுத்துக்கொண்ட மூவகையுள்ளுறையின் விளைவுதோன்ற, மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்முதல் வரந்தருகாதையிறுதி முப்பதுவகைத்தாகவரையறு த்து, அதனை அதிகாரமாகப்பொதித்து முன்வைத்துப் பின்னர், அறனும் பொருளும் இன்பமும் கூறி அடைக்கலக்காதையிறுதிக்கண், * “போதி யறவோன் நன்முன், மணிமே கலையை மாதவி யளிப்பவும்” எனக் கோவலன் முன்கண்டகனவின் கண் நிகழ்ந்ததை எதிர்காலநிமித்தமாக மாடலற்குக் கூறுதலானும், நீர்ப்படையுள், † “மாதவி ..... மணிமே கலையை வான்றய ருறுக்கும், கணிகையர் கோலங் காணு தொழியெனக், கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து, போதித் தானம் புரிந்தறங் கொள்ளவும்” என்றலானும், வாழ்த்தின்கண் ‡ “மாதவி தன்றுறவுங் கேட்டாயோ தோழி, மணிமே கலையுறவுங் கேட்டாயோ தோழி” எனத் தேவநிகுறுதலானும், வரந்தருகாதையில், § “மணிமே கலையார், யாதவடுந்தற் கேதுவீங் குரை” என || “மையீ ரோதி” முதல ¶ “போதித் தானம் புரிந்தறம் படுத்தனன்” என்பதீரூ கப் பக்குவஞ்சொல்லி, ** “பருவ மன்றியும் பைக்கொடி நங்கை, திருவிழை கோல நீங்கினன்” என்றமையானும் மணிமேகலை துறந்தாளென்பதுணர்ந்து அத் துறவினைப் பின்வைத்து அதனோடு நாற்பொருளும்பூரித்துப் பெருங்காப்பியமாக முடித்தலைக்கருதி அடிகள் சாத்தனார்க்கு இவ்வுரையையுரைத்துழி, அவர் மணிமே கலைபெயரான் அவள்துறவே துறவாக அறனும்வீடும்பயப்ப ஓர் காப்பியஞ்செய்தமைத்தனனெனக்கேட்டு, அவ்வடிகள் விரும்பி இவ்விரண்டினையும் ஒருகாப்பிய மாக்கி உலகின்கண் நடாத்துவான்வேண்டவும் இருவர்களுக்கிடையே, இரண்டாக கடந்தனவென்க.

க - ௨. குணவாழிற் கோட்டத் தாசுதுறற் திருந்த

குடக்கோச சேர லிங்கோ ஷடிகுடகு

[அடிகளென்றது, துறத்தலான். அத்துறவின்வரலாறு யாதோவெனின்,— குமரியொடுவடலிமயத் தொருமொழிவைத் துலகாண்டசேர லாதற்குத் திகழொளி ஞாயிற் றேழ்பரி நெடுந்தேர்ச் சோழன் நன்மக ணற்சோண யீனற மக்க ளிருவ ருண் முன்னோன் நன்னைப் பின்ன ரியற்றிப் பின்னோன் நன்னையும் பெருநரம் பாகென வன்னவர் தம்மொடு தென்னர் செம்பியர் தன்னடி போற்றத் தமனிய மண்டபத்துச் சிங்கஞ் சுமந்த பொங்கலை மீமிசையுலரித் தினாயிற் கவரி யிரட்ட வேந்த ளிருந்துழிச் சார்ந்த நிமித்திக னடிமுதன் முடிவனா நெடிது நோக்கி யின்றோள் கழியப் பொன்றிக முலகஞ் சோதி நீயெனச் சேரலற் குரைத்தவன் மைந்தனா நோக்கி நந்தாச் செங்கோ லந்தமி லின்பத் தாசா ஞரிமை யினையோற் குண்டென வுனைவ னன்வெருண் டழுக்காற் றொழுக்கத் திழுக்கு நெஞ்சினன் கண்ணெரி தவழ வண்ணலை நோக்குங் கொங்கவழி நுறந்தார்க் கொடித்தோத் தானைச் செங்குட் டெவன்றன் செல்ல னீங்கப் பகல்செல் வாயிற் படியோர் தம்மு

* அடைக்கலக்காதை, ௧௦௩ - ௧௦௪.

|| வரந்தருகாதை, ௧௦.

† நீர்ப்படை, ௧௦௩, ௧௦௪.

¶ ,, ௨௮.

‡ வாழ்த்து, அடித்தோழியரற்று.

** ,, ௩௩.

§ வரந்தருகாதை, ௪ - ௫.

னகலிடப் பார மகல நீக்கிச் சிந்தை செல்லாச் சேனெடுந் தூரத் தந்தமி விற்பத் தரசான் வேந்தாயினென்பது. இக்கதையைப் பதிற்றுப்பத்தினுள் அஞ்சாடி பத்தின்முடிவிற்கண், * “வடவ ருட்கும்” என்னுங் கவிபுள்ளும், வாழ்த்தின்கண் ணும், வரந்தருகரைதக்கண்ணுங் காண்க.

குணவாயில் - திருக்குணவாயிலென்பதோரூர்; அது வஞ்சியின் கீழ்த்திசைக் கணுள்ளது; அஃது ஆகுபெயர். அது குணக்கணவாயில் குணவாயில்; குணக் கிண்கணவாயில் குணவாயிலெனச் சாரியைபெற்றும் பெருதும்வரினும் அமையும். என்னை? † “ஏழ னுருபிற்குத் திசைப்பெயர் ஞன்னிச், சாரியைக் கிளவி யியற் கையு மாகும்” என்றாராகலின். வாயிற்கோட்டமென்பது ‡ “லகார விறுதி னகார வியற்றே” என்பதனால், ஏழ னுருபின்கண்வந்த சாரியை லகாரவீற, வருமொழி முதல் வல்லெழுத்துவர னகாரம் வேற்றுமைக்கண் திரிந்து நகாரமாயிற்றே போலத் திரிந்தது. கோட்டம் - அருகன்கோயில். அது § “மஃகான் புள்ளிமு னத்தே சாரியை” என்பதனால் ஏழ னுருபின்கண் சாரியைபெற்று, || “அத்தேவற்றே யாயிரு மொழிமே, லொற்றுமெய் கெடுத்தெ றற்றென் றற்றே” என்பதனால் மகரங் கெட்டு, ¶ “அத்தி னகர மகரமுனை யில்ல” என்பதனால், அகரங்கெட்டுமுடிக் தது. ** “அவறதன், மெய்யீ றெல்லாம் புள்ளியொடு நிலையல்” †† “குற்றிய லுக ரமு மறநென மொழிப” என்பதனாலும், ‡‡ “புள்ளி யீற்றமு னுயிர்தனித் திய லாது, மெய்யொடுஞ் சிவனு மவ்வியல் கெடுத்தே” என்பதனாலும் வருமொழி அகரவுயிரேறிற்று, அரசு - அரசாட்சி. துறந்திருந்த - நிலைமொழியீற்றுக் குற்றக ரம் முற்கூறியவாறே முடிந்தது. குடக்கோவென்பது §§ “அகர விறுதிப் பெயர் நிலை முன்னர், வேற்றுமை யல்வழிக் கசுதபத் தோன்றிற், நத்த மொத்த வொற்றிடை மிகுமே” என்பதனால், பெயரொடுபெயர்புணர்ந்து வல்லொற்றுமிக்கது. கோச் சேரலென்பது |||| “ஒகார விறுதி யேகார வியற்றே” என்பதனால், ஒகாரவீற்றுப் பெயர்ச்சொல் அல்வழிக்கண் ஏகாரவீற்று அல்வழியேபோல வல்லெழுத்துப் பெற்றுமுடிக்கவென்றலின், வல்லொற்றுமிக்கது. |சேரலென்றது - அண்ணல்,

* “வடவ ருட்கும் வானரேய் வெல்கொழிக், குடவர் கோமா னெடுஞ்சேர லாதற்குச், சோழன் .....மகன், காணவில் காணங் கணையிற் போகி, யாரிய வண் ணிலை வீட்டிப் பேரிசை, யின்ப லருவிக்க கங்கை மண்ணி, யினத்தெரி பல்லான் கன்றொடு கொண்டு, மாறா வல்லி விதிப்பிற் புறத்திற்த், தறுபுலி யன்ன வயவர் வீழ்ச், சிறுகுர னெய்தல் வியலூர் ஹரி, யக்கரை நண்ணிக் கொடுகூ ரெறிந்து, பழையர் காக்குங் கருஞ்சினை வேம்பின், முரரை முழுமுத றுமியப் பண்ணி, வாலிழை கழித்த நறும்பல் பெண்டிர், பல்லிருங் கூந்தன முரச்சியாற், குஞ்சர வொழுதை பூட்டி வெத்திற், லாராச் செருவிற் சோழர்குடிக் குரியோ, ரொன்ப தின்மர் வீழ வாயிற்புறத் திறுத்து,.....செருவி னாற்றிலையறுத்துக், கெடலருந் தானையொடு கடல்பிறக் கோட்டிய, செங்குட் டுவனைக், கரண மமைந்த காசுறு செய்யுட், பாணீ பாடினாற் பத்துப் பாட்டி.”

† தொல், எழுத், உருபிய, உக.

** தொல், எழுத், புணரியல், உ.

‡ ” ” புள்ளியல், எக.

†† ” ” ” க.

§ ” ” உருபியல், கக.

‡‡ ” ” ” கக.

|| ” ” புணரியல், கக.

§§ ” ” உயிரியல், க.

¶ ” ” ”, உக.

||| ” ” உயிரியல், அ.

தோன்றல், கிளையல், இளவலென்றோர் போல்வதோர் லகாரவீற்றுப் பெயர்ச்சொல்; அன்றியும் சேரலென்னும் பெயர்த்திரிசொல்லெனினுமமையும். சேரலிளங்கோ வென்பது “புள்ளி யீற்றமு ணயிர்” என்பதனால், லகாரவொற்றிற்று நிலைமொழி மேல் வருமொழிமுதல் இகரவுயிரேறிமுடிந்தது. கோவடிக்கென்பது * “எல்லா மொழிக்கு முயர்வரு வழியே, யுடம்படு மெய்யி னுருபுகொளல் வரையார்.” என்பதனால், வகரவுடம்படுமெய்யாயிற்று. அடிக்கென்றது † “ளகார விற்று ணகார வியற்றே” என்பதனால், ணகாரம் வேற்றுமைக்கண் திரிந்து டகாரமாயிற்றே போல இதுவும் வேற்றுமைக்கண் திரிந்து டகாரமாயிற்று.

அரசென்பதற்கு இரண்டனுருபு விரித்துத் துறந்தென்னும் வினையெச்சத் தோடும், துறந்தென்னும் வினையெச்சத்தை இருந்தவென்னும் பெயரொச்சத்தோடு முடித்து அதனையும் அடிகளென்னும் பெயரோடே முடிக்க.

அரசாட்சியைத்துறந்து திருக்குணவாயிற்கோயிற்கண்ணையிருந்த குடகிசைக் கோவாகிய செங்குட்டுவென்னுஞ்சேரற்கு இளங்கோவாகிய அடிக்கெணப் பண்பொட்டு விரித்தடைக்க. இளமைப்பருவத்தே இராசபோகத்தைத்துறத்தல் அருமையால் துறந்தென்றும், அங்ஙனம் போகதுகர்த்தவிடத்தே மீட்டிம்தவவுருத் தாங்கியிருத்தலருமையான் இருந்தென்றங்குறிஞர்.

இம்முதலிரண்டடிக்கும் இத்துணையுங்குறியது எழுத்துச்சந்திமுடிவும் சொன் முடிவுமெனக்கொள்க.

இனிப், பொருளாராய்ச்சி எண்வகைய. அவை திணை, பால், செய்யுள், நிலம், காலம், வழு, வழக்கு, இடமென்பன. அவற்றுள், திணை - இரண்டு; ஆவன : அகத்திணை புறத்திணையென்பன. † பால் - பதினான்கு; ஆவன : கைக்கிளைமுதல் பெருந்திணையிறுவாய் ‡ ஏழும், வெட்சிமுதல் பாடாண்டிணை இறுவாய் § ஏழும். | செய்யுள் - அறுவகை; ஆவன : வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, பரிபாடற்பா, மருட்பாவென்பன. நிலன் - நால்வகை; ஆவன : முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், செய்தலென்பன. காலம் - பன்னிரண்டு; ஆவன : || சிறுபொழுதாறும் ¶ பெரும்பொழுதாறும். வழு - பதினான்கு; ஆவன : அகத்திணைவழுவேழும், புறத் திணை வழுவேழும். வழக்கு - இருவகை; ஆவன : நாடகவழக்கும், உலகியல்வழக்கு மென்பன. இடம் - இருவகை; ஆவன : வழக்கிடமும், செய்யுளிடமும்.

இவற்றுள் நிறுத்தமுறையானே அகத்திணைப் பொருட்பகுதிமுதலியன இப் பதிகச்செய்யுளுண்டுமுடியாமையின், அவை முடியுமிடங்குறுதற்கு, ஆசிரியர் அகப்

* தொல், எழுத், புணரியல், கூஅ. † தொல், எழுத், புள்ளிமய, கடுக.

‡ ஏழாவன : கைக்கிளைத்திணை, முல்லைத்திணை, குறிஞ்சித்திணை, மருதத் திணை, செய்தற்றிணை, பாலைத்திணை, பெருந்திணையென்பன. இவை அகத்திணையெனப்படும்.

§ ஏழாவன : வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண்டிணையென்பன. இவை புறத்திணையெனப்படும்.

|| சிறுபொழுதாறுவன : மாலை, யாமம், வைகுறு, காலை, கண்பகல், ஏற்பா டென்பன.

¶ பெரும்பொழுதாறுவன : காள், கூதிர், முன்பணி, பின்பணி, இளவேனில், முதுவேனிலென்பன.

பொருட்பகுதி கூறுவார், * “மாயோன் மேய காடுறை யுலகஞ், சேயோன் மேய மைவறா யுலகமும், வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும், வருணன் மேய பெருமண லுலகமும், முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச், சொல்லிய முறையார் சொல்ல வும் படுமே” என முல்லைத்திணையை முதலாகநாட்டுதலின் அம்முறையே அகத் திணைப்பொருட்பகுதி முடியுமிடம் ஈண்டு எடுத்துக்காட்டப்படும்.

† “முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டி, னியல்பென மொழிப வியல் புணர்ந் தோரே” என்பதனால், முதற்பொருள் இருவகைப்படும். முல்லைத்திணை நிலநுதற்பொருள். ‡ “காரு மாலையு முல்லை” என்பதனால், அத்திணைக்குரிய பெரும்பொழுதும் சிறுபொழுதும் கொள்ளப்படும். பெரும்பொழுது: § “காரோ வந்தது” என்பதனால் காரும், சிறுபொழுது: || “மாலையீ யாயின” என்பதனால் மாலையுக்கூறினா. கருப்பொருள், ¶ “செய்வ முனாவே மாமரம் புட்பறை, செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ, யவ்வகை பிறவங் கருவென மொழிப” என்பதனாலுணர்க. இந்நிலத்திற்குக் கருப்பொருள்: ** “கன்று குணிலாக் கனியுரு த்த மாயவன்” என்பதனால் நெய்வழும, †† “அனாவிலையுணவின்” என்பதனால் உணவும், ††† “நீர்நகை வேட்கையின் மானின்று விளிகும்” என்பதனால் மாவும், §§ “கொல்லப் புனத்துக் குருந்தொசித்தான்” என்பதனால் மரமும், |||| “கான வாரணங் கதிர்வர வியம்ப” என்பதனால் புள்ளும், ¶¶ “ஏறங் கோட்பறை” என்பதனால் பறையும், ***, “கோகுல மேய்த்து” என்பதனால் செய்தியும், ††† “குட முதல் . . . வேண்டிய பெயரே” என்பதனால் முல்லையாரும், பண்: †††† “முல்லைத் தீம் பாணி யென்றான்” என்பதனால் சாதாரியும் கூறினார். உரிப்பொருள்: §§§ “புணர்தல் பிரித விருத்த லிரங்க, லாட லிவற்றி னிமித்த மென்றிவை, தேருங் காலேத் திணைக்குரிப் பொருளே” என்பதனாலுணர்க. ||||| “இருந்தேங்கி வாழ்வா ருயிர்ப்புறத்தாய்” என்பதனால் இருந்தலும், ||||| “போருளி னீழல்” என்பதனால் நிமித்தமுங்கூறினார். பிறவுமென்றதனால் நிலம்களும் நீர்நிலையும் வார்கொடியும் பூவங்கொள்ளப்படும்; இவற்றுள், ¶¶¶ “இனையும் கோவலா” என்பதனால் நிலம்களும், **** “புடைநெறிப் போயோர் பொய்கையிற் சென்று” என்பதனால் நீர் நிலையும், †††† “ஆய்கொடிக் கலையும்” என்றதனால் வார்கொடியும், ††††† “காயா மலர் மேனி” §§§§§ “முல்லை நிகாமலர்” என்பவற்றார் பூவும் பிறவுங்கூறினார்.

* தொல், பொரு, அகத்திணை, டி.	¶¶¶
† “ ” ” ” ச.	*** ஆய்ச்சியர்குரவை, “கோவாம”
‡ “ ” ” ” ஈ.	††† “ ” ” “குடமுத”
§ கால்கோட்காதை, ககஅ.	††† “ ” ” “செங்கில”
காண்வலரி, “பையுணைய”	§§§ தொல், பொருள், அகத்தி, கச.
¶ தொல், பொருள், அகத்தி, கஅ.	காண்வலரி, “பிரிந்தா”
** ஆய்ச்சியர்குரவை, “கன்று”	¶¶¶¶ கொலைக்களக்காதை, ச.
†† கொலைக்களக்காதை, ஈ.	**** காமகாண்காதை, கசக.
‡† காமகாண்காதை, எஅ.	†††† “ ” ” அஉ.
§§ ஆய்ச்சியர்குரவை, “செங்கில”	†††† வேட்கையலரி, “ஆய்பொன்னி.”
பறஞ்சேரியுத்தகாதை, ஈஎ.	§§§§ கனத்திறமுரைத்தகாதை, க-உ.

‘குறிஞ்சித்திணை’நிலமுதற்பொருள். பெரும்பொழுது : * “அருவி யொலிக்கு
.....மலைகாண் குவம்” என்பதனால் கூகிர்ப்பொழுதும், சிறுபொழுது : † “குன்
றத்துச் சென்று வைகியும்” என்றதனால் நன்னியாமீறும், கருப்பொருள் : ‡ “நீலப்
பறவைவேமல்.....புதல்வன் வரும்” என்பதனால் தெய்வமும், § “ஐவன வெண்
ணெலும்.....கொய்ப்பூத் திணையும்” என்பதனால் உணவும், || “புலியொடு
பொருஉம் புகர்முதும்” என்பதனால் மாவும், ¶ “கோங்கம் வேங்கை” என்பதனால்
மரமும், ** “காணக் கோழியுந் தேன்மொழிக் கிண்ணையும்” என்பதனால் புள்ளும்,
†† “தொண்டகந் தொடுமின் சிறுபறை தொடுமின்” என்பதனால் பறையும்,
‡‡ “கொய்ப்பூத் திணையும்” §§ “நறவுக் கண்ணுடைத்த” என்பவற்றால் செய்தியும்,
||| “அந்தீவ் குறிஞ்சி” என்பதனால் யாமும், ¶¶ “குறிஞ்சி பாடுமின்” என்பத
னால் பண்ணும், உரிப்பொருள் : *** “அஞ்சலோம் பென்ற நலனுண்டு” என்பத
னால் புணர்தலும், **** “நல்காதார்” என்பதனால் புணர்தலிந்தமும், ††† “குன்
றவருங்கண்ணிநிற்க” ‡‡‡ “குறத்தியர் பாடிய” என்பனவற்றால் நிலமக்களும்,
§§§ “அருவி யாடிய மகன்சுனை குடைந்தும்” என்பதனால் நீர்நிலையும், |||| “எல
வல்லியு மிருங்கறி வல்லியும்” என்பதனால் வார்கொடியும், ¶¶¶ “விரவு மலர்தூவு
மின்” என்பதனால் பூவும் பிறவுக்கறிஞர்.

மருதத்திணை நிலமுதற்பொருள். **** “இன்னிள வேனில் வந்த திவனென”
என்பதனால் பெரும்பொழுதும், †††† “வாக்கண் விழியா வைகறை யாமத்து”
என்பதனால் சிறுபொழுதும், கருப்பொருள் : ‡‡‡‡ “மலைச்சிறு கரிந்த வச்சிர வேந்
தற்கு” என்பதனால் தெய்வமும், §§§§ “குமரிக் கூட்டிற் கொழும்பல் ஸ்ரணவு”
என்பதனால் உணவும், ||||| “கழாமயிர் யாக்கைச் செங்கட் காரான்” என்பதனால்
மாவும், ¶¶¶¶ “மருதோக்கு முன்றுறை” என்பதனால் மரமும், ***** “கம்புட்
கோழியுந் கண்குர னாயும்” என்பதனால் புள்ளும், ††††† “தென்கிணைப் பொரு
கர் செருக்குட னெடுத்த” என்பதனால் பறையும், ‡‡‡‡‡ “ஏரொடு நின்றோர்”
§§§§§ “அரிந்துகால் குவித்தோர்” என்பனவற்றால் செய்தியும், யாழ் : ||||| “அகி

* காட்சிக்காதை, சு - ஏ.	§§§ குன்றக்குரவை, “குருவி”
† குன்றக்குரவை, க.	காட்சிக்காதை, சுக.
‡ “செறிவனை”	¶¶¶ குன்றக்குரவை, “குருவி”
§ காகொண்காதை, அ0 - அக.	***** வேனிற்காதை, ஏ.
காட்சிக்காதை, உக.	†††† நாகொண்காதை, க.
¶ “கஎ.	‡‡‡‡ ஊர்காண்காதை, சுச.
** “கசு.	§§§§ காகொண்காதை, கடக.
†† குன்றக்குரவை, “குருவி”	“ககக.
‡‡ காகொண்காதை, அக.	¶¶¶¶ ஊர்காண்காதை, எஉ.
§§ காட்சிக்காதை, உஎ.	***** நாகொண்காதை, ககசு.
கடுகற்காதை, கரு	††††† “கககஅ.
¶¶ குன்றக்குரவை, “குருவி”	‡‡‡‡ “ககரு.
*** “கிடித”	§§§§§ “ககசு.
††† “குருவி”	வேனிற்காதை, உக.
‡‡‡. நீர்ப்படை, உஉக.	

ராமரபின் யாழ்கை வாங்கி” என்பதனால் மருதயாமும், பண்: * “வைகறைப் பாணியும்” என்பதனால் மருதப்பண்ணும், உரிப்பொருள்: † “சிலம்புள கொண்மென்” என்பதனால் ஊடலும், ‡ “விடுதலறியா விருப்பினன்” § “போற்றுவொழுக்கம் புரிந்தோ” என்பனவற்றால் நிமித்தமும், || “கருங்கை வினைஞருங் களமரும்” ¶ “சின்மொழிக் கடைசியர்” ** “உழவ ருழத்தியர்” என்பனவற்றால் நிலமக்க ளும், †† “பூகா நிலஞ்சிப் பொருகய லோட்டி” என்பதனால் நீர்நிலையும், ††† “கோதை மாதவ்” என்பதனால் வார்கொடியும், §§§ “வெண்பூ மல்லிகை ..... தன்செவ் கழுநீர்” என்பதனால் பூவும் பிறவுங்குறிநர்.

நெய்தற்றினை நிலமுதற்பொருள். பெரும்பொழுது - காரும் இருவகை வேளிறும். இவை ஆசிரியர் எடுத்தோதாமையின் அடிகள் கூற்றிற்சிறப்போலும். சிறு பொழுது: ||| “வையமோ கண்புதைப்ப வந்தாய் மருண்மால்” என்பதனால் மாலையும், கருப்பொருள்: தெய்வம்: ¶¶ “கடற்றெய்வக் காட்டிக் காட்டி” என்பதனால் வருணனும், உண: *** “விலை மீ னுணைகல் பொருட்டாக” என்பதனால் மின்விலையுணவுக்கறிநர். மா, உமணர் பகடன்றி இந்நிலத்திற்கு விலங்கினமையின் ஆசிரியர் கூற்றிற்சிறப்போலும். இனி முதலையும் சுறவும் ††† மாவென்பர்; §§§ “கெண்டை யஞ்சினை மேய்ந்து கிளர்ந்துபோய், முண்ட கத்துறை சேர்ந்த முதலையா, வண்டல் வார்கரை மாமக ரக்குழாய், கண்டு நின்று கனலுங் கழி யெலாம்” எனக் காட்டுவொருளராயினும், அவை மீனென்பபலவவல்லது மாவென்ப படா; §§§ “பொறைமலி பூம்புன்னை” என்பதனால் மாமும், |||| “அன்னத் துணையோ டாட” என்பதனால் புள்ளுக்கறிநர். பறை கூற்றிற்சிற; மீன்கோட் பறையென்க. ¶¶¶ “கடல்புக் குயிர்கொன்ற வாழ்வார்” என்பதனால் செய்தியும், *** “சித்திரப்படத்து ..... குற்ற நீங்கிய யாழ்” என்பதனால் யாரும், பண்: †††† “துணையர் விளரி” என்பதனால் விளரிப்பண்ணும், உரிப்பொருள்: †††† “கொளவல்லா யென்னவி கொள்” என்பதனால் இரங்கலும், †††† “பேராளி வீழ், விருந்தேங்கி வாழ்வார்” என்பதனால் நிமித்தமும், §§§§ “சேரிப் பரதர் வலை முன்றில்” ||||| “பவள வுலக்கை” ¶¶¶¶ “ஏறிவனைகளர்ப்ப” என்பனவற்றால் பரதரும் பரத்தியரும் துணையரும் துணைச்சிவருமாகிய நிலமக்களும், ***** “நாந்தன்

* புறஞ்சேரியிறத்தகாதை, கச்சு.	††† என்பவர் நக்கீரனார்.
† கனத்திறமுறைத்தகாதை, எக.	††† துளாமணி, நாட்கீசகருக்கம், உஉ.
‡ அரங்கேற்றகாதை, கசை.	§§§ காணல்வரி, “துறைமேய்”
§ கொலைக்களக்காதை, அக.	“அன்னர்”
நாகொண்காதை, கஉரு	¶¶¶ “கடல்புக்”
¶ “கரு0.	*** “முதற்கட்டுகோ.
**	†††† “துணையர்”
†† நாகொண்காதை, எஅ.	†††† “பிரிந்தார்”
‡‡ ஊர்காண்காதை, ககரு.	§§§§ “வாரித்தரன்”
§§ “எஅ - எக.	“பவள”
காணல்வரி, “பையுனையகூர்”	¶¶¶¶ “ஏறிவனை”
¶¶ “கரியமலர்”	***** “கோந்தநம்”
*** “வலைவாணர்”	

ஹை” என்பதனால் நீர்நிலையும், * “அம்மெ னினர வடிப்புகள்” என்பதனால் வாரீர்கொடியும், † “ஹனாழல் கையினைந்தி” என்பதனால் பூவும் பிறவுக்கறிஞர்.

“சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படும்” என்பதனாற் சொல்லாதமுறையாற் சொல்லவும்படுமென; அருத்தாபத்திகோடலானும், † “நெவுநிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலொடு, முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே” என்பதனானும், § “முல்லையுக் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து, நல்லியல பிழந்து நடுங்குதய நறுத்தப், பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளுங், காலை யெய்தினிர்” என்பதனானும் போந்த இப்பெற்றித்தாகிய பாலைத்திணை நிலமுதற்பொருள். பெரும் பொழுது: || “வேனிற் கிழவனாடு வெங்ககி வேந்தன், றுனலத் திருகித் தன்மையிற் குன்றி” என்பதனால் இருவகைவேனிலும், கிறுபொழுது: ¶ “படுங்கதி ரமயம் பார்த்திருந் தோர்க்கு” என்பதனால் ** நண்பகலுங்கறிஞர். கருப்பொருள்: தெய்வம், ஆசிரியர் புலப்பட எடுத்தோதற்றிலரோனும், †† “கடுங்கதிர் திருகலின்” எனவும், ††† “வெங்கதிர் வேந்தன் றுனலத் திருக” எனவும், §§ “ஐயை கோட்டத் தெய்யா வொருசிறை” எனவும், |||| “கொற்றவையுங் கொடுமரமுஞ் செல்லும்” எனவுங் கூறதானும், பிறவாற்றானும் பரிதியஞ்செல்வனும், திசிரியஞ்செல்வியுமெனக்கொள்க. உறு: ¶¶ “ஆரிடை யத்தத் தியங்குந ரல்லது, மாரி வளம்பெருவில்லே நுழவர்” என்பதும், ஆறெறிந்து 5 குறையகொண்டும் உண்ணுமுணவுமாம். மா: *** “மானின்று விளிக்கும்” என்பதனால் உழையான்முதலியனவும், ††† “அலர்தலை மராமு முலமுதலை யோமையும்” என்பதனால் மரமும், ††† “கானவாரணங் கதிர்வர வியம்ப” என்பதனால் புள்ளும், §§§ “துண்ணென் றுடியொடு” என்பதனால் பறையும், |||| “பொருள்கொண்டு புன்செயின்” என்பதனால் செய்கியும், ¶¶¶ “கெத்திற் புரிந்த செங்கோட்டியாழ்” என்பதனால் யாழும், பண்: **** “ஆசான் றிறத்தின்” என்பதனால் காந்தாரபஞ்சமமுங் கூறிஞர்; உரிப்பொருள்: †††† “தொடிவனைச் செங்கை தோளிற்காட்டி” எனவும், †††† “ஆரிடையுந்த மாதானோக்கி” எனவுங் கூறினமையாற் போக்கும், வாளாது போக்கெல்லாம் பாலையென்றலின், உடன்போக்கும் கொள்ளப்பட்டன. நிலமக்கள்: §§§§ “கண்ணி லெயினர்” எனவும், ||||| “இளமா வெயிற்றி” எனவுங்கூறலின், எயினரும் எயற்றியரும். ஈண்டு நீரினமை, நிலை: “நீர்நகை வேட்கையின்

* கானல்வரி, “தம்முடைய”	*** காடுகாண்காதை, எஅ.
† “நிணங்கொள்”	††† “எடு.”
‡ தொல், பொரு, அகத்திணை, ௩௧.	††† புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை, ௩௭.
§ காடுகாண்காதை, ௬௪-௬௭.	§§§ வேட்டுவவரி, “துண்ணென்”
“சூஉ - சூநு.	“பொருள்”
¶ புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை, ௧௬.	¶¶¶ புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை, ௧௦௬.
** ஏற்பாடெனவும் பிரதிபேதம்.	**** “ககஉ.
†† வேட்டுவவரி, ௧.	†††† “நுநு.
‡† காடுகாண்காதை, ௬௨ - ௬௩.	†††† “நுபு.
§§ வேட்டுவவரி, ௪. •	§§§§ வேட்டுவவரி, “துண்ணென்”
“கன்விலையாட்டி”	“இளமா”
எஎஃ காடுகாண்காதை, ௨௦௯ - ௨௧௦.	

மானின்று விளிக்கும்” என்பதனானும், * “நீரின்றி வேனி நெறுநிலம் பாலை” என்பதனானும் நீரின்றமையே இந்நிலத்திற்குச் சிறப்பெனவுணர்க. † “அறுநீர்ப் பைஞ்சுனை யாமரப் புலந்தலி, னுருநெற் பொரியும் வெம்மை” என அகப் பாட்டினும், ‡ “மமையா மரல்கவர்” எனக் கலியுள்ளுக்கூறினார். § “ஆய்கொடிக் கவலையும்” என்பதனால் வாய்கொடியும், || “கொம்பர் நல்லில வங்களுக்கு விந்தன” என்பதனால் பூவும் பிறவுக்கூறினார்.

இச்சொல்லப்பட்ட ஐந்திணையின் முதல் கரு உரிப்பொருளும் பிறவுமாகிய அகத்திணைப்பொருட்பயன் உடம்பொடுபுணர்த்தியுணர்த்திப் புறத்திணைப்பொருட் பயனும் பிறவும் இவ்வாறு உடம்பொடுபுணர்த்தியுணர்த்துங்காற் புணந்துணர்க்கப் பட்டுக் கேட்போர்க்கு இன்பம்பயவாது உணர்வுசலிக்குமாதலின் வந்தன வந்துழிக் காட்டுதலைக்கருதிற்று இவ்வுரையெனக்கொள்க.

இனி இசைநாடகத் தமிழ்நூலது பகுதியும், இவைபோலப் பெருவழக்கின் றுதலானும், நிலத்தோடும் கலத்தோடும், கண்டத்தோடும், கருவியோடும், நிலையோடும், இயக்கத்தோடும், இருவகை பலவகைவிலக்குறுப்புக் கை கால்வட்டிணை பொருள் விருத்தி யோனி சந்தி சாதி சுவை குறிப்பு சத்தவம் அவசயம் சொல் சொல்வகை வண்ணம் வரி சேதமென்பனவற்றோடும் கதையோடும் பலகூத்துக் கூறுங்கால் உய்த்துணர்வில்லோர்க்குச் செவிச்சுவையயக்குமாதலானும் ஈண்டு விரியாதுவிரித்தலைக்கருதிற்று இவ்வுரையெனக்கொள்க.

இனிப் பதிகச்செய்யுளுள், முதலீரடியும்போல யாண்டும்விரியாதது உரை பெருகுமென்பதனைக் கருதியெனக்கொள்க.

* திவாகரம், ஐந்தாவது இடப்பெயர்த்தொகுதி.

† அகநானூறு, களிநீரியானிணை, ௩: “வண்டுபடத் துதைந்த கண்ணி யொண்கழ, லருவக் குணிகா மழவ ரோட்டிய, முருக நற்போர் கெடுவே னாவி, யறுகோட் டியானை பொதுளி யாங்கட், சிறகா ரோடன் பயிளுகு சேர்த்திய, கற்போற் பிரியல மென்ற சொற்றா, மறந்தனர் கொல்லோ தோழி சிறந்த, வேய் மருள் பிணைத்தோ னென்கிழச் சேய்நாட்டிப், பொலங்கல வெறுக்கை தருமார் நிலம்பக, வழல்போல் வெங்கதிர் பைதறத் தெறுதலி, னிழறேய்த் தலறிய மரத்த வறைகாய், பறுநீர்ப் பைநீருளை யாமரப் புலந்தலி, னுருநெற் பொரியும் வெம்மை யாவரும், வழங்குந ரின்மையின் வெளவுநர் மடியச், சுரம்புல் லென்ற வாற்ற வலங்குணை, நாரின் முருங்கை நவிரல் வான்பூச், சூரலக் கடுவனி யெடுப்ப வாருந், றுடைகிரைப் பிதிர்விற்பொங்கிமுன், கடல்போற் றோன்றல் காடிநற் தோரே.” எ - து பிரிவிடை ஆற்றளாய தலைகள் தோழிக்குச்சொல்லியது; மாழலானுர்.

‡ கலித்தொகை, பாலை, ௫: “மமையா மரல்கவர் மாரி வறப்ப, வரையோன் கருஞ்சுரத் தாரிடைச் செல்வோர், சுரையம்பு ழுழக்கச் சுருங்கிப் புரையோர்த முண்ணீர் வறப்பப் புலர்வாடு நாவிற்குத், தண்ணீர் பெறுஅத் தடுமாற் தருந்துவ ராக், கண்ணீர் னனைக்குங் கடுமைய காடென்றா, லெண்ணி ரறியாதீர் போல விவை கூறி, னின்னீர் வல்ல கெடுத்தா யெம்மையு, மன்பிறச் சூழாதே யாற்றிடை தும்மொடு, துன்பத் துணையாக நாடி னதுவல்ல, தின்பமு முண்டோ வெமக்கு.”

§ காகோண்காளை, ௮௦.

|| வேட்டுவவரி, “செம்பொன்”

சு-க. குணவாயிற் கோட்டத் தாசுதறத் திருந்த
குடக்கோச் சேர விளங்கோ வடிகட்குக்
குன்றக் குறவ ரொருங்குடன் கூடிப்
பொலம்பூ வேங்கை நலங்கிளர் கொழுநிழ
லொருமுலை யிழந்தாளோர் திருமா பத்தினிக
கமராக் காசன் றமாவந திண்டியவள்
காதற் கொழுநனைக் காட்டி யவனொடென
கட்புலங் காண விட்புலம் போய
திறம்பூது போலுமஃ தறித்தரு ணியென

20 குன்றக்குறவர் - ஏழனுருபுத்தொகை: குன்றம் + கொடுங்கோளுக்கு அயல
தாயிய செங்குன்றென்னுமலை. அது திருச்செங்கோடென்பவாலெனின், அவ
ரறிபார்; என்னை? அத்திருச்செங்கோடு வஞ்சிகாக்கு வடமேழத்திசைக்கண்ண
தாய் அறபுதின்காதவாழண்டாகலானும், *அரசனும் உரிமையும் மல்காண்குவ
மென்றவத்த கண்ட அன்றே வஞ்சிபுருதலானும் அது கூடாமையினென்க.

21 இதன்பொருள். திருக்குணவாயிற்கோயிற்கண்ணே அரசபோகத்தைத்தற
ந்த தவ்வுருத்தாய்கியிருந்த குடகிசைக்கோவாகிய செங்குட்டுவனென்னுஞ் சே
ரற்கு இளங்கோவாகிய அடிகட்குக் குறவரெல்லாரும் திரண்டுசென்று மெதூர்
மலைப்பக்கத்துப் பொன்போலும்பூவினையுடைய வேங்கைமரத்தின் நிழற்கண்ணே
ஒருமுலையிழந்துவந்துகின்றான் ஓர் மாபத்தினி; அவன்பொருட்டு இத்திரைநமர்
22 ஈண்டி வந்த அவன்கொழுநனைக் காட்டி அவனோடும் அவர் எங்கட்புலங்காண
விட்புலம்போயவது ஓரதீசயமாயிருந்தது; அதனை நீ அறித்தருளுவாயாக என்ற
வனவிலேயென்க.

15 | பொலம்பூ - உலமத்தொகை. நலம் - குளிர்ச்சி. கிளர்தல் - மிகுதல். | திரு
மாபத்தினி - அழகியவீரபத்தினி. குவ்வுருபு - பொருட்டு; அது + “வரிசைக்கு
வருத்தம்” என்றும்பொலமின்றது. தமர் - தேவர். ஒடு - உடனிகழ்ச்சி. கட
புலம் - கண்ணினதறிவு; கண்ணென்கின்றபுலமுமாம். விட்புலம் - விண்ணிடம்.

* அரசன் - செங்குட்டுவன்; உரிமை - வேண்மான். இவர்கள் மல்கண்ட
வன்றே வஞ்சிபுருத்தனைக் காட்டுக்காதையிற்காண்க.

+ “புறநானூறு, ௪௭: “வள்ளியோர்ப் படர்ந்த புள்ளிற் போகி, நெடிய
வென்னுது கார்பல கடத்த, வடியா நாவின் வல்லாங்குப் பாடிப், பெற்றது மகிழ்
த்த சற்ற மருத்தி, யோம்பா துண்டு கூம்பாது வீசி, வரிசைக்கு வருத்தமியிப் பரிசி
காழ்த்தை, பிறர்க்குத் தீதறித் தன்றோ வின்றே திறப்பட, நன்னார் நான் வன்
னாகி நெடி, யாங்கென தொழுதி னல்ல தோங்கிய, மண்ணார் செல்ல மெய்திய,
தும்மோ சகன் செம்மல முடைத்தே.” நினை - வஞ்சி. துறை - துணைவஞ்சி.
தெய்வம் - தவக்கிள்ளியழகுநின்ற உறையூர்புருத்த குளத்தத்தனைக் காரியாற்றத்
தவக்கிள்ளியினிள், ஒற்றவந்தானென்ற கொண்புருவழிக் கோலூர்கிழார் பாடி
உறையூரென்க.

தே. இ. தொல். மெய். (ந. ௪-
மெய். ம. ந. ௪)

Bo: ~~1600~~ 1600. 46, 189

இறம்பூதி - அதிசயம் ; * “இறம்பூதிசான்ற” என்றார் மணிமேகலையிலும். சென்
றெனவும், நின்றனெனவும் வருவிக்க.

குறவா கூடிப் பத்தினிக்கு ஈண்டி வந்து போய அத இறம்பூதிபோலு
மென்றொன்க.

ஈண்டிவந்து காட்டிக் காண்ப் போயவென்னும்பெயரெச்சம் அத்வென்
னுஞ்சுட்டுப்பெயரோடு முடிந்தது. போய அத போயதெனவிகாரம். இதனுட்
பத்தினியென்பதூஉம், தமரென்பதூஉம், கொழுமனென்பதூஉம் குன்றக்குறவ
ரறிந்தமை குறைக்குரவையுட் காண்க. இதுமருட்டையென்னுமெய்ப்பாடு.

௧0-௧௧. அவனுறை யிருந்த தண்டமிழச் சாத்தன்

யானறி குவனது பட்டதென் றுரைப்போன்

௧0

இ - ன். குறவர் இளங்கோவழிகளேனோக்கி அறிந்தருளென்றவனவிலே சென்
குட்டுவன் அதிசயித்து முகநோக்கப் பரிசில்காரணமாகவந்த அவனுழையிருந்த
சாத்தன் அதனைக் குறிப்பானறிந்து அதுவினைந்ததெல்லாம் யானறிசுவனென்
றுரைக்கின்றவென்க.

அதுவென்றது - ஒருமுலையிழந்ததனை. பட்டது - வினைந்தது.

௧1

௧௨-௨0. ஆரங் கண்ணிச சோழன் மூதூர்ப்

!பொரசு சிறப்பிற் புகாராக ரததுக்

கோவல னென்பானோர் வாணிக னவ்வூர்

நாடக மேத்து நாடகக் கணிகையொ

டாடிய கொள்கையி னரும்பொருள் கேடுறக்

கண்ணகி யென்பாண் மனைவி யவன்காற்

பண்ணமை சிலம்பு பகர்தல் வேண்டிப்

!பாடல்சால் சிறப்பிற் பாண்டியன்!பெருஞ்சேர்

மாட மதுரை புகுந்தனன்

20

இ - ன். ஆத்தித்தாயுடைய செம்பியனது பழைய கரங்களின்னுத்து 20
மாறாத விழவுச்சிறப்பினையுடைய புகாராகிய கரத்திடத்துக் கோவலனென்று
பெயர்கூறப்படுவானோர்வாணிகள் தன்னூர்க்கண் நாடகந்தானேத்தும் நாடகப்
பொதுமகனாகிய மாதவியென்பானோடுகூடிய ஒழுக்கத்தாலே பெறுதற்கரிய
பொருள் தொலைதலின், அவன்மனைவி கண்ணகியென்று பெயர்கூறப்படுவாள்;

* மணிமேகலை, 20 - வது, உதயதுமாரினைக் காஞ்சனன் வாளாலேறித்த
காதை. “ இறம்பூதி சான்ற முலையுக் காணாய், வெறும்பை போல வீழ்ந்தவே
ரூயின, தாழ்த்தொசி தெங்கின் மடல்போற் நிரங்கி, வீழ்ந்தன விளவேய்த்
தோளும் காணாய், நரம்போடு விடுதோ லுகிர்தொடர் சுழன்று, திரங்கிய விரல்க
ளிலையுக் காணாய், வரழைத் தண்டே போன்ற குறங்கினை, தாழைத் தண்டி
னுணங்கல் காணாய், ஆவக் கண்ணக்கால் காணு யோரீ, மேலிய நரம்போ டென்பு
புறந் காட்டுவ, தளிரடி வண்ணங் கண்ணு யோரீ, முளியுதிர் தெங்கி னுதிர்சா
யுணங்கல், பூவினுஞ் சாந்தினும் புலான்மறைத் தியாத்தத், தூசினு மணியினுச்
தொல்லோர் னகுத்த, வஞ்சந் தெரியாய்”

அவளுடைய காணியாசிய ஓசையமைந்த சிலம்பினை விறல்வேண்டித் தமிழி னது பாடல்சிறந்த சிறப்பினை யுடைய பாண்டிபனது மிக்கபுகழையுடைய மாடமது ஸரக்கண்ணே சென்றுபுக்கானென்க.

1 நாடகமேத்துமென்றது - நாடகந்தான் இவனாற்சிறப்பெய்துதலின், ஏத்திற் ற நென்றவாறு. இனி ஏத்தநாடகமெனமாறிப் பதினொராடலாக்கி உரைப்பினு மமையும். இனி நான்கனுருபுவிசித்து உருப்பசிமுதலியோர்யாவரும் ஏத்துமெனவு மாம். 2 கணிகையர்பலராசலின், இவனை நாடகக்கணிகையென்றார்; 3 பதியிலா ளென்பது தோன்ற. ஆடுதல் - அனுபவித்தல்; 4 “இனையார்வினையாட” என்றார் சிந்தாமனியினும். 5 அரும்பொருள் - அறனும் இன்பமுந்தரும்பொருள். 6 “அப் பொரு, மென்னுங் காலைத்துன் னாதன விலையே” என்றார் பிறரும். கேடுற - அழிவுற. 7 “வஞ்சியும் வறிதே, மதுவையும் வறிதே, உறந்தையும் வறிதே” என்று

* சீவகசிந்தாமனி, பதுமையாரிலம்பகம், ௧௮௪: “பரிந்த மாலையெழந்தன குங்குமம், கரிந்த கண்ணி கலந்த மகிழ்ச்சியு, ளரிந்த மேகலை யார்த்தன வஞ்சிலம், பிரிந்த வண்டினை யார்வினை யாடவே.”

† சீவகசிந்தாமனி, விமலையாரிலம்பகம், 1௩௫. “பொன்னி னாகும் பொரு படை யப்படை, தன்னி னாகுந் தரணி தரணியிற், பின்னை யாகும் பெரும்பொரு ளப்பொரு, மென்னுங் காலைத்துன் னாதன விலையே.”

‡ சிறுபாணாற்றுப்படை, ௪௦ - ௮௩. “முனிவிகத் திருந்த முதுவா யிரவல, கொழுமின் குறைய பொதுங்கி வள்ளிதழ்த், கழுநீர் மேய்ந்த கயவா யெருமை, னைக்கறி சிவந்த பலவி ளீழன், மஞ்சன் மெல்லினை மயிப்புறந் தைவர, வினையா வினங்க னாற மெல்குபு பெயராக், குளவிப் பள்ளிப் பாயல் கொள்ளுங், குடபுலங் காவலர் மருமா னென்னார், வடபுல விமயத்து வாங்குவிற் பொறித்த, வெழுவுறழ் தினிதோ ளியபேர்க் குட்டுவன், வருபுனல் வாயில் வஞ்சியு வறிதே யதாஅன்று, நறவுவா யுறைக்கு நாகமுதிர துணவத், தலைவாய்க் குறத்துணி யயிலுளி பொருத, கைபுனை செப்பங் கடைந்த மாற்பிற், செய்ப்புங் கண்ணி செவிமுத றிரு த்தி, கோண்பகட் மென ரொழுக்கையொடு வந்த, மகாஅ ரன்ன மந்தி மடவோர், சகாஅ ரன்ன களிநீர் முத்தம், வான்வா யெருந்தின் வயிற்றகத் தடக்கித், தோன்புற மறைக்கு கல்குந் துளப்பி, னுளரிய லைப்பா லுமட்டிய ரீன்ற, கிளர்ப்புட் புதல்வ ரொடு கிழகிலி யாடுந், தத்துநீர் வளைப்பிற் கொற்கைக் கோதான், நென்புலங் காவலர் மருமா னென்னார், மண்மாறு கொண்ட மால வெண்குடைத், கண்ணி க்கெடுத்தேச் செழியன், நயிழ்நிலை பெற்ற தாங்கரு மரபின், மகிழ்நனை மறுகின் மதுவையும் வறிதே யதாஅன்று, நறநீர்ப் பொய்கை யடைகளை நிறத்த, துற நீர்க் கடம்பின் றுணையார் கோதை, யோவத் தன்ன வுண்ணெற மருங்கிற், கோவத் தன்ன கொங்குசேர் புறைத்தலின், வருமுலை யன்ன வண்முறை யுடைத்து, திரு முக மலிழ்ந்த தெய்வத் தாமரை, யாசி லங்கை யாக்குத்தோய்ம் தன்ன, சேயிதழ் பொதிந்த செம்பொற் கொட்டை, யேம வின்றினை தழிஇயிற குளர்த்து, காமர் தும்பி காமாஞ் செப்புந், தன்பனை தழிஇய தனரா விருக்கைக், குணபுலங் காவலர் மருமா னென்னு, ரொங்கெயிற் கைவ முருமுச்சுவல் சொறியுந், துங்கெயி லெறி த்த, தொழிலிங்கு தடக்கை, நாடா உல்லிசை நற்றேர்ச் செம்பிய, னோடாப் புலங்கை யுறந்தையும் வறிதே.”

ராகலின், இதனைப் பேராச்சிறப்பிளையுடைய புகாரென்றார். காற்சிலம்பு பகர்தல் வேண்டியெனவே தலைக்கோலமுதலிய அணிகளினத்தும் முன்னமேதொலிந்தது விளங்கின்றது. சிறப்பிப்பாண்டியனென்றும், பெருஞ்சேர்மாடமதுமையென்றும் அழகன்புகழ்ந்தார்; இவையும் பழவினையால் அழிந்தவென்னுமிரத்தகத்தோன்ற. மாடமதுமையுருத்தனென்பது - காட்டினன்றி ஒருரின்னை உயிரும் பொருளுரு மிழந்தானென்பது மேல்வினையத் தோன்றிநின்றது.

நகரத்துவாணிகள் கொள்கையாற் கேடுதலிற் பகர்தல்வேண்டி மனைவி யோடுபுகுத்தனென்க.

உ 0-22.

அதுகொண்டு

மன்பெரும் பிடினை மறுகிற் செல்வோன்

கூ

பொன்செய் கொல்லன் நன்கைக் காட்ட

இ - ன். அங்ஙனம் முன்னாட்புகுத்தனாய்ப் பிறைநூன்று அதனைக் கொண்டு போய்விடுகைக்குப்பிடினைமறுகிற் செல்கின்றவன் கூற்றுவன்வந்தார் போல முன்வந்த பொற்கொல்லனைக்கண்டு அவன்கையிற்காட்டவென்க.

கண்டன ஒருசொல்வருவிக்க. | அதுகொண்டென்றார், அச்சிலம்பால் மேல் நினைவினை தோன்ற; அது அநியாயபுரத்தே புகுகின்றவன் கூற்றத்தையும் உடன! கொண்டு புக்கானென்றும்போன்றிருந்தது. | மன் - கழிவின்கண்வந்தது.

செல்வோன் கண்டு காட்டவென்க.

உ ௩-௨௬. கோப்பெருந் தேவிந் கலலனது யிச்சிலம்

பியாப்புற வில்லாரிந் கிருக்கென் நேகிப்

உ ௮

பண்டுதான் கொண்ட சில்லரிச் சிலம்பினைக்

கண்டனன் பிறனோர் கள்வன் கையென

இ - ன். அங்ஙனம் காட்டக்கண்ட பொற்கொல்லன் இப்பெருவிடைச்சிலம்பு கோப்பெருந்தேவிக்கே ஆவதன்றிப் பிறர் பூணந்தரமல்லவாதலான், இதனை யான் அரசற்குரைத்திவருந்தினையும் இக்கேட்டத்திருக்கவேனச் சொல்லிப்போய்த் தான் முன்பு பணிக்களரியில் வஞ்சித்துக்கொண்டு நிலநிற்றலான் ஆராய்ச்சி சிறிதுபிறந்துவருகின்றசிலம்பினைப் பிறர்காட்டு ஓர்கண்வன்கையிற் கண்டேனென்று அரசற்குரைப்பவென்க.

| தான்கொண்டவென்றார், தன்னெஞ்சறியத் தான்கொண்டதனை இங்ஙனம் கூறினென்பதுதோன்ற. | திருக்கவென்றார், பிறதோரிடத்தாயின் ஊர்காவலர் ஆராய்வொன்றுகருதினென்பதுதோன்ற. | என்நேகியென்றார், அவன்கருத்தம் முயற்சியுத்தோன்ற. சில்லரிச்சிலம்பினையென்றார், | தொழிற்பன்மைதோன்ற. | பிறனோர்கண் வன்கையிற்கண்டனென்றார், தன்னையும் கண்வனென்றமைதோன்ற.

உ ௭-௩0. வினைவினை கால மாதலின் யாவதுஞ்

சினையலர் வேம்பன் நேரா னாகிக்

௩௩

கன்றிய காவலர்க் கூடயக் கள்வனைக்

கொன்றச் சிலம்பு கொணர்க் வீடுகென

இ - ன். அங்ஙனம் அவன்கொல்லக்கேட்ட பாண்டியனான முற்பவத்திற் செய்த தீவினைவந்து பலிக்கின்றகாலமாதலாலே ஒன்றையுத்தோராய்க் காவலிற்

அகப்பட்டோரையழைத்து இவன்சொன்ன அக்கவலைக்கொல்ல அச்சிலம்பைப் புறம்பினையும் இப்பொழுதே இங்கே கொல்லவருவீராகவேனச் சொல்லக்கருதி னவன் தாமபாவனாய், இச்சிலம்பு இவனுடல்தீர்ச்சு மருந்தாமென்னுங்கருத்தால் வாய்சேர்த்து கொண்டு அச்சிலம்பை இப்பொழுதே கொணர்கவென்றுகூற லென்க.

இதனுனன்றே * “தென்னவன் நீதிலன் தேவர் கோமான் கோயிலி, னல் விரூத் தாயினான்” என்றகருத்துமெனக்கொன்க. அச்சிலம்பெனக் கோப்பெருந் தேவ்சிலம்பைச் சுட்டிக்கூறினாயிற் கன்வலைக்கொன்று சிலம்பைக்கொணர்க வென்றானெனினும் குற்றமில்லை; அக்கருத்தினுனன்றே வழக்குணாகாதையுள்ளும் “கன்வலைக் கோறல் கடுங்கோ லன்று” என்றதுமென்க. இங்ஙனன்கூறியது, † “பாட்டிடை வைத்த குறிப்பினும், பாவின் நெழுந்த கிளவி யானும், பொரு ளொடு புணராப் பொய்மொழி யானும், பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழி யானு மென், றாவகை நடையே நான்கென மொழிப்” என்பதனென்க. இதனை மேல்விருவனவற்றிற்கும் கொன்க. இதனை ஆராயுநெறி பல்வுளவாகவும், அவற்றில் னன்றையும் தோந்திலனென்பார் யாவதும் தோரானியென்றார். முன்னர்க்கு நகை குறைத்தன்முதலிய முறைசெய்தோன் இதனைத் தோந்திலனென்று அடிகள் இரங் கிக்கூறினார். | கன்றியகாவலொன்றார், அவரும் முன்னர்த் தீதுசெய்யாடொன்பது தோன்ற.

காலமாதலில் தோரானிக் கூடியக் கொன்று கொணர்கவென்றானென ட விலைக்க.

கூட-நகூ. கொலைக்களப்பட்ட கோவலன் மனைவி
நிலைக்களப் காண னெடுங்கனீ ருகுத்துப்
பத்தினி யாகலிற் பாண்டியன் கேடுற
முத்தார மார்பின் முலைமுகத் திருகி
சிலைகிளர் கூட னீளெரி யூட்டிய
பலர்புகழ் பத்தினி யாகு மிவளென

இ-ன். அங்ஙனம் கொன்றுகொணர்கவென்று அரசன்குறக்கேட்ட காவ லரும் வினைவினைகாலமாதலிற் கொல்லக் கொலையிடத்தேபட்ட கோவலன்மனைவி தனக்குநிலையிடக்காணாய் அவடான் பத்தினியாதலிற் பாண்டியன்முன்னர்ச் சென்று அவனுயிர்கேடுறக் கண்ணீருகுத்து அவனுடையும் தன்முலைமுகத்தெழுந்த

* வாழ்த்துக்காதை, செங்குட்டுவற்குக் கண்ணி கடவுணல்லணிகாட்டியது.

† தொங்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், க௭ச.

‡ பாண்டியன் தனக்குறைத்ததை மேல் கட்டுமாகாதை [சக-ருட] யிலும் எனக்குத் தகவன்ற லென்பதே நோக்கித், தனக்குக் கரியாவான் றானுய்த் தவ ற்றை, நினைத்துத்தன் கைகுறைத்தான் பாண்டியன் காண, கொன்செய்யார் மாண வினை” என்னும் பழமொழிச் (க௦௨-வது) செய்யுளிலுங்காண்க. இதனை ஐசக - வது திருக்குறளாயில் “தன்னைக்குறைத்தான்” எனப் பரிமேலழகரும் குறிப்பித் தினை இச்சைதையுட்கொண்டே “தீமைசெய் தாய்போற் செங்கை குறைத்தாய் குறைதையே” என்றார் பாஞ்சோதிழிவரும்.

1. (a) $\frac{1}{2} \pi$, (b) $\frac{1}{2} \pi$, (c) $\frac{1}{2} \pi$, (d) $\frac{1}{2} \pi$, (e) $\frac{1}{2} \pi$, (f) $\frac{1}{2} \pi$, (g) $\frac{1}{2} \pi$, (h) $\frac{1}{2} \pi$, (i) $\frac{1}{2} \pi$, (j) $\frac{1}{2} \pi$, (k) $\frac{1}{2} \pi$, (l) $\frac{1}{2} \pi$, (m) $\frac{1}{2} \pi$, (n) $\frac{1}{2} \pi$, (o) $\frac{1}{2} \pi$, (p) $\frac{1}{2} \pi$, (q) $\frac{1}{2} \pi$, (r) $\frac{1}{2} \pi$, (s) $\frac{1}{2} \pi$, (t) $\frac{1}{2} \pi$, (u) $\frac{1}{2} \pi$, (v) $\frac{1}{2} \pi$, (w) $\frac{1}{2} \pi$, (x) $\frac{1}{2} \pi$, (y) $\frac{1}{2} \pi$, (z) $\frac{1}{2} \pi$.

நியையுண்ணப்பண்ணிய பலரும்புகழ்ப்படம் பத்தினிகாணும் இக்குறவர்சொன்
னவளென்றுகூற வென்க.

பாண்டியனும்கூடலுங்கேடு உருத்து ஊட்டியவென்க. | கண்ணும் முலையும்
உருத்த நீராணும் நெருப்பாணும் அடுதலும் சுடுதலுஞ்செய்தாளென்பதாயிற்று. அக்
கருத்தானன்றே வாழ்த்தினுள்ளும் “தொல்லை வினையாற் றயருழந்தான் கண்ணி
னீர், கொல்ல வயிர்கொடுத்த கோவேந்தன்” என்பது உம்.

௩௭-௩௮. வினைவினை சால மென்றி ரியாதவா

வினைவினை வெவ்ன

இ - ன். நீர் முன்ன வினைவினைகாலமென்று சொல்லப்போந்தீர்; அவர்க்கு
வினைவினைந்தகாலம் என்னெயென்று அரசன் வினவவென்க. ௧௦

௩௮-௩௯.

விறலோய் கேட்டி

யதிராச் சிறப்பின் மதுரை மூதூர்க்

கொன்றையஞ் சடைமுடி மனற்ப் பொதியிலில்

வெள்ளியம் பலத்து நள்ளிருட கிடந்தே

னாரு நுற்ற வீரபத் தினிமுன்

மதுரைமா தெய்வம் வந்து தோன்றிக்

கொதியுழற் சிற்றற் கொய்கையின் விளைத்தோய்

முதிர்வினை துங்கட்கு முடிந்த தாகலின்

முந்தைப் பிறப்பிற் பைந்தொடி கணவனெடு

சிங்கா வண்புகழ்ச் சிங்க புரத்துச்

சங்கம நென்னும் வாணிகன் மனைவி

யிட்ட சாபங் கட்டிய தாகலின்

வாரெரலி கூந்தலின் மணமகன் றன்னே

யீரேழ் நாளாகத் தெல்லை நீங்கி

வானோர் தங்கள் வடிவி னல்லதை

யீரோ வடிவிற் காண்ட வில்லெனக்

கோட்டமில் கட்டுரை கேட்டனன் யானென

இ - ன். விறலோய், கேட்பாயாக; நடுக்கமில்லாத சிறப்பினையுடைய மதுரை
யாகிய மூதூரிடத்து மன்றப்பொதியில்களில் இறைவனுறைகின்ற வெள்ளியம்பல்
த்துள் யான் துயின்றேனாக; செறிந்த இருளின்கண்ணே அங்கெர்க்குக் காவற்
றெய்வமாகிய மதுரைமாதேய்வம் பெரியவருத்தமுற்ற வீரபத்தினிமுன்னர்வந்து
வெளிப்பட்டு நினது மிக்கினதால் வெவ்விய அழலை நின்கொங்கையிடத்தே
விளைவித்தோய், பைந்தொடி, துங்கட்கு முற்பட்ட கல்வினை முடிந்ததாகலான், நின்
கணவனெடு நினக்கு முற்பிறப்பின்கண்ணே குன்றாதபுகழையுடைய கல்ல நலிகை
நாட்டுச் சிங்கபுரமென்னுநகரின்கட் சங்கமனென்னும் வாணிகனுடைய *மனைவி ௩௯

* மனைவி - நீலி; இவன் சாபமிட்டசெய்திமுதலியவற்றை இந்துற் கட்டுரை
காதையாலும், மணிமேகலை ௨௬ - வது வஞ்சிமாநகர்புத்தகாதையாலும் விளக்க
வுணர்க.

விட்டசாபம் இப் பிறப்பின்கண்ணே வந்துமுண்டதாகலின், நீண்டு செறிந்ததோர் கூந்தலையுடையாய், நின்கணவனை இவ்வேனையன்றி நீ இனிப் பதினாலாநாட் பகல் நீங்கியபொழுதிற் காண்பை; காணுங்கால் வாறோர்வடிவிற்காண்பதல்லது மக் கன்வடிவிற்காண்பதில்லையென்றுகூற அவ்வஞ்சமுற்றகட்டுனாயின யான்கேட்டே னென்றுகூறவென்க.

[கேட்டி - இகரவீற்று முன்னிலையொருமை வினைத்திரிசொல், * “இஐ ஆய்” என்னுஞ் சூத்திரத்தான்முடிக்க. | அதிராச்சிறப்பு - பகைவரால் நடுக்கமில்லாத சிறப்பு; † “நீர்முற்றி மதிப்பொருடும்” என்பதனானுணர். கொண்டையஞ்சடை முடி - ஆகுபெயரான் இறைவன், பொது இல் - பொதியில்; உகரவீறு இகரமாய்த் திரிந்த உடம்படுமெய்யும் பெற்றுத் ‡ “கிளந்தவல்ல” என்னும் அதிகாரப்புறனடையான் முடிந்தது. மன்றப்பொதியிலிவ்வெள்ளியம்பலத்தென்றது, பொன்னம் பலமுமுண்டாதலின்; என்னை? § “கண்ணிலாக் கவர்வன கனக கூடமும், வெண்ணிலாச் சொரிவன வெள்ளி வேயுளுந், தண்ணிலாத் தவழ்மணித் தலமுஞ் சார்ந்த ரோ, மண்ணின வியன்றில் மதலை மாடமே” என்றார் துளாமணியுள்ளும், | நள்ளி ருள் - செறிந்தவிறுள்; || உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது. இனி வினைத்தொகையாக்கி அனுகரணத்தையுடைய இருளென்பதஞ் சிறந்தது; “நள்ளென் றிறுத்த நடுவுகொள் யாமத்து” என்றாராகலின். ஆராரூர்-பெரியவருத்தம்; ஆவது கணவனை யிறுத்தல், “மக்க ளிழந்த விடும்பையினு மனையா ளிழந்த விடும்பையினு, மிக்க விடும்பையோவாத விசுவை விடும்பை யுயெனவினவித், தக்க வதன லென்கழுத்திற் றூலி” நீதத் தருளென்று, தொக்க மணிநீண முடியானைத் தொழுது பின்னு மிவைசொல்லும்” என்றார் பிறரும். வீரபத்தினி - மறக்கற்புடையான். கோப்பெருந்தேவி - அறக்கற்புடையான். ** “ஆறியகற்புஞ் சீறியகற்புமென இருவகை. கொதியழல் - வெவ்வழல். சீற்றம் - மிகுசினம். † வினைத்தோய் முன்னிலைத்தொழிற்பெயர். முதிர்ந்தல் - முற்ப்பதல். எனவே நல்வினை முடிதலாலென்க. ‡ “எனவினையுலப்ப” || என்றார் பிறரும். இனி முதிர்வினையால் இவைமுடிந்தவென்ன வழக்காளுக்கினும்

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வினையினல், உசு.

† கலித்தொகை, மருதம், உ: “கார்முற்றி யினனூழ்த்த கமழ்தோட்ட மலர் வேய்ந்து, சீர்முற்றிப் புலவர்வாய்ச் சிறப்பெய்தி யருளிலந், தார்முற்றி யதுபோலத் தகைபூத்த வையைதன், னீழ்நீறி மதிப்பொருடும் பகையல்லா நேராதார், போர்முற்றொன் றறியாத புரிசைசூழ் புனலூரன்”

‡ தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், குற்றியலுகரப்புவரியல், எஅ.

§ துளாமணி, நகரவருணைச்சுருக்கம், எ.

|| உரிச்சொல் ஈளி.

¶ எனவிளம்பவென்றும் பாடம்.

** “ஆறிய கற்பிற் தேறிய நல்விசை, வண்டார் கூந்த லொண்டொடி கணவ” என்றார் பதிற்றுப்பத்திலும்; (க - ம் பத்து, கூ.)

†† நாலடியார், செல்வநிலையாமை, கூ. “யானை யெருத்தம் பொலியக் குடை நிழற்கீழ்ச், சேனைத் தலைவராய்ச் சென்றோரு - மேனை, வினையுலப்ப வேறாவி வீழ்வர்தால் கொண்ட, மனையானை மாற்றார் கொள.”

அமையும். ஐயத்தொடியும், கூந்தலும் அண்மைவீளி. சிங்கல் - ருன்றல். வசர் தல் - நெடுமை. ஒலி - தழைத்தல். எல்லை - பகற்பொழுது. கோட்டம் - வஞ்சம். கட்டுரை - பொருள்பொதித்தசொல்; உறுதியையுடைய சொல்லுமாம். வினைவினைவு யாதென்றுவினவினாற்குப் பாண்டியன்வினைவினைவு கூறிற்றிலராவெனின், அது கட்டுரைசாத்தையின் விளங்கவுணரப்படும்.

(6)

ருரு-சு0. அரசியல் பிழைத்தோர்க் கறங்கூற் றுவதுஉ முறைசால் பத்தினிக் குயர்ந்தோ ரேத்தலு மூழ்வினை யுருத்துவந் தூட்டு மென்பதுஉஞ் சூழ்வினைச் சிலம்பு காரண மாகச் சிலப்பதி கார மென்னும் பெயரா னுட்டுதும் யாமோர் பாட்டுடைச் செய்யுளென

60

அங்ஙனம் அரசனோடு சாத்தர்கூறக்கேட்ட அடிகள் பொருட்பகுதியை மூவ கையுள்ளுறையாக வகுத்துக்கூறுவரால் :

இ - ன். துலொழுக்கிற்குரிய அரசியலுட் சிறிது ஒழுக்கம் பிழைப்பினும் அவ் வரசனா அறக்கடவுடானே கூற்றமாய்க் கொல்லுமென்பதுஉம், புகழ்மைத்த கற் புடைமகனை மக்களையன்றித் தேவருமுளிருமுதலாயுள்ளோர் சென்றேத்துதலியல் பாகலும், முன்செய்த இருவினையும்செய்தமுறையே செய்தோனை நாடிவந்த உரு க்கொண்டின்று துகர்விக்குமென்பதுஉ மாகிய இம்மூன்றுபகுதியும் இச்சிலம்புகார ணமாக முறைமையிற் பிறந்தனவாதலிற் சிலப்பதிகாரமென்னும் பெயரான் ஒருகா ப்பியமாக நாம் நிறுத்ததுமென்று அவ்வடிகள்சொல்லவென்க.

20

அறம் - அறக்கடவுள், பத்தினிக்கு - பத்தினியை. உருத்து - உருக்கொண்டு; முதிர்ந்தென்றமாம். வினை - தொழில். நாட்டுதம் - உயர்திணைக்கண்வந்த இடவழுவ மைதித் தனித்தன்மை; அஃது உளப்பாட்டுத் தன்மைபோன்றிருத்தது, பாட்டுடைச் செய்யுள் - பலபாக்களோடு உளப்பாட்டையும் இசைப்பாட்டையுமுடைய இய லிசைநாடகப் பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுள். அறம் கொல்லுமென்பது, * “என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே, யன்பி லதனை யறம்” என்பதனானாக. ஆவ துஉம், ஏத்தலும், ஊட்டலும் இச்சிலம்புகாரணமாகப் பிறந்தனவென ஒருசொல் வருவித்து முடிக்க.

213

சுசு-சுஉ. முடிசெழு வேந்தர் மூவர்க்கு முரிய தடிக ணீரே யருளுகென் றற்கு

130

இ - ன். முடிபொருட்குரிய தமிழ்நாட்டு வேந்தர்மூவர்க்கும் உரியதாகலின், அடி கள் நீரேயருளிச்செய்கவென்று வினாவிய சாத்தர்க்கென்க.

கெழுமென்னுஞ்சாரியை, † “லனவென வருஉம் புள்ளி யிறதிரு, னும்முந் கெழுவு முளப்படப் பிறவு, மன்ன மரபின் மொழியிடைத் தோன்றிச், செய்யுட் டொ டர்வயின் மெய்பெற நிலையும்” என்னுஞ்ஞத்திரத்துள், அன்ன மரபின் மொழியிடைத் தோன்றி என்பதனால் அவ்விருபுள்ளியீற்றுச்சொல்லும் அல்லாதனவும் சாரியைபெ

131

* திருக்குறள், அன்புடைமை, எ.

† தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், குற்றியலுகாரப்பணரியல், எசு.

ந்ந முடிவனவுனவென்றாகலின், புள்ளியீழல்லாதவழிவந்த சாரியைச்சொல்லெ
னக்கொங்க. ! சாரியையாவது சொல் தொடர்ந்துசெல்லு நெறிக்கணின்று அதற்
குப் பற்றுக்கோடாகச் சிறிது பொருள்பயந்ததும் பயவாததமாய் நிற்பது. அவற்றுள்
இது சிறிதுபொருள்பயப்ப நிற்பது; பொருத்துதலென்னும் பொருண்மை சாரும்.

௫ மூலர்க்கு முரியது; புகாரினும், மதனாயினும், வஞ்சியினு நிகழ்த்ததாகலின். அடி
கள் - அண்மைவீளி. என்றற்கு - தான் பாடக்கருதி வினாவின்சாத்தர்க்கு; அங்கனங்
கூறுது இங்கனங் கூறினாரென்க. என்சொல்லிய வாறேவெனின், இச்செய்கின்ற
காப்பியம் மூவேந்தர்க்குமுரியதென்பதனால், ஏனையோரை இவர் புகழ்த்தனாயாரா
கலின், யாம் காப்பியஞ்செய்யக்கடவேமென்பதாகருதி நீரேயருளுகென ஏகாருவின
80ப்பொருண்மைதோன்ற இதுகருதி இதுசொன்னார்க்கு அவர் கருதியபொருளிற்ருட
ம்படாது சொல்லிற்கு உடன்பட்டாரென்பதாயிற்று.

இனித் தாம் வருத்துக்கொண்டதனைக் கூறுவார்.

௬௨-௬௩. அவர், மங்கல வாழ்த்துப் பாடலும்

இ - ள். அவர்மணத்தில் மிகளிர வாழ்த்துதலையுடைய பாடலும்,

௬௪ மங்கலம் - கலியாணம். இதனை மங்கலவாழ்த்துக் காதையுமென்னுது பாடலு
மென்றது என்னையோவெனின், —இஃது ஆசிரியப்பாவால் வாராது கொச்சகக்கலி
யரில் வருதலானும், கதையையுடையது காதையாமாதலானும், அவ்வாறு இதிற்கதை
நிகழ்ச்சியின்மையானும், வாழ்த்தும் உரையும் பாடலுமாய் வருதலானும் இங்கனம்
பெரிக்கொடுத்தாரெனவுணர்க. அஃது அற்றாக; மேலும் காணல்வரி, வேட்டுவவரி,
20 ஆய்ச்சியர்குரவை, துன்பமாலை, ஊர்குழுவரி, வஞ்சினமாலை, குன்றக்குரவை இவை
யின்றையும் காதையென்றிலராலெனின், —அவற்றைக்கூறாததும் சில வேறுபாடு
கருகிப்போலும். என்னவேறுபாடெனின், அவை தத்தமுடிவிற் கூறும்.

௬௩-௬௪. குரவர், மனையறம் படுத்த காதையும்

இ - ள். இருமுதுகுரவரும் இவரை இவ்வாழ்க்கையில் அடிப்படுத்தவேண்டி
2௫ வேறுபடவிட்ட காதையும்,

௬௪-௬௫.

நடநவின்

! மங்கை மாதவி யரங்கேற்று காதையும்

இ - ள். ஐயாண்டில் தண்டியும்பிடித்து ஏழாண்டு நடநவின்மாதவி மங்கைப்
பருவத்தே அரங்கேற்றினகாதையும்,

௬௬. ௬௬. அந்தி மாலைச் சிறப்புச்செய் காதையும்

இ - ள். அந்திக்காலத்து மாலையைச் சிறப்புச்செய்த காதையும்,

௬௭. இந்திர விழவூ ரெடுத்த காதையும்

இ - ள். அந்நகரின்கண் இந்திரனுக்கு விழவெடுத்தகாதையும்,

௬௮. கடலாடு காதையும்

௬௯. இ - ள். அங்கனமெடுத்த விழவறுதியிற் கடலாடினகாதையும்,

௭௦. ௭௦. மடலவிழ், கானல்வரியும்

இ - ள். அங்ஙனங் கடலாடிய கோவலனும் மாதவியும் | கழிக்கானவிடத்து யாழ்ப்பாட்டு நிகழ்த்திய கானல்வரியும்,

இஃது இசைப்பாவாற்பெற்றபெயர். இதனுள்ளும் கதை நிகழாமையுணர்க.

கக-எ0. வேனில்வந் திறுத்தென, மாதவி யிரங்கிய காதையும்

இ - ள். இளவேனில்வந்து தலைப்பட்டதாகப் பிரிந்தமாதவி வருந்தியகாதையும், ௮

எ0-எக. திதுடைக், கனாத்திற முனாத்த காதையும்

இ - ள். கண்ணகி தான்கண்ட தீங்கையுடைய கனவின்றிறத்தைத் | தேவந் திக்கு உரைத்தகாதையும்,

இது கலிவெண்பாட்டாகலின், * “ஒருபொரு ணுதலிய வெள்ளடி யியலாற், நிரி பின்றி வருவது கலிவெண் பாட்டே” என்பதனாற் கனநிலையுரைத்தற் பொருண் கப முடிபாகிய பாலைனைக்கூறுதலிற் காதையாயிற்றெனவுணர்க.

எக-எஉ. வினாத்திறத்து, நாடுகாண் காதையும்.

இ - ள். கண்ணகியார் மதுரைமூதூர்யாதேன் வினாவின திறத்தையுடைய சோனாட்டின்பவளனை அவர்கண்டகாதையும்,

இனிக் கவுந்தியடிகளை வினவின திறமெனவும், பிறர் வினவுந்திறத்தையுடைய | ௮ எனவுமையும்.

எஉ. காடுகாண் காதையும்

இ - ள். அங்ஙனம் மருதநிலமாகிய நாட்டினைக்கண்டு இன்புற்றவர் பாலைநில மாகிய காட்டினைக்கண்டு துன்புற்றகாதையும்,

எஉ. வேட்டுவவரியும்

20

இ - ள். வேட்டுவமகளாகியசாலினி கொற்றவை யுருக்கொண்டாடிய கோலச் சாரியும்,

“இருவகைபலவகையென்னும் விலக்கோடரியவுறுப்புப் பதினொராட்டிக் குர வை வரி | சேதமவியநாடகமென்றிவற்றாற் றக்கவவனே யாடலாசான்” என்ற மையான், வரியென்பது தேரலச்சாரி. இது வேட்டுவமகளாகியசாலினி கொற்றவை யுருக்கொண்டு ஆடுதலின், † “கொற்றவை கொண்ட வணிகொண்டு நின்றவிப், பொற்றொடியமாத் தலமென்னை கொல்லோ” என்பதனாற் கூத்துப்படுதலின், | நாட கவரிப்பெயராய், | வேட்டுவவரி நிகழ்தலின் வேட்டுவவரியாயிற்று. இது கூத்தாற் பெற்றபெயர்.

எஉ-எசு. தோட்டலர் கோதையொடு, புறஞ்சேரி யிறுத்த காதையும் ௩0

இ - ள். கண்ணகியோடு மதுரைப்புறஞ்சேரியிற் சென்றுவிட்ட காதையும்,

எசு-எடு. கறங்கிசை, யூர்காண் காதையும்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், ௧௫௪.

† சேரகமேனவும் பிரகிபேதமுண்டு.

‡ வேட்டுவவரி.

இ - ன். முழங்காநின்ற முரசொலியையுடைய மதுரையைக் கோவலன் கண்டகாதையும்,

எஃ. சீர்சா னங்கை, யடைக்கலக் காதையும்

இ - ன். அழகெல்லாமமைந்த கண்ணியாகியநங்கையை மாதரிபாற் கவுத்தி யழகன் அடைக்கலக்கொடுத்தகாதையும்,

எஃ. கொலைக்களக் காதையும்

இ - ன். கோவலன் கொலைக்களப்பட்டகாதையும்,

எஃ. ஆய்ச்சியர் குரவையும்

இ - ன். தஞ்சேரிக்கு உற்ப சாந்தியாக மாதரிமுதலாயுள்ள ஆய்ச்சியர் குரவைக் கூத்தாழன முறைமையும்,

“குரவை யென்பது கூறுங் காலைச், செய்தோர் செய்த காமமும் விறலு, மெய்த வுணர்கு மியல்பிற் றென்ப” எனவும், “குரவை யென்ப தெழுவர் மங்கையர், செந்நிலைமண்டலக் கடகக் கைகோ, தந்நிலை கொட்பரின் றுட லாகும்” எனவுஞ் சொன்னாராவின், இதுவும் ஆய்ச்சியரிடத்த நிகழ்தலான் ஆய்ச்சியர்குரவையெனக் கூத்தாற் பெற்றபெயர்.

எஃ.எஃ. தீத்திறங் கேட்ட, துன்ப மாலையும்

இ - ன். அங்கனம் அவன் கொலையுண்ட தீத்திறத்தைக் கண்ணிகேட்டுத் தன்புற்றவியல்பும்,

இதுவும் ஊர்குழுவரியும் சிறிது கதைநிகழ்ச்சியுளவெனினும் மருட்டையென்னு மெய்ப்பாடும் அவலம் அரற்றுக் கவலை கையாறென்னுமிவையும் நிகழ்தலியல்பினுள் இதனை மாலையென்றொருக கொள்க.

எஃ.எஃ. நண்பக னடுங்கிய, லூர்குழ் வரியும்

இ - ன். எல்லாருங்காண நாணிற்றது வெளிப்பட்டவுருவீனெடு கண்ணி ஊர்குழுவந்த ஊர்குழுவரியும்,

கண்ணி ஊர்குழுவருவதனைப் பத்தினிப்பெண்டிர் தன்கூடாகக் காண்டலின் இஃது ஊர்குழுவரி யென்பதாயிற்று. இதுவும் கூத்தாற் பெற்றபெயர்.

எஃ - அ0. சீர்சால் வேந்தனெடு, வழக்குரை காதையும்

இ - ன். புழமைந்ததென்னனெடு கண்ணி வழக்குரைத்தகாதையும்,

உரைகாதை - வினைத்தொகை; இறப்பு.

அ0. வஞ்சின மாலையும்

இ - ன். அங்கனந்தானுரைத்தவழக்கு வளந்தோற்ற உயிருத்தோற்ற செஞ் செழியன்றேவியைநோக்கிக் கண்ணி வஞ்சினங்கூறிய இயல்பும்,

வஞ்சினமாவது மேற்கோள் இக்கலிவெண்பாட்டுப் பத்தினித்தன்மைத்தாயிய தருபெருநீயே கருதிக் கூறிய இயல்பையுடைத்தாகவின், மாலையெனார்.

அஃ. அழற்படு காதையும்

இ - ன். அங்ஙனம் வஞ்சினங்கூறினவன்முலோகத்து எழுந்தநீ அவளேவிய இடமெங்கும் பட்டு எரித்தகாதையும்,

அக-அஉ. அருந்தெய்வந் தோன்றிக், கட்டுரை காதையும்

இ - ன். அங்ஙனம் அழற்படுதலின் அதற்காற்றாது மதுமாமாதெய்வம் அவ் வழறணித்தற்குவந்து இவளது பவத்தொடர்பு கட்டுரைத்தகாதையும், ௫

அஉ-அங. மட்டலர் கோதையர், குன்றக் குரவையும்

இ - ன். மதுவொழுமலர்ந்த கோதையினையுடைய குறத்தியர் இவளை வேங்கைநிழற்கண் கண்டதற்கு உற்பாதசாந்தியாக முருகவேளைநோக்கி அக்குன்றின்கண் சூடிய குரவையும்,

ஆய்ச்சியர் குரவையிற் கூறியது இதற்குங்கூறக. கோதையென்று பாடங் ௧௦ கூறிக் கோதைக்கு அவர்களெடுத்த குரவையெனினும் அமையும்.

அங. என்றிவை யனைத்துடன்

இ - ன். என்று சொல்லப்பட்ட இவ்விருபத்துநான்குடனே,

அச-அக. காட்சி கால்கோ ணீர்ப்படை நடுகல்

வாழ்த்து வார்த்து காதையொ

டிவ்வாறைந்தும்

௧௫

அச. காட்சி—இ - ன். காட்சிக்காதையும்,
கற்காட்சியும், குறவர் பூசுடக் காட்சியுமென்க.

அச. கால்கோள்—இ - ன். கற்கொண்ட காதையும்,
[கற்கோள் - கால்கோளென விகாரம். 2. ௦

அச. நீர்ப்படை—இ - ன். அக்கொண்டகல்லினைக் கங்கையாற்று நீர்ப் படுத்தினகாதையும்,

அச. நடுகல்—இ - ன். அக்கல்லினை நடட்காதையும்,

அரு. வாழ்த்து—இ - ன். அங்ஙனநடுகல்லான பிரதிட்டையும் வீழவும்
பெற்ற பத்தினிக்கடவுள் செங்குட்டுவனையும் நெடுஞ்செழியனையும் பெருங்கிள்ளியை 2. ௫
யும் வாழ்த்தினகாதையும்,

அரு. வார்த்து காதையொடு

இ - ன். அங்ஙனம் வாழ்த்தியகடவுள் அவரோடு; கணகவிசயர் முதலிய ஆரிய மன்னருள்ளிட்டார்க்கு வரக்கொடுத்தகாதையோடே,

ஒடு - ஒப்பிலொப்புரை; என்னொடுவுமாம். தருதல் - கொடை., ௩. ௦

அக. இவ்வா றைந்தும்— இ - ன். முப்பதென்றெண்ணப்பட்ட,

அள. உரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள்

இ - ன். உரையிடையிட்டனவும் பாட்டுடையனவுமாகிய செய்யுளை,

அனைத்துடன் காதையொ டுவ்வா றைந்தும் உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுளென்க. | உம்மை முற்று. ௩. ௫

அடி. உணர்சா லடித ளருள

இ - ன். புகழ்மைந்த இளங்கோவடிகள் அருளிச்செய்ய,
அருளுகென்றற்கு அருளவென்க.

* அடி-அக.

மதுரைக்

கூல வாணிகன் சாத்தன் கேட்டனன்

இ - ன். மதுரைக் கூலவாணிகனான சாத்தன்கேட்டனன்;

கூலம் எண்வகைத்து. அவை நெல்லு, புல்லு, வாகு, தினை, சாமை, இறுங்கு, தோரை, இராகி. * பதினெண்வகைத்தென்பாற் கூத்தநாலார்.

அக. இது— இ - ன். இவ்வாயறை

கூல பால்வகை தெரிந்த பதிகத்தின் மரபென

இ - ன். அற்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பாலாகிய அப்பால்களின் வகையைத்தெரிந்த செய்யுளின் பதிகத்தினது மரபு இதுவென்க.

எனவென்னும் அசைச்சொல் ஆசிரியப்பாவிற்கு முடிபு சிறப்புடைத்து.

அடிகட்கு அறிந்தருளியென இருந்தசாத்தன் உணர்ப்போன் இவளென வினை
வினைவு யாதென, விநலைய் கேட்டனன்யானென அறங்கூற்றுவது உம் உயர்ந்தோ
ரேத்தலும் ஊட்டுமென்பதா உங் காரணமாகப் பெயரான் நாட்டுதம் யாம் ஓர் பாட்டு
டைச்செய்யுளென அருளுகென்றற்கு அருளக் கேட்டனனென்க.

அறுபத்தெட்டாமடியுட் “கடலாடு காதையும்” எனக்குறளடியும், (அடு) “வாழ்
த்து வரந்தருகாதையொடு” எனச்சிந்தடியும் (அக) “இவ்வாறைந்தும்” எனக் குறளடி
யும் வந்து, † “நற்றய லடியே யாசிரிய மருங்கிற், ரேற்ற முச்சீர்த் தாகு மென்ப”
என்ற ஆசிரியர், ‡ “இடையும் வரையார் தொடையுணர் வோரோ” என்றதனாற் குட்
டச் செந்துக்காயிற்று.

இது, நாற்பொருளுள்ளும் அகத்திணைக்கண்ணது இன்பமாகலானும், புறத்தி
ணைக்கண்ணது பொருளும் அறனுமாகலானும் வீடொழிந்த முடிபு கூறியின்றது.
அதனானறே, || “மணிமே கலைமே லுணர்ப்பொருண் முற்றிய சிலப்பதிகாரம்”
என்பாரானதுவு மென்க.

ப தி க ம் மு ற் றி ற் று.

* கூலம் பதினெண்வகைத்தென்பதைப் பின்வருஞ் சூத்திரத்தானுமுணர்க.
“அந்தணர் வேள்வியோ டருமறை முற்றுக, வேந்தன் வேள்வியோ டியாண்டபல
வாழ்க, வாணிக ரிருநெறி நீனிதி தழைக்க, பதினெண் கூலமு முழுவர்க்கு மிகுக,
வாங்கியற் கூத்து நிரம்பியனை முடிக, வாழ்க நெடுமுடி கூர்கவென் வாய்ச்சொ
லென், திப்படிப் பலிகொடுத் திறைவனிற் றொக்குச், செப்பல வமைத்துச் செழுமபு
கை காட்டிச், சேவடி தேவனா யேத்திப் பூதரை, மூவடி முக்கால் வெண்பா மொ
ழிந்து, செய்மிகுக் குறமை வேந்தனை யேத்திக், கலியொழுக் கத்து நின்றழி வேந்
தன், கொடுப்பன கொடுப்ப வடுக்கு மென்ப” என்றார் மதிவண்ணனார்.

† இந்த அடியிலுள்ள ‘மடலவிழ்’ என்பதைத் தனிச்சொல்லாகக் கொள்க.

‡ தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், சுஅ.

|| இதனைச் சிலப்பதிகார இறுதிக்கட்டுரையிற்காண்க. -

உரைபெறுகட்டுரை,

க. அன்றுதொட்டுப் பாண்டியனாடு மழைவறங்கூர்ந்து வறுமையெய்தி வெப்புநோயும் குருவுந் தொடக் கொற்கையிலிருந்த வெற்றிவேற்செழியன் நங்கைக்குப் பொற்கொல்லராயிரவாக்கொன்று களவேள்வியால் விழவொசொந்திசெய்ய நாடுமலிய மழைபெய்து நோயுந் துன்பமு நீங்கியது.

உ. அதுகேட்டுக்கொங்கிளங் கோசர் தங்கண்டகத்து நங்கைக்கு விழவொசொந்திசெய்ய மழைதொழிலென்றும் மாறாதாயிற்று.

ங. அதுகேட்டுக் கடல்குழிலங்கைக் கயவாகுவென்பான் நங்கைக்கு நாட்பலிபீடிகை கோட்டமுந்துறுத்தாங்கு அரந்தைகெடுத்து வரந்தருமிவளென ஆடித்தங்க எகவையினுங்கோர்பாடிவிழாக்கோள் பன்முறை யெ டுப்ப மழைவிறுந்திருந்து வளம்பலபெருகிப் பிழையாவினையு ணடாயிற்று.

ச. அதுகேட்டுச் சோழன்பெருங்கிள்ளி கோழியகத்து எத்திறத்தானும் வரந்தருமிவளோர் பத்தினிகடவுளாகுமென நங்கைக்குப் பத்தினிக் கோட்டமுஞ்சமைத்து ி விழாவணி நிகழ்வித்தோனே.

க. அன்றுதொட்டு.....நோயுந் துன்பமுநீங்கியது கடு

அன்றென்றது கதையை உட்கொண்டு நின்றது: * “வெள்வா னெறிநதன் லிலங்கட டுத்துப், புண்ணுமிழ் குருதி பொழிந்துடன் பரப்ப, மண்ணக மடந்தை வான்றயர் கூரக, காவலன் செங்கோல் வினையு வீழ்ந்தனன், கோவலன்” என்ற ராகலின்.

இ - ன். பாண்டியனாடு அன்றுதொடங்கி மழைவறத்தன்மிக்கு அதனானே 20 வறுமையுற்றுத் தொழுநோயும் குருவும் இடைவிடாதுநலிதலிற் கொற்கைக்கணிருந்த இளஞ்செழியன் நங்கைக்கு ஆயிரம்பொற்கொல்லரைப் பலியிட்டுக் களவேள்வியாற் சாந்திசெய்து விழவெடுத்தலானே அவனாடு மிகவும் மழைபெய்து முற்கூறிய வறுமையும் நோயுந் துன்பமுநீங்கியது.

வெப்பு - தொழுநோய், † “வெப்பின்பும்பழச்சுனை” என்றாராகலின். 'இது 20 வெதுப்பெனினு மமையும்.

உ. அதுகேட்டு.....மாறாதாயிற்று

இ - ன். அங்ஙனம் செழியன நன்மைசெய்து அவைநீங்குதலின் அதனைக்கேட்டுக் கொங்குமண்டிலத்து இளங்கொவாகிய கோசரும் நங்கைக்கு அங்ஙனம் சாந்தியும் விழவுஞ்செய்தலான அவைநீங்குதலோடே மழை பெய்தறொழில பெய்யு டுப்ப நாளென்றும் வருவாதாயிற்று.

* கொலைக்களக்காதை, உக௯ - உக௭.

† சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், சுசு: “விழுதகில்சாலை யாவாக்கும் வெப்பின்பும்புழச்சுனைத், தலைத்தணீர்ம லரணிந்த சந்தனஞ்செய் பந்தருந், கொலைததலைய வேற்கணூர் கூத்துமன்றி யையம்பொறி, நிலத்தலைய துப்பெலா நிறுதுளும்பு மூர்களை.”

பெய்யுளானென்றது திங்கண்மும்மாரியை; பருவநாளெனினுமமைமயும்.

௩. அதுகேட்டு.....நாடாயிற்று

இ - ன். அதுகேட்டுக் கடலை அகழாகவுடைய இலங்காபுரத்துக் கயவாகுவென்று பெயர்கூறப்பட்ட அரசன் நங்கைக்கு அங்ஙனம் நாடோறும் பல்கொள்ளுதலை யுடைய பலிபீடத்தை முந்தச்செய்து பின்பு கோட்டமுமமைத்து முற்கூறியதுன்பங்களைக்கெடுத்து நமக்கு வேண்டும்வரங்களை இவந்தருமென்று துணிந்தி ஆடித்திங்க ளிடத்தே ஆட்டைவிழாவாகத் தன்னகரவீர்தோறும் உலாச்செய்விக்க மழைருறை வின்றிசைபெறுதலானே அன்றே பொய்யாதுவளையும் விளைவீனையுடைய நாடாயிற்று அவனாடு.

௧௦ பாடி - நகரி.

௪. அதுகேட்டு.....நிகழ்வித்தோனே

இ - ன். அதனைக்கேட்டுச் சோழனாட்டு உறையூரிடத்தே பெருநீரின்ளி யரச னாகியவனவன் இவன் பத்தினிக்கடவுளாதலின், எத்திறத்தானும் நமக்கு அரந்தையைக் கெடுத்து வரந்தருமெனக்கருதி நங்கைக்கு அங்ஙனம் கோட்டமுமமைத்து நித்தல் கீடு விடும் நடத்தினான்.

எத்திறத்தானுமென்றார்; இவன்பிறந்த உரிமைபற்றி. கோழியென்றது - ஒரு கோழி நிலமுக்கியத்தால் யானையோடு பொருது அதனைப் போர்தொலைத்தல்கண்டு அந்நிலத்திற்செய்த நகர்க்குப் பெயராயிற்று; * “முறஞ்செவி வாரண முன்சம முருக்கிய, புறஞ்சிறை வாரணம்” என்றார்மேலும் நித்தல்விழா - சீபவி. அரந்தை - துன்பம்.

௨௦ உணாபெறுகட்டுனா - இவ்வமுற்கூறிய கட்டுனாச்செய்யுள்; “உணாயிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யு, ஞாசாலடிகளருள்” என்றமையால் காப்பியங்கட்டுச் சிறுபாண்மை இவ்வுறுப்புக்களும் சிலவருமெனக்கொள்க. என்னை? † “உணாயும் பாடை யும் விரலியும் வருமே” என்பது அணியியலாகலின்.

உணாபெறுகட்டுனா முற்றிற்று.

* நாகர்காண்காலை, ௨௪௭ - ௨௪௮.

† தனிபுலங்காரம், பொதுவணியல், ௧௧: “ஒருதிறப் பாட்டினும் பலதிறப் பாட்டினு, முனாயும் பாடையும் விரலியும் வருமே.”

உ
கணபதிதுணை.

ல ப் ப தி க ர ம்

அடியார்க்குநல்லாருரை

மு த ல ர வ து

புகார்த் காண்டம்.

க.—மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்.

திங்களைப் போற்றுதுந் திங்களைப் போற்றுதுங்
கொங்கலர்தார்ச் சென்னி குளிர்வெண் குடைபோன்றிவ்
வங்க னுலகனித்த லான்

ஞாயிறு போற்றுது ஞாயிறு போற்றுதுங்
காவிரி நாடன் றிகிரிபோற் பொற்கோட்டு
மேரு வலந்திரித லான்

மாமழை போற்றுது மாமழை போற்றுது
நாமரீர் வேலி யுலகிற் கவனளிபோன்
மேனின்று தான்காத்த லான்
பூம்புகார் போற்றுதும் பூம்புகார் போற்றுதும்
விங்குநீர் வேலி யுலகிற் கவன்குலத்தோ
டோங்கிப் பரந்தொழுக லான்

ஆங்கு,
பொதியி லாயினு மிமய மாயினும்
பதியெழு வறியாப் பழங்குடி கெழீஇய
பொதுவறு சிறப்பிற் புகாரே யாயினு
நடுக்கின்றி நிலைஇய வென்ப தல்லதை
யொடுக்கங் கூறு நுயர்ந்தோ நுண்மையின்
முடித்த கேள்வி முழுதுணர்ந் தோரே

அதனால்,
நாகரீ ணகரொடு நாகநா டதனெடு
போகரீள் புகழ்மன்னும் புகார்நக ரதுதன்னின்

மாகவா னிகர்வண்கை மாநாய்கன் குலக்கொம்ப

ரீகைவான் கொடியன்னு வீரமுண்டகவையான்

அவனூந்தான்,

போதிலார் திருவினாள் புகழுடை வடிவென்றுந்

௫ தீதிலா வடமீனின் றிறயிவ டிறமென்று

மாதரார் தொழுதேத்த வயங்கிய பெருங்குணத்துக்

காதலாள் பெயர்மன்னுங் கண்ணகியென் பாண் மன்னோ

ஆங்கு,

|பெருநில முழுதானும் பெருமகன் றலைவைத்த

௬௦ வெருநதனிக் குடிகளோ பெயர்ந்தோங்கு செல்வத்தான்

வருதிதி பிறர்க்கார்த்து மாசாத்து வானென்பா

னிருதிதிக் கிழவன்மக னீரெட்டாண் டகவையான்

அவனூந்தான்,

மண்டேய்த்த புகழினுன் மதிமுக மடவார்தம்

௬௧ பண்டேய்த்த மொழியினு ராயத்துப் பாராட்டிக்

கண்டேத்துஞ் செவ்வேளென் றிசைபோக்கிக் காதலாற்

கொண்டேத்துங் கிழமையான் கோவலனென் பாண்மன்னோ

அவரை,

இருபெருங் குரவரு மொருபெருநாளான்

௭௦ மணவணி காண மகிழ்ந்தனர் மகிழ்ந்துழி

|யானை யெருத்தத் தணியிழையார் மேவிரீஇ

|ம-சுர்க் கீந்தார் மணம்

ஆய்வழி,

முரசியம்பின முருடதீர்த்தன முறையெழுந்தன பணிலம்

௭௧ வெண்குடை

யரசெழுந்ததொர் படியெழுந்தன வதலுண்மங்கல வணி

|மாலைதாழ் சென்னி வயிரமணித் தூணத்து

ரீல விதானத்து நித்திலப்பூம் பந்தர்க்கீழ்

௭௨ வாணார் மதியஞ் சகடணைய வானத்துச்

சாலி யொருமீன் றகையானைக் கோவலன்

|மாமுது பார்ப்பான் மறைவழி காட்டிடத்

திவலஞ் செய்வது காண்பார்க ணேன்பென்னை

வினாயினர் மலரினர் விளங்கு மேனிய

௭௩ ருனாயினர் பாட்டின ரொசிந்த நோக்கினர்

சாந்தினர் புகையினர் தயங்கு கோதைய

ரேந்திள முலையின ரிடித்த சுண்ணத்தர்
விளக்கினர் கலத்தினர் விரிந்த பாலிகை
முனைக்குட றியாயினர் முகிழ்த்த மூலர்
போதொடு விரிகுந்தற் பொலனறுங் கொடியனார்
காதலற் * பிரியாமற் கவவுக்கை ஞெகிழாமற்
நீது கெனவேத்திச் சின்மலர் கொடுதுவி
யங் ஁ னாலகி னருந்தி யன்னுளை
மங்கல நல்லமளி யேற்றினார் தங்கிய
விப்பா விமயத் திருத்திய வாள்வேங்கை
யுப்பூலைப் பொற்கோட் மெய்யதா வெப்பாலுஞ்
செருமிசு † சின்வேற் செம்பிய
னொருதனி யாழி யுருட்டுவே னெனவே. |

(௩)

௪.௦

திங்களைப் போற்றுதுந் திங்களைப் போற்றுதுந்
கொங்கலர்தார்ச் சென்னி குளிர்வெண் குடைபோன்றிவ்
வங்க னுலகளித்த லான்

௪.௧

இ - ன். நாம் திங்களைப் போற்றுவேம்; திங்களைப் போற்றுவேம். அஃது எந்
றுக்கெனின், தாது பரத்தல்செய்த மாலையையுடைய † சென்னியுடைய குளிர்ச்சியை
யுடைய வெண்குடைபோன்று பொதுவற இவ்வுலகிற்கு அளிசெய்தலானென்க.

இது பண்பும் பயனுங் கூடின உவமம். கொங்கு - தாது. அம் - அழகு. கண்-
இடம். போற்றுதும் - பன்மைத் தன்மை; நீ “அம்மாம்” என்னுஞ் சூத்திரத்துக் ௨௦
கடதறவால் முடிந்தது. இது || “நடைமிசுத் தேத்திய குடைநிழன் மாபு” |

ஞாயிற்று போற்றுது ஞாயிற்று போற்றுதுந்
காவிரி நாடன் றிகிரிபோற் பொற்கோட்டு
மேரு வலந்திரித் தான்

இ - ன். நாம் ஞாயிற்றைப் போற்றுவேம்; ஞாயிற்றைப் போற்றுவேம். அஃ ௨௫
தெற்றுக்கெனின், காவிரிநாட்டையுடையானுடைய ஆழிபோலப் பொலிவுபெற்ற
கொடுமுடியையுடைய மேருவை வலமாகத் திரிதருதலானென்க.

திகிரி - ஆக்கினுசக்கரம். இது தொழிலுவமம்.

மாமழை போற்றுது மாமழை போற்றுது
நாமநீர் வேலி யுலகிற் கவனளிபோன்

௪.௨

மேனின் தான்கூத்த லான்

இ - ன். நீம் பெரிய மழையைப் போற்றுவேம்; பெரிய மழையைப் போற்று

* பிரியாமைக் கவவுக்கை ஞெகிழாமையென்றும் பாடம்.

† ஞெகிழ்வென்றும் பாடம்.

‡ சென்னி - சோழன்.

நீ தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல், ௫.

|| ,, பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௩௬.

வேம். அஃதெற்றுக்கெனின், அச்சத்தைத்தரும் கடல்சூழலிற்கு அவன் அளிசெய்யுமாறுபோல மாறுதலு மோலாய்கின்ற தன்பொயலான் வளத்தைச் சுரத்தலானென்க.

நாம் - நாமமென உரிச்சொல் ஈறுதிரித்தது; புகழெனினு மமையும்; ஏழ் வகைப் பெயருமாம். வேலி - சூழ்தல். அளி - கொடை. மேனின்ற-மேலாய் நின்று.
 ௧௩ தான் - அசை. சுரத்தல் - இடைவிடாதுசொரிதல். உலகிற்குச் சொரிதலானென இயையும்.

பூம்புகார் போற்றுதும் பூம்புகார் போற்றுதும்
 வீங்குநீர் வேலி யுலகிற் கவன்குலத்தோ
 டோங்கிப் பார்த்தொழுக ான்

௧௪ பூம்புகார் - விகாரம்; பூ - பொலிவு.

இ - ன். நாம் * புகாரைப் போற்றுவோம்; புகாரைப்போற்றுவோம். அஃது எற்றுக்கெனின், மிக்க கடலை வேலியாகவுடைய உலகின்னன் அவன் குலம்புகழ்வார் இதனையும் புகழ்வாராகலினென்க.

உலகிற்கு - உலகின்கண்; உருபுமயக்கம்; † “யாதனு... ..சாரும்” என்பதனான்
 ௧௫ முடித்தது; ‡ “கில்லைச் சூழ்பொழிற்கு” என்றும்போல.

திங்களை முற்கூறினார், இத் தொடர்நிலைச் செய்யுட்குச் சிறந்த முதன்மொழி அதுவாகலான். இத் திங்கள்முதலியவற்று இவனளித்தல்முதலிய செய்கையொத்தலான், இவையும் இவனாற் சிறந்தனவென்பதாம். இறப்பப் புனைந்தனைத்தற்கு, “குடைநிழல் மரபு” என்றதனால் திகிரியும் கொடையும் உயர்ச்சியும் புனைந்தகூறிய வாராயிற்று.
 ௨௦

ஆங்கு,
 பொதியி லாயினு மிமய மாயினும்
 பதியெழு வறியாப் பழங்குடி கெழீஇய
 பொதுவது சிறப்பிற் புகாரே யாயினு
 ௨௧ நடுக்கின்றி நிலைஇய வென்ப தல்லதை
 யொடுக்கங் கூறு நயர்ந்தோ ருண்மையின்
 முடித்த கேள்வி முழுதுணர்ந் தோரே

இ - ன். அப்படிப்போற்றன்னல்லது, முனைவனாலின் முடித்தகேள்வியான் புனைத்தப்பொருளை முணர்ந்தபெரியோர், பொதியில் இமயம் புகாரொன்னும் இம்
 ௨௨ மூன்றும் ஒருதன்மையவாதலான், ஆதியிற்றோன்றிச் சலிப்பின்றி நிலபெற்றனவென்று கூறினல்லது, அவற்றிற்கு அந்தமுண்டென்றுகூறார்; அவற்றில் உயர்ந்தோருண்டாகலா னென்க.

* புகார் - காலிரிப்பும் பட்டினம்.

† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமைமயங்கியல், ௨௩.

‡ திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாரி, ௬௬௭. “சுரும்புது நீலங்கொய் யற்றமிழின்று தயில்பயின்மோ, வரும்பெற்ற றோழியொ டாய்த்து நாப்ப ணமாரொன்னு, நிரும்புது மாமதில் பொன்னிஞ்சி வெள்ளிப் புரிசையன்றோர், துரும்புறச் செற்ற வொற் தத்தெம்பி ான்றில்கைச் சூழ்பொழிற்கே.”

ஆயினுமென்பது ஓரெண்ணிடச்சொல்; * “செந்த வல்ல வேறுபிற தோன்
றினும், செந்தவற்றியலா னுணர்ந்தனர் கொளலே” என்னும் புறனடையாற் கொ
ட்ட பதியெழுபதாயா - பதியினின்றும் பெயர்தலையறியாத; எனவே பகையின்மை
உறிற்று. (பழங்குடி - தொன்மரபு; ஆதிகாலத்தேறிய குடியுமாம். ‘தெழ்திய-
பொருத்தின. ‘பொதுவறுசிறப்பு - தனக்கே உரியசிறப்பு. ‘ஒடுக்கம் - முடிபு. ‘உய
ர்த்தோர் - முனிவனும், இறைவனும், அரசனும். இனி உயர்த்தோர் அகத்தியனும்.
இருடிகளும் பழங்குடியினுள்ளாரு மென்றமாம்; என்றது இமயத்தோடும் பொதியி
லோடுமுள்ள இருடிகளையும் வணிகளையும் உவமித்தவாரும். உண்மையின் - உண்
டாகலின். முடித்தகேள்வி - கணாகண்ட கேள்வி.

இவற்றாற் செம்பியன் சிறப்பும் புகார்ச்சிறப்பும் கூறியவாறுயிற்று.

அதனால்—இ - ன். அஃது அத்தன்மையதாகலான்,

என்றது புகார் நிலபேறுடையதாகலாற் போகமும் புகளும் நிலபேறுடைய
வென்றவாறு.

நாகநீ ணகரொடு நாகநா டதனெடு

போகநீள் புகழ்மன்னும் புகார்நக ரதுதன்னின்
மாகவா னிகர்வண்கை மாநாய்கன் குலக்கொம்ப
நீகைவான் கொடியன்னு வீராறாண் டகைவயாள்

இ - ன். சுவர்க்கம் பவணமென்னும் இவற்றிற்குள்ள புகளும் போகமும்
நிலபெற்ற அப்புகாரொன்னு நகரின்கண் மழைபோல்வழங்கும் கையையுடைய
மாகாய்களுடைய குலத்திற்குேன்றிய கொம்புந்கொடியும் போல்வான்; பன்னிராண்
டிற்ருட்பட்ட பிராயத்தாளாயினுளென்க.

நாகநீணகர் - சுவர்க்கம், நாகநாடு பவணம். போகநீள்புகழ் - உம்மைத்தொ
கை; இருபெயர்க்கணவந்தது; எதிர்நிரனிறை. மன்னும் - நிலபெறும்; இடைநில
வளக்கு. மாகவான் - விசும்பின்மேகம். மாநாய்கன் - சிறப்புப்பெயர். நகை-
பொன்; வான்கொடி - வானவல்லி; பொன்மெய் வானவல்லியென்க. அவற்றோடு
மொக்க மன்னும் புகாரொனினுமையும்.

அவளுந்தான்—இ - ன் அவள்தான்,

உம்மை இசைசிறை.

போதிலார் திருவினுள் புகழுடை வடிவென்றுந்
திதிலா வடமீனின் றிறுமிவ டிறமென்று
மாதரார் தொழுதேத்த வயங்கிய பெருங்குணத்துக்
காதலாள் பெயர்மன்னுங் கண்ணகியென் பாண்மன்னே

இ - ன். போதிற்பொருத்திய திருமகளுடைய புகழுடையவடிவு இவள்வடி
வை யொக்குமென்றும், பழுதில்லாத அருந்ததியுடைய புகழையுடைய கற்பு இவள்
சுற்பையொக்குமென்றும் உலகின்மாதரார் தன்னைத்தொழுதேத்தும்படி. விளங்கிய

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், இடையியல், ௪௮.

† பவணம் - நாகலோகம். சுவர்க்கத்திலும் நாகலோகம் போகத்திற் சிறந்த
தென்பது சைனாதுற்றுணிபு.

பெருங்குணங்களைக் காதலிப்பான்; அவன்யாடொளிர் கண்ணகியென்று பெயர்கூறப் படுவானென்க.

பெயரால் வேறுபடுமென்பதாம். | திருவினன் - ஒருபெயர். | தீது-பிறர் நெஞ்சு புகுதல். திறம் - கற்பு. மன்னும் - இடைச்சொல். புகழ் - இடைநிலைவிளக்கு. பின்வருகின்ற இவளென்பதனை மன்னுங்கூட்டுக. மன்னும் ஒவும் இடைச்சொல்.

ஆங்கு,
பெருநில முழுதாளும் பெருமகன் றலைவைத்த
வொருதனிக் குடிகளோ டியர்ந்தோங்கு செல்வத்தான்
வருநிதி பிறர்க்கார்த்து மாசாத்து வானென்பா
நிருநிதிக் கிழவன்மக னீரெட்டான் டகவையான்

இ - ன். அப் புகாரினிடத்து*நெடுநிலமுழுவதையும் தனியேயாளும் கரிகாலன் முதற்குடியாகவைத்து என்னுதலையுடைய ஒப்பற்றகுடிகளின் மிக்கோங்கிய செல்வத்தையுடையான்; அவன்யாடொளின், தன்னுடையபொருளை இல்லாதார்க்கருளும் மாசாத்துவானென்று பெயர்கூறப்படுவான்; அவ்வரு நிதிக்கிழவனுடையமகன் பதிநிருநிதிக் குட்டிட்ட பிராயத்தானென்க.

பன்னிரண்டும் பதினாறுமாகிய பிராயத்தின் முதிர்ந்தல் மரபன்மையின், அகவையான், அகவையானென்றார். | ஒப்பின்மையின் மிகுதிகூறுவார் ஒருதனிக்குடியென்றார். ஒடு - இன்; உருபுமயக்கம்; உறழ்பொரு; இதுவும் புறனடையான் முடிந்தது. வருநிதி - நல்வினையார் கலத்தினுங் காலினும் வருநிதி; நியாயத்தால் வருநிதியுமாம். | பிறர்க்கு - பொருளன்றார்க்கு; நிதியற்றார்க்கும் நல்வினைசெய்தார்க்கு மென்றுமாம். பலர்க்கென்றும் பாடம்; அதற்கு இல்லாராகிய பலர்க்கென்க. | ஆர்த்தும் - நிறைவுக்கும்; நுகர்விக்குமென்றுமாம். மாசாத்துவான் - இயற்பெயர். இருநிதிக்கிழவன் - சிறப்புப்பெயர்.

அவனுந்தான்—இ - ன். அவன்றான்,

என்மே உம்மை இசைநிறை.

மண்டேய்த்த புகழினான் மதிமுடி மடவார்தம்
பண்டேய்த்த மொழியினு ராயத்துப் பாராட்டிக்
கண்டேத்துஞ் செவ்வேனென் றிசைபோக்கிக் காதலார்
கொண்டேத்துங் கிழமையான் கோவலெனன் பான்மன்னோ

இ - ன். மண்ணத்தொலைத்த புகழினையுடையான், பண்ணத்தொலைத்த மொழியினாகிய மதிபோலுமுகத்தினையுடைய மடவார் தங்காதலால் உலகிற் கண்டேத் தப்படுஞ்செவ்வேனென்று அவனிசையைத் தமதாயத்தின்கட் பாராட்டிப் பரப்பிக் காமக்குறிப்பின் உட்கொண்டு ஏத்துதற்குரியான்; அவன்யாடொளின், கோவலென்று பெயர்கூறப்படுவானென்க.

மண்டேய்த்த வென்றார், புகழ்வளரப் பூமி கிறுகலான். மண் இடத்திற் சிறிது என்றார் வள்ளுவனரும். புகழினன் - எழுவாய். பண்டேய்த்த - பண்ணக்கெடுத்த. செவ்வேனென்றார், டேவன் இருவருளராகவின். முருகவேளைச் செவ்வேனென்றது,

* நேமிநிலமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

* “ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்கு” என்பதனால். போக்கி - எங்கும் போகப்பண்ணி; பரப்பியென்றபடி. கொண்டு - காமக்குறிப்பினால் உட்கொண்டு. கிழமை - உரிமை. இனி, மடவாரென்பதற்குப் பூமாதும் கலைமாதும் சயமாதும் புகழ்மாதும் புலமாத்மென்று கூறி, இவர், அழகிற்கும் அறிவுக்கும் ஆண்மைக்கும் புகழ்க்கும் பொறைக்கும் இவனென்றுட்கொண்டு எத்தங் கிழமையானெனினுமமையும்; † “கலையின” (தகவமும் காட்சிக் கின்பமும், கிலையின தகவமும் வீணைச் செல்வமும், மலையினி எனகலிய மார்பனல்லதிவ், வலகினி லிலையென வொருவ னாயின” என்றற்போல. இனி, மொழியினுலென்று பாடமாயின், மடவார் திரண்டு மொழியாலே, புகழினுள் செவ்வேளென்று இசையைப்பரப்பி ஏனையோருங் காண்மையாற் கொடை அழகு வீரம் இவற்றிற்குரியான் யாவனெனின் கோவலனென்று பெயர் சொல்லப்படுவா டுபனென்றலு மொன்று. இப்பொருளுக்குப் போக்கி - போக்கவென்க.

கண்ணகியை முற்கூறினார், பத்தினியை எத்துதல் உட்கோளாகலான்.

அவளா,

இருபெருங் குரவரு மொருபெரு நாளான்

மணவணி காண மகிழ்ந்தனார் மகிழ்ந்துழி

(௧)

இ - ள். அத்தன்மையானாக் குரவரிருவரும் ஒருபெருநாளிலே மணவணி காணவேண்டி. மனமகிழ்ந்தனர்; மகிழ்ந்தவனல்லே யென்க.

உழி - அளவு.

யானை யெருத்தத் தணியிழையார் மேலிரீஇ

மாநகர்க் கிர்தார் மணம்

(2)

இ - ள். அவர் அணியிழையானா யானையெருத்தத்தருத்தி அம்மாநகர்க்கு இவாமணமென்னுமகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தானென்க.

எருத்தம் - புறக்கழுத்த. இரீஇ - இருத்தி. ஈந்தாரெனவே அறிவித்தானென் பதாயிற்று. கிணகளையாணிந்து யானையேற்றி அறிவித்தல் மரபு.

அவ்வழி,

(3)

முரசியம்பின முருடிகிர்த்தன முறையெழுந்தன பணிலம்

வெண்குடை

யரசெழுந்ததொர் படியெழுந்தன வகலுண்மங்கல வணி

யெழுந்தது

இ - ள். அவ்விடத்து, முரசுமுதலிய இயம்பின; முருடுமுதலிய அதிர்த்தன; பணிலமுதலிய முழங்குதலெழுந்தன; வெண்குடைகள் அரசனுயர்வெழுந்தபடி எழுந்தன; மங்கலவணி எங்கும் எழுந்ததென்க.

முருடு - பத்தல்; மத்தளமுமாம். அதனுள் - தெருவுமாம்.

* பத்துப்பாட்டு, திருமுருகாற்றுப்படை, உ: “பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங், கோவற விமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரோளி, யுறந்த தாங்கிய மதனுடை. கோன்றாட் செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை, மறுவில் கற்பின் வானுதல் ஈணவன்.”

† சீவகசிந்தாமனி, கோவிந்தையாரிலம்பகம், ௩.

மாலைதாழ் சென்னி வயிரமணித் தூணத்து
நீல விதானத்து நித்திலப்பூம் பந்தர்க்கீழ்

இ - ன். மாலைதங்கிய சென்னியையுடைய வயிரமணித் தூணியைப்பொருந்திய
மண்டபத்து நீலப்பட்டு மேற்கட்டியின்பேர்த்திறத்தின முத்தின்பந்தரிடத்தேயென்க.

(௩) (நீலவிதானங்கடறினார், முத்து ஒளிபெறுதல்கோக்கி; அஃது அக்காலத்து முத்து
கோக்குவார் ஒப்புக்கு விரித்து கோக்குப. பூ - பொலிவு.

வானூர் மதியஞ் சகடணைய வானத்துச்
சாவி யொருமீன் றகையானைக் கோவலன்
மாழுது பார்ப்பான் மறைவழி காட்டிடத்
தீவலஞ் செய்வது காண்பார்க ணேன்பென்னை

(௧௦) இ - ன். மதியம் சகடணந்தாளிலே பார்ப்பான் மறையிற் சோதிடாங்கத்
தன் வணிகர்க்குக் கூறியபெறியிலே சடங்குகாட்ட இவர் இங்ஙனம் தீவலஞ்செய்
கின்ற விதனைக் காண்கின்றவர் கண்கள் முற்பவத்திற்செய்த தவம் யாதுகாணென்
பாராயும்,

(௧௧) காண்கின்றவர்கள் கோண்பு என்னையெனினுமமையும். சகடு - உரோகினி.
மாழுதுபார்ப்பான் - பிதாமகன்; புரோகிதனுமாம்.

விராயினர் மலரினர் விளங்கு மேனிய
ருளாயினர் பாட்டின ரொசிந்த நோக்கினர்

இ - ன். விளங்குமேனியர், விராயினராய் மலரினராய் உராயினராய்ப்
பாட்டினராய் ஒதுங்கிப்பார்த்த பார்வையராயும்,

சாந்தினர் புகையினர் தயங்கு கோதைய
ரோந்தின முலையின ரிடித்த சுண்ணத்தர்

இ - ன். ஏந்தினமுலையினர், சாந்தினராய்ப் புகையினராய்க் கோதையராய்ச்
சுண்ணத்தராயும்,

(௨௨) விளக்கினர் கலத்தினர் விரிந்த பாலிகை
முனைக்குட ரினாயினர் முகிழ்த்த முரலர்

இ - ன். முகிழ்த்தமுரலர், விளக்கினராய்க் கலத்தினராய் முனைப்பாலிகை
யினராய் நிறைகுடத்திட்ட கைபுல்லினும் போதினும் கெழுமாத் புணர்ந்தனரா
யும் ரினாயினர்கள்.

(௨௩) ஒருசொல் வருவிக்க.

போதொடு விரிகூந்தற் பொலனறுங் கொடியனார்
காதலற் பிரியாமற் கவவுக்கை ளெகிழாமற்
நீதறு கெனவேத்திச் சின்மலர் கொடுதுவி
யங்க ணுலகி னருந்ததி யன்னோ
மங்கல நல்லமளி யேற்றினார் தங்கிய

விப்பா விமயத் திருத்திய வான்வேங்கை
யுப்பாலைப் பொற்கோட் டுழையுந் வெப்பாலுஞ்
செருமிகு சினவேற் செம்பிய
னெருதனி யாழி யுருட்டுவோ னெனவே.

இ - ள். கூந்தலையுடைய கொடியன்னார், இவளும் தன்காதலனைத் தன்கண் டு
ணினும் நெஞ்சினும் பிரியாமற் புணர்வோளாக; இவள்காதலனும் இவளை அகத்
திட்டகை * புல்லினும் போதினும் நெகிழாமற் புணர்வானாக; இருவரன்பும் சரு
வதா ஒருவரன்பாகவென நினைந்து தம் வழிபடுதெய்வத்தை மனத்தால்வணங்கி அவ்
வகையேத்திப் பின்பு சிலமலரைத்தாவி, இப்பால் இமயத்திருத்திய வேங்கை பொற்
கோட்டு உப்பாலிடத்ததாயே நிற்பதாக; எப்பாலுந் தன் போாமேம்பட்ட வேலை யு
டைய கரிகாலன் மாறில்லாத தன்றிகிரியை உருட்டுவோனாகவெனச் சொல்லி,
உலகில் அருந்ததியன்னாளை அமளியேற்றினான்க.

கொடியன்னார், பிரியாமல் நெகிழாமல் தீதற்கென எத்தித் தூவி அருந்ததியன்
னாளை உழையதாக உருட்டுவோனாகவென அமளியேற்றினான்க.

இது பிராசாபத்தியம்.

13

பா - மயங்கிசைக் கொச்சுக்கலிப்பா.

பருந்துசிழ லுமென ... .. அடியார்க்குநல்லா னென்பான்.

ஒருந்தமிழ் ... .. சிரம்பையர்காவலனே.

நாற்றை ... .. சொல்வித்தே.

மங்கலவாழ்த்துப்பாடல் முற்றிற்று.

* புல்லும்போது நெகிழாமலெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

இரண்டாவது மவனயறம்படுத்தகாத்.

- ~*~
- உரைசால் சிறப்பி னரசுவிழை திருவிற்
பாதர் மலிந்த பயங்கெழு மாநகர்
முழங்குகடன் ஞால முழுவதும் வரினும்
வழங்கத் தவாஅ வளத்த தாகி
- ௫ யரும்பொரு டருஉம் விருந்திற் றேள
மொருங்குதொக் கன்ன வுடைப்பெரும் பண்டங்
கலத்தினுங் காலினுந் தருவன ரீட்டக்
குலத்திற் குன்றாக் கொழுங்குடிச் செல்வ
ரத்தகு திருவி னருந்தவ முடித்தோ
- ௧௦ ருத்தா குருவி னொப்பத் தோன்றிய
கயமலர்க் கண்ணியுங் கூதற் கொழுநனு
மயன்விதித் தன்ன மணிக்கா லமளிமிசை
நெடுநிலை மாடத் திடைநிலத் திருந்துழிக்
கழுநீ ராம்பன் முழுநெறிக் குவளை
- ௧௫ யரும்புபொதி யவிழ்ந்த சுரும்பிமிர் தாமரை
வயற்பூ வாச மனைஇ யயற்பூ
மேதகு தாழை விரியல்வெண் டோட்டுக்
கோதை மாதவி சண்பகப் பொதும்பர்த்
தாதுதேர்ந் துண்டு மாதர்வாண் முகத்துப்
- ௨௦ புரிசுழ லளகத்துப் புகலேக் கற்றுத்
திரிதரு சுரும்பொடு செவ்வி பார்த்து
மாலைத் தாமத்து மணிநினைத்து வகுத்த
கோலச் சாளரக் குறுங்க ணுழைந்து
வண்டொடு புக்க மணவாய்த் தென்றல்
- ௨௫ கண்டு மகிழ்வெய்திக் காதலிற் சிறந்து
வினாமலர் வாளியொடு வேனில்வீற் றிருக்கு
நினைநிலை மாடத் தாமிய மேறிச்
சுரும்புணக் கிடந்த நறுமூஞ் சேக்கைக்
சுரும்பும் வல்லியும் பெருந்தோ ளெழுதி
- ௩௦ முதிர்கடன் ஞால முழுவதும் விளக்குங்
கதிரொருங் கிருந்த காட்சி போல

- வண்மொய் திறப்ப நெடுநிலா விரிந்த
வெண்டோட்டு மல்லிகை விரியன் மாலையொடு
கழுநீர்ப் பிணையன் முழுநெறி பிறழ்த்
௬௫ தாரு மாலை யு மயங்கிக் கையற்றுத்
தீராக் காதற் றிருமுக நோக்கிக்
கோவலன் கூறுமோர் குறியாக் கட்டுவா
குழனித் திங்க ளிமையவ ரேத்த
வழகொடு முடித்த வருமைத் தாயினு
௪௦ * முரிதி னின்னோ டென்பிறப் புண்மையிற்
பெரியோன் றருக திருநாத லாகென
வடையார் முனையகத் தமர்மேம் படுநர்க்குப்
படைவழங் குவதோர் பண்புண் டாகவி
னுருவி லாள் னொருபெருங் கருப்புவி
௪௫ லிருகரும் புருவ மாக வீக்க
மூவா மருந்தின் முன்னர்ச் சோன்றலிற்
நேவர் கோமான் நெய்வக் காவற்
படைநினக் களிக்கவத னிடைநினக் கிடையென
வறுமுக வொருவனோர் பெறுமுறை யின்றியு
௫௦ மிறுமுறை காணு மியல்பினி னன்றே
யஞ்சுடர் நெடுவே லொன்றுநின் முகத்துச்
செங்கடை மழைக்க ணிரண்டா வீத்தது
மாயிரும் பீலி மணிநிற மஞ்ஞைநின்
சாயற் கிடைந்து தண்கா னடையவு
௫௫ மன்ன நன்னுதான் மென்னடைக் கழிந்து
நன்னீர்ப் பண்ணை நளிமலர்ச் செறியவு
மனிய தாமே சிறுபசங் களியே
குழலும் யாழு மமிழ்துங் குழைத்தநின்
மழலைக் கிளவிக்கு வருந்தின வாகியு
௬௦ மடநடை மாதுநின் மலர்க்கையி னீங்கா
துடனுறைவு மரீஇ யொருவா வாயின
நறுமலர்க் கோதைநின் னலம்பா ராட்டுநர்
மறுவின் மங்கல வணியே யன்றியும்
பிறிதணி யணியப் பெற்றதை யெவன்கொல்
௬௫ பல்லிருங் கூந்தற் சின்மல ரன்றியு
மெல்லவிழ் மாலையொ டென்னுற் றனர்கொ

- ஞன நல்கி னறும்புகை யன்றியு
 1) மான்மதச் சாந்தொடு வந்ததை யெவன்கொ
 றிருமுலைத் தடத்திடைத் தொய்யி லன்றியு
 60 மொருகாழ் முத்தமொ டுற்றதை யெவன்கொ
 றிங்கண் முத் தரும்பவுஞ் சிறுகிடை வருந்தவு
 மிக்கிவை யணிந்தன றென்னுற் றனர்கொன்
 மாசறு போன்னே வலம்புரி ழந்தே
 காசறு வினையே கரும்பே தேனே
 ௭0 யரும்பெறற் பாவா யாநயர் மருந்தே
 பெருங்குடி வாணிகன் பெருமட மகளே
 மலையிடைப் பிறவா மணியே யென்கோ
 வலையிடைப் பிறவா வமிழ்தே யென்கோ
 யாழிடைப் பிறவா விசையே யென்கோ
 ௮0 தாழிருங் கூந்தற் றையா னின்னையென்
 றுலவாக் கட்டுகொ பலபா ராட்டிக்
 தயங்கிணர்க் கோதை தன்னொடு தருக்கி
 வயங்கிணர்க் தாரோன் மகிழ்ந்துசெல் வுழிநான்
 வாரொலி கூந்தற் பேரியற் கிழத்தி
 ௮௫ மறப்பருங் கேண்மையோ டறப்பரி சாரமும்
 விருந்து புறந்தருஉம் பெருந்த ா வாழ்க்கையும்
 வேறுபடு திருவின் வீறுபெறக் காண
 வுரிமைச் சுற்றமோ டொருதனி புணர்க்க
 யாண்டுகில கழிந்தன விற்பெருங் கிழமையிற்
 ௯0 காண்டரு சிறப்பிற் கண்ணகி தனக்கென.

* தூம்பு பணிகளொன்றித் தோயந்தா லெனவொருவார்
 காமர் பனைவியெனக் கைகலந்து - நாமந்
 தொலையாத வின்பமெலாந் துன்னினார் மண்மே
 னிலையாமை கண்டவர்போ னின்று.

—:—:—:—

க. உ.† உரைசால் சிறப்பி ரைகவிழை திருவின்
 பரதர் மலிந்த பயங்கெழு மாநகர்

* இவ்வெண்பாப் பலபிரதிகளிலில்லை; தூம்பு பணிபலவுந் தோலாத வேடலந்
 தெனவும் பாடம்.

† இந்த “உரைசால் சிறப்பின்” என்னும் அடிக்குமுன்னர், “திருவின் செல்
 வியொடு பெருகில மடந்தையே, யொருதனி யாண்ட செருவடு திண்டோட், கரிகாற்
 பெரும்பெயர்த் திருமா வளவனைப், பாலை பாடிய பரிசிலன் றெடுத்த, மாலைத் தாகிய
 வளங்கெழு செல்வத், தாறைந் திரட்டி யூயிரந் குடிகளும், வீறுசான் ஞாலத்து
 வியலணி யாகி, யுயர்ந்தோ ருலகிற் பயந்தரு தான, மில்லது மிரப்பு நல்லோர் குழு

இ - ள். புகழ்மைச்சு சிறப்பினையுடைய அரசரும் விரும்பும் செல்வத்தையுடைய பரதரான் மிகுதிபெற்ற பயன்மிக்க மாநகரென்க.

அரசென்பது * “குடிமையாண்மை” என்னுஞ் சூத்திரத்து “சிலையின் வாயினு, மலர்நனை மருங்கிற் கிளந்தாங் கியலும்” என்பதனால் முடிந்தது. சிறப்பும்மை விரிச்சு. இனிப் பரதர் மிகுதிபெறுதற்குக் காரணமான நகரெனினுமாம். பயம் - மன்றம் விழைச்சி.

உ-கக. முழங்குகடன் ஞால முழுவதும் வரினும்

வழங்கத் தவாஅ வளத்த தாகி

யரும்பொரு டருஉம் விருந்திற் றேள

மொருங்குதொக் கன்ன வுடைப்பெரும் பண்டங்

க.உ

கலத்தினுங் காலினுந் தருவன ரீட்டக்

குலத்திற் குன்றாக் கொழுங்குடிச் செல்வ

ரத்தகு திருவி னருந்தவ முடிக்கோ

ருத்தர குருவி னொப்பத் தோன்றிய

கயமலர்க் கண்ணியுந் காதற் கொழுநனும்

க.உ

இ - ள். மாககர், கலத்தானும் காலானும் ஈட்டுதலானே பெறுதற்கரிய பொருளைத்தருஉம் புதுமையையுடைய தீவுமுதலிய தேயங்கள்வந்துகூடி ஒருங்குதொக்காற்போன்றுள்ள பண்டம் முழங்குகடல்குழந்த ஞாலமுழுதும் ஒக்கவரினும் வழங்கத் தொலையாதவளத்தினையுடையதாகலின், அங்ஙனம் அறத்தினுகிய பொருளால் தலைப்படுதானத்தைச் செய்தோ ரொய்தும் உத்தரகுருவினை யொக்கும்படி குலத்திற்குன்றாத செல்வர்க்குத் தோன்றிய பெரியமலர்போலும் கண்ணையுடையாரும் அவள் காதலிக்கப்படும் கொழுநனுமென்க.

அத்தகு திருவினென்பதற்கு அவ்வளத்திற்குத் தக ஒருகும் மனைவியோடே யெனினுமமையும். அரும்பொருளாவன: † “கீரின் வந்த நிரிப்பரிப் புரவியுந், காலின் வந்த கருங்கறி மூடையும், வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னும், குடமலைப் பிறந்த வாரமு மகிலுந், தென்கடன் முத்துங் குணகடற் மகிருந், கங்கை வாரியுந் காவிரிப் பயனு, மீதுத் துணவுந் காழகத் தாக்கமு, மரியவும் பெரியவும்” எனப் பட்டினப்பாலையுட் சொன்னவும் பிறவும். § “இருவகைப் பிரிவு நிலைபெறத் தோன்றினு, முரிய தாகு மென்மொர் புலவர்” என்பதனாற் கலத்தினும் சாலினு மென்றார். கலம்-

வுந், தெய்வத் தானமுந் திருந்திய பூரிய, மைய ருறையுநு மறவோர் பள்ளியும், வண்ணவ ருலகினி னன்னிடு நகரமொ, டெண்ணுவரம் பரியா விசையொடு சிறந்த” என்னும் அடிகள் பதின்மூன்றும், மீதிலைப்பட்டி அழகியசிறப்பலக் கவிராயரவர்கள் வீட்டுச் சிலப்பதிகார மூலப்பிரதியில் இருந்தன.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், ள்வியாக்கம், ஐசு.

† தலைப்படுதானம் - உத்தமதானம். “உறத்தி னாற்றிய வரும்பெரும்பொருளைப், புறத்துறைக் குற்றமுன் றறுத்தந் தவர்க்குக், கொள்கெனப் பணிந்து குறை யிரத் தவரவயி, னுள்ளமுவுந் தீவ துத்தம தானம்.” என்பது தீவாகரம்.

‡ பத்துப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை, கஅடு - ககஉ.

§ தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்தினையியல், கக.

மரக்கலம். நால் - வட்டை. இதனானே பின்னரிரு மாபோரும் கலத்தொடு சேறல் பின்னருழிக்கு மாபெனக்கொள்க. அருந்தவம் - ஈண்டுத் தானம். உத்தரகுரு-போக பூமி. அஃது அறுவகைப்பெயர்; என்னை? * “ஆதி யரிவஞ்ச நல்லரி வஞ்ச, மேமத வஞ்ச மிரண் வஞ்சந், தேவ குருவ முத்தர குருவமெனப், போக பூமி யறுவகைப் படுமே” என்றாராகலின். அதிற் பிறந்து போகநுகருமாறு, முடிபொருட்டொடர் நிலையுள் தானப்பயன் கூறும்வழிக்காண்க. ஈட்டுதலால் ஒருங்கு தொக்கன்ன பண்டம் வழங்கத்தவா வளத்ததென ஒட்டுக. குலத்திற்குள்ளுதல் - பூப்பின்கட்பிரிதல்; அன்றி நடுவின்றி நன்பொருள் வெண்கலமாம். குலத்திற்குள்ளுமை - “நெடுநகத்துப் பகல்போல, நடுவுநின்ற நன்னெஞ்சினோர், வடுவஞ்சி வாழ்மொழிந்து, தமவும் சூடு பிறவு மொப்ப நாடிச், கொள்வது உ மிகைகொளாது கொடுப்பது உன் குறைகொடாது” என்பதெனக் கொள்க. செல்வர் - இருவர் பிதாக்களும்.

மாநகர், வளத்ததாகலின் ஒக்கும்படி செல்வர்க்குத்தோன்றிய கண்ணியும் கொழுநனுமென்க.

கஉ-கஃ. மயன்விதிந் தன்ன மணிக்நா லமளிமிசை

சுரு நெடுநிலை மாடந் திடைநிலத் திருந்துழி

இ - ள். அங்ஙனம் தோன்றிய கண்ணியும் கொழுநனும் மாடத்து இடைநிலைக்கண்ணே மயன் நிருமித்துவைத்தாற் போன்ற மணிக்காலமளிமிசையே இருந்துழி யென்க.

உழி - அளவு. மயன் - தெய்வத்தச்சன். நெடுநிலை - எழுநிலை. இடைநிலம் - ௨௦ நாலாநிலம்.

கசு-உரு. கழுநீ ராம்பன் முழுநெறிக் குவளை

யரும்புபொதி யவிழ்ந்த சுரும்பிமீர் தாமரை

வயற்பூ வாச மனைஇ யயற்பூ

மேநகு தாழை விரியல்வெண் டோட்டுக்

௨௩

கோதை மாதவி சண்பகப் பொதும்பர்த்

தாதுதேர் துண்டு மாதர்வாண் முகத்துப்

புரிசுழ லளகத்துப் புகலேக் கற்றுத்

திரிதரு சுரும்பொடு செவ்வி பார்த்து

மாலைத் தாமத்து மணிநினைத்து வகுத்து

௨௪

கோலச் சாளரக் குறுங்க ணுழைந்து

* தீவாகரம், கஉ - வது.

† போகபூமியிற் பிறந்து போகநுகருமாற்றைப் பின்வரும் தீவாகரர்க்குத்திரத்தாலுணர்க. “பதினா ழுட்டைக் குமரனும் விதிவழிப், பன்னீ ராட்டைக் குமரியுமாகி, யொத்த வன்பினு மொத்த நலத்தினுங், கற்பக நன்மா கற்பய னுதவ, வாகிய செய்தவத் தளவு மவ்வழிப், போக நுகர்வது போக பூமி.”

‡ திருக்குறள், வெண்காமை, க: “நடுவன்றி நன்பொருள் வெண்கிற் குடிபொன்றிக், குற்றமு மாங்கே தரும்.”

§ பட்டினப்பாலை, ௨௦௬ - ௨௧௦.

வண்டொடு புக்க மணவாய்த் தென்றல்
கண்டுமகிழ் வெய்திக் காதலிற் சிறந்து

இ - ள். முழுநெறியாகிய மேதகு குவையுடைய அரும்புகள் கரும்பிற்
இதழவியுந்த கழுநீர்முதலிய நீர்ப்பூக்களின் வாசத்தைக் கலந்துண்டு அவற்றின்
வேறாய் கோட்டுப்பூமுதலியவற்றின் தாழையினது விரிந்த வெள்ளிய தோட்டினை நூ
யும் சண்பகப் பொதும்பரினாண்டாகிய கோதைபோலும் மாதவிப்புவின் தாதினையும்
ஆராய்ந்துண்டுபோந்து வாண்முகத்து மாதருடைய புரித்த குழற்சியையுடைய
அளகத்துண்டாகிய கலவைமணம்பெறுதற்கு ஏக்கற்றுப் புகுசற்கு வழிகாணும்
சுழலுகின்ற சுரும்பொடும் வண்டொடும் மணித்தாமத்தாலே ஒழுங்குபடநிலாத்து
வகுத்த அழகியையுடைய சான்றக்குறும்புழையார் செவ்வியநீந்து நுழைந்துபுக்க ௧௦
மணவாய்த் தென்றலைக்கண்டு மகிழ்ச்சியெய்திப் புணர்ச்சியைவிரும்பிக் காதன்மிகு
தலாலென்க.

சாகிபற்றி ஆம்பலென்றானினு மமைபும். ஈண்டுக்கூறியது சேதாம்பலென
வுணர்க. இஃது அவற்றோடு ஒருதன்மைத்தாகிய பகற்போதன்மெனினும் அவைவிரி
யங்காலத்து இது குய்தலின்மையிற் கலந்துண்டென்றார். இதழொடிக்கப்படாத ௧௧
வெண்டை செவ்வகூறிற்று. * “தீம்பெருங் குண்டு களைபூத்த குவளைக், கூம்புவிடு
முழுநெறி” என்றார் புறப்பாட்டினும். கோதை - மாலை; ஒழுங்குமாம். வெண்டோட்
டுத்தாழையுமாம்; சண்பகப்பொதும்பர்க்கு ிதைமாதலியென்க. பொதும்பர் - மரச்
செறிவு. இவை சண்பகத்தோடு மலர்தலின் தேர்ந்துண்டென்றார். வாண்முகத்தளக
மென்பாருமுளர். புக்க-புகுதற்கு. ஒடு - ஒருவினை. செவ்வியார்த்து நுழைந்து புக்க ௨௦
வென்க. செவ்வி-இவர் மகிழுஞ் செவ்வி. பின்னிற்ற உண்டென்பதனை அனைஇ உன்
டெனவும், தேர்ந்துண்டெனவும் இரண்டிடத்தும் ஒட்டிக். அன்றி அனைஇ வண்டொ
டுபுக்க தென்றலெனினுமமையும். மணவாய்த்தென்றல் - மணத்தைத் தன்னிடத்தே
யுடையதென்றல்.

அனைஇ உண்டு தேர்ந்துண்டு ஏக்கற்றுத் திரிதருசுரும்பொடும் வண்டொடும்புக்க ௧௨
தென்றலென்க.

உச-உ௭. வினாமலர் வாளியொடு வேனில்வீற் றிருக்கு

நிராநிலை மாடத் தூமிய மேறி

இ - ள். அங்ஙனம் அவர் காதன்மிகுதலாலே இடைநிலத்தினின்றும் மேல்
சிகாத்துவகுத்த நிலங்களில் மணத்தினையுடைய மலர்வாளியோடே காமன்வீற்றிருக் ௧௩.
கும் மேனிலமாகிய சிலாமுற்றத்தின்மேல் ஏறியென்க.

* புறநானூறு, கக்க: “தீம்பெருங் குண்டு களைபூத்த குவளைக், கூம்புவிடு
முழுநெறி புரள்வரு மல்கு, லேர்செழின் மழைக்க ணின்னகை மகளிர், புன்முக கவ
லை முண்மிடை வேலிப், பஞ்சி முன்றிற் சிற்றி லாங்கட், பீணா நாரிய சுராயிவர்
மருங்கி, னீத்திலைக் குப்பை யேறி யுணை, ருப்போ யொழுக்கை யெண்ணுப மாதோ,
கோகோ யானே தேய்கமா காலே, பயில்பூஞ் சோலை மயிலெழும் தாலவும், பயிலிருஞ்
சிலம்பிற் கலைபாய்ந் துகளவுங், கலைபுங் கொள்ளா வாகிப் பலவுங், கால மன்றியு மர
ம்பயம் பசரும், யாண ருளு அ வியன்மலை யற்றே, யண்ண னெடுவகா யேறித் தந்
தை, பெரிய நறவிற் கூர்வேற் பாரிய, தருமையறியார் போதொதிர்ந்து வந்த, வலம்
படு தானே வேந்தர், பொலம்படைக் கலிமா வெண்ணு வோரோ.” திணை - பொதுவி
யல். துறை - கையறுநிலை. கபிலிப்பாடியது.

வேனில் - ஆகுபெயராத் காமன். பகையின்றிக் கல்வியொடு செல்வத்திடை நஞ்சற்றகாம நுகர்ந்திருத்தலின், வாளியும் காமனும் வருத்தாதிருந்தமைதோன்ற வீற்றிருக்கு மென்றார். இஃது உதாரமென்னு மலங்காரம்; என்னை? * “உதாரமென்ப தோதிய செய்யுளிற், குறிப்பி னொருபொரு ணெறிப்படத் தோன்றல்” என்பது (௮) அணியியலாகலின்.

உஅ-நக. சுரும்புணக் கிடந்த நறும்பூஞ் சேக்கைக்

சுரும்பும் வல்லியும் பெருந்தோ ளெழுதி

முதிர்கடன் ஞால முழுவதும் விளக்குங்

கதிரொருங் கிருந்த காட்சி போல

௧௦ இ - ன். அங்ஙனம் சிலாமுற்றத்து ஏறினவர்கள் சுரும்புகளுண்டற்குப் பாரித்து வைத்தாற்போலக் கிடந்த நறும்பூஞ் சேக்கைக் கண்ணே கடல்கும் ஞாலமுழுவதையும் விளக்கும் ஞாலியும் திங்கனும் சேர இருப்பக்கண்ட காட்சிபோல இருந்த கரும்பு வல்லியென்பனவற்றைப் பெரிய தோளிலேயெழுதியென்க.

சுரும்பையும் வல்லியையும் தோளில் எழுதியெனவே தோய்வினொன்றையும் முலைமேலெழுதி யென்பதாயிற்று. பூவின்செவ்வி கூறுவார், சுரும்புணக்கிடந்த வென்றார். இனி † அதிகாரப்புறனடையால், உகரங்கெடுத்து உண என்பதனைப் பெயர்ப்படுத்துச் சுரும்புகடாம் பலவகையுணவும் உளவழி அவ்வக்காலத்து ஆண்டுச்சென்று ஏறியும் இழிந்தும் சுழன்றும் மெய்வருந்தாது அவையெல்லாம் ஒருகாலத்து ஒருவழியுண்ணும் உணவுகிடந்த தன்மையொத்த பூஞ்சேக்கை யெனவுமமையும். இது பூக்களின் சாதிப்பனமையும், செவ்வியங் கூற்றிற்காகும். முதிர்ந்தல் - முற்றத்தல்; சூழ்ந்தலாம்; ‡ “நீர்முற்றி மதில்பொருடும்” என்றார் பிறரும்; முதிர்ந்த கடலாம். ஒருங்கிருத்தல் இல்பொருளுவமம். போல இருந்தென ஒருசொல்வருவிக்க.

இனிப் புணர்ச்சி கூறுவார்:

௩௨-௩௭. வண்டுவாய் திறப்ப நெடுநிலா விரிந்த

வெண்டோட்டு மல்லிகை விரியன் மாலையொடு

சுழுநீர்ப் பிணையன் முழுநெறி பிறழத்

தாரு மாலையு மயங்கிக் கையற்றுத்

தீராக் காதற் றிருமுக நோக்கிக்

கோவலன் கூறுமோர் குறியாக் கட்டுனா

௧௦ இ - ன். அங்ஙனமிருந்தவர்கள், வண்டுகள் புரிநெகிழ்க்க வாயவிற்த வெள்ளிய இதழையுடைய மல்லிகையினது பெரிய இளக்கத்தையுடைய மாலையோடே இதழொடியாத கட்டின சுழுநீர்ப்பிணையலும் குலைந்தைய மார்ப்விட்ட இவ்விருவகைமாலையு மயங்கப்பட்டு இருவரும் செயலற்ற புணர்ச்சியுதிக்கண்ணே கோவலன் திருமகனைப் போல்வாளுடைய முகத்தைநோக்கித் தனது அறிவுமுதலியனவற்றைக் குறியாத் தலம்பாராட்டலென்னும் பொருள்பொதிந்த உரையைக் கூறுமென்க.

* தண்டியலங்காரம், பொதுவணியியல், உக.

† தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், குற்றியலுகாரப்புணரியல், எஅ.

‡ கலித்தொகை, மருதம், உ.

நிலாவிரிந்த-உவமத்தொகை; ஒளியுமாம். | விரிவல்-மலர்ச்சி. பிறழ-சரிய. மயங்கி-
மயங்கப்பட்டு; இடக்கர். தீரா - தீர்தலென்னும் ஸிதம்பொருண்மையெதிர்மறை-
கூறும் - முற்றுதிர்-இடைச்சொல். இனிக்குறியாக்கட்டுகா- முன் கருதப்படாத
கட்டுகையெனினும் பொருந்தும். கட்டுகா - நலம்பாராட்டலென்னும் பொருள்
பொதிந்தவுகா. (௬)

ஏறி இருந்து எழுதிப் பிறழ மயங்கிக் கையற்றுக் கூறுமென்க.

அக்கட்டுகா மேற்கூறுவார்.

கூஅ-சுக. குழவித் திங்க ளிமையவ ரேத்த

வழகொடு முடித்த வருமைத் தாயினு

முறிதினினோடு டென்பிறப் புண்மையிற்

பெரியோன் தருக திருந்து லாகென

கூ௦

இ - ன். பிறை, இறைவன் இமையவரேத்தாநிற்கத் தன்முடிக்கு அழகுசெய்
தல்காரணத்தாற் குடிய பெறுதற்கருமையுடைத்தெனினும் அதனை அவன்நினக்
குத் திருந்துதலாகத் தரக்கடவன்; அஃது எற்றாலெனின், அப் பிறை நின்னோடு உடன்
பிறப்புண்டாகவின் நினக்கு உரித்தாதலானென்க. (௭)

பெரியோன் - இறைவன்; “உரித லுரிது குறியா வின்ப மெளிதல்” எனவும்,
“உரிதினற் கொண்டாங்குப் பெயர்தல் வேண்டும்” எனவும் அகப்பாட்டினுங் கூறி
னார். தின்கட்குழவியென்றது “சொல்லிய வல்ல பிறவவண் வரினும்” என்னும்
மரபியற் புறனடையான் முடியும். * “அப்பிறை, பதினெண் கணனு மேத்தவும்
படுமே” என்றார் புறப்பாட்டினும். அருமைத்த - அஃறிணை வினைக்குறிப்பு 2
முற்று. தருகவென்றது குடினபிறை இரண்டுகலையாதலின், அதனை எண்ணுட்டிங்
களாக்கித் தருகவென்பது கருத்து; என்னை? “மாக்கட னடுவ னெண்ணுட் பக்கத்
துப், பகவெண் டிங்க டோன்றி யாங்குக், கதுப்பயல் விளங்குஞ் சிறுததல்” என்ற
ராகவின். இதனால் மேற் கூறுகின்ற கரும்பையும் வச்சிரத்தையும் அவ்வவ் வறுப்
புக்கட்கேற்பத் திருத்தி ஈகீக அளிக்க வென்பபாயிற்று; என்றது கரும்பிற்கு நிற 2
னும், வச்சிரத்துக்கு நேர்மையும் உண்டாக்கியென்றவாறு. இஃது எதிரதுபோற்றி
லென்னும் தந்திரவுத்திவகை.

இங்ஙனங்கூறினார்; பிறை திருவொடு பாற்கடலிடைப் பிறத்தலின், இவனைத்
திருமகளாகமகித்து.

* புறநானூறு, கடவுள்வாழ்த்து. “கண்ணி கார்நறுல் கொன்றை காமர், வண்ண
மார்பிற் றுருந் கொன்றை, யூர்தி வால்வென் னேறே சிறந்த, சிர்கெழு கொடியு மல்
வே நென்ப, கறையிட ரனியலு மணிந்தன் நக்கறை, மறைநலி லந்தனர் நுவலவும்
படுமே, பெண்ணுரு வொருதிற் றுகின் நவ்வுருத், தன்னு ளடக்கிக் கரக்கினுல் கரக்
கும், பிறைறுதல் வண்ண மாகின் நப்பிறை, பதினெண் கணனு மேத்தவும் படுமே,
யெல்லா வுயிர்க்கு மேம மாகிய, நீரற வறியாக் கரகத்துத், தாழ்சடைப் பொலிந்த
வருத்தவத் தோற்கே.” பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாக் பாடியது.

† குறுந்தொகை, கஉக. “எலுவ சிறுஅ ரோமமுற னன்ப, புலவர் தோழ
களா யத்தை, மாக்கட னடுவ னெண்ணுட் பக்கத்துப், பகவெண் டிங்க டோன்றி
யாங்குக், கதுப்பயல் விளங்குஞ் சிறுததல், புதுக்கோ ளியரினையிற் பிணித்தற்ரு
லெம்மே.” ஏ-து தலைமகன் பாங்கற்குரைத்தது. * கோப்பெருந் கோழன் பாடியது.

சுஉ-சரு. அடையார் முனையகத் தமர்மேம் படுநர்க்குப்

படைவழங் குவதோர் பண்புண்டாகவி

ஹுவி லாள நெருபெருங் கருப்புவி

விருகரும் புருவ மாக வீக்க

ரு

இ - ள். அநங்கன் போர்செய்தற்கு எடுத்த ஒப்பில்லாத கருப்புவி லொன்றையும் நினக்குக் கரிய இருபுருவமாகத் திருத்தித் தரக்கடவன்; அஃதெற்றிலெனின், பகைவர்முனையிடத்தே மன்னனா மேம்படுப்பார்களர்க்குப் படைக்கலமுதலிய கொடுத்தல் அரசர்க்கு இயல்பாதலானென்க.

தன்னால் ஒறுக்கப்படாத தெவ்வேந்தனா அழிக்குங்கால் இவருதப்பாடியபடைக் கலங்கொண்டன்றி அழிச்சலாகாமையிற் கூறினார். ஈக்க டு “ஈத்துவக்கும்” என்றும் போலின்றது. முனிவராகிய முரட்பகையை அழித்தற்கு வல்லவிலை வேண்டுதலின், ஒருபெருங்கருப்புவில்லென்றார். என்றது காமனுக்குக் *காமநூலும் ஆலையும் வில்லாதலின், அதன் வன்மைகூறினார். ஒருபெருங்கருப்புவில் இருகரும்புருவமென்றது சேமவிலையும்கூட்டி; † “வானூர்.....வேண்டினான்” என்றாராகலின்.

ரு

சக-சஅ. மூலா மருந்தின் முன்னர்த் தோன்றலிற்

தேவர் கோமான் நெய்வக் காவற்

படைநினக் களிக்கவத னிடையினக் கிடையென

இ - ள். இத்திரன் அசுரையழித்துச் சுராகக் காத்தற்காக வெடுத்த வச்சிரப் படையை நினக்கு இடையாகவெனத் திருத்தித் தரக்கடவன்; அஃது எற்றிலெனின், இமையவர்க்கு மரணமின்மையைப் பயக்கும் அமிழ்திற்கு நீ முற்பிறத்தலானென்க.

ஆகவென ஒருசொல் வருவிக்க. மூலா - மூத்தவென்னும் பெயரெச்ச வெய்திற் றதை. எனவே மூப்புக்கும் பிணிக்கும் மருந்தென்பதாயிற்று; என்றது அமிர்தத்தை. மருந்தின் - உருபுமயக்கம். நீ அமுதாகலின், நினக்குமுன்னர் வச்சிரம் பிறத்தலாலெனினுமமையும். வச்சிரமும் அமுதமும் கடல்கடைகின்ற காலத்துப் பிறத்தவெனப் புராணங்கூறும். வச்சிரம் இருதலைச்சூலமாய் நடுவு பிடியாயிருத்தலான் அதனிடையை நுகர்ப்புக்கு உவமங்கூறப். இறைவன் காமன் இத்திரனென்னுமிவர், பிறை கரும்பு வச்சிரமென்னுமிவற்றை நுதல் புருவம் இடையாகத் தருக ஈக்க அளிக்க உடன்பிறப்புண்மையிற் பண்புண்டாகலின் முன்னர்த் தோன்றலி னென உய்த்துணாக்க.

சக-ருஉ. அறுமுக வொருவனோர் பெறுமுறை யின்றியு

மிறுமுறை காணு மியல்பினி னனறே

* காமநூல் - பூவிசேடம். இதனை மண்மதத்திரமென்பர் வடநூலார். இது மண்மதனுக்கு வில்லென்பதை அரவிகயத்திற் காண்க.

† சீவகசிந்தாமணி, சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம், எக: “வானூர் கமழ்மதுவுஞ் சாந்து மேந்தி மதுத்துளித்து வண்டுஞ் சுரும்பு மூகந், தேனூர்பூங் கோதாய் நினக்குக் காமன் சிலையிரண்டுஞ் செவ்வனே கோலித் தந்தான், றூனூர்ப் பண்ணித் தடறு நீக்கித் தண்குருதி தோய்த்துத் தசைமை சான்ற, ஐனூர்த் வோரிணை யம்புந் தந்தானெனினே யுனானு வேண்டினானே.”

யஞ்சுடர் ரெடுவே லொன்றுதின் முகத்துச்
செங்கடை மழைக்க ணிரண்டா வித்தது

இ - ள். முருகவேள் தன்கையில் அழகிய சுடையுடைய கெடிய வேலொன் றையும் நின்முகத்து மழைக்கண் இரண்டுமாம்படி. ஈத்தருக் காரணம் வேறில்லையாக வும் ஈத்தது யான் இறந்துபடுமுறைமையைத் தன்கண்ணுற் காணவேண்டெல் கார ணத்தானென்க.

* “துள்ளுநர்க் காண்மார்” என்றற்போல. பெறுமுறையின்றியும் - அவ்வாறு தானின்றது ஈத்தற்கு உரிமையின்றாகவும். வேலொன்று இரண்டாக வீத்தல்-நிருமி த்துத்தருதல். † “ஒக்கிய முருக னென்க மொன்றிரண் டனைய கண்ணுள்” என்றா ராகலின். இனிப் பெறுமுறை யின்றியுமென்பதற்குத் தனக்குப் பெறுங்கூறு ஒன் றும் இல்லையாகவுமெனினுமமையும். இறுமுறை - முடியுமுறை; வருந்தந்தன் மை பெனினுமமையும். இவை ‡ புக்கமுமையலங்காரம்; அஃதாவது “இறை யோன் சடைமுடிமே ஸெந்நாளுந் தகரும், பிறையேர் திருறுதலும் பெற்ற - தறை புனல்கூழ், பூவலயந் தாங்கு மரவின் படம்போலும், பாவையின் னல்குற் பரப்பு” எனவரும்.

இவற்றுட் புலனும் எழுதப்பட்ட உறுப்புக்களைப் பாராட்டி, இனிக் கட்புலனா யும் ஆகாதமாய் எழுதப்படாதன பாராட்டுவான்.

ருக-சுக. மாயிரும் பீலி மணிநிற மஞ்ஞைசின்
சாயற் கிடைந்து தண்கா னடையவு
மன்ன நன்னுதான் மென்னடைக் கழிந்து
நன்னீர்ப் பண்ணை நளிமலர்ச் செறியவு
மளிய தாமே சிறுபசுங் கிளியே|
குழலும் யாழு மமிழ்துங் குழைத்ததின்
மழலைக் கிளவிக்கு வருந்தின வாகியு
மடநடை மாதுதின் மலர்க்கையி னீங்கா
துடனுறைவு மரீஇ யொருவா வாயின்

2.

26

இ - ள். நன்னுதால், மாதே, மயிற்சூலம் கின்னுடைய சாயற்கு எதிர்த்துவந்து பொருது தோற்றத் தண்ணிய காட்டிடத்தேபோய் ஒடுங்காநிற்கவும், அன்னம் மெல்

* கலித்தொகை, பாலை, ச. “வலிமுன்பின் வல்லென்ற யாக்கைப் புலிகோ க்கிற், சுற்றமை வில்லர் சுரிவளா பித்தைய, ரற்றம்பார்த் தல்குங் கடுங்கண் மறவர் தாங், கொள்ளும் பொருளில ராயினும் வம்பலா, துள்ளுநர்க் காண்மார் தொடர்ந்துயிர் வெளவலிற், புள்ளும் வழங்காப் புலம்புகொ ளாரிடை, வெள்வேல் வலத்திர் பொரு டரல் வேட்கையி, னுள்ளினி ரென்ப தறிந்தன ளென்றேழி.”

† சீவகசிந்தாமணி, பதுமையாரிலம்பகம், கஉசு: “கோக்கி னிறையு ளானு மாமையுங் கவினு நொய்திற், போக்கி னுள் வளையும் போர்த்தாள் பொன்னி ர்ப் பசலை மூழ்கிற், ருக்கி னு ளளங்க னப்புத் தூணியை யிறு ளானு, தோக்கிய முரு கன் வைவே லோரிரண் டனைய கண்ணுள்.”

‡ புக்கமுமையாவது உவமையைப்புக்கழ்ந்தவழிப்பது.

லிய நடையினைக்கண்டு எதிர்த்தவந்து தோற்றுத் தனதுநடையழிந்து நல்லநீர்பொரு
ந்தின பண்ணையிற் செறிந்த மலரிற்புக்கு மறையவும், சிறிய பசிய கிள்ளைகள்தாம்
குழலிசையினையும் பாழிசையினையும் அமுதத்தினையும் கலந்து குழைத்தாலொத்த
நினது முதிராத மழலைக்கிளவிக்கு எதிர்த்தவந்து தோற்றனவாயும் நின்னை வழிபட்டு
7 அக்கிளவி கற்பக்கருதி நினதுலையினின்றும் நீங்காவாய் நின்னுடனே வெறுப்புத்
தோன்றாமல் உறைதலையும் பொருந்திப் பிரியாவாயினவாகலின், இந்நான் அளிக்கத்
தக்கனகாணென்றானென்க.

மாயிரு - * “கோயில்” போலகின்றது; அதிகாரப்பிறுபுணடைவிதி. மா - கருமை.
இருமை - பெருமை. மணி - நீலமணி. † சாயல் - மென்மை. ‘தண்கான் - இழிந்த
50 காடு. நன்னுதால்- † “எஞ்சிய விரண்டி னிறுதிப் பெயரே, கின்ற வீற்றய னீட்டம்
வேண்டும்” என்பதனால் நீட்டித்தது. நளி - செறிவு. செறிதல் - ஒடுங்குதல். குழை
த்த-இல்பொருளுவமை; ‡ “கரும்புந் தேனு மமிழ்தும் பாலும் கலந்த திஞ்சொல்” என்
றும்போல. இனிக்குழைத்த - குழைவித்தவெனினுமமையும்; வருத்தியவென்பதாம்.
1 “குழைமுற்றின வானைக் கொழுங்கனி குழைத்தும்” என்றாகலின். மாத - முன்
30 னினைவிளி; || “ஒவு முவ்வு மேயொடு சிவனும்” என்பதனால் முடிந்தது.

அடையவும், செறியவுமே இவை ஒருவ வாயினவாகலான் அளியவென்க.

கிளியும் இவள்வளர்ப்பன பலவாகலாற் பன்மைகூறினார்.

சுஉ-சுசு. நறுமலர்க் கோதைநிள் னலம்பா ராட்டுநர்

மறுவின் மங்கல வணியே யன்றியும்

20

பிறிதணி யணியப் பெற்றதை யெவன்கொல்

இ - ள். இத்தன்மையையாகிய கோதாய், நின்னைப் புனைந்து அழகுசெய்யும்
களிர் குற்றமற்ற நினது புனையாத அழகன்றியும் வேறுசில அணிகளை அணிந்ததனால்
பெற்ற உதவி யாதுதானென்றானென்க.

௫௩ “ஐயா யாகும்” என்பதனால் கோதை கோதாயென விளியேற்றது. மங்கல
வணி - மங்கலியமென்பாரு முளர்.

* சீவகசிந்தாமணி, நாமகரிலம்பகம், சுஉ: “கந்து மாம ணித்திரள் க
டைந்து செம்பொ னீன்கவர், சந்து போழ்ந்தியற்றிய தட்டு வேய்ந்து வெண்பொரு,
வித்திரான்றி ருநக ருரிமை யோடு மிவ்வழி, வந்தி ருந்த வண்ணமே யண்ணல்
கோயில் வண்ணமே.”

† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரியியல், உக.

‡ “, , விளிமரபு, உஎ.

§ சீவகசிந்தாமணி, இலக்கணையாரிலம்பகம், சுச: “கரும்புந் தேனு மமிழ்
தும் பாலும் கலந்த திஞ்சொன் மடவாட், கரும்பு மிலையு மயக்கி யாய்ந்த முல்லைச்
சூட்டு மிலைச்சித், திருந்து திங்கள் சூழ்ந்த மின்னிற் செம்பொற் பட்டஞ் சேர்த்தி,
விரும்பு முத்த மாலை நான் டு விழுப்பொன் மகரஞ் செறித்தான்.”

|| தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், விளிமரபு, டு.

¶ “, , , , ச.

௬௫-௬௬. பல்லிருங் கூந்தற் சின்மல ரன்றியு

மெல்லவிழ் மாலையொ டென்னுற் றனர்கொல்

இ - ள். பல்வகைத்தாகிய கூந்தலிற் சிலமலரைப்பெய்தலையன்றி அதன்மேலும் ஒளிபொருந்தி அவிழ்கின்ற மாலையைப் புனைதற்கு அந்தமாலையோடு அவர்கள் என்ன உறவுடையார்களோ வென்றானென்க.

!சின்மலர் - மங்கலமலர்; கற்புமூலே முதலியவை; அருச்சுனை மலருமாம்.

௬௭-௬௮. நான நல்லகி னறம்புகை யன்றியு

மான்மதச் சாந்தொடு வந்ததை யெவன்கொல்

இ - ள். அவர், கூந்தற்கு நெய்யையுடைய நல்ல அகிற்புகையை ஊட்டுதன்மேலும் மான்மதச்சாந்தை அணிதற்கு அதனோடு தமக்குளதாகிய அந்தக்கண்ணோட்டம் யாதுதானென்றானென்க.

மான்மதம் - கத்துரி.

௬௯-௭௦. திருமுலைத் தடத்திடைத் தொய்யி லன்றியு

மொருகாழ் முத்தமொ டெற்றதை யெவன்கொல்

இ - ள். அவர் அழகிய முலைத்தடத்தின்மேல் தொய்யிலெழுதகன்மேலும் கருதனிமுத்துவடத்தைப் பூட்டுவதற்கு அதனோடு அவர்களுண்டான கெழுதகைமையாதுதானென்றானென்க.

! கெழுதகைமை-உரிமை. திரு- * முலைமேறென்றும் வீற்றுத்தெய்வம். தடம்-பரப்பு. தொய்யில்-பத்திகிறீற்று. காழ் - வடம். முத்தக்காமென மாறுக.

௭௧-௭௨. திங்கண்முத் தரும்பவுஞ் சிறுகிடை வருந்தவு

மிங்கிவை யணிந்தன ரென்னுற் றனர்கொல்

இ - ள். இங்ஙனமாகிய மங்கலவணியும் சின்மலரும் அகிற்புகையும் தொய்யிலும் பாரமாய் அரும்பவும் வருந்தவும் இவ்விடத்து இவைகனடுவைத்தும் இவர்கள் பிறிதனியும் மாலையும் சாந்தம் முத்தம் அணிந்தாராகவின், அவர்கள் என்னபேய்கொண்டார்களோ வென்றானென்க.

௭௩-௭௪. மாசறு பொன்னே.....தேனே

௭௩. மாசறுபொன்னே—இ - ள் கட்கினிமையான் மாசறவோடிய பொன்னே யொப்பாய்;

௭௪. வலம்புரி முத்தே—இ-ள். ஊற்றின் இன்பத்தான்முத்தையொப்பாய்;

மரபின் தாய்மைகூறுவான் வலம்புரிமுத்தேன்றான்.

௭௪. காசறு வினாயே—இ - ள் உயிர்பின் இனிமையாற் குற்றமற்ற வினாயையொப்பாய்;

௭௪. கரும்பே—இ - ள். சுவையினினைமையாற் கரும்பை யொப்பாய்;

௭௪. தேனே—இ-ள். இனியமொழியையுடைமையால் தேனையொப்பாய்;

* “ஆமணங்கு குடியிருந் தஞ்சணங்கு பார்தனவே” என்றார் சித்தாமணி யிலும்; நாமகளில்பகம், ௧௪௨.

இவற்றும்சொல்லியது, ஒளியும் ஊறும் நூற்றமும் சுவையும் ஒசையுமாகலின்,
* “கண்டுகேட்டுண்டுயிர்த் துற்றியு மைம்புலனு, மொண்டொடி கண்ணே யுள்”
என நலம்பாராட்டப்பட்டன.

௭௫-அக. அரும்பெறற் பாவா யாருயிர் மருந்தே
பெருங்குடி வாணிகன் பெருமட மகளே
மலையிடைப் பிறவா மணியே யென்கோ
வலையிடைப் பிறவா வமிழ்தே யென்கோ
யாழிடைப் பிறவா விசையே யென்கோ
தாழிருங் கூந்தற் றையா னின்னையென்
றுலவாக் கட்டுரை பலபா ராட்டி.

௭௬

இ - ள். பாவாய, மருந்தே, மடமகளே, தையால், நின்னை யான் மணியே
† யென்கோ! அமுதேயென்கோ! இசையேயென்கோ! எனச் சொல்லித்தொலை
யாத நலம்பாராட்டாகிய பொருள்பொதிந்த உரையைப் பலபாராட்டியென்க.

| உயிர்மருந்து - மிருதசஞ்சீவனி. இவற்றும்சொல்லியது என்னையெனின்,—
தே காட்சியின் உயிர்மயக்குறுதலிற் கொல்லியிற்பாவாயென்றும், அவ்வாறு அழியுமுயி
ரை இமைப்பிற் மருதலின் ஆருயிர்மருந்தேயென்றுங்கூறி, மலையிடைப்பிறக்குமணி
ருழையாமையின் அதிற் பிறவா மணியே யென்பேனோ, அலையிடைப்பிறக்கும் அமிர்
கிற் கு இவ்வடிவின்மையின் அதனிற் பிறவாத அமுதேயென்பேனோ, யாழ் கட்கின்
னாதாசலின் அதனிடைப்பிறவாத இசையேயென்பேனோவெனத் தெரிதருதேற்ற
வுவமையென்னு மலங்காரமும், மலை கடலென விரோதமும், பின்வருகிலையென்னு
மலங்காரமும் புலப்படுத்தினாரெனவுணர்க.

௭௭

௭௮-அக. தயங்கணர்க

வயங்கணர்த் தாரோன் மகிழ்ந்து செல்வழிநான்

இ - ள். வயங்கணர்த்தாரோன் இங்கனம் கோதையொடு தருக்கி மகிழ்ந்து
செல்லாநின்றநாளிலே ஒருநாள்,

௭௯

தயங்கல் வயங்கலிரண்டும் விளக்கமாதலிற் பரியாயமென்னும் அலங்காரமும்,
தலையாய எதுகைத்தொடையின்பமும் புலப்படுத்தினமையுணர்க.

௮௦-கூ. வாரொலி கூந்தற் பேரியற் கிழத்தி

மறப்பருங் கேண்மையோ டறப்பரி சாரமும்

௮௧

விருந்து புறந்தருஉம் பெருந்தண் வாழ்க்கையும்

வேறுபடு திருவிள் வீறுபெறக் காண

வுரிமைச் சுற்றமோ டொருதனி புணர்க்க

யாண்டுசில கழிந்தன வீற்பெருங் கிழமையிற்

காண்டகு சிறப்பிற் கண்ணகி தனக்கென

௮௨

இ - ள். நீண்டு ஒலித்த கூந்தலையுடைய வீரபத்தினியை இருநிதிக்கிழவன்

* திருக்குறள், புணர்ச்சிமகிழ்தல், க.

† என்கோ-என்பேனோ.

மனைக்கிழத்தி, | சுற்றந்தழாலோடே துறவறத்திற்குச் செய்யும் பரிசாரமும், வீருந் திணைப் புறங்கண்டிருதலும் ஒழிந்த செய்கைகளு மாசிய இவற்றோடுபொருந்திய இல்லவாழ்க்கையைப் பலபடைப்பாசிய செல்வத்தோடே நடத்திக் கைவந்து உயர்ச்சி பெறுதலைக் காணவேண்டி அடிமைத்திரளோடே வேறேகூட்ட, அதைக் கண்ட கண் அங்ஙனம் காட்சிதரும் கிறப்பினையுடைய கண்ணகிக்கு இர்பெருங்கீழ்மையிற் றெய்வாண்டு கழிந்தனவென்க.

மறப்பு - பெருச்சாப்பு. இதனை எல்லாவற்றோடு மொட்டெ. இதன்கருத்து: கேண்மையோ டெனவே சுற்றந்தழாலும், அறப்பரிசாரமு மெனவே அறவோர்களி த்தலும் அந்தணரோம்பலும் துறவோர்க்கெதிர்தலுமென்பதாயிற்று. இவற்றோடே பொருந்திய வாழ்க்கையெனவே அருளுடைமை, அன்புடைமை, இனியவைகூற கிப ன்முதலிய இல்லறப்பகுதி யெல்லாமடங்கும். இக்கருத்தானன்றி, கொலைக்களக் காதையிற் கண்ணகியார், * “அறவோர்க் களித்தலு மந்தண ரோம்பலும், துறவோர்க் கெதிர்தலும் தொல்லோர் கிறப்பின், வருந்தெதிர் கோடலு மிழந்த வெண்ணை” என் றது மென்க. கூந்தலையுடைய பேரியற்கிழத்தி பெயரினுமமையும். பேரியற்கிழத்தி- கோவலன்மாதா. கண்ணகிக்குச் சிலயாண்டு கழிந்தனவெனவே மாதவர்க்குப் பலயா ஈடு ண்டு கழிதலும் கொள்ளப்பட்டது. இன்னும் மேற் கனத்திறமுறைத்தகாதையில், தேவந்தி † “கண்ணகி நல்லாளுக் குற்றகுறையுண்டென்று” என்புழி எச்சவும்மை வ்ரிகக் இவர்க்கு அஃது இளமைப்பருவந்தொடங்கி நிகழும் பார்ப்பனத்தோழியாய் மாறாய்கண் மனைவளர்தலின், ஒருகாலத்தே குடிபுக்குச் செல்கின்றழிப் பிரிவும் ஒரு காலத்தாயிற் றென்பதாகலின், ‡ “நாலீ ராண்டு நடந்ததற் பின்னர்” என்பதனை இருவ ருக்குமாக்கி மாதலிக்கு எட்டினிறந்த பலயாண்டு சேறலிற் கண்ணகிக்குச் சிலயாண்டு கழிந்தவெனப் பொருள் கூறலுமொன்று. இதனான் மிக்க பலம்ன்று; ஏற்குமேற் கொள்க. இது போலி.

§ செல்வர்க்குத்தோன்றிய கண்ணியும் கொழுநனும் தென்றலைக் கண்டு மகித் து கிறந்து ஏறிக் காட்சிபோலச் சேக்கையிலிருந்து எழுதி மயங்கிக் கையற்று முக 123 கோக்கிக் குறியாக்கட்டுரை கூறுகின்றவன் திங்கள் முதலியவற்றை முதன்முதலில் வரச்சொல்லிப் பலபாராட்டி மகிழ்ந்த செல்வழி ஒருநாள் பேரியற்கிழத்தி புணர்க்கக் கண்ணகினைக்குப் பெருங்கிழ்மையோடு ஆண்டு சில கழிந்தனவெனக்கூட்டுக.

எல்லாவடியும் நேரடியாய் வந்து முடிதலின், இது நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

பருந்துகிழலுமென ... .. அடியார்க்குநல்லானென்பான். கூப
ஒருந்தமிழ் ... .. நிரம்பையர்காவலனே.
காற்றை ... .. சொல்வித்ததே.

மனையறம்படுத்தகாதை முற்றிற்று.

* கொலைக்களக்காதை, எக - எக.

† கனத்திறமுறைத்தகாதை, சக.

‡ வரந்தருகாதை, அரு.

§ இம்முடிபிலுள்ள செய்தனைச்சஞ்சிலவற்றைச் செய்வெனெச்சத்திரிபாகக் கொள்க.

மூன்ருவது அரங்கேற்றுகாதை.

[கூந்தியதமைதி.]

தெய்வ மால்வரைத் திருமுனி யருள
வெய்திய சாபத் திந்திர சிறுவனெடு
தலைக்கோற் றுனத்துச் சாப நீங்கிய
மலைப்பருஞ் சிறப்பின் வானவர் மகளிர்
ரு சிறப்பிற் குன்றச் செய்கையொடு பொருந்திய
பிறப்பிற் குன்றப் பெருந்தோண் மடந்நை
தாதவிழ் புரிமுழன் மாதவி தன்னை
யாடலும் பாடலு மழகு மென்றிக்
கூறிய மூன்றி னென்று குறைபடாம
கடு லேழாண் டியற்றியோ ரீரா றுண்டிற
சூழ்கழன் மன்னறகுக் காட்டல் வேண்டி

[ஆடலாசிரியனமைதி.]

யிருவகைக் கூத்தி னிலக்கண மறிந்து
பல்வகைக் கூத்தும் விலக்கினிற் புணர்த்துப்
பதினோ ராடலும் பாட்டுங் கொட்டிம்
கரு விதிமாண் கொள்கையின் விளங்க வறிந்தாங்
காடலும் பாடலும் பாணியுந் தூக்குங்
கூடிய நெறியின் கொளுத்துங் காலைப்
பிண்டியும் பிணையலு மெழிற்கையுந் தொழிற்கையுங்
கொண்ட வகையறிந்து கூத்துவரு காலேக்
20 கூடை செய்தகை வாரத்துக் களைதலும்
வாரஞ் செய்தகை கூடையிற் களைதலும்
பிண்டி செய்தகை யாடலிற் களைதலு
மாடல் செய்தகை பிண்டியிற் களைதலுங்
குரவையும் வரியும் விரவல செலுத்தி
20 யாடற் கமைந்த வாசான் றன்னெடும்

[இசையாசிரியனமைதி.]

யாமுங் குழலுஞ் சீரு மிடறுந்
தாழ்குரற் றண்ணுமை யாடலொ டிவற்றி

- ௩௦ னிசைந்த பாட விசையுடன் படுத்து
வரிக்கு மாடற்கு முரிப்பொரு ளியக்கித்
தேசிகத் திருவி னேசைகடைப் பிடித்துத்
தேசிகத் திருவி னேசை யெல்லா
மாசின் றுணர்ந்த வறிவின னாகிக்
கவியது குறிப்பு மாடற் றொகுதியும்
பகுதிப் பாடலுங் கொளுத்துங் காலே
௩௩ வசையறு கேள்வி வகுத்தனன் விரிக்கு
மசையா மரபி னிசையோன் றுனு

[கவிஞனமைதி.]

- மிமிழ்கடல் ஊர்ப்பிற றமிழக மறியத்
தமிழ்முழு தறிந்த தன்மைய னாகி
வேத்தியல் பொதுவிய மென்றிரு திறத்தி
௪௦ னாட்டிய நன்னு னனகு கடைப்பிடித்
திசையோன் வக்கிரித் திட்டதை யுணர்ந்தாங்
கசையா மரபி னதுபட வைத்து
மாற்றோர் செய்த வசைமொழி யறிந்து
நாத்தொலை வில்லா நன்னுற் புலவனு

[தண்ணுமையோனமைதி.]

- ௪௩ மாடல் பாட விசையே தமிழே
பண்ணே பாணி தூக்கே முடமே
தேசிக மென்றிவை யாசி னுணர்ந்து
கூடை நிலத்தைக் குறைவின்று மிகுத்தாங்கு
வார நிலத்தை வாங்குபு வாங்கி
௬௦ வாங்கிய வாரத் தியாமுங் குழலு
மேங்கிய மிடறு மிசைவன கேட்பக்
கூருகிர்க் கரணங் குறியறிந்து சேர்த்தி
யாக்கலு மடக்கலு மீத்திறம் படாமைச்
சித்திரக் கரணஞ் சிதைவின்று செலுத்து
௬௩ மததகு தண்ணுமை யருந்தொழின் முதல்வனுஞ்

[குழலோனமைதி.]

சொல்லிய வியல்பிற் சித்திர வஞ்சனை
புல்லிய வறிந்து புணர்ப்போன் பண்பின்
வர்த்தனை நான்கு * மயலறப் பெய்தாங்
கேற்றிய குரவினி யென்றிரு நரம்பி

* மயலறத்தெரிந்தென்றும் பாடம்.

- ௬௦ னெப்பக் கேட்கு முணர்வின னாகிப்
பண்ணமை முழுவின் கண்ணெறி யறிந்து
தண்ணுமை முதல்வன் றன்னெடும் பொருந்தி
வண்ணப் பட்டடை யாழ்மேல் வைத்தாங்
கிசையோன் பாடிய விசையி னியற்கை
- ௬௫ வந்தது வளர்த்து வருவ தொற்றி
யின்புற வியக்கி யிசைபட வைத்து
வார நிலத்தைக் கேடின்று பார்த்தாங்
கீர நிலத்தி னெழுத்தெழுத் தாக
வழுவின றிசைக்குங் குழலோன் றுனு
[யாழாசிரியனமைதி.]
- ௭௦ மீளோழ் தொடுத்த செம்முறைக் கேள்வியி
லோரோழ் பாலை நடத்தல் வேண்டி
வன்மையிற் கிடந்த தார பாகமு
மென்மையிற் கிடந்த குரலின் பாகமு
மெய்க்கிளை நரம்பிற் கைக்கிளை கொள்ளக்
- ௭௫ கைக்கிளை யொழிந்த பாகமும் பொற்புடைத்
தளராத் தாரம் விளரிக் கீத்துக்
கிளைவழிப் பட்டன ளாங்கே கிளையுந்
தன்கிளை யழிவுகண் டவள்வயிற் சேர
வேனை மகளிருங் * கிளை வழிச் சேர
- ௮௦ மேல துழையினி கீழது கைக்கிளை
வம்புறு மரபிற் செம்பாலை யாய
திறுதி யாதி யாக வாங்கவை
பெறுமுறை வந்த பெற்றியி னீங்காது
படுமலை செவ்வழி யரும்பா லையெனக்
- ௮௫ குரல்குர லாகத தற்கிழமை திரிந்தபின்
முன்னதன் வகையே முறைமையிற் றிரிந்தாங்
கினிமுத லாகிய வெதிர்படு கிழமையுங்
கோடி விளரி மேற்செம் பாலையென
நீடிக் கிடந்த கேள்விக் கிடக்கை"ரி
- ௯௦ னிணைநரம் புடையன வணைவுறக் கொண்டாங்
கியாழ்மேற் பாலை யிடமுறை மெலியக்
குமுன்மேற் கோடி வலமுறை மெலிய
வலிவு மெலிவுஞ் சமனு மெல்லாம்
பொலியக் கோத்த புலமை யோனுட

[அரங்கினமைதி.]

- ௯௫ நெண்ணிய நூலோ ரியல்பின் வழாஅது
மண்ணக மொருவழி வகுத்தனர் கொண்டு
புண்ணிய நெடுவரைப் போகிய நெடுங்கழைக்
கண்ணிடை யொருசாண் வளர்ந்தது கொண்டு
நூனெறி மரபி னரங்க மளக்குங்
- ௧௦௦ கோலள விருபத்து நால்வே லாக
வெழுதோ லகலத் தெண்கோ னீளத்
தொருதோ லுயரத் துறுப்பின தாகி
யுத்தரப் பலகையோ டரங்கின் பலகை
வைத்த விடைநில நாற்கோ லாக
- ௧௦௫ வேற்ற வாயி விரண்டுடன் பொலியத்
தோற்றிய வரங்கிற் றெழுதன ரேத்தப்
பூகரை யெழுதி மேனிலை வைத்துத்
நூணிழற் புறப்பட மாண்விளக் கெடுத்தாங்
கொருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியுங்
- ௧௧௦ கரந்துவர லெழினியும் புரிந்துடன் வகுத்தாங்
கோவிய விதான்த் துரைபெறு நித்திலத்து
மாலைத் தாமம் வளையுட னூற்றி
விருந்துபடக் கிடந்த வருந்தொழி லரங்கத்துப்

[தலைக்கோலமைதி.]

- பேரிசை மன்னர் பெயர்புறத் தெடுத்த
௧௧௫ சீரியல் வெண்குடைக் காம்புநனி கொண்டு
கண்ணிடை நவமணி யொழுக்கி மண்ணிய
நாவலம் பொலந்தக டிடைநிலம் போக்கிக்
காவல் வெண்குடை மன்னவன் கோயி
லிந்திர சிறுவன் சயந்த னாகை
- ௧௨௦ வந்தனை செய்து வழிபடு தலைக்கோல்
புண்ணிய நன்னீர் பொற்குடத் தேந்தி
மண்ணிய பின்னர் மாலை யணிந்து
நலந்தரு நாளாற் பொலம்பூ னோடை
யரசுவாத் தடக்கையிற் பாசினர் கொண்டு
- ௧௨௫ முரசெழுந் தியம்பப் பல்லிய மார்ப்ப
வரசொடு பட்டவைம்பெருங் குழுவூர்
தேர்வலஞ் செய்து கவிதை கொடுப்ப
ஆர்வலஞ் செய்து புகுந்துமுன் வைத்தாங்

[அரங்கிப்புதநீகாடுகின்றழறைமை.]

- கியல்பினின் வழாஅ விருக்கை முறைமையிற்
 ௧௩௦ குயிலுவ மாக்க னெறிப்பட நிற்ப
 வலக்கான் முன்மிதித் தேறி யாங்கத்து
 வலத்தூண் சேர்தல் வழக்கெனப் பொருந்தி
 யிந்நெறி வகையி லிடத்தூண் சேர்ந்த
 தொன்னெறி யியற்கைத் * தோரிய மகளிருஞ்
 ௧௩௫ சீரியல் பொலிய நீரல நீங்க
 வார மிரண்டும் வரிசையிற் பாடப்
 பாடிய வாரத் தீற்றினின் றிசைக்குங்
 கூடிய குயிலுவக் கருவிக ளெல்லாங்
 குழல்வழி நின்றதி யாமே யாழ்வழித்
 ௧௪௦ தண்ணுமை நின்றது தகவே தண்ணுமைப்
 பின்வழி நினறது முழுவே முழுவொடு
 கூடின் றிசைத்த தாமந் திரிகை
 யாமந் திரிகையோ டந்தர மின்றிக்
 கொட்டிரண் டெடையதோர் மண்டல மாகக்
 ௧௪௫ கட்டிய மண்டலம் பதினென்று போக்கி
 வந்த முறைமையின் வழிமுறை வழாம
 லந்தரக் கொட்டு னடங்கிய பின்னர்
 மீத்தீறம் படாமை † வக்காணம் வகுத்துப்
 பாற்பட நின்ற பாலைப் பண்மே
 ௧௫௦ னுன்கி னொரீஇய நன்கன மறிந்து
 மூன்றளந் தொன்று கொட்டி யதனை
 யைது மண்டலத்தாற் கூடை போக்கி
 வந்த விராவழி மயங்கிய பின்றை
 யாறு நாலு மம்முறை போக்கிக்
 ௧௫௫ கூறிய வைந்தின் கொள்கை போலப்
 பின்னையு மம்முறை பேரிய பின்றைப்
 பொன்னியல் பூங்கொடி புரிந்துடன் வகுத்தென
 நாட்டிய நன்னு னன்கு கடைப்பிடித்துக்
 காட்டின ளாதலிற் காவல் வேந்த
 ௧௬௦ னிலைப்பூங் கோதை யியல்பினின் வழாமைத்
 தலைக்கோ லெய்தித் தலையாங் கேறி

* தோரியமகளுமெனவும் பாடம்.

† வர்த்தனைவகுத்தென்றும் பாடம்.

த: மு. சௌந்தர். புனார். கு. சா - 13. பத்ராசு
தி. வி. பத்ராசு

* விதிமுறை கொள்கையி னுயிரத் தெண்கழஞ்
சொருமுறை யாகப் பெற்றன எதுவே
நூற்றுப்பத் தடுக்கி யெட்டுக் கடைநிறுத்த
ககரு வீறுயர் பசம்பொன் பெறுவதும் மாலை
மாலை வாங்குனர் சாலுநங் கொடிக்கென
மானமர் நோக்கியோர் கூனிகைக் கொடுத்து
நகர நம்பியர் திரிதரு மறுகிற
பகர்வனர் போல்வதோர் பான்மையி னிறுத்த
கஎடு மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி மாலை
கோவலன் வாங்கிக் கூனி தன்னொடு
மணமனை புக்கு மாதவி தன்னோ
டனைவுறு வைகலி னயர்ந்தனன் மயங்கி
விடுத லறியா விருப்பின னுயினன்
கஎடு வடுநீங்கு சிறப்பிற்றன் மனையக மறந்தென.

எண்ணு மெழுத்து மியலீந்தும் பண்ணுன்கும்
பண்ணின்ற கூத்துப் பதினொன்று - மண்ணின்மேற்
போக்கினுள் பூம்புகார்ப் பொற்றொடி மாதவிதன்
வாக்கினு லாடாங்கின் வந்து.

[கூத்தியது அமைதி.]

க - கக. தெய்வமால்வரை.....காட்டல்லேண்டி ௨௮
க-எ. தெய்வ மால்வரைத் திருமுனி யருள
வெய்திய சாபத் திந்திர சிறுவனொடு
தலைக்கோற் றுனத்துச் சாப நீங்கிய
மலைப்பருஞ் சிறப்பின் வானவர் மகளிர்
சிறப்பிற் குன்றச் செய்கையொடு பொருந்திய ௨௯
பிறப்பிற் குன்றப் பெருந்தோண் மடந்தை
தாதவிழ் புரிசுழன் மாதவி தன்னை

தெய்வமால்வரை - தெய்வத்தன்மையையுடைய பெரியவரையென உருபுநொ
க்கது. வரை - பொதியில்; திருமுனி - அகத்தியன். வரை பொதியிலாதலும், திரு
முனி அகத்தியனாதலும் பெறுமாறு என்னை? இமயமும் இறைவனுமாகற்பாலவெ
னின்,—அற்றன்று; மேல், † “திருமுனி யருள, வெய்திய சாபத் திந்திர சிறுவ
னொடு, தலைக்கோற் றுனத்துச் சாப நீங்கிய” என இக்காதையிலும், ‡ “நயந்தெரி பா
டலுந், தோரிய மடந்தை வாரம் பாடலு, மாயிரங் கண்ணோன் செவியக சிறைய, நா
டக முருப்பகி னல்கா ளாதி, மங்கல மிழப்ப வீணை மணிமிசைத், தங்குக விவனெனச்

* விதிமுறையாகியவென்றும் பாடம். † அரங்கேற்றுகாதை, க - கூ.

‡ கடலாடுகாதை, கஅ-உடு.

சாபம் பெற்ற, மங்கை மாதவி வழிமுதற் றேன்றிய, வங்கர வல்குல்” எனக் கடலாடு காதையிலும் கூறினாராதலானும், நூன்முகத்துள்ளும் “திருந்திய பொதியி லருந்தி ரகத்தியன், சுந்தர மணிமுடி யிந்திரன் மகனை, மாணு வீறலோய் வேணு வா கென, விட்ட சாபம் பட்ட சயந்தன், சாப விடையெமக் கருடவத் தோயென்று, மேவினன் றொழுது மேதக வுரைப்ப, வருந்தவ மாமுனி தமிழ்க்குத் தியர்க்குத், திருந்திய தலைக்கோற் றுனந் தீருமென், நவனினி துரைப்ப வாசிவந் தனனென” என்றாராகலானும் பொதியிலும் அகத்தியனு மென்பதாயிற் றெனக்கொள்க. அருள நீங்கியவென்க. அவன் சாபபிட்டருள வென்றுமாம். அருளாற் பாடமாயின், அவனதருளாற் சாபநீங்கியவென்க.

௧௦ இ - ள். தெய்வத்தன்மையையுடைய பெரிய பொதியின்மலைக்கட் டிருமுனியாகிய அகத்தியன் முன்பாலிட்ட *சாபம் இந்நிரசிறுவனோடே அம்முனியருளத் தலைக்கோற்றானுத்த நீங்கிய மாறுபடுதலரிய சிறப்பினை யுடைய அரம்பையரில் வரிசையிற் குறைவற்ற நாடகத்தொழிலொடுபொருந்திய உருப்பசியாகிய அம்மாதவி மரபில்வந்த பிறப்பிற்குன்றுதலில்லாத பெரியதோளினையும் தாதுகளவிழும் பூக்களை யுடைய கடைகுழன்றுசுருண்ட குழவினையுமுடைய மாதவியாகிய மடந்தைதன்னை யென்க.

பெருந்தோளென்றார், மகளிர் தோள் பெருத்தல் மரபாதலின். என்னை? † “அக ல்லரு றேள்கண் ணென மூவழிப் பெருகி” என்றாராகலின்.

அ-கூ. ஆடலும் பாடலும் மழகு மென்றிக் கூறிய மூன்றி னொன்றுகுறை படாமல்

20

இ - ள். கூட்தும் பாட்டும் அழகுமென்றுசொல்லப்பட்ட இம்மூன்றினுள்ளும் ஒன்றுங் குறைவுபடாமல்,

இவை குறைவுபடாமைக்குக் காரணமுடையளாகலினென்க.

க0-கக. ஏழாண் டியற்றியோ ரீரா றுண்டிற்

21

சூழ்குழன் மன்னற்குக் காட்டல் வேண்டி.

இ - ள். ஐயாண்டில் தண்டியம்பிடிப்பித்து ஏழாண்டு இயற்றுவித்துப் பன்னீராண்டில் வீரக்கழல்சூழ்ந்த காலினையுடைய சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தாற்கு அவனவையரங்கேறிக் காட்டலாயிரும்பியென்க.

என்னை? “பண்ணியம்வைத் தானெழுகன் பாதம் பணிந்துநாட், புண்ணிய வோ

* இந்நிரணவைக்களத்து ஒருவனாயொருவர் விழைந்து அகத்தியமுனிவராற் சாபம்பெற்ற சயந்தனும் உருப்பசியும் முறையே விந்தமலையில் மூங்கிலாயும், காஞ்சி நகரத்துத் தேவகணிகையாயும் பிறந்தனரென்று, “வானவர் கோமான வானிடை யிருந்து” என்னும் ஆசிரியப்பாவாற் சுத்தநாநந்தப்பிரகாசப்பரததூலாசிரியர் கூறினர்.

† கலித்தோகை, முல்லைக்கல், அ. “இகல்வேந்தன் சேனை யிறுத்தவாய் போல, வகலல்த றேள்கண் ணெனமூவழிப் பெருகி, துதலடி துசுப்பென மூவழிச் சிறுகிக், கவலையாற் காமனும் படையிடு வனப்பினே, டகலாங்க ணனாமரி யலமந்து பெயருங்கா, ணகைவல்லேன் யானென்றென் னுயிரோடு படைதொட்ட, விகலாட்டி நின்னை யெவன்பிழைத்தே நெல்லாயான்.”

ரை புதன்றனகொண் - டெண்ணியே, வன்முருக்குங் கூந்தன் மடவரலை யையான்
முற், நன்முயஞ்சேர் விப்பதே சால்பு” எனவும், “வட்டணையுந் துதியும் பண்ண
மைய வெண்மையான், மட்டெ னீராறான் டெய்தியபின்-வட்டணையுந், கீதக் குறி
ப்பு மலங்கார முங்கினர்ச், சோதித் தரங்கேறச் சூழ்” எனவும் “நன்னர் விருப்புடை
யோ ணற்றனமு மிக்குயர்தோன், சொன்னகுலத் தாலமைந்த தொன்மையளாய்ப்-
பன்னிரண்டான், டேய்ந்ததற்பி னுடலுடன் பாடலழ கிம்மூன்றும், வாய்ந்தவரங்
கேற்றல் வழக்கு” எனவுகூறினர் பரதகேனபதியார்.

[ஆடலாசிரியன் அமைதி.]

கஉ-உரு. இருவகைக் கூத்தி னிலக்கண மறிந்து

பல்வகைக் கூத்தும் விலக்கினிற் புணர்த்துப்

சு. ௮

பதினோ ராடலும் பாட்டுங் கொட்டும்

விதிமாண் கொள்கையின் விளங்க வறிந்தாங்

காடலும் பாடலும் பாணியுந் தூக்குங்

கூடிய நெறியின கொளுத்துங் காலேப்

பிண்டியும் பிணையலு மெழிற்கையுந் தொழிற்கையுங்

சு. ௯

கொண்ட வகையறிந்து கூத்துவரு காலேக்

கூடை செய்தகை வாரத்துக் களைதலும்

வாரஞ் செய்தகை கூடையிற் களைதலும்

பிண்டி செய்தகை யாடலிற் களைதலு

மாடல் செய்தகை பிண்டியிற் களைதலுங்

20

குரவையும் வரியும் விரவல செலுத்தி

யாடற் கமைந்த வாசான் றன்னொ - ம்

இ - ன். | இருவகைத்தாடிய அகக்கூத்தின் இலக்கணங்களை யறிந்து பலவகை
ப்பட்ட புறநடங்களையும் விலக்குறுப்புக்களைச் சேர்ப்புணர்க்கவும் வல்லனாகி அல்லிய
முதற்கொடுகொட்டியிருக்கிடந்த பதினோருகூத்துக்களும் அக்கூத்துக்களுக்கூரிய ௩௮
பாட்டுக்களும் அவற்றுக்கடைத்த வாச்சியங்களின் கூறுகளும் நூல்களின் விதித்
தவழியே தெரிந்து கூத்தும் பாட்டும் தாளங்களும் தாளங்களின் வழிவந்த தூக்குக்
களும் தம்மிற்குடன நெறியையுடைய அகக்கூத்தும் புறக்கூத்துமுதலாயின நிகழ்
த்துமிடத்துப் பிண்டி பிணையல் எழிற்கை தொழிற்கையென்ற சொல்லப்பட்ட நான்
கிணையும் நூலினகத்துக்கொண்ட கூறுபாட்டையறிந்து அகக்கூத்து நிகழுமிடத்துக் ௩௮
கூடைக்கதியாகச்செய்த கை வாரக்கதியுட் புகாமலும் வாரக்கதியாகச்செய்தகை
கூடைக்கதியுட் புகாமலும் புறக்கூத்துநிகழுமிடத்து ஆடனிகழுமிடத்து அவிய
நிகழாமலும் அவியநிகழுமிடத்து ஆடனிகழாமலும், குரவைக்கூத்தும் வரிக் கூத்தும்
தம்மில் விரவாதபடியுஞ் செலுத்தி அமைந்த ஆடலாசிரியனுமென்க.

இது பொழிப்புரை.

௩.௩

கஉ. இருவகைக் கூத்தாவன: வசைக்கூத்து, புகழ்க்கூத்து; வேத்தியல், பொறு
துவியல்; வரிக் கூத்து, வரிச்சாந்திக் கூத்து; சாந்திக் கூத்து, விநோதக்கூத்து; ஆரியம்,
தமிழ்; இயல்புக்கூத்து, தேசிக்கூத்தெனப் பலவகைய. இவை விரிந்தனவுகளிற்
காண்க.

கஉ. ஈண்டு இருவகைக் கூத்தாவன: சாந்தியும், விநோதமும். என்னை? “அவை தாம், சாந்திக் கூத்தும் விநோதக் கூத்துமென், ருய்ந்துற வருத்தன னகத்தியன் ருனே” என்றாகலின்.

(௩ “சாந்திக் கூத்தே தலைவ னவிய, மேந்திரின் ருடிய வீரிரு நடமவை, சொக்க மெய்யே யவிய நாடக, மென்றிப் பாற்படு உமென்மனார் புலவர்” என்பதனால் நாய கன் சாந்தமாக ஆடியகூத்துச் சாந்திக்கத்தெனப்படும். இவற்றுள்,—

சொக்கமென்பது சுத்தநிருத்தம். அது நூற்றெட்டுக்கரணமுடைத்து.

மெய்க்கூத்தாவது தேசி வடுகு சிங்களமென மூலகைப்படும். இவை மெய்த் தோழிற்கூத்தாகலின், மெய்க்கூத்தாயின. இவை அகச்சுவைபற்றியெடுத்தலின், ௪௦ அதமார்த்தமென நிகழ்த்தப்படும். அகச்சுவையாவன: இராசதம், தாமதம், சாத்துவி கமென்பன. “குணத்தின் வழியதகக் கூத்தெனப் படுமே” என்றார் நுணநூலுடையார்; “அகத்தெழு சுவையானகமெனப் படுமே” என்றார் சுயநீத நூலுடையாருமென க்கொள்க.

அவியக்கூத்தாவது *நிருத்தக்கை தழுவாது பாட்டினதுபொருளுக்குக் கை ௬௩ காட்டி வல்லபஞ்செய்யும் நிலைவகைக்கூத்து.

நாடகம் - கதைதழுவியருங் கூத்து.

விநோதக்கூத்தாவது குரவை, கலிநடம், குடக்கூத்து, கரணம், நோக்கு, தோற்பாவை என்பர். இவற்றுள்,—

குரவையென்பது காமமும் வென்றியும் பொருளாகக் குரவைச்செய்யுள் பாட் ௨௦ டாக எழுவரேனும் என்மரேனும் ஒன்பதினமரேனும் கைபிணைந்தாவது; “குரவை பென்பது கூறுங் காலிசு, செய்தோர் செய்த காமமும் விறலு, மெய்தக் கூறு மியல் பிற் றென்ப” என்றாகலின். குரவை வரிக்கூத்தின் ஒருபுது; அவை வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

கலிநடமென்பது கழாய்க்கூத்து.

2௩ குடக்கூத்தென்பது மேற்பதினோராடலுட் காட்டப்படும்.

கரணமாவது படிந்தவாடல்.

நோக்கென்பது பாரமும் நுண்மையும் மாயமுமுதலாயினவற்றை உடையது.

தோற்பாவையென்பது தோலாற் பாவைசெய்து ஆட்டுவிப்பது.

இன்னும் கைகத்திற்சுவை பென்பதனோடு ஏழென்பாருமுளர். அஃதாவது ௩௦ விநாடகக்கூத்து. இதனை வசைக்கூத்தென்பாருமுளர். வசை-வேத்தியல், பொதுவியலென இரண்டுவகைப்படும்; அவைமுந்ததூல்களிற் கண்டுகொள்க. வெறி யாட்டுமுதலாகத் தெய்வமேறியாடுகின்ற அத்திற்கூத்துக்களுக்கூட்டி ஏழென் பாருமுளர். என்னை? “எழுவகைக் கூத்து மிழிகுலத் தோனா, யாட வருத்தன னக கத்தியன் ருனே” என்றாகலின்.

* நிருத்தக்கை - ௩௦. அவையின்னர்க் காட்டப்படும்.

கஉ. இவற்றினிலக்கணங்களாவன: * “அறுவகை நிலையும் † ஐவகைப் பாஷையும், ‡ ஈரொண் வகைய வங்கக் கிரியையும், § வருத்தனை நான்கு || நிருத்தக்கை மூப்பது, மத்தகு தொழில வாசு மென்ப.” இவை விரிப்பிற்பெருகும்.

கங. பல்வகைக்கூத்தாவன: வென்றிக்கூத்தம், வகைக்கூத்தம், விநோதக் கூத்துமுதலியன; என்னை? “பல்வகை யென்பது பகருங் காலை, வென்றி வகை யே விநோத மாறும்” என்றாராகலின்.

|| “அவற்றுள், மாற்று ஞெடுக்கமு மன்ன னுயர்ச்சியு, மேற்படக் கூறும் வென்றிக் கூத்தே.”

|| “பல்வகை யுருவமும் பழித்துக் காட் - , வல்ல னாதல் வசையெனப் படுமே.”

¶ “எனவிலை தாளத்தி னியல்பின வாகும்.”

சு ௦

|| “விநோதக் கூத்து வேறுபா டெடைத்து, வென்றி விநோதக் கூத்தென விளம்புவர்.” இதன்கருத்து: கொடிதூர்வேந்தரும் குறுநிலமன்னருமுதலாக உடையோர் பகைவென்றிருந்தவிடத்து விநோதங்காணும் கூத்தென்பதாம்.

கங. விலக்கின்றபுணர்த்து - விலக்குறுப்பினோடு பொருந்துவித்து; இன் - சாரியை; மூன்றனுருபு ஐந்தனோடுமயங்கிற்று; வென்றிக்கூத்துமுதலாகிய பலவகைப்பட்டுட்டபுறநடங்களையும் வேந்தவிலக்குப் படைவிலக்கு ஊர்விலக்கென்று சொல்லப்பட்ட விலக்குக்களாகிய பாட்டுக்களுக்கு உறுப்பாய்வருவனவற்றுடனே பொருந்தப் புணர்த்தி. பொருந்தப் புணர்த்தல் - ஈண்டுப் பாட்டுக்களுக்கு வரவுவருத்தல்.

விலக்குறுப்பாவன: || பதினான்குவகைப்படும்; அவை பொருள், யோனி, வீரு

* அறுவகைநிலையாவன: க. வைணவம், உ. சமநிலை, க. வைசாகம், ச. மண்டலம், டி. ஆலீடம், சு. பிரத்தியாலீடமென்பன.

† ஐவகைப்பாதமாவன: ச சமநிலை, உ. உற்கடிதம், க. சஞ்சாரம், ச. காஞ்சிதம், டி. குஞ்சிதமென்பன.

‡ அங்கக்கிரியைபதினாறுவன: க. சரிகை, உ. புரிகை, க. சமகலி, ச. கிரிகை, டி. ஊர்த்துவகலிகை, சு. பிருட்டகம், எ. அர்த்தபிருட்டகம், அ. சுவத்திகம், சு. உல்லைலம், க௦. குர்த்தனம், கக. வேட்டனம், கஉ. உபவேட்டனம், கங. தானபதப்பிராய்விருத்தம், கச. உகேஷபணம், கரு. அவகேஷபணம், கசு. நிருஞ்சனமென்பன.

§ வருத்தனைநான்காவன: க. அபவேட்டிதம், உ. உபவேட்டிதம், க. வியாவர்த்திதம், ச. பராவர்த்திதமென்பன.

|| நிருத்தக்கைமூப்பதாவன: க. சதுரச்சிரம், உ. உத்துவீதம், க. தலமுகம், ச. சுவத்திகம், டி. விப்பிரஜீர்ணம், சு. அருத்தரேசிதம், எ. அராளகடகாமுகம், அ. ஆலீத்தவத்திரம், சு. சூரீமுகம், க௦. இரேசிதம், கக. உத்தானவஞ்சிதம், கஉ. யல்லயம், கங. நிதம்பம், கச. கசத்தம், கடு. இலதை, கசு. கரீர்கை, கஎ. பக்கவஞ்சிதம், கஅ. பக்கப்பிரதியோகம், கக. கருடபக்கம், உ௦. தண்டபக்கம், உச. ஊர்த்துவமண்டலி, உஉ. பக்கமண்டலி, உக. உரோமண்டலி, உசு. உரப்பார்காவார்த்தமண்டலி, உஊ. முட்டிகச்சுவத்திகம், உசு. நளினீபுதமகோசம், உஎ. அலபதம், உஅ. உற்பணம், உக. இலளிகை, க௦. உவிதையென்பன. இவை, சுத்தாநந்தப்பிரகாசமென்னும் பழைய தமிழ்ப்பரதநூலிற் காணப்பட்டன.

¶ வென்றிக்கூத்தம் வகைக்கூத்தம் தாள இயல்புடையனவென்றபடி.

த்தி, சத்தி, சவை, சாதி, குறிப்பு, சத்துவம், அவிநயம், சொல், சொல்வகை, வண்ணம், வரி, சேதமெனவிலை; என்னை? “விலக்குறப் பென்பது விரிக்குங் காலைப், பொருளும் யோனியும் விருத்தியுஞ் சந்தியுஞ் சுவையுஞ் சாதியுங் குறிப்புஞ் சத்துவமும், மவிநயஞ் சொல்லே சொல்வகை வண்ணமும், வரியுஞ் சேதமு முளப்படத் தொகைஇ, யிசைய வெண்ணி னீரோ முறுப்பே” என்றாகலின்.

அவற்றுள், —பொருளாவது நான்குவகைப்படும்; என்னை? “அறம்பொரு ளின்பம் வீடென நான்குந், கிறம்படு பொருளெனச் செப்பினர் புலவர்” என்றாகலின். இவை நாடகத்திற் பிரிந்தும் கூடியும் வருங்காற் பெயர்வேறுபடும். அவை நாடகம், பிரகரணப்பிரகரணம், பிரகரணம், அங்கமென்பபெயராம். என்னை? “அவைதாம், நாடகம் பிரகரணப்பிரகரணம், மாடிய பிரகரண மங்க மென்றே, யோதுப நன்னூ லுணர்ந்திசி னோரே” என்றார் மதிவாணனாரும். “அறமுத னுன்கு மொன்பான் சுவையு, முறைமுன் னாடக முன்னோ னாகும்” எனவும், “அறம்பொரு ளின்ப மரசர் சாதி” எனவும், “அறம்பொருள் வாணிகர் சா, யென் றறைப” எனவும், “அறமேற் குத்திர ரங்க மாகும்” எனவும் சொன்னார் சேயிறியினார். இவை நான்கும் நாடகமென்றற்கு.

யோனி நான்குவகைப்படும். உள்ளோன் தலைவனாக உள்ளதோர் பொருண்மேற் செய்தலும், இல்லோன்றலைவனாக உள்ளதோர் பொருண்மேற் செய்தலும், உள்ளோன் தலைவனாக இல்லதோர் பொருண்மேற் செய்தலும், இல்லோன் தலைவனாக இல்லதோர் பொருண்மேற் செய்தலு மெனவிலை; என்னை? “உள்ளோற் றுள்ளது மில்லோற் றுள்ளது, முள்ளோற் கில்லது மில்லோற் கில்லது, மெள்ளா துணைத்தல் யோனி யாகும்” என்றாகலின்.

விருத்தி நான்குவகைப்படும். அவை சாத்துவதி, ஆரபடி, கைகிசி, பாரதியெனவிலை. இவற்றுள், —சாத்துவதியாவது அறம்பொருளாகத் தெய்வமானிடர் தலைவராக வருவது. ஆரபடியாவது பொருள்பொருளாக வீரராகிய மானிடர் தலைவராக வருவது. கைகிசியாவது காமம் பொருளாகக் காமுகராகியமக்கள் தலைவராக வருவது. பாரதியாவது கூத்தன் தலைவனாக நடன் நடி. பொருளாகக் காட்டியும் உணர்தலும் வருவது. இச்சொல்லப்பட்ட நால்வகைவிருத்தியுள்ளும் பாரதிவிருத்தி, அந்த முன்றுவிருத்தியும்போலப் பிறிதின்றலைவர் பிறிதுபொருள்பற்றி விருத்திகூறுது பொருளாலே விருத்திகூறுமெனக்கொள்க.

சந்தி ஐந்துவகைப்படும். அவை முகம், பிரதிமுகம், கருப்பம், வினைவு, துய்த்தலெனவிலை. இவற்றுள் முகமாவது * எழுவகைப்பட்ட உழவினுற் சமைக்கப்பட்ட பூழியுளிட்டவித்துப் பருவஞ்செய்து முனைத்த முடிவதுபோல்வது. பிரதிமுகமாவது அங்கனம் முனைத்தல் முதலாய் இலேதோன்றி நாற்றாய்முடிவதுபோல்வது. கருப்பமாவது அந்நாற்று முதலாய்க் கருவிருந்து பெருகித் தன்னுட் பொருள்பொதிந்த கருப்பமுற்றிநிற்பதுபோல்வது. வினைவாவது கருப்பமுதலாய் விரிந்து கதிர்நிரண்டிட்டுக் காய்தாழ்ந்து முற்றி வினைந்துமுடிவதுபோல்வது. துய்த்தலாவது வினையப்பட்ட பொருளை அறுத்துப்போரிட்டுக்கடாவிட்டுத் தூற்றிப்பொலிசெய்து கொண்டுபோய் உண்டு மகிழ்வதுபோல்வது. இவை ஐந்துசந்தியும் நாட்டியக்கட்டுணை.

சுவை ஒன்பதுவகைப்படும். அவை வீரச்சுவையவிநயம், பயச்சுவையவிநயம்,

* ஆரம்பத்திற்கு ஏழங்கமுண்டென்று வடநூலாரிற் சிலர் கூறுவராதலின், அதற்குப்பொருத்த எழுவகைப்பட்ட உழவென்றார்.

இழிப்புச்சுவையவிரயம், அற்புதச்சுவையவிரயம், இன்பச்சுவையவிரயம், அவலச்சுவையவிரயம், நகைச்சுவையவிரயம், நடுவுநிலைச்சுவையவிரயம், உருத்திரச்சுவையவிரயம். இவற்றுள்,—

“வீரச்சுவையவிரயம் விளம்புங் காலை, முரிந்த புருவமுஞ் சிவந்த கண்ணும், பிடித்த வாளுந் கடித்த வெயிறு, மடித்த வுதடுஞ்சுருட்டிய நுதலுந், திண்ணென வுற்ற முசொல்லும் பகைவரை, யெண்ணல் செல்லா விகழ்ச்சியும் பிறவு, நண்ணு மென்ப நன்ருணர்ந் தோரே.”

“அச்ச வவிரய மாயுங் காலை, மொடுங்கிய வுடம்பு நடுங்கிய நிலையு, மலங்கிய கண்ணுங் கலங்கிய வுளனுந், கர்த்துவர லுடைமையுங் கையெதுர் மறுத்தலும், பார்த்த நோக்கமு மிசைபண் பினவே.”

௧௦

“இழிப்பி னவிரய மியம்புங் காலை, மொடுங்கிய கண்ணு மெயிறுபுறம் போதலு, மொடுங்கிய முகமு முஞ்ஞாக்க காலை, சோர்ந்த யாக்கையுஞ் சொன்னிரம் பாமையு, நோர்ந்தன வென்ப நெறியந் தோரே.”

“அற்புத வவிரய மறிவரக் கிளப்பிற், சொற்சோர் வுடையது சோர்ந்த கையது, மெய்யம்மயிர் குறிப்பது வியத்தக வுடைய, தெய்விய திமைத்தலும் விழித்தலு மிக கடுவாதென், றையமில் புலவ ரறைந்தன ரென்ப.”

“காம வவிரயங் கருதங் காலைத், தூவுந் னுறுத்த வடிவுந் தொழிலுந், காரிகை கலந்த கடைக்கணுந் கவின்பெறு, மூரன் முறுவல் சிறுதிலா வரும்பலு, மலர்ந்த முகனு மிரந்தமன் கிளவியுந், கலந்தன பிறவுந் கடைப்பிடித் தனரே.”

“அவலத் தவிரய மறிவரக் கிளப்பிற், கவலையொடு புணர்ந்த கண்ணீர் மாரியும், உபவாழிய நீர்மையும் வருந்திய செலவும், பீடழி யிடம்பையும் பிதற்றிய சொல்லு, நிறைகையறிதலு நீர்மையில் கிளவியும், பொறையின் றுகலும் புணர்த்தினர் புலவர்.”

“நகையி னவிரய நாட்டுங் காலை, மிகைபடு நகையது பிறர்நகை யுடையது, கோட்டிய முகத்தது....., விட்டுமுறி புருவமொடு விலாவறுப் புடையது, செய்வது பிறிதாய் வேறுசே திப்தென், றையமில் புலவ ராய்ந்தன ரென்ப.”

௧௧

“நாட்டுங் காலை நடுவுநிலை யவிரயங், கோட்பா டறியாக் கொள்கையு மாட்சியு, மறந்தரு நெஞ்சமு மாரிய விழியும், பிறழ்ந்த காட்சி நீங்கிய நிலையுந், குறிப்பின் றுகலுந் துணுக்க மில்லாத், தகைமிக வுடைமையுந் திண்ணென வுடைமையு, மளத்தற் கருமையு மன்பொடு புணர்த்தலுந், கலக்கமொடு புணர்ந்த நோக்குந் கதிழ்ப்பும், விலக்கா ரென்ப வேண்டுமொழிப் புலவர்.” * உருத்திரச்சுவையவிரயம் †

௧௨

† அஃதாவது விடவென்பது; சத்துவமென்பாருமுளர். அச்சத்துவந்தான் தீபத்

* உருத்திரச்சுவைக்குத் தீரம் ஒருபிரதியிலும் இல்லை. அச்சவையின்மெய்ப்பாடுகளை “கைபிசையா வாய்மடியாக் கண்ணவொ வெய்துயிரா, மெய்குலையா வேரா வெருண்டெழுந்தான்” என்பதனுலுணர்க.

† நிறுத்தமுறையே சுவையின்பின்னர் வகைகாட்டுதற்குரிய சாதி பத்துவகைப்படும். அவை, நாடசம், பிரகரணம், பாணம், பிரகஸகம், டிமம், வியாயோகம், சமவாகாரம், வீதி, அங்கம், ஹ்னாமிருகமெனவிலை.

† அஃதென்றது அச்சவையுணர்வு உள்ளத்து நிகழ்ந்தவழித்தோன்றும் மேற்கூறிய உடம்பின்வேறுபாட்டை.

§ இத்தொகையும் இதன்வகையும் வடநூல்விதிக்குமாறாக உள்ளன.

தவகைப்படும். என்னை? மெய்யம்மயிர்பிலிர்த்தல், கண்ணீர்வார்தல், நடுக்கமடித்தல், வியர்த்தல், தேற்றம், களித்தல், விழித்தல், வெதும்பல், சாக்காடு, குரந்தினைவு எனவவை. |சத்துவமாவது குறிப்புவனாயறை. |ஆவது, |சுத்தச்சுவையாகின்ற ஒன் பதிலும் பாவிக்கும் அத்துணையே மெய்யம்மைத்தாய் வருவதெனக்கொள்க. என்னை? 10 வேம்பென்று காட்டப்புகால் |அவ்வேம்பின் இரதங்காட்டாதே அதுதான் இறை வனுக்கு மெய்யின் கண்வருவது. கருணையென்ற பாவத்துக்காட்டிமதன்றி மெய்யாகக் கண்ணீர்வந்தருவது. அல்லாத சுவைகளும் வந்த சத்துவமும் இப்படி ஒட்டிக்கண்டுகொள்க. அவைதாம் அச்சுவைகளின் வந்தாற் றோற்று முடம்பில்; உடம்பின் மிகத்தோற்றும் முகத்து; முகத்தின்பிகத்தோற்றும் கண்ணில்; கண்ணின்மிகத்தோ 10 ற்றும் கண்ணின்மையகத்தென்றவாறு.

குறிப்பு - சுவையதன்கட்டோன்றுவது.

|சத்துவம் - அக்குறிப்பின்கண் நிகழ்கின்ற நிகழ்ச்சி.

அவியமென்பது பாவதம். அஃது இருபத்து நான்குவகைத்து. வரலாறு: வெகு 10 ண்டோனவியம், ஐயமுற்றோனவியம், சோம்பிணைவியம், களித்தோனவி யம், உவந்தோனவியம், அழுக்காறுடையோனவியம், இன்பமுற்றோனவியம், தெய்வமுற்றோனவியம், |குஞ்செழுற்றோனவியம் உடன்பட்டோனவியம், உறங்கிணைவியம், துயிலுணர்ந்தோனவியம், செத்தோனவியம், மழைபெய்யப் பட்டோனவியம், பளித்தலைப்பட்டோனவியம், வெயிற்றலைப்பட்டோனவியம், நாணமுற்றோனவியம், வருத்தமுற்றோனவியம், கண்ணோவுற்றோனவியம், தலை 20 நோவுற்றோனவியம், அமுற்றிறம்பட்டோனவியம், சீதமுற்றோனவியம், வெப்ப முற்றோனவியம், நஞ்சுண்டோனவியமெனவவை. இவற்றுள்,—

“வெகுண்டோனவியம் விளம்புகாலை, மடித்த வாயு மலர்ந்த மாப்புந், தடித்த புருவமுஞ் சுட்டிய விரலுங், கன்றின வுள்ளமொடு கைபுடைத் திடுதலு, மன்ன நோக்கமோ டாய்ந்தனர் கொளலே.”

23 “பொய்யில் காட்சிப் புலவோ ராய்ந்த, வைய முற்றோனவிய முணாப்பின், வாடிய வறுப்பு மயங்கிய நோக்கமும், பீடழி புலனும் பேசாதிருத்தலும், பிறழ்ந்த செய்கையும் வான்றிசை நோக்கலு, மறைந்தனர் பிறவு மறிந்திடு னோரே.”

“மடியி னவியம் வருக்குங் காலை, நொடியொடு பலகொட் டாவியிக வுடை மையு, |மரி நிமிர்த்தலு முனிவொடு புணர்தலுங், காரண மின்றி யாழ்ந்துமடிந் திரு 10 ப்த்தலும், பிணியு மின்றிச் சோர்ந்த செலவோ, டணிதரு புலவ ராய்ந்தன ரென்ப.”

“களித்தோனவியங் கழறுங் காலை, யொளித்தவை யொளியா னுணாத்த விண்மையுந், கவிழ்த்துஞ் சோர்ந்துந் தாழ்ந்த தளர்த்தும், வீழ்ந்த சொல்லொடு மீழ் ற்றிச் சாய்தலுங், களிகைக் கவர்ந்த கடைக்கணைக் குடைமையும், பேரிசை யாளர் பேணினர் கொளலே.”

15 “உவந்தோனவிய முணாக்குங் காலை, நிவந்தினி தாகிய கண்மல ருடைமையு, மினிதி னியன்ற வுள்ள முடைமையு, முனிவி னகன்ற முறுவனகை யுடைமையு, மிகுக்கையுஞ் சேறலுங் கானமும் பிறவு, மொருங்குட னமைந்த குறிப்பிற் மன்றே.”

“அழுக்காறுடையோனவிய முணாப்பி, னிழுக்கொடு புணர்ந்த வினைபொரு ளுடைமையுந், கூம்பிய வாயுந் கோடிய வுறையு, மோம்பாது விதிர்க்குங் கைவகை

யுடைமையு, மாரணங் காகிய வெஞ்சுரி யுடைமையுங், காரண மின்றி மெலிந்தமுக முடைமையு, மெலிவொடு புணர்ந்த விடும்பையு மேவாப், பொலியு மென்ப பொரு ந்தமொழிப் புலவர்.”

“இன்பமொடு புணர்ந்தோ னவிய மியம்பிற், துன்ப நீங்கித் துவர்த்த யாக்கை யுந், தயங்கித் தாழ்ந்த பெருமகிழ்வுடைமையு, மயங்கி வந்த செலவுகளி யுடைமையு, மு மழஞ் னுறுத்த சொற்பொலி யுடைமையு, மெழிலொடு புணர்ந்த நறுமல ருடை மையுங், கலங்கன்சேர்ந் தகன்ற தோண்மார் புடைமையு, கலங்கெழு புலவர் நாடின ரென்ப.”

“தெய்வ முற்றே னவியங் செப்பிற், கைவிட் டெறிந்த கலக்க முடைமையு, மடித்தெயிறு கௌவிய வாய்த்தொழி லுடைமையுந், தடித்த புருவமுந் துளங்கிய நிலை திடு யுந், செய்ய முகமுந் சேர்ந்த செருக்கு, மெய்து மென்ப வியல்புணர்ந் தோரே.”

“ஞாஞ்ஞ யுற்றே னவிய நாடிந், பன்மென் றிறுசிய நாவழி யுடைமையு, துளைசேர்ந்த கூம்பும் வாயு நோக்கினர்க், குறைப்பான் போல வுணர்வி லாமையும், விழிப்போன் போல விழியா திருத்தலும், விழுத்தக யுடைமையு மொழுக்கி லாமை யும், வயங்கிய திருமுக மழுங்கலும் பிறவு, மேயிய தென்ப விளங்குமொழிப் புலவர்.” திரு இஹை ஏறுமாக்களவியம்.

“சிந்தையுடம் பட்டோ னவியந் தெரியின், முந்தை யாயினு முணரா நிலைமை யும், பிடித்த கைமே லடைத்த கவினு, முடித்த லுருத் தரும நிலைமையுந், சொல் லுவது யாது முணரா நிலைமையும், புல்லு மென்ப பொருந்துமொழிப் புலவர்.”

“தஞ்சா நின்றே னவியந் துணியி, னெஞ்சுத் வின்றி யிருபுடை மருங்கு, மல ௨௦ ர்ந்துந் கவிழ்ந்தும் வருபடை யியற்றியு, மலர்ந்துயிப் புடைய வாற்றலு மாகும்.”

“இன்றுயி லுணர்ந்தோ னவிய மியம்பி, லொன்றிய குறுங்கொட் டாவியு முயி ர்ப்புந், துளங்கிய முகமுந் துளங்கிய வுடம்பு, மோங்கிய திரிபு மொழிந்தவுந் கொளலே.”

“செத்தோ னவியங் செப்பும் காலே, யத்தக வச்சமு மழிப்பு மாக்கலும், கடி த்த நிளைப்பலின் வெடித்துப் பொடித்துப், போந்ததுணி யுடைமையும் வலித்த லு ௨௫ ப்பு, மெலிந்த வகடு மென்மைமிக யுடைமையும், வெண்மணி தோன்றக் கருமணி கா த்தலு, முண்மையிற் புலவ ருணர்ந்த வாறே.”

“மழைபெய்யப் பட்டோ னவியம் வகுக்கி, விழித்த யுடைய வியல்புளனி யுடைமையு, மெய்கூர் நடுக்கமும் பிணித்தலும் படாத்தை, மெய்ப்புண் டொடுக்கிய முகத்தொடு புணர்ந்தலு, மொளிப்படு மனனி லுலறிய கண்ணும், விரியினுந் துளி ௩௦ யினு மடிந்தசெவிய யுடைமையு, கொடுகிவிட் டெறிந்த குளிர்மிக யுடைமையும், டெடுங்கு பல்லொலி யுடைமையு முடியசு, கனவுகண் டாற்றா னெழுதலு முண்டே.”

“பனித்தலைப் பட்டோ னவியம் பகரி, னடுக்க முடைமையு நகைபடு நிலைமை யுந், சொற்றளர்க் திசைத்தலு மற்றமி லவதியும், போர்வை விசைத்தலும் புந்நினோ யுடைமையும், நீராம் விழியுந் சேறு முனிதலு, மின்னவை பிறவு மிசைந்தனர் ௩௫ கொளலே.”

“உச்சிப் பொழுதின் வந்தோ னவியம், மெச்ச மின்றி யியம்பும் காலே, சொரி யா நின்ற பெருந்தய ருழந்து, தெரியாநின்ற வுடம்பெரி யென்னச், சிவந்த கண்ணு மயர்ந்த நோக்கமும், பயந்த தென்ப பண்புணர்ந் தோரே.”

1 “நாண முற்றோ னவியை நாடி, னிறைஞ்சிய தலையு மறைத்த செய்கையும், வாடிய முதலும் கோடிய அடம்புந், கெட்ட வொளியுந் கீழ்க்க ணைக்கமு, மொட்டின ரென்ப வுணர்ந்திசி னோரே.”

12 “வருத்த முற்றோ னவியை வகுப்பிற், பொருத்த மில்லாப் புன்க ணுடைமை யுஞ், சோர்ந்த யாக்கையுஞ் சோர்ந்த முடியுந், கூர்ந்த வியர்வுந் குறம்பல் லுயாவும், வற்றிய வாயும் வணங்கிய வுறுப்பு, முற்ற தென்ப வுணர்ந்திசி னோரே.”

13 “கண்ணோ வற்றோ னவியை காட்டி, னண்ணிய கண்ணீர்த் துளிவிரற் றெறித்தலும், வளைந்த புருவத்தொடு வாடிய முகமும், வெள்ளிடை நோக்கின் விழிதரு மச்சமுந், தெள்ளிதிற் புலவர் தெளிந்தனர் கொளலே.”

14 “தலையோ வற்றோ னவியைச் சாற்றி, னிலைமையின்றித் தலையாட் டுடைமையுந், கோடிய விருக்கையுந் தளர்ந்த வேரொடு, பெருவிர லிடுக்கிய துதலும் வருந்தி, யொடுங்கிய கண்ணொடு பிறவுந், திருந்து மொட்டை சென்றெறிப் புலவர்.”

15 “அழற்றிற் பட்டோ னவியை முறைப்பி, னிழற்றிற் வேண்டு நெறிமையின் விருப்பு, மழலும் வெயிலுஞ் சுடரு மஞ்சலு, கிழலு நீருஞ் சேறு முவத்தலும், பனிநீ ருவப்பும் பாதிரித் தொடையலு, துனிவிர வீர மருநெறி யாக்கலும், புக்க துன்பொடு புலர்ந்த யாக்கையுந், தொக்க தென்ப துணிவறிந் தோரே.”

16 “சேத முற்றோ னவியைச் செப்பி, னோதிய பருவர லுள்ளமோ மெத்தலு, மீரமாகிய போர்வை யறுத்தலு, மார வெயிலுழந் தழலும் வேண்டலு, முரசியு முரன்று முயிர்த்த முறைத்தலுந், தக்கன பிறவுஞ் சாற்றினர் புலவர்.”

17 “வெப்பி னவியை விரிக்குந் காலைத், தப்பில் கடைப்பிடித் தன்மையுந் தாகமு, மெரியி னன்ன வெம்மையோ டியையவும், வெருவரு மியக்கமும் வெம்பிய விழியும், நீருண் வேட்கையு கிரம்பா வலியு, மோருந் காலை யுணர்ந்தனர் கொளலே.”

18 “கொஞ்சிய மொழியிற் கூரெயிறு மடித்தலும், பஞ்சியின் வாயிற் பனிதுறா கூம்பலுந், தஞ்ச மார்தர் தம்முக நோக்கியோ, ரின்சொ லியம்புவான் போலியம் பாமையும், நஞ்சுண் டோன்ற னவியை மென்ப.”

19 “சொல்லிய வன்றியும் வருவன வுளவெனின், புல்லுவழிச் சேர்த்திப் பொருந்து வழிப் புணர்ப்பு” எனவரும்.

இனி, சொல்வருமறு: அதுமூன்றுவகைப்படும்; உட்சொல், புறச்சொல், ஆகாயச்சொல்லென. அவை நெஞ்சொடுகூறல், கேட்போர்க்குரைத்தல், தானேகூறல்.

20 என்னை? “நெஞ்சொடு கூறல் கேட்போர்க் குரைத்தல், தஞ்சம் வரவறிவு தானே கூறலென, நம்மூன் றென்ப செம்மைச் சொல்லே” என்றாராகலின்.

சொல்வகை நான்குவகைப்படும்; சுண்ணம், சுரிதகம், வண்ணம் வரிதகமென.

21 “சுண்ணம் நான்கடியான் வருவது. |சுரிதகம் எட்டடியான் வருவது. |வண்ணம் நான்கடியான் வருவது. |வரிதகம் முப்பத்திரண்டடியான் வருவது. என்னை? “சுண்ணம் நான்கடி சுரிதக மெட்டடி, வண்ண நான்கு வரிதக மெண்ணன்கென், நெண்ணிய வடித்தொகை யெய்தவும் பெறமே” என்றாராகலின்.

22 “வண்ணம் ஒருவகையான் மூன்றுவகைப்படும்; பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனம்புலவண்ணமென. அவற்றுட்பெருவண்ணம் ஆறாவரும். இடைவண்ணம் இருபத்தொன்றாவரும். வனம்புலவண்ணம் * நாற்பத்தொன்றாவரும்.

வரி எட்டுவகைப்படும; கண்கூடுவரி, காணல்வரி, உள்வரி, புறவரி, கிளர்வரி, தோச்சிவரி, காட்சிவரி, எடுத்துக்கோள்வரியென. என்னை? “கண்கூடு காணல்வரியுள்வரி புறவரி, கிளர்வரியைந்தோ டொன்ற வுரைப்பிற், காட்சி தோச்சி யெடுத்துக் கோளென, மாட்சியிவ்வுருஉ மெண்வகை நெறித்தே” என்றாராகலின். அவற்றின் பகுதியெல்லாம் காணல்வரியிற் கூறுதும். (௫)

இவ்வரியென்பதனைப் பலவரிக்கூத்தென்பாருமுளர்; என்னை? “சிந்துப் பிழக்கை யுடன்சந்தி யோர்முலை, கொந்தி கவுசி குடப்பிழக்கை, கந்தன்பாட் - டாலங்காட் டாண்டி பருமண னெல்லிச்சி, சூலம் தருட்டட் தூண்டிலுடன் - சிலமிசு, மாண்டி யமண்புனவே டாளத்தி கோப்பாளி, பாண்டிப் பிழக்கையுடன் பாம்பாட்டி-மீண்ட, ககவுட் சடைவீர மாசேசகம் காமன், மகிழ்சிந்து வாமன ரூப - விசுடநெ ட்டும், பத்திரங் கொற்றி பலகைவாள் - பரப்பெண், டத்தசம் பாரத் தருணிச்சங்கத்து, முறையீன் டிருஞ்சித்து முண்டித மன்னப், பறைபண் டிதன்புட்ப பாண-மிறைபரவு, பத்தன் குரவையே பப்பறை காவதன், பித்தனெடு மாணி பெரும் பிழக்கையெத்துறையு, மேத் திருந் கட்களி யாண்டு வியையாட்டுக், கோத்த பறைக்குடம்பு தோற்கூத்து - மூத்த, கிழவன் கிழவியே திள்ளுப் பிழாண்டி, யழகுடைய ட்டு பள்ளிவிக்கட் டாங்கந்- திகழ்செம்பொ, னமமனை பந்து கழங்காட லாலிக்கும், விண்ணகக் காளி விற்றகொந்தி - யல்லாத, வாப்தத் தனிவண்டு வாரிச்சி பிசியுடன், சாந்த முடைய சடாதாரி - யேய்ந்தவிடை, தக்கபிடார் நிர்த்தத் தனிப்பாட்டுச் சாதுரங்கந், தொக்க தொழில் புனைத் சோணுண்டு-மிக்க, மலையாளி வேதாளி வாணி குதினை, சிலையாடு வேடு சிவப்புத் - தலையிற், நிருவிளக்குப் பிச்சி திருக்குள் நயிப்பெண், ௨௮ டிருந்நுமுகத்துப் பேதை யிருளன் - பொருமுகத்துப், பல்லாங் குழியே பகடி பகவதியா, ணல்லார்தத் தோள்வீச்சு நற்சாழ- லல்லாத, வந்தி யவலிடி யூராளி யோகினிச்சி, குத்திரவரும் பாரன் குணலைக்கூத் - தத்தியம்போ, தாடுங் களிகொய்யு முள்ளிப்பூ வை யனுக்குப், பாடும்பாட் டாடும் படுபள்ளி - நாடறியும், கும்பிடு நாட்டங் குண்டங் ! குணலையே, தஞ்சாத சும்மைப்பூச் சோனக- மஞ்சரி, யேற்ற வுழைமை பறைமைமுத் ௨௯ லென்றெண்ணிக், கோத்தவரிக் கூத்தின் குலம்” என்றாராகலின்.

சேதம் : ஆரியம் தமிழென இருவகைக்கூத்து; என்னை? “ஆரியத் தமிழெனுஞ் சீர்ட மிரண்டினு, மாதிக்கதையை யவற்றிற் கொப்பச், சேதித் திடுவது சேதமென்றாகும்” என்றாராகலின்.

இனி விலக்குறப்பென்ற சொற்குப் பொருள் யாதோவெனின்,—தலைவன் செ ௩௦ லுத்துகின்ற கதையை விலக்கியும், அக்கதையை நடாத்தியும், முன்புசெய்த கதைக்கே உறுப்பாகுவதென்க.

கசு-கடு. பதினோ ராடலும் பாட்டுங் கொட்டும், விதிமான கொண்கையின் விளங்க வறிந்தாங்கென்பது அல்லியமுதற கொடுகொட்டி யீரய்க்கிடந்தனவும், அவற்றுக்குரிய பாட்டுக்களுட, அக்கூத்துக்களின் வகற்பங்களுக்கெல்லாம் அமைந்த வாச்சி ௩௩ யக்கூறுகளும், மாட்சிமைப்பட்ட தூல்களில்விதித்த முறைமையாலே விளங்க வறிதென்க.

கசு. பதினோராடலாவன: “கடையமயி ராணிமரக் கால்வந்தை கந்தன், குடை துடிமா லல்லியமற் கும்பஞ்சுடர்வழியாற், பட்டமதன் பேடுதிரூப் பாவையான் பாண்டரங்கந், கொட்டியிவை காண்பதினோர் கூத்து.” இவை நெய்வவீருத்தி. (௪௦)

இவை இரண்டுகூறும். ஏனையது “அல்லியங் கொட்டி குடைருடம் பாண்டாங்க, மல்லுட னின்றூட லாறு.” “துழிகடையம் பேடு மாக்காலே பாவை, வடிவுடன் வீழ்த்தாட லைந்து.” இவை அசாணைக்கொல்ல அமரராடின.

“அல்லிய மாயவ னாழிற் ரதற்குறுப்புச், சொல்லுப வாறு மெனல்.”

௭௩

“கொட்டி கொடுவியையோ னாழிற் ரதற்குறுப், பொட்டிய நான்கா மெனல்.”

“அறுமுகத்தோ னுடல் குடைமற் ரதற்குப், பெறுமுறுப்பு நான்கா மெனல்.”

“குடத்தாடல் குன்றெடுத்தோ னுட லதனுக், கடைக்குப வைந்துறுப் பாய்ந்து.”

“பாண்டாங்க முக்கண னாழிற் ரதற்குறுப், பாய்த்தன வாறு மெனல்.”

“கொடியவ னாழிற்று மல்லாடன் மல்லிற், கொடியா வறுப்போனார் தாம்.”

௭௪

* “துடியாடல் வேன்முருக னுட லதனுக், கொடியா வறுப்போனார் தாம்.”

“கடைய மயிராணி யாழிற் ரதனுக், கடைய வறுப்புக்க ளாறு.”

“காமன தாடல்பே டாட லதற்குறுப்பு, வாய்மையி னாராயினுஞ்.”

“மாயவ ளாடன் மரக்கா லதற்குறுப்பு, நாமவகையிற் சொல்லுகா னுஞ்.”

“பாவை திருமக ளாழிற் ரதற்குறுப், போவாம லொன்றுடனே யொன்று.”

௭௫

“புரமெரித்தல் ஞாமுடி துளைபடுத்தல் கஞ்சு, னுரனெரித்தல் வாணனைவா னுய்த்தல் - பெரிய, வரன்முத லாகவே லன்முதன் மாயோ, னமர்முத லாடிய - வாறு” எனக் கண்டுகொள்க.

கச. பாட்டுமென்பது | அகநாடகங்களுக்கும் | புறநாடகங்களுக்கும் உரிய உருக்களுமென்க.

௭௬

அகநாடகங்களுக்குரிய உருவாவன: | கந்தமுதலாகப் பிரபந்தவுருவீரக இருபத் தெட்டிம். இவற்றுள், | கந்தமென்பது அடிவரையறையுடைத்தாய் ஒருதாளத்தாற் புணர்ப்பது. | பிரபந்தமென்பது அடிவரையறையின்றிப் பலதாளத்தாற் புணர்ப்பது.

புறநாடகங்களுக்குரிய உருவாவன: | தேவபாணிமுதலாக | அரங்கொழிசெய்யுள் றுகச் | செந்துறைவிதரபங்க ளெல்லாமென்க.

௭௭

கச. கொட்டுமென்பது கூத்துவிதரபங்களுக்கமைந்த வாச்சியக்கூறுகளுமென்றவாறு.

அவை | தோங்கம், சீருத்தாங்கம், உபயாங்கமென்பன. அவற்றுள் தோங்கம் தீதத்துக்குவாசிப்பது; சீருத்தாங்கம் நிருத்தத்திற்கு வாகிப்பது, உபயாங்கம் இரண்டிற்கும் வாகிப்பது.

௭௮

கடு. விதிமான் கொள்கையின் விளங்க வறிந்தென்பது அவற்றை நூல்களில் விதித்தமுறையே விளங்கவறிந்தென்க. ஆங்கு - அசைநிலை.

கசு. ஆடலும் முற்கூறிய அகக்கூத்தினும் புறக்கூத்தினுமுள்ள ஆடலுமென்றவாறு.

* துடியாடனங்கை யெழுவதாடலெனவும்பாடம்.

இதற்கு முடிசரிமுதலாகிய * தேசக்குரிய கால்களும், சுற்றுதல் எறிதல் உடைத் தல் முதலாகிய † வடுகிற்றிய கால்களும், உடற்றுக்குமுதலாகிய ‡ உடலவர்த்தனை யும் அகக்கூத்துக்குரியன. ஈண்டுச் சிந்தனைமென்று வழங்குவருகின்ற கூத்துச் சொல் வற்றிலராலெனின், “செங்கள மிருவகை நிலையினு மெய்தும்” என்னுஞ் சூத்திரத்தான் இதற்கு வேறு கால்களின்மையென்க; பாலுக்கு நிலையில்லாததுபோல. ௧௩

புறக்கூத்துக்குரிய ஆடல்களாவன: † பெருநடை, சாரியை, பிரமரி இவைமுத லாயினவும், பதினேராலிற் கூத்துக்களுமாம்.

இவ்வகையால் அகக்கூத்துக்களுக்கும், புறக்கூத்துக்களுக்குமுரிய ஆடலுமென் றவாறு.

கசு. பாடலுமென்பது பண்ணன்முதலிய எட்டுவகைப்பட்ட குறிக்கோளும்; ௨௦ அவை “இன்பந் தெளிவே நிறையோ டொளியே, ன்சொ லிறுதி மந்த முச்சமனே, வந்த வெட்டும் பாடலின் பயனே” என்று சொல்லப்பட்ட எண்வகைப்பயனுமுடைய பாடலும்.

கசு. பாணியுமென்பது தாளங்களுமென்றவாறு; † “கொட்டி மசையும் தூக்கு மளவு, மொட்டப் புணர்ப்பது பாணியாகும்” என்றாராகலின். ௧௪

இவை மாத்திரைப்பெயர்கள்; † கொட்டி அனாமாத்திரை; அதற்குவடிவு, க; † அசை ஒருமாத்திரை; அதற்குவடிவு, எ; தூக்கு இரண்டுமாத்திரை; அதற்குவடிவு, உ; அளவு மூன்றுமாத்திரை; அதற்குவடிவு, ஓ எனக்கொள்க. என்னை? “கசுரல் கொட் டே யெகர மசையே, யுகரத் தூக்கே யளவே யாய்தம்” என்றாராகலின். இவற்றின் றெழில் வருமாறு: கொட்டாவது அமுக்குதல்; அசையாவது தாக்கியெழுதல்; தூக் ௨ ப காவது தாக்கித் தூக்குதல்; அளவாவது தாக்கினவோசை நேரே மூன்றுமாத்திரை. பெறுமளவும் வருதலெனக்கொள்க.

அனாமாத்திரையுடைய ஏகதாளமுதலாகப் பதினாறுமாத்திரையுடைய பார்வதி லோசனமிறுக்கச் சொன்ன நாற்பத்தொருதாளமும் புறக்கூத்திற்குரிய; ஆறன்மட் டமென்பனவும், எட்டன்மட்டமென்பனவும் தாளவொரியலென்பனவும், தனிநிலை ௨௫

* தேசக்குரியகால்கள், உச, க. கீற்றி, உ. கடிசரி, க. மண்டலம், ச. வர்த் தனை, ௫. கரணம், சு. ஆலீடம், எ. குஞ்சிப்பு, அ. கட்டுப்புரியம், க. களியம், க௦. உள் ளாளம், கக. கட்டுதல், கஉ. கம்பித்தல், கக. ஊர்தல், கசு. நடுக்கல், கடு. வாங்குதல், கசு. அப்புதல், கஎ. அனுக்குதல், கஅ. வாசிப்பு, கக. குத்துதல், உ௦. நெளிதல், உக. மாறுகால், உஉ. இட்டுப்புதல், உக. சுற்றிவாங்குதல், உச. உடற்புரிவு.

† வடுகிற்றியகால்கள், கசு, க. சுற்றுதல், உ. எறிதல், க. உடைத்தல், ச. ஓட்டுதல், ௫. கட்டுதல், சு. வெட்டுதல், எ. போக்கல், அ. நீக்கல், க. முறுக்கல், க௦. அனுக்கல், கக. வீசல், கஉ. குடுப்புக்கால், கக. கத்திரிகைக்கால், கசு. கூட்டுதல்.

‡ உடலவர்த்தனை, க; ச. மெய்சாய்த்தல், உ. இடைநெரித்தல், க. சுழித்தல், ச. அணைத்தல், ௫. தூக்குதல், சு. அசைத்தல், எ. பற்றல், அ. விரித்தல், க. குவித்த லெனவினவ. “மெய்சாய் விடைநெரிவு மேற்சுழிவோ டாங்கணைத்தல், கைதூக் கசை த்தல் கலைபற்றல்-கைகள், விரித்தல் குவித்தலிவை கிங்களமா மென்று, தெரித்தனர் தண்டமிழோர் தேர்ந்து.” என்பது சு - மீ. மெய்சாய்த்தல் - உடற்றுக்கு.

§ நிலமின்மையை, தொல், பொரு, அகத், உ - கு. உரையிடுகாண்க.

யொரியலென்பனவும், ஒன்றன்பாணிமுதலாக எண்கூத்துப்பாணியீராகக் கிடந்த பதினொருபாணிவிசிற்பங்களும், முதனடை வாரமுதலாயினவும் அகக்கூத்திற்குரிய வெண்க.

கசு. | தூக்குமென்பது இத்தாளங்களின் வழிவரும் செந்தூக்கு, மதலைத்தூக்கு, (ரு) துணிபுத்தூக்கு, | கோயிற்றுக்கு, | நிவப்புத்தூக்கு, | கழாற்றுக்கு, | நெடுந்துக்கெனப் பட்ட ஏழுதூக்குக்களுமென்க; “ஒருசீர் செந்தூக் கிருசீர் மதலை, முச்சீர் துணிபு நாற்சீர் கோயி, லைஞ்சீர் நிவப்பே யறுசீர் கழாலே, யெழுசீர் நெடுந்துக் கென்மனார் புலவர்” என்றாராகலின்.

கௌ. கூடிய நெறியினவென்பது முற்சொல்லப்பட்ட கூத்தும் பாட்டும் தாளமும் தூக்கும் தம்மிற்கூடின நெறியையுடைய அகக்கூத்தும் புறக்கூத்துமுதலாயினவு வென்க.

கௌ. கொளுத்துங்காலை - ஆட்டுவிக்குமிடத்தென்க.

கஅ. | பிணடியுமென்பது ஒற்றைக்கையுமென்றவாறு.

முற்கூறிய சொல்விகற்பமாகிய உட்சொல், புறச்சொல்; ஆகாயச்சொலென்னு (ரு) மூன்றினையும், அவியத்தோடே நாட்டிச்செய்யுமிடத்துச் செய்யுமுறைமைதான் நான்குவகைப்படும்; கையும் கருத்தும் மிடறும் சரீரமுமென. என்னை? “அவை தாங், கையே கருத்தே மிடறே சரீரமென், நெய்தமுன் பமைத்த விவையென மொழிப்” என்றாராகலின்.

அவற்றுட் கைதான் இரண்டுவகைப்படும்; இணையாவினைக்கையும் இணைக்கையுமென. இவை ஒற்றைக்கை இரட்டைக்கையென்றும் வழங்கப்படும். இன்னும் ஒரு சாரார் ஒற்றைக்கை இரட்டைக்கையென்னு மிவற்றை, இவ்வகையோடும் * ஆண்கை பெண்கை அலிக்கை பொதுக்கையென்னும் நான்கினையுங்கூட்டி ஆறென்பாருமுள். என்னை? “மெய்பெறத் தெரிந்து மேலோ ராய்ந்த, கைவகை தன்னைக் கருதுங் காலை, யிணையா வினைக்கை யிணைக்கை யென்ன, விணையுமென்ப வறிந்திசு இளரே” “..... 2௫ மொழிநரு முளரே.” “இணையா தியல்வ விணையா வினைக்கை, யிணைந்துடன் வருவ வினைக்கை யாகும்” என்று பிறரும் கூறினாராகலின்.

இனி அவற்றுள் இணையாவினைக்கை முப்பத்துமூன்று வகைப்படும். அவை பதாகை-க, திரிபதாகை-உ, கத்தரிகை - கூ, தூபம் - ச, அராளம்-டு, இளம்பிறை-அ, சுததுண்டம் - ஏ, முட்டி - அ, கடகம்-கூ, சூசி - கௌ, கமலகோசிகம் கக, காங்குலம்-கஉ; கபித்தம் - ககூ, விற்பிடி - கசு, குடங்கை - கடு, அலாபத்திரம் - கசு, பிரம

* ஆண்கைமுதலிய நான்கன்வகையினை வரும்வெண்பாக்களால் உணராக. க. | “முட்டி சிகர மலர்பதுமஞ் சந்தஞ்சம, வீட்ட சிலந்தி மிகுசூசி - ஒட்டுஞ், சதுரம பதாகத் தருகிரிப தாக, மதிகமுதுமாண்கைநவ மாம்” உ. | “கடகஞ் சுததுண்டங் காங்குல மன்னு, மடைவாம் பிறைக்கை யராளம் - தடமருவு, மன்னபக்கத் தாம்பிர குடமொடு மான்றலையே, யினைவெட்டும் பெண்ணோகு மே” கூ. | “சர்ப்பசிரம் வண்டு தனிமுகுளங் கத்தரிகை, விற்பனஞ்சேர் கோசவ கபித்தமுட-னற்புதமே, யாகுமலக்கைக ளாறென் துறைப்பரே, பாகனைய சொல்லாய் பரிந்து” ச. | “உன்னமா மன்ன டல.....வலம்புரியே, மெய்நிலையாஞ் சங்கிலதை மேம்படவே-மன்னிவரு, தாம மொடு பிண்டியாய்ச் சொன்னார் பொதுக்கையெனத், தாம முதுங்குழலாய் தான்” இவை சுத்தநாந்தப்பிரகாசத்திலுள்ளன.

ரம்-கள, தாம்பிரசூடம் - ௧௮, பசாசம் - ௧௧, முருளம்-௨௦, பிண்டி - ௨௧, தெரிநிலை-
௨௨, மெய்நிலை - ௨௩, உன்னம்-௨௪, மண்டலம் - ௨௫, சதுரம் - ௨௬, மான்நிலை-
௨௭, சங்கு - ௨௮, வண்டு - ௨௯, இலதை - ௩௦, கபோதம் - ௩௧, மகாமுகம் - ௩௨,
வலம்புரி - ௩௩; என்னை? “இணையா வினைக்கை யியம்புந் காலை, யணைவுறு பதாகை
திரிபதா கையே, கத்தரிகை தூப மராள மிளம்பிறை, சுகதுண் டம்மே முட்டி கட டு
கஞ், ருசி பதம கோசிகந் துணிந்த, மாசில்காங் கூலம் வழுவறு கபித்தம், விற்பிடி
குடங்கை யலாபத் திரமே, பிரமரந் தன்னொடு தாம்பிர சூடம், பசாச முருளம் பின்
டி தெரிநிலை, பேசிய மெய்நிலை யுன்ன மண்டலஞ், சதுர மான்நிலை சங்கே வண்
டே, யதிர்வி லிலதை கபோத மகாமுகம், வலம்புரி தன்னொடு முப்பத்து மூன்றென்,
நிலங்குமொழிப் புலவ ரிசைத்தன ரென்ப” என்றாராகலின். ௧௮

இவற்றுட் பிண்டியென்பது ஒன்றும் ஆகுபெயரான் ஒற்றைக்கைக்குப் பெயரா
யிற்று. பிணையல் இணைதலாதலால் இணைக்கையாயிற்று. ஆதலால் பிண்டியும் பிணை
யலுமென்றாரெனக்கொள்க.

இவற்றுட் பிண்டிக்குக்காட்டிய முப்பத்துமூன்று வகையினுள்,—

பதாகைக்கையாவது நான்குவிதமும் தம்முள் ஒட்டிநிமிரப் பெருவிரல் குஞ்சித் ௬௫
துநிப்பது; என்னை? “பதாகை யென்பது பகருங் காலைப், பெருவிரல் குஞ்சித் தலாவி
ர ணன்கு, மருவி நியிரு மரபிற் றென்ப” என்றாராகலின், ௧.

இக்கைகளின் தொழில் முதலியவிரிப்பின் உரைபெருமாதலின், விடுக்கப்பட்
டன; விரிந்ததூல்களிறிற் கண்டுகொள்க.

திரிபதாகையாவது பதாகைக்கையின் * அணிவிரல் முடக்குவது; என்னை? ௨௦
“திரிப தாகை தெரியுங் காலை, யறைப தாகையி னணியிரன் முடக்கினஃ, தாமென
மொழிப வறிந்திடு னோரே” என்றாராகலின். ௨.

கத்தரிகையாவது திரிபதாகையின் முடங்கிய அணிவிரற்புறத்ததாகிய நடுவிர
லைச் சுட்டுவிரலோடு பொருந்தநிமிர்ப்பது; என்னை? “கத்தரி கையே காண்டக விரி
ப்பி, னத்திரி பதாகையி னணியின் புறத்தைச், சுட்டக மொட்ட விட்டுநிமிர்ப் பது ௨௫
வே” என்றாராகலின். ௩.

தூபமென்பது நிமிர்ந்த நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும் பாதிப்படவணையிப்பது; என்
னை? “தூப மென்பது துணியுங் காலை, விளங்குகத் தரிகை விரலகம் வளைந்து, துள
ங்கு மென்ப துணிபறிந் தோரே” என்றாராகலின். ௪.

அராளமாவது பெருவிரல் குஞ்சித்துச் சுட்டுவிரல் முடக்கி ஒழிந்தவிரன்மூன் ௩௦
றும் நிமிர்ந்துவணைவது; என்னை? “அராள மாவ தறிவரக் கிளப்பிற், பெருவிரல்
குஞ்சித்துச் சுட்டுவிரன் முடக்கி, விரல்கண் மூன்று நிமிர்த்தகம் வளைத்தம், ருரிய
தென்ப வுணர்ந்திடு னோரே” என்றாராகலின். ௫.

இளம்பிறை: “சுட்டம் † பேடு ‡ மநாமிகை சிறுவிர, லொட்டி யகம்வணைய
வொசித்த பெருவிரல், விட்டு நீங்கும் விதியிற் றென்ப.” ௬.

* அணிவிரல் - பவித்திரவிரல்.

† பேடு - நடுவிரல்; இது பேடியெனவும் வழங்கப்படும்.

‡ அநாமிகை - பவித்திரவிரல்.

சுகதுண்டம்: “சுகதுண்ட மென்பது தொழில்பெறக் கிளப்பிற், சுட்டு விரலும் பெருவிர ருனு, மொட்டி. யுகிந்துனை கவ்வி முன்வளைந், தநாமிகை முடங்கப் பேட்டொடு சிறுவிர, ருன்மிக கிமிர்ந்த தகுதித் தென்ப.” ஏ.

முட்டி: “முட்டி யென்பது மொழியுங் காலைச், சுட்டு நடுவிர லநாமிகை சிறு விர, விறக முடக்கி யவற்றின்மிகைப் பெருவிரன், முறுகப் பிடித்த முறைமைத் தென்ப.” அ.

கடகம்: “கடக முகமே கருதுங் காலைப், பெருவிர னுனியுஞ் சுட்டுவிர னுனியு, மருவ வளைந்தல் வுகிந்துனி கௌவி, யொழிந்த மூன்றும் வழிவழி நிமிர, மொழிந்தன ரென்ப முடிபறிந் தோரே.” கூ.

சு-0 குசி: “குசி யென்பது துணியுங் காலை, நடுவிரல் பெருவிர லென்றிவை தம்மி, லடைவுட னொற்றிச் சுட்டுவிர னிமிர, வொழிந்தன வழிவழி முடங்கி நிற்ப, மொழிந்தனர் மாதோ முடிபறிந் தோரே.” க௦.

பதமகோசிகம்: “பதம கோசிகம் பகருங் காலை, யொப்பக் கைவளைத் தைந்து விரலு, மெப்ப்பட வகன்ற விதியிற் ருரும்.” கக.

சு-0 காங்குலமாவது மூன்றுவகைப்படும்; குவிகாங்குலம், முகிழ்காங்குலம், விரிகாங்குலமென. என்னை? * “காங்குலம்மே கருதுங் காலைச், சுட்டும் பேடும் பெருவிரன் மூன்று, மொட்டி. முன் குவிய வநாமிகை முடங்கிச், சிறுவிர னிமிர்ந்த செய்கைத் தாகும்” “முகிழ்காங்குல முந்துற மொழிந்த, குவிகாங்குலம் குவிவழித் ததுவே.” “மலர்காங்குல மதுமலர்ந் ததுவே.” கஉ.

௨0 கபித்தமாவது சுட்டுவிரனுனியும் பெருவிரனுனியும் உகிந்துனை கௌவிப்பிடித்து ஒழிந்த மூன்றுவிரலும் மெல்லெனப் பிடிப்பது; என்னை? “கபித்த மென்பது காணுங் காலைச், சுட்டுப் பெருவிர லொட்டி. துனி கௌவி, யல்ல மூன்றுமெல் லப்பிடிப்பதுவே” என்றராகவின். கக.

விற்பிடி: “விற்பிடி யென்பது விரிக்குங் காலைச், சுட்டொடு பேடி யநாமிகை சிறு ௨0 விர, லொட்டி யகப்பால் வளையப் பெருவிரல், விட்டு நிமிரும் விதியிற் ருரும்.” இது ந்குச்சிகரமென்றும் பெயர். கச.

குடங்கையாவது எல்லாவிரலுங்கூட்டி உட்குழிப்பது; என்னை? “குடங்கை யென்பது கூறுங் காலை, யுடங்கு விரங்கூட்டி யுட்குழிப் பதுவே” என்றராகவின். கடு.

அலாபத்திரமாவது சிறுவிரன்முதலாகியவைந்தும் வளைந்துமறிவது. என்னை? ௩0 “அலாபத் திரமே யாயுங் காலைப், புளையின் மிகுத்த சிறுவிரன் முதலா, வருமுறையையும் வளைந்துமறி வதுவே” என்றராகவின். கசு.

பிரமரமாவது அநாமிகைவிரலும் நடுவிரலும் தம்மிற்பொருந்தி வலஞ்சாயப் பெருவிரல் நடுவிரலினுள்ளேசேரச் சுட்டுவிரலும் சிறுவிரலும் பின்பேவளைந்துநிற்பது; என்னை? “பிரமர மென்பது பேணுங் காலை, யநாமிகை நடுவிர லறவுறப் பொருந்தித், தாம்வலஞ் சாயத் தகைசால் பெருவிர, லொட்டிய நடுவுட் சேரச் சிறுவிரல், சுட்டு வளைந்துபின் ருன்றிய நிலையே” என்றராகவின். கச.

தாம்பிரகுடமாவது நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும் பெருவிரலும் தம்மில் துனியொத்துக் கூடி வளைந்து சிறுவிரலும் அணிவிரலும் முடங்கிநிமிர்வது; என்னை? “தாம்

* காங்குலமென்றது குவிகாங்குலத்தை.

பிர சூடமே சாற்றும் காலைப், பேடே சுட்டுப் பெருவிர னுனியொத்தக், கூடி வளைந்து சிறுவிர லணிவிர, லுடனதின் முடங்கி நிமிர்நிப்.பதுவே” என்றராகவின். ௧௮.

பசாசமாவது பெருவிரலும் சுட்டுவிரலுமன்றி ஒழிந்த மூன்றுவிரலும் தம்மீற் பொலிந்துநிப்பதெனக்கொள்க. அப்பசாசந்தான் மூன்றுவகைப்படும்; அகநிலைப்பசாசம், முகநிலைப்பசாசம், உகிர்நிலைப்பசாசமென. அவற்றுள் அகநிலைப்பசாசம் சுட்டு விரல்துனியிற் பெருவிரலகப்படுவது; முகநிலைப்பசாசம் அவ்விரன்முகங்கூடி உகிர் விட்டுநிப்பது; உகிர்நிலைப்பசாசம் சுட்டுவிரலும் பெருவிரலும் உகிற்றுனை கவ்வி நிப்பது. என்னை? “பசாச மென்பது பாற்படக் கிளப்பி, னகநிலை முகநிலை யுகிர்நிலை யென்னத், தொகநிலை பெற்ற மூன்றுமென மொழிப.” “அவைதாம், சுட்டுவிர னுனியிற் பெருவிர லகப்பட, வொட்டி வளைத்த தகநிலை முகநிலை, யவ்விர னுனிகள் கூடு கவ்விப் பிடித்தல், செவ்வித் தாகுஞ் சிறந்த வுகிர்நிலை, யுகிற்றுனை கவ்விய தொழிந்த மூன்றுந், தகைமையி னிமிர்த்தலம் மூன்றற்குந் தகுமே” என்றராகவின். ௧௯.

முகுளமாவது ஐந்துவிரலும் தம்மில் தலைகுவிந்து உயர்ந்துநிப்பது; என்னை? “முகுள மென்பது மொழியுங் காலை, யைந்து விரலுந் தலைகுவிந் தேற்ப, வந்து நிகழு மாட்சித் தாகும்” என்றராகவின். ௨௦.

௧௬

பிண்டியென்பது சுட்டுவிரல் பேடிவிரல் அநாமிகை சிறுவிரல் ஒட்டிநெ கிழமுடங்க அவற்றின்மேலே குறுக்கிடப் பெருவிரல் கட்டி விலங்கி விரல்வழி முறையொற்றல்; என்னை? “பிண்டி யென்பது பேசுங் காலைச், சுட்டுப் பேடி யநாமி கை சிறுவிர, லொட்டி நெகிழ முடங்க வவற்றின்மிசை, விலங்குறப் பெருவிரல் விட்டுங் கட்டியு, மிலங்குவிரல் வழிமுறை யொற்றலு மியல்பே” என்றராக ௨௦ வின். ௨௧.

தெரிநிலையாவது எல்லாவிரலும் விரிந்து குஞ்சித்தநிப்பது; என்னை? “தெரிநிலை யென்பது செப்புங் தாலை, யைந்துவிரலு மலர்ந்துகுஞ் சித்த, கைவகை யென்ப கற் றறிந் தோரே” என்றராகவின். ௨௨.

மெய்நிலையாவது சிறுவிரலும் அணிவிரலும் நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும் வீட்டு ௨௫ நிமிரச் சுட்டுவிரன்மேற் பெருவிரல் சேரவைப்பது; என்னை? “மெய்நிலை யென்பது விளம்புங் காலைச், சிறுவிர லநாமிகை பேடொடு கட்டிவை, யறுத வின்றி நிமிரச் சுட்டின்மிசைப், பெருவிரல் சேரும் பெற்றித் தென்ப” என்றராகவின். ௨௩.

உன்னமாவது சிறுவிரலும் பெருவிரலும் தம்முட்கூட ஒழிந்த மூன்றுவிரலும் வீட்டு நிமிர்வது; என்னை? “உன்ன நிலையே யுளருந் காலைப், பெருவிரல் சிறுவிர ௨௦ லென்றிவை யிணைய, வருமுறை மூன்று மலர்ந்துநிமிர்ந் ததுவே” என்றராக வின். ௨௪.

மண்டலம்: “மண்டல மென்பது மாசறக் கிளப்பிற், பேடு துனியும் பெருவிர னுனியுங், கூடி வளைந்ததம் முகிற்றுனை கவ்வி, யொழிந்த மூன்று மொக்க வளைவதென, மொழிந்தன ரென்ப முழுதுணர்ந் தோரே” என்றராகவின். ௨௫.

சுதரமாவது சுட்டுவிரலும் நடுவிரலும் அணிவிரலும் தம்முட் சேர்ந்த இறைஞ் சப் பெருவிரல் அகம்வரவைத்துச் சிறுவிரல் பின்பே நிமிர்ந்துநிப்பது; என்னை? “சுதர மென்பது சாற்றும் காலை, மருவிய மூன்று நிமிர்ந்தகம் வளையப், பெருவிர

லகமுறப் பொற்பச் சேர்த்திச், சிறுவிரல் பின்பே நிமிர்ந்த செவ்விய, னிறுமுறைத் தென்ப வியல்புணர்ந் தோரே” என்றராகலின். ௨௬.

மான்றலையாவது பெருவிரலும் சிறுவிரலுமொழிந்த மூன்றும் தம்மில் ஒத்து ஒன்றி முன்னே இறைஞ்சுகிற்பது; என்னை? “மான்றலை யென்பது வருக்குங் காலை, மூன்றிடை விரலு நிமிர்ந்தக மிறைஞ்சிப், பெருவிரல் சிறுவிர லென்றிவை நிமிர்ந்து, வருவ தென்ப வழக்கறிந் தோரே” என்றராகலின். ௨௭.

சங்காவது பெருவிரல் நிமிர் ஒழிந்த நான்குவிரலும், வளைந்துகிற்பது; என்னை? “சங்கெனப் படுவது சாற்றுங் காலைச், சிறுவிரன் முதலாச் செறிவிர னான்கும், பெறு முறை வளையப் பெருவிர னிமிர்ந்தாங், சிறுமுறைத் தென்ப வியல்புணர்ந் தோரே” என்றராகலின். ௨௮.

வண்டாவது பெருவிரலும் அணிவிரலும் வளைந்து துனியொன்றிச் சிறுவிரல் நிமிர்ந்து சுட்டுவிரலும் நடுவிரலும் நெகிழ வளைந்துகிற்பது; என்னை? “வண்டென்பது வே வருக்குங் காலை, யநாமிகை பெருவிர னனிமிக வளைந்து, தாதுனி யொன்றித் தகைசால் சிறுவிரல், வாலிதி னிமிர் மற்றைய வளைந்த, பாலின தென்ப பயன்றெறிந் தோரே” என்றராகலின். ௨௯.

இலதையாவது நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும் கூடிநிமிரப் பெருவிரல் அவற்றின்கீழ்வரைசேர ஒழிந்த இரண்டுவிரலும் வழிமுறை பின்னே நிமிர்ந்துகிற்பது; என்னை? “இலதை யென்ப தியம்புங் காலைப், பேடியுஞ் சுட்டிப் பிணைந்துட னிமிர்ந்து, கூடிய பெருவிரல் கீழ்வரை குறுகக், கடையிரு விரலும் பின்னர் நிமிர்ந்த, நடையின தென்ப நன்னெறிப் புலவா” என்றராகலின். ௩௦.

கபோதமென்பது பதாகைக்கையிற் பெருவிரல் விட்டுநிமிர்வது; என்னை? “காணுங் காலைக் கபோத மென்பது, பேணிய பதாகையிற் பெருவிர னிமிரும்” என்றராகலின். ௩௧.

மகரமுகமாவது பெருவிரலும் சுட்டுவிரலும் நிமிர்ந்துகூட ஒழிந்த மூன்றுவிரலும் தம்முளொன்றி அதற்குவேராய்கிற்பது. என்னை? “மகரமுக மென்பது வருக்குங் காலைச், சுட்டொடு பெருவிரல் கூட வொழிந்தவை, யொட்டி நிமிர்ந்தாங் கொன்ற வாரும” என்றராகலின். ௩௨.

வலம்புரியாவது சிறுவிரலும் பெருவிரலுநிமிர்ந்து சுட்டுவிரலின் அகம்வளைந்து ஒழிந்தவிரண்டும் கிமாந்து இறைஞ்சுகிற்பது. என்னை? “வலம்புரிக்கையே வாய்ந்த கனிட்ட, னைந்திகழ் பெருவிர னையமுற நிமிர்ந்து, சுட்டுவிரன் முடக்கிச் சிறுவிர னடுவிரல், விட்டுநிமிர்ந் திறைஞ்சும் விதியிற்றென்று, கூறுவர் தொன்னுற் குறிப்புணர்ந் தோரே” என்றராகலின். ௩௩.

இச்சொல்லப்பட்ட முப்பத்துமூன்றும் பிண்டிக்கையெனக்கொள்க. * இணையாவிணைக்கையெனினும் ஒற்றைக்கையெனினும் பிண்டிக்கையெனினுமொக்கும்.

௩௩. ௧௮. இத்தன்மையவாகிய பிண்டிக்கையுமென்க.

௧௮. பிணையலுமென்பது இரட்டைக்கையுமென்றவாறு.

அஃதாவது இணைக்கை, அது பதினைந்துவகைப்படும். அவையாவன அஞ்சலி, புட்டாஞ்சலி, பதுமாஞ்சலி, கபோதம், கற்கடகம், சுவத்திகம், கடகாவருத்தம், கிடதம், தோரம், உற்சங்கம், புட்பபுடம், மகரம், சயந்தம், அபயவத்தம், வருத்தம்

* இணையாவிணைக்கையெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

மாணமென்றிவை. என்னை? “எஞ்சுத வில்லா விணக்கை யியம்பி, வஞ்சலி தன் னெடு புட்பாஞ் சலியே, பதுமாஞ் சலியே கபோதங் கற்கடகம், நலமாஞ் சுவத்தி கங் கடகா வருத்த, ிடதந் தோர முற்சங்க மேம்பட, வறுபுட் பபுட மகராஞ் சயந்த, மந்தமில் காட்சி யபய வத்த, மெண்ணிய வருத்தமானந் தன்னெடு, பண்ணுங்காலைப் பதினைந்தென்ப” என்றராகலின். அவற்றுள்,—

அஞ்சலியென்பது இரண்டுகையும் பதாகையாய் அகமொன்றுவது. என்னை? “அஞ்சலி பென்ப தறிவுறக் கிளப்பி, நெஞ்சு வின்றி யிருகையும் பதாகையாய், வந் தகம பொருந்து மாட்சித் தென்றன, ரந்தமில் காட்சி யறிந்திசி னேரே.” க.

புட்பாஞ்சலியாவது இரண்டுகையும் குடங்கையாய்வந்து ஒன்றுவது. என்னை? “புட்பாஞ் சலியே பொருந்தவிரு குடங்கையுங், கட்டி நிற்குங் காட்சிய தென்ப” என்ப டு ராகலின். உ.

பதுமாஞ்சலியாவது இருகையும் பதுமகோசிகமாகக் கூட்டுவது; என்னை? “பது | மாஞ்சலியே பதும கோசிக, மெனவிரு கையு மியைந்துநிற் பதுவே” என்றராக லின். கூ.

கபோதமென்பது இரண்டுகையும் கபோதமாக்க்கூட்டுவது; என்னை? “கருதுங் காலக் கபோத விணக்கை, யிருகையுங் கபோத மிசைந்துநிற் பதுவே” என்றரா கலின். ச.

கற்கடகமென்பது தெரிநிலைக்கையிரண்டிம அங்குலிபிணந்து வருவதெனக்கொ ள்க; என்னை? “கருதுங் காலக் கற்கட கமமே, தெரிநிலை யங்குலி யிருகையும் பிண யும” என்றராகலின். டு.

சுவத்திகமென்பது மணிக்கட்டிற் பொருந்திய பதாகை யிரண்டையும் மணிக்கட் டிலேற்றிவைப்பது; என்னை? “சுவத்திக மென்பது சொல்லுங் கால, மணிக்கட் டமை ந்த பதாகை யிரண்டையு, மணிக்கட் டேற்றி வைப்ப தாகும்” என்றராகலின். சு.

கடகாவர்த்தமாவது இரண்டுகையும் கடகமாய் மணிக்கட்டுக்கு ஏற இயைந்து நிற்பது; என்னை? “கருதிய கடகா வருத்தக் கையே, யிருகையுங் கடக் மணிக்கட் டியைவது” என்றராகலின். ஏ.

நிடதமாவது முட்டியாக இரண்டுகையும் சமஞ்செய்வது; என்னை? “நிடத மென்பது நெறிப்படக் கிளப்பின், முட்டி யிரண்டுகை யஞ்சம மாகக், கட்டி நிற்குங் காட்சித் தென்ப” என்றராகலின் அ.

* தோரமாவது இரண்டுகையும் பதாகையாக்கி அகம்புறமொன்றி முன் தாழ் டு0 ந்துநிற்பது; என்னை? “தோர மென்பது துணியுங் கால, யிருகையும் பதாகை யகம் புற மொன்ற, மருவிமுன் ருமும் வழக்கிற் நென்ப” என்றராகலின். கூ.

உற்சங்கமாவது ஒருகை பிறைக்கையாகக்கொண்டு ஒருகை அராளமாகக் இரண் டுகையும் மணிக்கட்டிலேற்றிவைப்பது; என்னை? “உற்சங்க மென்ப துணருங் கால, யொருகை பிறைக்கை யொருகை யராளந், தெரிய மணிக்கட்டி. லேற்றிவைப் பது டு0 வே” என்றராகலின். சு0.

புட்பபுடமாவது குடங்கையிரண்டும் தம்மிற் பககங் காட்டி. நிற்பது; என்னை?

* இது உடோளமெனவுங் கூறப்படும்.

“புட்புட மென்பது புகலும் காலை, யொத்த விசண்டி குடங்கையு மியைந்து, பககங் காட்டும் பான்மைத் தென்ப” என்றாராகலின். கக.

மகரமென்பது கபோதமிரண்டுகையும் அகம்புறமொன்றவைப்பது; உச்சித்த மென்பதும் இதனதுபெயர். “மகர மென்பது வாய்மையி னுரைப்பிற், கபோத மிர ண்டு கையு மகம்புற, மொன்ற வைப்பதென் றுரைத்தனர் புலவர்” என்றாராக லின். கஉ.

சயந்தமென்பது.....கங்.

அபயவத்தமாவது இருகையும் சுகதுண்டமாக நெஞ்சுறநோக்கி நெகிழ்ந்துநிற் பது; என்னை? “அபயவத் தம்மே யறிவுறக்; கிளப்பின், வஞ்சமில் சுகதுண்ட மிருகையு டு மாட்சியி, நெஞ்சுற நோக்கி நெகிழ்ந்துநிற் பதுவே” என்றாராகலின். கச.

வருத்தமானமாவது முருளக்கையிற் கபோதக்கையை எதிரிட்டுச் சேர்ப்பது; என்னை? “வருத்த மானம் வருக்குங் காலை, முருளக் கையிற் கபோதக் கையை, நிக ழுச் சேர்த்து நெயிற் றென்ப” என்றாராகலின். கடு.

இச்சொல்லப்பட்ட பதினைந்தும் பிணையற்கையெனக்கொள்க. இபிணக்கையெ னினும் இரட்டைக்கையெனினும் பிணையலெனினுமொக்கும்.

கஅ. இத்தன்மையவாகிய பிணையலுமென்க.

கஅ. எழிற்கையுற் தொழிற்கையுமென்பது: எழிற்கை - அழகுபெறக் காட்டுங் கை. தொழிற்கை - தொழில்பெறக்காட்டுங்கை. உம்மையார் பொருட்கையும் கூறப் பட்டது. பொருட்கை-பொருளுறக்காட்டுங்கை; என்னை? “அவைதாம், எழிற்கை யழ 20 கே தொழிற்கை தொழிலே, பொருட்கை கவியிற பொருளா கும்மே” என்றாராகலின்.

கக. கொண்ட வகையறிந்து - கொண்டவகையறிதலாவது பிண்டியும் பிணைய லும் புறக்கூத்துக்குரியகையென்றும், எழிற்கையும் தொழிற்கையும் அகக்கூத்துக்குரி யகையென்றும்றிதல்.

கக. கூத்துவருகாலையென்பது கூத்துக்களின் வரவு நிகழ்மிடத்தென்க.

20 20 - 21. கூடை செய்தகை வாரததிற களைதலும், வாரஞ் செய்தகை கூடை யிற் களைதலுமென்றது அகக்கூத்து நிகழ்மிடத்து ஒற்றையிற்செய்த கைத்தொழில் இரட்டையிற் புகாமலும் இரட்டையிற்செய்த கைத்தொழில் ஒற்றையிற்புகாமலும் களைதல். இன்னும் தேசியிற் கைத்தொழில் * மார்க்கத்துப் புகாமலும் மார்க்கத்துக் கைத்தொழில் தேசியிற்புகாமலும் களைதலென்றமாம்; ஒற்றையும் இரட்டையும் தேசி 20 க்குரகலானும் இரட்டையும் இரட்டைக்கிரட்டையும் வகிற் கூரகலானுமென்க.

22 - 23. பிண்டி செய்தகை யாடலிற் களைதலும், மாடல் செய்தகை பிண்டி யிற் களைதலுமென்றது புறக்கூத்தினிடத்துப் பிண்டியென்பது பொருட்கையென் றும் பிணையலென்பது தொழிறகையென்றமாம். இதன்கருத்து ஆடல் நிகழ்மிட த்து அவியநிகழாமலும் அவியநிகழ்மிடத்து ஆடனிகழாமலுங்களைதல்.

24. குரவையும் வரியும் விரவசெலுத்தியென்பது குரவைக்கூத்திற்குரிய கால்களும் வரிக்கூத்திற்குரிய கால்களும் தம்மில் விரவாதபடியே கூத்தை நடத்தி யென்க.

* மார்க்கம் - வடுகு.

“குரவை யென்பது கூறுங் காலைச், செய்தோர் செய்த காமமும் வறந்து மெய்
த லுனைக்கு மியல்பிற் றென்ப.”

“வரியெனப் பவெது வருக்குங் காலைப், பிறந்த நிலனுஞ் சிறந்த தொழிலு, மறி
யக் கூறி யாற்றாழி வழங்கல்.”

உரு. ஆடற் கமைந்த வாசான் றன்னெடு மென்றது இக்கூத்துக்களை இப்படி ரு
யால் அவற்றுடனேபொருந்த ஆடவும் ஆடுவிக்கவும் வல்ல ஆடலாசிரியனெடுமென்
றவாறு.

அறிந்து புணர்த்து விளங்கவறிந்து அறிந்து செலுத்தி அமைந்த ஆசானென்க.

[இசையாசிரியன் அமைதி.]

உசு-௩சு. யாழங் குழலுஞ் சீரு மிடறுந்

கூப

தாழ்குரற் றண்ணுமை யாடலொ டிவற்றி

னிசைந்த பாட லிசையுடன் படுத்து

வரிக்கு மாடற்கு முரிப்பொரு ளியக்கித்

தேசிகத் திருவி னோசை கடைப்பிடித்துத்

தேசிகத் திருவ் னோசை யெல்லா

கூடு

மாசின் றுணர்ந்த வறிவின னைக்

கவியது குறிப்பு மாடற் றெருகுதியும்

பகுதிப் பாடலுங் கொளுத்துங் காலை

வசையறு கேள்வி வகுத்தனன் விரிக்கு

மசையா மரபி னிசையோன் றுணும்

2 ப

இ - ன். யாழ்ப்பாடலும் வங்கியப்பாடலும் இருவகைத்தானக் கூறுபாடுகளும்
மிடற்றப்பாடலும் மந்தமாகியசுரத்தினையுடைய தண்ணுமையும் அகக்கூத்துப் புற
க்கூத்துப் பதினோரடலென்னுங் கூத்துக்களும் வல்லனாய் இவற்றுடனே சேரச்செ
ய்த உருக்களை இசைக்கொள்ளும்படியும் இரதம் பொருந்தும்படியும் புணர்க்கவும் வல்ல
னாய் இருவகைப்பட்ட பாடல்களுக்கும் பொருளான இயக்கம் காண்கினையுமைத்துத்
தேசாந்தரங்களிற் பாடையுமறிந்து அந்தப்பாடைகள் இசைபூணும்படியையுமறி
ந்து இயற்புலவனினையும் நாடகப்புலவன்மீடும் வரவுகளும் இவற்றுக்கடைத்த பாடல்
களும் தம்மிற்சந்திப்பர்க்குமிடத்துக் குற்றந்தீர்த்த தூலவழக்காலே வகுக்கவும் விரிக்க
வும் வல்லனாயுள்ள இசைப்புலவனுமென்றவாறு.

இது பொழிப்புரை.

௩ப

உசு. யாழமென்றது யாழ்ப்பாடலுமென்றவாறு.

யாழ் நால்வகைப்படும்; அவை பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்
டயாழென்பன. இவை காணும் பெரும்பான்மை; சிறுபான்மையான் வருவனவுமுன;
என்னே? “பேரியாழ் பின்னு மகரஞ் சகோடமுடன், சீர்பொலியுஞ் செங்கோடு செ
ப்பினர் - தார்பொலிந்து, மன்னுந் திருமார்ப வண்கூடற் கோமானே, பின்னு முள
வே பிற” என்றாராகலின். இந்நால்வகை யாழிற்கும் கரம்புகொள்ளுமிடத்துப் பேரி
யாழிற்கு இருபத்தொன்றும், மகரயாழிற்குப் பதினேழும், சகோடயாழிற்குப் பதினா
றும், செங்கோட்டயாழிற்கு ஏழுக்கொள்ளப்படும். என்னே? “ஒன்று மிருபது மோ

ரேழ்மேற் பத்துடனே, நின்றபதி னுறேழு நேடுங்காற் - குன்றூத, நால்வகை யாழி
ற்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே, மேல்வகை துலோர் விதி” என்றராகலின். இனி
இவ்வியாழென்னும் ஒன்றிற்கமைந்த பலவுறுப்பாகிய “கோட்டின தமைதியுந் கொ
ருவிய வாணியு மாட்டிய பத்தரின் வகையு மாடகமூந், தந்திரி யமைதியுந் சார்
டு, நிய பிறவு, முந்திய தூலின் முடிந்த வகையே” வருக்கப்பட்டனவெல்லாம் கானவ்
வரியில், “சுற்றநீங்கிய யாழ்” என்பதன்கண் விரியக்கூறுதும்.

உசு. குழலுமென்பது வங்கியப்பாடலுமென்றவாறு.

குழல் - வங்கியம்; அதற்கு மூங்கில், சந்தனம், வெண்கலம், செங்காலி, கருங்
காலியென ஐந்தாமம். என்னை? “ஒங்கிய மூங்கி லுயர்சந்து வெண்கலமே, பாங்குறு
து செங்காலி கருங்காலி - பூங்குமலாய், கண்ண லுவந்த கழைக் கிவைக ளாமென்றார்,
பண்ணமைந்த தூவல்லோர் பார்த்து” என்றராகலின். இவற்றுள் மூங்கிலிற்
செய்வது உத்தமம். வெண்கலம் மத்திமம். ஏனைய அதமமாம். மூங்கில் பொழு
துசெய்யும். வெண்கலம் வலிது. மரம் எப்பொழுதும் ஒத்துநிற்கும். இக்கால
த்துக் கருங்காலி செங்காலி சந்தனம் இவற்றார் கொள்ளப்படும்; கருங்காலிவேண்டு
துமென்பது பெருவழக்கு. கழை - குழல். இவை கொள்ளுங்கால் உயர்ந்த ஒத்தநிலத்
திற்பெருகவளர்ந்த நாலுகாற்றுமயங்கின் நாதமில்லையாமாதலான் மயங்காநிலத்தின்
கண் இளமையும் நெடுமபிராயமுமின்றி ஒருபுருடாய்ப்புக்க பெரியமரத்தைவெட்டி.
ஒருபுருடாசாரமாகச்செய்து அதனைநிழலிலே யாற இட்டுவைத்துத் திருகுதல் பிள
த்தல் போழ்த்துபடுதல்செய்கையறிந்து ஓர் யாண்டுசென்றபின் இலக்கணவகையான்
வங்கியஞ்செய்யப்படும்; என்னை? “உயர்ந்த சமதலத் தோங்கிக்கா ளுன்கின், மயங்கா
மை கின்ற மரத்தின் - மயங்காமே, முற்றியமர் மாந் தன்னை முதறடிந்த, குற்றமி
லோ ராண்டிற் கொளல்” என்றராகலின். இதன் பிண்டியிலக்கணம்; நீளம் இரு
பதுவிரல்; சுற்றளவு நாலாவிரல். இது துளையிடுமிடத்து நெல்லரிசியில் ஓர்பாதி
மரணிறுத்திக்கடைந்து வெண்கலத்தாலே அணைசுபண்ணி இடமுசத்தையடைத்து
வலமுகம் வெளியாகவிடப்படும். என்னை? “சொல்லு மிதற்களவு நலைந்தாற் சுற்ற
ளவு, நல்லவிர ளுலரையா நன்னுதலாய் - மெல்லத், துளையளவு நெல்லரிசி தூம்பிட
மாய், வளைவலமேல் வங்கிய மென்” என்றராகலின். இனித் துளையளவிலக்கணம்;
அளவு இருபதுவிரல். இதிலே தூபமுகத்தின் இரண்டுநீக்கி முதல்வாய்விட்டு இம்மு
தல்வாய்க்கு ஏழுங்குலம்விட்டு வளைவாயினுமிரண்டுநீக்கி நடுவினின்ற ஒன்பதுவிரலி
லும் எட்டித்துளையிடப்படும். இவற்றுள் ஒன்று முத்தியாயென்றுகழித்துநீக்கி நின்ற
ஏழினும் ஏழுவிரல்வைத்து ஊதப்படும். துளைகளின் இடைப்பரப்பு ஒருவிரலகலம்
கொள்ளப்படும். “இருவிரல்க ணீக்கி முதல்வாயெழ் நீக்கி, மருவு துளையெட்டு மன்
ளும் - பெருவிரல்க, ளுலஞ்சு கொள்க பரப்பென்ப நன்னுதலாய், கோலஞ்செய்
வங்கியத்தின் கூறு” என்றராகலின். இவ்வங்கியம் ஊதமிடத்து வளைவாய்சேர்ந்த
துளையை முத்தியாயென்றுநீக்கி முன்னின்ற ஏழினையும் ஏழுவிரல்பற்றி வாசிக்க.
ஏழுவிரலாவன: இடக்கையிற்பெருவிரலும் சிறுவிரலுநீக்கி மற்றைமூன்றுவிரலும்,
வலக்கையிற் பெருவிரலொழிந்த நான்குவிரலும் ஆக ஏழுவிரலுமென்க. என்னை?
“வளைவா யருகொன்று முத்தியாயாய் நீக்கித், துளையேழி னின்ற வரல்கள் - விளை
யாட், மிடமுன்று நான்குவல மென்றார்கா ணேகா, வடமாரு மென்முலையாய் வை
த்து” என்றராகலின். இவ்வங்கியத்து ஏழுதுளைகளில் இசைபிறக்குமாறு: அஃது
எழுத்தாற்பிறக்கும். எழுத்து, ச ரி க ம ப த நி என்பன. இவ்வேழுமுத்தினையும்

மாத்திணைப்படுத்தித்தொழில் செய்ய இவற்றுள்ளே ஏழிசையும்பிறக்கும். ஏழிசையாவன: சட்டம், இடபம், கார்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிபாதமென்பன. இவைபிறந்து இவற்றுள்ளே பண்கள் பிறக்கும். என்னே? “சரிக மபதசியென்றேழுமூத்தார் றுனம், வரிபரந்தகண்ணினும் வைத்துத் - தெரிவரிய, வேழிசையுந்தோன்று மிவற்றுள்ளே பண்பிறக்குஞ், சூழ்முதலாஞ் சுத்தத் துளை” என்றாராகலின். (௫)

உசு. இத்தன்மைத்தாகிய குழலுமென்க.

உசு. சீருமென்பது “செம்முறை யுறழ்பே மெய்நிலை கொட்ட, னீட்ட னியிர்த்தல்” என்று சொல்லப்படாநின்ற வண்ணக்கூறுபாட்டையும் | இருவகைத்தாளக்கூறுபாட்டையும் | பாலைநிலையினையும் | பன்னுநிலையினையும் நிலைப்படப்படுத்துத் தூய்தாகக்காட்டுந் தன்மையுமென்க.

௧௨

இதன்பகுதியெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும். வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. அஃதன்றித்தாளவகையோத்தினுட் கண்டுகொள்க.

உசு. மிடறுமென்பது * சாரீரவினையுமென்றவாறு.

அதனைப், “பூதமுதற் சாதனத்தாம் புற்கலத்தினை மத்திமத்து, நாதமுத லாமெழுத்து நாலாகி-வீதி, வருவரத்தாம் றுனத்தால் வந்து வெளிப்பட்ட, வருவரத்தார் றே ளுற்ற மிசைக்கு” என்பதனுலுணர்க. புற்கலம் - உடம்பு. அப்புற்கலத்துக்கு முதலாயுள்ள பூதமாவன: மண் நீர் தீ வளி வானெனவிலை. என்னே? “மண்ணுட னீர் நெருப்புக் கால்வான மென்றிவைதா, மெண்ணிய பூதங்க ளென்றறிந்த - மண்ணிய, மன்னர்க்கு மண்கொடுத்து மாற்றார்க்கு விண்கொடுத்த, தென்னுனார்கோ மாணே தெளி” என்றாராகலின். இப்பூதங்களைத்தானும் புற்கலமாமென்ற ஆசானை மாணக் உட்கண் பணிந்து பூதங்கடாம் ஒன்றோடொன்று கூடுவனவல்ல; மண் செறிதலைக் குணமாகவுடைத்து; நீர் செறிதலைக் குணமாகவுடைத்து; தீத் தெறுதலைக் குணமாகவுடைத்து; காற்று ஒரிடத்தும் நிலைபெற்றுநிற்பதன்று; ஆகாயமென்பது ஒருருவுண்டல்லையன்று; அன்றியும் “செப்பிய பூதங்கள் சேர்ந்தோர் குறியன்றே, யப்பரிசு மண்ணெந்து நீர்நாலா - மொப்பரிய, தியாகின் மூன்றிரண்டு காற்றம் பாமொன்று, வேயாறுந்தோ டுள வளம்பு” என்பதனால் மண் ஐந்துபயனுடைத்து; நீர் ஐன்குபயனுடைத்து; தீ மூன்றுபயனுடைத்து; காற்று இரண்டுபயனுடைத்து; வான் ஒருபயனுடைத்து; ஆதலால் இவை ஒன்றோடொன்று கூடுவனவல்லவாகவும் இவற்றின் கூட்டமுடம்பென்றிராதலால் இவ்வைந்தின்கூட்டம் உடம்பாவது எவ்வாறோவெனின், — இதற்குவிடை: “மெய்வாய்கண் மூக்குச் செவியனைப் போப்பெற்ற, வைவாயு மாயவற்றின் மீத பூட்டுத்துத் - தய்ய, சுவையொளியு றேசை நாற்றமென்றைந்தா, லவைமுதற் புற்கலமாம்” என்பது பூதங்கள் பரிணமித்து உடம்பாமாகுகின்றது. பூதங்களைத்தும் தத்தம் தன்மைநீங்கி மண் உடம்பாயும், நீர் வாயாயும், தீக் கண்ணாயும், காற்று மூக்காயும், ஆகாயம் செவியாயு நின்று உடம்பாம். பொறிகடோறும் வினியோகப்பட்டபுலன் சுவைமுதல் ஐந்தவகைப்படும். இவ்வைந்தம் பொறியைந்தினுமேறி, மண்ணுலு உடம்பு ஊறாயும், நீரால் வாய் சுவையாயும், தியாற் கண் ஒளியாயும், காற்றால் மூக்கு நாற்றமாயும், வானார் செவி ஓசையாயும்வந்து உடம்பாம். அன்றியும் மண்ணின்பகுதி நரம்பு இறைச்சி என்பு மயிர் தோலெனவைந்து. நீரின்பகுதி நீர் மூளை சுக்கிலம் நிணம் உதிரமெனவைந்து. “பசுசோம்பு மைதுனங் காட்சிநீர் வேட்கை,

* சாரீரவினையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

தெய்வத்தின் திருநாமோ னாந்த - மொகின்று, போக்கு வரவுநோய் கும்பித்தன் மெய்ப்பரிசம், வாக்குடைய காற்றின் வகை” என்பது தீயின்குணமும் காலின்குணமுமு ணர்த்துகின்றது; ஆவன: பசி சோம்பு மைதுனம் காட்சி நீர்வேட்கையெனவ்வை திக்குணம். போக்கு வரவு நோய் கும்பித்தல் பரிசுமெனவ்வை காற்றின்குணம். “ஒவ்
 ௫ கும் வெகுளி மதமான மாங்கார, நீங்கா வுலோபமுட னிவ்வலந்தும்-பாங்காய், வண் ண முலைமடவாய் வானகத்தின் கூறென்ற, ரௌணிமிக னூணர்ந்தோ ரென்.” இது ஆகாயத்தின்குணமுணர்த்துகின்றது. வெகுளி மதம் மானம் ஆங்காரம் உலோ பமெனவ்வை. இப்பூதகுணம் இருபத்தைந்துங் கொண்டு உடம்பாம். “ஒப்பார் பிரா ண னபாண னுதான னுடன், நப்பா வியானன் சமானனே - யிப்பாலு, நாகன் நன
 ௬ டுஞ்சயன் கூர்மன் கிருகரன், நீதிலாத் தேவதத்த னே.” என்பது தசவாயுக்களையுமு ணர்த்துகின்றது. ஆவன: பிராணன் அபாணன் உதானன் வியானன் சமானன் நாகன் கூர்மன் கிருகரன் தேவதத்தன் தனஞ்சயனெனவ்வை. “இடைபிங் கலைசுமுனை கா ந்தாரி யத்தி, புடைநின்ற சிங்குவை சங்கி னிபூடாவோ, டங்கு கு கன்னி யலம்பு வெ னவுரைத்தார், தங்குதச நாடிக டாம்” தசநாடிகளாவன: இடை, பிங்கலை, சுமுமுனை, க்ருகாந்தாரி, அத்திசிங்குவை, சங்கினி, பூடா, குகு, கன்னி, அலம்பு எனவ்வை; “பூத வகைகளோ னாந்தாய்ப் ‘பொறியைந்தாய், வாத்தையோ ரையைந்தாய் மா ருதமு, மேதகுசிர்ப், பத்தாரு நாடிகளும் பப்பத்தாம் பாரிடத்தே, முத்திக்கு வித் தா முடம்பு” என்பது பூதபரிணாமமுணர்த்துகின்றது. பூதங்களைந்தாவன: மண் முதலாயின; பொறியைந்தாவன: செவிமுதலாயின; புலனைந்தாவன: சத்தமுத
 ௭ மலாயின; வாத்தையையெந்தாவன: நரம்புமுதலிய ஐந்தும், பீர்முதலிய ஐந்தும், பசி முதலிய ஐந்தும், போக்குமுதலிய ஐந்தும், வெகுளிமுதலிய ஐந்தும். தசவாயுக்களா வன: பிராணன்முதலியபத்தும். தசநாடிகளாவன: இடை பிங்கலைமுதலிய பத்தும். மூலாதாரத்தி எழுபத்திராயிரநாடிகளும் பீர்க்கங்கூட்டின் மூன்றுகண்ணும் போல இடை பிங்கலை சுமுமுனையென்னும் மூன்றுநாடிகளுமாய் நடுவுநின்ற சுமுமுனையோ
 ௮ ப்ரிய இரண்டானும் மேனோக்கியேறி இரண்டுமுககானும் ஒரோர் பாரிசத்த ஐந்த நாழிகையாகக் கொண்டு ஒருமாத்தினாயில் தூற்றிருபத்தைந்து சுவாதமாய் ஒருசுவா தத்திலே பன்னிரண்டங்குலவாயுப் புறப்பட்டு நாலங்குலி தேய்ந்த எண்விரலடங் குகின்றது பிராணவாயுவெனக்கொள்க. மாத்நினாயாவது: இரண்டரை நாழிகை யை எட்டுக்கூறிட்டு ஒருகூறென்றறிக. அபாணவாயு மலமூத்திரங்களைப் பெய்வுக
 ௯ கும். உதானன் கண்டத்தானத்தில் நிறகும். வியானவாயு போக்குவரவு செய்த இயங்கப்பண்ணும். சமானவாயு அறுவகைச்சுவையையும் அன்னத்தையும் பிரித்து எழுவகைத் தாதுவின் கண்ணுங்கலப்பிக்கும். கூர்மன் இமைப்பும் விழிப்பும் உறக்க மும் உணர்ச்சியும் பண்ணும். நாகன் லிக்கலிவிக்கும் (கிருகரன் கோபத்தைப்பண்ணு விற்கும். தேவதத்தன் உடம்பெரிப்பைப் பண்ணுவிற்கும் தனஞ்சயன் பிராணன் போ
 ௧௦ டுனெயின்னும் உடம்பவிடாதேநின்று மூன்றாகாளுதிப்பித்து உச்சந்தலையிற் பிற்குந் திலே மூன்றுநெங்கிடை வெடித்துப்போமென்றறிக. நாடிகள் எழுபத்திராயிரத்தி லும் தசநாடிகளும் தசவாயுக்களும் பிரதானமெனக்கொள்க. என்னை? “இடைபிங் கலையிரண்டு மேறும் பிராணன், புடைநின்ற நபாணன்மலம் போக்குக் - தடையின்றி- யுண்டனகீழாக்கு முதானன் சமானனெங்குங், கொண்டெறியு மாறிரதக் கூறு”
 ௧௧ (ச) எனவும், “கூர்ம னிமைப்புவிழி கோணுகன் லிக்கலாம், பேர்வில் வியானன் பெரிதியக்கும் - போர்மலியுங், கோபங் கிருகரனுக் கோப்பி னுடம்பெரிப்புத், தே வதத்தனாகுமென்று தேர்” (உ) எனவும், “ஒழிந்த தனஞ்சயன்பே ரோதி லுயிர்போ

ய்க், சுழிந்தாலும் பின்னுடலைக் கட்டி-யழிந்தழிய, முந்கா னுதிப்பித்த முன்னிடவான
மாவின்றிப், பின்ன வெடித்துவிடும் போந்து.” (௧) எனவும் இகைநுணுக்க முடை
ய சிகண்டியாரும் கூறினாராகலின். இங்ஙனம் பூதங்களானும் பொறிமுதலியவ
ற்றானும் வாயுக்களானும் நாடிகளானும் பரிணமித்துச் சக்கிலசுரோணிதங்களா
லே உடம்பாகக்கொண்டு இருவினையுந் தன்னகத்தடக்கி உயிர் பிறக்குமென்றறி. (௨)
தய்யவுடம் பாவன தொண்ணூற்றா றங்குலியா, மெய்யெழுத்து நின்றியற்கு
மெல்லத்தான் - வையத், திருபாலு நாற்பத் தெழுபாதி நீக்கிக், கருவாகு மாதாரங்
கான்” என்பது இசைக்குப் பிறப்பிடமாயுள்ள ஆதாரமுணர்த்துகின்றது. சரீரத்த
ளவு தன்மையால் தொண்ணூற்றாறங்குலம். இதனுள் மேலே நாற்பத்தேழையங்கு
லமும் கீழே நாற்பத்தேழையங்குலமும்விட்டு நடுகின்ற ஓரங்குலம் மூலாதாரம். இது
ன்மேலே நால்விரல்விட்டுப் பின்னதாரகின் றியங்குமெனக்கொள்க. “ஆதாரம் பற்றி
யசைவ முதலெழுத்து, மூதாரந்த மெய்யெழுத்து முன்கொண்டு - போதாரு, முந்தி
யிடைவளியா யோங்குமிடை பிங்கலையால், வந்துமே லோசையாம் வைப்பு.” “ஐவ
கைப் பூதமு மாய சரீரத்து, மெய்ப்பெற நின்றியங்கு மெய்யெழுத்தார் - றுய்ய, வொரு
நாடி நின்றியங்கு யுந்திமே லோங்கி, வருமா லெழுத்துடம்பின் வந்து.” (௩)

இனி ஆளத்தியாமாறுணர்த்துகின்றது. “மகரத்தி னொற்றார் சுருதி விரவும், பக
ருங் குறினெழில்பா ரித்து - நிகரிலாத், தென்னு தெனுவென்று பாடுவரே லாளத்தி,
மன்னாவிச் சொல்லின் வகை” முதற்பாடுமிடத்து மகரத்தினொற்றாலே நாதத்தையுச்
சரிக்குமரபுகரிற் பாரித்து முந்குறிய நாதத்தினைத் தொழில்செய்யுமிடத்துக் குற்
றெழுத்தாலும் நெட்டெழுத்தாலுஞ்செய்யப்படும். அவை அச்சு பாரணையென்றுபெய 2. ப
ர்பெறும். அச்சுக்கு எழுவாய் குறறெழுத்து. பாரணைக்கு எழுவாய் நெட்டெழுத்து.
அச்சு தாளத்துடனிகழும். பாரணை கூத்துடனிகழும். ஆளத்திசெய்யுமிடத்துத்
தெனுவென்றும் தெனுவென்றும் இரண்டசையுங்கூட்டித் தென்னுதெனுவென்
றும் பாடப்படும். இவைதாம் காட்டாளத்தி, நிறவாளத்தி, பண்ணுளத்தியெனமூன்
றுவகைப்படும். இவற்றுட் காட்டாளத்தி அச்சுடனிகழும். நிறவாளத்தி நிறங்கு
லையாமற் பாரணையுடனிகழும். பண்ணுளத்தி பண்ணையே சுருதி வைக்கப்படும்.
“குன்றாக் குறிலேத்துங் கோடா நெடினைத்து, கின்றாரந்த மநநாதர் தவ்வொடு-நன்றாக,
நீளத்தா லேழு சிதானத்தா னின்றியங்க, வாளத்தி யாமென் றறி” என்பது ஆளத்தி
க்கு இன்னும் படுவதோரிலக்கணமுணர்த்துகின்றது. குன்றாக் குறிலேத்துங் கோடா
நெடினைத்துமென்பது குற்றெழுத்தாலும் நெட்டெழுத்தாலும் ஆளத்திசெய்யப்படும் 3. ப
எ - று. குற்றெழுத்தைந்தாவன: அ இ உ எ ஓ. நெட்டெழுத்தைந்தாவன: ஆ ஈ
ஊ ஏ ஒ எனவிலை. கின்றாரந்தவென்பது மெய்யெழுத்தாகிய பதினெட்டெழுத்தி
னுள்ளும் மவ்வும் பவ்வும் தவ்வுமென மூன்றெழுத்தினமுமல்லா மற்றையெழுத்துக்
கள் ஆளத்திக்கு வரப்பெறா-எ-று இம்மூவகைமெய்யினுள்ளும் மவ்வினம் சுத்தத்திற்
குறித்து; பவ்வினம் சரளகத்திற்குறித்து; தவ்வினம் தழிழ்க்குறித்து. லிரவவும்பெறும். 4. ப
இங்ஙனம் மூலாதாரந்தொடங்கி எழுத்தினதும் ஆளத்தியாய்ப் பின்னிசையென்றும்
பண்ணென்றும்பெயராம். என்னை? “பாவோ டணைத லிசையென்றார் பண்ணென்
றா, மேவார் பெருந்தான மெட்டானும் - பாவா, யெழுத்தன் முதலா வீருநான்கும்
பண்ணிப், படுத்தமையார் பண்ணென்று பா” பல இயற்பாக்களுடனே நிறத்தை
இசைத்தலால் இசையென்றுபெயராம். பெருந்தானமெட்டினும் கிரியைகளுட்டாட்ட
லும் பண்ணிப்படுத்தலாற் பண்ணென்று பெயராயிற்று. பெருந்தானமெட்டாவன:

நெஞ்சம் மிடறும் நாக்கும் மூக்கும் அண்ணாக்கும் உதவும் பல்லும் தலையுமெனவிலை.
| கிரியைகளெட்டாவன: எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல் கம்பிதம் குழலம் ஒலி உருட்டு தா
க்கு எனவிலை.

இங்ஙனம்பிறந்து பண்ணப்படும் பண்ணும் இசையுமாகிய இவற்றைப் பயக்கு
நு மிடறு, ஆகுபெயரான் மிட்டுப்பாடலு மென்றாயிற்று.

உஎ. தாழ்குரற் றண்ணுமை யென்பது தாழ்ந்த குரலினையுடைய தண்ணுமைக்
கருவிமுதலாயின வாசித்தலுமென்க. அவையாவன: பேரிகை, படகம், இடக்கை,
உடுக்கை, மத்தளம், சல்லிகை, கரடிகை, திமிலை, குடமுழா, தக்கை, கணப்பறை,
தமருகம், தண்ணுமை, தடாரி, அந்தரி, முழவு, சந்திரவளையம், மொந்தை, முரசு,
5. ப. கண்விடு தூம்பு, நிசாளம், துடுமை, சிறுபறை, அடக்கம், தருணிச்சம், விரலேறு,
பாகம், உபாங்கம், நாழிகைப்பறை, துடி, பெரும்பறையெனத் தோலாற்செய்யப்பட்ட
டகருவிகள்; என்னே? “பேரிகை படக மிடக்கை யடுக்கை, சீர்மிகு மத்தளஞ் சல்லி
கை கரடிகை, திமிலை குடமுழாத் தக்கை கணப்பறை, தமருகத் தண்ணுமை தாவி
றடாரி, யந்தரி முழுவொடு சந்திர வளைய, மொந்தை முரசே கண்விடு தூம்பு, நிசாளந்
6. துடுமை சிறுபறையடக்க, மாசி ‘றகுணிச்சம் விரலேறு பாகந், தொக்க வுபாங்கந்
* துடிபெரும் பறையென, மிக்க நாலோர் விரித்துரைத் தனரே” என்றாராகலின்.
இவை அகமுழவு அகப்புறமுழவு புறமுழவு புறப்புறமுழவு † பண்ணமைமுழவு நான்
முழவு காலமுழுவென எழுவகைப்படும். அவற்றுள் அகமுழுவாவன முன்சொன்ன
‡ உத்தமமான மத்தளம் சல்லிகை இடக்கை கரடிகை பேரிகை படகம் குடமுழா
2. பெனவிலை. அகப்புறக்கருவியாவன: முன்சொன்ன மத்திமான தண்ணுமை
தக்கை தருணிச்சமுதலாயின. புறமுழுவாவன: முன்சொன்ன அதமக்கருவியான
கணப்பறைமுதலியன. புறப்புறக்கருவியாவன: நுற்கூறப்படாத நெய்தற்பறைமுத
லாயின. பண்ணமைமுழுவாவன: முன்சொன்ன வீரமுழவுநான்கும். அவையாவன
முரசு நிசாளம் துடுமை திமிலையெனவிலை. | நான்முழுவாவன: நாட்பறை; ஆவது
3. நாழிகைப்பறை. | காலமுழுவாவன முன் துடியென்றது.

இனி இவற்றுள், | மத்தளம்: மத்து ஓசைப்பெயர்; இசையிடனாகிய கருவிகட்
கெல்லாம் தனமாதலான் மத்தளமென்று பெயராயிற்று. இக்கருவி பலகூத்திற்கும்
உரித்தாகலானும் பாடல் எழுத்தான் உள்ளே பிறத்தலானும் முழவுகளெல்லாம் இத
| னுள்ளே பிறத்தலானும் இதனை நான்முகனென்ற வரது.

4. | சல்லிகையென்பது சல்லென்ற ஓசையையுடைத்தாதலாற் பெற்றபெயர்.

ஆவஞ்செயினினும் குடுக்கையெனினும் இடக்கையெனினுமொக்கும்; அதற்கு
ஆவினுடைய வஞ்சித்தோலைப் போர்த்தலால்! ஆவஞ்செயன்று பெயராயிற்று; குடுக்
கையாகவடைத்தலாற்! குடுக்கையென்றுபெயராயிற்று; விணக்கிரியைகள் இடக்
கையாற்செய்தலின்! இடக்கையென்றுபெயராயிற்று.

* முன்புகூறிய நாழிகைப்பறை இவ்வீடத்துக்கூறப்பட்டிலது.

† பண்மைமுழுவெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ “தரித்த மதங்க மத்தளஞ் சல்லி, பெருத்த கரடிகையே பேரி - யுரத்த, பட
கங் குடமுழவம் பாங்காய வேழு, மடைவே முதற்கருவி யாம்” என்றார் சுத்தாநந்த
ப்பிரகாசமுடையாரும்.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR. MADRAS - 600 090/

கரடி கத்தினுற்போலும் ஒசையையுடைத்தாதலாற் கரடிகையென்று பெயராவிறது.

பிறவற்றையும் இங்ஙனம் உய்த்துணர்ந்துகொள்க.

இவற்றுள் முதலிற் கரங்கொள்வது மத்தளமாதலின் முதற்கருவியாயிற்று.

இடைக்கருவி சல்லி; இடைகொளவைத்ததாகலின். கடைக்கருவி உடுக்கை; ௫ கடைக்கட்டட்டுக்கு உரித்தாகலின்.

இங்ஙனமாகிய கருவிகட்கெல்லாம் முதலாதனோக்கித் தண்ணுமையொன்றினை யுமே கூறினார்.

உஎ. ஆடலொடென்பது அகக்கூத்துப் புறக்கூத்துப் பதினேராடலென்று சொல்லப்படாநின்ற ஆடலுடனெயன்க. ஒடு - உடனிகழ்ச்சி; “ஒடுவென் னிளவி யுட கடு னிகழ் வாகும்” என்றாகலின். இச்சொல்லப்பட்டவற்றுடனே யென்றவாறு.

உஎ - உஅ. இவற்றி னிசைந்த பாட லிசையுடன் படுத்தென்பது இச்சொல்லப்பட்ட கூத்துக்களுக்குச் சேரச்செய்த உருக்களை இசைகொள்ளும்படியும் சுவைபொருந்தும்படியும் புணர்க்கவல்லனாகி யென்க.

உக. |வரிக்குமாடற்கு முரிப்பொருளியக்கியுனபது |செந்தறை |வெண்ணிற ௧௫ என்னப்படாநின்ற இருவகைப்பாடல்களுக்கும் உரிமைப்பொருளாயமைந்த இயக்க

௩௦. |தேசிகத்திருவினோசை கடைப்பிடித்தென்பது இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொலென்று சொல்லப்பட்ட சொற்கள் இசையுணும்படியைக் கடைப்பிடித்தறிந்தென்றவாறு. ௨௦

௩௧ - ௩௨. தேசிகத் திருவி னோசை யெல்லா, மாசின் றுணர்ந்த வறிவினனாகி என்பது இச்சொற்களிற் புணர்ப்புண்ட இசைவேறுபாடுகளையெல்லாம் குற்றந்தீர உணரவல்ல அறிவினையுடையனாகியென்க.

௩௩. கவியது குறிப்புமென்பது இயற்புலவனினைந்த கோட்பாடுமென்க.

௩௩. ஆடற் றொகுதியுமென்பது ஆடலாகியுநீடும் மேல்வரவுகளின் தொகுதி ௨௫ யுமென்க.

௩௪. பகுதிப்பாடலுமென்பது இவற்றின்பகுதிக்கமைந்த பாடலுமென்க.

௩௪. |கொளுத்துங் காலையென்பது இக்கூத்துக்களை ஆசிரியன் குறிப்புக்கும் பாடலுள்ளிட்டவற்றுக்கும் சேரவியற்றுமிடத்தென்க.

௩௫ - ௩௬. வசையறு கேள்வி வகுத்தனன் விரிக்கு, மசையா மரபி னிசையோ ௩௦ ன் றுணுமென்பது இச்சொல்லப்பட்டவற்றைக் குற்றந்தீர்த தூல்வழக்காலே வகுக்கவும் விரிக்கவும்வல்ல பாடலாகியுநுமென்க.

இசையுடன்பெற்று இயக்கிக் கடைப்பிடித்து உணர்ந்த அறிவினனாகி விரிக்கும் இசையோனென்க.

[கவிஞன் அமைதி.]

நள - சசு. இமிழ்கடல் வரைப்பிற் றமிழக மறியத்
தமிழ்முழு தறிந்த தன்மையனாகி
வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிரு திறத்தி
னாட்டிய நன்னா னன்கு கடைப்பிடித்
திசையோன் வக்கிரித் திட்டதை யுணர்ந்தாங்
கசையா மரபி னதுபட வைத்து
மாற்றோர் செய்த வசைமொழி யறிந்து
| நாத்தொலை வில்லா நன்னூற் புலவனும

ரு

நள-நஅ. இமிழ்கடல் வரைப்பிற் றமிழக மறியத், தமிழ்முழு தறிந்த தன்மைய
கூடு எனி - ஆரவாரத்தைபுடைய கடல்குழந்தலிலத்திலே வடக்கும் தெற்கும் குடக்கும்
ருணக்குய்வேங்கடங் குமரி தீம்புனறபெளவமெனத் தமிழ்நாட்டிற்கு எல்லாகூறப்ப
ட்ட தமிழ்த்தேசத்தாரிய மூன்றுதமிழும் போமென்னுந் தன்மையையுடையனாகி
யென்க.

720

நக-சுடு. வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிரு திறத்தி, னாட்டிய நன்னா னன்கு
டைப் பிடித்தென்பது வேத்தியலென்றும் பொதுவியலென்றுங் கூறப்பட்ட இரண்டு
கூறுபாட்டினையுடைய நாடகநூலை நன்றாகக்கடைப்பிடித்தென்க.

|வேத்தியல் - அகம், பொதுவியல் - புறமென்பாரும், பிறிதுகூறுவாருமுளர். அ
வைமுடிந்ததூல்களிற் கண்டுகொள்க.

20

சக-சஉ. இசையோன் வக்கிரித் திட்டதை யுணர்ந்தாங், கசையா மரபி னது
பட வைத்தென்பது இசைப்புலவன் ஆளத்திவைத்த பண்ணீர்மையை முதலும் முறை
யும் முடிவும் நிறையும் குறையும் கிழமையும் வலிவும் மெலிவும் சமனும் வரையறை
யும் நீர்மையுமென்னும் பதினொருபாகுபாட்டினுமறிந்து அறிந்தவண்ணம் அவன்
தாளநிலையில் எய்தவைத்த நிறம் தன்கவியினிடத்தே தோன்றவைக்க வல்லனா
யென்க.

213

சக-சசு. மாற்றோர் செய்த வசைமொழி யறிந்து, நாத்தொலை வில்லா நன்னூற்
புலவனுமென்பது பகைவரார்செய்யப்பட்ட வசையின் அளவறிந்து அவைதோற்ற
தபடியிலே வசையின்மொழிகளான் நாடகக்கவி செய்யவல்ல நல்ல நூலைவல்ல புல
வனுமென்றவாறு.

720

|“இன்ன னல்லோன் செய்குவ னாயிற், | நேற்றூ டாந்த ராரியம் போலக், கேட்
டார்க் கேல்லாம் பெருநகை தருமே” என்றாராகலின்.

தன்மையனாகிக் கடைப்பிடித்து உணர்ந்து வைத்து அறிந்து தொலைவில்லாத
புலவனுமென்க.

[தண்ணுமையோன் அமைதி.]

சரு - ருரு. ஆடல் பாட லிசையே தமிழே
பண்ணே பர்ணி தூக்கே முடமே
தேசிக மென்றிவை யாசி னுணர்ந்து
|கூடை நிலத்தைக் குறைவின்று மிகுககாங்க

720

வார நிலத்தை வாங்குபு வாங்கி
வாங்கிய வாரத் தியாழுங் குழலு
மேங்கிய மிட்டு மிசைவன கேட்பச்
கூருதிர்க் கரணங் குறியறிந்து சேர்த்தி
யாக்கலு மடக்கலு மீத்திறம் படாமைச
சித்திரக் கரணஞ் சிதைவின்று செலுத்து
மத்தகு தண்ணுமை யருந்தொழின் முதல்வனும்

(3)

இ - ன். எல்லாக்கூத்துக்களும் எல்லாப்பாட்டுக்களும் எல்லாவிசைகளும் வடவெழுத்தொரீஇ வந்த எழுத்தானே கட்டப்பட்ட வாக்கியக்கட்டளைக் கூறுபாடுகளும் எல்லாப்பண்களும் இருவகைத்தாளங்களும் எழுவகைத்துக்குக்களும் இவற் கீழ் நின்றபண்களும் இயற்சொல்முதலிய நால்வகைச்சொற்களுமென்று சொல்லப் பட்டனவற்றை துண்ணிதாக உணர்ந்து ஒரோருருவை இரட்டிக்கிரட்டி சேர்த்த விடத்து நெகிழாதபடி நிரம்பநிறுத்தவும் அவ்விடத்துப் பெறும் இரட்டியேயாய்ப் பாகவருவானவழி நிற்முமானநிறுத்திக் கழியுமானக்கழிக்கவும் வல்லையை இப்படி நிகழ்த்துநருக்களில் யாழ்ப்பாடலும் குழவீன்பாடலும் கண்டப்பாடலும் இயைந்து கிட்டு நடக்கின்றபடி கேட்போர் செவிக்கொள்ள அமைந்த கரணத்தாற் குறியறிந்து சேரவாசித்து மற்றைக் கருவிகளிற் குறைநிரப்பதலும் மிகுதியடக்குதலும் ஆக்கு மிடத்தும் அடக்குமிடத்தும் இசையிற் இரத்திரந்தோன்றாதபடியே செய்தலும் செய்யுமிடத்துக் கைத்தொழில் அழகுபெறச் செய்துகாட்டலும் வல்லையை அழகு தக்க தண்ணுமைக்கருவியினையும் அரிய தொழிலினையுமுடைய ஆசிரியனுமென்ற 2 ப வாறு.

இது பொழிப்புணர்.

சரு. ஆடலென்பது எல்லாக்கூத்துக்களும் எ - று.

சரு. பாடலென்பது பண்ணன்முதலிய எல்லாப்பாடலியல்பும் எ - று.

சரு. இசையென்பது நரப்படைவாலுணாக்கப்பட்ட பதினோராயிரத்துத் 20 தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்றாகிய ஆதியிசைகளும் எ - று.

அவையாவன : “ உயிருயிர் மெய்யள வுரைத்தவைம் பாலினு, முடமழிழிய விசை பேழுடன் பகுத்து, மூவேழ் பெய்தற் ....., தொண்டு மீண்ட பன்னீ ராயிரங், கொண்டன ரியற்றல் கொனைவல்லோர் கடனே” என்னுஞ்ஞாந்திரத்தா லுறழ்ந்து கண்டுகொள்க.

120

சரு. தமிழென்பது வடவெழுத்தொரீஇ வந்த எழுத்தானே உறழ்ந்து கட்டப் பட்ட வாக்கியக்கூறுகளும், இயவிசைநாடகமென்று சொல்லப்பட்ட மூவகைத் தமிழ்களும் எ - று.

சுசு. பண்ணென்பது நரப்படைவால் நிறந்தோன்றப் பண்ணப்படாநின்ற பண்ணும் பண்ணியற்றிறமும் திறமும் திறத்திறமும் எ - று.

121

சுசு. பாணி என்பது இருவகைத்தாள விகற்பங்களும் எ - று.

சுசு. தூக்கென்பது செந்தாக்கு முதலாய் எழு தூக்குக்களும் எ - று.

சுசு. முடமென்பது இவற்றின்குற்றங்களும் எ - று.

சள. தேசிகமென்பது இயற்சொன்முதலிய நான்குசொற்கூறிய சொற்பிரயோகமும் ஏ - று.

சள. என்றிவை யாசினுணர்ந்தென்பது என்றசொல்லப்பட்ட ஒன்பதும் இலக்கணவழியே துண்ணிதாக அறிந்தென்க.

௫ ஆக - சிறுமை. ஆசின்றென்பது பாடமாயிற் குற்றமின்றியுணர்ந்தென்க. என்னை? "ஆசே சிறுமையும் குற்றமு மாகும்" என்றாராகவின். இன்றியென்பது இன்றாயிற்று; செய்யுளாதவின்.

சஅ-சக. கூடை நிலத்தைக் குறைவின்று மிகுத்தாங்கு, வார நிலத்தை வாங்குபு வாங்கியென்பது ஒருருவை இரட்டிக்கிரட்டி சேர்த்தவிடத்து நெடுழாதபடி நிரம்பநிறுத்தவும் அவ்விடத்துப் பெறும் இரட்டியேயாய்ப் பாகவுருவானவழி நிற்குமானம் நிறத்திக்குழியுமானவ் கழிக்கவும் வல்லனையென்க.

௫௦-௫௨. வாங்கிய வாரத் தியாமுங் குழலு, மேங்கிய மிடறு மிசைவன கேட்பக், கூருதிரக் கரணங் குறியறிந்து சேர்த்தியென்பது இப்படி நிகழ்ந்த உருக்களில் யாழ்ப்பாடலும் குழவிசையும் கண்டப்பாடலும் இயைந்து நடக்கின்றபடி கேட்போர் செலிக்கொள்ளத் தண்ணுமைக்கருவியமைந்தகரணத்தாற் குறியறிந்து சேரவாசித்தென்க.

௫௧. ஆக்கலாவது மற்றைக்கருவிகளிற் குறையைநிரப்புதல்.

௫௧. அடக்கலாவது மற்றைக்கருவிகளின் மிகுதியை அடக்குதல்.

௫௧. மீத்திறம் படாமையாவது ஆக்குமிடத்தும் அடக்குமிடத்தும் இரத்திரம் தெரியாமற் செய்வதென்க.

௫௨. சித்திரக் கரணஞ் சிதைவின்று செலுத்துமென்பது இவ்வனைத்தும் செய்யுமிடத்துக் கைத்தொழில் அழகுபெறச்செய்து காட்டுமென்க.

௫௩. அத்தகு தண்ணுமை யருந்தொழின் முதல்வனுமென்பது இச்சொல்லப்பட்ட கூறுகளில் ஒன்றுங் குறைவின்றியேயிருக்கும் தண்ணுமைக்கருவியாகியனுமென்க.

உணர்ந்து மிகுத்து வாங்கிச் சேர்த்திச் செலுத்தும் தண்ணுமைமுதல்வனுமென்க.

[தழுவோன் அமைதி.]

௫௪-௫௬. சொல்லிய வியல்பிற் சித்திர வஞ்சனை புல்லிய வறிந்து புணர்ப்போன் பண்பின்

௫௪. வர்த்தனை நான்கு மயலறப் பெய்தாக
கேற்றிய குரவினி யென்றிரு நரம்பி
னொப்பக் கேட்கு முணர்வின னாகிப்
பண்ணமை முழுவின் கண்ணெறி யறிந்து
தண்ணுமை முதல்வன் றன்னொடும் பொருந்தி
வண்ணப் பட்டடை யாழ்மேல் வைத்தாக

கிசையோன் பாடிய விசையி னியற்றுக
வந்தது வளர்த்து வருவ தொற்றி
யின்புற வியக்கி யிசைபட வைத்து
வார நிலத்தைக் கேட்குன்று பார்த்தாங்
கீர நிலத்தி னெழுத்தெழுத் தாக
வழுவின் நிசைக்குங் குழலோன் ருனும்

(6)

ருசு. சொல்லிய வியல்பினென்பது தூல்களிற்சொன்ன முறைமையாலே யென்க.

ருசு-ருசு. சித்திர வஞ்சனை, புல்லிய வறிந்தென்பது|சித்திரப்புணர்ப்பும்|வஞ் சனைப்புணர்ப்புமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டுகூற்றினையுமறிந்தென்க.

கூ ௦

இவற்றுட்| சித்திரப்புணர்ப்பாவது இசைகளோன்றும் எழுத்துக்களின்மேலே வல்லொற்றுவந்தவழி மெல்லொற்றுப்போலப் பண்ணீர்மைநிறுத்தல். வஞ்சனைப் புணர்ப்பாவது இசைகளோள்ளா வெழுத்துக்களின்மேலே வல்லொற்று வந்தவழி மெல்லொற்றுப்போல நெகிழ்த்துப்புணர்த்தல்.

ருசு. புணர்ப்போன்பண்பினென்பது பாடலாகிரியினையொத்த அறிவினை டிடு யுடையனாகியென்க.

ருஅ. வர்த்தனை நான்கு மயலறப் பெய்தாங்கென்பது வங்கியத்துவிரலுளர்ந் தூதர் துணைத் தர்ச்சனி முதலாக விட்டுப்பிடிப்பது ஆரோகணமாதலானும் கனிட் டன்முதலாக விட்டுப்பிடிப்பது அவரோகணமாதலானும் இரண்டுகூறும் இப்படிச் செய்தல் வர்த்தனையாகலான்- இப்படியால் தூற்றமுன்று பண்ணீர்மைகளையும் ௨௦ தந்நிலைகுலையாமற் காட்டவல்லனாகியென்க.

தர்ச்சனி - சுட்டுவிரல், கனிட்டன் - சிறவிரல். ஆங்கு - அவ்விடத்து.

ருசு - சு0. ஏற்றிய குரலிளி யென்றிரு நரம்பி, ஒலப்பக் கேட்கு முணர்வினை னாகியென்பது|புதினாற்கோவையினிடத்துக் குரனரம்பு இரட்டிக்கவரும் அரும் பாலையையும்,|இளி நரம்பு இரட்டிக்கவரும் மேற்செம்பாலையையும், இவைபோல அல்லாத பாலைகளையும் இசைதூல்வழக்காலே இணைநரம்புதொடுத்துப்பாடும் அறி வினையுமுடையனாகியென்க.

சுசு. பண்ணமை முழுவின் கண்ணெறி யறிந்தென்பது பண்ணுதலமைந்த முழுவின் கண்ணெறியினையறிந்தென்றவாறு.

சுஉ. தண்ணுமை முதல்வன் றன்னொடும் பொருந்தியென்பது தண்ணுமை முதல்வனுடன் பொருந்தியென்க. தன்னொடுமென்ற உம்மையாற் பொருந்து மிடம் பொருந்தியென்க.

சுங். வண்ணப் பட்டடையாழ்மேல் வைத்தாங்கென்பது|பட்டடை - ஈரம்பு களின் இளிக்குப் பெயர்; ஏன்னை? எல்லாப் பண்ணிற்கும் அடிமணையாதலின். வண்ணம் - நிறும். இதனை யாழ்மேல்வைத்தென்க.

ஆங்கு - அசை. இளிக்கிரமத்தாலே பண்களை யாழ்மேல் வைத்தென்கூட் டினுமமையும்.

சுசு. இசையோன் பாடிய விசையி னியற்கையென்பது அங்ஙனம்வைத்து அதன்வழியே இசைக்காரன்பாடிய பாட்டினியல்பையென்க.

சுரு. வந்தது வளர்த்தென்பது பாடுகின்ற பன்வரவுகளுக்குச் சுரம் குறைவு படாமை நிறுத்தியென்க.

௫ சுரு. வருவ தொற்றியென்பது அந்தப்பண்ணுக்கு அயல்விரவாமல் நோக்கி யென்க. | ஒற்றல் - நினைதல்.

சுசு. இன்புற வியக்கியென்பது | வண்ணமுதலாகக் காட்டப்பட்ட பாடலில் இயன்ற * அழகெல்லாம் நிரம்பக்காட்டியென்க.

சுசு. இசைபட வைத்தென்பது முற்கூறிய முதலும் முறையுமுதலாய பண் ணிலக்கணம் பதினென்றையும் நிரம்பவைத்தென்க.

சுஎ. வார நிலத்தைக் கேடின்று பார்த்தென்பது முதனடை வாரம் கூடை | கிரளென்று சொல்லப்படும் இயக்கநான்கினும் முதனடை மிகவும் தாழ்ந்தசெல் வீனை உடைத்தாகலானும், திரன் மிக முடுகிய நடையினை உடைத்தாகலானும், இவைதவிர்த்த இடைப்பட்ட வாரப்பாடல் சொல்லொழுக்கமும் இசையொழுக் கமுமுடைத்தாகலானும், கூடைப்பாடல் சொற்செறிவும் இசைச்செறிவுமுடைத் தாகலானும் சிறப்புநோக்கி அவ்விரண்டினுள்ளும் வாரப்பாடலை அளவுநிரம்ப நிறுத்தவல்லையென்க. எனவே கூடைப்பாடலும் அமைவதாயிற்று. நிலம் - இடம்.

சுஎ - சுஅ. ஆங், கோ நிலத்தி னெழுத்தெழுத் தாகவென்பது பாடலினிடத் துச் சொன்னீர்மைகளின் எழுத்துக்கள் சிதையாமலே எழுத்தெழுத்தாக இசைக் குங் குழலோனென்க. அன்றியும் ச ரி க ம ப த நி யென்பாருமுளர்.

சுசு. வருவின் றிசைக்குங் குழலோன் றுனுமென்பது இச்சொல்லப்பட்ட இயல்புகளை இலக்கணப்படியில் வருவாமல் வாசித்துக்காட்டவல்ல வங்கியத்தானு மென்க.

௨௫ அறிந்து மயலறப்பெய்து உணர்வினனாகி அறிந்து பொருந்தி வைத்து வளர் த்து ஒற்றி இயக்கி வைத்துப் பார்த்து இசைக்குங்குழலோனென்க.

[யாழாசிரியன் அமைதி.]

எ0-சுசு. | ஈரேழ் தொடுத்த செமமுறைக் கேளவியி

| ஈரேழ் பாலை சிறுத்தல வேண்டி.

வன்மையிற் கிடந்த தாச பாகமு

மென்மையிற் கிடந்த குரலின் பாகமு

௩௨0 மெய்க்கிளை நரம்பிற் கைக்கிளை கொள்ளக்

கைக்கிளை யொழிந்த பாகமும் பொற்புடைத்

தளராத் தாரம் வினரிக் கீத்துக்

கிளைவழிப் பட்டன ளாகுகே கிளையுந்

தன்கிளை யழிவுகண் டவள்வயிற் சேர

வேளை மகளிருங் கிளைவழிச் சேர
மேல னுழையிளி கீழது கைக்கிளை
வம்புறு மரபிற் செம்பாலை யாய
திரு்தி யாதி யாக வாங்கவை
பெறுமுறை வந்த பெற்றியி னீங்காது
படுமலை செவ்வழி யரும்பா லையெனக்
குரல்குர லாகத் தற்கிழமை திரிந்தபின்
முன்னதன் வகையே முறைமையிற் திரிந்தாங்
கிளிமுத லாகிய வெதிர்படு கிழமையுங்
கோடி விளரி மேற்செம் பா லையென
நீடிக்கிடந்த கேள்விக் கிடக்கையி
னிணைநரம் புடையன வணைவுறக் கொண்டாங்
கியாழ்மேற் பா லையிடமுறை மெலியக்
குழன்மேற் கோடி வலமுறை மெலிய
வலிவு மெலிவுஞ் சமனு மெல்லாம்
பொலியக் கோத்த புலமை யோனுடன்

௮

௯௮

௧௦

௭௦ - ௭௧. ஈரேழ் தொடுத்த செம்முறைக் கேள்வியி, னேரேழ் பாலை நிறுத்தல் வேண்டியென்பது * ஆயப்பாலை யாழ்நின்ற பதினாற்கோவை, கோவினது செப்ப முடைத்தாய்ப் பெண்டிர்க்குரிய தானமுடைய பாடலியல்பொத்தமைந்த சிறப் புடைத்தாகலான் இதிலே செம்பாலை படுமலைப்பாலை செவ்வழிப்பாலை அரும்பாலை ௨ ௮ + கோடிப்பாலை விளரிப்பாலை மேற்செம்பாலையெனப்பட்ட ஏழுபாலையினையும் இணைநரம்புதொடுத்து நிரம்ப நிறுத்திக் காட்டல்காரணமாகவென்க.

௭௨ - ௭௮. வண்மையிற் கிடந்த தார பாகமு, மென்மையிற் கிடந்த குரலின் பாகமு, மெய்க்கிளை நரம்பிற் கைக்கிளை கொள்ளக், கைக்கிளை யொழிந்த பாகமும் பொற்புடைத், தனராத் தாரம் விளரிக் கேத்துக், கிளைவழிப் பட்டன னாங்கே கிளை யுந், தன்கிளை யழிவுகண் டவன்வயிற் சேரவென்பது | “தார பாகமும் குரலின் பாகமு, நேர்நடு வண்கிளை கொள்ள நிற்ப, முன்னர்ப் பாகமும் பின்னர்ப் பாக மும், விளரிசுர லாகு மென்மையிற் புலவா” என்னுஞ்ஞத்திரத்தின்விதிபற்றி வட்டப்பாலைபின்முடிவு தானமாய் வலிந்தநிலைமையினையுடைய தாரம்பெற்ற இரண்டலகில் ஓரலகையும் இப்பாலையின் முதல் தானமாய் மெலிவினிற்கும் குரல்நரம்பு ௩ ௮ பெற்ற நாலலகில் இரண்டலகையும் தாரநரம்பில் அந்தரக்கோவிலே கைக்கிளை யாகநிறுத்தத் தாரத்தான் கைக்கிளையாயிற்று. அந்தரம்பில் ஒழிந்த ஓரலகையும் பண்டை விளரியிலேகட்ட அவ்விளரி துத்தரம்பாயிற்று. இப்படிப் பன்னிரு

* ஆயப்பாலை - நான்குவகைப்பாலையினுள் ஒன்று. நான்குவகையாவன : ஆயப்பாலை, சதுரப்பாலை, வட்டப்பாலை, திரிகோணப்பாலையென்பன ; “ஆயஞ் சதுரம் வட்டந் திரிகோணமெனப், பாய நான்கும் பாலை யாகும்” என்பதனாலிக.

† இதனை இக்காலத்துக்கொடிப்பாலையென வழங்குகின்றனர்.

காற்றிக்குப் பன்னிருபாலையும் பிறக்கும். பன்னிருபாலையினுரு தொண்ணூற் றொன்றும் பன்னிரண்டுமாய்ப் பண்கள் துற்றுமுன் றுதற்குக் காரணமாமெனக் கொள்க. இவ்விடத்துத் தாரகரம்பின் அந்தரக்கோலைத் தாரமென்றார்; “தன்ன மும் தாரமும் தன்வழிப் படர” என்னுஞ்ஞுத்திரத்தாலெனக்கொள்க.

17 எக. ஏனை மகளிருந் தினைவழிச் சேரவென்பது இதனைப் பெண்டிர்க்குரிய தானமாயி யபதினாற்கோவையிலே பொருந்தக்கூட்டவேண்டுமென்றவாறு.

கூட்டும்படி :

அ0 - அக. மேல துழையினி ழேழு கைக்கினை, வம்புறு மரபிற் செம்பாலை யாயதென்பது உழைமுதற் கைக்கினை இறுதியாக மெலிவுநான்கும் சமம் ஏழும் 80 வலிவுமுன்றாமாய் உழைமுதலாகச் செம்பாலையாயதென்க.

அஉ - அங. இறுதி யாதி யாக வாங்கவை, பெறுமுறை வந்த பெற்றியி னிங் காதென்பது தாரமுதலாகப் பெறுமுறையாய்வந்தபடியே நீங்காமலென்றவாறு.

அச - அடு. படுமலை செவ்வழி யரும்பா லையெனக், குரல்குர லாகத் தற் கிழமை திரிந்தபினைப்பது கைக்கினைகுரலாகப் படுமலைப்பாலையும் துத்தம் குரலாகச் செவ்வழிப்பாலையும் குரல்குரலாக அரும்பாலையும் தற்கிழமைதிரிந்தபினைன்க.

அரும்பாலைக்கு கரம்பு இரட்டித்தபெற்றித்தென்க.

அசு - அக. முன்னதன் உகையே முறைமையிற் திரிந்தாந், கிளிமுத லாகிய வெதிப்படு கிழமையுந், கோடி வளரி மேற்செம் பாலையென, நீழக் கிடந்த கேள் விக் கிடக்கையினென்பது முன்பிற்படியே தாரம் குரலாகக் கோடிப்பாலையும், 20 வளரி குரலாக வளரிப்பாலையும், இளி குரலாக மேற்செம்பாலையுமாய் மேற் செம்பாலை இளிராரம்பிரட்டித்த நிலைமையினையுடைத்தாய் இப்படிச்சுமைந்த பதி னாற்கோவைப்பாலை நிலையிலென்றவாறு.

க0. இணைகரம் புடையன வணைவுறக் கொண்டாங்கென்பது இப்பதினாற் கோவைப் பாலைநிலையினும் பண்ணின்நிலையினுமிரட்டித்த குரல்குரலாகிய அரும் 20 பாலையும் இளிகுரலாகிய மேற்செம்பாலையும்போல் அல்லாதன ஐந்துபாலையும் உழைகுரலாகச் செம்பாலைக்கு உழைபெய்தும் கைக்கினை குரலாகப் படுமலைக்குக் கைக்கினைபெய்தும் துத்தங்குரலாகச் செவ்வழிக்குத் துத்தம்பெய்தும் தாரங்குர லாகக்கோடிப்பாலைக்குத் தாரம்பெய்தும் வளரிகுரலாக வளரிப்பாலைக்குவளிர் பெய்தும் பாடப்படுமென்றவாறு.

220 கக - கூஉ. யாழ்மேற் பாலை யிடமுறை மெலியக், குழன் மேற்கோடி வல முறை மெலிய என்பது யாழினிடத்து அரும்பாலைமுதலாயின இடமுறை மெலிய வும் குழலினிடத்துக் கோடிப்பாலை முதலாயின வலமுறைமெலியவும் பாடப்படு மென்றவாறு.

கங - கூசு. வலிவு மெலிவுஞ் சமனு மெல்லாம், பொலியக் கோத்த புலமை 225 யோனுடனென்பது இப்படியால் வலிவும் மெலிவும் சமனுமென்படாநின்ற தான நிலையினையுடைய இசைக்கூறுபாடுகளுக்கெல்லாம் கரப்படைவு கெடாமலும் பண னீர்மை முதலாயின குன்றாமலும் புணர்க்கவல்லனாய் அப்புணர்ப்பிற்கமைந்த எழுத்துக்களால் இசைசெய்யவல்ல யாழாசிரியனுமென்றவாறு.

கிறுத்தல்வேண்டிப்பொலியக்கோத்த புலமையோனென்க.

[அரங்கின் அமைதி.]

௯௫ - ௧௧௩. எண்ணிய நூலோ ரியல்பின் வழாது
மண்ணக மொருவழி வகுத்தனர் கொண்டு
புண்ணிய நெடுவரைப் போகிய நெடுங்கழைக்
கண்ணிடை யொருசான் வளர்ந்து கொண்டு
நூனெறி மரபி னாங்க மளக்குங்
கோலள விருபத்து நால்விர லாக
வெழுதோ லகலத் தெண்கோ னீளத்
தொருநோ லுயரத் துறுப்பின தாகி
யுத்தரப் பலகையோ டரங்கின் பலகை
வைத்தவிடை சில நாத்கோ லாக ௧௦
வேற்றவாயி லிரண்டுடன் பொலியத்
தோற்றிய வரங்குந் றெழுதனரேத்தப்
பூதனா யெழுதி மேனிலை வைத்துத்
தூணிழற் புறப்பட மாண்விளக் கெடுத்தாங்
கொருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியுன் ௧௧
கரந்துவர லெழினியும் புரிந்துடன் வகுத்தாங்
கோவிய விதானத் துரைபெறு நித்திலத்து
மாலைத் தாமம் வளைபுட னுற்றி
விரந்துபடக் கிடந்த வருந்தொழி லரங்கத்து

௯௫ - ௧௧௪. எண்ணிய நூலோ ரியல்பின் வழாது, மண்ணக மொருவழி 2௦
வகுத்தனர் கொண்டென்பது எண்ணப்பட்ட சிற்பநூலாசிரியர் வகுத்த இயல்பு
களின் வருவாதவகை அரங்கு செய்தற்கு நிலக்குற்றங்கள் நீங்கினவிடத்திலே நிலம்

மண்ணகநிலமாவது : “தந்திரத்து.....அரங் கியற்றங் காலே, யறனழித்
கியற்றா வழகுடைத் தாகி, நிறைகுழிப் பூழி குழிநிறை வாற்றி, நாற்றமுஞ் ௨௧
சுவையு மதரமு மாய்க்கனந், தோற்றிய வெண்மைச் சுவட துடைத்தா, பென்
புமி கூர்ங்கல் களியுல ரீணை, தன்ப நீறு துகளினவை யின்றி, பூரகத் தாகியுனமான்
பூண்ட, தேரகத் தோடுத் தெருவுமுக நோக்கிக், கோடல் வேண்டு மாடலரங்
கதுவே” என்பது தந்திரவழி அரங்கு இவ்வுலகத்துச் செய்யுமிடத்துத் *தெய்வத்

* “ஆடலும் பாடலும் கொட்டும் பாணியும், நாடிய வரங்கு சமைக்குங்
காலேத், தேவர் குழாமுஞ் செய்த்த பன்னியும், புள்ளின் சேக்கையும் புற்று நீங்கிப்,
போர்க்களி யாண்பு புணாகூட்டு சாராது, மாவின் பந்தியொடு மயங்கல்செய்
யாது, செருப்புரு மிடமுஞ் சேரியு நீங்கி, நுண்மை யுணர்ந்த தின்மைத் தாகி,
மதரச் சுவையிகூட மதரநாறித், தீரா மாட்சி நிலத்தொடு பொருந்திய, வித்திர
த்த தாரு மாங்கினுக் கிடமே.” “அரங்கி னுயரமு மகலமு நீளமும், பொருந்த
நாடி யுணர்க்குங் காலேப், பெருந்தன் மால்வரைச் சிறுகழை கண்ணிற், கண்ணி
டை யொருசான் வளர்ந்துகொண்டே, இருபத்து நால்விரற் கோலள வதன,

தானமும் பள்ளியும் அந்தணிருக்கையும் கூபமுங்குளனும் காவமுதலாகவுடை யன அழியாத இயல்பினையுடைத்தாய் நிறுக்கப்பட்ட குழிப்பூழி குழிக்கொத்துக் கல்லப்பட்டமண் நாற்றமும் மதுராநி இரதமும் மதுரமாகித் தானுந்தின்னி தாய் என்மும் உமியும் கல்லும் பரலுஞ் சேர்ந்தநிலம் களித்தனா உவர்த்தனா ராதனா பொல்லாச்சாம்பற்றனா பொடித்தனா என்றுசொல்லப்பட்டனவொழிந்து ஊரின் நடுவண்தாகித் தேரோடும்வீதிகளெதிர்புக்கொக்கிக்கொள்ளல்வேண்டுமெ ன்க. நிலந்தான் வன்பால் மென்பால் இடைப்பாலென்று மூன்றவகைப்படும். அவற்றன், வன்பாலாவது குழியின் மண்மிருவது. மென்பாலாவது குறைவது. இடைப்பாலாவது ஒப்பு. ஈண்டு இவை பெரும்பான்மையாற்கொள்ளப்படும். அது ௧௦ வேயென்ற இலேசினுனே துவர்ப்புப் பயமும், புளிப்பு நோயும், காழ்ப்புப் பசிரிடு தலும் கைப்புக் கேடும், உவர்ப்புக் கலக்கமும்பண்ணுமாதலான் நீக்கப்பட்டன. என்னை “உவர்ப்பிற் கலக்கமாங் கைப்பின்வருந் கேடு, துவர்ப்பிற் பயமாஞ் சுவைக-எவற்றிற், புளிகோய் பசிகாழ்ப்புப் பூங்கொடியே தித்திப், புளிபெருகு மாவ தாங்கு” என்றார் பரதசேனபதியார். இதனுள் நாற்றமென்பன கொள்ளிலையும் ௧௧ செந்நெல்லும் சண்பகமும் சுரபுன்னையுமெனவிலை. ஒழிந்தன தீமைப்பால.

இங்ஙனம் ஒருவகையான் அரங்கிற்கு நிலம்வகுத்துக்கொண்டென்க.

௧௪ - ௧௦௦. புண்ணிய நெடுவரைப் போகிய நெடுங்கழைக், கண்ணிடை யொருசாண் வளர்ந்தது கொண்டு, நூனெறி மரபி னரங்க மளக்குங், கோலன விருபத்து நால்விர லாகவென்பது பொகியின்மலைமுதலாய புண்ணியவரைப்பக் ௨௦ கங்கனிலே நெடிதாகி உயரவளர்ந்த மூங்கிலின் கண்ணெடுகண்ணிடை ஒருசாராத வளர்ந்ததுகொண்டு நூல்களிற்சொல்லுகின்றபடியே அரங்கஞ்செய்ய அளக்குங் கோல் உத்தமனைகப் பெருவிரலில் இருபத்துநாலுகொண்டது ஒருகோலாக நறு க்கியென்க.

என்னை? “ஒத்த வனுமுத லுயர்ந்துஒரு கணக்கி, னுத்தமன் பெருவிர லிரு ௨௧ பத்து நாலுள, கோலே கோடல் குறியறிந் தோரே” என்றாகலின். இதனுள் அனுமுதற் பெருவிரலளவு உயர்ந்துவருமாறு : அனு எட்டுக்கொண்டது தேர்த்து கன்; தேர்த்துகன் எட்டுக்கொண்டது இம்மி; இம்மி எட்டுக்கொண்டது என்னு; என்னு எட்டுக்கொண்டது நெல்லு; நெல்லு எட்டுக்கொண்டது பெருவிரலெனக் கொன்க. உத்தமராவார் : கழிய நெடுமையும் கழியக் குறமையுமில்லோர்.

1௨௦ ௧௦௧ - ௧௦௨. எழுகோ லகலத் தென்கோ னீனத், தொருகோ லுயரத் துறப் பின தாகியென்பது இக்கோலாஸ் எழுகோலகலமும் என்கோனீனமும் ஒரு கோற் குறட்டியரமுமுடையதாயென்க.

என்னை? “அக்கோ லேழகன் ரெட்டு நீண்டு, மொப்பா லுயர்வு மொருகோ லாகு, நற்கோல் வேந்த னயக்குறு வாயின், முக்கோ ருனு முயரவு முரித்தே”

எழுகோ லகலத் தென்கோ னீனத், தொருகோ லுயரத் துறப்பின தாகி, யுத்த ரப் பலகையோ டரங்கின் பலகை, வைத்த விடைநில நாற்கோ லாகப், பூதனா பெருதி மேனிலை வைத்து, நந்தி யென்னுந் தெய்வமு மமைத்தத், தானிழற் புறப்பட மான்வினக் செடுத்து,.....கோவும் யானையுந் குரங்கும் பிச்சனும், பாவையும் பாங்குடைப் புருடா மிருகமும், யாவையு மெழுதி யிங்கிலம் வினங்கப், பாவையுந் கிபற்றுவ தாங்கெனப் படுமே” என்றார் சுந்தரநாதப்பிரகாசத்திலும்.

என்றார் சேயிற்றியனார் ; “அகம்
வடகலை விதிமுறைக், கூறிய வன்றியிருக்கோ லளவுறக் கல்வி, மிக்க கம்பியுர்
வியல்புனார் தோரோ” எனக் கூற்றிருமுனர். இவனைக் கேற்றன, வேற்கச் செய்க

கரூ - கரூ. உத்தரப் பலகையோ டாங்கின் ப. நாற்கோ லாக, வேற்ற வாயி விரண்டுண் பொலியத், தேவைத்த விடைநில பது தூணத்துக்கு மீதவைத்த உத்தரப்பலகைக்கும் அரங்கினிடவாங்கிலென் கிட்டபலகைக்கும் இடைநின்றநிலம் நான்குகோலாக உயரங்கொண்டதூணத்துக் கையவாய அளவுக்குப் பொருத்தவகுத்த வாயில் இரண்டினையுடைத்தாகச்செய் பட்ட அரங்கினிடத்தென்க.

வாயிலிரண்டென்பது அரங்கிற்குட் புதவும் புறப்படவுஞ்சுமைத்த வாயிற் றெனக்கொள்க. ஏற்றவென்பதனால் கரந்துபோக்கிடனும், கண்ணுள் குழைநீர் பள்ளியும், அரங்கமும், அதனெதிர் மன்னர் மாந்தரோடிருக்கும் அவையாங்கமும், இவற்றினைச்சூழ்ந்த புவிநிறைமார்தர் பொருந்தியகோட்டியும் முதலாயினகொள்க. தோற்றியவரங்கு - இப்படியாகச் சமைக்கப்பட்டு நூல்சொல்லுகின்றபடியெல்லாம் தோற்றியவரங்குகென்க.

கரு - கரு, தொழுதன ரேத்தப், பூதரை யெழுதி மேனிவைவத்தென்பது
அந்தணர் அரசர் வணிகர் சூத்திரரென்று சொல்லப்பட்ட நூல்வகைகளுள்
பூதரையும் எழுதி மேனிலத்தே யாவரும் புகழ்ந்துவணங்கவைத்தென்க.

என்னை? “கூறிய வரங்கிற் குறியொடு புணர்ந்தாங், காடுநர்க் கியற்று மரங்கி னெற்றியிசை, வழுவில் பூத காங்கு முறைப்பட, வெழுதின ரியற்ற வியல்புணர்ந் 20 தோரே” என்றாகலின். இப்பூதகாங்கின் உண்டியும் அணியும் ஆடையும் மாலை யும் சாந்தமும் பொழுதும் செயலுமுதலியவெல்லாம் அழற்படுகாதெக்கண்ணே விரிந்துக்கூறலாம்.

கௌ. தூணிழற் புறப்பட மாண்வினக் கெடுத்தாங்கென்பது தூண்களின் நிழல் எயயடிப்பத்தியின்கண்ணும் அவையின்கண்ணும் படாதபடி மாட்சிமைப்பட்ட உரு நிலைவினக்குநிறத்தியென்க.

என்னை? “விளக்கியல் வனப்பும்” என்றாகலின்.

₹0.50 - க்கு. ஒருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியும், கரத்துவர வெழினியும் புரிந்துடன் வகுத்தாங்கென்பது இடத்தாணியைவிடத்தே உருவுதினாயாய் ஒருமுகவெழினியும் இரண்டுவலத்துணிவிடத்தும் உருவுதினாயாய்ப் பொருமுக வெழினியும், கரத்துவரவெழினி மேற்கட்டுத்தினாயாகவும் செயற்பாட்டினே வகுத்தென்க.

மேற்கட்டெகினாயாய்நிப்பது ஆகாயசாரிகளாய்த் தோன்றுவார்க்கெனக் கொள்க. என்னை? “மூன்னிய வெழினிதான் மூன்ற வகைப்படும்” என்றார் மதிவாணனார்; “அரிதரங்கிற்,செய்தெழினி மூன்றமைத்துச் சித்திரத்தார் பூதநாயு, மெய்த வெழுதி யியற்ற” என்றார் பரதசேனபதியாரும்.

ககக. ஒவிய விதானத்தென்பது சித்திரவிதானத்தயுமுடைத்தாயென்க.

* கால்வடைவருணப்பூதங்கள் : க. வச்சிரதேகன், உ. வச்சிரதந்தன், கூ. வருணன், ச. இரத்தகேசுவரன்.

கூஅ

சில ப்பதி கார'

தைத் தாமம் வணையுட னூற்றியென்பது

ககக-ககஉ. உணாபெறு நீத்திலத்வண்ணீர்மை பொன்னீர்மை செந்நீர்மை சந்திரன் குரு அங்காரகனெஞ்ஞரிமையாகப்பெற்ற முத்துமாலேகனாற் சரியும் பென்னும் புகழ்மையுய்க்க.

தூக்கும் தாமமும் துபடக் கிடந்த வருந்தொழி லரங்கத்து என்பது புதுமையுடைத் தகையத் தாரிய தொழிலையுடைய அரங்கின்கண்ணென்க.

தீ வகுத்தனர்கொண்டு வைத்து எடுத்து வகுத்து நாற்றிக்கிடந்த அரங்கமென்க.

[தலைக்கோல் அமைதி.]

ககச-கஉஅ. பேரிசை மன்னர் பெயர்புறத் தெடுத்த

சீரியல் வெண்குடைக் காம்புநனி கொண்டு

கஉ கண்ணிடை நவமணி யொழுக்கி மண்ணிய

நாவலம் பொலந்தக டுடைநிலம் போக்குக்

காவல் வெண்குடை. மன்னவன் கோயி

லீந்திர சிறுவன் சயந்த னாகென

வந்தனை செய்து வழிபடு தலைக்கோல்

கஉ புண்ணிய நன்னீர் பொற்குடத் தேந்தி

மண்ணிய பின்னர் மலை யணிந்து

நலந்தரு நாளாற் பொலம்பூ னோடை

யரசுவாத் தடங்கையிற் பரசினர் கொண்டு

முரசெழுந் தியம்பப் பல்விய மார்ப்ப

உஉ வரசொடு பட்ட வைம்பெருங் குழுவூர்

தேர்வலஞ் செய்து கலிகைக் கொடுப்ப

வூர்வலஞ் செய்து புருந்துமுன் வைத்தாங்கு

ககச-ககஉ. பேரிசை மன்னர் பெயர்புறத் தெடுத்த, சீரியல் வெண்குடைக் காம்புநனி கொண்டென்பது பெரிய புசையையுடைய அரசர்பொருதுடைந்து புறத் ௨௫ கொடுத்தவழிப்பெற்ற அழகிய இயல்பினையுடைய வெண்கொற்றக்குடைக்காய் பைத் தலைக்கோலாகக்கொண்டென்க.

இனி மாற்றார் எயிற்புறத்து மினைக்கண் வெட்டிக்கொண்ட மூங்கிலென்ற மாம். இது கூற்றிற்; வேத்தியலும் பொதுவியலுமாகலான். இவற்றுட் பொது வியற்கு மலையின் மூங்கிலுமாம்.

௩௮ ககச-ககஉ. கண்ணிடை நவமணி யொழுக்கி மண்ணிய, நாவலம் பொலந்தக டுடைநிலம் போக்கியென்பது கண்டோறும் நவமணிகளாற்றக்கட்டி இடைநிலத் தனைச் சாம்புநதமென்னும் பொற்றகட்டாற்செறிய மலக்கமாகக்கட்டியென்க.

மலக்கம் - மாறு. என்ன? “புண்ணியமால் வெற்பிற் பொருந்துத் தழை கொண்டு, கண்ணிடைக்கண் சாண்கன கஞ்சாரு - மெண்ணிய, நீனமெழு சாண் ௩௮ கொண்டு நீராட்டி நன்மைபுனை, நாளிற் நலிக்கோலை நாட்டு” “ஆவ தகத்தியனார் சாபத்தா னுன்முங்கில்” என்றார் பரதசேனாபதியார்.

ககஅ-கஉ௦. காவல் வெண்குடை மன்னவன் கோயி, வந்திர சிறுவன் சபுந்த னாகன, வந்தனை செய்து வழிபடு தலைக்கோலென்பது இத்தலைக்கோலை இந்திரன் மகன் சயந்தனாகநினைத்து மந்திரவிதியாலே பூசித்த வழிபட்டு அரசன்கோயிலிலே காப்பமைத்திருத்தியென்க.

சயந்தனாதல் முன்னர்க் கூறிப்போந்தாம்.

௫

கஉ௧ - கஉ௨. புண்ணிய நன்னீர் பொற்குடத் தேந்தி, மண்ணிய பின்னர் மாலை யணிந்தென்பது நாடகக்கணிகை தலைக்கோல் கொள்ளுநான்று புண்ணிய நதிகளினீரைப் பொற்குடத்திலே முகந்துவந்து இத்தலைக்கோலை நீராட்டியபின்பு மாலைகளுஞ்ஞடியென்க.

முன்கூறிப்போந்த ஆடலாசிரியன்முதலாயினார் அரங்கத்தின்கண்ணே இத் தலைக்கோலைவைத்துப் பொற்குடத்தானீராட்டி மாலைஞ்ஞடியெனவியைக்க.

கஉ௩. நலந்தருநாளாலென்பது இதற்குப்பொருந்திய நல்லநாளினுனென்க.

அவையாவன: பூராடம் கார்த்திகை பூரம் பரணி இரேவதி திருவாதிரை அவிட்டம் சித்திரை விசாகம் மகம் எனவியை. நாளென்னுது நலந்தருநாளென்ற இலேசினால் இராசிமுதலியனவுங்கொன்க. இராசிகளாவன: இடபம் சிங்கம் சித் துலாம் கர்க்கடம் விருச்சிகம் மிதுனம் எனவியை. என்னை? “பூராடம் கார்த் திகை பூரம் பரணிகலஞ், சோதினை யவிட்டஞ் சித்திரையோ - டாருமுற, மாசி யிடப மரிதுலை வான்கடகம், பேசிய தேன்மிதுனம் பேசு” என்றார் மழிவாண னறும்.

நாளால் நீராட்டியென முன்னுஞ்சேர்க்க.

௨௦

கஉ௩ - கஉ௪. பொலம்பூ னோடை, யரசுவாத் தடக்கையிற் பரசினர் கொண்டென்பது பொன்றாந்தெய்த பூணையும் பட்டத்தினையுமுடைய பட்ட வுருத் தனத்தின் கையிலே வாழ்த்துடனேகொண்டென்க.

கஉ௫ - கஉ௬. முரசெழுந் தியம்பப் பல்லிய மார்ப்ப, வரசொடு பட்ட வைம் பெருங் குழுவர், தேர்வலஞ் செய்து கவிகைக் கொடுப்ப, வுர்வலஞ் செய்து புருந்த 2௫ முன் வைத்தாங்கென்பது வீரமுரசமுதலாய மும்முரசுகளும் எழுந்துமுழங்க அவையெயன்றிப் பலவாச்சியங்களுமுழங்க அரசனும் அமர்த்தியர் புரோகிதர் சேனாபதித்தொடக்கத்தாருங்கூட வீதியின்கணின்ற தேரினை இந்தயானையோடும் உடன்கொண்டு வலஞ்செய்து தேர்மிசைசரின்ற கவியின்கையிலே இத்தலைக்கோலைக் கொடுப்ப ஊரை வலமாகவந்து அரங்கத்தின்கட்புருந்து தலைக்கோலை எதிர்புகமாக ௩௦ வைத்தபின்னறவாறு.

என்னை “புணியுங் கோளு நீங்கிய நாளா, லணியுங் கவினு மாசற வியற்றித், திதுதீர் மரபிற் மீர்த்த நீரான், மாசது தீர மண்ணுநீ ராட்டித், தொடலையு மாலையும் படலையுஞ்ஞடியிப், பின்ட முண்ணும் பெருங்குறிற்றுத் தடக்கையிசைக், கொண்டு சென்றறீஇஇக் கொடியெடுத் தார்த்து, முரசு முருடு முன்முன் முழங்க, வரசு முத ௩௫ லான வைம்பெருங் குழுவர், தேர்வலஞ் செய்து கவிகைக்கொண் டேறி, யுர்வலஞ் செய்து புருந்த பின்றைத், தலைக்கோல் கைக்கொடுத் தரசன் கவிகைத், தலைக் கோல் கோட நக்க தென்ப” என்றார் நெய்நீரியனார்

[அரங்கிம்புநீது ஆடுகின்றவியல்பு.]

கூகூ-கள்ளு. இயல்பினின் வழாஅ விருக்கை முறைமையிற்
 குயிலுவ மாக்க னெறிப்பட நிற்ப
 வலக்கான் முன்மிதித தேறி யரங்கதது
 வலத்தூண் சேர்தல வழக்கெனப் பொருந்தி
 யிந்நெறி வகையி லிடத்தூண் சேர்ந்த
 தொன்னெறி யியறகைத் தோரிய மகளிருஞ்
 சீரியல் பொலிய நீரல நீங்க
 வார மிரண்டும் வரிசையிற் பாடப்
 பாடிய வாரத் தீற்றினின் றிசைக்குங்
 கூடிய குயிலுவக் கருவிக னெல்லாங்
 குழல்வழி நின்றதி யாமே யாழவழித்
 தண்ணுமை நின்றது தகவே தண்ணுமைப்
 பின்வழி நின்றது முழவே முழவொடு
 கூடிநின் றிசைத்த தாமந் திரிகை
 யாமந் திரிகையோ டந்தர மின்றிக்
 கொட்டிரண் டெடையதோர் மண்டல மாகக்
 கட்டிய மண்டலம் பதினென்று போக்கி
 வந்த முறைமையின் வழிமுறை வழாம
 லந்தரக் கொட்டுட னடங்கிய பின்னர்
 மீத்திறம் படாமை வக்காணம் வகுத்துப்
 பாற்பட நின்ற பாலைப் பண்மே
 னன்கி னொரீஇய நன்கன மறிந்து
 மூன்றளந் தொன்று கொட்டி யதனை
 யைதுமண் டலத்தாற கூடை போக்கி
 வந்த வாரம்வழி மயங்கிய பின்றை
 யாறு நாலு மம்முறை போக்கிக்
 கூறிய வைந்தின் கொள்கை போலப்
 பின்னையு மம்முறை பேரிய பின்றைப்
 பொன்னியல் பூங்கொடி புரிந்துடன் வகுத்தென
 நாட்டிய நன்னூ னன்கு கடைப்பிடித்துக்
 காட்டின ளாதலிற் காவல் வேந்த
 ன்னிலைப்பூங் கோதை யியல்பினின் வழாமைத்
 தலைக்கோ லெப்தித் தலையாங் கேறி
 விதிமுறை கொள்கையி னாயிரத் தென்கழஞ்
 சொருமுறை யாகப் பெற்றன ளதுவே

நூற்றுப்பத் தடுக்கி யெட்டுக் கடைநிறுத்த
வீறுயர் பசும்பொன் பெறுவதும் மாலை
மாலை வாங்குநர் சாலுநங் கொடிக்கென
மானமர் நோக்கியோர் கூனிகைக் கொடுத்து
நகர நம்பியர் திரிதரு மறுகிற்
பகர்வனர் போல்வதோர் பான்மையினிறுத்த
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி மாலை
கோவலன் வாங்கிக் கூனி தன்னொடு
மணமனை புக்கு மாதவி தன்னே
டணைவுறு வைகலி னயர்ந்தனன் மயங்கி
விடுத லறியா விருப்பின னுயினன்
வடுநீங்கு சிறப்பிற்றன் மனைபக மறந்தென

கஉக. இயல்பினின் வழாஅ விருக்கை முறைமையினென்பது அரசன்முதலி
யோர்வாவரும் வரிசைக்கேற்ற இருக்கைமுறைமைகளிலே இருத்தபின்னரென்க.

கஉ௦. குயிலுவ மாக்க னெறிப்பட நிற்பவென்பது குயிலுவக் கருவியாளர் ௧௮
தாம் நிற்கக்கடவ முறைமைகளிலே நிற்கவென்க.

முறைமையாவது “ஆடிட முக்கோ லாட்டுவார்க் கொருகோல், பாடுகர்க்
கொருகோ லந்தர மொருகோல், குயிலுவர் நிலையிட மொருகோல்” என்று தூலிற்
கூறின முறைமையென்க. குயிலுவராவார் இடக்கைமுதலாய கருவியாளர்.

க௬௧-௧௬௨. வலக்கான் முன்மிதித் தேறி யரங்கத்து, வலத்தூண் சேர்தல் ௨௦
வழக்கெனப் பொருந்தியென்பது நாடகக்கணிகையாகிய அரங்கேறுகின்றமாதவி
அரங்கத்திலே வலக்கால் முற்படவிட்டேறிப் பொருமுகவெழினிக்கு நிலையிடனை
வலப்பக்கத்துணிதத்தே சேர்தல் வழக்கென்னுமிடத்தாலே சேர்த்தென்றவாறு.

க௬௩-௧௬௪. இந்நெறி வகையி லிடத்தூண் சேர்ந்த, தொன்னெறியியற்கைத் ௨௮
தோரிய மகளிருமென்பது மாதவி வந்தேறிநின்றபடியே இடத்தூண்நிலையிட
மாகிய ஒருமுகவெழினியிடம்பற்றிய பழையநெறியியற்கையையுடைய தோரிய
மடந்தையருமென்க.

தோரியமடந்தையராவார் ஆடிமுதிர்ந்தவர்; “இந்நெறி வகையா லிடத்
தூண் சேர்வோ, தொன்னெறி மரபிற் றோரிய மகனே” எனவும், “தலைக்கோ
லரிவை குணத்தொடு பொருந்தி, நலத்தகு பாடலு மாடலு மிக்கோ, ளியற்படு ௧௬௦
கோதைத் தோரிய மகனே” எனவும் சொன்னாராகலின்.

க௬௫-௧௬௬. சேரியல் பொலிய நீரல நீங்க, வார மிரண்டும் வரிசையிற் பாட
வென்பது நன்மையுண்டாகவும் தீமைநீங்கவும்வேண்டித் தெய்வப்பாடல் இரண்
டசீனையும் பாடவென்றவாறு.

இனிச் சேரியல்பொலிய நீரலநீங்கவென்பதற்குத் தானவியல்பு பொலிவுபெற ௧௬௧
அவதானநீங்கவென்றமாம். வாரமிரண்டாவன ஓரொற்றுவாரம், ஈரொற்றுவார
மென்னுஞ்செய்யுள். அவை தானத்து ஒருமாத்திரையும் இரண்டிமாத்திரையும்
பெற்றவரும்.

க௯௭-௧௯௮. பாடிய வாரத் தீற்றினின் றிசைக்குங், கூடிய ருயிலுவக் கருவி களெல்லாமென்பது தெய்வப்பாடலின் இறுதியிலேயின்ற கூடி இசையாநிற்கும் கருவிகளெல்லாமென்றவாறு.

இக்கருவிகள் எவ்வண்ணங்கூடியிசைத்தனவோவெனின்,—

௧௯௯. குழல்வழி நின்றதி யாமேயென்பது வங்கியத்தின்வழியேநின்ற யாழ்ப்பாடலென்றவாறு.

எனவே மிடற்றுவழியது யாழாகலான் மிடற்றுவழிப்பாடலும் யாழ்வழித் தெனக்கொங்க.

௧௯௯-௧௯௦. யாழ்வழித், தண்ணுமை நின்றது தகவேயென்பது யாழ்ப்பாட லின்வழியே தண்ணுமையாகிய மத்தளநின்றதென்க.

௧௯௦-௧௯௧. தண்ணுமைப், பின்வழி நின்றது முழவேயென்பது மத்தளக் கருவியின் பின்வழியே குடமுழாநின்றதென்க.

௧௯௧-௧௯௨. முழவொடு, கூடிநின் றிசைத்த தாமந் திரிகையென்பது முழ வொடுகூடிநின்று வாச்சியக் கூறுகளை அமைத்தது ஆமந்திரிகையென்னுங்கருவி யென்றவாறு.

ஆமந்திரிகை - இடக்கை. நின்றிசைத்தது கருவியென்னுது ஒசையென்க. அஃதேன் மிடற்றுப்பாடல் சொல்லிற்றிலரெனின், வாரப்பாடல் பாடியபின்ன ரெனவே மிடற்றுப்பாடலுமடங்கும்.

௧௯௩. ஆமந் திரிகையோ டந்தர மின்றியென்பது இவ்வாமந்திரிகையோடே முன்சொன்ன ருயிலுவக்கருவிகளைத்தம் பருந்தும்ரிழலும்போல ஒன்றாய்நிற்ப வென்றவாறு.

௧௯௪. கொட்டிரண் டெடையதோர் மண்டல மாகவென்பது ஒருதாளத்திற்கு இரண்டுபற்றுகவென்க

௧௯௫. கட்டிய மண்டலம் பதினென்று போக்கியென்பது பஞ்சதாளப்பிரபந்த மாகக் கட்டப்பட்ட தேசியொத்தை ஒருதாளத்திற்கு இரண்டுபற்றுகப் பத்தும் தீர்வு ஒன்றுமாகப் பதினொருபற்றுலே தேசிக்கூத்தையாடிமுடித்தென்க.

௧௯௬. வந்த முறைமையின் வழிமுறை வழாமலென்பது இப்படிச்செய்கை நாடகநூல்களினமைந்தமுறைமையாகலான் அம்முறைமை வருவாமலென்க.

௧௯௭. அந்தரக் கொட்டெ னடங்கிய பின்னர்

இதனை அந்தரக்கொட்டென்றும், முகமென்றும் ஒத்தென்றும் பெயர்கூறுப. இந்தவொத்து ஆடினபின்னரல்லது உருக்காட்டெதல் வழக்கல்லவென்ப; எனனை? “முகமா தெறிரி யோகப் பொருட்டே” என்றாகலின்.

௧௯௮-௧௯௯. மீத்திறம் படாமை வக்காணம் வருத்துப், பாற்பட நின்ற பாலைப் பண்மேலென்பது மங்கலப்பண்ணாய் நாப்படைவருடைத்தாயிருக்கின்ற பாலைப் பண்ணை அளவுகோடாதபடி ஆளத்தியிலேவைத்து அதன்மேலேயென்க.

௧௯௦. காங்கி னொரீஇய நன்கன மறிந்தென்பது மங்கலச்சொல்லீனையுடைத் தாய் நாலுறுப்புங் குறைபாடில்லாத உருவுக்குச் சொற்படுத்தியும் இசைப்படுத்தியு மறிந்து பாட்டும் கொட்டும் கூத்தும் நிகழ்த்தியென்க.

நாலுறுப்பாவன: உக்கிரம், தருவை, ஆபோகம், பிரகலையென்பன. ஈண்டி நாலுறுப்புக்களும் குறைபாடில்லாத உருவெனவேண்டியது, * மூன்றறுப்பாலே வருவனவுமுளவாதலின். அவை இரண்டாமடியே ஈற்றடியாகப் பாடிமுடியுமென. அங்ஙனம் மக்கலத்துக்குப் பொருந்தாவெனக்கொள்க.

கருக. மூன்றளந் தொன்று கொட்டி யதனையென்பது அதனை மூன்றெத் துடைய மட்டத்திலெடுத்து ஒரொத்துடைய ஏகதாளத்திலேமுடித்தென்க.

கருஉ. ஐதமண் டலத்தாலென்பது அழகிய மண்டலநிலையாலென்க.

தேசிக்கூத்தெல்லாம் மண்டலநிலையாதலின், ஐதமண்டலத்தாலென்றார். என் னை? “கொண்ட தேசிப் பகுதி யெல்லா, மண்டல நிலையின் வருதகவுடைத்தே” என்றாராகலின்.

கருஉ. கூடை போக்கியென்பது தேசிக்கு ஒற்றித்தொத்தலும் இரட்டித் தொத்தலுமேயாகலின் அவற்றை ஆடி முடித்தென்க.

இவைகளல்லது இரட்டிக்கிரட்டி வரப்பெறுதென்க.

கரு௩. வந்த வாரம்வழி மயங்கிய பின்றையென்பது முதனடையினும் வாரத் தினும் தேசிக்கூத்தெல்லாம் ஆடிமுடித்தென்க.

முடிக்கை - பண்மாறு.

இனி மார்க்கம் கூறுகின்றது.

கரு௪. ஆறு நாலு மம்முறை போக்கியென்பது பஞ்சதாளப்பிரபந்தமாகக்கட் டப்பட்ட வடுகிலொத்தையும் தேசியிலொத்தைக்காட்டினுற்போல இரட்டிக்கிர ட்டியாகவாடியென்க.

கரு௫-கரு௬. கூறிய வைந்தின் கொள்கை போலப், பின்னையு மம்முறை பேரிய பின்றையென்பது சொல்லிப்போந்த தேசியைப்போல வடுகும்மட்ட தாளமுதலாக ஏகதாளமீறாக வைசாகநிலையிலே ஆடிமுடித்தபின்னென்க.

என்னை? “வைசாக நிலையே வடுகிற்கும் வரையார்” என்றாராகலின்.

கரு௭. பொன்னியல் பூங்கொடி புரிந்துடன் வருத்தெனவென்பது பொன்ன னியன்றதோர் பூங்கொடி கூத்துநடித்தாற்போலவென்க.

கரு௮-கரு௯. நாட்டிய நன்னா ணன்குடைப் பிடித்துச், காட்டின ளாதலி னென்பது தாண்டவம் நிருத்தம் நாட்டியமென்னும் மூன்றகூறுபாட்டினும் நாட் டியுமென்பது புறநடத்தையாகலின், அதனை நூல்களிற்சொன்ன முறைமை வழி வராமல் அவநயித்துப் பாவகந்தோன்ற விலக்குறுப்புப்பதினாவின் நெறிவழுவாமல் ஆடிக்காட்டினுளாதலாலென்க.

அன்றி நாட்டியநன்னால் ..... ளாதலினென்பதற்கு இக்கதையிற்கூறிய முத்தமிழ்வகையும் காட்டினுளாதலினென்றமாம்.

* தேவடிவுகள் மூன்றென்பர் சுத்தாநந்தப்பிராக்ஷமுடையார். மூன்றாவன: உக்கிரம், தருவை, ஆபோகமென்பன. தருவைமென்பது தருமமெனவும், ஆபோகமென்பது ஆயோகமெனவும் பிரதிகளில் வேறுபட்டிருக்கின்றன.

கருசு-கசு௦. காவல் வேந்த, னிலைப்பூங் கோதையியல்பின் வழுமையென் பது அரசன், இம்மாதவியுடைய கூத்துக்கும் பாட்டுக்கும் அழகுக்குமேற்றமுறை மையினால் ஒன்றும் வழுவாமலென்க.

அன்றி, இலைப்பூங்கோதை - அரசனுடையமாலே. அதனால் தன்கூத்தும் பாட்டு மென்னும் இவைமுதலியவற்றினியல்பின் ஒன்றுநீங்காமலென்றமாம். என்சொல் லிய வாறுமோவெனின்,—நாடகமகன் அரங்கேறக்கண்ட அரசன் அவன்மேற் காமக்குறிப்புடையதலியல்பு. அங்ஙனம் மாதவியாடல் பாடல் அழகென்னு மிவைமுதலிய கண்களிப்பக்கண்டும் கேட்டும் கெஞ்சுமழிந்து காமக்குறிப்பியீதார ளும் நாமியனை வராயின் கவைபிறக்குமென்பதுகருதி வரையாளுயினானென்ப தாம். இலைப்பூங்கோதையைத் தலைக்கோற்கு அடையாக்கினுமமையும். இயல்பி னின் - இயல்பினால்.

கசு௧ தலைக்கோ லெய்தியென்பது தன்வரிசைக்குத்தக்கபடியே தலைக்கோற் பெயர்பெற்றென்றவாறு.

கசு௧. தலையரங்கேறியென்பது முன்னரங்குமுதலிய எல்லாமுதன்மையும் பெறுவதற்குக்காரணமாகிய தலையரங்கேறியென்க.

கசு௨ - கசு௩. விதிமுறை கொள்கையி னாயிரத் தெண்கழஞ், சொருமுறை யாகப் பெற்றனளென்பது இந்நாடகக்கணிகையர்க்குத் தலைவரிசை ஆயிரத்தெண் கழஞ்சுபொன் பரிசும்பெறுகை நூல்வழக்காதலின் இவளும் அவ்வாயிரத்தெண் கழஞ்சுபொன் பரிசும்பெற்றாளுன்க.

என்னை? “முட்டில் பாணரு மாடிய மகளிரு, மெட்டொடு புணர்ந்தவா யிரம்பொன் பெறுப” என்றாராகலின். ஒருமுறையாகப் பெற்றனன் - ஒருநாளை க்குப் பரிசுமாகவென்றரசனாற் பெற்றனளென்க. பெறுகை - நினைப்பிடுகையுமாம். ஆயிரம்பரிசும் எண்கழஞ்சு மெய்ப்போகத்துக்குமாக நிச்சயித்தென்க.

கசு௩. அதுவேயென்பது அன்றுதொடங்கி அதுவேபரிசுமானதென்க.

கசு௪. நூற்றுப்பத் தடுக்கி யெட்டுக் கடைநிறுத்தவென்பது நூற்றைப் பதின் மடங்காக அடுக்கி அதன்கடைக்கண்ணே எட்டைநிறுத்தினவென்க.

கசு௫ - கசு௬. வீறுயர் பசும்பொன் பெறுவதும் மாலே, மாலே வாங்குநர் சாலு கங் கொடிக்கென, மான்மர் நோக்கியோர் கூனிகைக் கொடுத்து, நகர நம்பியர் திரிதரு மறுகிற், பகர்வனர் போல்வதோர் பான்மையி னிறுத்தவென்பது வீறுபெற் றுயர்ந்த பசும்பொன்னை விலையாகப்பெறுவது இம்மாலே; இம்மாலேபெற்ற பொன் தந்து இதனை வாங்கிச்சூடுநர் மாதவிக்கு மணமகனாதலமையுமென்றுசொல்லி மான்மோன்ற நோக்கினையுடையாளோர்கூனிகைக்கொடுத்து நகரியிற் பெருந் தெருவிலே விலைக்குவிற்பாணாப் போல்வதோர் பண்பினால் நிறுத்தவென்க.

இவளுக்குப்பரிசுமென்னது மாலேக்குப்பரிசுமென்று மிகுத்துக்கூறினார். வீ றுயர்பசும்பொன் - மாற்றான் உயர்ச்சிபெற்ற பசியபொன்; ஆவது கிளிச்சினை. மாலே - அரசன்பாற்பெற்ற பசும்பொன்மாலே. மாலே - படிக்கட்டளை.

கசு௦ - கசு௨. மாமலர் கெடுக்கண் மாதவி மாலே, கோவலன் வாங்கிக் கூனி தன்னொடு - மணமனை் புக்கென்பது திருமலரென்றசொல்லப்பட்ட தாமரைமலர்

போன்ற கண்ணியுடைய மாதவியுடைய பரிசுமாலையைக் கோவலன்னைப்படுமி
வாணிகன்வாங்கிக் கூனியுடனே அவன்மனையிற்சென்றுபுக்கென்க.

வாங்கிப் புக்கென இயைக்க.

௧௭௨ - ௧௭௪. மாதவி தன்றோ, டிணைவுறு வைகலி னயர்ந்தனன் மயங்கி,
விடுத லறியா விருப்பின னுயினனென்பது இங்ஙனம்புக்க கோவலன் மாதவிதன்
னுடன் மணந்த அப்பொழுதே அயர்ந்தனனாய் மயங்கி அவனை நீங்குதல்கூடாத
விருப்பினையுடையனானென்க.

வைகல் - ஈண்டு ஒருபொழுது. விடுதலறியா - விடாத; ஒருசொல்.

௧௭௫. வடுநீங்கு சிறப்பிற்றன் மனையக மறந்தெனவென்பது குற்றமற்ற
கற்புச்சிறப்பினையுடைய மனைவியையும், மனையையுமறந்தென்க.

ஆடன் முதலியன காட்டல்வேண்டி ஆடலோனும் இசையோனும் இயற்
புலவனும் தண்ணுமையோனும் குழலோனும் யாழோனாகூடி வகுத்தனர்
கொண்டு தொழுதனரேத்த எழுதி வைத்து எடுத்து வகுத்து நாற்றிக் கிடந்த அரங்
கத்துக் கொண்டு ஒழுக்கிப் போக்கி ஆகெனச் செய்து ஏந்தி அணிந்து கொண்டு
இயம்ப ஆர்ப்பச் செய்து கொடுப்ப வைத்தபின் நிற்ப ஏறிப் பொருந்திச் சேர்ந்த
மகளிரும் பொலிய நீங்கப் பாட இசைக்கும்; கருவிகளெல்லாம். நின்றது;
நின்றது; நின்றது; நின்றிசைத்தது; பதினொன்றபோக்கி அம்முறைபோக்கி
வகுத்தெனக் கடைப்பிடித்துக் காட்டினளாதலின், எய்தி ஏறிப் பெற்றனன்;
பெற்று நிறுத்தக் கோவலன்வாங்கி மனைபுக்கு அயர்ந்து மயங்கி மறந்து விருப்பின
னானென்க.

பருந்து நிழலுமென ... ...அடியார்க்குநல்லானென்பான்.

ஒருந்தமிழ்..... ... நிரம்பையர்காவலனே.

காற்றை .. ... சொல்வித்ததே.

அரங்கேற்றுகாதை முற்றிற்று.

நா ன் கா வ து

அந் திமா வஸ ச் சிறப் புச் செய்கா தை.

- ❦ —
- விரிகதிர் பரப்பி யுலகமுழு தாண்ட
வொருதனித் திகிரி யுரவோற் காணே
னங்கண் வானத் தணிநிலா விரிக்குந்
திங்களஞ் செல்வன் *யாண்டுளன் கொல்வெனத்
- 10 திசைமுகம் ட்பசந்து செம்மலர்க் கண்கண்
முழுநீர் வார முழுமெயும் பனித்துத்
திரைநீ ராடை யிருநில மடந்தை
யரசுகெடுத் தலம்வரு மல்லற் காலைக்
கறைகெழு குடிகள் கைதலை வைப்ப
- க0 வறைபோகு குடிகளொ டொருதிறம் பற்றி
வலம்படு தானே மன்ன ரில்வழிப்
புலம்பட விறுத்த விருந்தின் மன்னரிற்
ருழ்துணை ட்துறந்தோர் தனித்துய ரெய்தக்
காதலர்ப் புணர்ந்தோர் களிமகிழ் வெய்தக்
- கரு குழல்வளர் முல்லையிற் கோவலர் தம்மொடு
முழலைத் தும்பி வாய்வைத் தூத
வறுகாற் குறும்பெறிந் தரும்புபொதி வாசஞ்
சிறுகாற் செல்வன் மறுகிற் றூற்ற
வெல்வனை மகளிர் மணிவிளக் கெடுப்ப
- உ0 மல்லன் மூதூர் மாலேவந் திறுத்தென
வினைய ராயினும் பகையரசு கடியுஞ்
செருமாண் டென்னர் குலமுத லாகவி
னந்தி வானத்து வெண்பிறை தோன்றிப்
புன்கண் மாலேக குறும்பெறிந் தோட்டிப்
- உரு பான்மையிற் றிரியாது பாற்கதிர் பரப்பி
மீனா சாண்ட வெள்ளி விளக்கத்
தில்வளர் முல்லையொடு மல்லிகை யவிழ்ந்த
பல்பூஞ் சேக்கைப் பள்ளியுட் பொலிந்து
செந்துகிர்க் கோவை சென்றேந் தல்கு

---

*யாங்குளன்கொவென்றும் பாடம். ட்துணையிழந்தோரென்றும் பாடம்.
†பயந்தென்றும் பாடம்.

- ௩௦ லந்துகின் மேகலை யசைந்தன வருந்த
நிலவுப்பயன் கொள்ளு நெடுநிலா முற்றத்துக் !
கலவியும் புலவியுங் காதலற் களித்தாங்
கார்வ நெஞ்சமொடு கோவலற் கெதிரிக்
கோலங் கொண்ட மாதவி யன்றியுங்
- ௩௫ குடதிசை மருங்கின் வெள்ளயிர் தன்னொடு
குணதிசை மருங்கிற் காரகி றுறந்து
வடமலைப் பிறந்த வான்கேழ் வட்டத்துத்
தென்மலைப் பிறந்த சந்தன மறுகத்
தாமரைக் கொழுமுறி தாதுபடு செழுமலர்
- ௪௦ காமரு குவளை கழுநீர் மாமலர்
பைந்தளிர்ப் படலை பருஉக்கா ழாரஞ்
சுந்தரச் சுண்ணத் துகளொடு மனைஇச்
சிந்துபு பரிந்த செழும்பூஞ் சேக்கை
மந்த மாருதத்து மயங்கினர் மலிந்தாங்
- ௪௫ காவியங் கொழுந ரகலத் தொடுங்கிக்
காவியங் கண்ணாற் களித்துயி லெய்த
வஞ்செஞ் சீறடி யணிசிலம் பொழிய
மென்றுகி லல்குன் மேகலை நீங்கக்
கொங்கை முன்றிற் குங்கும மெழுதாண்
- ௫௦ மங்கல வணியிற் பிறிதணி மகிழாள்
கொடுங்குழை துறந்து வடிந்துவீழ் காதின
டிங்கள் வாண்முகஞ் சிறுவியர்ப் பிரியச்
செங்கய நெடுங்க ணஞ்சன மறப்பப்
பவள வாணுத றிலக மிழப்பத்
- ௫௫ தவள வாணகை கோவல னிழப்ப
மையிருங் கூந்த னெய்யணி மறப்பக்
கையறு நெஞ்சத்துக் கண்ணகி யன்றியுங்
காதலர்ப் பிரிந்த மாதர் நோதக
ஐதுலைக் குருகி னுயிர்த்தன ரொடுங்கி !
- ௬௦ வேனிற் பள்ளி மேவாது கழிந்து
கூதிர்ப் பள்ளிக் குறுங்க ணடைத்து
மலயத் தாரமு மணிமுத் தாரமு
மலர்முலை யாகத் தடையாது வருந்தத்
தாழிக் குவளையொடு தன்செங் கழுநீர்
- ௬௫ வீழ்பூஞ் சேக்கை மேவாது கழியத்
துணைபுண ஈன்னத் தூவியிற் செறித்த

- விணையணை மேம்படத் திருந்துதலின் பெறாஅ
துடைப்பெருங் கொழுநரொ டேற் காலத்
திடைக்குமி மெறிந்து கடைக்குழை யோட்டிக்
எ0 கலங்கா வுள்ளங் கலங்கக் கடைசிவந்து
௮ விலங்கிநிமிர் நெடுங்கண் புலம்புமுத் துறைப்ப
வன்ன மென்னடை நன்னீர்ப் பொய்கை
யார்ப்ப னாறுந் தேம்பொதி நறுவினைத்
தாமரைச் செவ்வாய்த் தண்ணறற் கூந்தற்
எ௫ பாண்வாய் வண்டு நேர்திறம் பாடக்
௧0 காண்வரு குவளைக் கண்மலர் விழிப்பப்
புள்வாய் முரசமொடு பொறிமயிர வாரணத்து
முள்வாய்ச் சங்க முறைமுறை யார்ப்ப
வரவுநீர்ப் பரப்பி னூர்துயி லெடுப்பி
௨0 மிரவுத் தலைப்பெயரும் வைகறை கறு
௩ மரையிருள் யாமத்தும் பகலுந் தஞ்சார்
வினாமலர் வானியொடு கருப்புவி லேந்தி
மகர வெல்கொடி மைந்தன் றிரிதர
நகரங் காவ னனிசிறந் ததுவென.

க - ௨. விரிகதிர் பரப்பி யுலகமுழு தாண்ட
வொருதனித் திகிரி யுவோற் காணேன்

இ - ன். விரிந்த கதிர்களைப்பரப்பித் தொக்க உலகமனைத்தையும் ஒருதிகிரி யானாண்ட விளவில்லாதோனை ஈண்டுகாண்கின்றிலெனென்க.

கதிர் - ஆறும், கிரணமும், முழுதமென்னுமுற்றம்மை தொக்கது. ஒருதனித் திகிரி - ஒப்பற்ற ஒற்றைத்தேராழி, சக்கரமுமாயிற்று, சிலேடை. இவன் ஓராழி யான் ஏழலகையுமாண்டானென்பதாதோன்றத் தேராழியைத் திகிரியென்றார். ஆண்ட ஆழியையுடைய உரவோனெனினுமையும்.

௩ - ௪. அங்கண் வானத் தணிநிலா விரிக்குந்
திங்களஞ் செலவன் யாண்டிளன் கொல்லென

இ - ன். அழகிய இடத்தையுடைய வானின்கண் நல்லநிலாவை விரிக்கும் திங்களாகிய செலவன் எவ்விடத்தன்னானோதானென்றென்க.

அத்து - ஏழனுருபின்கண்வந்த சாரியை. நிலா - ஒளி. அம் - *புறடை யாற்கொள்க. இது பண்புத்தொகைக்கண்வந்தது. திங்களஞ்செலவன் + "கால மூலகம்" என்னுஞ்சுத்திரத்தன், ஞாயிறுதிங்களென்பன உயர்கிணைமேலனவாய்ப்

*தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், புள்ளிமயங்கியல், ௧௧0.

சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், ௫௭.

பால்பிரித்திசையாவெனவும், *^௧“நின்றும் கிசைத்த விவணியல் பின்று” எனவே நின்றமுறைமையானே ஈறபெற்றுநின்று உயர்திணையாயிசைத்தல் இவணியல் பின்றெனவுந் கூறிய ஆசிரியர், †^௨“இசைத்தலு முரிய வேறிடத் தான” எனக் கால முதலாகியசொல் உயர்திணையாயிசைத்தலு முரிய; ஈறுகிரித்து வாய்பாடுவேறுபட்ட வழியென்றாராகலின், ஈறுகிரித்து திங்களஞ்செல்வனென்றாயிற்றென்க. மேலும் ௫ இவ்வாறுவருவனவற்றிற்கும் இதுவே விதிவென்க. கொல் - ஐயம்.

௫ - அ. திசைமுகம் பசந்து செம்மலர்க் கண்கண்
முழுநீர் வார முழுமெயும் பணித்துத்
தினாநீ ராடை யிருநில மடந்தை
யரசுகெடுத்தலம்வரு மல்லற் காலை

க ௦

இ - ன். கடலை ஆடையாகவுடைய பெரிய நிலமடந்தை தன்கொழுநனைக் காணாது திசையாகிய தன்முகநான்கும் பசப்பூர்ப்பட்டு மலர்க்கண்களநீர்வார. மெய்ம்முழுதும்பணித்து நெஞ்சஞ்சுழல்கின்ற இடுக்கட்பொழுதிலென்க.

திசைமுகம் - திக்காகியமுகம். பசந்து - பொன்னிறங்கொண்டு. மலர்க் கண்களநீர்வார - கள்ளென்றும், கண்களென்றமாயிற்று. முழுமெயும் - மெய்முழுது ௧௫ மென்முறாமுக. பணித்து - பனிகொண்டு; பனியென்பதொருநோயுமுண்டு; அது குடநாட்டுவழக்கு; பணிப் பெய்யப்பட்டு என்றபடி. அரசு - தன்கொழுநனாகிய பசுவோன். அரசென்பதனை, ‡^௩“குடிமையான்மை” என்னுஞ்சூத்திரத்த ‘நிலையின வாயினும்’ என்பதனான்முடிக்க. கெடுத்த - காணப்பெறுது; §^௪“எற்கெடுத்திரங்கி” என்றும்போல, அலம்வரும் - சுழலும். அல்லற்காலை - இடுக்கட 2.0 பொழுதில். பசந்தென்றார், மாலைக்காலத்துப்பரந்த பச்சைவெயிலை; ||^௫“செல்சுடர்ப் பசுவெயிற் றோன்றி யன்ன” என்றார் மதுரைக்காஞ்சியினும். இக்காலத்து இதனைக் காடுகிழாள்வெயிலென்ப. செம்மலர்க்கண்கண்முழுநீர்வாரவென்பதற்குச் செம்மலரிடமெல்லாம் கள்ளாகியநீர் முழுதும்வாரவெனவும், சிவந்த மலர்போலும் கண்களிரண்டும் நீர்வாரவெனவும் சிலேடைப்பொருண்மைகாண்க. பணித்தென் 2.௫ பது பனியென்னுநோய்கொண்டென்றும், நடுங்கியென்றமாயிற்று; அக்காலத்துப் பணிப் பெய்யுமாகலின்.

௯ - க2. கறைகெழு குடிகள் கைதலை வைப்ப

வரைபோகு குடிகளொ டொருதிறம் பற்றி

*தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், ௫அ.

† “ ” ” ” ” ௫க.

‡ “ ” ” ” ” ௫ச.

§மணிமேகலை, ஐந்தாவது மணிமேகலாதேய்வந்தோன்றியகாதை: “வார்துழல் வேந்தே வாழ்களின் கண்ணி, தீநெறிப் படரா நெஞ்சினை யாகுமதி, யீங்கிவடன்தோ டெய்திய காரணம், வீங்குநீர் ஞால மான்வோய் கேட்டருள், யாப்புடை யுள்ளத் தெம்மனை யிழந்தோன், பார்ப்பன முதுமகன் படிம வுண்டியன், மழை வளந் தருஉ மழலோம் பாணன், பழவினைப் பவத்தாற் பிழைமண மெய்தி, யெந் கெடுத்திரங்கி.”

||பத்துப்பாட்டு, சு.நீதுரைக்காஞ்சி, சகக.

வலம்பட்டி தாணை மன்ன நிலவழிப்

புலமபட விறுத்த விருந்தின் மன்னரின்

இ - ன். தம் பெயருக்குவருமிறையையறிந்த பொருந்தியிறக்கும் இறைக்குடி
கன் தயரமுற அங்ஙனமிருது குறம்புசெய்யும் வில்லேருழுவரை ஒருதலையாகப்பற்ற
ரு வெற்றிபொருந்திய தாணைமன்னரில்லாத இடமறிந்து அவர்நிலமெல்லாங்கெடும்படி
புதிதாக வந்துவிட்ட குறுநிலமன்னரைப்போலவென்க.

கறை - கடமை ; * “கறைபன் னீராண் டென்விடுமின்” என்றார் சிந்தாமனை
யினும். கெழு - † “முடிசெழுவேந்தர்” என்பதனுள் முடித்தாம். தயரமுற,
லென்னும் பொருணிகழ்ச்சியைத் தலைமேற் கைவைக்கவென்னும் தொழினிகழ்ச்சி
க௦ யார் கூறினார் ; ‡ “கையால் வயிறதுக்குவார்” என்றும்போல. அறைபோதல்
சீழறுத்தல். ஒடு - ஐ. வலம் - வெற்றி. இல்வழி - இல்லாதகாலத்தே ; இட
பொருள் காலத்தோடு மயங்கிற்று. புலம் - அவர்நிலம். இறுத்த - வந்துவிட்ட
§ “சேனை யிறுத்தவாய் போல” என்றாகலின். விருந்து - புதுமை.

கக - ௨௦. தாழ்துணை துறந்தோர் தனித்துய ரெய்தக்
௪௫ காதலர்ப் புணர்ந்தோர் களிமகிழ் வெய்தக்
குழல்வளர் முல்லையிற் கோல்லல் தம்மொடு
மழலைத் தம்பி வாய்வைத் தூத
வறுகாற் குறும்பெறிற் தரும்புபொதி வாசஞ்
சிறுகாற் செல்வன் மறுகிற் தூற்ற
2௦ வெல்வனோ மகளிர் மணிவிளக் கெடுப்ப
மல்லன் மூதூர் மாலைவன் திறுத்தென

இ - ன். தம்மனத்திறந்தற்கிய கொழுநர்தம்மைப் பிரிந்திருக்கின்றமகளிர்
கறைசெழுருடிசுனைப்போல ஒடுங்கித் தயரமுறத் தங்காதலரைப் புணர்ந்திரு
தின்றமகளிர் அறைபோகு குடிசுனைப்போலத் தருக்கி மகிழ்ந்து இன்பமுறக் குடி
2௫ விலேவளர்கின்ற முல்லையென்னும்பண்ணிலே கோவலரும் குழவிலே வளர்கின்ற
முல்லையிலே தம்பியும் வாய்வைத்துத் தரும்புகள் உள்ளடக்கிய வாசத்தை

* சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம் ௨௪௪ : “கறைபன் னீராண் டென்விடு
மின் காமர் சாலை தளிரியுமின், சிறைசெய் சிங்கம் போன்மடங்கிச் சேரா மன்னர்
சினமழுங்க, வுறையுங் கோட்ட முடன்சீமி நெண்பொற் குன்றற் தலைதிறந்திட்
முறைவன் சிறுவன் பிறந்தானென் நேற்பார்க் கூர்தோ றுய்த்தீமின்.”

† பதிகம், சுக. [௨௫ - ம பக்கம்.]

‡ சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், ௨௪௬ : “கையார் வளைகள் புடைத்
திரங்குவார் கதிர்மூலை மேலாரம் பரித்தலறுவார், கெய்யார் கருங்குழன்மேன் மாலை
சிந்தி நிலத்திடுவார் நின்று திருவில்வீசு, மையார் கடிப்பிணையும் வாரகுழையுங்
களைந்திடுவார் கையால் வயிறதுக்கீதவா, காயாவோவென் மறுவார் வேந்தன்செய்த
கொடுமை கொடிதென்பார் கோல்வனையினார்”

§ கலித்தொகை, முல்லைக்கலி, ௮ : “இகல்வேந்தன் சேனை யிறுத்தவாய்
போல.”

தரு - சா; தொல் . எ ச் ச . சூ . சூசு - ந . பத்
உ அ ச , இ - கொ . சூ . சூசு - மே
ப்த . சூசு .

இடையிடையேயுக்கு வன்கேளுன்னுதபடி. கடித்தோட்டித் தென்றலஞ்செல்வன்
அதனை மறுகெல்லாந்துற்ற ஒளிவளையையுடைய மகளிர் இருவகைவிளக்குமெய்யே
வளமிக்க மூதூர்க்கண்ணே விருந்தின்மன்னாப்போல மாலையென்னுக்குறம்பு
வந்துவிட்டதாகவென்க.

தாழ்தல் - தங்குதல். துணை - தோட்டுணையென்றமாம். களிமகிழ் - வினைத்
தொகை. குழல் - ஊதுக்குழலும், மயிரும். முல்லை - மலரும், பண்ணும். முல்லையில்,
சாரியைநிற்ப உருபுதொக்கது. தும்பி - வண்டில் ஒருசாதி. ஊதுக்குழலினும்
முல்லையினும் கோவலரோடு தும்பி வாய்வைத்துதவெனினுமமையும். இது
கிரானிறை. ஊதுதலும், கோவலர்க்கும் தும்பிக்கும்பொது. எல் - ஒளி. மல்
லல் - வளன். அறுகாலைக் குறும்பென்றார், தென்றல் தளிர்ப்பித்தும், பூப்பித்தஞ்
செய்ய அவற்றைத் தான்புகுந்துண்டலான். சிறுகாற்செல்வனென்பதை முற்
கூறியவாற்றான்முடிக்க.

அல்லற்காலை விருந்தின்மன்னரில் தனித்துயரெய்தக் களிமகிழ்வெய்த வாய்
வைத்துத் துறந்துற்ற மணிவிளக்கெடுப்ப மாலை வந்திறுத்தெனவென்க.

உக - உசு. இனைய ராயினும் பகையரசு கடியுஞ்
செருமாண் டென்னர் குலமுத லாகவி
னந்தி வானத்து வெண்பிறை தோன்றிப்
புன்கண் மாலைக் குறும்பெறிந் தோட்டிப்
பான்மையிற் றிரியாது பாற்கதிர் பரப்பி
மினர சாண்ட வெள்ளி விளக்கத்து

இ - ன். தாம் பிராயத்தான் இனையராயினும் பகைவேந்தரை முற்றக்கடிய
வல்ல செருவின்மேம்பட்ட தென்னர்குலத்திலே முதற்றோன்றதலாலே அந்திப்
பொழுதே செவ்வானினிடத்தே வெண்பிறை தான்றோன்றி வருத்தத்தைத்தரும்
மாலையாகிய குறும்பையெறிந்து ஓட்டி அரசியலிற்றப்பாது தனது வெள்ளிய
கதிராகிய புகழைப்பரப்பிச் சந்திரன் காட்டையாண்ட வெண்மையையுடைய
விளக்கத்திலேயென்க. 20

தென்னர் குலமுதலாதலினென்பதற்குத் தென்னர்குலத்திற்கு முதலாகை
யாலேயெனினுமமையும். சோமகுலத்தென்னனென்னுது தென்னர்குலச்சோம
னென்றார்; அவன், அளியிடுதலுது வலியினும் தெறலினும் ஒவ்வாமையானும்
குறையும் நிறைவும் மறுவுமுடைமையானும் இவர்க்கு அவை இன்மையானும்
உயர்ச்சிகோக்கி. பிறை தென்னர்குலமாதலின், வளவர் குலத்து இரவியாண்ட
நிலமழிய வந்துவிட்ட மாலைக்குறும்பை எறிந்து ஓட்டி ஆண்டதென்க. அன்றி
ஓட்டித் தான் மீளிராச்செய்க்கை ஆண்டதெனினுமமையும். அந்தி - மாலைப்பின்
பொழுது. வானாது வானத்துப்பிறையென்னுது வெண்பிறையெனப் பண்படுத்
தமைவான், *எடுத்தமொழி இனஞ்செப்பிச் செவ்வானத்து வெண்பிறைதோன்றிய ௩௫
தென்பதாயிற்று. புன்கண் - வருத்தம். மாலைபைக் குறும்பென்றார்; இடை,
நின்றகாலத்துப் புகுந்து வருத்துதலின். குறும்பெறிந்தோட்டி - குறும்பை அறுத்
தோட்டி. பான்மையிற்றிரியாது - அரசியலின்வழாது. பாற்கதிர் - பால்

* தொல்லாப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம். ௧௦.

போலுங்கிர். அதற்குப் புகழெனவும் ஒருபொருடோன்றும். மீனாசு - சந்திரன்; உடுபதியென்பவாதலின். அன்றிமீனிராச்சியமெனினுமமையும்.

உள-௩௪ இவ்வளர் முல்லைபொடி மல்விகை யவிழ்ந்த
பல்பூஞ் சேக்கைப் பள்ளியுட் பொலிந்து
செந்துகிர்க் கோவை சென்றேற் தல்கு
லந்துகின் மேகலை யசைந்தன வருந்த
நிலவுப்பயன் கொள்ளு நெடுநிலா முற்றத்துக்
கலவியும் புலவியுங் காதலற் களித்தாங்
கார்வ நெஞ்சமொடு கோவலற் கெதிரிக்
கோலங் கொண்ட மாதவி யன்றியும்

இ - ன். முல்லைபொடி மல்விகையும் ஒழிந்த தாழிக்குவளைமுதலிய பலபூவும்
அவிழ்ந்த பள்ளியிடத்தே பொலிவுபெற்று அழகேந்திய அல்குறன்னிடத்தில் துகில்
செல்லப்பட்டிச் செந்துகிர்க்கோவையாகிய மேகலை அசைந்தனவாய் இரங்காநிற்க
நிலாவினது பயனைக் கொள்ளுதற்குக்காரணமாகிய உயர்ந்த நிலாமுற்றத்தின்கண்
தஞ்சை தன்காதலனுக்கு ஒருகாற் கலவியையும் மறுகாற் புலவியையும் மாறியளித்து
அவ்விடத்து ஆர்வமிக்க நெஞ்சத்தோடு கோவலனை எதிரேற்றமுயங்கி அம்முயக்கத்
தால் முன்குலைந்த ஒப்பினையைப் பின்னும் வேட்கைவினைக்குங்கோலமாக அக்
கோலத்தினைத் திருத்திய மாதவியும் அவளன்றியுமென்க.

இவ்வளர் - மனைவளர். ஒடு - என்னொடு. சேக்கைப்பள்ளி - சேருஞ்சயனம்.
௨௦ துகிர்க்கோவை - பவளக்கோவை. துகின்மேகலை - துகின்மேற்குழந்தமேகலையென்
பாருமுளர். அசைந்தனவருந்த நிலவுப்பயன் கொள்ளுமென இடக்கரடக்கிக்
கூறினார். எதிரியெனவே முயக்கங்கூறினார். இனிச் சென்று, அகன்றெனச்
செல்லுதல் அகறலாக்கி, அகன்றேந்தல்குவிடத்துத் துகின்மேற்குழந்தமேகலை
அசைந்தனவாய் இரங்கவெனினுமமையும். மேகலை - பவளக்கோவை எட்டினார்
௨௨ செய்தது. * “என்கோவை மேகலை காஞ்சி யெழுக்கோவை” என்றாராகவின்.
† “தவறும் புதல்வரை யொருகையாற் றழிஇப், பவழஞ் சேர்ந்த பல்கா முல்குலர்”
என்றார் கதைபினும்.

வினக்கத்திலெபொலிந்து அளித்து எதிரிக் கோலங்கொண்ட மாதவியென்க.

அவிழ்ந்த பூஞ்சேக்கையெனவே செவ்வியும், பொலிந்தெனவே அழகும்
௨௩ இளமையுங்கூறிற்று.

* “என்கோவை மேகலை காஞ்சி யெழுக்கோவை, பன்கொன் கலாபம் பதி
னாறு - கன்கொன், பருமம் பதினெட்டு முப்புத் திரண்டு, விரிசிகை யென்றுணர்ந்
பாற்று.”

† பேருங்கதை, உஞ்சைக்காண்டம், ௪௩ - வது ஊர்தீயிட்டது: “தவறும்
புதல்வரை யொருகையாற் றழிஇப், பவழஞ்சேர்ந்த பல்கா முல்குல, ரவிழ்ந்த பூ
துகில்லக்கையி னசைஇ, ஈகைப்பூங் கோதையொடு நான்ந் கூடந்தற்கு, மிகைக்கை
காணுது புனைத்தி யெறிப்பப், படைத்தோன் குற்ற மெடுத்துறா யிதற்கென, வந்தித்
தேவ ன்ருனென வயன்மனைப், பொங்குநீர்ப் பொய்கைப் புக்கன ரொருசார்.”

௩௫-௩௬. குடதிசை மருங்கின் வெள்ளயிர் தன்னொடு
குணதிசை மருங்கிற் காரகி றுறந்து

இ - ன். மேற்றிசையிடத்தண்டான அனைமுறியோடே சீழ்த்திசையிடத்துண்
டான அனைமுதலியவற்றூற் புணக்கும்புகையைத்திறந்தென்க.

குடதிசையிர் - யவனதேசத்து அயிர். அயிர் - கண்டசருக்கரை, குணதிசை
யில்; காரகில். குடதிசை, குணதிசை; வெள்ளயிர், காரகிலென்பவற்றுட்
செய்யுளின்பமும் அலங்காரமுமுணர்க. அகிலென்றது ஆகுபெயரார் புண்கைய.
*“இருங்கா முகிலொடு வெள்ளயிர் புண்கப்ப” என்றார் நெடுநல்வாடையினும்.
புண்கயுறுப்பு ஆறுளவாகவும் தலைமைபற்றி இவ்விரண்டினையுங் கூறினார்.

௩௭-௩௮. வடமலைப் பிறந்த வான்கேழ் வட்டத்துத்
தென்மலைப் பிறந்த சந்தன மறுக

இ - ன். வடதிசைக்கண்ணதாகிய இமயமலைக்கட்பிறந்த சிலாவட்டத்தினே
தென்றிசைக்கண்ணதாகிய பொதியமலையிற்பிறந்த சந்தனஞ்சுழலவென்க.

வான்கேழ்வட்டம் - மிக்க ஒளியையுடைய சிலாவட்டம். †“வடவரை தந்த
வான்கேழ் வட்டம்” என்றார் பெருந்திறநீச்சியினும். மறுக - சுழல; அரைக்கவென்ற த
படி. அகிறுறந்த சந்தனமறுகவென்க. இவற்றின் விரோதமுமுணர்க.

௩௯-௪௦. தாமரைக் கொழுமுறித் தாதுபடு செழுமலர்க்
காமரு குவளைக் கழுநீர் மாமலர்ப்
பைந்தளிர்ப் படலைப் பருஉக்கா ழாரஞ்
சுந்தரச் சுண்ணத் துகளொடு மனைஇச்
சிந்துபு பரிந்த செழும்பூஞ் சேக்கை
மந்த மாருதத்து மயங்கினர் மலிந்தாங்
காவியங் கொழுந ரகலத் தொடுங்கிக்
காவியங் கண்ணுற் களித்துயி லெய்த

20

இ - ன். தாமரைக்கொழுமுறியினையும், அதன் மலரினையும், குவளையையும், 2௫
கழுநீர்மலரினையும், பச்சிலையுடனே கலந்துதொடுத்த படலமாலையுடனே கோவை
யுற்ற பருமுத்தமும் நிறத்த சுண்ணத்தோடு சிந்திக் கலந்தகிடந்த வளவிய பூஞ்
சேக்கையிடத்து அங்ஙனம்புணர்ந்த உபகரணப்புணர்ச்சியுறுதியில் மயங்கியமக
ளிர் தென்றலான்மயுக்கந்தீர்த்து தங்காதன்மிகுதியான் மயங்கித் தமதாலிபோலுங்
கொழுநர்மார்பிடத்தே காவிபோலும் கண்மலர்களைப் பொருந்தவைத்து இன்பக்
களியான அனந்தல்கூடவென்க.

கொழுமுறி - இளந்தளிர். காமம்வருமென்பது வீகாரத்தார் காமருவென
கின்று கண்டார்க்கு விருப்பம்வருமென்பதாயிற்று. காண்வரு பாடமாயிற் காட்சி

* பத்துப்பாட்டு, நெடுநல்வாடை, ௫௫ - ௫௬. “தண்ணறுத் தகர முளரி
சொருப்பமைத், திருங்கா முகிலொடு வெள்ளயிர் புண்கப்ப.”

† “வடவர் தந்த வான்கேழ் வட்டம்” என்றார் நெடுநல்வாடையினும். [௫௬.]

வருமென்க. குவளை - நீலோற்பலம். மா - நிறம். பைந்தவிர் - பச்சிலை. படலை - இலைத்தொடையுடைய. பருஉக்காழாரம் - பருமுத்துவடம். சுந்தரம் - நிறம். அனைஇ - கலந்து. சிந்துபு அனைஇயென மாறுக. மயங்கினர்மலிந்து - மயங்கினராய்க்காதன் மிக்கெனினுமமையும். ஆங்கு - அங்கனம். களித்துயில் - இன்பத்துயில்,

சு எ-ருள. அஞ்செஞ் சேறடி யண்சிலம் பொழிய
மென்றுகி லல்குண் மேகலை நீங்கக்
கொங்கை முன்றிற் குங்கும மெழுதான்
மங்கல வணியிற் பிறிதணி மகிழாள்
கொடுங்குழை துறந்து வடிந்துவிழ் காதின

சு 0 டிக்கள் வாண்முகஞ் சிறுவியர்ப் பிரியச்
செங்கய நெடுங்க ணஞ்சன மறப்பப்
பவள வாணுத நிலக யிழப்பத்
தவள வாணகை கோவல னிழப்ப
மையிருங் கூந்த நெய்யணி மறப்பக்

சு ௫ கையறு நெஞ்சத்துக் கண்ணகி யன்றியும்

இ - ன். சேறடி தன்னையணியுஞ்சிறப்பைச் சிலம்பு பெருதொழிய, அல்குல் தன்னையணியுஞ்சிறப்பை மேகலை பெறுதானீங்க, முகம் தன்னையணியுஞ்சிறப்பைச் சிறுவியர் பெறுதுபிரிய, சிவந்து நெடிதான கயல்போலுங்கண் தன்னையணியுஞ் சிறப்பை அஞ்சனம் பெறுதமறப்ப, துதல் தன்னையணியுஞ்சிறப்பைத் திலகம்
2 0 பெருமவழிப்ப, தன்னைக்கூடினாற்பெறுந் தவளவாணகையைக் கோவலன்பெறுது இழப்ப, தன்னை அணிந்தாற்பெறுந் கூந்தலின்மணத்தைப் புழுகுநெய் பெறுதமறப்ப, இவை இவ்வனமாமபடி தான் எழுதாளாய் மகிழாளாய்க் காதினளாய்க் கையற்ற நெஞ்சத்தைபுடைபளாடிய கண்ணகியும், அவனன்றியுமென்க.

துதல் - அல்குற்கு அடை; * “துப்புறழ் தொண்டைச் செவ்வாய்” போல
2 ௫ நின்று. மேகலை - எண்கோவை. கொங்கைமுன்றில் - முலைமுற்றம். மங்கல வணியிற் பிறிதணி - மங்கலவணியின் வேறுவணி. கொடுமை - வளைவு. வடிந்து வீழ்காதினளென்பது அணியாமையினும் பிறந்த அழகு கூறிற்று. வியர்ப்பிரிய - விகாரம். அன்றி வியர்ப்பு இரியவெனினுமமையும். இரிதல் - நீங்குதல். நெய் - புழுகுநெய். ஒழிய நீங்கப் பிரிய மறப்ப இழப்பவெனப் பரியாய வாய்பாட்டான்
௩ 0 வந்து இழப்பவென்னும் பொருளவாயின, இவ்வீனயெச்சங்களை எழுதான் மகிழாள் காதினளென்னும் குறிப்புவினைப்பெயரானமுடித்து இப்பெயர்க்குப் பன் பொட்டுவிரித்து இவற்றைக் கையற்றவென்னும் பெயரெச்சத்தோடுமுடித்து இப் பெயரெச்சத்தை நெஞ்சென்னும் பெயரோடுமுடித்து இதனையுடைய கண்ணகியென்க. இனித் தவளவாணகை கோவலனிழப்பவென்பதனை அவன்பிரிய

* சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், எய, “துப்புறழ் தொண்டைச் செவ்வாய்த் தோழியர் காமத் தாதி, நெப்பவொன்றாதி யாக வாயிரத் தோரெட் டுருச், செப்பித்தஞ் செம்பொ னல்கு னலம்வரை வின்றி விற்கு, மூப்பமை காமத் துப்பி னவரிட முரைத்த மன்றே.”

வென்பதாம்; ஆகவே இவ்வுறப்புக்கள் அவன்பிரிவுக்கு உடம்பட்டனவென்று முனிந்து ஒழிய நீக்க இரிய மறப்ப இழப்ப இகற்றோடு குழையுந் தறந்தகாதினன் எழுதான் மகிழாளாதலான் இவையும் பயனிழப்பத் தானும் அழகும் இன்பமுமிழத்தலாற் கையற்றொஞ்சினையுடைய கண்ணகியெனவுடைப்பினுமமையும்; * “அருங்கல.....அதுக்கினன்” எனவும், † “மஞ்சகுழ்.....சீறினான்” எனவும் சிந்தாமனியினுக்கறிஞராகலின்.

ருஅ-எக. காதலர்ப் பிரிந்த மாதர் நோதக

ஐதுலைக் குருகி னுயிர்த்தன ரொடுங்கி

வேனிற் பள்ளி மேவாது கழிந்து

கூதிர்ப் பள்ளிக் குறுங்க ணடைத்து

க௦

மலயத் தாரமு மணிமுத் தாரமு

மலர்முலை யாகத் தடையாது வருந்தத்

தாழிக் குவளையொடு தன்செங்கழுநீர்

வீழ்ப்பூஞ் சேக்கை மேவாது கழியத்

துணையுண ரன்னத் தூவியிற் செறித்த

க௮

விணையணை மேம்படத் திருந்துதுயில் பெறாது

துடைப்பெருங் கொழுநொடு டேற் காலத்

திடைக்குமி மெறிந்து கடைக்குழை யோட்டிக்

கலங்கா வுள்ளங் கலங்கக் கடைசிவந்து

விலங்கிநிமிர் நெடுங்கண் புலம்புமுத் துறைப்ப

௨௦

இ - ன். அங்ஙனம் கையற்ற கண்ணகியென்றியும், தங்காதலணைப்பிரிந்த மாதர் பிரிவால் துன்பமுறுதலானே ஊதுகின்ற துருத்தியின் உலைமுக்குப்போல அழலெழுவயிர்த்தனராய்ச் செருக்கடங்கி இவ்வளவேனிற்காலத்திற்கமைந்த நிலா முற்றத்தின்மேவாதொழிந்து கூதிர்க்காலத்திற்கமைந்த இடைநிலத்து ஒடுங்கி ஆண்டுத் தெற்றலுநிலவுமபுகாமற் சாளரக்கண்களையடைத்துச் சந்தனமுழுத்தம் ௨௮ ஆகத்துமுலையில் அடையப்பெறாது வருந்தக் குவளை செங்கழுநீர்முதலிய குளிர்ந்த மலர்கள் தாம்வரும்பிய பூஞ்சேக்கையிற் பள்ளித்தாமமாய் மேவப்பெறாமல் வருந்தத் தன்சேவலோடுபுணர்ந்த அன்னப்பேடை அப்புணர்ச்சியான் உருகியுதிர்ந்த வயிற்றின்மயிர் எஃகிப்பெய்த பல்வகையுணைமீதே மேன்மைபெறத் தங்கொழுநகலத்தே துயிலும் களித்துயிலைப்பெறாமல் அவரோடு முன்பு ஊடிய ௩௦ காலத்து இடைநின்ற குமிழையெறிந்து கடைநின்றகுழையைத்தூர்த்து பெருமை

* சீவகசிந்தாமணி, பதுமையாரிலம்பகம், ௨௦௪. “அருங்க லக்கொடியன்னவ னேகினு, னிருந்திவ் வாகத் தெவன்செய்விர் நீரோடு, மருங்கு லேவ வளர்ந்த வனமுலைக், கருங்கண் சேந்து கலங்க வதுக்கினன்.”

† சீவகசிந்தாமணி, பதுமையாரிலம்பகம், ௨௦௮. “மஞ்ச குழ்வணா மார்பனைக் காணிய, தஞ்ச லோம்புமி நென்னவுந் தஞ்சினீ, ரஞ்ச னத்தொடு மையணி மின்னென, நெஞ்சி லீனெடுங் கண்மலர் சீறினான்.”

நோதக - கண்டார்க்கு நோவுதக. ஊதுலைக்குருகு - துருத்தி; வெளிப்படை.
 ௫ அலர்தல் - பார்த்தல். ஆகத்துமுலையென்க; முலையாகமுமாம். கழிபுவென்பது
 ஈண்டு வருந்தவென்பதாயிற்று. துணை - சேவல். தூவி - மயிர். இணையினை -
 பல்வாண அணை; “ஐத்துமுன்றிடுத்த” என்றாகலின். திருத்துதையில் - முற்
 கூறிய களித்துதில். உடைப்பெருங்கொழுநர் - தங்கையுடைய பெரியகொழுநர்.
 ஊடற்காலத்து - முன்ஊடுங்காலங்களில். கலங்காவுள்ளம் - பெருமையும் உரனு
 தம் முடையவுள்ளம். விலங்கிமிர் - குறுக்கிட்டுப்பிறழும். நிமிர்கெடுங்கண் - வினைத்
 தொகை. புலம்புமுத்து - துன்பக்கண்ணீர்; உவகைக்கண்ணீருமுண்டாகலின்.
 புலம்பு - தனிமைஆமாம். உறைப்ப - உகுப்ப.

யாம்ப னாறுந் தேம்பொதி நறுவினாத்
தாமரைச் செவ்வாய்த் தண்ணறற் கூந்தற்
பாண்வாய் வண்டு நேர்திறம் பாடக்
காண்வரு சுவலோக் கண்மலர்விறிப்ப

26 ஆம்பல் - வாங்கு அடை : † “ தப்புறத் தொண்டைச் செவ்வாய்” பேரல; பண்ணுமாம். நாரும் - தோன்றும்; ‡ “ அருமணி மரகதத் தங்க னூறிய” எனச் சிந்தாமணியினும், § “ மரகத மணிக்கயத் தங்க னூறிய, வழுனிற் பொன்னித் தூயிரம் விரித்த” எனக் கதையினுள்ளுருங்குநிரலாகலின். தேம் - இனிமையும்,

“ ” ” கருசு. அருமணி மாகதத் தங்க ணறிய,
வெயிரிறப் பொன்னித ழேக்து தாமனாத், திருமக ளிவனெனத் திலக வெண
ருடைப், பெருமகன் கோயிலுட் பேதை வைகுமே.”

உதயணங்குலத.

எருது : மறன், பத். கருக.

தேனும். நறவினா - கல்மணம். பாண் - பாண்சாதி. கேர்திறம் - கேர்த்திறம்; ஆவது புறநீர்மை. அது, பாலைப்பண்ணின்றிறமைத்தன் ஒன்றென்க; எண்ணி "தக்கராக கேர்திறம் கார்தார பஞ்சமமே, துக்கம் கழிசோம ராகமே - மிக்கதிறம் - காத்தீர மென்றைந்தும் பாலைத்திறமென்றார், பூந்தா ரகத்தியனார் போர்து" என்ப வாகலின். குவணிக்கண்மலர் - குவணியாகிய கண்மையுடையமலர்; குவணிக் கண் டு மலருமாயிற்று. விழித்தல் - மலர்தலும், கண்விழித்தலுமாயிற்று. இனித் தேம் பொதி நறவினாத்தாமனாகிய ஆம்பனறும் செவ்வாயெனினுமமையும். இனிப் பெண்பாலாதலிற் புண்டோற்றுவாயென வாய்க்கடையாக்கலுமொன்று. பாணைப் பாட்டாக்கி வண்டின்வாய்க்கு அடையாக்கினுமமையும். பாட விழிப்பவென இயையும். அன்னமென்பதுநல் விழிப்பவென்னுந்துணையுக்கூறியவிலை உரு கு ௦ வகமென்னுமலங்காரமென்றன்க.

எள-அசு. புள்வாய் முரசுமொடு பொறிமயிர் வாரணத்து

முள்வாய்ச் சங்க முறைமுறை யார்ப்ப

வுரவுநீர்ப் பரப்பி னூர்துயி டெடுப்பி

யிரவுத் தலைப்பெயரும் வைகறை காறு

கடு

மனையிருள் யாமத்தும் பகலுந் தஞ்சார்

வினாமலர் வாளியொடு கருப்புவில் லேந்தி

மகர வெல்கொடி மைந்தன் றிரிதர

நகரங் காவ னனிசிறந் ததுவென

இ - ன். பொய்கை கண்மலர்விழிப்பப் புள்ளொலியாகிய முரசுடனே கோழி 2 ௦ யும் சங்கமும் முறைமுறையார்ப்பக் கடல்போலும் பரப்பையும் ஒலியையுமுடைய ஊரூர்த்தயிலெழுப்பி அல்லற்காலை வந்துபுக்க இருள் இவ்விடத்தாநின்றநீங்கும் வைகறையாமமளவும் முன்சென்ற அனையிருளினும் ஓர்யாமத்தினும் அனையாமத் தினும் ஒருகணப்பொழுதுத்துஞ்சாராம்படி காமன் ஏந்தித் திரிதருதலானே இந் நகரம் மிகவும் காவல்சிறந்ததென்க.

2 6

*“நடுநான் யாமத்தும் பகலுந் தஞ்சான்” என்றார் புறத்தினும். †“கைச் சிலை கணையோ டேந்திக் காமனிக் கடையைக் காப்பான்” என்றார் சிந்தாமணி யினும். முள்வாய் - கூர்த்தவாய். முறைமுறையார்ப்ப - தத்தம் இனமாயினார்ப்ப.

* புறநானூறு, கஅஅ: “தென்கடல் வளாகம் பொதுமை யின்றி, வெண் குடை நிழற்றிய வொருமை யோற்கு, நடுநான் யாமத்தும் பகலுந் தஞ்சான், கடு மாப் பார்க்கும் கல்லா வொருவற்கு, முண்பன நாழி யுடுப்பன விரண்டே, பிறவு மெல்லா மோரொக் கும்மே, செல்வத்துப் பயனே யீத, றுய்ப்பே மெனினே தப் புர பலவே.” மதுரைக் கணக்காயனாரமகனார் நக்கீரனார் பாடியது.

† சீவகசிந்தாமணி, கரமஞ்சரியாரிலம்பகம், கசு. “பச்சிலைப் பட்டு முத்தும் பவனமு மிமைக்கு மல்கு, னச்சிலை வேற்கண் மாதர் நகைமுக முறவன் மாத்தி, யிச்சையுந் குறிப்பு நோக்கி யெய்வதே கரும மாகக், கைச்சிலை கணையோ டேந்திக் காமனிக் கடையைக் காப்பான்.”

இன் - உவமவுருபு. * “துயிலெடை” என்பவரவின், எடுப்பியென்றார்; பிரித் தார்க்கும் புணர்ந்தார்க்குத்துயிலின்மை காமனால் வருதலின். இரவு தலைப்பெயரு மென்பதனை இரவுத்தலையென்றார்; † “கிளந்தவல்ல” என்னுமதிகாரப்புறனடை யால்; “தடவுத்திரை” போல வல்லெழுத்துப்பெற்றது. தலை - இடம். ‘பெய ரு’ - நீங்கும். காறும் - அளவும். அனாயிருள் - இரண்டாம் யாமம். யாமம் - ஓர் யாமம். அனாயிருள்யாமம் - உம்மைத்தொகை; இருபெயர்க்கண் வந்தது. பகல் - அனாயாமம். ‡ “மற்றை யாமம் பகலறக் கழிப்பி” என்றார் மதுரைக்காஞ்சி யுள்ளும்; பருத்தலிற் பகலாயிற்று. நனி - மிகுதி. இனித் தஞ்சானென்றபாட மோதிக் காமன் தஞ்சானாய்த்திரிதருதலின், நகரம் காவல்சிறந்ததெனினுமையும்.

த ௦ ஆர்ப்ப எடுப்பித் தலைப்பெயரும் வைகறைகாறும் தஞ்சாரம்படி காமன் வந்தித் திரிதருதலான் நகரம் காவல் மிகச்சிறந்ததென்க.

என் - அசை. இது முதல் ௩௫ இறுதியாக அளவடியான்முடிதலின், நிலை மண்டில ஆசிரியப்பா.

கூடினார் பாணிழலாய்க் கூடார்பால் வெய்யதாய்க்
த ௫ காவலன் வெண்குடைபோற் காட்டிற்றே - கூடிய
மாதவிக்குங் கண்ணசிக்கும் வானூர் மதிவிரிந்து
போதவிழ்க்குங் கங்குற் பொழுது.

பருந்து நிழலுமென... ...அடியார்க்குநல்லானென்பான்.

ஒருந்தமிழ் ... ...நிரம்பைபர்காவலனே.

2 ௦ காற்றை ... ...சொல்வித்ததே.

அந்திமாலச்சிதப்புச்செய்காதை முற்றிற்று.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையல், ௩௬. “ஞ் த ரேத் திய துயிலெடை நிலையும்.” “பயில்பும் பள்ளித் துயிலெடை மாக்கன்” என்றார் பெருங்கதையிலும், வத்தவகாண்டம், கறுவிறுத்தது.

† தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், குற்றியலுகரப்புணரியல், எ.அ.

‡ பத்துப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி, ௬௫௩.

க-ந: சிறுபாண. க-ந

கா:
கௌ-கௌ^{கா:}கௌ-க. ப. 156

ஐந்தாவது இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

அலைநீ ராடை மலைமுலை யாகத்
தாரப்பே ரியாற்று மாரிக் கூந்தற்
கண்ணகன் பரப்பின் மண்ணக மடந்தை
புதையிருட் படாஅம் போக நீக்கி

- ௭௫ யுத்திய மால்வரை யுச்சித் தோன்றி
யுலகுவிளங் கவிரொளி மலர்கதிர் பரப்பி
வேயா மாடமும் வியன்கல விருக்கையு
மான்கட் காலதர் மானிகை யிடங்களுங்
கயவாய் மருங்கிற் காண்போர்த் தடுக்கும்
- ௧௦ பயனற வறியா யவன ரிருக்கையுங்
கலந்தரு திருவிற் புலம்பெயர் மாக்கள்
கலந்திருந் துறையு மிலங்குநீர் வரைப்பும்
வண்ணமுஞ் சுண்ணமுந் தண்ணறுஞ் சாந்தமும்
பூவும் புகையு மேவிய விரையும்
- ௧௫ பகர்வனர் திரிதரு நகர வீதியும்
பட்டினு மயிரினும் பருத்தி தூலினுங்
கட்டு துண்வினைக் காருக ரிருக்கையு
*மாரமு மகிலுந் தூசுந் துகிரு
மாசறு முத்து மணியும் பொன்னு
- ௨௦ மருங்கல வெறுக்கையோ டளந்து கடையறியா
வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகும
பால்வகை தெரிந்த பகுதிப் பண்டமொடு
கூலங் குவித்த கூல வீதியும்
காழியர் கூவியர் கண்ணொடை யாட்டியர்
- ௨௫ மீன்விலைப் பரதவர் வெள்ளுப்புப் பகருநா
பாசவர் வாசவர் †பன்னிண விலைஞரோ
டோசுநர் செறிந்த லூன்மலி யிருக்கையுங்
கஞ்ச காரருஞ் செம்புசெய் குருரு
மரங்கொ றச்சுருங் கருங்கைக் கொல்லருங்

* தூசுந் துகிரு மாரமு மகிலு மென மாத்திவழங்குவாருமென. கி.நி.பு. பட்டியல் ௩௩

† மைந்நிண விலைஞரெனவும் பைந்நிண விலைஞரெனவும் பாடம்.

- ௩௦ கண்ணுள் வினைஞரு மண்ணீட் டாளாரும்
 *பொன்செய் கொல்லரு நன்கலந் தருநருந்
 தன்ன காரருந் தோலின் றன்னருங்
 கிழியினுங் கிடையினுந் †தொழில்பல பெருக்கிப்
 பழுதில் செய்வினைப் பால்கெழு மாக்களுங்
- ௩௫ குழலினும் யாழினுங் குரன்முத லேழும்
 வழுவின் றிசைத்து வழித்திறங் காட்டு
 மரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பா ணிருக்கையுஞ்
 சிறுகுறுங் கைவினைப் பிறர்வினை யாளரொடு
 மறுவின்றி விளங்கு மருவூர்ப் பாக்கமுங்
- ௪௦ கோவியன் வீதியுங் கொடித்தேர் வீதியும்
 பீடிகைத் தெருவும் பெருங்குடி வாணிகர்
 மாட மறுகு மறையோ ரிருக்கையும்
 வீழ்குடி யுழவரொடு விளங்கிய கொள்கை
 யாயுள் வேதரும் காலக் கணிதரும்
- ௪௫ பால்வகை தெரிந்த பன்முறை யிருக்கையுந்
 திருமணி குயிறுநர் சிறந்த கொள்கையொ
 டணிவளை போழுந் ரகன்பெரு வீதியுஞ்
 சூதர் மாகதர் ‡வேதா னிகரொடு
 நாழிகைக் கணக்கர் நலம்பெறு கண்ணுளர்
- ௫௦ காவற் கணிகைய ராடற் கூத்தியர்
 பூவிலை மடந்தைய ரேவற் சிலதியர்
 பயிரொழிற் குயிலுவர் பன்முறைக், கருவியர்
 நகைவே ழும்பொடு வகைதெரி யிருக்கையுங்
 கடம்பரி கடவுநர் களிற்றின் பாகர்
- ௫௫ நெடுந்தே ருருநர் கடுங்கண் மறவ
 ரிருந்து புறஞ்சுற்றிய பெரும்பா யிருக்கையும்
 பீடுகெழு சிறப்பிற் பெரியோர் மல்கிய
 பாடல்சால் சிறப்பிற் பட்டினப் பாக்கமு
 மிருபெரு வேந்தர் முணையிடம் போல
- ௬௦ விருபாற் பகுதியி னிடையில் மாகிய
 கடைகால் யாத்த மிடைமரச் டீசோலைக்
 கொடுப்போ ரோதையுங் கொளவோ ரோதையு
 நடுக்கின்றி நிலைஇய நாளங் காடியிற்

* பொன்செய்யுலவரெனவும் பாடம். † வேதாளியரென்றும்பாடம்.

‡ கழிபலபெருக்கியெனவும் பாடம். § சோலையென்றும் பாடம்.

- சித்திநாச் சித்திநாத் திங்கள் சேர்த்தென, அந்நாள்
 கூடு வெற்றிலேன் மன்னற் குற்றதை யொழிக்கெனத்
 தேவர் கோழா னேவலிற் போந்த
 காவல் பூதத்துக கடைகெழு பீடிகைப்
 பூழுக்கலு நோலையும் விழுக்குடை மடையும்
 பூவும் புகையும் பொங்கலுஞ் சொரிந்து
 எடு துணங்கையர் குரவைய ரணங்கெழுந் தாடிப்
 பெருநில மன்ன னிருநில மடங்கலும்
 பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி
 வசியும் வளனுஞ் சுரக்கென வாழ்த்தி
 மாதர்க கோலத்து வலவையி னுரைக்கு
 எடு மூதிற் பெண்டி ரோதையிற் பெயர
 மருநூர் மருங்கின் மறங்கொள் வீரரும்
 பட்டின மருங்கிற் படைகெழு மாக்களு
 முந்தச் சென்று முழுப்பலி பீடிகை
 வெந்திறன் மன்னற் குற்றதை யொழிக்கெனப்
 அடு பவிக்கொடை புரிந்தோர வலிக்குவரம் பாகெனக்
 கல்லுமிழ் நவணினர் கழிப்பிணிக் கறைத்தோற்
 பல்வேற் பரப்பினர் மெய்யுறத் திண்டி
 யாத்துக் களங்கொண்டோ ராரம ரமுவத்துச்
 சூர்த்துக் கடைசிவந்த சுடுநோக்குக் கருந்தலை
 அடு வெற்றி வேந்தன் கொற்றங் கொள்கென
 நற்பலி பீடிகை நலங்கொள வைத்தான்
 குயிர்ப்பலி யுண்ணு முருமுக்குரன் முழுக்கத்து
 மயிர்க்கண் முரசொடு வான்பலி யூட்டி
 யிருநில மருங்கிற் பொருநரைப் பெருஅச்
 கூடு செருவெங் காதலிற் றிருமா வளவன்
 வானுந் குடையு மயிர்க்கண் முரசு
 நாளொடு பெயர்த்து நண்ணர்ப் பெறுகலிற்
 மண்ணக மருங்கினென் வலிகெழு தோளெனப்
 புண்ணியத் திசைமுகம் போகிய வந்நா
 கூடு ளசைவி லூக்கத்து நசைபிறக கொழியப்
 பகை*விலக் கியதிப் பயங்கெழு மலையென
 விமையவ ருறையுஞ் சிமையப் பிடர்த்தலைக்
 கொடுவரி †யேற்றிக் கொள்கையிற் பெயர்வோற்கு

* விலங்கியதெனவும் பாடம். † எழுதியெனவும் பாடம்.

- மாநீர் வேலி வச்சிர நன்னாட்டுக்
 ௧௦௦ கோணிறை கொடுத்த கொற்றப் பந்தரு
 மகதநன் னாட்டு வாள்வாய் வேந்தன்
 பகைப்புறத்துக் கொடுத்த பட்டிமண் டபழு
 மவந்தி வேந்த னுவந்தனன் கொடுத்த
 நிவந்தோங்கு மரபிற் றேரண வாயிலும்
 ௧௦௫ பொன்னினு மணியினும் புனைந்தன வாயினு
 றுண்வினைக் கழமியா காணு மரபின
 துயர்நீங்கு சிறப்பினவர் தொல்லோ நுதவிக்கு
 மயன்விதித்துக் கொடுத்த மரபின வைவதா
 மொருங்குடன் புணர்ந்தாங் குயர்ந்தோ ரேத்து
 ௧௧௦ மரும்பெறன் மரபின் மண்டப மன்றியும்
 வம்ப மாக்க டம்பெயர் பொறித்த
 கண்ணெழுத்துப் படுத்த வெண்ணுப் பலபொதி
 கடைமுக வாயிலுங் கருந்தாழ்க் காவலு
 முடையோர் காவலு மொரீஇய வாகிக்
 ௧௧௫ கட்போ ருளரெளிற் கடுப்பத் தலையேற்றிக்
 கொட்பி னல்லது கொடுத்த லீயா
 துள்ளுநர்ப் பணிக்கும் வெள்ளிடை மன்றமுங்
 கூனுங் குறளு மூமுஞ் செவிடு
 மழுகுமெய் யாளரு முழுகின ராடிப்
 ௧௨௦ பழதில் காட்சி நன்னிறம் பெற்று
 வலஞ்செயாக் கழியு மிலஞ்சி மன்றமும்
 வஞ்ச முண்டு மயற்பகை யுற்றோர்
 நஞ்ச முண்டு நடுங்கு துயருற்றோ
 ரழல்வாய் நாகத் தாரெயி றமுந்தினர்
 ௧௨௫ கழல்கட் கூளிக்|கடுநவைப் பட்டோர்
 சுழல வந்து தொழத்துயர் நீங்கு
 நிழல்கா னெடுங்க னின்ற மன்றமுந்
 தவமறைந் தொழுகுந் தன்மை யிலாள
 ரவமறைந் தொழுகு மலவைப் பெண்டி
 ௧௩௦ ரறைபோ கமைச்சர் பிறர்மனை நயப்போர்
 பொய்க்கரி யாளர் புறங்கூற் றுளரென்
 கைக்கொள் பாசத்துந் கைப்படு வோரெனக்
 காத நான்குங் கடுங்குர லெடுப்பிப்
 பூதம் புடைத்துணும் பூத சதுக்கமு

- க௩௫ மரசுகோல் கோடினு மறங்கூ றவையத்
துரைநூல் கோடி யொருதிறம் பற்றினு
நாவொடு நவிலாது நவைநீ ருகுத்துப்
பாவை நின்றமூஉம் பாவை மன்றமு
மெய்வகை யுணர்ந்த விழுமியோ ரேத்து
- க௪௦ மைவகை மன்றத்து மரும்பலி யுழீஇ
வச்சிரக் கோட்டத்து மணங்கெழு முரசங்
கச்சை யானைப் பிடர்த்தலை யேற்றி
வால்வெண் களிற்றரசு வயங்கிய கோட்டத்துக்
கால்கோள் விழுவின் கடைநிலை சாற்றித்
- க௪௫ தங்கிய கொள்கைத் தருநிலைக் கோட்டத்து
மங்கல நெடுங்கொடி வானுற வெடுத்து
மரசுத் மணியொடு வயிரங் குயிற்றிய
பவளத் திரள்காற் பைம்பொன் லேதிகை
நெடுநிலை மாளிகைக் கடைமுகத் தியாங்கணங்
- க௫௦ கிம்புரிப் பகுவாய்க் கிளர்முத் தொழுக்கத்து
மங்கலம் பொறித்த மகர வாசிகைத்
தோரண நிலைஇய தோமறு பசும்பொற்
பூரண கும்பத்துப் பொலிந்த பாஸிகை
பாவை விளக்குப் பசும்பொற் படாகை
- க௫௫ தூமயிர்க் கவரி சுந்தரச் சுண்ணத்து
மேவிய கொள்கை வீதியிற் செறிந்தாங்
கைம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமு
மரசு குமாரும் பரத குமரருங்
கவர்பரிப் புரவியர் களிற்றின் றொகுதிய
- க௬௦ ரிவர்பரித் தேரின ரியைந்தொருங் கிண்டி
யரசு மேம்படஇய வகனிலை மருங்கி
னுரைசான் மன்னன் கொற்றங் கொள்கென
மாயிரு ஞாலத்து மன்னுயிர் காக்கு
மாயிரத் தோரெட் டரசு தலைக்கொண்ட
- க௬௫ தண்ணறுங் காவிரித் தாதுமலி பெருந்துறைப்
புண்ணிய நன்னீர் பொற்குடத் தேநிதி
மண்ணக மருள வானகம் வியப்ப
விண்ணவர் தலைவனை விழுநீ ராட்டிப்
பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலு
- க௭௦ மறுமுகச் செவ்வே ளணிதிகழ் கோயிலும்

- வால்வளை மேனி வாலியோன் கோயிலு
 நீல மேனி நெடியோன் கோயிலு
 மாலை வெண்குடை மன்னவன் கோயிலு
 மாமுது முதல்வன் வாய்மையின் வழாஅ
 க௪௫ நான்மறை மரபிற் றீமுறை யொருபா
 னூல்வகைத் தேவரு மூவாறு கணங்கனும்
 பால்வகை தெரிந்த பகுதித் தோற்றத்து
 வேற்றேறு கடவுளர் சாறுசிறந் தொருபா
 லறவோர் பள்ளியு மறனோம் படைபுழம்
 க௮௦ புறநிலைக் கோட்டத்துப் புண்ணியத் தானமுந்
 ஃதுறவோ ருரைக்குஞ் செயல்சிறந் தொருபாற்
 கொடித்தேர் வேந்தனொடு கூடா மன்ன
 ரடித்தனை நீக்க வருள்சிறந் தொருபாற்
 கண்ணு ளாளர் கருவிக் குயிலுவர்
 க௮௫ பண்ணியாழ்ப் புலவர் பாடற் பாணரொ
 டெண்ணருஞ் சிறப்பி னிசைசிறந் தொருபான்
 முழவுக்கண் மயிலாது முடுக்கரும் விதியும்
 விழவுக்களி சிறந்த வியலு ளாங்கட்
 காதற் கொழுநனைப் பிரிந்தல ரெய்தா
 க௯௦ மாதர்க் கொடுங்குழை மாதவி தன்னோ
 டில்வளர் முல்லை மல்லிகை மயிலை
 தாழிக் குவளை சூழ்செங் கழுநீர்
 பயில்பூங் கோதைப் பிணையலிற் பொலிந்து
 ஈாமக் களிமகிழ் வெய்திக் காமர்
 க௯௫ பூம்பொதி நறுவினைப் பொழிலாட் டமர்ந்து
 நாண்மகி ழிருக்கை நாளங் காடியிற்
 பூமலி கானத்துப் புதுமணம் புக்குப்
 புகையுஞ் சாந்தும் புலராது சிறந்து
 நகையா டாயத்து நன்மொழி திளைத்துக்
 ௨௦௦ குரல்வாய்ப் பாணரொடு நகரப் பாதரொடு
 திரிதரு மரபிற் கோவலன் போல
 விளிவாய் வண்டினொ டின்னிள வேனிலொடு
 மலய மருதந் திரிதரு மறுகிற்
 கருமுகில் சுமந்து குறுமுய லொழித்தாங்
 ௨௦௫ கிருகருங் கயலோ டிடைக்குமி முழுதி

யங்கண் வானத் தரவுப்பகை யஞ்சித்
திங்களு மீண்டுத் திரிதலு முண்டுகொ
னீர்வாய் திங்க ணீணிலத் தழுதின்
சீர்வாய் துவலைத் திருநீர் மாந்தி

உக0 மீனேற்றுக் கொடியோன் மெய்பெற வளர்த்த
வான வல்லி வருதலு முண்டுகொ
விரூநில மன்னற்குப் பெருவளங் காட்டத்
திருமகள் புகுந்ததிச் செழும்பறி யாமென
வெரிநிறத் திவ்வமு முல்லையு மன்றியுங்

உக௩ கருநெடுங் குவளையுங் குமிழும் பூத்தாங்
குள்வரிக் கோலத் துறுதுணை தேடிக்
கள்ளக் கமலந் திரிதலு முண்டுகொன்
மன்னவன் செங்கோன் மறுத்த லஞ்சிப்
பல்லுயிர் பருகும் பருவாய்க் கூற்ற

உஉ0 மாண்மையிற் றிரிந்துத னருந்தொழி றிரியாது
நாணுடைக் கோலத்து நகைமுகங் கோட்டிப்
பண்மொழி நரம்பிற் றிவவியாழ் மிழற்றிப்
பெண்மையிற் றிரியும் பெற்றியு முண்டென
வுருவி லாள னொருபெருஞ் சேனை

உஉ௩ யிகலம ராட்டி யெதிர்தின்று விலக்கியவ
ரெழுதுவரி கோல முழுமெயு முறீஇ
விருந்தொடு புக்க பெருந்தோட கணவரொ
டுடனுறைவு மரீஇ யொழுக்கொடு புணர்ந்த
வடமீன் கற்பின் மனையுறை மகளிர்

உ௩0 மாதர்வாண் முகத்து மணித்தோட்டுக் குவளைப்
போது புறங்கொடுத்துப் போகிய செங்கடை
விருந்திற் றீரந்தில தாயின் யாவது
மருந்துந் தருங்கொலிம் மாநில வரைப்பெனக்
கையற்று நடுங்கு நல்வினை நடுநா

உ௩௩ ஞள்ளக நறுந்தா துறைப்பயீ தழிந்து
கள்ளக நடுங்குங் கழுநீர் போலக்
கண்ணகி கருங்கணு மாதவி செங்கணு
முண்ணிறை கரந்தகத் தொளித்துநீ ருகுத்தன
வெண்ணுமுறை யிடத்தினும் வலத்தினுந் துடித்தன
உ௪0 விண்ணவர் கோமான் விழவுநா ளகத்தென.

க - சு. அலைநீராடை மலைமுலையாகத்
தாரப்பேரியாற்று மாரிக் கூந்தற்
கண்ணகன் பரப்பின் மண்ணக மடந்தை
புறையிருட் படாஅம் போக நீக்கி
யுதய மால்வரை யுச்சித் தோன்றி
யுலகுவிளங்கவிரொளி மலர்கதிர் பரப்பி

௫

இ - ன். கடலாகிய ஆடையினையும் மலையாகியமுலையினையும் அம்முலையாகத்
தப் பெரிய யாறாகிய ஆரத்தினையும் மாரியாகிய கூந்தலினையுமுடைய இடமகன்ற
பரப்பினையுடைய *அரசகெடுத்தலம்வரும் நிலமடந்தை அல்லற்காலேப் பசந்து
கூட வாரப் பணித்துப் போர்த்த இருளாகிய படாத்தைத் தன் கதிர்க்கைகளானீக்கி அவி
ரொளி உதயமால்வரையுச்சிக்கட்டோன்றி விரிந்தகதிர்களைப்பரப்பவென்க.

மலை - பொதியிலும், இமயமும். இவற்றைச் சாதியொருமையாற்கூறினர்.
“பொதியில மிமயமும் புணர்முலையாக” என்றார்களுையினும். ஆரப்பேரியாற்று -
பேர்யாற்றாரத்தெனப் பாடமாற்றுக. ஆரம் - முத்துவடம். மாரி - முகில். அகன்
தூ பரப்பு - வினைத்தொகை. புதைத்தல் - போர்த்தல்; மலைநாட்டுவழக்கு. போக -
அகல். உலகுவிளங்கவிரொளி - உலகுவிளங்குதற்குக்காரணமாகத் தான்விளங்கு
மொளி; ஆவது ஞாயிறு. மலர்தல் - விரிதல். பரப்பி - பரப்பவெனத்திரிக்க.
வானாது மண்மடந்தையென்னாது கண்ணகன்பரப்பின் மண்ணகமடந்தையென்று
யிகுத்துக்கூறினர், அத்தன்மையானேப் போர்த்த நிலப்படாத்தைத் தன்றேசினால்
20 நீக்கிய ஒளியெனற்கு. எனவே செம்பியன்மரபுயர்ச்சி கூறியவாறாயிற்று

படாத்தைநீக்கித் தோன்றிப் பரப்பவென்க.

எ. வேயாமாடமும—இ - ன். நிலமுற்றமும்,

எ. வியன்கல. விருக்கையும் — இ - ன். வேற்றுமைப்பட்ட அணிகலம்
பெய்த சாக்கையையும்,

2௫ வியன் - மிகுதியுமாம்.

அ. மான்கட் காலதர் மானிகை யிடங்கடும்

இ - ன். மானின்கண்போலக் கோணஞ்செய்த சாளரங்கனையுடைய மானி
கையிடங்கடும்,

காலதர் - சாளரம்.

௩௦ கூ - கூ. கயவாய் மருங்கிற் காண்போர்த் தடுக்கும்

பயனற வறியா யவன நிருககையும்

இ - ன். புகார்முகப்பக்கங்களில் தம்மைக்காண்போர்களை மேற் போக
விடாமற்றிக்கும் பயன் தொலைவையறியாத மிலேச்சரிஞ்சுமிடங்களும்,

கக - கூ. கலந்தரு திருநீற் புலம்பெயர் மாக்கள்

௩௫ கலந்திருந் துறையு மிலங்குநீர் வரைப்பு

* இங்கே தந்துரைத்தவற்றை அந்திமாலேச்சிறப்புச்செய்காதை [அ-இ-சு-ம்]
அடிக்களிக்கான்க.

இ - ன். மரக்கலந்தரும் செல்வப்பொருட்டால் தாம்யிறந்த நிலத்தைவிட்டுப் போந்த பாதேசிகன்பலரும் ஒருநிலத்தாணாப்போலக் கலந்து செறிந்திருக்கும் அலைவாய்க்கையிருப்பும்,

கங. வண்ணமும்—இ - ன். தொய்யிற்குழம்பு முதலியவும்,

எழுதுவண்ணமுமாம்.

சு

கங. சுண்ணமும்—இ - ன். பூசுசுண்ணமும்,

கங. தண்ணறுஞ் சாந்தமும்—இ - ன். குளிர்ந்த நறிய பசுங்கூட்டும்,

கச. பூவும்—இ - ன். விடுபூத் தொடைப்பூக் கட்டுப்பூவென்னும் மூவகையும், பூவகையும்,

கச. புகையும்—இ - ன். புகையுறப்பும்,

கஃ

ஆவன : “நேர்கட்டி செந்தேனிரியாசம் பச்சிலை, யார மகிலுறப்போ டாறு” எனவிலை.

கச. மேவிய வினாயும்—இ - ன். தம்யிற்பொருந்திய வினாயும்,

ஆவன : “கோட்டந் துருக்கந் தகர மகிலார, மோட்டிய வைந்தும் வினா” எனவிலை.

கஃ

கரு. பகர்வனர் திரிதரு நகர வீதியும்

இ - ன். இவற்றை விற்பவராய்த் திரிதருதலைச்செய்யும் நகரத்தெருவுமென்க.

மாடமும், இருக்கையும், இடங்கனும், இருக்கையும், வரைப்பும், வண்ண முதல் வினாயிராயுன்னவற்றை விற்பவராய்த் திரிதருதலைச்செய்யும் நகரத்தெருவு மென்க.

* 20

கசு - கள. பட்டினு மயிரினும் பருத்தி நூலினும்

கட்டு நுண்வினைக் காராக நிருக்கையும்

இ - ன். பட்டுநூலானும் எலிமயிரானும் பருத்திநூலானும் நுண்ணியதொழில்சுனை ஊசியாற் பிணிக்கும் பட்டுச்சாலியரிருக்குமிடங்களும்,

† அச்சுக்கட்டிக கென்பாருமுளர். காருகத்தொழில் இருவகைத்து; § “பரு 20 த்தினால் பட்டுநூ லமைத்தாடை யாக்கலுஞ், சுமத்தலு மகழ்தலுங் காருகவினைத் தொழில்” என்றாராகலின். இவற்றுள் ஈண்டுக் கூறியோர் முன்னையோர்.

கசு - உக. ஆரமு மகிலுந் தூசுந் துகிரு

மாசறு முத்து மணியும் பொன்னு

மருங்கல வெறுக்கையோ டளந்து கடையறியா

௩௦

வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகும்

* “நேர்கட்டி செந்தேனிரியாசம் கர்ப்பூர, மார மகிலுறப்போ ணாந்து.” எனக்காட்டுவர் நச்சினுர்க்கினியரும், இந்நூல் அரும்பதவுனாயாசியியரும்.

† கொட்டமெனவும் ஒட்டியவெனவும் பாடங்கூறுவதுமுண்டு.

‡ அச்சுக்கொட்டிககெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

§ திவாகரம் ௧௨-வது.

இ - ன். சந்தனமும் அகிலம் பட்டும் பவளமும் குற்றமற்ற முத்தும் ஒழிந்த மணிகளும் பொன்னுமாகிய இவற்றைப் பொற்பணியோடே இலக்கங்காண்போரொண்ணினும் எண்ணிக் கணாகாணவரிய வளம் தம்மிடந்தோறும் மயங்கப்பட்ட டனவற்றையுடைய இடமகன்ற மறகும்,

௫ ௨௨ - ௨௩. பால்வகை தெரிந்த பகுதிப் பண்டமொடு

கூலங் குவித்த கூல வீதியும்

இ - ன். பகுதிவெறுபடப் பிரித்த முகினை முதலிய பண்டத்தோடு எண்வகைக் கூலமும் குவித்துவிற்கும் கூலக்கடைத்தெருவும்,

எண்வகைக்கூலமாவன: “நெல்லுப் புல்லு வரகுநினை சாமை, யிறங்கு
௯௦ *தோனாயொடு கழைவினை நெல்லே” எனவிவை. இனிக் கூலம் பதினெண் வகைத்தென்பர் கூந்தநூலாசிரியர்; என்னை? †“பதினெண் கூலமு முழுவர்க்கு மிகு” என்றராகவின்; பலசரக்கென்பாருமுள்.

௨௪. காழியர்—இ - ன். பிட்டுவாணிகரும்,

வண்ணருமாம்; ‡“காழியர், கௌவைப் பரப்பின் வெவ்வுவர்ப் பொழிப்ப”

௧௫ என்றார் அகப்பாட்டினும்.

௨௪. கூவியர்—இ - ன். அப்பவாணிகரும்,

§“காரகற் கூவியன் பாகொடு பிடித்த” என்றார் பெரும்பாணுற்றினும்.

௨௪. கண்ணொடை யாட்டிபர்—இ - ன். கள்ளைவிற்கும் வலைச்சியரும்,

நொடை - விலை, ||“மீனெடுத்த நெற்குவை” என்றார் புறப்பாட்டினும்.

* தோனாயிராகியெண்கூலமெனவும் பாடம்.

† மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்நூல்.

‡ அகநானூறு, களிற்றியானைநினை, அக. “தெறுகதிர் ஞாயிறு நடுகின்ற காய் தவி, னுறுபெயல் வறந்த வோடுதேர் நனத்தலை, யுருத்தெழு குரல குடுமிச் சேவல, புல்சாய் விடாகம் புலம்ப வவாய, கல்லெறி யிசைய னிரட்டு மாங்கட், சின்வீடு கறங்குஞ் சிறியிலை வேலத், தூமுறு வினைநெற் றுகிரக் காழியர், கௌவைப் பரப் பின் வெவ்வுவர்ப் பொழிப்பக், களரி பரந்த கன்னெடு மருங்கின், விளருன் நின்ற வீங்குசிலை மறவர், மைபடு திண்டோண் மலிர வாட்டிப், பொறைமலி கழுதை நெடுகினா தழீஇய, திருந்துவான் வயவ ரருந்தலை துமித்த, படுபுலாக் கமழு ஞாட் பிற் றுடியிசுத், தருங்கலத் தெறுத்த பெரும்புகல் வலத்தர், விலங்கெழு குறம்பிற் கோண்முறை பகுக்குங், கொல்லை யிரும்புன நெடியவென் னுது, மெல்லென் சேவடி மெலிய வேக, வல்லுநன் கொல்லோ தானே தேம்பெய், தளவுறு தீம்பா லலைப்பவு முண்ண, ளிடுமணற் பந்தரு ளியலு, நெடுமென் பணைத்தோண் மாஅ யோனே” எ - து. மகட்போக்கிய செவிவிசொல்லியது. இப்பாட்டினுட் காழிய ரொன்றது வண்ணா. மதுரைக் காஞ்சிப்பல்லவனுர் பாடியது.

§ பத்துப்பாட்டு, பெரும்பாணுற்றுப்படை, ௩௭௭.

|| புறநானூறு, ௩௪௩.

உரு. மீன்விலைப் பரதவர்—இ - ன். மீன்விலையையுடைய பரதவரும்,
பரதவர் - பட்டினவர்.

உரு. வெள்ளுப்புப் பகருநர்—இ - ன். உமணரும்,
உமட்டியருமாம்; அளவருமாம்.

உசு. பாசவர்—இ - ன். *இலையமுதிவொரும், (ச)
அன்றிக் கயிறுதிரித்து விற்பாருமாம்; பச்சிறைச்சி சூட்டிறைச்சி விற்பாரு
மாம்.

உசு. வாசவர்—இ - ன். பஞ்சவாசம்விற்பாரும்,
அவை “தக்கோலத் தீம்பூத் தகைசா லிலவங்கத், கற்பூரஞ் சாதியோ
டைந்து” எனவிலை. கஉ

உசு - உஎ. பன்னிண விலைஞரோ

டோசநா செறிந்த ஆன்மலி யிருக்கையும்

இ - ன். ஆட்வொணிகருடனே பாவருஞ் செறிந்த ஊன்மிக்க இருப்பிடங்
களும்,

ஒசநர் எண்ணெய்வாணிகருமென்ப.

கஉ

உஅ. கஞ்சகாரரும்—இ - ன். வெண்கலக் கன்னாரும்,

உஅ. செம்புசெய குருளும்—இ - ன். செம்புகொட்டிகளும்,

உசு. மரங்கொ றச்சரும்—இ - ன். மரத்தைவெட்டுத்தச்சரும்,

கொல்லல் - வெட்டல்.

உசு. கருங்கைக் கொல்லரும்—இ - ன். வலிய கையையுடைய கொல்
லரும்,

கருங்கை இருவகைத்து; என்னை? “கொன்றுவாழ் தொழிலினும் வன்
பணித் தொழிலினும், கன்றிய தொழிற்கை கருங்கை யெனப்பமும்” என்றாராக
லின். ஈண்டு வலிய கையையுடைய கொல்லருமென்பதாயிற்று.

உஉ. கண்ணுள் வினைஞரும்—இ - ன். சித்திரகாரிகளும்,

உஉ

உஉ. மண்ணீட் டாளரும்—இ - ன். சிற்பாசாரிகளும்,

அன்றிச் சுதையாற் பாவையுள்ளிட்டன பண்ணுவாரென்றமாம்; சூயவரு
மென்ப. மண் - ஈண்டுச் சுதை; †“மண்ணோ டியைந்த மரத்தினையா” என்று
ராகலின்.

உஉ. பொன்செய் கொல்லரும்—இ - ன். உருக்குத்தட்டாரும்,

உஉ

உஉ. நன்கலந் தருளரும்—இ - ன். இரத்தினப்பணித்தட்டாரும்,

* இலையமுது - வெற்றிலை.

† கண்ணுள்வினைஞரென்பதற்கு நோக்கினார் கண்ணிடத்தே தந்தொழினை
சிறுத்துவோரென்பார் நச்சினூக்கினயர். [பத்துப்பாட்டு; உகஎ-ம் பக்கம்.]

‡ திருத்தூள், கண்ணோட்டம், கூ.

௩௨. துன்ன காரரும்—இ - ன். *சிப்பியரும்,

௩௨. தோலின் துன்னரும்—இ - ன். உறைகாரரும், பறம்பர்முதலாய்
இரும்,

௩௩ - ௩௪. கிழியினுங் கிடையினுந் தொழில்பல பெருக்கிப்

௩

பழுதில்செய்வினைப் பால்கெழு மாக்களும்

இ - ன். கிழி கிடையென்பவற்றூற் புட்பம் வாடாமாலை பொய்க்கொண்டை
முதலியஉருப்பிறக்குந்தொழில்களை மிகுத்துக்காட்டிக் குற்றமற்ற கைத்தொழிலால்
வேறுபட்ட இயல்பையுடையோரும்,

கிழி - சீரை. கிடை - கிடேச்சு. இனி, கிழியாற் படிமை படமுதலியவும்,
௩0 கிடையால் விலங்கு பறவைப் பூங்கொத்துமுதலியவும் அமைப்போருமாம்.

௩௩ - ௩௪. குழலினும் யாழினும் குரன்முத லேழும்

வழுவின் றிசைத்து வழித்திறங் காட்டு

| மரும்பெறன் மாபிற் பெரும்பா ணிருக்கையும்

இ - ன். துணைக்கருவியானும் நரப்புக்கருவியானும் குரன்முதலாயுள்ள ஏழிசை
௩௫ யினையும் ச ரி க ம ப த ரி யென்னும் ஏழெழுத்தினையும் மூவகைவங்கியத்தினும்
நால்வகையாழினும்பிறக்கும் பண்களுக்கு இன்றியமையாத மூவேழுதிறத்தையுந்
குற்றமின்றாக இசைத்துக்காட்டவல்ல பெறுதற்கரிய இசைமரபையறிந்த குழலர்
| பாணர்முதலாய் பெரிய இசைக்காரரிருக்குமிடங்களுமென்க.

உம்மையால் எழுத்துக்களுங்கொள்ளப்பட்டன.

20 ௩௮ - ௩௯. சிறுகுழங் கைவினைப் பிறர்வினை யாளரோடு

மறுவின் றி விளங்கு மருவூர்ப் பாக்கமும்

இ - ன். ஒழுக்கத்திற்சிறியராய்ச் சிறுதொழிலைப் பிறர்க்குச்செய்து அத்நுள்
வரும் பொருளையுண்ணும் கைவினையாளரோடே முற்கூறிய யவனர்முதல் பெரும்
பாணரையுள்ளாரோடு குற்றமின்றிவிளங்கும் மருவூர்ப்பாக்கமுமென்க.

2௫ ௪0. கோவியன் வீதியும்—இ - ன். இராசப்பெருந்தெருவும்,

செண்டு வெளியென்பாருமுள்.

௪0. கொடித்தேர் வீதியும்—இ - ன். கொடியணிந்த தேரோடும் விழா
வீதியும்,

௪௧. பீடிகைத் தெருவும்—இ - ன். கடைத்தெருவும்,

௩0 ௪௧-௪௨. பெருங்குடி வாணிகர், மாட மறுகும்

இ - ன். †பெரிய குடிப்பிறப்பையுடைய வாணிகரது மாடமானிகைத்
தெருவும்,

௪௨. மறையோ ரிருக்கையும்—இ - ன். பஞ்சக்கிராமிகளிருக்குமிடமும்,

* சிப்பியர் - தையற்காரர்.

† பெருங்குடிவாணிகர்-மூவகைவாணிகருள் ஒருபாலார். “பெருங்குடி வாணி
கன் பெருமடமகனே” என்றார் முன்னும்.

சு௩ - சடு. வீழ்குடி யுழவரோடு விளங்கிய கொள்கை
யாயுள் வேதருங் காலக் கணிதரும்
பால்வகை தெரிந்த பன்முறை யிருக்கையும்

இ - ன். உழவின்கேள்விரும்புங் குடிகளோடும் உழவரோடும் மருத்தவ
தூலோரும் சோகிடதூலோரும் வேறுவேறு வகைப்படத்தெரிந்த பலமுறைமை கு
யோடிருக்கும் இருப்பிடங்களும்,

வீழ்குடி - காணியாளர், * “பகடு புறந்தருநர் பார மோம்பிக், குடிபுறந் தரு
குவை யாயின்” என்றார் பிறரும். யாவரும் விரும்புங்குடியென்றமாம்; † “உழு
தன்னு.....செல்பவர்” என்பதனாற் கொள்க. குடியொடும் உழவரோடுமென்க.
அன்றி உழவில்விரும்புங்குடியெனவுமாம்; “உழவினிற் காமுற்று வாழ்தல்” என்று சு
ராகலின். வேளாண் டீசாமந்த ரென்பாருமுள்.

சு௪. திருமணி குயிற்றுநர்—இ - ன். முத்துக்கோப்பாரும்,

வரிசையானவேகடி களுமாம்.

சு௫ - ச௭. சிறந்த கொள்கையோ

டணிவனோ போழுந ரகன்பெரு வீதியும்

௧௪

* புறநானூறு, ௩௩: “நளியரு முந்நீ ரேணி யாக, வளியிடை வழங்கா வானன்
குடிய, மண்டிணி கிடக்கைத் தண்டமிழ்க் கிழவர், முரசமுழங்கு தானை மூவ
ருள்ள, மரசெனப் படுவது நினதே பெரும, வலங்குகதிர்க் கனலி நால்வயிற் றோன்
றினு, மிலங்குகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினு, மந்தண் காவிரி வந்துகவர் பூட்
டத், தோடுகொள் வேலின் றோற்றம் போல, வாடுகழைக் கரும்பின் வெண்பூ
துடங்கு, நாடெனெப் படுவது நினதே யத்தை, யாங்க, நாடுகெழு செல்வத்துப்
பீடுகெழு வேந்தே, நினவ கூறுவ லெனவ கேண்மதி, யறம்புரிந் தன்ன செங்கோ
னாட்டத்து, முறைவேண்டு பொழுது பதனெளி யோரீண், நிறைவேண்டு பொழு
திற் பெயல்பெற் றோரே, ஞாயிறு சுமந்த கோடுதிரன் கொண்மூ, மாக விசம்பி
னடுவுநின் றாங்குக், கண்பொர விளங்குநின் வின்பொரு வியன்குடை, வெயின்
மறைக் கொண்டன்றோ வன்றே வருந்திய, குடிமறைப் பதுவே கூர்வேல் வளவ,
வெளிற்றுப் பனந்துணியின் வீற்றுவிற்றுக் கிடப்பக், களிற்றுக்கணம் பொருத கண்
ணகன் பறந்தலை, வருபடை தாங்கிப் பெயர்புறத் தார்த்துப், பொருபடை தருஉங்
கொற்றமு முழுபடை, யூன்றுசான் மருங்கி னீன்றதன் பயனே, மாரி பொய்ப்
பினும் வாரி குன்றினு, மியற்கை யல்லது செயற்கையிற் றோன்றினுங், காவலர்ப்
பழிக்குயிக் கண்ணகன் ஞால, மதுநற் கறிந்தனை யாயி னீயு, கொதும லாளர் பொது
மொழி கொள்ளாது, பகடு புறந்தருநர் பார மோம்பிக், குடிபுறந் தருகுவை யாயி
னின், அடிபுறந் தருகுவ ரடங்கா தோரே.” திணை- பாடாண்டிணை. துறை - செவி
யறிவுடை. சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை வெள்ளைக்குடிநாக
னார் பாடிப் பழஞ்செய்க்கடன் வீடுகொண்டது.

† திருக்குறள், உழவு, ௩. “உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாத்,
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.”

‡ சாமந்தர் - சிற்றரசர்.

இ - ன். தமக்குச்சிறந்த கோட்பாட்டால் அழகிய வளைகனையறுப்பாரும் வாழ்
கின்ற அகன்ற பெரிய வீதியும்,

போழுதென்றது சங்கற்பாரா. அணிவளை - வீணத்தொகையுமாம்;

வீழ்குடிமுதல் போழுநீரூயுள்ளவர் மிக்கசெருக்கோடிருக்கும் வீதியுமெனி
ஔ னுமமையும்.

சஅ - றுங். சூதர் மாகதர்.....வகைதெரியிருக்கையும்

சஅ. சூதர்—இ - ன். நின்றேத்தவார்,

சஅ. மாகதர்—இ - ன். இருந்தேத்தவார்,

சஅ. வேதாளிகரோடி—இ - ன். வைதாளியாடுவார் என்று சொல்லப்
கூ பட்ட இவரோடே,
மிட்டைய கண்டருமென்ப.

சக. நாழிகைக் கணக்கர்—இ - ன். கழிகையார்,

அவர் அரசனுக்குச் சென்றநாழிகைக்குக் கவிசொல்லுவார்; “பூமென் கணை
யும் பொருசிலையுங் கைக்கொண்டு,காமன் றிரியுங் கருவூரா - யாமங்க, னொன்றுபோ
கூடு யொன்றுபோ யொன்றுபோய் நாழிகையு, மொன்றுபோ யொன்றுபோ யொன்று”
என. நாழிகைவட்டிலிவொருமென்ப. * “சூத ரேத்த மாகதர் துவல, வேதா ளிக
ரோடு நாழிகை யிசைப்ப” என்றார் பிறரும்.

சக. நலம்பெறு கண்ணுளர்—இ - ன். தாம் கொண்ட கோலத்தானும்
கூத்தானும் நலம்பெறுஞ் சாத்திக்கூத்தர்,

26 என்னை? “வாசிகை வைத்து மணித்தோடணியணிந்து, மூசிய சுண்ண முகத்
தெழுதித் - தேசுடனே, யேந்துசுடர் வான்பிடித்திட் டசனுக்குங் காளிக்குஞ், சாந்
திக்கூத் தாடத் தகும்.” என்பதனானறிக. மதங்கரென்பாருமுளர்.

ரு0* காவற் கணிகையர்—இ - ன். களத்தாடுங் கூத்திகள்,

இராக்கிடைப் பெண்கெனென்பாருமுளர்.

26

ரு0. ஆடற்கூத்தியர்—இ - ன். அகக்கூத்தாடும் பதியிலார்,

ருக. பூவிலை மடந்தையர்—இ - ன். அற்றைப்பரிசங்கொள்வார்,

ருக. ஏவற் சிலதியர்—இ - ன். மடைப்பள்ளியாரடியார்,

ருஉ. பயிற்றெழிற் குயிலுவர்—இ - ன். தோற்கருவி யிசைப்பார்,

ருஉ* பன்முறைக் கருவியர்—இ - ன். படைக்கும் உற்சவத்துக்குங் கொ
120 ட்வொர்,

யாழ்முதலாகிய நாப்புக்கருவிகளையுடையாருமென்ப.

ருங். நகைவேழம்பரோடி—இ - ன். சாரமாணிகளோடே,

சிரிக்கும்பரியாசகருடனுமென்ப.

* பத்துப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி, சுஎ0 - சுஎக.

நு௩. வகைதெரி யிருக்கையும்—இ - ன். சூதர்முதல் வேதாளிகரோடும் காழிகைக்கணக்கர்முதல் வேழம்பரோடும் எண்ணப்பட்ட இவர்கள் தத்தம் இனத் தின்வகைதெரிந்த இருப்பிடங்களுமென்க.

நு௪.- நு௬. கடும்பரி கடவுநர் ..... பெரும்பா யிருக்கையும்

நு௪. கடும்பரி கடவுநர்—இ - ன். கடிய பரிகளைக் கடவுவாராகிய அச்சவ வாதியர்,

நு௪. களிற்றின் பாகர்—இ - ன். யானைப்பாகர்,

இன் - சாரியை.

நு௫. நெடுந்தே ஞருநர்—இ - ன். தேர்ப்பாகர்,

நு௫. கடுங்கண் மறவர்—இ - ன். சினக்கண்ணையுடைய காலாட்படைத் தலைவர்,

கடுமை - சினம். இனி முன்னர்க்குரிய முப்படைக்கும் தறுகண்மையை யுடைய வீரரென்றுமாம்.

நு௬. இருந்துபுறஞ் சுற்றிய பெரும்பா யிருக்கையும்

இ - ன். என்று கூறப்பட்ட வீரர்கள் அரசன்கோயிலச் சூழவிற்கும் பெரிய கடு பரந்த இருப்புக்களுமென்க. *

* “பன்மீன் விளைஞர் வெள்ளுப்புப் பருநர், கண்ணொடை யாட்டியர் காழியர் கூவியர், பைந்நின் விளைஞர் பாசவர் வாசவ, ரென்னுநர் மறுகு மிறங்கோ வேட்களுஞ், செம்பு செய்ந்நருந் கஞ்ச காரரும், பைம்பொன் செய்ந்நரும் பொன் செய் கொல்லரு, மாங்கொ றச்சரு மண்ணீட்டாளரும், வரந்தர வெழுதிய வோ விய மாக்களுந், தோலின் துன்னருந் துன்ன விளைஞரு, மாலைக் காரருந் காலக் கணிதரு, நலந்தரு பண்ணுந் திறனும் வாய்ப்ப, நிலங்கலந் கண்ட நிகழக் காட்டும், பாண ரென்றிவர் பல்வகை மறுகும், விலங்கரம் பொருடும் வெள்வனை போழ் நரோ, டிலங்குமணி விளைஞ ரிரீஇய மறுகும், வேத்தியல் பொதுவியல் பென்றிவ் விரண்டின், கூத்தியல் பறிந்த கூத்தியர் மறுகும், பால்வே றுக வெண்வகைப் பட்ட, கூலந் குவைஇய கூல மறுகு, மாகதர் சூதர்வே தாளிகர் மறுகும், போகம் புரக்கும் பொதுவர்பொலி மறுகுந், கண்ணுழை கல்லா துண்ணூற் கைவினை, வண்ண வறுவைவர் வளந்திகழ் மறுகும், பொன்னுரை காண்போர் நன்மனை மறு கும், பன்மணி பகர்வோர் மன்னிய மறுகு, மறையோ ரருந்தொழில் குறையா மறுகு, மாசியன் மறுகு மமைச்சியன் மறுகு, மேனைப் பெருந்தொழில்செ யே னோர் மறுகு, மன்றமும் கவலையுஞ் சந்தியுஞ் சதுக்கமும், புதுக்கோ ளியானையும் பொற்றாழ்ப் புரவியுந், கதிக்குற வடிப்போர் கவின்பெரு வீதியுந், சேனோங் கருவி தாழ்த்தசெய் குன்றமும், வேணவா மிகுக்கும் வினாமரக் காவும், விண்ண வர் தங்கள் விசும்பிட மறந்து, நண்ணுதற் கொத்த நன்னீ ரிடங்களுஞ், சாலையுந் கூடமுந் தமனியப் பொதியிலுந், கோலந் குயின்ற கொள்கை யிடங்களுந், கண்டு மகிழ்வுற்றுக் கொண்ட வேடமொ, டந்தர சாரிக ளுமர்ந்தினி துறையு, மிந்திர விகார மெனவெழில் பெற்று, நவையறுநாத னல்லறம் பகர்வோ, ருறையும் பன்னி புக் கிறைவனை நல்லான்” என்றார் மணிமேகலையிலும்; உஅ வது கச்சிமாநகர் புக்ககாதை.

௫௭ - ௫௮. பீடுகெழு சிறப்பிற் பெரியோர் மல்கிய
பாடல்சால் சிறப்பிற் பட்டினப் பாக்கமும்

இ - ன். கோவியல்வீதி முதலாக இருக்கையிறுதியாகிய இருப்பிடங்களை யுடைய பெருமையமைந்த சிறப்பினையுடைய பெரியோர்திரண்ட பாடலமைந்த
௫ சிறப்பினையுடைய பட்டினப்பாக்கமுமென்க.

௫௯ - ௬௭. இருபெரு வேந்தர் முனையிடம் போல
விருபாற் பகுதியி னிடைநில மாகிய
கடைகா லியாத்த மிடைமரச் சோலைக்
கொடுப்போ ரோதையுங் கொள்வோ ரோதையு
த ௦ நடுக்கின்றி நிலைஇய நாளங் காடியிற்
சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் சேர்ந்தென, அந்நாள்
வெற்றிவேன் மன்னற் குற்றதை யொழிக்கெனத்
தேவர் கோமா னேவலிற் போந்த
காவற் பூதத்துக் கடைகெழு பீடிகை

௬௫ இதில் “சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் சேர்ந்தென, அந்நான்” என்பதனைப் புழுக்கன்முதலிய சொரிந்தென்பதனோடு முடிக்க.

இ - ன். பெரியவேந்தரிருவர் போர்குறித்து வந்துவிட்ட பாசறையிருப்புக்கு நடுப்பட்டநிலம் போர்க்களமானுற்போல முற்கூறிய மருவூர்ப்பாக்கமும் பட்டினப் பாக்கமுமென இரண்டுகூறப்பட்ட ஊர்க்குநடுப்பட்ட பொதுநிலமாகிய நாளங் காடி; அஃது எத்தன்மையதாகிய நாளங்காடியெனின், நினைபட்செறிந்த சோலை யின்மரங்களிற் கால்களே தூணாகக்கட்டப்பட்ட கடைகளையுடைய கொடுப்போர் கொள்வோரோதை இடையறாது நிலைபெற்ற நாளங்காடியென்க. அந்நாளங் காடித்தெருவின்கண்ணே பூதத்து வாயிற் பீடிகையென்க. அஃது எத்தன்மைய தாகிய பூதமெனின், வெற்றிபொருந்திய வேலையுடைய முககுந்தனென்னும் மன்ன
௭௫ னுக்குவரும் இடையூற்றை ஒழிப்பாயெனத் தேவர்கோன் எவுதலானே அத்தேவ ருலகினின்றும் போந்து அந்நாண்முதலாகப் பலிகொண்டுபோதும் *பூதமென்க. அப்பூதத்து நாளங்காடிக்கட் பலிபீடிகையிடத்தேயென்க.

அல்லங்காடியுமுண்டாதலின், இதனை நாளங்காடியென்றார்.

௬௮ - ௭௫. புழுக்கலு நோலையும் விழுக்குடை மடையும்
பூவும் புகையும் பொங்கலுஞ் சொரிந்து
துணங்கையர் சூரையை ரணங்கெழுந் தாடிப்

* இந்தப்பூதம் முககுந்தன்பொருட்டுத் தேவருலகினின்றும் இந்திரனேவ லான் இந்நகரில்வந்து பலியுண்டிருத்தலை, [கடலாகுகாதை ௭ - ௧௩.] “கடுவிசை யவுணர் கணங்கொண் டண்டிக், கொடுவரி யூக்கத்துக் கோனகர் காத்த, தொடு கழன் மன்னற்குத் தொலைந்தன ராகி, நெஞ்சிருந் கூர நிகர்த்துமேல் வீட்ட, வஞ் சம் பெயர்த்த மாபெரும் பூதந், திருந்துவே லண்ணற்குத் தேவ னேவ, விருந்து பலி யுண்ணு மிடனும்” என்பதனானும், இதன் உரையானும் உணர்க.

பெருநில மன்ன நிருநில மடங்கலும்
பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி
வசியும் வளனுஞ் சுரக்கென வாழ்த்தி
மாதர்க் கோலத்து வலவையி னுரைக்கு
முதிற் பெண்டி ரோதையிற் பெயர

௧௪

இ - ன். சித்தினாமாதத்துச் சித்தினாநாளிலே நிறைமகிசேர்ந்ததாக அந்நாளிலே நாணிவகளைப்போல வாய்சேர்ந்துரைக்கும் மாதர்க்கோலத்து மறக்குடிப் பெண்டிர் அப்பீடிகைக்கண்ணே புழுக்கல்முதலியவற்றையுஞ் சூன் எம்மன்ன லுடைய நிலமுழுதும் பசிமுதலியனநீங்கி வசிமுதலியனசுரக்கவெனவாழ்த்தித் துணங்கையராய்க் குரவையராய் அணங்கெழுந்தாடிக்கொக்கரிப்போடே பெயர ௧௦ வென்க.

புழுக்கல் - முதினாப்பண்டம்; அவரை துவரை முதலியன. “புழுக்குவ புழுக்கல்” என்றாராகலின். நோலை - *எட்கெ. விழுக்குடைமடை, - நின்ச் சோறு. பொங்கல் - கள்ளு; பொங்கற்சோறுமென்ப. துணங்கை - துணங்கைக் கூத்து; என்னை? † “முடக்கிய விருகை பழுப்புடை யொற்றித் - துடக்கிய நடை ௧௫ யது துணங்கை யாகும்” என்றாராகலின். இதனைச் சிங்கியென்பாருமுளர். குரவைகைகோத்தாடுங் கூத்து. அணங்கெழுந்தாடி - தேவரேறியாடி. பகை - உட்பகை. வசி - மழை; ‡ “வசிடொழி லுதவ மாதிரங் கொழுவ” என்றா பிறரும்; வசியுந் மாம். மாதர்க் கோலம் - கண்டு வருங்காதலிக்கப்படும் ஒப்பனை. வலவையின் - நாணிவகளைப்போல; § “வலவைக ளல்லாதார்” என்றார் பிறரும்; வல்லபத்தர 20 லென்பாருமுளர். முதிற்பெண்டிர் - மறக்குடிமகளிர்.

சேர்ந்ததாக அந்நாள் ஒளி கதிர்பரப்பாநிற்பப் புழுக்கல் முதலியன பீடிகையிலே சொரிந்து பெண்டிர் வாழ்த்தி ஆடிப் பெயரவென்க.

இவர் அரசன்கோயில் அகப்பரிசாரராயமகளிர்.

எசு - அ.அ. மருவூர் மருங்கின் மறங்கொள் வீரரும்
பட்டின மருங்கிற் படைகெழு மாக்களு
முந்தச் சென்று முழுப்பனி பீடிகை
வெந்திறன் மன்னற குற்றதை யொழிக்கெனப்
பலிக்கொடை புரிந்தோர் வலிக்குவரம் பாகெனக்
கல்லுமிழ கவணினர் கழிப்பிணிக் கறைத்தோற்
பலவேற் பரப்பினர் மெய்யுறத் தீண்ட

2௫

௩௦

* நோலை - என்றருண்டையென்பர் அரும்பதவுரையாசிரியர்.

† தீவாதரம், ஒன்பதாவது.

‡ மணிமேகலை, ௧௪ - வது பாத்திரமரபுகூறியகாதை.

§ நாலடியார், நன்றியில்செல்வம், அ. “வலவைக ளல்லாதார் காலாறு சென்று, கலவைக ளுண்டு கழிப்பர் - வலவைகள், காலாறுஞ் செல்லார் கருணையாற் றப்பவோ, மேலாறு பாய விருந்து.”

பார்த்துக் களங்கொண்டோ ராரம ரழுவத்துச்
சூர்த்துக் கடைசிவந்த சுடுநோக்குக் கருந்தலை
வெற்றி வேந்தன் கொற்றங் கொள்கென
நற்பலி பிழைக நலங்கொள வைத்தாந்
குயிர்ப்பலி யுண்ணு முருமுக்குரன் முழக்கத்து
மயிர்க்கண் முரசொடு வான்பலி யூட்டி

இ - ள். அந்தமுசுருந்தன் இருவகைப் பாக்கத்தோரும் அக்காலத்துப் பூதத் திற்குப் பலிகொடுப்பதற்கு முன் பினைன்று தந்தமில் முந்துகூற வலியவுரவோர் நெருங்கிச்சென்று தம்மைத் தாமேயிடம்பலியை உண்ணும்பிழைகையிலே மன்ன ர்கு உற்றதை ஒழிப்பாயாகெனப் பூதத்திற்குச்சொல்லிப் பலிகொடுத்தலைப் புரித் தோர் அப்பலிக்கும் வலிக்கும் வரம்பாகக்கடவரென அவ்வரசன்குழுவும் ஆயமும் அக்காலத்தே நிருமித்தலாலே இக்காலத்து வீரரும் மாக்களும் கவணிணராய்த் தோலோடு வேற்பரப்பினராய் அமர்க்களப்பரப்பிலே உடற்கரித்து ஆர்த்துக் களங் கொண்டவீரர் பார்த்தோனா அச்சமுறுத்துக் கடைசிவந்த சுடுங்கொள்ளிபோலும் பார்வையையுடைய தமது பசுந்தலை வேந்தன் கொற்றங்கொள்கெனப் பேசும்படி அறிந்து ஒப்பித்துப் பிழைகையிலேவைத்த அப்பொழுதே அக்குறையுட்கள் தமக்கு வாயின்மையின் தத்தத்தோளிற்பூண்ட மயிர்க்கண்முரசின்வாயால் உயிர்க்கடன் தத்தோம் ; கொண்மினென்று நின்று பலியூட்டியென்க.

சுழி - ஊன். பிணி - பணித்தல். கறை - கறுப்பு. தோல் - பரிசை ; * “மழை யென மருளும் பஃரோல்” என்றாகலின் ; கருங்கடகென்பாருமுளர். மெய்யுறத் திண்டி - உடற்கரித்து. அழுவம் - பரப்பு. சூர்த்து - அச்சமுறுத்து. என்றது † “நீண்டபலி பீடத்தி லறுத்து வைத்த நெறிக்குஞ்சித் தலையைத்தன் னினமென் றெண்ணி, யாண்டலைப்புள் ளருகணந்து பார்க்கு மாலோ வுண்தலும்ச் சிரமச்ச முறுத்து மாலோ” என்றற்போல்வரும். (விருத்திச்செய்யுள்.) சுழன்றென்பாரு முளர். சுடுநோக்கு - சுடுவதுபோலுநோக்கு. என்றது கொள்ளிக்கண். ‡ “கண்ணுட் டயாற் சுட்டுநீ ருக்கி” என்றார் பிறரும். கருந்தலை - பசுந்தலை. நலங்கொளவைத் தென்றது தமது அரிந்த தலையிற் குலைந்தமயிரையுங் கோகிமுடித்துக் குருதித்தில தத்தையும் துதலிலே அணிந்துவைத்தென்றவாறு; என்னை? § “மோடி முன்றலையை வைப்ப ரேமுடி குலைந்த குஞ்சியை முடிப்பபோ, யாடி நின்றகுரு திப்பு துத்திலத் தம்மு கத்தினி லமைப்பரே” என்பது. (கலிச் சக்கரவிருத்தி.) உருமு - இடி. மயிர்க்கண்முரசம் - புலியைப்பொருது கொன்றுநின்று சிலைத்துக் கோட்டுமென் கொண்ட ஏறு இறந்துழி அதன் உரிவையை மயிர்சோமற் போர்த்தமுரசு; என்னை? || “புனைமுருப் பழுந்தக் குத்திப் புலியொடு பொருது வென்ற, கனைரா ளுருமுச் சேற்றக் கதழ்விடை யுரிவை போர்த்த, துனைகுரன் முரசத் தானைத் தோன்

* புறநானூறு, ௧௭.

† கலிங்கத்துப்பராணி.

‡ சீவகசிந்தாமணி, காந்தநுவதந்தையாரிலம்பகம், ௩௧௩.

§ கலிங்கத்துப்பராணி.

|| சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், ௩௦௧.

தலைத் தம்மி நென்றா, னனைமல ரலங்கத் கண்ணி நந்தனுந்தொழுது சேர்ந்தான்” எனவும், “கொல்லேற்றுப் பகந்தோல் சீவாது போர்த்த, மயிர்க்கண் முரசு மோவல விரங்க” எனவும் சொன்னாற்பிறரும். முரசொடுவான்பலியூட்டி - முரசுத் தால் உயிர்ப்பலியூட்டி ; என்றது * “அடிக்கழுத்தி னுடன்சிரத்தை யரிவ ராலோ வரிந்தசிர மணங்கினைக் கொடுப்ப ராலோ, கொடுத்தசிரங் கொற்றவையைத் துதிக்கு மாலோ குறையுடலங் கும்பிட்டு நிற்குமாலோ” எனவும், † “மண்ணி னுற வறுத்த தங்கடலை வைத்த பீடிகை வலக்கொன, விண்ணி னுயகிதன் யாக சாலெதொறு” மீன வஞ்சிவர் மினைப்பே” எனவும்வரும் ; இவற்றாற்சொல்லியவை, ‡ அவிப்பலியென்னும் புறப்பொருட்பகுதியும், காப்பியத்துக்கு அங்கமான நவச் சுவையுள்ளும் வீரசுவையவிறயமுமென்க.

வரம்பாகெனக் கவணினர் பரப்பினராய்த் தீண்டிக் கொண்டோர் கருந்தலை கொள்கென வைத்து ஊட்டவென வினைமுடிக்க.

ஊட்டவெனத்திரிக்க.

இனி முன்னாட் கரிகாலன் செய்தசெயல் கூறுவார்.

அக - கூசு. இருநில மருங்கிற் பொருநரைப் பெறுஅசு
செருவெங் காதலேற் றிருமா வளவன்
வாளுங் குடையு மயிர்க்கண் முரசு
நாளொடு பெயர்த்து நண்ணாப் பெறுகலிம்
மண்ணக மருங்கினென் வலிகெழு தோளெனப்
புண்ணியத் திசைமுகம் போகிய வந்நான்

இ - ன். தமிழ்நாட்டெல்லையுள் தன்னோடு எதிர்த்துப்பொருமரசனார் இரண்டு திசையினும்பெறுத கரிகாலன் போரிலே பேராசையுடையனாதலின், வடதிசை பெருந்திசையாதலிற் பகைபெறலாமெனக்கருதி ஆண்டுச்சேற்றற்குவிரும்பி வாளுங் குடையும் முரசும் நாளொடுபெயர்த்து என்வலிகெழுதோள் இத்திசையினுயினும் நண்ணாப் பெறுவதாகவேண்டுமென்று தான் வழிபடுதெய்வத்தை மனத்தான் உணங்கி அவ்வடதிசையைநோக்கிப் போகிய அந்நாளிலென்க.

பொருநரை இருநிலமருங்கிற் பெறு வளவன் பெயர்த்துப் பெறுக என்ரு னெனப் போகிய அந்நாளென்க.

இருநிலமருங்கினென்பது இவன் ஆளும் நிலவெல்லைப் புறத்தென்பதாயிற்று ; ஆகவே மேற்கும் தெற்குமெனக்கொள்க ; என்றது சேர பாண்டியரை. இனி

* கலிங்கத்துப்பராணி.

†

”

‡ புறப்பொருள் வேன்பாமாலை, வாகைப்படலம், ௩௦. அவிப்பலியென்பது “வெள்வா எமருட் செஞ்சோ நல்ல, துள்ளா மைந்த ருயிர்ப்பலி கொடுத்தன்று. வரலாறு : “சிறந்த திதுவெனச் செஞ்சோறு வாய்ப்ப, மறந்தரு வான்ம னென் னும் - பிறங்கழலு, னாருயி ரென்னு மவிவேட்டா ராங்குடொல், வீரியரெய் தற் பால வீடு.”

இருநிலமருங்கினென்பதற்குத் தமிழ்ப்பூமி இருகூற்றிலெனினுமமையும். வாரும் குடையும் முரசும்பெயர்த்தல் - வாணட்கோள், குடைநாட்கோள், முரசுநாட்கோ ளென்பன. இவை நாட்கொண்டபெயர்த்தல். இவற்றுள், வாணட்கோடல் : **“செற்றாழ்மேற் செலவமர்ந்து, கொற்றவாணட் கொண்டன்று.”* வரலாறு : *“அறிந்தவ ராய்ந்தநா னாழித்தேர் மன்ன, நெறிந்திலங் கொள்வா ளியக்க - மறிந் திகலிப், பின்பகலே யன்றியும் பேனா ரகநாட்டு, நன்பகலுங் கூக்கை நகும்.”* குடை நாட்கோடலென்பது, †*“பெய்தாமஞ் சுரும்பிரப் பெரும்புலவர் புகழ்பாடக், கொய்தார் மன்னவன் குடைநாட் கொண்டன்று.”* வரலாறு : *“முன்னர் முர சிரங்க மூரிக் கடற்றாளை, துன்னருந் துப்பிற் றொழுதெழா - மன்ன, ருடைநா னுலந்தனவா லோதநீர் வேலிக், குடைநா ளிறைவன் கொள.”* முரசுநாட்கோட லென்பது : *“..... மாசற விதித்த லீங்கிது செயலே.”* பிறவும் வந்தவழித் காண்க. மண்ணகமருங்கின் - இந்நிலவெல்லையுள். புண்ணியத்திசை - வடதிசை. முகம் - இடம்.

கூடு - கூடி. அசைவி லூக்கத்து நசைபிறக் கொழியப் பகைவிலக் கியுதிப் பயங்கெழு மலையென விமையவ ருறையுந் சிமையப் பிடர்த்தலைக் கொடுவரி யேற்றிக் கொள்கையிற் பெயர்வோற்கு

இ - ன். அங்ஙனம் பொருவாணப்பெறவேண்டி வடதிசைநோக்கிப் போ கின்றநாளிலே இமையவருறையும் இமயமலை பகையாகக் குறுக்கிட்டு விலக்கிற்குக் கலின், மனஞ்சலித்த மீள்கின்றவன் மடிதலின்றி மேலுஞ்செல்லமுயலும் என் னாசை மின்னிட்டொழிய இம்மலை எனக்குப் பகையாகக் குறுக்கிட்டு விலக்கிற் றென முனிந்து அதன்பிடரிடத்தே தனதுபுலியைப்பொறித்துத் தான்வேட்டது பெருத கோட்பாட்டால் மீள்கின்ற கரிகாலற்கென்க.

அசைவு - மடிதல். ஊக்கம் - மனவெழுச்சி; முயற்சியுமாம். பிறக்கு - பிறதக்கென்னும் வடமொழிச்சிதைவென்க; வேறாகவென்றபடி. பிடர் - புறக் கழுத்து. தலை - இடம். ஏற்றி - பொறித்து. பிடர்த்தலையேற்றியென்றது தன னோடு எதிர்த்துவிலக்குதலின் அதனைப் புறங்காண்டற்கும் அதன்வடபாலும் தனது ஆணைசேறற்கும் சாத்தனதருளால் தான்பெற்ற செண்டினாலே அதனை அடித்துத் திரித்துப் பொறித்து மறித்து நிறுத்தானெனவுணாக; எனனை? †*“செண்டி கொண்டு கரி காலனொரு காலி லிமையச் சிமைய மால்வரை திரித்தருளி மீள வதனைப், பண்டு நின்றபடி நிற்கவிது வென்று முதுகிற் பாய்பு லிப்பொறி குறித்தது மறித்த பொழுதே”* எனவும், *“கச்சி வளைக்கைச்சி காமக்கோட் டங்காவன், மெச்சி யினி திருக்கு மெய்ச்சாத்தன் - கைச்செண்டு, கம்பக் களிற்றுக் கரிகாற் பெருவளத்தான், செம்பொற் கிரிகிரித்த செண்டு”* எனவுங்கூறினாராகலின்.

* புறப்பொருள் வேண்பாமலை, வஞ்சிப்படலம், ச.

†

”

”

கூ.

‡ கலங்கிதூப்பரணி. *“இலங்கு வேற்கரி காற்பெரு வளத்தோன், வன்றி தற்புலி யிமையமால் வளாமேல் வைக்க வேருவோன்”* என்றார் பெரியபுராணத் திலும்.

கங.க - ௧௦௦. மாநீர் வேனி வச்சிர நன்னுட்டுக்

கோனிறை கொடுத்த கொற்றப் பந்தரும்

இ - ன். கடலை அரணுகவுடைய வச்சிரநாட்டுக்கோன் தானிடக்கடவமுறை மையில் திறையாகவிட்ட அவனது முத்தின்பந்தரும்,

* வேலி - அரண். வச்சிரநாடு - *சோணக்கரை. இறை - திறை, கொற்றப் பந்தர் - அவன்றனக்குக் கொற்றத்தான்வந்த பந்தர், அது மேற்கூறுப; அன்றி அக் கொற்றவன்முன்னர் நிற்கும்பந்தரெனினுமமையும். இவன் †உதாசீனன்.

க௦௧ - ௧௦௨. மகதநன் னுட்டு வாள்வாய் வேந்தன்

பகைப்புறத்துக் கொடுத்த பட்டிமண் டபமும்

இ - ன். வாட்போர் வாய்ப்புடையனாகிய மகதவேந்தன் பகையாற் பொருது தாங்கமாட்டாது அப்பகையிடத்துத் தரப்பட்ட பட்டிமண்டபமும்,

பட்டிமண்டபம் - வித்தியாமண்டபம்; †ஒலக்கமண்டபமுமென்ப. புறம் - இடம். இவன் சத்துரு.

௧௦௩ - ௧௦௪. அவந்தி வேந்த னுவந்தனன் கொடுத்த

நிவந்தோங்கு மரபிற் றோரண வாயிலும்

இ - ன். அவந்திநாட்டுவேந்தன் உவந்தனனாய்க்கொடுத்த மிகவுயர்ந்த தொழின் மரபையுடைய வாயிற்றோரணமும்,

அவந்தி - உஞ்சை. தொழின்மரபு - “குலப்புடைவை” என்றும்போலநின்றது. இவன் மித்திரன்.

௧௦௫ - ௧௧௦. பொன்னினு மணியினும் புனைந்தன வாயினு

நுண்வினைக் கம்மியர் காணு மரபின

துயர்நீங்கு சிறப்பினவர் தொல்லோ ருதவிக்கு

மயன்விதித்துக் கொடுத்த மரபின வவைதா

மொருங்குடன் புணர்ந்தாங் குயர்ந்தோ ரேத்து

மரும்பெறன் மரபின் மண்டபம்

இ - ன். இப்பந்தரும் மண்டபமும் தோரணமுமென்னுமிவை பொன்னினும் மணியானுஞ்செய்யப்பட்டனவாயினும் நுண்ணிய தொழிலைல்ல கம்மியராற்பண்ணப்படாதன; ஆயின் இவை யாராற் பண்ணப்பட்டனவெனின், இவற்றை அக் காலத்துக் கொடுத்த அம்மூவருடைய தொல்லோர் ஒரோர்காலத்து ஒரோவிடத் துச்செய்த உதவிக்குக் கைம்மாறாக மயன் நிருமித்துக்கொடுக்கப்பட்டன. இவை ஒன்றற்கொன்று சேய்நாட்டனவாய்க் கூடப்படாதன; இவனுணையான் ஒருநாட்டு

* சோணை - ஓர் யாறு. சோணக்கரையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† உதாசீனன் - பகைநடப்பில்லாதான்=அயலான்.

‡ “ஒட்டிய சமயத் துறுபொருள் வாசிகள், பட்டிமண் டபத்துப் பாங்கறிந்தேறுமின்” என்றார் மணிமேகலையிலும். “பன்னருங் கல்தெரி பட்டி மண்டபம்” எனக் கம்பநுங்கூறினர்.

ஒருசின்கண்ணே கூடுதலானும் மயன் நிருமித்தலானும் பெரியோரான் ஏத்தப் படும் இந்த *மண்டபத்தும்,

காண்டல் - பண்ணுதல்; “கோயில் குளங்காண்” என்றற்போல நின்றது.

கக0. அன்றியும்—இ - ன், அதுவொழிந்தும்,

ககக - ககௌ. வம்ப மாக்க டம்பெயர் பொறித்த

கண்ணெழுத்துப் படுத்த வெண்ணுப் பலபொதி

கடையோர் வாயிலும் கருந்தாழ்க காவலு

முடையோர் காவலு மொரீஇய வாகித்

கட்போ ருளரெனிக் கிப்பத் தலையேற்றிக்

கொட்பி னல்லது கொடுத்த லீயா

துளருநர்ப் பனிக்கும் வெள்ளிடை மன்றமும்

இ - ன். அனவும் நிறையும் எண்ணுமாகிய இலக்கங்கள்தம்மிடத்திடப்பட்ட பெயர்பொறித்த பொதிகள் பண்டசாலையிலையும் பற்றாயத்துக் கருந்தாழாகிய காவலையும் உடையோர் காத்திருக்குங்காவலையும் விடப்பட்டவாகலான் இந்நகர்க்குப் புதியமாக்கன்கிலர் கட்போருளராயின் அவர்கழுத்துக்கிடுக்கப் பொதியை வைத்து ஊரைச்சூழ்விப்பினல்லாது அவர்க்கே அவற்றைக் கொடுத்துவிடாததா லாற் களவென்பதனை மனத்தாற் கனவில்நினைப்பினும் நினைப்போரை நடுக்குவிக்கும் வெளியான இடத்தையுடைய மன்றமுமென்க.

எண்ணெழுத்துப்படுத்தவென்க. எண்ணெழுத்து - இலக்கம். பலபண்டங் களையும்பொதிந்தனவற்றைப் பொதியென்பது ஆகுபெயர். வம்பமாக்கன் கட்போ ருளராயினென்றார், இந்நாட்டு இவ்வூரில்வாழ்வோரெல்லாம் செல்வராதலாற் செய் யாரெனவும் புறநாட்டிற்சிலர் இம்மன்றின்நன்மையுறியாது களவுசெய்யக்கருதுவ ரெனவும் புலப்படுத்தற்கு. தலையேற்றியென்பதற்குத் தாந்தாம் தலைமேலேற்றிக் கொண்டெனினுமமையும். பொதிகள் ஓரீஇயவாதலான் உளரெனில் அவரைக் கொட்பினல்லது ஈயாது பனிக்குமன்றமென்க. பனிக்குமன்றமென இடத்துநிகழ் பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது வம்பமாக்களாகிய உடையோரெனி னுமமையும்.

ககஅ - ககக. கூணங் குறளு முழுஞ் செவிடு

மழுகுமெய் யாளரு முழுதின ராடிப்

பழுதில் காட்சி நன்னிறம் பெற்று

வலஞ்செயாக் கழியு மிலஞ்சி மன்றமும்

இ - ன். கூனர்புதலாயுள்ளோரும் தொழுகோயால் அழுகுமெய்யையுடையோரும் புக்குமுழுதினவளவிலே பழுதில்லாத தோற்றத்தையுடைய கல்ல நிறம் பெறுகையினாலே தன்னைவலஞ்செய்து தொழுது ஆடி நீங்கும் பொய்கையை யுடைய மன்றமுமென்க.

* இவற்றை உட்கொண்டே “வச்சிர மவந்தி மகதமொடு குழீஇய, சித்திர மண்டபம்” என்பர் மேல் நடுகற்காதையிலும்.

பெற்ற வலஞ்செய்த ஆடிக் கழியுமென்க. முழுசினாரடியென இருபெய ரொட்டுப் பண்புத்தொகையாக்கினுமமையும். இலஞ்சியை மகிழென்பார்க்குக் காவிரியில் நீராடிவந்து மகிழைச் சூழ்ந்தென்னவேண்டுதலின், மகிழினும் மன்றி னும் புயமின்றாமாதலின், அங்ஙனங்கூறல் பொருத்தமின்றென்றொழிக்க.

கஉஉ - கஉ௭. வஞ்ச முண்டு மயற்பகையுற்றோர்
நஞ்ச முண்டு நடுங்குதுய நுற்றோ
ரழல்வாய் நாகத் தாரெயி றமுந்தினர்
கழல்கட் கூளிக் கடுநவைப் பட்டோர்
சுழல வந்து தொழுதுயர் நீங்கு
நிழல்கா நெடுங்க னின்ற மன்றமும்

இ - ன். வஞ்சனையாற் சிலர் மருந்துட்டவுண்டு பித்தேறினாரும், நஞ்சையுண்டு நடுங்குதுயரமுற்றோரும், அழலும் விடத்தையுடைய அரவின்வாயிற் கூர்த்த எயி றமுந்தக் கடியுண்டாரும், பிதுங்கின கண்ணையுடைய பேய்பிடிக்கப்பட்டாரு மென்னுமிவர்கள் ஒருகாற் சூழவந்துதொழு அதனுடனே அத்துயர்கள் நீங்குதற்குக் காரணமாகிய ஒளியைக்கால்வதோர் நெடியகல் நாட்டிநிற்குமன்றமுமென்க.

மயற்பகை - மயலாகிய பகை. ஆர் - கூர்மை. கழல்கட்கூளி - விகாரமாக் கிப் பச்சைக்கழல்போலும் கண்ணையுடைய கூளியெனினுமமையும். கூளி - பூதமு மென்ப. நிழல் - ஒளி; *“நிழன்மணி” என்றும்போல.

கஉஅ - கஉ௪. தவமறைந் தொழுகுந் தன்மை யிலான
ரவமறைந் தொழுகு மலவைப் பெண்டி
ரறைபோ கமைச்சர் பிறர்மனை நயப்போர்
பொய்க்கரி யாளர் புறங்கூற் றுளரென்
கைக்கொன் பாசத்துக் கைப்படு வோரெனக்
காத நான்குந் கடுங்குர லெடுப்பிப்
பூதம் புடைத்துணும் பூத சதுக்கமும்

இ - ன். தம்மைப் பிறர்நம்புவதற்குத் தவவேடத்தின்மறைந்துநின்று அத்தவத் திற்கு இழுக்கானவற்றின்கணையுமும் பொய்வேடத்தாரும், தம்மைத் தங்கணவர் நம்புதற்குப் பொய்யொழுக்கத்தின்மறைந்துநின்று வசிகரிப்பினையுமும் அலவற் பெண்டிரும், தம்படைகுடிமுதலியவைந்தினுமி உயிருறுப்புரிமைக்குத் தம்மைத் தேறியளித்த அரசனாக் கீழ்மையெண்ணுமமைச்சரும், தமதுமனைவியர் தனிப்பத் தனித்த பிறர்மனைவியரை விரும்பும் துச்சாரிகளும், தமதுநெஞ்சறிபொருளை வஞ் சித்துப் பொய்ச்சான்றேறுவாரும், சிறப்புச்செய்துழி உழை நின்றுபுகழ்ந்து அவர் புறக்கொடையிற் பழிநூற்றுவாருமாகிய இவர்களே என்கையிற்கொண்ட இப்பா சத்திடத்து அகப்பெம்பெயரென அவ்வூர் நாதகாதவெல்லையுங்கேட்கும்படி தனது கடியுராலாணுணர்த்திப் பின் அங்ஙனஞ்செய்வாரைப் பாசங்கட்டிவர நிவத்திற் புடைத்துண்ணும் பூதநிற்றலான் அப்பெயர்பெற்ற பூதசதுக்கமும்,

சதுக்கம் - காற்சந்தி. தன்மை - தவத்தோடொற்றுமைப்படுத்தன்மை; அதனை யில்லாமையாவது கூடாவொழுக்கம்; *அலவல்; விகாரம். அறைபோதல். கீழறுத்தல். பொய்க்கரி - பொய்ச்சான்று. கை - இடம். காதநான்குமேன முற் றும்மைகொடுத்தலானே ஊர் நாதகாதவட்டிகையென்பதுணர்க. குரலெடுப்பி. குரலாலுணர்த்தி. †“துயிலெடுப்பி” என்றற்போலநின்றது.

ககடு-ககடா. அரசுகோல் கோடினு மறங்கூ றவையத்
துரைதூல் கோடி யொருதிறம் பற்றினு
நாவொடு நவிலாது நவைநீ ருகுத்துப்
பாவைவின் றமுஉம் பாவை மன்றமும்

இ - ன். அரசனுடைய செங்கோண்மையிற் சிறிதுகோடிற்றாயினும் தரும தூண்முறைமையின் அறங்கூறும் தருமாசனத்தார் உணாக்கும் நடுவுநிலைமைகோடி. ஒருமருங்குப்பற்றினும் நாவாற்கூறுது நீருகுத்துக் கண்ணாற்கூறும் பாவைநின்றலான் அப்பெயர்பெற்ற பாவைமன்றமும்,

அறங்கூறவையம் - தருமாசனத்தார் வழக்குரைக்குமிடம். நாவொடு - நாவால்,

ககக - கசு௦. மெய்வகை யுணர்ந்த விழுமியோ ரேத்து
மைவகை மன்றத்து மரும்பலி யுறீஇ

இ - ன். முற்கூறப்பட்டனவாகிய வெள்ளிடைமன்றமுதற் பாவைமன்றமீற யுள்ள உண்மைத்திறத்தையுணர்ந்த சீரியோராலேத்தப்படும் ஐவகைப்பட்ட மன் றத்தும் அரும்பலியுறீஇயென்க.

ஒளி உச்சித்தோன்றிப் பரப்பச் சொரிந்து ஆடிப் பெயர வைத்து ஊட்ட மண்டபமன்றியும் மன்றத்தும் பலியிட்டென்க.

அன்றியுமென்றவுண்மையும், மன்றத்துமென்றவுண்மையும் இறந்தது தழீஇய வெச்சவுண்மையாகலானும் அரும்பலியென்றமையானும் இவையும் அப்பலியான மையுணர்க.

கசுக - கசுச. வச்சிரக் கோட்டத்து மணங்கெழு முரசங்

கச்சை யானைப் பிடர்த்தலை யேற்றி
வால்வெண் களிற்றரச வயங்கிய கோட்டத்துக்
கால்கோள் விழுவின் கடைநிலை சாற்றி

இ - ன். †வச்சிரக்கோட்டத்திலிருக்கும் முரசையெடுத்துக் கச்சையணிந்த யானையினது பிடரிடத்தேயேற்றி என்றும் இனைய வெள்ளிய அயிராவதற்குங் கோயிலிலேசென்று விழுவின் முதலும் முடிவுஞ் சாற்றியென்க.

மணமுரசு - விழாமுரசு; மண்ணென்றோதி மார்ச்சனையென்பாருமுளர். கச்சை - கீழ்வயிற்றிற்கச்சை. தலை - இடம். வயங்குதல் - விளங்குதல். கால்

* அல்லவையெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

† அத்திமாலைச்சிறப்புச்செய்காதை, எக.

‡ “வச்சிரக் கோட்டத்து மணமுழா வாங்கிக், கச்சை யானைப் பிடர்த்தலை யேற்றி” என்றார் மணிமேகலையிலும்; முதலாவது விழாவறைகாதை.

கோள் விழுவின் கடைநிலை சாற்றி - விழுவின் தொடக்கமும் முடிவுமறிவீத்து.
களிற்றரசிற்குச்சாற்றி, அஃது இந்திரனைக்கொணர்தற்கு.

வாங்கி ஏற்றிச் சாற்றியென்க.

கசுரு.- கசுசு. தங்கிய கொள்கைத் தருநிலைக் கோட்டத்து

மங்கல நெடுங்கொடி வானுற வெடுத்து

இ - ள். பூமியிற்றங்கிய முறையையுடைய தருக்கோட்டத்தின்முன்னர் அட்ட
மங்கலத்தோடு அயிராவதமெழுதியகொடியைத் துறக்கத்தேசெல்லவெடுத்தென்க.

இந்திரனற்றங்கிய செருக்கையுடைய தருவெனினுமமையும்.

கசுஎ - கருசு. மரகத மணியொடு வயிரங் குயிற்றிப்

பவளத் திரள்காற் பைம்பொன் வேதிகை

நெடுநிலை மாளிகைக் கடைமுகத் தியாங்கணுங்

கிம்புரிப் பகுவாய்க் கிளர்முத் தொழுக்கத்து

மங்கலம் பொறித்த மகர வாசிகைத்

தோரண நிலையு தோமழ பசும்பொற்

பூரண கும்பத்துப் பொலிந்த பாலிகை

பாவை விளக்குப் பசும்பொற் படாகை

தூமயிர்க் கவரி சுந்தரச சண்ணத்து

மேவிய கொள்கை வீதியின்

இ - ள். மரகதம் வயிரமென்னுமிவற்றைப் புருவம்பிறக்க ஆயப்பலகையாகப்
படுத்து அதன்மீதே செம்பவளத்துண்களைநினைத்த பைம்பொற்றிண்ணைகையுடைய
மாளிகைவாயிலிடத்தோறும் கிம்புரிசெறித்த கொம்பினையும் அங்காந்தவாயாற்
கான்ற முத்தொழுங்கையும் அட்டமங்கலங்கையுடையபொறித்த வாசிகைவடிவாக
வளையச்செய்த மகரதோரணங்கள் நிலைபெற்றிதுத்தின வீதி; அது பசிய பொண்ணாற்
செய்த நிறைகுடமும் பாலிகையும் விளக்கும் கொடியும் கவரியும் ஒழிந்தனவும்
சண்ணத்தோடேமேவிய வீதியிலென்க.

குயிற்றுதல் - அழுத்துதல். முகம் - இடம். கிம்புரி - கொம்பிலணியும்பணி.
கிளர்முத்து - பருமுத்து. ஒளிகளருமுத்தெனினுமமையும். கிளைபாடமாயிற் கொ
த்தாகத்தோன்றுமுத்தென்க. வாசிகைத்தோரணம் - உலமத்தொகை. தோம் -
ஈண்டோட்டம். குயிற்றிய பாடமாயின், வயிரங்குயிற்றியகாலையுடைய வேதிகை
யென்க.

அவ்வேதிகையையுடைய மாளிகைக் கடைமுகத்தியாங்கணும் தோரணநிலை
பெற்ற மேவியகொள்கைவீதியென்க.

கருசு. செறிந்து—இ - ள். அவ்வீதியிலேநிறைந்து,

கருசு. ஆங்கு—இ - ள். அங்ஙனம் பலவிட்டவப்பொழுதே,

* இப்படியே “படாகையும் விதானமும் பாற்கடல் கடுப்ப” எனவும்,
“தண்பெரும் படாகை” எனவும் கொடியைப் படாகையென்று கூறுவர் பேரூர்
களையிலும்.

களு - கசு௦. ஐம்பெருங்குழுவு மெண்பே ராயமு
மரசு குமரரும் பரத குமரரும்
கவர்பரிப் புரவியர் களிற்றின் ரொகுதிய
ரிவர்பரித் தேரின ரியைந்தொருங்கீண்டி.

இ - ன். ஐம்பெருங்குழுவும் ஆயமுஞ்செறிந்து வீதிக்கண்ணே புரவியர் களிற்
றினர் தேரினரான அரசகுமரரும் பரதகுமரரும் தம்மிற்பொருந்தி ஒன்றுபட

ஐம்பெருங்குழு, * “அமைச்சர் புரோகிதர் சேனா பதியர், தவாத்தொழிற்
றுதுவர் சாரண ரென்றிவர், பார்த்திபர் கைம்பெருங் குழுவெனப் படுமே” எனு
மிவர். என்பேராயம், † “கரணத் தியலவர் கரும் விதிகள், கணகச் சுற்றங் கடை
காப் பாளர், நகர மாந்தர் நனிபடைத் தலைவர், யானை வீர ரிவுளி மறவ, ரினைய
ரெண்பே ராய மென்ப” எனுமிவர். இனி “சாந்துபூக் கச்சாடை பாக்கிலை கஞ்
சுகநெ, யாய்ந்த விவரெண்ம ராயத்தோர் - வேந்தர்க்கு, மாசனம்பார்ப் பார்மருத்தா
வாழ்நீமித்த ரோடமைச்ச, ராசி லவைக்களத்தா னாந்து” எனக்காட்டுவர் ‡ அரும்
பதவுணாயாசிரியர். பரதர் - வணிகர். கவர்பரி - பருத்துவிலாயும் செலவு. இவர்
தல் - தேரைக்கொண்டெழுதல்.

கசுக - கசுஅ. அரசுமேம்ப டுஇய வகநிலை மருங்கி
னுரைசான் மன்னன் கொற்றங் கொள்கென
மாயிரு ஞாலத்து மன்னுயிர் காக்கு
மாயிரத் தோரெட் டரசுதலைக் கொண்ட
தண்ணறுங் காவிரித் தாதுமலி பெருந்துறைப்
புண்ணிய நன்னீர் பொறகுடத் தேந்தி
மண்ணக மருள வானகம் வியப்ப
விண்ணவர் தலைவனை விழுநீ ராட்டி.

இ - ன். மிகப்பெரிய ஞாலத்தின் கண்ணே தமதான அமசியல் மேம்படுவான்
வேண்டி மன்னுயிர்காக்கும் ஆயிரத்தோரெட்டரசு தலையிற் சுமப்பித்துக்கொண்ட
காவிரியிற் பூவின்றாதுமலிந்த பெரிய சங்கமத்துறையிற் குளிர்த்த நறியதீர்த்த
நீரை, மண்ணகமும்வானகமும்ருள வியப்ப எம்மன்னன் கொற்றங்கொள்வானாக
வெனச்சொல்லிப் பொற்குடத்தேந்தி விண்ணவர்தலைவனை இந்நகரிடத்தே சிறப்
புடைத்தாம்படி முற்கூறிய அரசகுமரரும் பரதகுமரரும் மஞ்சனமாட்டவென்க.

ஆட்டாரிற்பவெனத்திரிக்க. அகநிலை - ஊர். உரை - புதழ். சால் - அமைதி.
மன் - ஆக்கத்தின்வந்தது. பொற்குடம் - அபிஷேககலசம். மண்ணகமருள - மண

* தீவாகரம், கசுக.

† தீவாகரம், கசுக.

‡ சிலப்பதிகாரத்திற்கு அரும்பதவுணாயென்று ஒரு பழையவுணாயுண்டு; அவ்
வுணாயாசிரியர்பெயர் ஒருவாற்றானும் புலப்படவில்லை. அவ்வுணாயின் கருத்தைப்
பெரும்பான்மை சமூவியும் சிறுபான்மை மறுத்தும் இவ்வடியார்க்குநல்லாருளை
அமைந்துள்ளது.

கருள்: தெய்வம். தெய்வம். சூ. நூல்-ந; பச

ணகம் விண்ணகமாய் மாறாட. அன்றி மண்ணிலுள்ளோர் இப்படியே அவ்விண்ணகமிருப்பதென ஒப்புக்காணவென்க. வானகம்வியப்ப - வானகத்தள்ளோர்தம் துறக்கத்தினும் ஈது சிறப்புடைத்தென்று வியக்க. இனி மருள மருளுதலாலென்கூறி இருதிறத்தோரும் ஐயுற்றுத் தெளிந்து வியப்பவென்றலுமொன்று. விண்ணவர்தலைவன் - ஈண்டு அவன்வச்சிரம். மானதத்தால் நீராட்டியெண்ணவும். அரசு மேம்படைய வகநிலை யென நின்றவாதே ஏனைநகர்க்கு அரசாய் மேம்பட்ட நகரென உரைப்பினுமமையும்.

ஏற்றிச் சாற்றி எடுத்துச் செறிந்து ஈண்டி ஏந்தி ஆட்டவென்க.

கசுசு. *பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலும்

இ - ன். என்றும் பிறவாத யாக்கையையுடைய இறைவன்கோயிலும்,

இனி யாக்கையிற்பிறவாப் பெரியோனெனினுமமையும்; என்றது அருபியெனறபடி.

கஎ௦. அறுமுகச் செவ்வே ளணிதிகழ் கோயிலும்

இ - ன். ஆறுமுகத்தையும் செய்யநிறத்தையுமுடைய முருகவேன்கோயிலும்,

†“மூன்று மாறு நெடுமுதல் குறுகும்” என்பதனால் அறுமுகமாயிற்று.

கஎக. வால்வளை மேனி வாலியோன் கோயிலும்

இ - ன். வெள்ளிய வளைபோலுநிறத்தையுடைய வெள்ளைமூர்த்திகோயிலும்,

என்றது பலதேவரை; ‡“வலியொத்தி வாலியோனை” என்றார் பிறரும்.

கஎஉ. நீல மேனி நெடியோன் கோயிலும்

* “துதல்விழி நாட்டத் திறையோன் முதலாப், பதிவாழ் சதுக்கத்துத் தெய்வமீரா, வேறுவேறு சிறப்பின் வேறுவேறு செய்வினை, யாற்றி மரபி னறிந்தோர் செயின்” என்றார் மணிமேகலையிலும்; க. விழாவறைகாதை.

† தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், குற்றியலுகரப்புணரியல், கூரு.

‡ புறநானூறு, ௩௬. “ஏற்றுவல னுயரிய வெரிமரு ளவீர்சடை, மாற்றருங் கணிச்சி மணிமிடற் றோனுங், கடல்வளர் புரிவளை புரையுமேனி, யடல்வெந் நாஞ் சிற்பனைக்கொடி யோனு, மண்ணுறு திருமணி புரையு மேனி, விண்ணுயர் புட் கொடி விறல்வெய் யோனு, மணிமயி லுயரிய மாறா வென்றிப், பிணிமுக லூர் தி யொன்செய் யோனுமென, ஞாலங் காக்குங் கால முன்பிற், றோலா நல்விசை நால்வ ருள்ளுந், கூற்றெத் தீயே மாற்றருஞ் சேற்றம், வலியொத் தீயே வாலி யோனைப், புகழொத் தீயே யிகழுக ரெனை, முருகொத் தீயே முன்னியது முடித்தலி, ஞங்காங் கவரவ ரொத்தலின் யாங்கு, மரியவு முளவோ நினக்கே யதனா, விரவலர்க் கருங்கல மருகா தியா, யவனர், நன்கலந் தந்த தண்கமழ் தேறல், பொன்செய் புனைகலத் தேத்தி நாளு, மொண்டொடி மகளிர் மடுப்ப மகிழ்சிறந், தாங்கினி தொழுகுமகி யோங்குவான் மாற, வங்கண் விசம்பி னாரிரு ளகற்றும், வெங்கதிர்ச் செல்வன் போலவுங் குடதிகைத், தண்கதிர் மதியம் போலவு, நின்று நிலையு ருலகமோ டுடனே.” திணை - பாடாண்டிணை. துறை - பூவைநிலை. பாண்டியன் இலவநகிப்பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறனை மதுரைக்கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் பாடியது.

கருசு

சிலப்பதிகாரம்.

இ - ன். நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய செடியமால்கோயிலும்,
மேனியென்றார், ஆகுபெயரால் நிறத்தை.

கஎங. மாலே வெண்குடை மன்னவன் கோயிலும்

இ - ன். முத்தமாலையணிந்த வெண்கொற்றக் குடையையுடைய வாசவன்
கோயிலும்,

செவ்வேள், வாலியோன், நீலமேனியோனென்பவற்றுள் தொடர்நிலையும் இன்
பழம் அலங்காரச்சுவையுமுணர்க.

கஎச - கஎரு. மாமுது முதல்வன் வாய்மையின் வழாஅ
நான்மறை மரபிற் றீமுறை யொருபால்

இ - ன். மிக்க முதுமையையுடைய முதல்வனாகிய வேதாவினுடைய வாய்
மையிற்றற்பாத நாலாகிய வேதங்கள்சொன்னநெறி ஓங்குந் நடத்தன ஒருபக்க
மென்க.

கஎச - கஎஅ. நால்வகைத் தேவரு மூவாறு கணங்களும்
பால்வகை தெரிந்த பகுதித் தோற்றத்து
வேறுவேறு கடவுளர் சாறுசிறந் தொருபால்

இ - ன். நால்வகைப்பட்டதேவரும் பதினெண்வகைப்பட்ட கணங்களுமென
வேற்றுமைப்பட்டத் தெரிந்துவகுக்கப்பட்ட தோற்றத்தையுடைய கடவுளரது விழவு
சிறக்க ஒருபக்கமென்க.

நால்வகைத்தேவராவார்: முப்பத்துமூவர். அவர் வசக்களெண்மரும், திவா
கார் பன்னிருவரும், உருத்திரர் பதினொருவரும், மருத்துவர் இருவருமெனவீவர்.
மூவாறுகணங்களாவார்: “கின்னரர் கிம்புருடர் விச்சா தரர்கருடர், பொன்னமர்
பூதர் புகழியக்கர் - மன்னு, முரகர் சுரர்சா ரணர்முனிவர் மேலாம், பரகதியோர்
சித்தர் பலர்” “காந்தருவர் தாரகைகள் காணப் பசாசகண, மேந்துபுகழ் மேய
விராக்கதரோ - டாய்ந்ததிறற், போகா வியல்புடைய போகபூமி யொருடனே,
யாகாச வாகிகளா வார்” எனவீவர். ஆகாசர் நாகர் சித்தர் காந்தருவர் விஞ்சையர்
பூசகர் தாரகை போகபூமியோர் கிம்புருடர் சுரர் அசுரர் பூதம் முனி தேவர் கருடர்
இராக்கதர் இயக்கர் சாரணர் எனவுங்கொள்க.

கஎசு-கஅக. அறவோர் பள்ளியு மறனோம் படையும்
புறநிலைக் கோட்டத்துப் புண்ணியத் தானமும்
துறவோ ருரைக்குஞ் செயல்சிறந் தொருபால்

இ - ன். அறவோர்பள்ளிமுதலியவெல்லாவற்றிலும் தருமம்போதித்தலும் புரா
ணம்படித்தலும் பிறவுமாகிய செய்கைகண்மிக ஒருபக்கமென்க.

அறவோர்பள்ளி - அருகர்பள்ளி, புத்தர்பள்ளி. அறனோம்படை - தருமம்
போதிக்குமிடம். புறநிலைக்கோட்டத்து - புறம்புள்ள ஸ்ரீகோயிலுடனே. புண்ணியத்
தானமும் - மற்றுமுள்ள புண்ணியத்தானங்களும். துறவோருரைக்குஞ் செயல் -
புராணம்.

கஅஉ - கஅங. கொடித்தேர் வேந்தனொடு கூடா மன்ன
ரடித்தனை நீக்க வருள்சிறந் தொருபால்

டு—இந்திரவீழ்வுரெடுத்தகாதை,   கௌ

இ - ன். கூடாமன்னரோடு ஏனையோரும் அடித்தனைக்குதற்குக் கொடித்தேர் வேந்தன் அருள் சிறக்க ஒருபக்கம்;

ஒடுவை அசையாக்கினுமமையும்.

கஅசு - கஅசு. கண்ணு ளாளர் கருவிக் குயிலுவர்

பண்ணியாழ்ப் புலவர் பாடற் பாணரோ

டெண்ணருஞ் சிறப்பி னிசைசிறந் தொருபால்

கண்ணு ளாளர் - மதங்கர்; ஆவார் பெரும்பாணர்; குழலருமென்ப. கரு விக்குயிலுவர் - தோற்கருவிவாசிப்பார். பண்ணியாழ்ப்புலவர் - கட்டப்பட்ட யாழ் வாசிக்கவல்ல அறிஞர்.

இ - ன். குழலர் தோலு நரம்பும் கண்டமுமென்னுமிவற்றை இசைக்கவல்ல இவர்களாலே அளந்தறிதலரிய சிறப்பையுடைய இசைகள் மிக ஒருபக்கமென்க.

இவற்றையெல்லாம் சிறக்கவெனத் திரித்துக்கொள்க.

கஅஎ - கஅஅ. முழவுக்கண் டெயிலாது முடுக்கரும் வீதியும்

விழவுக்களி சிறந்த வியலு ளாங்கட்

இ - ன். கங்குலும் பகலும் இங்ஙனநடக்கலான், முழவின் கண்கள் அடங்குத லின்றிக் குறுத்தெருக்களும் நெடுந்தேர்வீதிகளும் விழவார்களிப்புமிக்க அகன்ற ஊரிடத்தென்க.

சிறக்க நீராட்டக் களிசிறந்த வியலுளென்க.

“காதற்கொழுநனை” என்பதுமுதல் “மறுகில்” (௨௦௯) என்னுந் துணையும் கிலேடை.

கஅசு - க௯௦. காதற் கொழுநனைப் பிரிந்தல ரெய்தா

மாதர்க கொடுங்குழை மாதவி தன்றோடு

இ - ன். மாதவிமேற் சொல்லுமிடத்துத் தான காதலிக்கப்பட்ட கொழுநனைப் பிரிந்து வேறுபாட்டால் அலருறாத அழகிய வளைந்த மகரக்குழையையுடைய மாதவி யென்றும், குருக்கத்திமேற் சொல்லுமிடத்து எல்லாரும் காதலிக்குக்கொழுவிய நனையாந்தன்மையைவிட்டு முதிர்ந்து அலராகாத வளைந்த அழகிய தளிரையுடைய மாதவியென்றும்பிரிக்க.

நனை - அரும்பு. கண்ணகிபிரிந்து அலராயெய்துதலால் அலரெய்தாத மாதவி யென்றார். குருக்கத்தியை அலரெய்தாவென்றார், செவ்வியழியாமபற்றி.

க௯௧ - க௯௫. இல்வளர் முல்லை மல்லிகை மயிலே

*தாழிக் குவளை சூழ்செங்குமுநீர்

பயிலபூங் கோதைப் பிணையலிற் பொலிந்து

காமக் களிமகிழ் வெய்திக் காமர்

பூம்பொதி நறுவினாப் பொழிலாட் டமர்ந்து

* “தாழியுண் மலர்ந்த தன்செங் குவளை, யூழுறு நறும்போ தொருகையிற் பிடித்து” எனப் பெருங்கதையிலும், “தாழிவாய்க் குவளை” எனச் சிந்தாமணி யிலுங்கூறினர்.

இ - ன். முற்கூறியமாதவியுடனே முல்லைமுதல் கழுநீரீராயுள்ள பூப்பயின்ற பிணையலாலே பொலிவுபெற்றுக் காழ்த்தார்களித்து மகிழ்ச்சியெய்தி அழகிய நறிய வினாபடுபூம்பொழிலில் வினையாட்டை விரும்பியென்க.

இவ்வளர்தலை முல்லைமுதன் மூன்றுக்குமேற்றாக. மயிலை - இருவாட்சி; சூழ்தல் - வண்டின்னொழில். இதனை விரித்து எங்கும் ஒட்டுக. கோதையாகிய பிணையலெனப் பண்பொட்டுவிரிக்க; ஒழுங்குமாம்; * “கோதையருவி” போல. பூம்பொதி நறுவினாப் பொழில் - நறியவினையைப் பொதிந்த பூவையுடையபொழில்; விகாரம். ஆட்டு - வினையாட்டு; ஆவது புணர்ச்சி.

கககா-கககா நரண்மதி ழிருக்கை நாளங் காடியிற்

பூமலி கானத்துப் புதுமணம் புக்கு

இ - ன். நாடோறும் மகிழ்ந்திருக்கும் இருப்பையுடைய நாளங்காடியிற் புவிற் குமிடங்களிற் பலபூமணமாகிய புதியமணத்தின் உள்புக்கு,

பூவிற்குமிடங்களைப் பூவின்மிகுதியாற் கானமென்றார்.

ககஅ-கககா. புகையுஞ் சாந்தும் புலராது சிறந்து

நகையா டாய்த்து நன்மொழி தினைத்து

இ - ன். அகற்புகை சாந்தென்னுமிவற்றின் செவ்வியாய்ப்புமிக்கு நகைத்து வினையாடும் திராளோடே காமக்குறிப்பாகிய மகிழ்ச்சிமொழியிலே இடைவிடாது பயின்றென்க.

புலராது - புலராமல்; செவ்விமாறாமலென்றபடி. தினைத்தல் - ஒருதொழிலை இடைவிடாதுபயிற்; † “தினைத்தவர் பருகிய” என்றார் பிறரும்.

உ00-உ0௩. குரல்வாய்ப் பாணரொடு நகரப் பரதரொடு

திரிதரு மரபிற் கோவலன் போல

விளிவாய் வண்டினொ டின்விள வேனிலொடு

மலய மாருதந் திரிதரு மறுகல்

இ - ன். குரலென்னுமிசையைப்பாடும் வாயையுடைய பாணரோடும் பரதரோடுத்திரிகின்ற ஒழுக்கத்தையுடைய கோவலனைப்போல இளியென்னுமிசையைப்பாடும் வாயையுடைய வண்டினொடும் இளவேனிலோடும் இந்நகரிடத்து மந்த மாருதம் உலாவுதலைச்செய்யும் மறுகிடத்தென்க.

குரலுக்கினிகுடறினார்; கிளையாதனோக்கி. பரதர் - பழிகாமுகர். திரிதருதல் - உலாத்துதல்.

மாதவிதன்னொடும் பயில்பூம்பிணையலாற் பொலிந்து எய்தி அமர்ந்து புக்குச் சிறந்து தினைத்துப் பாணரொடும் பரதரோடுத்திரிகின்ற ஒழுக்கத்தையுடைய கோவலனைப்போல வண்டினொடும் இளவேனிலொடும் மாருதந்திரிதருமறுகிலென்க.

இச்செய்தென்னும் வினையெச்சங்களைத் திரிதருமென்னும் வினையொடுமுடித்து அச் செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்தையும் கோவலனென்னும் பெயரொடு முடித்து அவனைப்போலத் திரிதருமென்க.

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவத்தீதையாரிலம்பகம், ௩௩.

† ,, நாமகளிலம்பகம், ௨௧.

பாணர்க்கு வண்டும், பாதர்க்கு வேனிலும், கோவலற்கு மாருதமும் உகைம்.
இனி வீதிவருணைகூறுவார்.

௨௦௪-௨௦௭. கருமுகில் சுமந்து குறுமுய லொழித்தாங்
கிருகருங் கயலோ டிடைக்குமி மெழுதி
யங்கண் வானத் தரவுப்பகை யஞ்சித்
திங்களு மீண்டுத் திரிதலு முண்டுகொல்

இ - ள். அழகிய வானத்திடத்தே திரியும் அரவாகிய பகை செறுமென்றஞ்சி
ஆண்டுத் திரியாமல் ஓர் பெரிய முகிலைச்சுமந்து சிறியமுயலையொழித்த இரும்புந்
கினும் இரண்டு கருங்கயலினையும் இடையே ஒரு குமிழுமலையுமெழுதி இங்ஙனம்
*உள்வரிக்கோலங்கொண்டு திங்களும் இந்நிலத்தே திரிதருகின்றதுகொல்லோ
வெனவும்,

உம்மை - சிறப்பு. கருமை - பெருமை.

௨௦௮-௨௧௧. நீர்வாய் திங்க ணீணிலக் தழுதின
சீர்வாய் துவலைத் திருநீர் மாந்தி
மீனேற்றுக் கொடியோன் மெய்ப்பெற வளர்த்த
வான வல்லி வருதலு முண்டுகொல்

இ - ள். காமன்றான், முன்பு இறைவன் றுதல்விழியானிழந்த மெய்ப்பெறுதற்
காக ஈரம் வாய்ப்புப்பெற்ற திங்களாகிய பெரியநிலத்தே சீர்மைவாய்ப்புப்பெற்ற
துவலையையுடைய அமிர்தகலையீனாமாந்தி வளரவளர்த்த வானவல்லி இந்நில
த்தே வருதலுமுண்டாயிற்றோதானெனவும்,

வளரவென ஒருசொல் வருவிக்க. மாந்தி மெய்ப்பெறவெனினுமமையும்.
இதனை வானவல்லி என்றார், காமவல்லியுமுண்மைதோன்ற. வானவல்லி - மின்
னுக்கொடி. உம்மை - சிறப்பு.

௨௧௨-௨௧௭. இருநில மன்னற்குப் பெருவளங் காட்டத்
திருமகள் புகுந்ததிச் செழும்பதி யாமென
வெரிநிறத் திலவழு முல்லை யு மன்றியங்
கருநெடுங் குவளையுங் குமிழும் பூத்தாங்
குள்வரிக் கோலத் துறுதுணை தேடிக்
கள்ளக் கமலந் திரிதலு முண்டுகொல்

இ - ள். வளத்தையுடைய இப்பதியிடத்தே திருமகள் வந்துபுகுதற்குக்கார
ணம் மிக்கநிலத்தையுடைய கரிகாலற்குத் தனதுவளங்காட்டவாயிருந்தது தப்பா
தெனக்கருதி எரிபோலு நிறத்தையுடையதோர் இலவமலையையும் பல்முல்லைமுனை
யையுமொழிந்துமீ இரண்டு கரிய பெரிய குவளைமலையையும் ஒருகுமிழுமலையும்
பூத்து இங்ஙனங்கொண்ட உள்வரிக்கோலத்தோடு தனது அன்புமிக்கதுணையைத்
தேடிக் கமலந்திரிதலும் உண்டாயிற்றோதானெனவும்,

* உள்வரிக்கோலம் - பாண்டவர்போல வேற்றருக்கொண்டுநடிக்குங்கோலம்.

கன்னக்கமலமென்றார், உருமாறித்திரிதலின்; கன்னையுடைய அக்கமலமென்ப
தியல்பு. ஆங்கு - பூத்த அப்போதே. வனம் - செல்வமும் அழகும்.

உகஅ-உஉ௩. மன்னவன் செங்கோன் மறுத்த லஞ்சிப்

பல்லுயிர் பருகும் பருவாய்க் கூற்ற

மாண்மையிற நிரிந்துத னருந்தொழி நிரியாது

நாணுடைக் கோலத்து நகைமுகங் கோட்டிப்

பண்மொழி நரம்பிற் நிவனியாழ் மிழற்றிப்

பெண்மையிற் நிரியும் பெற்றியு முண்டென

இதற்குக் கொல்லென்னும் இடைச்சொல் வருவிக்க.

இ - ன். முன்பு ஓடியொளித்த பருவாய்க் கூற்றம் தான் ஆணுருவோடு திரி
ந்து பல்லுயிர்ப்பருகில் அரசன்செங்கோலை மறுத்ததாமென்ற அதற்கஞ்சி மறை
ந்துநின்ற பருகவேண்டிக் கடுத்தமுகமும் இடித்தருவாமொழித்து வாணகைமுக
மும் யாழிசைமொழியுங்கொண்டு நகைத்து மிழற்றிப் பெண்ணுருவோடு இந்த
வீதியற்றியுந்தன்மையும் உண்டாயிற்றோதானெனவும்,

பருகங்கூற்றம் - பலவுயிரையும் ஒருவாயிற் பருகங்கூற்றம். பருவாய் - அங்
கன்பருகங்கால் அங்காக்கும்வாய். தன் அருந்தொழில் திரியாது ஆண்மையிற்
நிரிந்து பெண்மையிற்றிரியுமெனினுமமையும். இதன்கருத்து - கூற்றம் தன்
கோலத்தொழில்கெடாமல் ஆணுருக்கெடப் பெண்ணுருவால் திரியுமென்றபடி.
அருந்தொழில் - கொலைத்தொழில். நாணுடைக் கோலத்து நகைமுகங் கோட்டி
யென்றது ஒருருவைக் கோட்டுவார்க்கு நாணுடைமைகோட்டல் அரிதாகலின்,
முதல் அதனைக்கோட்டிப் பின்பு அதனோடு நகைமுகத்தையுங்கோட்டியென்ப
தாயிற்று.

கூற்றம் அஞ்சித் திரியாமற் கோட்டி மிழற்றிப் பெண்மையிற்றிரியும் பெற்றி
யென்க.

மாருதம்திரிதருமறுகில் திங்களும் வல்லியும் கமலமும் கூற்றமும் திரிதலு
முண்டுகொல் வருதலுமுண்டுகொல் திரிதலுமுண்டுகொல் பெற்றியுமுண்டுகொ
லெனக் கூறியென்க.

இது, திங்கன்முதலியவற்றைப் பொதுமகளிருறுப்போடும் தொழிலோடு முற
வித்துக் காமுகர்புகழ்ந்துகூறுதலெனக்கொன்க.

உஉச-உ௩௪. உருவி லாள நொருபெருஞ் சேனே

பிகலம ராட்டி யெதிர்நின்று விலக்கியவ

ரெழுதுவரி நோல முழுமெயு முறீஇ

விருநதொடு புக்க பெருந்தோட் கணவரொ

டுடனுறைவு மரீஇ யொழுக்கொடு புணர்ந்த*

வடமீள் கற்பின் மனையுறை மகளிர்

மாதாவாண் முகத்து மணித்தோட்டுக் குவளைப்

போதுபுறங் கொடுத்துப் போகிய செங்கடை

விருந்திற் தீர்ந்தில தாயின் யாவது

மருந்துந் தருங்கொலும் மாநில வரைப்பெனத்

கையற்று நடுங்கு நல்வினை நடுநான்

இ - ன். காமனுடைய ஒப்பிலாத பெரியசேனையாகிய பொதுமகளிர் ஊட லானாகிய மாறுபட்ட அமரை இங்ஙனம்புகழ்ந்துசொல்லி வென்று அவர்போகா மல் எதிரின்றுவிலக்கிப் புணர்தலின் அவருடைய முலைமுதலியவற்றினெழுதிய தொய்யின்றமுதலிய பத்திக்கீற்றுத் தமதுமார்பமுழுதும் உறுதலானே விருந்தொடு புக்க கணவரோடே உடனுறைதலைமருவி வழிபாட்டோடும்பொருந்திப்புணர்ந்த அருத்திபோலும் கற்பையுடைய இல்லறமகளினா அப்பெருந்தோட்கணவரே இம்மாதருடைய ஒளிபொருந்தியமுகத்து நீலமணிபோலும் இதழையுடைய சூவ னைப்போதுகள் புறங்கொடுத்துப்போதற்குக் காரணமாகிய கரியகண்களின் கடைச் சிவப்பு அவ்விருந்தால் தீர்ந்ததில்லையாயின் இப்பெரிய நிலவெல்லே இதற்கு ஒரு மருந்தையும் தரவற்றேவெனத் தமதுநெஞ்சொடுகூறிச் செயலற்றுநடுங்கும் விழா நடுநாளிலென்க.

இகலமராட்டி - மாறுபட்ட அமரைச் சயித்து; ஆடு - வென்றி. என்றது புலவி யாலே கூடாதமகளினா இங்ஙனம்புகழ்ந்து புலவியைத்தீர்த்ததென்றபடி. எதிர் நின்று விலக்கி - போகப்புக்கவர்களைப் போகாருவிலக்கி. வரிகோலம் - வினைத் தொகை. முழுமெயும் - மார்பமுழுதும்; *“முழுமெயும் புன்க ணுற்றார்க்கு” என்றார் பிறரும். உறிஇ - உறுவித்து; புணர்ந்தென்றபடி. தீர்ந்திலது - விகாரம். யாவதும் - சிறிதும்; உம்மை - சிறப்பு. மருந்துந் தருங்கொலும் மாநில வரைப் பெனத் தருதல் வரைப்புக்கேற்றாக, வரைப்பென்றார், வரைப்பிலுள்ளானா. நல் வினை - விழா.

ஆட்டி விலக்கி உறிஇப் புக்க கணவர் நடுங்குநானென்க.

நிலவரைப்புத் தருங்கொலென்றார், சல்லியகரணி சந்தானகரணி சமனிய கரணி மிருதசஞ்சீவினி யென்னும் இவைமுதலிய மருந்துகளைத்தரும் நிலவரை ப்பு இவ்வுடன்புதலியவற்றிற்கு மருந்து தரமாட்டாதென்றற்கு.

இனி, திங்கள் வானவல்லிமுதலியவற்றைக் கூறுதலைக் கண்டோர்கூற்றாக்கி அவர் அங்ஙனங்கூற அக்காமன்சேனையாகியமகளிர் மாறுபட்டுத்தம்முறப்புக்கனால் அமரைச்செய்வித்து வீதியிப்போவானாப் போகாமல் தடுத்தலின் அவருடைய முலையிலெழுதிய தொய்யிலுறுதலின் விருந்தொடுபுக்கவென்னுமையும். இனி இம்மகளிர் நெருங்குதலாலே மாந்தர் மார்பாற்றள்ளிப்பெயர்கின்றவர் தம் மார்பிற் பொறித்தலாலெனவுமாம். இஃது “உறுத்தலு மொன்றலும்” என்னும் ஆலிங்கன விதர்பம்; †பூசசாந் தொருவர் பூசிற் நெழுவர்தம் மகலம் பூசிற, மாசன மிடம்பெ ருது வண்கடை மலிந்த தன்றே” என்றார் பிறரும். உடனுறைவுமரீஇயெனவே ஊடநீர்தலும் ஒழுக்கொடுபுணர்ந்தவெனவே காட்டிற்றுஞ்செய்து கதம்படாராத வீந் புலவி துனியிற் செல்லாது ஊடலுணர்ந்தமையும் விளங்கினின்றன.

* சீவகசிந்தாமணி, காத்தருவதந்தையாரிலம்பகம், ௩௨௭.

† நாமகளிலம்பகம், ௮௭.

உரு-உசு. உள்ளக நறுந்தா துறைப்பயீ தழிந்து

கள்ளுந் நடுங்கும் கழுநீர் போலக்

கண்ணகி கருங்கணு மாதவி செங்கணு

முண்ணிறை கரந்தகத் தொளித்துநீ ருருத்தன

வெண்ணுமுறை யிடத்தினும் வலத்தினுந் துடித்தன

விண்ணவர் கோமான் விழவுநா ளகததென

இ - ள். *இந்திரனுடைய விழாநாளாகத்து உள்ளுள்ள நறியதாதுகண் மதுவை யூறிப் பிலிற்றுதலால் அகநிறைந்து மீது அழியப்பொழிய நின்றநடுங்கும் கழுநீர் னைப்போலக் கண்ணகியுடைய கருங்கண்ணும் மாதவியுடைய செங்கண்ணும் உண்ணிறை கரத்தலானே இதயத்தையொளித்து நீளாயுருத்தன; அவையே முன் எண்ணியமுறையே இடமும் வலமும் துடித்தனவென்க.

அழிந்து - அழிய.

தாதெறிப்பவென்றுபாடமோதித் தாது ஒளிவிடவெனப் பொருளுரைப்பாரு முளர். கழுநீர்போலவென்றது; ஊறி நிறைந்து இதழினின்றும்வழிந்து சிந்து தலின். நடுங்குமென்றார், மல்கிநின்று அலைந்துசிந்துமாகலின். கருங்கண் செங்க ணென்றார், இருவர்க்கும் கூட்டமின்மையும் உண்மையுமுணர்த்தற்கு. இடத்தினும் வலத்தினுந்துடித்தனவென்றார், மேல் இருவர்க்கும் கூட்டமும் பிரிவுமுணர்த்தற்கு. விழவுநாளாகத்தென்றார், தீர்த்தத்தின்முன்னொன்பது உணர்த்தற்கு.

மடந்தை போர்த்த படாத்தைப் போகரீக்கி ஒளி உச்சித்தோன்றிப் பரப்பச் சொரிந்து ஆழப் பெயர நலங்கொளவத்து ஊட்ட மண்டபமன்றியும் மன்றத் தும் பலியுமீஇ ஏற்றிச் சாற்றி எடுத்து ஈண்டிக்கொள்கென ஆட்டக் களிசிறந்த வியலுளாங்கண் திரிதருமறுகில் உண்டுகொலென்று சேனையாட்டி விலக்கி உற்திப் புக்க கணவர் நடுங்குநாள் உருத்தனவாகிய கருங்கண்ணும் செங்கண்ணும் விழாநா ளாகத்து இடத்தினும் வலத்தினுந் துடித்தனவென வினையுமுக்க.

இஃது எல்லாவழியும் அளவடியாய்வந்துமுடிதலின் நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

பருந்து நிழலுமென ... ...அடியார்க்குநல்லானென்பான்.

ஒருந்தமிழ் ... ...நிரம்பையர்காவலனே.

காற்றை ... ...சொல்வித்ததே.

இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை முற்றிற்று.

* பண்டைக்காலத்தில் என்னகரத்து விழாக்கொண்டருளவேண்டுமென்றி ர்த ஓர் சோழன்வேண்டுகோளுக்கு இந்திரன் உடன்பட்டானென்பதும், அது தொடங்கி இவ்விந்திரவிழா இக்காவிரிப்பூம்பட்டினத்து நடைபெற்றவருகின்ற தென்பதும் மணிமேகலை விழாவறைகாதையால் விளங்குகின்றன. இந்திரவிழா வுண்டென்பதை வான்மீகி காளிதாசர் முதலியோர் தத்தம் நூல்களிற் குறிப்பித்திருக்கின்றனர்.

ஆறுவது கடலாடுகாலை.

- வெள்ளி மால்வரை வியன்பெருஞ் சேடிக்
கள்ளவிழ பூம்பொழிற காமக கடவுட்குக்
கருங்கய நெடுங்கட காதலி தன்னொடு
விரந்தாட் டமருமோர் விஞ்சை வீரன்
- ௫ நென்றிசை மருங்கினோர் செழும்பதி தன்னு
ளிந்திர விழவுகொண் டெடுகஞா ளிதுவெனக்
கடுவிசை யவுணா கணங்கொண் டுண்டிக்
கொடுவரி யூக்கத்துக் கோங்கர் தூத்த
தொடுகழன் மன்னற்குத் தொலைந்தன ராகி
- க௭ நெஞ்சிருள் கூர நிகாத்துமேல் விட்ட
வஞ்சம பெயாதத மாபெரும் பூதந்
திருநதுவே லண்ணற்குத் தேவ னேவ
விருந்து பஸியுண்ணு மிடனுங் காண்கு
மமரா வதிகாத் தமரனிற் பெற்றுத்
- க௮ தமரிற் றந்து தகைசால சிறப்பிற்
பொய்வகை யின்றிப் பூமியிற் புணர்த்த
வைவகை மன்றத் தமைதியுங் காண்குது
நாரதன வீணை நயந்தெரி பாடலுந்
தோரிய மடந்தை வாரம பாடலு
- ௨௦ மாயிரங் கண்ணோன் செவியக நிறைய
நாடக முருப்பசி நல்கா ளாகி
மங்கல மிழப்ப வீணை மண்மிசைத்
தங்குக் விவனெனச் சாபம பெற்ற
மங்கை மாதவி வழிமுதற் றோன்றிய
- ௨௫ வங்கர வல்கு லாடலுங் காண்குதுந்
துவரிதழ்ச் செவ்வாயத் துடியிடை யோயே
யமரர் தலைவனை வணங்குதும யாமெனச்
சிமயத் திமயமுஞ் செழுநீரக கங்கையு

* தேவர்கோனாவென்றும்பாடம்.

† சாபமேற்றவெனவும்பாடம்.

- முஞ்சையம் பதியும் விந்தத் தடவியும்
 ௩௦ வேங்கட மலையுந் தாங்கா விளையுட்
 காவிரி நாடுங் காட்டிப் பின்னர்ப்
 பூவிரி படப்பைப் புகர்மருங் கெய்திச்
 சொல்லிய முறைமையிற் றெழுதனன் காட்டி
 மல்லன் மூதூர் மகிழ்விழாக் காண்போன்
- ௩௧ மாமேயன் பாணியும் வருணப் பூதர்
 நால்வகைப் பாணியு நலம்பெறு கொள்கை
 வானூர் மதியமும் பாடிப் பின்னர்ச்
 சீரியுல் பொலிய நீரல நீங்கப்
 பாரதி யாடிய பாரதி யாங்கத்துத்
- ௪௦ திரிபுர மெரியத் தேவர் வேண்ட
 வெரிமுகப் பேரம் பேவல் கேட்ப
 வுமையவ ளொருநிற னாக வோங்கிய
 விமையவ னாடிய கொடுகொட்டி யாடலுந்
 தேர்மு னின்ற திசைமுகன் காணப்
- ௪௧ பாரதி யாடிய வியன்பாண் டாங்கமுங்
 கஞ்சன் வஞ்சங் கடத்தற் காக
 வஞ்சன வண்ண னாடிய வாடலு
 ளல்லியத் தொகுதியு மவுணற் கடந்த
 மல்லி னாடலு மாக்கட னடுவ
- ௫௦ னீர்த்திரை யாங்கத்து நிகர்த்துமுன் னின்ற
 சூர்த்திறங் கடந்தோ னாடிய துடியும்
 படைவீழ்த் தவுணர் பையு ளெய்தக்
 குடைவீழ்த் தவர்மு னாடிய குடையும்
 வாணன் பேரூர் மறுகிடை நடந்து
- ௫௧ நீணில மளந்தோ னாடிய குடமு
 மாண்மை திரிந்த பெண்மைக் கோலத்துக்
 காம னாடிய பேடி யாடலுங்
 காய்கின வவுணர் கடுந்தொழில் பொறுஅண்
 மாயவ ளாடிய மரக்கா லாடலுஞ்
- ௬௦ செருவெங் கோல மவுணர் நீங்கத்
 திருவின் செய்யோ ளாடிய பாவையும்
 வயலுழை நின்று வடக்கு வாயிலு
 ளயிராணி மடந்தை யாடிய கடையமு
 மவரவ ரணியுட னவரவர் கொள்கையி

- கூடு நிலையும் படிதழு நீங்கா மரபிற்
பதினே ராடலும் பாட்டின் பகுதியும்
விதிமாண் கொள்கையின் விளங்கக் காணும்
தாதவிழ் பூம்பொழி விருந்தியான் கூறிய
மாதவி மரபின் மாதவி யிவனெனக்
- எ௦ காதலிக் குரைத்துக் கண்மெகிழ் வெய்திய
மேதகு சிறப்பின் விஞ்சைய னன்றியு
மந்தரத் துள்ளோ ரறியா மரபின்
வந்து காண்குறாஉம் வானவன் விழவு
மாடலுங் கோலமு மணியுங் கடைக்கொள
- எடு ஆடற் கோலமோ டிருந்தோ னுவப்பப்
பத்துத் துவரினு மைந்து விராயினு
முப்பத் திருவகை யோமா விகையினு
மூறின நன்னீ ருரைத்தநெய் வாச
நாறிருங் கூந்த னலமபெற வாட்டிப்
- அ௦ புகையிற் புலர்த்திய பூமென் கூந்தலே
வகைதொறு மான்மதக் கொழுஞ்சே றாட்டி.
யலத்தக மூட்டிய வஞ்செஞ் சேறடி
நலத்தகு மெல்விர னல்லணை செறிஇப்
பரியக நூபுரம் பாடகஞ் சதங்கை
- அடு யரியகங் காலுக் கமைவுற வணிந்து
குறங்கு செறிதிரள் குறங்கினிற் செறித்துப்
பிறங்கிய முத்தரை முப்பத் திருகாழ்
நிறங்கிளர் பூந்துகி னீர்மையி னுடஇக்
காமர் கண்டுகை தன்னொடு பின்னிய
- கூ௦ தூமணித் தோள்வளை தோளாக் கணிந்து
மத்தக மணியொடு *வயிரங் கட்டிய
சித்திரச் சூடகஞ் செம்பொற் கைவளை
பரியகம் வால்வளை பவழப் ட்பல்வளை
யரிமயிர் முன்கைக் கமைவுற வணிந்து
- கூடு வானைப் பகுவாய் வணக்குறு மோதிரங்
கேழ்கிளர் செங்கேழ் கிளர்மணி மோதிரம்
வாங்குவில் வயிரத்து மாகதத் தாள்செறி
காந்தண் மெல்விரல் காப்ப வணிந்து

* வயிரங்குயிற்றியவெனவும்பாடம்.

† பல்வடமெனவும்பாடம்.

- சங்கிலி நுண்டொடர் பூண்டுண் புனைவினை
 ௧௦௦ யங்கழுத் தகவயி னாமோ டணிந்து
 கயிற்கடை யொழுகிய காமர் தூமணி
 செயத்தகு கோவையிற் சிறுபுற மறைத்தாங்
 கிந்திர நிலத் திடையிடை திரண்ட
 சந்திர பாணித் தகைபெறு கடிப்பிணை
- ௧௦௫ யங்கா தகவயி னழகுற வணிந்து
 தெய்வ ஷத்தியொடு செழுநீர் வலம்புரி
 தொய்யகம் புல்லகந் தொடர்ந்த தலைச்சுணி
 மையீ றோதிக்கு மாண்புற வணிந்து
 கூடலு மூடலுங் கோவலற் களித்துப்
- ௧௧௦ பாடமை சேக்கைப் பள்ளியு ளிருந்தோ
 ஒருகெழு முது நுவவுத் தலைவந்தெனப்
 பெருநீர் போகு மிரியன் மாக்களொடு
 மடலவிழ் கானற் கடல்விளை யாட்டுக
 காண்டல் விருப்பு வேண்டின ளாகிப்
- ௧௧௫ பொய்கைத் தாமரைப் புள்வாய் புலம்ப
 வைகறை யாமம் வாரணங் காட்ட
 வெள்ளி விளக்க நள்ளிருள் கடியத்
 தாரணி மார்பொடு பேரணியணிந்து
 வான வண்கைய னத்திரி யேற
- ௧௨௦ மானமர் நோக்கியும் வைய மேற்கு
 கோடிபல வடுக்கிய கொழுசிதிக் குப்பை
 மாடமலி மறுகிற் பிழிகைத் தெருவின்
 மலரணி யொழுக்கத்து மணிவிளக் கெடுத்தாங்
 கலர்கொடி யறுகு நெல்லும் வீசி
- ௧௨௫ மங்கலத் தாசியர் தங்கல னெலிப்ப
 விருபுடை மருங்கினுந் திரிவனா பெயருந்
 திருமக ளிருக்கை செவ்வனங் கழிந்து
 மகர வாரி வளந்தந் தோங்கிய
 நகர வீதி நடுவட் போகிக்
- ௧௩௦ கலந்தரு திருவிற் புலம்பெயர் மாக்கள்
 வேலை வாலுகத்து விரிதிரைப் பரப்பிற்
 கூல மறுகிற் கொடியெடுத்து நுவலு
 மாலைச் சேரி மருங்குசென் றெய்தி

ಹೆಚ್ ೦: ೩: ೮೮-೨ ಲಕ್ಷ ೧೧೯.

- வண்ணமுஞ் சாந்து மலருஞ் சுண்ணமும்
 ககரு *பண்ணியப் பகுதியும் பகர்வோர் விளக்கமுஞ்
 செய்வினைக் கம்மியர் கைவினை விளக்கமுங்
 காழியர் மோதகத் தூழுறு விளக்கமுங்
 கூவியர் காரகற் குடக்கால் விளக்கமு
 நொடைநவின் மகடேஉக் கடைகெழு விளக்கமு
 கசு0 மிடையிடை மீன்விலை பகர்வோர் விளக்கமு
 ட்மிலங்குநீர் வரைப்பிற் கலங்கரை விளக்கமும்
 விலங்குவலைப் பாதவர் மீன்றிமில் விளக்கமு
 மொழிபெயர் தேத்தோ ரொழியா விளக்கமுங்
 கழிபெரும் பண்டங் காவலர் விளக்கமு
 கசுரு மெண்ணுவரம் பறியா வியைந்தொருங் கீண்டி.
 பிடிக்கலப் பன்ன வீரயிர் மருங்கிற்
 கடிப்பகை காணுங் காட்சிய நாகிய
 விராமலர்த் தாமரை வீங்குநீர்ப் பரப்பின்
 மருத வேலியின் மாண்புறத் தோன்றுங்
 கரு0 கைதை வேவி நெய்தலங் கானற்
 பொய்த லாயமொடு பூங்கொடி பொருந்தி
 நினைநிறை ட்யெடுத்த புரைநீர் காட்சி
 மலைப்பஃ றுரமுங் கடற்பஃ றுரமும்
 வளந்தலை மயங்கிய துளங்குகல விருக்கை
 கருரு யரசினங் குமரரு முரிமைச் சுற்றமும்
 பரத குமரரும் பல்வே றுயமு
 மாடுகள மகளிரும் பாடுகள மகளிருந்
 தோடுகொண் மருங்கிற் சூழ்தர வெழினியும்
 விண்பொரு பெரும்புதற்க் கரிகால் வளவன்
 கசு0 றண்பதங் கொள்ளுந் தலைநாட் போல
 வேறுவேறு கோலத்து வேறுவேறு கம்பலை
 சாறயர் களத்தின் வீறுபெறத் தோன்றிக்
 கடற்கரை மெலிக்குங் காவிரிப் பேர்யாற்
 றிடங்கெட வீண்டிய நால்வகை வருணத்
 கசுரு தடங்காக் கம்பலை யுடங்கியைந் தொலிப்பக்
 கடற்புலவு கடிந்த மடற்பூந் தாழைச்
 சிறைசெய் வேலி ட்யகவயி னுங்கோர்

* பண்டியத்தொகுதியெனவும் பாடம்.

† அடுத்தவெனவும்பாடம்.

† விலங்குநீர்ப்பரப்பினெனவும்பாடம்.

§ அகவயிற்பூத்தவெனவும்பாடம்.

புன்னை நீழற் புதுமணற் பாப்பி

னேவிய வெழினி சூழவுடன் போக்கி

கள0 விதானித்துப் படுத்த வெண்கா லமளிமிசை

வருந்துபு நின்ற வசந்த மாலைகைத்

திருந்துகோ னல்பாழ செவ்வனம் வாங்கிக்

கோவலன் தன்னொடுங் கொள்கையி னிருந்தனன்

மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி தானென.

க - ச. வெள்ளி மால்வரை வியன்பெருஞ் சேடிச்

கள்ளாவிழ் பூம்பொழிற் காமந் கடவுட்குக்

கருங்கய நெடுங்கட காதலி தன்னொடு

விருந்தாட் டமருமோர் விஞ்சை வீரன்

இ - ள். வெள்ளியம்பெருமலைக்கண் அகன்றுயர்ந்த வடசேடிக்கண்ணே மதுவொழுக மலர்நின்ற பூக்களையுண்டயதோர் பொழிவிடத்தே கரிய கயல்போலும் நெடிய கண்களையுடைய தனது காதலியுடனையிருந்து காமக்கடவுட்கு விழவை விரும்பிச்செய்வானோர் விச்சாதரவீரனென்க.

வியன்பெருஞ்சேடி - அகன்றுயர்ந்த வடசேடி. அவிழ்ப்பூ - வீணத்தொகை. காமக்கடவுள் - காமதேவன். விருந்தாட்டு - நித்தல்விழாவனறி யாண்டுதோறும் விரும்பும் விழவு.

காதலிதன்னொடு அமருமென்க.

ரு - சு. தென்றிசை மருங்கினோர் செழும்பதி தன்னு

ளிந்திர விழவுகொண் டெடுக்குநா ளிதுவென

இ - ள். வீரன் பங்குனிதிங்கள் இருபத்தொன்பதின் சித்திராநாளிலே அவ் விழாமுடிதலின், தென்றிசைப்பக்கத்து ஒரு வளவியநகரிடத்து இந்திரவிழவிற்குக் கால்கொண்டு கொடியெடுக்குநாள் மேலைமாதத்து இந்தச் சித்திராகாணெனச் சொல்லியென்க.

இதுவெனச் சுட்டினான்; அன்றும் சித்திராயாகலின். ஈண்டுத் திங்களும் திதியுங்கூறியது என்னையெனின், கோவலனும் மனைவியும் ஊரினின்றும்போந்த திங்களும் திதியும் வாரமும் நாளும் வழிச்செலவும் ஒழிவும், மதுரையிற்சென்று புக்கு இவன் இறந்துபட்ட திங்கள்முதலாயுள்ளவற்றோடு மாறுகொள்ளாது முடிதற்கெனக்கொள்க. அது யாண்டுமோவெனின், வேளிர்காதையினும் நாடுகாண்காதையினும் காடுகாண்காதை கட்டுரைகாதையென்னும் இவற்றள்ளுமெனக் கொள்க.

எ - கரு. கடுவிசை யவுணர் கணங்கொண் டண்டிக்

கொடுவரி யூக்கத்துக் கோநகர் காத்த

தொடுகழன் மன்னற்குத் தொலைந்தன ராகி

நெஞ்சிருள் கூர நிகர்த்துமேல் விட்ட

வஞ்சம் பெயர்த்த மாபெரும் பூதம்
திருந்துவே லண்ணற்குத் தேவனேவ
விருந்துபலி யுண்ணு மிடஹம் காண்கும்

இ - ன். மிக்கவேகத்தினையுடைய அசுரர் கூட்டமர்கவந்துகொருங்கி, இந்திரனது நகரைக்காத்த புலிபோன்ற வலியையுடைய முசுகுந்தனுக்குத் தோற்றுப் பின்பு தம்மில் ஒத்துக்கூடி அம்முசுகுந்தனது நெஞ்சமும் இருள்கூரும்படி பிரயோகித்த அத்திரத்தைப்போக்கிய பெரிய பூதத்தை அவ்வண்ணல்பொருட்டு இந்திரனைவப் போந்து அப்புகாரிலிருந்து அது பலியுண்ணும் நாளங்காடியிடமும் காண்பேமென்றானென்க.

இதனை, “முந்நா ளிந்திரன் ..... , காவ லழித்துச் சேவல்கொண்டெழுந்த. வேட்கை யமுத மீட்க வெழுவோ, னிந்நகர் காப்போர் யாரென நினைதலு, நேரிய நெழுந்து நீவரு காறுந், தார்கெழு மார்ப் தாங்கல் கடனென, வுவந்தனன் கேட்டுப் புகழ்ந்தவிப் பூத, நின்வழி யாகென நிதிஇப் பெயர்வுழிக், கடுவிலசையுணர் கணங்கொண் டென்டிப், பொருதுபோர் தொலைந்தன ராகிப் பெரிதழிந், தாழ்ந்த நெஞ்சிற் சூழ்ந்தனர் நினைத்து, வஞ்ச மன்றிது வஞ்சத் தல்லது, வேற லரிதெனத் தேறினர் தேறி, வளைத்துத் தொடுத்த வல்வா யம்பி, நயின்முகம் கான்ற வாரிருள் வெயிலோ, னிருகனும் புதையப் பாய்தலி னெருகனா, நெஞ்சம் காணாநிற்ப நின்ற, வஞ்சம் பெயர்த்த மாபெரும் பூதம்” என்பதனனுமுணர்க. என்சொல்லியவாறோவெனின், ஆங்ஙனம்விட்ட அம்பு கண்ணையும் மனத்தையும் புதைத்த லாற் போர்த்தொழிலொழிந்துநின்ற முசுகுந்தற்கு அவ்விருளுடைதற்குக் காரணமாயதோர் மந்திரத்தையருள அதனை வஞ்சங்கழிந்து அவுணரைக் கொன்று குவித்து நின்றானைக்கண்ட இந்திரன் அவரை எங்ஙனம் கொன்றுகுவித்தாயென்றற்கு அவன் இப்பூதத்தின்பெயலெனக் கேட்ட விந்திரன் அப்பூதத்தை அவன் பொருட்டு மெய்காவலாக ஏவுதலின் ஆங்குநின்றும்போந்து ஈங்குப் புகாரினு ளிருந்து பலியுண்ணும் நாளங்காடியிடமும் காண்பேமென்பதாம். ஏவப் போந்தென ஒருசொல் வருவிக்க. கொடுவரி - புலி. ஊக்கம் - வலி. கோநகர் - அமராவதி. மன்னன் - முசுகுந்தன். நெஞ்சிருள்கூர - உள்ளக்கண்ணையும் அவ்விருள் மறைப்ப; சிறப்பும்மை தொக்கது. நிகர்த்து - தம்மில்லாத்துக்கூடி. வஞ்சம் - தாமதாத்திரம்; ஆவது அந்தகாரத்தைப் பண்ணுவதோரம்பு. பெயர்த்த - போக்கின. பூதம் - பூதத்தை. அண்ணற்கு - அண்ணல்பொருட்டு. தேவன் - இந்திரன். தேவர் பாடமாயின் ஒருவரைக்கூறும் பன்மைக்கிளவியென்க. காண்கும் - உள்பாட்டுத் தன்மை; உம் ககரமூர்ந்துவந்தது.

கணங்கொண்டு ஈண்டித் தொலைந்தனராகி நிகர்த்து விட்ட வஞ்சமென்க.

கசு-கௌ. அமராவதிகாத் தமரனிற் பெற்றுத்

நமரிந் றந்து தகைசால் சிறப்பிழ

பொயுவகை யின்றிப் பூமியிற் புணர்த்த

வலுவகை மன்றத தமைதிபுல காண்குதும்

இ - ன். முன் அசுரரால்வந்த இடர்நீங்க அமராவதியைக்காக்கலான் அவ்விந்திரனாற்பெற்று இவன்மரபிலுள்ளாராலே கொண்டுவந்து பொய்க்கும்பகுதி

யின்றிப் பூமியிலே நிலைபெறவைத்த அழகுமிக்க சிறப்பினையுடைய ஐந்துவகைப் பட்ட மன்றங்களின்பெருமையையும் காண்பேமென்றானென்க.

அமரனில் - அமரனாலே, தமர் - முசுருந்தன் முன்னோர். அன்றிக் கரிகாலன் மரபிலுள்ளாரெனினுமையும்கூட. பொய்வகையின்றி - இம்மன்றிற்கு ஆண்டுள்ள செய்கை ஈண்டும் பொய்த்தலின்றி. புணர்த்த - அங்ஙனங்கொடுத்த இந்திரன்கால மன்றிப் பின்னுள்ளகாலங்களும் புணரும்படிசெய்த. ஐவகைமன்றம் - முன்னர் இத் திரவிழவூரெடுத்தகாதையிற்கூறிய மன்றங்கள். அமைதி - பெருமை.

க அ-உரு. நாரதன் வீணை நயந்தெரி பாடலுந்
தோரிய மடந்தை வாரம் பாடலு
மாயிரங் கண்ணோன் செவியக நிறைய
நாடக முருப்பசி நல்கா ளாகி
மங்கல மிழப்ப வீணை மண்மிசைத்
தங்குக் விவனெனச் சாபம் பெற்ற
மங்கை மாதவி வழிமுதற் றோன்றிய
வங்கர வலகு லாடலுந் காணுதும்

இ - ன். யாழாசிரியனாகிய நாரதமுனிவன் யாழின் ஏழிசையின்பமும் தெரியப் பாடும் பாடலையும், தோரியமடந்தை வாரம்பாடலையும், நாடகத்தினையும் உருப்பசி இந்திரனுடைய செவியாரப்பாடிக் கண்ணார ஆடுதலும் விரும்பாளாதலான் வீணை மங்கலமிழக்க மண்மிசைத்தங்குக்; இவன் மண்ணிற்போய்ப்பிறக்கவெனச்சபித் தலின், அதனைப் பெற்றுவந்துபிறந்த மங்கையாகிய மாதவியுயிற்றோன்றிய அரவு போலும் அல்குலையுடைய மாதவியுடைய ஆடலையும் அவ்விடத்துக் காண்பே மென்றானென்க.

தோரியமடந்தையென்பாள் - ஆடிமுதிர்ந்தார் பின்பு ஆடும்மகளிர்காலிற் று ஒற்றறுத்துப்பாடுமவள்; என்னை? “இந்நெறி வகையா விடத்தான் சேர்வோ, டொன்னெறி மரபிற் றோரிய மகனே” எனவும், “தலைக்கோ லரிவை குணத் தொடு பொருந்தி, நலத்தகு பாடலு மாடலு மிக்கோள், சொலப்படி கோதைத் தோரிய மகனே” எனவும் கூறியவாற்றானிக். வாரம் - ஓரொற்றுவாரமும், ஈரொற்றுவாரமுமென்னுஞ் செய்யுள். அவை தாளத்து ஒருமாத்திரையும் இரண்டு மாத்திரையும் பெற்றவரும். உருப்பசியின் சாபவரலாறு என்னையோவெனின், * “வயந்த மாமலை நயந்த முனிவர, நெய்திய வனவயி னிமையவர வணங்க, விருந்த விற்கிரன் றிருந்திழை யுருப்பசி, யாட னிகழ்க் பாடலோ டங்கென, †வோவியச் சேனன் மேவின நெழுந்து, கோலமுங் கோப்பு நூலொடு புணர்ந்த, விசையு டமு மிசையத் திருத்திக், கரந்துவர லெழினியொடு புருந்தவன் பாடலிற், பொரு முக வெழினியிற் புறந்திகழ் தோற்றம், யாவரும் விழையும் பாவனை யாகலி, நயந்த காதற் சயந்தன் முகத்தி, னோக்கெகிர் கோக்கிய பூக்கமழ் கோதை, நாடிய வேட்கையி னாட நெகிழ்ப், பாடன் முதலிய பல்வகைக் கருவிக், னெல்லா நெகிழ்

* வயந்தமாமலை - பொதியின்மலை; வயந்தம் - தென்றல்.

† ஒவியச்சேனன் - சித்திரசேனனென்னுங் கந்தருவன்.

தவி நெல்லா முனிவர, நெருதலை யின்றி யிருவர் நெஞ்சினுங், காமக் குறிப்புக் கண்டனன் வெகுண்டு, சுந்தர மணிமுடி யிந்திரன் மகனை, மாணு விறலோய் வேணு வாகென, விட்ட சாபம் பட்ட சயந்தன், சாப விடையரு டவத்தோய் நீயென, மேவினன் பணிந்து மேதக வுரைப்ப, வோடிய சாபத் துருப்பசி தலைக் கட்டுங், காலக் கழையு நீயே யாகி, மலயமால் வரையின் வந்துகண் ணுற்றுத், தலையரங் கேறிச் சார்தி பென்றவன், கலக நாரதன் கைக்கொள் வீணை, யலகி லம்பண மாகெனச் சபித்துத், தந்திரி யுவப்பத் தந்திரி நாரிற், பண்ணிய வீணை மண்மிசைப் பாடி, யீண்டு வருகெனப் பூண்ட சாப, மிட்டவக் குறுமுனி யாங்கே, விட்டன நென்ப வேந்தவை யகத்தென” என்பதனுணறி. இதனாற்சொல்லியது: நாரதன் கலகப்பிரியுதலால் தனது யாழைப் பகைநரம்புபட இசைத்தலில் தான் இங்ஙனமிசைத்தற்குக் காரணமின்றாகவும் இவன் கலங்கினமை தான் நமக்கறி வித்து நம்மால் இவனை முனிவிப்பான்வேண்டி நம்மை மதியாளுயினானென அவ னொடும் சாபமிடுகின்றவன் வீணை மங்கலமிழக்க மண்மிசைத்தங்குக்; இவன் மண்ணிற்போய்ப் பிறக்கவெனச் சாபம் இட்டானென்பது. வீணை மண்மிசைத் தங்குகவெனவே இவனை நீங்காவரத்தின் வந்தாகலான் இவனும் மண்மிசைத் தங்குகவென்பதாயிற்று; எனவே இவன் மண்ணிற் பிறவானுதலுணர்க. இங் வீணையை உருப்படுகையில் வீணையென்பாருமுள், அது பொருத்தமின்று. அங்ஙனம் இவன் மண்மிசைப்பிறக்கவெனச் சபித்தலின் அதனைப் பெற்று வந்துபிறந்த மங்கையாகிய மாதவியுழிப்பெயராய் அவ்வழியிற்றோன்றிய அரவுபோலு மல்குலை யுடைய மாதவியுடைய ஆடலையும் அவ்விடத்துக் காண்பேமென்றனென்க. ஈண்டுச் சயந்தன் சாபமும் விடையுங் கூறாதது, அரங்கேற்றுகாதைகளை * “இந்திர சிறுவனோடு, தலைக்கோற் றுனத்துச் சாப நீங்கிய” என்றாராகவினைக்கொள்க. இனி வீணையைச் சரீரவீணையாக்கி மங்கலமிழப்ப என்பதற்கு இவன் இக்கடவுள் யாக்கையொழிந்து மக்களையாக்கையில் தஞ்சுவெனச் சபித்தானென்பதுங்கொ ள்க. இனி உருப்படுக்குச் சயந்தன்மேற்சென்ற காதன்மை புதல்வரமேற்செல்லும் கண்ணோட்டமென்பார்க்கு அங்ஙனம் புதல்வரைநோக்கி பகிழ்வார்க்கு அன்பு சிற த்தலொழிந்து நிலைகலங்கி ஆடல் பாடல் நெகிழ்தலும் மூன்றுகாலமுமுண ரந்த முனிவன் அதனை அறியாது சபித்தானென்றலும் பொருந்தாமையின் அங்ஙன முரைத்தல் குற்றமென்க. மண்மிசைத்தங்குகவென்றதை வீணைக்குமேற்றுக.

உக - 2 எ. துவரிதழ்ச் செவ்வாய்த் துடியிடை யோயே

யமார் தலைவனை வணங்குதும் யாமென

இ - ன். வடசேடியிற் பொழிந்தகன் கடவுட்குக் காரிகையோடு விருந்தாட்டம ரும் வீரன் இதுவெனக்கறி இடனுங்காண்கும்; அமைதியுங்காண்குதும்; ஆட லுங்காண்குதுமாதலால் துடியிடையாய், யாமும் தலைவனை வணங்குவேம் வருவா யாகவெனச் சொன்ன அபபொழுதேயென்க.

துவர் - செம்மைநிறம். ஓய் - † “ஆயென் கிளவியு மவற்றொடு கொள்ளும்” என்பதனுன் முடிந்ததாம். ஏகாரம் இசைநிறை. யாமுமென்னுமும்மை தொக்

* அரங்கேற்றுகாதை, 2. - 10.

† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வீணியியல், கடு.

கூது. துணி எனவென்பதனை *¹“எனவெ னெச்சம் வினையொடு டூடிமே” என்பத னுள் என்றசொல்லிப் போந்தனைச் சொல்லெச்சமாக்கி முடிப்பினுமமையும்.

உஅ - கூசு. சிமயத் திமயமுஞ் செழுநீர்க் கங்கையு
முஞ்சையம் பதியும் விந்தத் தடவியும
வேங்கட மலையுந் தாககா வினையுட்
காவிரி நாடுங் காட்டிப் பின்னாப
பூவீரி படப்பைப் புகாராமருங் கெய்திச
சொல்லிய முறைமையிற றெழுதன்ன காட்டி
மல்லன் மூதூர் மகிழவிழாக காண்போன்

இ - ன். அவன், கொடுமுடியையுடைய இமயமலையையும் வளவிய நீரையுடைய கங்கையாற்றினையும் அவந்தியென்னும் பதியினையும் விந்தமலைகுழந்த அடவியினையும் வேங்கடமென்னுமலையினையும் நிலம்பொருத வினையுளினையுடைய காவிரிநாட்டினையும் தன்காதலிக்கு இஃது இன்னது இன்னதென்றுகாட்டி ஆண்டாண்டென்ற பயனுகர்த்தரு வேண்டுநாட்டங்கிப் பின்பு சிலநாளிற் படப்பையை யுடைய புகாரென்னு நகரிடத்தேவந்து முன்புசொன்ன முறைமையால் இடனும் அமைதியும் இவையென்று தொழுதனனாய்த் தன்காதலிக்குக் காட்டி வளவிய தேவருமகிழும் மூதூர்க்கண டடக்கின்ற விழவைத் தானும் காண்கின்றவனென்க.

சிமயம் - உச்சி அடவி - காடு. தாங்காவினையுள் - நிலம்பொருதவினையினத்தல், *¹“வேலி யாயிரம் வினையுட் டாக” என்றராகலின் வினையதலென்பது வினையு ளென மருவிற்று. புலிப்புயர்த்துள், தேரைப்பாய்த்துள்ளென்பதுபோல. படப்பை - தோட்டக்கூறு. புகார் - ஆகுபெயர். மணிவிழாப் பாடமாயின், அழகிய விழா வென்க. காண்போன் - தொழிற்பெயர்

கூரு. மாயோன் பாணியும்—இ - ன். திருமலைப்பரவந்தேவபாணியும்,

இனிப் பதினேராடல் கூறுவான் எடுத்துக் கொண்டார்; அவற்றுள், கொடு கொட்டியென்பது இத்தன்மைத்தென்கின்றது.

மாயோன் - திருமால். பாணி - தேவபாணி. பாணியென்பது பாட்டு. அது தேவர்ப்பராவுதலாயிற்று; என்னை? “எனை யொன்றே, தேவர்ப் பராவுதன் முன னிலைக் கண்ணே” என்றராகலின். அது முத்தமிழ்க்கும் பொது அஃது இயற் றமிழின்வருங்காற் கொச்சகவொருபோகாய் வரும். வரும்வழியும் பெருந்தேவ பாணி, சிறுதேவபாணியென இருவகைத்தாய் வரும். என்னை? “கூறிய வுறுப்பிற் குறைபா டின்றித், தேறிய விரண்டு தேவ பாணியும்” என்றராகலின். அங்ஙனம் வருந்தாவின் நிலையெனவடக்கி முகத்திற்படுத்தாவின் முகநிலையெனவும், இடை நிற்பனவற்றை இடைநிலையெனவும், இறுதியினிப்பனவற்றை முரிநிலையெனவும் பசவுதற்பொருண்மையாற் பெயர்கொடுத்தார் செய்யுளியலின்கண்ணுமென்க

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், ௪௨.

பத்துப்பாட்டு, பொருநராற்றுப்படை, ௨௪௬ - ௨௪௭.

பாய்த்தன் - பாய்தல்.

தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், ௧௭௮.

1 ஏதாவது இடத்தில் 132 பேர் இருக்கிறார்கள்

கொள்க. இனி இசைத்தமிழின்வருங்கால் முகநிலை கொச்சகம் முரியென்ப ஒரு சாராசிரியர். அன்றி இசைப்பா, இசையளவுபாவென்னும் இருபகுதியுள் இஃது இசைப்பாவின் பகுதியென்ப. அது பத்துவகைப்படும்: செந்துறை, வெண்டுறை, பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணி, முத்தகம், பெருவண்ணம், ஆற்றுவரி, கானல்வரி, விரிமுரண், தலைபோகும்மண்டிலமெனவரும். என்னை? “செந்துறை வெண்டுறை தேவபாணியிரண்டும், வந்தன முத்தகமே வண்ணமே - கந்தருவத், தாற்றுவரி கானல் விரிமுரண் மண்டிலமர்த், தோற்று மிசையிசைப்பாச் சுட்டு” என்றார் இசைதுணுக்கமுடைய சிசுண்டியாரென்க. இன்னும் சுத்தம் சரளகம் தமிழென்னும் சாதியோசைகள் மூன்றினுடனும் கிரியைகருடனும் பொருந்தும் இசைப்பாக்கள் ஒன்பதுவகையென்ப. அவை சிந்து, திரிபதை, சவலை, சம்பாத விருததம், செந்துறை, வெண்டுறை, பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணி, வண்ண மெனவிவை. என்னை “செப்பரிய சிந்து திரிபதை சீர்ச்சவலை, தப்பொன்று மிலளாச் சம்பாத மெய்ப்படியுஞ், செந்துறை வெண்டுறை தேவபாணி வண்ண மென்ப, பைந்தொடியா யின்னியிசையின்பா” என்றார் பஞ்சமரபுடைய அறிவனு ரென்னுமாசிரியரென்க. இனி நாடகத்தமிழில் தேவபாணிவருங்காற் பெருந்தேவபாணி பலதேவரையும் சிறுதேவபாணி வருணப்பூதரையும் மூவடிமுக்கால் வெண்பாவால் துதிக்கின்றழி அவரணியும் தாரும் ஆடையும் நிறனும் கொடியுத் துதித்து அவராற் பெருவேணுவெனவுத் துதிக்கப்படும். என்னை? “திருவள ராந் கிற் சென்றினி தேறிப், பரவுந் தேவரைப் பரவுந் காலே, மணிதிகழ் நெடுமுடி மாணிபத் திராணை, யணிகிகழ் பளிங்கி னொளியினை யென்றுந், கருந்தா துடுத்த கட வுனை யென்று, மிரும்பினைத் தனிக்கொடி யேற்கினை யென்றுந், கொடுவாய் நாஞ் சிற் படையோ யென்றுந், கடிமலர் பிணைந்த கண்ணியை யென்றுந், சேவடி போற்றிச் சிலபல வாயினு, மூவடி முக்கால் வெள்ளையின் மொழிப்” என்றார் மதி வாணனுரென்க. இவை என்னுரைப்பிற் பெருகும். பிறவும் வந்தவழிக் காண்க. இனி முற்கூறிய பதினோராடற்கும் முகநிலையாகிய தேவபாணி மாயோன்பாணி. அது வருமாறு: “மலர்மிசைத் திருவினை வலத்தினி லமைத்தவன், மறிதிரைக் கடலினை மதித்திட வடைத்தவ, னிலகொளித் தடவரை கரத்தினி லெடுத்தவ, னினரினாத் தொகைகளை யிசைத்தலி லழைத்தவன், முலையுணத் தருமவ ணலத் தினை முடித்தவன், முடிகள்பத் துடையவ னுரத்தினை யறுத்தவ, னுலகினைத் தையு மொரு பதத்தினி லொடுக்கின, னொளிமலர்க் கழற்றரு வதற்கினி யழைத்துமே” இஃது எண்ணிரான்வந்த கொச்சகவொருபோகு. பண் - கௌசிகம். தாளம் - இரண்டொத்துடைத் தடாரம். சிறுதேவபாணி அண்டுகூற்றிற் றிலரெனினும் இனம் பட்டுவருதலிற் கூறல்வேண்டுவதாயிற்று. அது வருமாறு: வண்ணமலர்ச் சரங் கோத்து மதனவேண் மிகவெய்யக், கண்ணளவோர் புலனல்லாக் கனல்விழியா லெரித்தனையா, லெண்ணிறந்த தேவர்களு மிருடிகரு மெழுந்தோட, வொண்ணுத லாள் பாகங்கொண் டொருதனியே யிருந்தனையே” என்பது. இதனுள் இறைவனை முற்கூறுது மாயோனை முற்கூறியதென்னையோவெனின், மாயோன் காவற்கடவு ளாய் அருளை அருத்தலானென்க.

கூரு - க. சு. வருணப் பூதர், நாலவகைப் பாணியும்

இ - ன். வருணப்பூதர் நால்வகையும்பரவும் நால்வகைத் தேவபாணியுமென்ற வாறு.

அவை வருமாறு : “அத்தணர் வேன்வியோ டருமறை முற்றுக, வேந்தன் வேன்வியோ டியாண்டபெல வாழ்க, வாணிக ரிருநெறி நீணிகி தழைக்க, பதினெண் கூலமு முழுவர்க்கு மிசுக, வரங்கியற் கூத்து நிரம்பிவினை முடிக, வாழ்க நெடுமுடி கூட்கவென் வாய்ச்சொலென், நிப்படிப் பலிகொடுத் திறைவனிற் றொக்குச், செப் பட வமைத்துச் செழுமுகை காட்டிச், சேவடி தேவரை யேத்திப் பூதரை, மூவடி முக்கால் வெண்பா மொழிந்து, செவியிழுக் குறாமை வேந்தனை யேத்திக், கவி யொழுக் கத்து சின்றுழி வேந்தன், கொடுப்பன கொடுப்ப வடுக்கு மென்ப” என் றார் மகிவாணனாரென்க.

௩௬ - ௩௭.

நலம்பெறு கொள்கை

வானூர் மதியமும் பாடிப் பின்னர்

இ - ன். பல்லுயிர்களும் தன்கலையால் நன்மைபெறுத் தன்மையையுடைய வானின் ஊர்ந்துசெல்லும் மதியமும்பாடியென்க.

எனவே சந்திரனைப்பாடும் தேவபாணியென்பதாயிற்று. ஆதித்தனை முற்கூறு தது இறைவனை முற்கூறியவாற்றாற் கொள்க. இதற்குச் செய்யுள் : “குறாகடன் மதிக்கு மதலையை குறுமுய லொளிக்கு மரணியை, யிரவிற ளகற்று நிலியை யிறையவன் முடித்த வணியினை, கரியவன் மனத்தி னுதித்தனை கயிரவ மலர்த்து மவுண்ணை, பரவுநர் தமக்கு நினதிறு பதமலர் தடிக்க வினையையே” எனவரும். பண்ணும் தாளமும் முற்கூறியன.

௩௮. சீரியல் பொலிய நீரல நீங்க

இ - ன். அவதாளநீங்கத் தாளவியல்பு பொலிவுபெறவென்றவாறு.

இதனை நீரலநீங்கச் சீரியல் பொலியவென மாறுக. அன்றி அவதாளநீங்குத லால் தாளவியல்பு பொலிவுபெறாநிற்கவெனவுமாம். இவற்றை மேல் மாதவிக் கடையாக்கி முடிக்க.

௩௯ - ௪௩. பாரதி யாடிய பாரதி யரங்கத்துத்

திரிபுர மெரியத் தேவர் வேண்ட

வெரிமுசுப் பேரம் பேவல் கேட்ப

வுமையவ னொருநிற னாக வோங்கிய

விமையவ னாடிய கொடுகொட்டி யாடலும்

பாரதி - பைரவி. அவளரங்கம் சுகொடு; அவளாடுதலாற் பெற்றபெயர்.

இ - ன். தேவர் புரமெரியவேண்டுதலால் வடவையெரியைத் தலையிலேயுடைய பெரியவம்பு ஏவல்கேட்டவளவிலே அப் புரத்தில் அவுணர் வெந்துவிழுந்த வெண் பலிக்குவையாகிய பாரதியரங்கத்திலே உமையவள் ஒருகூற்றினளாய் நின்று பாணி னுக்குச் சீரென்னும் தாளங்களைச் செலுத்தத் தேவரயாவரினுமுயர்ந்த இறைவன் சயானத்தத்தாற் கைகொட்டிநின்று ஆடிய கொடுகொட்டியென்னுமாடலும்.

முகம் - தலை. பேரம்பு - பரம்புருடன். ஏவல்கேட்ப - சுட்டவளவிலே, திரி புரம் தீமடுத்தெரியக்கண்டு இரங்காது கைகொட்டிநின்று ஆடுதலிற் கொடுமை யுடைத்தாதனோக்கிக் *கொடுகொட்டியென்று பெயர்கூறினார்.

* கொடுங்கொட்டி-கொடுகொட்டியென விகாரமாயிற்றென்பர் நச்சினர்க்கினியர்

இப் பதினொரடலும் இருவகைப்படும் : “அல்லியங் கொட்டி குடைகுடம் பாண்டாங்க, மல்லுட னின்றாட லாறு” “துடிக்கடையம் பேடு மரக்காலே பாவை, வடிவுடன் வீழ்ந்தாட லேந்து” என்பவாகலின். “கொட்டி கொடுவியையோ னாடித் ததற்குறுப், பொட்டிய நான்கா மெனல்.”

சச - சரு. தேர்மு னின்ற திசைமுகன் காணப்

பாரதி யாடிய வியன்பாண் டரங்கமும்

இ - ன். வாறொராகிய தேரில் நான்மறைக் கடும்பரிபூட்டி நெடுமபுறமறைத்து வார்துகின்றமுடித்துக் கூர்முட்டிபிடித்துத் தேர்முனின்ற திசைமுகன் காணும்படி பாரதிவடிவாய இறைவன் வெண்ணீற்றை அணிந்தாடிய பாண்டாங்கக்கூத்தும்,

நின்று பாடமாயிற் காண நின்றாடியவென்க. “பாண்டாங்க முக்கனா னாடித் ததற்குறுப், பாய்ந்தன வாறா மெனல்.”

சசு - சஅ. கஞ்சன் வஞ்சங் கடத்தற் காக

வஞ்சன வண்ண னாடிய வாடலு

ளல்லியத் தொகுதியும்

இ - ன். அஞ்சனவண்ணன் ஆடியவாடல்பத்தன், கஞ்சன்வஞ்சத்தின் வந்த யானையினகோட்டை ஓசித்தற்கு நின்றாடிய அல்லியத்தொகுதியென்னுங்கூத்தும்,

தொகுதியென்றார், முகம் மார்பு கை கால்களின் வட்டினை அவியமுதலியன விருந்தும் தொழில்செய்யாதுநின்றலின். “ஆட லின்றி நிற்பவை யெல்லா, மாபோ னாடும் வைவை நிலையே” என்றார்; அல்லியமென்பதனை அவிப்பேடுன்பாரு முளர். “அல்லிய மாயவ னாடித் ததற்குறுப்புச், சொல்லுப வாறா மெனல்.”

சஅ - சசு. அவுணற் கடந்த, மல்லி னாடலும்

இ - ன். வாணனாகிய அவுணனை வேறற்கு மல்லனாய்ச் சேர்ந்தாரிற்சென்று அறைகூவி உடற்கரித்தெழுந்து அவுணச் சேர்ந்தவளவிலே சடங்காகப்பிடித்து உயிர்போகசெரித்துத் தொலைத்த மல்லாடலும்,

அவுணற்கடந்த - அவுணனெண்ணத்தைக் கடந்த. “நெடியவ னாடிற்று மல் லாடன் மல்லிற், கொடியா வுறுப்போரைந் தாம்.”

சசு - ருசு.

மாக்கட னடுவ

ணீர்த்திரா யரங்கத்து நிகர்த்துமுன் னின்ற

ருர்த்திறங் கடந்தோ னாடிய துடியும்

இ - ன். கரிய கடலினைவுநின்ற ருரனது வேற்றுருவாகிய வஞ்சத்தையறிந்து அவன்போணாக்கடந்த முருகன் அக்கடனடுவண் திராயே அரங்கமாகநின்று துடி கொட்டியாடிய துடிக்கூத்தும்,

நிகர்த்து - நேரொத்து. “துடியாடல் வேன்முருக னாட லதனுக், கொடியா வுறுப்போரைந் தாம்.”

ருஉ - ருங். படைவீழ்த் தவுணர் பையு ளெய்தக்

குடைவீழ்த் தவர்பு னாடிய குடையும்

இ - ன். அவுணர் தாம் போர்செய்தற்கெடுத்த படைக்கலங்களைப் போரிற் காற்றாது போகட்டு வருத்தமுற்றவனவிலே முற்கூறியமுருகன் தன்குடையை முன்னேசாய்த்து அதுவே ஒருமுகவெழினியாக நின்றாடிய குடைக்கூத்தும்,

பையுளெய்த ஆடியவெனவியையும். “அறுமுகத்தோ னுடல் குடைமற் ரதற்குப், பெறுமுறுப்பு நான்கா மெனல்.”

௧௬ - ௧௭. வாணன் பேரூர் மறுகிடை நடந்து

நீணில மளந்தோ னாடிய குடமும்

இ - ன். காமன்மகன் அநிருத்தனைத் தன்மகன் உழைகாரணமாக வாணன் சிறைவைத்தலின், அவனுடைய சோவென்னும் நகரவீதியிற்சென்று நிலங்கடந்த நீணிறவண்ணன் குடங்கொண்டாடிய குடைக்கூத்தும்,

பஞ்சலோகங்களாலும் மண்ணாலும் குடங்கொண்டாடினது. “குடத்தாடல் குன்றெடுத்தோ னுட லதனுக், கடைக்குப வைத்துறுப் பாய்ந்து” இது விநோதக் கூத்து ஆறினுளொன்றென்றுணர்க; என்னை? “பரவிய சாந்தியனறியும் பரதம், விரவிய விநோதம் விரிக்குங் காலிக், குரவை கலிநடங் குடைக்கூத் தொன்றிய, கரண நோக்குத் தோற்பா வைக்கூத், தென்றிவை யாறு நகைத்திரச் சுவையும், வென்றியும் விநோதக் கூத்தென விசைப்ப” என்றராகலின்.

௧௬ - ௧௭. ஆண்மை திரிந்து பெண்மைக் கோலத்துக்

காம னாடிய பேடி யாடலும்

இ - ன். ஆண்மைத்தன்மையிற்றிரிந்த பெண்மைக்கோலத்தோடு காமனாடிய பேடென்னுமாடலும்,

ஆண்மைத்தன்மையிற் திரிதலாவது விகாரமும் வீரியமும் துகரும்பெற்றியும் பத்தியும் பிறவுமின்றாதல். ஆண்மை திரிந்தவென்பதனால் தாடியும் பெண்மைக் கோலத்தென்பதனால் முலைமுதலிய பெண்ணுறுப்புப் பலவுமுடையது ஆண்பே டென்று பெயர்பெறுமெனக்கொள்க. என்னை? * “சுரியற் றாடி மருன்படி பூங் குழிற், பவளச் செவ்வாய்த் தவள வொண்ணகை, யொள்ளரி நெடுங்கண் வெள்ளி வெண் டோட்டுக், கருங்கொடிப் புருவத்து மருங்குவளை பிறைதுதற், காந்தளஞ் செங்கை யேந்தின வனமுலை, யகன்ற வல்கு லந்துண் மருங்கு, விகந்த வட்டுடை யெழுதுவரிக் கோலத்து, வாணன் பேரூர் மறுகிடை நடந்து, நீணில மளந்தோன் மகன்முன் னாடிய, பேடிக் கோலத்துப் பேடுகொண் குளரும்” என்றராகலின். இது தனதுமகன் அநிருத்தனைச் சிறைமீட்டுக் காமன் சோநகரத்தாடியது. “காமன் தாடல்பே டாட லதற்குறுப்பு, வாய்மையி னராயி னான்கு.”

௧௮ - ௧௯. காய்சின வவுணர் கடுந்தொழில் பொருஅண்

மாயவ ளாடிய மரக்கா லாடலும்

இ - ன். காயஞ்சினத்தையுடைய அவுணர் வஞ்சத்தாற்செய்யும் கொடுந்தொழி லைப் பொருளாய் மாயோளால் ஆடப்பட்ட மரக்காலென்னும் பெயரையுடைய ஆடலும்,

மாயவன் - துர்க்கை. அவுணர் உண்மப்போரான் வேறலாற்றாது வஞ்சத் தான் வேறல்கருதிப் பாம்பு தேன் முதலியவாய்ப் புருதலையுணர்ந்து அவன் அவற்றை உழக்கிக் களைதற்கு மரக்கால்கொண்டு ஆடுதலின், மரக்காலாடலாயிற்று. “மாயவ னாடன் மரக்கா லதற்குறுப்பு, நாமவகை யிற்சொலுங்கா னுக்கு.”

சு0 - சுக. செருவெங் கோல மவுணர் நீங்கத்
திருவின் செய்யோ ளாடிய பாவையும்

இ - ன். அவுணர் வெவ்விய போர்செய்தற்குச் சமைந்த போர்க்கோலத்தோடு மோகித்துவீழும்படி கொல்லிப்பாவைவடிவாய்ச் செய்யோளாகிய திருமகளால் ஆடப்பட்ட பாவையென்னுமடலும்,

கோலநீங்கவென்றார், அதற்கேற்பப் பொராத அஞ்சியவிதலின். “பாவை திருமக னாடிற் றதற்குறுப், போவாம லொன்றுடனே யொன்று.”

சு2 - சுங. வயலுழை நின்று வடக்கு வாயிலு
ளயிராணி மடந்தை யாடிய கடையமும்

இ - ன். வாணனுடைய முற்கூறிய பெரியநகரின் வடக்குவாயிற்கண் உள தாகிய வயலிடத்தேறின்று அயிராணியென்னுமடந்தை ஆடிய கடையமென்னு மடலும்,

அயிராணி - இந்திராணி. கடையம் - கடைசிக்கூத்து. “கடைய மயிராணி யாடிற் றதனாக், கடைய வுறுப்புக்க ளாறு.”

சு3 - எக. அவரவ ரணியுட னவரவர் கொள்கையி
னிலையும் படிதமு நீங்கா மரபிற்
பதினோ ராடலும் பாட்டின் பகுதியும்
விதிமாண் கொள்கையின் விளங்கக் காணு
தாதவிழ் பூம்பொழி லிருந்தியான் கூறிய
மாதவி மரபின் மாதவி யிவளெனக்
காதலிக் குரைத்துக் கண்டுமகிழ் வெய்திய
மேதகு சிறப்பின் விஞ்சைய னன்றியும்

இ - ன். அங்ஙனங்கூறப்பட்ட அவரவருடைய அணிகளுடன் அவரவருடைய கொள்கையாற் பொருந்தி நின்றாலும் வீழ்த்தாடலுமாகிய அவரவரைநீங்காத மரபினையுடைய பதினொருவகைப்பட்ட ஆடலும் அவ்வாடல்கட்கேற்ற பாடல் களின் வேறுபாடும் அவற்றிற்குவிதித்த மாட்சிமைப்பாட்டோடு அவற்றைப் புலப் படக் காண்பாயாக; அன்று கள்ளவிழ்பூம்பொழிற்கண்ணேயிருந்து நின்றோடு யான்கூறப்பட்ட மாதவிமரபின்வந்த மாதவி இவள்காணென்று தன்காதலிக்குச் சொல்லித் தானுங்கண்டு மகிழ்ச்சிமிக்க மேம்பாடுதக்க மரபினையுடைய விஞ்சைய னும், அவனன்றியும்,

எ2 - எடு. அந்தரத் துள்ளோ ரறியா மரபின்
வந்துகாண் குறாஉம் வானவன் விழவு

மாடலுங் கோலமு மணியுங் கடைக்கொள
ஒடற் கோலமோ டிருந்தோ னுவப்ப

இ - ன். சுவர்க்கத்திலுள்ளாராகிய தேவரெல்லாம் உள்வரி கொண்டு வந்து காணப்படும் இந்தவிலுமும் மாதவியாடலும் அவ்வாடற்குச் சமைந்த கோலமும் ஆடுதலாற்பிறந்தவழமும் முமகவின் அதனாற்பிறந்த வெறுப்போடிருந்த கோவல னுவக்கும்படி,

அந்தரத்துள்ளோர் - விச்சாதரமுமாம். மானிடர் தம்மைக்காண்டல் பொரு மையின் அறியாமரபினென்றார். இனி, இவளாடலும் கோலமும் தனது அறிவு நிறை ஒர்ப்புக் கடைப்பிடிக்களைக் கைக்கொண்டுவிடுதலாலே பிறர்க்கும் இவ் வாறாமென்னும் வெறுப்போடிருந்தானென்னுமமையும். ஊடலோடென்னுது கோலமோடென்றார் மனத்தினிகழ்ந்த ஊடலை முகங்காட்டுதலின்.

எசு - எசு. பத்துத் துவரினு மைந்து விரையினு
முப்பத் திருவகை யோமா லிகையினு
முறின நன்னி ருரைத்தநெய் வாச
நாறிருங் கூந்த ன்லமபெற வாட்டி

இ - ன். வாசநெய்யுரைத்த மணங்கமழும் கரிய கூந்தலைப் பத்துவகைப்பட்ட துவரினும் ஐந்துவகைப்பட்ட விரையினும் முப்பத்திருவகைத்தாகிய ஓமா லிகையானும் ஊறிக்காயப்பட்ட நன்னீராலே நிறம்பெறவாட்டியென்க.

இருமை - கருமை. பத்துத்துவராவன : “பூவந்தி திரிபலை புணர்கருங் காலி, நாவ லோடு நாற்பான் மரமே.” ஐந்துவிரையாவன : “கோட்டந் துருக்கந் தகர மகிலார, மோட்டிய வைந்தும் விரை.” முப்பத்திருவகை ஓமாலிகையாவன : “இலவங்கம் பச்சிலை கச்சோல மேலங், குலவிய நாகணங் கோட்ட - நிலவிய, நாக மதாவரிசி தக்கோல நன்னூரி, வேகமில் வெண்கோட்ட மேவுசீர் - போகாத, கத்தூரி வேரி யிலாமிச்சங் கண்டில்வெண்ணை, யொத்தகடு கெல்லி யுயர்தாணி - துத்தமொடு, வண்ணக்கச் சோல மரேணுக மாஞ்சியுட, நெண்ணுஞ் சயிலைக மின்புழுஞ் - கண்ணுநறும், புண்ணைநறும் தாது புலியுகிர் பூஞ்சரளம், பின்னு தமாலம் பெருவருளம் - பன்னும், பதுமுக துண்ணேலம் பைங்கொடு வேரி, கதிர்க்கையா யோமாலி கை” என்னுமிவையெனக்கொள்க; என்னை? “ஓரை விரையினு மீரைத் துவரினு, மாறைந்தின் மேலிரண் டோமா லிகையினு, நாறைங் கதுப்பி னுனமு நன்குறாஇ, யுறின நன்னீ ருவந்தன ளாட்டி” என்றாகவின்.

அ0 - அக. புகையிற் புலர்த்திய பூமென் கூந்தலை
வகைதொறு மாண்மதக் கொழுஞ்சே றாட்டி

இ - ன். அங்ஙனமாகியநீராடாட்டிப் பொலிவீனையுடைய புகையிற் புலர்த்திய கூந்தலை ஐந்துவகைபெறவகுத்த வகைதோறும் மாண்மத்தின் கொழுவிய சேற்றை ஊட்டியென்க.

மாண்மதச்சேறு - கத்தூரிக்குழம்பு; சவாதுமாம்.

அஉ - அக. அலத்தக மூட்டிய வஞ்செஞ் சிறபு
நலத்தகு மெவ்விர னல்லணி செறிஇ

இ - ன். செம்பஞ்செழுதிய அழகிய சிவந்த தீறடிக்கேற்ற நலத்தகும் மெல்
விய விரலிடத்தே செறிக்கப்படும் நல்லணிகளைச்செறித்து,

விரலணி - மகரவாய்மோதிரம், பீலி, கான்மோதிரமுதலியன.

அச - அரு. பரியக நூபுரம் பாடகஞ் சதங்கை
யரியகங் காலுக் கமைவுற வணிந்து

இ - ன். பாதசாலமும் சிலம்பும் பாடகமும் சதங்கையும் காற்சரியுமென்னும்,
இவற்றைக் காலுக்குப் பொருத்தமுறும்படி அணிந்தென்க.

பரியகமாவது “பொன்னிகம் பொதிந்த பன்னிற மணிவடம், பின்னிய
தொடரிற் பெருவிரன் டோங்குந, தன்னொடு தொடக்கித் தமனியச் சிலம்பின்,
புறவாய் சூழ்ந்து புணரவைப் பதுவே.” என்னை? “அவ்வாய் மகரத் தணிகிளா
மோதிரம், பைவாய் பசும்பொற் பரியக நூபுர, மொய்மணி நாவின் மூல்லைங்
கிண்கிணி, கௌவிய வேனவுங் காலுக் கணிந்தாள்” என்றார்.

அகா. குறங்கு செறிதிரள் குறங்கிளிற் செறித்து

இ - ன். குறங்குசெறியென்னும் பணியைத் திரண்ட குறங்கிடத்தே செறித்
தென்க.

குறங்குசெறி - கவான் ஆபரணம்.

அள - அஅ. பிறங்கிய முத்தரை முப்பத் திருநாழ்

நிறங்கிளர் பூந்துகி னீர்மையி னுடஇ

இ - ன். பருமுத்தக்கோவை முப்பத்திரண்டாற்செய்த விரிகெகையென்னுங்
கலையை நீலநிறங்கிளரும் பூத்தொழிலையுடைய நீலச்சாதருடையின்மீதே உடுத்தென்க.

என்னை? “குறங்கு செறியொடு கொய்யலங் கார, நிறங்கிளர் பூந்துகி னீர்
மையி னுடஇப், பிறங்கிய முத்தரை முப்பத் திருநா, முறிந்த தமைவா வல்குற்
கணிந்தாள்” என்றார்.

அகா - கா. காமர் கண்டிகை தன்னொடு பின்னிய

தாமணித் தோள்வளை தோளுக்கு கணிந்து

இ - ன். காமஞ்செய்யும் மாணிக்கவளையுடன் நீங்காமற் பொற்றொடரார்
பணித்த முத்தவளையைத் தோளுக்கு அணிந்தென்க.

காமம் - காமரென விகாரம். தாமணி - முத்து. என்னை? “ஆய்மணி கட்டி-
யமைந்தவிலைச் செய்கைக், காமர் கண்டிகைக் கண்டிரண் முத்திடைக், காமர்
பொற் பாசங் கொளுத்திக் கவின்பெற, வேய்மருண் மென்றோள் விளங்க வணிந்
தாள்” என்றார்.

கக - கக. மத்தக மணிபொடி வயிரங் கட்டிய

சித்திரச் சூடகஞ் செம்பொற் கைவளை

பரியகம் வால்வளை பவழப் பல்வளை

யரிமயிர் முன்கைக் கமைவுற வணிந்து

இ - ன். முகப்பிற்கட்டிய மாணிக்கத்தோடே பத்திகளில் வயிரங்களழுத்தப் பட்ட சித்திரத்தொழிலையுடைய ரூடகமும் செம்பொன்றாற்செய்த வளையும் நவரத்தினவளையும் சங்கவளையும் பவழவளையுள்ள என்னுமிவற்றை ஐதான மயிரையுடைய முன்கைக்குப் பொருத்தமுற அணிந்தென்க.

பரியகம் - சரியுமாம். வால்வளை - வெள்ளிவளையுமாம். பவழப்பல்வளை - கைவடமுமாம். அரியகை முன்கைக்கென்பதூஉம் பாடம். என்னை? “புரைதபு சித்திரப் பொன்வளை போக்கி, லெரியவிர் பொன்மணி யெல்லென் கடகம், பரியகம் வால்வளை பாத்தில் பவழ, மரிமயிர் முன்கைக் கமைய வணிந்தான்.” என்றார்.

கூடு - கூஅ. வாளைப் பகுவாய் வணக்குறு மோதிரம்
கேழ்கிளர் செங்கேழ் கிளர்மணி மோதிரம்
வாங்குவில் வயிரத்து மரகதத் தாள்செறி
காந்தண் மெல்விரல் கரப்ப வணிந்து

இ - ன். வாளைமீனிது அங்காந்தவாயை வணங்குதலுறுவிக்குநெளியும் சிவந்தவொளி உச்சமாகக் கதிராரும் மாணிக்கப்பீடமும் பக்கத்தேவனைத்து தினையும் ஒளியையுடைய வயிராஞ்சூழ்ந்த மரகதக்கடைசெறியும் பிறவுமாகிய இவற்றைக் காந்தண் மலர்போலும் மெல்லிய விரல்கள் மறையும்படியணிந்து,

பகுவாய்மோதிரமுமாம்; ஒப்பினுகியபெயர். கேழ்கிளர்மணி, அஃது, எக்கேழெனிற செங்கேழ்கிளர் மணியென்க. வாங்குவில் - வளைத்துக்கொள்ளும் ஒளி.

கூக - க00. சங்கிலி நுண்டொடர் பூண்ஞாண் புனைவினை
யங்கழுத்தகவயி னாமோடணிந்து

இ - ன். வீரசங்கிலியும் நோஞ்சங்கிலியும் பூண்ப்பெருநுணும் என்னுமிவற்றோடு கைபுணையப்பட்ட தொழில்களையுடைய சவடி சரப்பளிமுதலாயுள்ள பிறவற்றையும் அழகிய கழுத்திடத்தே முத்தாரத்தோடணிந்தென்க.

க0க - க0உ. கயிற்கடை யொழுகிய காமர் தூமணி
செயத்தகு கோவையிற் சிறுபுற மறைத்தாங்கு

இ - ன். முற்கூறிய சங்கிலிமுதல் ஆரமீராயுள்ள அணிகட்கெல்லாம் தலை யொன்றாய்க் கொக்குவாய்ப் படுகெண்டொடக்கிய பன்மணிக்கோவையால் தூக்கமாகச் செய்யப்பட்ட பின்னாலியாற் சிறுபுறத்தை மறைத்தென்க.

கயிற்கடை - கொக்குவாய். ஒழுகியகோவையென்க. சிறுபுறம் - பிடர். “சங்கிலி நுண்டொடர் பூண்ஞாண் புனைவினைத், தொங்க லருத்தித் திருந்துங் கயிலணி, தன்கடன் முத்தின் றகையொரு காழெனக், கண்ட பிறவுங் கழுத்திற் கணிந்தான்” என்றார். ஆங்கு - அசை.

க0ங-க0டு. இந்திர நீலத் திடையிடை நிரண்ட
சந்திர பாணித் தகைபெறு கடிப்பிணை
யங்கா தகவயி னழகுற வணிந்து

இ - ன். முகப்பிற்கட்டின இந்திரநீலத்திடையிடையே பயிலக்கட்டின வயி
ரங்களால் அழகுபெற்ற நீலக்குதம்பையை வடிந்த காதினிடத்தே அழகு மிகும்படி
அணிந்தென்க.

என்னை? “நூலவ ராய்ந்து நுவலருங் கைவினைக், கோலங் குயின்ற குணஞ்
செய் கடிப்பினை, மேலவ ராயினு மெச்சும் விற்றலொடு, காலமை காதிற் கவிந்
பெறப் பெய்தான்” என்றார்.

க0கூ-க0அ. தெய்வ வுத்தியொடு செழுநீர் வலம்புரி
தொய்யகம் புல்லகந் தொடர்ந்த தலைக்கணி
மையீ ரோத்கு மாண்புற வணிந்து

இ - ன். சிதேவியாரென்னும் பணியுடனே வலம்புரிச்சங்கும் பூர்ப்பாணியும்
தென்பல்லி வடபல்லியென்னுமியையும் தம்மில் தொடர்ந்து ஒன்றான தலைக்
கோலத்தைக் கரிய பெரிய ஒதிக்கு அழகுறும்படியணிந்தென்க.

செழுநீர் - வலம்புரிக்கடை. என்னை? “கேழ்கிளர் தொய்யகம் வாண்முகப்
புல்லகந், குளந மணியொடு பொன்னரி மாலைபுந், தாழ்த்தரு கோதையுந் தாங்கி
முடிமிசை, யாழின் கிளவி யரம்பைய ரொத்தான்” என்றார்.

ஊடற்கோலமோடிருந்தோனுவப்ப ஆட்டி. ஊட்டிச் செந்நீர் அணிந்து செந்
ந்து உடலித் தோளுக்கணிந்து அமைவறவணிந்து கரப்பவணிந்து ஆரமோடணி
ந்து சிறுபுறமறைத்து அழகுறவணிந்து மாண்புறவணிந்தென்க.

க0கூ - க0க0. கூடலு மூடலுங் கோவலற் களித்துப்
பாடமை சேககைப் பள்ளியு ளிருந்தோள்

இ - ன். கூடலையும் பின்னர் ஊடலையும் கோவலற்களித்துப் பிக்கையமைந்த
சேரும்பள்ளியிடத்தே இருந்தவளென்க.

பின்னர் ஊடலளித்தலாவது : எண்ணில்காமமெரிப்பினுமேற்செலாப் பெண்
மையும் நாணும் அழிந்துவந்து குறையுற்றுக் கூடுந்துணையும் நீயிர் பிரிவாற்றியிருந்
தீர் ; அன்பிலீரென ஊடுவது. ஊடலையளித்தல் - அதனென்வருந் துன்பத்தை
யளித்தல்.

க0கக - க0கச. உருகெழு மூதூ நுவவுத் தலைவந்தெனப்
பெருநீர் போகு மிரியன் மாக்களொடு
மடலவிழ் கானற் கடல்வினை யாட்டுக்
காண்டல் விருப்பு வேண்டின ளாதி

இ - ன். விழவிற்குக் கொடியெடுத்தநாண்முதல் நாலேழ்நாளும் விழவுகடந்து
பிறறைஞான்று கொடியிறங்கி விழாவாற்றுப்படுத்த பிறறைஞான்று உவாத் தலை
வந்ததாக மாற்றார்க்கு உட்குதலைப் பொருந்துவிக்கும் மூதூரினின்றும் கடற்கரைக்
கண் இடம்பிடிக்க வினாந்துசெல்லுமாக்களோடு தானும் மடலவிழாநின்ற கை
தை புன்னைமுதலியவற்றையுடைய கழிக்கானல்பொருந்திய கடல்வினையாட்டைக்
காண்டலை விருப்பத்தோடே வேண்டினளாகியென்க.

பெருநீர் - கடல். இரியல் - வினாவு. காண்டல் - நீர்ப்போரில் வெற்றி
தோல்விகாண்டல். வேண்டினன் - காண்டற்குத் தானும்போகக் கோவலனை
வேண்டிக்கொண்டான். எனவே அவனும் உடம்பட்டமை உணர்த்திற்று.

ககரு - கஉ௦. பொய்கைத் தாமரைப் புள்வாய் புலம்ப

வைகறை யாமம் வாரணங் காட்ட

வெள்ளி விளக்க நள்ளிருள் கடியத்

தாரணி மார்பனெடு பேரணி யணிந்து

வான வண்கைய னத்திரி யேற

மானமர் நோக்கியும் வைய மேறி

இ - ள். அங்ஙனம் வேண்டி அவனும் உடம்பட்டவளவிலே பொய்கைகளில்
தாமரைப்பூஞ்சேக்கையில் துயில்கின்ற புட்கள் அச்சேக்கையை நீங்குதலான் வாய்
விட்டுப் புலம்பாரிற் ப வைகறைப்பொழுதென்பதனை வாரணங்கள் அறிவிக்க வை
கறைக்காலத்துச் செறிந்தவிருளை வெள்ளியவிளக்கம் கடியாநிற்க அக்காலத்தேமதா
ணிமுதலிய பேரணிகலங்கையணிந்து முகில்போலும் வண்கையையுடைய கோவ
லன் இராசவாகனமாகிய அத்திரியேற அத் தாரணிமார்பனெடு போதற்கு மானின்
பார்வைத்தன்மைபொருந்திய நோக்கினையுடையாளும் வையத்தின் ஏறியென்க.

புலம்பக் காட்டக் கடியவென்னும் செய்வெனெச்சங்கள் ஏற ஏறியென்னும்
வினையொன்றொழிந்தன. வாளாது வாரணமென்றமையால் இருவகைவாரணமுங்
கொள்க. அத்திரி - கோவேறுகழுதை. வையம் - *கொல்லாப்பண்டி.

கஉ௧-கஉ௪. கோடிபல வடுக்கிய கொழுநிதிக் குப்பை

மாடமலி மறுகிற் பீடிகைத் தெருவின

மலரணி பொழுக்கத்து மணிவிளக் கெழுந்தாங்

கலர்கொடி யறுகு நெல்லும் வீசி

மங்கலத் தாசியர் தங்கல னொலிப்ப

விருபுடை மருங்கினுந் திரிவனர் பெயருந்

திருமக ளிருக்கை செவ்வனங் கழிந்து

இ - ள். கோடியென்னுமிலக்கத்தைப் பலகோடிமேலடுக்கப்பட்ட வளவிய
நிதித்திரையுடைய மாடங்கண்மலிந்த மறுகினையுடைய பீடிகைத்தெருவின்கண்
மலரணிதற்குக் காரணமாகிய மைவிளக்கோடே மாணிக்கவிளக்குக்களையுமெடுப்ப
அவ்விடத்தே தாசியர் மலரையும் அறுகையும் நெல்லையும் மங்கலமாகச்சிந்தி இரு
மருங்கினிடத்தும் தங்கலனொலிப்பத் திரிந்துபெயர் தலைச்செய்யும் திருமகளுக்கிருப்
பிடமாகிய அவ்விடத்தை வேரூக்ககழிந்தென்க.

குப்பை - குவியல். மாடம் - சரக்கறைகள். மறுகு - ஏனைத்தெரு. மணி -
அழகுமாம். கொடி - அறுகுக்கடை. அலருமென்னுமும்மை தொக்கது. மங்கலம் -
அழகுமாம். அங்காடியிற் செல்வமிருக்கிறவார் திருமகளிருக்கையென்றார். கழி
தற்கருமையிற்கழிந்தென்றார். தாசியர் கலனொலிப்பத் திரிவனர் பெயருமிருக்கை
யென்க.

கஉஅ - கஉகூ. மகர வாரி வளந்தந் தோங்கிய

நகர விதி நடுவட் போகி

இ - ன். கடலினதுவளத்தைக் கொண்டலான் உயர்ச்சிபெற்ற நகரத்தெருவி னூடே போயென்க.

கடல்வளம் - முத்தும் பவளமும் சங்குமுதலியன.

கந௦ - கநகூ. கலந்தரு திருவிற் புலமபெயர் மாக்கள்

வேலை வாலுகத்து விரிதிராப பரப்பிற்

கூ ல மறுகிற் கொடியெடுத்து நாவலு

மாலேச் சேரி மருங்குசென் றெய்தி

இ - ன். மாக்கலங்கடந்த திருவினையுடைய தமதுதேசங்களைவிட்டுப்போந்த பரதேசிகள் திரைகளிட்ட வெண்மணலையுடைய அலைவாயிருப்பிற் பலவகைக்கூல முங் குவித்தமறுகில் இன்னசரக்கு ாண்டிளதென்று கொடி.கொடுத்துச்சொல்லும் ஒழுங்குபட்ட சேரிகளைப்போய் நெய்தலங்கா னலையெய்தியென்க.

வாலுகம் - வெண்மணல். வேலை விரிதிராப்பிரப்பின் வாலுகத்தையுடைய மறு சென்க. எடுத்துதுவலும் - எடுத்தலாற்சொல்லுமென்றுமாம்.

ககசு-ககரு. வண்ணமுஞ் சாந்து மலருஞ் சுண்ணமும்

பண்ணியப் பகுதியும் பகர்வோர் விளக்கமும்

இ - ன். எழுதுவண்ணமும் சாந்தும் மலரும் சுண்ணமும் பண்ணிகாரவருக்கங் கருமென்னும் இவற்றைவிற்போர்வைத்த விளக்குக்களும்,

கககூ. செய்வினைக் கம்மியர் கைவினை விளக்கமும்

இ - ன். திண்ணகத்தாற் செய்யுந்தொழில்களைவல்ல பணித்தட்டார் பணி பண்ணுமிடங்களில்வைத்த விளக்கங்களும்,

ககௌ. காழியர் மோதகத் தூழுறு விளக்கமும்

இ - ன். பிட்டுவாணிகர் பிட்டுவிறற்கு முறைமுறையாகவைத்த விளக்குக் களும்,

மோதகம் - ஈண்டுப் பிட்டு.

ககஅ. கூவியர் காரகற் குடக்கால் விளக்கமும்

இ - ன். காரகலையுடைய அப்பவாணிகர் குடத்தண்டில்வைத்த விளக்குக் களும்,

கககூ. நொடைநவின் மகடுஉக் கடைகெழு விளக்கமும்

இ - ன். பலபண்டமும் விற்கும் மிலேச்சமகளிர் தங்கடைகளில்வைத்த விள க்குக்களும்,

கச௦. இடையிடை மீன்விலை பகர்வோர் விளக்கமும்

இ - ன். இடையிடையே மீன்விற்போர் விளக்குக்களும்,

கசக. இலங்குநீர் வரைப்பிற கலங்கரை விளக்கமும்

இ - ன். பாடலேறுபட்டதேயத்து நிலையறியாது ஒடுங்கலங்களை அழைத்தற்
கிட்ட விளக்குக்களும்,

கௌசு. விலங்குவலைப் பரதவர் மீன்றிமில் விளக்கமும்

இ - ன். மீன்களைக் குறுக்கிட்டு மறித்துப்படுக்கும் வலையையுடைய பரதவர்
திமிலில்வைத்த விளக்குக்களும்,

*“ மூநீர் நாப்பட் டிமிற்சுடர் போலச், செம்மீ னிமைக்கு மாக விசம்பின்”
என்றார் பிறரும்.

கௌசு. மொழிபெயர் தேத்தோ ரொழியா விளக்கமும்

இ - ன். பாடலேறுபட்டதேயத்து மிலேச்சர் பிறதிறைகளிற் போகாமற்
பனைகளைக் காலாகநாட்டி அதன்மீதே மண்ணிட்டொரிக்கும் தீராவென்னும் விளக்
குக்களும்,

கௌசு. கழிபெரும் பண்டங் காவலர் விளக்கமும்

இ - ன். மிக்க பெரிய பண்டங்களை யுடைய பண்டசாலைகாப்போரிட்ட விளக்
குக்களும்,

கௌசு ௫-௧௫௦. எண்ணுவரம் பறியா வியைந்தொருங் கீண்டி

யிடிக்கலப் பன்ன வீரயிர் மருங்கிற்

கடிப்பகை காணுங் காட்சிய தாகிய

வினாமலர்த தாமரை விங்குநீர்ப் பரப்பின்

மருத வேலியின் மாண்புறத தோன்றுங்

கைதைய வேலி நெய்தலங் கானல்

இ - ன். வரம்பறியப்படாவாய் இச்சொல்லப்பட்ட விளக்குக்களெல்லாம் என்
ணுதற்கியைந்து ஒன்றிமிசுதலாலே இடியைக்கலந்தாலொத்த மணவின்மீது இட்ட
வெண்சிறுகடும் புலப்படக்காணுங் காட்சியையுடையதாகிய, மிக்க நீர்ப்பரப்பில்
வினாமலர்த்தாமரையை வேலியாகவுடைய மருதநிலத்தினும் அழகுறத்தோன்றும்
கைதையை வேலியாகவுடைய நெய்தனிலத்திற் கழிக்கானற்கண்ணையென்க.

எண்ணுவரம்பு - எண்ணின்பெருமைக்கு வரம்பு. ஈண்டுதல் - மிகுதல். இடி -
மா. இடிக்கலப்பென்றார், தெள்ளாதமாவை. ஈரயிர் - மிகவும் துண்ணியமணல்.
விங்குநீர்வாப்பில் தாமரைவேலிமருதத்திற்கேன்றும் கைதையேவெய்தலங்
கானலென்க.

கௌசு. பொய்த லாயமொடு பூங்கொடி பொருந்தி

இ - ன். அங்ஙனமாகிய கானலிடத்தே தனது விளையாட்டின்மகளிருடனே
பூங்கொடிபோல்வாள் விளையாடச் சென்றுபொருந்தியென்க

கௌசு ௫-௧௫௧. நினாநினை யெடுத்த புனாதீர் காட்சி

மலைப்பஃ றுரமுங் கடற்பஃ றுரமும

வளந்தலை மயங்கிய துளங்குகல விருக்கை

இ - ன். நினாநியாயாகக் குவித்த குற்றமற்ற காட்சியையுடைய மலைதரும் பலபண்டமும் கடல்தரும் பலபண்டமுகிய வளம் இடந்தோறும் மயங்கிக்கிடக்கின்ற கலங்களையென்கின்ற கடற்றுறைமுகங்களிற் சோலைகுழந்த இருப்பிடத்தே,
துளங்குதல் - அசைதல்.

கருரு - கருஅ. அரசினங் குமரரு முரிமைச் சுற்றமும்
பரத குமரரும் பல்வே ருயமு
மாடுகள மகளிரும் பாடுகள மகளிருந்
தோடுகொண் மருங்கில்

இ - ன். அரசுகுமாரரும் அவருடைய உரிமைச்சுற்றமும் பரதகுமாரரும் அவருடைய பல்வேறுவகைப்பட்ட ஆயமகளிரும் ஆடன்களிரும் பாடன்களிரும் தொகுதிகொண்ட இடங்கடோறும்,

வணிககுமாரர்க்கு உரிமையென்னுதது அவர் புனலாடல் மரபன்மையின் பரிசனமகளிரும் சிலகியர்முதலாயினோருமென்பார் பல்வேறுயமென்றார். ஆடுகனம் - அரசுக்கு. பாடுகளம் - கண்டம். இவை அடிடை. தோடு - தொகுதி. இதழையுடைய பொழிவிடத்தெனவுமாம்.

கருஅ ககஉ. சூத்தர லெழினியும்
விண்பொரு பெரும்புகழ்ச் சுரிகாட் வளவன்
றண்பதங் கொளநந் தலைநாட் போல
வேறுவேறு கோலத்து வேறுவேறு கம்பலை
சாறயர் களத்தின் வினுபெறத் தோன்றி

இ - ன். சூத்தரநலையுடைய எழினியும் முற்கூறிய தொகுதியும் வேறுவேறு கோலமும் வேறுவேறுகம்பலையும் விண்ணிலேசென்றுபொரும் பெரிய புகழையுடைய இக்கரிகால்வளவன் புதுப்புனல்விழவுகொண்டாடும் தலைநாட்போலே இவ்விழவின்றிக்கட புனலாடிடங்களும் வீறுபெறத்தோன்றுகவென்க.

தோடு கம்பலையும், எழினி கோலமும் தோன்றவென எதிர்பிரளிறை. எழினிக்கோலம் - உருக்கள். தோன்றி - தோன்றவெனத்திடக்க.

கககஉ-கககரு. கடற்கரை மெலிக்குங் காவிரிப் பேர்யாற
றிடங்கெட விண்டிய நால்வகை வருணத்
தடங்காக் கம்பலை யுடங்கியைந் தொலிப்ப

இ - ன். அவையெய்ன்றிக் கடவினது களையைக் குத்தியிடிக்கும் காவேரிப் புகார்முகமெங்கும் வறிதிடமின்றாகச் சேரநெருங்கிய நால்வகைவருணத்திலுள்ளாருடைய அடக்கப்படாத கம்பலையெல்லாங்கூடி ஓரோசையாய் நின்றொலிப்பவென்க.

கககக-கஎசு. கடற்புலவு கடிந்த மடற்பூந் தாழைச்
சிறைசெய் வேலி யகவயி னுங்கோர்
புன்னை நீழற் புதுமணற் பரப்பி

ஜேவிய வெழினி குழவுடன் போக்கி
 விதானித்துப் படுத்த வெண்கா லமளிமிசை
 வருந்துபு நின்ற வசந்த மாலைகைத்
 திருந்துகோ னல்யாழ் செவ்வனம் வாங்கிக்
 கோவலன் றன்னொடுங் கொள்கையி னிருந்தனண்
 மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி தானென

இ - ன். அங்ஙனந்தோன்ற ஒலியாநிற்பக் கடலினது புலால் நாற்றத்தைக்
 கெடுத்த மடலவிழும் பூவையுடைய கைதையார் சிறையாகச்சூழப்பட்ட நடுவ
 ணுளவாகிய புண்ணீழலில் அழுக்கற்ற மணல்பரந்தநிலத்தே சித்திரத்தினாயை
 10 வளைத்து மேற்கட்டுங்கட்டியிடப்பட்ட வெண்கால் அமளிமிசையே, வருந்திநின்ற
 வயந்தமாலைகையதாகிய நல்ல யாழைவாங்கிப் பெரிய மலர்போலும் நெடுங்கண்ணை
 யுடைய மாதவி கோவலன்றன்னொடும் சேரவிருந்தாளென்க.

வெண்கால் - மருப்புக்கால். திருந்துகோனல்யாழ் - இன்பத்தைவிளைத்தற்குக்
 காரணமாகிய கோலையுடைய யாழ்; எனவே மேல் துன்பத்தை விளைவிக்குமென்
 பது கருத்து. செவ்வனம்வாங்கியென்றார், பின்னர் ஊடலோடு வாங்குதலின்.

வெள்ளிமால்வகாச் சேடிக்கண் விருந்தாட்டமரும் விஞ்சைவீரன் இடனுங்
 காண்கும், அமைதியுங்காண்குதும்; ஆடலுங்காண்குதும்; வணங்குதும் யாமெனக்
 காட்டிப் பின்னர்ப் புகார்மருங்கெய்திக் காட்டிக் காண்போன், காணும்; மாதவி
 இவனெனவுரைத்து மகிழ்வெய்திய அவ்விஞ்சையனன்றியும் அந்தரத்தினளோர்
 20 வந்துகாண்குறாஉம் விழவும் ஆடலும் கோலமும் அணியுங்கடைக்கொள இருந்தோ
 ணுவப்ப ஆட்டி ஊட்டிச் செறிஇ அணிந்து செறித்து உடஇத் தோளுக்கணிந்து
 அமைவுறவணிந்து கரப்பவணிந்து ஆரமோடணிந்து சிறுபுறமறைத்து அழகுறவணி
 ந்து மாண்புறவணிந்து அளித்து இருந்தோள் உவவுவந்தென வேண்டினளாகிப் புல
 ம்பக்காட்டக் கடிய அணிந்து ஏற ஏறிச் செவ்வனங்கழிந்து நடுவட்போகி மருங்கு
 சென்றெய்திப் பொருந்தி வாங்கிக் கோவலன்றன்னொடும்மாதவி வெண்காலமளி
 மிசை இருந்தனளென வினையுடிக்.

இது நிலைமண்டிலம்.

வேலை மடற்றாழை யுட்பொதிந்த வெண்டோட்டு
 மாலைத் துயின்ற மணிவண்டு - காலைக்
 25 களிநறவந் தாதுதத தோன்றிற்றே காமர்
 தெளிநிற வெங்கடிரோன் றேர்.

பருந்து நிழலுமென ... ... அடியார்க்குநல்லானென்பான்.
 ஒருந்தமிழ் ... ... நிரம்பையர்காவலனே.
 காற்றை ... ... சொல்வித்ததே.

கடலாகுகதை முற்றிற்று.

ஏழாவது கா ன ல் வ ரி.

கட்டுரை.

- க. சித்திரப் படத்துட் புக்குச் செழுங்கோட்டின் மலர்புனைந்து
மைத்தடங்கண் மணமகளிர் கோலம்போல் வனப்பெய்திப்
பத்தருங் கோடு மாணியு நரம்புமென்
றித்திறத்துக் குற்றநீங்கிய யாழ்கையிற் றொழுது வாங்கிப்
5 பண்ணல் பரிவட்டனை யாராய்த றைவரல்
கண்ணிய செலவு வினையாட்டுக் கையூழ்
நண்ணிய குறும்போக் கென்று நாட்டிய
வெண்வகையா விசையெழீஇப்
பண்வகையாற் பரிவுநீர்ந்து
- த 0 மரகதமணித் தாள்செறிந்த மணிக்நாந்தண் மெல்விரல்கள்
பயிர்வண்டின் கிளைபோலப் பன்னரம்பின் மிசைப்படர
வார்தல் வடித்த லுந்த லுற்றதல்
சீருட னுருட்ட றெருட்ட லள்ள
லேருடைப் பட்டடையென விசையோர் வகுத்த
சுருவெட்டு வகையி லிசைக்கர ணத்துப்
பட்டவகைதன் செயியினோர்த்
தேவலன்பின் பணியாதெனக்
கோவலன் கையாழ் நீட்ட வவனுங்
காவிரியை நோக்குனவுங் கடற்கானல் வரிப்பாணியு
- 26 மாதவிதன் மனமகிழ வாசித்த றொடங்குமன்.

க. சித்திரப்படம் - உறை. கோட்டில் மலர் புனைந்து - கோட்டுறப்பில் மலர்மாலை அணிந்து ; “வீழ்மணி வண்டு பாய்ந்து மிதித்திடக் கிழிந்த மாலை, சூழ்மணிக்கு கோட்டு வீணை” என்றார் சிந்தாமனியிலும் ; [காந்-உகக.] மணமகளிர் - கலியாணமகளிர். பத்தர் கோடு ஆணி நரம்பு என்பன யாழுறுப்புக்கள் ; “கோடே பத்த ராணி நரம்பே, மாடக மெனவரும் வகையின தாகும்” என்பதனாலறிக. தொழுது - யாழ், மாதங்கியென்னும் தெய்வமிருத்தற்கிடமென்று தூல்கள் கூறுமாதலின், அதனைத் தொழுது, வாங்கி - வயந்தமாலை கையினின்றும் வாங்கி. பண்ணல்முதலிய எட்டும் கலைத்தொழிலென்று சொல்லப்படும் ; அவற்றுள், பண்ணல் - பாடலினைத்த பண்ணுக்கு இணை கிளை பகை நட்பான நரம்புகள் பெயருந்தன்மை

ஆற்றவரி. வேறு.

உ. திங்கண் மாலை வெண்குடையான் சென்னி செங்கோ லதுவோச்சிக்
கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவாய் வாழி காவேரி
கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவா தொழிதல் கயற்கண்ணாய்
மங்கை மாதர் பெருங்கற்பென் றறிந்தேன் வாழி காவேரி. (க)

மாத்தினாயறிந்த லீக்குதல்; பரிவட்டிணை - அவ்வீக்கினகரம்பை அகவிரலாலும்
புறவிரலாலும் கரணஞ்செய்து தடவிப்பார்த்தல், ஆராய்தல் - ஆரோகண அவ
ரோகணவகையால் இசையைத்தெரிதல், தைவரல் - அதுசுருதியேற்றதல்; செலவு-
ஆளத்தியிலே நிரம்பப்பாடுதல்; [ஆளத்தியிலக்கணத்தை அரு - ம் பக்கத்திற்
காண்.] வினையாட்டு - பாடநினைத்தவண்ணத்திற் சந்தத்தையிடுதல்; கையூழ் -
வண்ணத்திற்செய்தபாடலெல்லாம் இன்பமாகப் பாடுதல்; குறும்போக்கு - குட
கச்செலவும் துள்ளச்செலவும் பாடுதல். இவற்றைச் சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவ
நத்தையாரிலம்பகம், கசுரு - ம் கவியுரையிற் காண்க இன்னும் விரித்துக்கூறுவர்
அரும்பதவுரையாசிரியர். இசை எழீஇ - சுரங்கனையெழுப்பி. பண் வகையால்
பரிவு தோந்து - பண்கூற்றிற் குற்றந்தோந்து; உருபுமயக்கம்; பரிவு - குற்றம். மரகத
மணித் தான் - மரகதமணிமோதிரம், “மரகதத் தான்செறி” என்றார் கடலாடு
காதையிலும், [கூ] பயிர்வண்டு - பாடுகின்றவனாடு, பயிர் - ஒலி. வார்த்தல் -
சுட்டுவிரலாற்றொழில்செய்தல்; வடித்தல் - சுட்டுவிரலும் பெருவிரலுங்கூட்டி
கரம்பை அகமும் புறமுமாராய்தல்; உந்தல் - நரம்புகளைத்தெறித்து வலிவிற்ப்
பட்டதும் மெலிவிற்பட்டதும் நிரல்பட்டதமறிதல்; உறழ்தல் - ஒன்றிடையிட்டும்
இரண்டிடையிட்டும் நரம்புகளைத்தெறித்தல்; உருட்டல் - இடக்கைச்சுட்டுவிரல்
உருட்டலும், வலக்கைச்சுட்டுவிரல் உருட்டலும், சுட்டொடு பெருவிரற்கூட்டி
யுருட்டலும், இருபெருவிரலும் இணைந்துடனுருட்டலுமெனுமிவை. பிறவற்றை
வந்துழிக்காண்க. பட்ட வகை தன் செவியின் ஓர்த்து - உண்டான இசைக்
கூறுபாடுகளை மாதவி தன் செவியாலுணர்ந்து. ஏவலன் - இதனை வாசியென்று
ஏவுகின்றேனல்லேன். பின்பணியாடுதல் - இனி இடுங்கட்டளை யாடுதன்று. கோ
வலன் கையாழ் நீட்ட - கோவலனது கையில் யாழை நீட்ட, யாழைத் திருத்திய
தான் முற்படவாசியாமல் அவன்றலைமையோன்றக் கொடுத்தான். காவிரியை
கோக்கின - ஆற்றவரி. காணல்வரிப்பாணி - காணலைச்சுட்டிய வரிப்பாட்டு.
தொடங்கும் - தொடங்குவான். புக்குப் புனைந்து எய்தி நீக்கிய யாழை (வயந்த
மாலை கையினின்றும் மாதவி) தொழுது வாங்கி எழீஇ ஓர்த்து அவ்வியாழை அவள்
கோவலன்கைநீட்ட அவனும் கோக்கினவும் வரிப்பாணியுமாகிய பாட்டுக்களை
மாதவி மனமகிழ வாசித்தொடங்குமெனமுடிக்க. படாததெனவும், கோட்டுமல
ரெனவும், இத்திறத்தவெனவும், செவியோர்த்தெனவும், பாணியாகெனவெனவும்
பாடபேதமுண்டு.

உ. வெண்குடையானாகியசென்னி; சென்னி - சோழன். புலவாய் - புலத்
தல்செய்யாய். கயற்கண்ணாய் - கயலாகியகண்ணையுடையாய் புலவாதொழிதல்
சுத்தப்பென்றியையும். காவேரி - கவோரன்புதல்வி; இதனை, “தவாரீர்க் காவிரிப்
பாணைதன் றுரை, கவோனாக் கிருந்த கவோ வனமும்” என்பதனுணர்ச்சு; மணி
மேகை, குன்றாவது மலர்வனம்புதகாதை.

ஜோஷி. கோபி. ரி. ப. 21.5.6
திங்கணப் பேரார். து. த. அ. நி. 9.9
சு. ர. ன் .

{1000. பக்கம். 00. 2
 ௩: ௮௮ 4: (சு-வி. கு. 263; பக். 237

௪: குநின் மெல்வதை உயந்திதைவ
 ண்ணம்: யா-வி. அச். பக். ௩௯௮.

௩௩. மன்னு மாலை வெண்குடையான் வளையாச் செங்கோ ல்துவோச்சிக்
கன்னி தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவாய் வாழி காவேரி
கன்னி தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவா தொழிதல் கயற்கண்ணாய்
மன்னு மாதர் பெருங்கற்பென் தறிந்தேன் வாழி காவேரி. (௨)

௩௪. உழவ ரோதை மதகோதை யுடைநீ ரோதை தண்பதங்கொள்
விழவ ரோதை சிறந்தார்ப்ப நடந்தாய் வாழி காவேரி,
விழவ ரோதை சிறந்தார்ப்ப நடந்த தெல்லாம் வாய்காவா
மழவ ரோதை வளவன்றன் வளனே வாழி காவேரி. (௩)

சார்த்துவா. வேறு.

௩௫. மோது முத பான் மொத்துண்டு போந்தசைந்த முரல்வாய்ச் சங்க
மாதர் வரிமணன்மேல் வண்ட லுமுதழிப்ப மாழ்கி யைய
கோதை பரிந்தசைய மெல்விரலாற் கொண்டோச்சும் குவளை மாலைப்
போது சிறங்கணிப்பப் போவார்கண் போகாப் புகாரே யெம்மார்.

இது, தோழி தலைமகன்முன்னின்று வரைவுகடாயது;
கையுறைமறையெனினுமமைபும்.

௩௬. காதல ராகிக் கழிக்கானற் கையுறைகொண் டெம்பின் வந்தா
ரேதிலர் தாமாகி யாமிரப்ப நிற்பதையாங் கறிகோமைய

௩௭. கன்னி - தெற்கேயுள்ள குமரியென்னுமோர்ந்தி; இது கன்னியாகுமரி
யென்றுஞ்சொல்லப்படும்.

௩௮. தண்பதங்கொள் விழவர் - புதுப்புணலாவோர்; மழவரோதைவளவன் -
மழவர்க்கொட்டும் வீரமத்தளவோசையுடைய சோழன்; மழவர் - ஒருவகை
வீரர்; “தீம்புழல் வல்சிக் கழற்கான் மழவர், பூத்தலை முழவி னேன்றலை கடுப்ப”
என்றார் மதுரைக்காஞ்சியிலும்; [௩௬௫ - ௩௬௬.] நடந்ததெல்லாம் வளனென
வியையும். ‘திங்கண்மாலை’ முதலியமூன்றும் முகமுடைவரியென்றுங்கூறப்படும்.
வரிப்பாட்டு, தெய்வத்தைச்சுட்டுவனவும் மக்களைச்சுட்டுவனவுமென இருவகைய;
அவற்றுள், ‘திங்கண்மாலை’ முதலியன மக்களைச்சுட்டுவன.

௩௯. முரல்வாய் - ஒலித்தலையுடையவாய். மாதர் - ஈண்டுச்சிறுமியர்கள். வண்
டல் - அம்மகளிர்விளையாட்டு; ஈண்டுச் சிற்றில்முதலியன; ஆகுபெயர். மாழ்கி -
மயங்கி. கோதை - கூந்தல். பரிந்து - அவிழ்ந்து. போது - மலரும்பருவத்தரும்பு.
மாலைக் குவளைப்போதென்க. சிறங்கணிப்ப. கடைக்கணிக்க. புகார் - காவிரிப்பூம்
பட்டினம். சங்கம் உழுது வண்டலையழிப்ப மாதர் மாழ்கி ஒச்சும் மாலைக்குவளைப்
போது சிறங்கணிப்பப் போவார்கண் போகாப் புகாரெனமுடிக்க. புறங்கணிப்ப
வென்றும் பாடம். சிங்கியகுவளைப்போதுகள் மகளிர் கடைக்கணித்தாற்போலிருந்
தமையின், சிறங்கணிப்பவென்றார்.

௪௦. காதலராகி - அன்புடையாராகி. காணல் - கடற்கரைச்சோலை. கையுறை-
காணிக்கை. எம்பின்வந்தார் - எமது பின்னேவந்து இரந்தவர். ஏதிலர் - அயலார்.

மாதரார் கண்ணு மதிசிமுனீ நிணைகொண்டு மலர்ந்த நீலப்
போது மதியாது வண்டுசே லாடும் புகாரே யெம்மார். (உ)

புமது.

எ. கரிய மலர்நெடுங்கட் காரிகைமுன் கடற்றெய்வங் காட்டிக் கீட்டி
யரியசூள் பொய்த்தா ரதனிலரென் றேழையம்யாங் கறிகேர மைய
விரிகதிர் வெண்மதியு மீன்கணமு மாமென்றே ன்ளங்கும வெண்ணைப்
புரிவளையு முத்துங்கண் டாம்பல் பொதியவழக்கும் புகாரே யெம்மார்.

கானல்வரி. வேறு.

இது, குறியிடத்துச் சென்றபாங்கன், தலைமகனது காதனயிருந்
துறிப்பினுன்றிந்து கூறியது.

அ. துறைமேய் வலமபுரி தோய்ந்து மல வுழுத தோற்ற மாய்வான்
பொறைமலி பூம்புன்னைப் பூவுதிரந்து நுண்டாது போர்க்குங் கான
னிறைமதி வாண்முகத்து நேர்கயற்கண் செய்த
வுறைமலி யுய்யானோ பூர்சுணங்கு மென்முலையே திர்க்கும்போலும்.

அன்று கையுறைகொண்டு எம்பின்வந்து காதலராகி இரந்தவர் இன்று தாம் எதில
ராகி யாமிரக்கும்வண்ணம் நிற்கின்றார்; அங்ஙனநிற்றலே யாம் யாங்கறிகோம்.
அறிகோம் - அறிவோம். காதலர் எதிலர் தாமென முன்னிலையைப் படர்க்கைவாய்
பாட்டாற் கூறினார். ஐய - அண்மைவிளி. நீர் மதி நிழல் இணை கொண்டு - நீரில்
மதியினது பிரகிப்பிப்பத்தில் இரண்டாகி; மாதரார்முகத்திலுள்ள கண்களுக்கும் மதி
நிழலில் மலர்ந்த நீலோற்பலமலர்களிரண்டற்குமுள்ள வேறுபாடறியாது வண்டு
கள் மயங்குவனவாயின. மதிநிழலென்றதனால் முகம் வருவிக்கப்பட்டது. ஊச
லாடுதல் - அங்குமிங்குமலேதல்.

எ. கரியமலர் - நீலமலர். கடற்றெய்வம் - வருணன். அரிய சூள் - விடுத்த
கரியசூள்; சூள் - சபதம். ஈண்டும் பொய்த்தாரென்று முன்னிலையைப்படர்க்கை
வாய்பாட்டாற் கூறினார். வளை - சங்கு. வளையை மதியென்றும் முத்துக்களை மீன்
கணமென்றற்கருதி ஆம்பல் பொதியவிழ்க்குமென்க. பொதியவிழ்த்தல் - மலர்தல்.
பாட்டுடைத்தலைவன் பதியோசார்த்திப்பாடிய வரிப்பாட்டாதலின், 'மோது முது
தினா' முதலியமூன்றும் சார்த்துவரியெனப்பட்டன. பாட்டுடைத்தலைவன் - சோ
ழன். 'பாட்டுடைத் தலைவன் பதியோடும் பெயரோடுஞ் சார்த்திப் பாடலிற் சார்த்
தெனப் படுமே' என்றார். அச்சார்த்து முகச்சார்த்து, முரிச்சார்த்து, கொச்சகச்
சார்த்தென மூன்றுவகைப்படும். அவற்றுள், இம்மூன்றும் முகச்சார்த்து.

அ. பூ பொறை மலி புன்னை - பூவாகிய பாரமிக்க புன்னை, கானல் - கானலில்.
நேர்கயற்கண் - கயல்நேர்கண். கானலிற்செய்தவெனவியையும். உறைமலி - மலி
யுறையால்; உறை - மருந்து. உய்யானோய்-போக்கமுடியாதநோய். ஊர்சுணங்கு
மென்முலை - சுணங்கூர்மென்முலை. போலும் - ஒப்பில்போலி. நிறைமலியென்றும்
பாடும்.

ஸ்ரீநியமலர் நெடுந்தட்டைநீரை
 தோல். தோல். தோல். ந. பக். உரு
 மு. தோல். தோல். தோல். ந.

{ தோல். பக். தோல்; தோல். பக். தோல், தோல். பக்.
 தோல். பக். தோல்; தோல். பக். தோல், தோல். பக்.

சு: தொல். தெய். (சு. கருகா. டீபர். பக். 726
நா பக். 191
கிதை. பக். 191

இது, கழற்செதிர்மறை.

கூ. நிணங்கொள் புலாலுணங்க னின் றுபுள் ளோப்புத றலைக்கீ டாகக்
கணங்கொள்வண் டார்த்துலாங் கன்னி நறுநாமல் கையி லேந்தி
மணங்கமழ் பூங்கானன் மன்னிமற் றுண்டோ
ரணங்குறையு மென்ப தறியே னறிவனே லடையேன் மன்னே.(உ)

இதுவுமது.

கஃ. வலைவாழ்நர் சேரி வலையுணங்கு முன்றின் மலர்கை யேந்தி
விலைம் னுணங்கற் பொருட்டாக வேண்டுருவங் கொண்டு வேறோர்
கொலைவே னெடுங்கட் கொடுங்கூற்றம் வாழ்வ
தலைநீர்த்தண் கான லறியே னறிவனே லடையேன் மன்னே. (ங)

நிலைவரி. வேறு.

இது, தமிழளாக இடத்தெதிர்ப்பட்ட தலைவிக்குத் தலைமகன் கூறியது.

கக. கயலெழுதி வில்லெழுதிக் காரெழுதிக் காமன்
செயலெழுதித் தீர்த்தமுகந் திங்களோ காணீர்
திங்களோ காணீர் திமில்வாழ்நர் சேரர்க்கே
யங்கணைர் வானத் தரவஞ்சி வாழ்வதுவே. (க)

இதுவுமது.

கஉ. எறிவளைக ளார்ப்ப விருமருங்கு மோடுங்
கறைகெழுவேற் கண்ணோ கடுங்கூற்றம் காணீர்

கூ. புலால் உணங்கல் - புலால்வற்றல். ஒப்புதல் - ஒட்டுதல். தலைக்கீடு - வியா
ஜம். நாமல் - புலிநகக்கொன்றை. அணங்கு - வருத்துந்தெய்வம். புள்ளோப்பு
தலைத் தலைக்கீடாகக்கொண்டு நாமலையேந்திக் கானலில் அணங்குறையுமென்பதை
யறியேன் ; அறிவேனாயின், ஆண்டுச் செல்லேனென்க. கையிலூன்றியெனவும்
பாடம்.

கஃ. வலைவாழ்நர் - வலைவளத்தால் வாழ்பவர். சேரி - சேரியில். உணங்கும் -
உலரும். உணங்கற் பொருட்டாக - உணங்கலைக்காதற்பொருட்டாக. கானலிற்
கூற்றம் வேண்டுருவங்கொண்டு வாழ்வதை அறியேனென்க. வலைவாணரென்றும்
பாடம். கூற்றம் - இயமன்.

கக. கயல் வில் காரென்றது முறையே கண் புருவம் கூந்தலாகிய இவற்றை.
காமன்செயல் - பிறரை வருத்துந்தொழில். தீர்த்தமுகம் - பணிக்குறையற்றுக் கை
விட்டமுகம். திங்களோ, ஒ - வியப்பு. காணீர் - பாரீர். திமில் - மீன்படகு ;
“நினைதீமில் வேட்டுவர்” என்றார் மதுரைக்காஞ்சியிலும் ; [ககக.] திங்கள் வானத்
தரவையஞ்சிச் சேரரில் வாழ்வதைக் காணீரென்க. சேரார்க்கு - உருபுமயக்கம்.

கஉ. எறிவளை - அறுக்கும்வளை ; கரையிலே அலைகொளிகிறவளையென்றமாம்.
கண்ணோ, ஒ - வியப்பு சங்குகள் முழங்க அவற்றைப்பார்த்து ஒடுங்கண்ணையுடை

கடுங்கூற்றங் காணீர் கடல்வாழ்நர் சீறார்க்கே
மடங்கெழுமென் சாயன் மகளாயதுவே.

(உ)

இதுவுமது.

கங. புலவுமீன் வெள்ளுணங்கற் புள்ளோர்ப்பிக் கண்டார்க்
கலவநோய் செய்யு மணங்கிதுவோ காணீ
ரணங்கிதுவோ காணீ ரடம்பமர்தண் கானற்
பிணங்குநே னாம்பாலோர் பெண்கொண் டதுவே.

(ங)

முரிவரி. வேறு.

இது, தலைமகள் பாங்கன்கேட்ப உற்றதுநாந்தது.

கசு. பொழிற்றரு நறுமலரே புதுமணம் விரிமணலே
பழுதறு திருமொழியே பணையின வனமுலையே
முழுமதி புரைமுகமே முரிபுருவ வில்லிணையே
யெழுதரு மின்னிடையே யெனையிடர் செய்தவையே.

(ச)

இதுவுமது.

கரு. திராவிரி தருதுறையே திருமணல் விரியிடமே
வினாவிரி நறுமலரே மிடைதரு பொழிலிடமே
மருவிரி புரிசுழலே மதிபுரை திருமுகமே
யிருநய விணைவிழியே யெனையிடர் செய்தவையே.

(உ)

யாள் ; வேற்கண் - அன்மொழித்தொகை ; ஆகுபெயரென்பர் அரும்பதவுரையா
சிரியர். சாயல் - மென்மை. கூற்றம் சீறாரின்கண் மகளாயது காணீரென்க.
ஆர்ப்பவெம்மருங்குமோடுமென்றும் பாடம்.

கங. அலவ - அலந்து அலைபட. அணங்கு - வருத்துந்தெய்வம். பிணங்கு நோர்
ஐம்பால் - செறிந்த மெல்லிய கூந்தல். பெண் கொண்டது - பெண்வடிவுகொண்
டது. இதுவோ, ஓ - வியப்பு. அணங்கு கானலிற் பெண்வடிவுகொண்டிருத்தலைக்
காணீரென்க. நிலைவரியின் இலக்கணத்தை, “ முகமு முரியுந் தன்னொடு முடியு,
நிலையை யுடையது நிலையெனப் படுமே ” என்னுஞ் சூத்திரத்தாலறிக. அலவனோ
யென்றும், அவலனோயென்றும் பாடபேதமுண்டு.

கசு. இடர்செய்தவை, மலரும் மணலும் மொழியும் முலையும் முகமும் வில்
வீணையும் இடையுமென்க. ஏகாரங்கள் எண்ணப்பொருளன. முரிபுருவம் -
வளைந்தபுருவம். இணை - இரண்டு. எழுதருமிடை - எழுதுதற்கரிய இடை. எழுதரிய
வெனவும், செய்தவிலையெனவும் பாடம்.

கரு. இடர்செய்தவை, துறையும் இடமும் மலரும் இடமும் குழலும் முகமும்
வீழியுமென்க. திரா - அலை, விரா - நறுமணம். ஏகாரங்கள் எண்ணப்பொருள.
விரிவிடமெனவும், செய்தவிலையெனவும் பாடம்.

இதவுமது.

கக. வளைவளர் தருதுறையே 'மணம்விரி தருபொழிலே
தனையவிழ் நறுமலரே தனியவ டிரியிடமே
முனைவள ரிளநகையே முழுமதி புரைமுகமே
யிளவள ரிணைமுலையே யெனையிடர் செய்தவையே. (ங)

திணைநிலைவரி. வேறு.

இது, புணர்ச்சி, நீட இடந்தலைப்பாட்டிற் புணர்தலுறுவான்
ஆற்றுமைகூறியது.

கஎ. கடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வாநின் னைய
ருடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வைமன் னீயு
மிடல்புக் கடங்காத வெம்முலையோ பார
மிடர்புக் குகுயின் னிடையிழுவல் கண்டாய். (க)

இதவுமது.

கஅ. கொடுங்கண் வலையா லுயிர்கொல்வா னுந்தை
நெடுங்கண் வலையா லுயிர்கொல்வை மன்னியும்
வடங்கொண் முலையான் மழையின்னுப் போல
நுடங்கி யுருமென் னுசப்பிழுவல் கண்டாய். (உ)

கக. இடர்செய்தவை, துறையும் பொழிலும் மலரும் இடமும் நகையும் முக
மும் முலையுமென்க. வளை - சங்கு. இளையவளரிளமுலையெனவும், செய்தவிலை என
வும் பாடம். முரிவரியின் இலக்கணத்தை, “எடுத்த வியலு மிசையுந் தம்மின்,
முரித்துப் பாடுதன் முரியெனப் படுமே” என்னுஞ்ஞாந்திரத்தாலுணர்க.

கஎ. நின் ஐயர் - உனது மூத்தோர். மிடல்புக்கு - வலியிலே புருந்துநின்று.
இடர்புக்கு - இடரிலே கிடந்து. இடை இழுவல் - இடையை இழந்துவிடாதே.
நின்னையர் கடலிற்புருந்து உயிர்களைக்கொன்று வாழாரிற்பர்; நீயும் உடலிற்புருந்து
உயிரைக்கொன்று வாழ்கின்றனை; உனது குலதருமத்தை நீ இங்ஙனஞ்செய்கின்ற
கொடுமையாலே இடைமுரியவுங்கடும்; அன்றியும் முலைகளோ பாரமாகவுள்ளன;
ஆதலால், கொல்லுதலைத்தவிர்த்து அப்பாரத்தை எந்தோளிலேற்றி இடையைப்
பாதுகாக்கக்கடவையென்க. எனது ஆற்றாமையைத் தீரென்பதுகருத்து. பின்
னுள்ள கவிகளிரண்டற்கும் இப்படியே பொருள்கொள்க. இடர்புக்கிடுகியிடை
யிழவெனவும் பாடம்.

கஅ. கொடுங்கண்வலை - வளைந்த கண்களையுடைய வலை; கண் - ஈண்டு வலை
யின் இடைவெளி. துந்தை - உந்தத்தை. நெடுங்கண்வலை - நீண்ட கண்ணாகிய
வலை. நுடங்கி - அசைத்து. நுசப்பு இழுவல் - இடையை இழவாதே. மறை
யின்னுப்போலவெனவும், நுடங்குமிளமென்னுசப்பெனவும் பாடம்.

இதுவுமது.

கக. ஓடிக் திமில்லகொண் டெயிர்கொல்வர் நின்னையர்
கோடும் புருவத் துயிர்கொல்வை மன்னையும்
பீடும் பிறரெவ்வம் பாராய் முலைசுமந்து
வாடுஞ் சிறுமென் மருங்கிழுவல் கண்டாய்.

(௩)

வேறு.

இது, குறியிடத்துக்கண்ட பாங்கன்சொல்லியது; புணர்ந்துநிற்குவான் விடுத்த
லருமையான் ஆற்றாதுத் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியதுமாம்.

உ௦. பவள வுலக்கை கையாற் பற்றித்
தவள முத்தங் குறுவாள் செங்கண்
தவள முத்தங் குறுவாள் செங்கண்
சுவளை யல்ல கொடிய கொடிய.

(ச)

இதுவுமது.

உக. புன்னை நீழற் புலவுத் தினாவா
யன்ன நடப்ப நடப்பாள் செங்க
ணன்ன நடப்ப நடப்பாள் செங்கண்
கொன்னே வெய்ய கூற்றங் கூற்றம்.

(ரு)

இதுவுமது.

உஉ. கள்வாய் நீலங் கையி னேந்திப்
புள்வா யுணங்கல் கடிவாள் செங்கண்

கக. கோடும்புருவம் - வளைந்தபுருவம். பீடும் பிறர் எவ்வம் பாராய் - உனது
பெருமையினையும் பிறர்பெடுத்துன்பத்தையும் நீ பார்த்தல்செய்யாய்; எவ்வமுமென்
னுமும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. பாராமுலையெனவும் பாடம்; அதற்குத் தமது
பீடும் பிறரெவ்வமும் பாராதமுலையென்க. மருங்கு இழுவல் - இடையை இழ
வாதே. கொள்வரென்றும் கொள்வையென்றும் பாடம். 'கடல்புக்கு' என்ற கவி
முதலியமூன்றும் சாயல்வரியென்று சில மூலப்பிரதிகளில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

உ௦. பவள உலக்கை - பவளத்தாலாகிய உலக்கை. தவள முத்தம் - வெண்
மையாகிய முத்து. குறுவாள் - குற்றுவான். கண் சுவளை அல்ல - கண்கள் சுவளை
எல்லாம்=நிறத்தாற் சுவளையென்னவேண்டா. உலக்கையைக் கையாற்பற்றி முத்தத்
தைக் குறுவாள்கண்கள் சுவளையல்ல; கொடிய கொடியவென்க. பின்னுள்ள
செய்யுளிரண்டற்கும் இப்படியே பொருள்கொள்க.

உக. நீழல் நடப்பானென இயையும். அன்னம் நடப்ப - தான் நடத்தலைப்
பார்த்து அன்னம் நடக்கும்படி; தன் நடைக்கஞ்சி அன்னமோடும்படியென்று
மாம். கொன்னேவெய்ய - மிகக்கொடியன.

உஉ. கள்வாய்நீலம் - தேனை வாயினிடத்தேயுடைய நீலம். புள்வாயுணங்கல் -
உணங்கல் வாய்ப் புள்=உணங்கலிடத்துவரும் பறவைகள். கடிவாள் - ஓட்டுவான்.

கக: நம்பிகம். பச. 45. 6

புள்வா யுணங்கல் கடிவாள் செங்கண்
வென்வே லல்ல வெய்ய வெய்ய.

(கூ)

வேறு.

இது, காமஞ்சாலா இளமையோள்வயின்
ஏமஞ்சாலா இடும்பையெய்தியோன் சொல்லியது.

உஈ. சொன்மட வன்னஞ் சொன்னடை யொவ்வாய்
சொன்மட வன்னஞ் சொன்னடை யொவ்வாய்
ஊர்திரைநீர் வேலி புழக்கித் திரிவாள்பின்
சென்மட வன்னஞ் சொன்னடை யொவ்வாய்.

(எ)

கட்டுளோ.

உசு. ஆங்குக், காநல்வரிப் பாடல்கேட்ட மானெடுங்கண் மாதவியு
மன்னுமோர் குறிப்புண்டிவன் தன்னிலை மயங்கினுனெனக்
கலவியான் மகிழ்ந்தாள்போற் புலவியால் யாழ்வாங்கித்
தானுமோர் குறிப்பினள்போற் காநல்வரிப் பாடற்பாணி
நிலத்தெய்வம் வியப்பெய்த நீணிலத்தோர் மனமகிழ்க்
கலத்தொடு புணர்ந்தமைந்த கண்டத்தார் பாடத்தொடங்குமன்.

‘பவளவுலக்கை’ முதலியமூன்றும் கந்தருவமார்க்கத்தால் இடைமடக்கிவந்தன.
இம்மூன்றும் துள்ளல்வரியென்று சிலபிரதியில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

உஈ. சொல் மடவன்னம் - புலவர்களால் உவமையாகச்சொல்லப்படும் மட
வன்னமே. அன்னம் - விளி. சொல் நடை ஒவ்வாய் - உன்னடையைக்காட்டி.
ஊர் சிறந்ததென்று புகழ்ந்துசொல்லப்படும் இவள்நடையை நீ ஒவ்வாய். ஊர்
திரை நீர் வேலி உழக்கித் திரிவாள் - பாக்கின்ற அலைகளையுடைய கடலாற்சூழப்
பட்ட உலகத்திலுள்ளனாவென்று விளையாட்டுவிரும்பினுலோடுவாள்; நீர்வேலி -
நெய்தனிலமுமாம். திரிவாள்பின் செல்லுகின்ற அன்னமே, இவள் விளையாடுங்
காலத்து இவள்நடையை உன்னடை ஒக்குமென்று நீ கருதுவையாயினும், இவள்
விளையாட்டொழிந்த தன்னியல்பார் செல்லுங்காலத்து இவள்நடையை உன்
டை ஒவ்வாததால், இனிப் பின்செல்லாதிருக்கக் கடவையென்பதாம். இக்
கவியும் கந்தருவமார்க்கத்தால் அடிமடக்கிவந்தது. பின், சொன்மடவன்னமென்
றும்பாடம்.

உசு. மன்னும் ஓர் குறிப்பு உண்டு - அவ்விடத்துக் கோவலன்வாசித்த உருக்
கள் களவுப்புணர்ச்சியில் தலைமகன்கூறிய கூற்றாயிருத்தவின், இவன் தன்மேலன்
பிலன்; உள்ளத்து நிலைபெற்ற வேரோர்குறிப்பு ஒன்றுண்டு. இவன் தன் நிலை மய
ங்கினுனென - இவன் தன்நன்மை வேறுபட்டானென்று புலந்து. புலவியால் -
அப்புலவியால்; புலவி - இளையகலாம்; புலவியால் வாங்கியென்க. கலவியால்
மகிழ்ந்தாள்போல் - அப்புலவியைப் புலப்படுத்தாமற் கலவியால் மனமகிழ்ந்தாள்
போல. யாழ்வாங்கி - கோவலன்கையினின்றும் யாழைவாங்கி. தானும் ஓர் குறிப்
பினன் போல் - தான் வேறுகுறிப்பு இல்லாயினும் அவன் வேறுகுறிப்பினனாகப்
பாடினமையின், தானும் வேறுகுறிப்புடையாள்போல. நிலத்தெய்வம் - வருணன்.

ஆற்றுவரி. வேறு.

உரு. மருங்கு வண்டு சிறந்தார்ப்ப மணிப்பூ வாடை யதுபோர்த்துக்
கருங்க யற்கண் விழித்தொல்கி நடந்தாய் வாழி காவேரி
கருங்க யற்கண் விழித்தொல்கி நடந்ததெல்லா நின்கணவன்
திருந்து செங்கோல் வளையாமை யறிந்தேன்வாழி காவேரி. (க)

உசு. பூவார் சோலை மயிலாடப் புரிந்து குயில்க ளிசைபாடக்
காமர் மாலை யருகசைய நடந்தாய் வாழி காவேரி
காமர் மாலை யருகசைய நடந்த தெல்லா நின்கணவன்
நாம வேலின் றிறங்கண்டே யறிந்தேன் வாழி காவேரி. (உ)

உஎ. வாழி யவன்றன் வளநாடு மகவாய் வளர்க்குந் தாயாகி
பூழியுக்கும் பேருதவி யொழியாய் வாழி காவேரி
பூழி யுக்கும் பேருதவி யொழியாதொழுக லுயிரோம்பு
மாழி யாள்வான் பகல்வெய்யோ னருளே வாழி காவேரி. (ஈ)

சார்த்துவரி. வேறு.

இது, கையுறைமறை.

உஅ. தீங்கதிர் வாண்முகத்தாள் செவ்வாய் மணிமுறுவ லொவ்வாவேனும்
வாங்குநீர் முத்தென்று வைகலு மான்மகன்போல் வருதி யாய

கலத்தொடுபுணர்ந்தமைந்த கண்டத்தாற் பாடத் தொடங்குமன் - யாழின் எழா
லோடுகலந்து ஒன்றுபட்ட தனது மிடற்றாற் பாடத்தொடங்குவான். மாதவியும்
புலவியால் யாழ்வாங்கிப் பாடற்பாணி பாடத்தொடங்குமெனமுடிக்க. பாடல்
கேட்டெனவும், கண்டத்தாற் பாடுமெனனவும் பாடம்.

உரு. வண்டு - வண்டும், வளையலும். பூவாடை - பூவாகிய ஆடையும், பூத்தொழி
லமைந்த ஆடையும். கயற்கண் - கயலாகியகண்ணும், கயல்போன்றகண்ணும்.
ஒல்கி - அசைந்து, ஒதுங்கி. ஒதுங்குதல் மகளிர்குணம், இது சிலேடை, கணவன் -
ஈண்டுச் சோழன். வளையாமையெய்யென்னும் தேற்றேகாரம் தொக்கது. காவேரி,
நடந்ததெல்லாம் வளையாமையே; யான் அதனை அறிந்தேனெனமுடிக்க.

உசு. புரிந்து - விரும்பி. காமர் - விருப்பம். நாமம் - அச்சம்; உரிச்சொல்
ஈறுதிரிந்தது; புகழுமாம். வேலின் திறங்கண்டு - வேலின்வன்மையைக்கண்டு -
இனிப் பிறரால் வருத்தமில்லையென்றறிந்து. கண்டே, ஏகாரம் - தேற்றம்.
காவேரி, நீ நடந்ததெல்லாம் வேலின்றிறங்கண்டே; அதனை யானறிந்தேனென
முடிக்க. மயிலாவவெனவும், குழல்களிசைபாடவெனவும் பாடம்.

உஎ. வளநாடு - சோழநாடு, மகவாய் - மகவாக; எச்சத்திரிபு, ஆழியாள்வான் -
சக்காவர்த்தி. பகல்வெய்யோன் - நடுவுநிலைமையவிரும்புவோன். காவேரி, நீ
ஒழியாதொழுகல் வெய்யோனருளேயெனமுடிக்க. உலகோம்புமெனவும்பாடம்.
'மருங்குவண்டு' முதலிய மூன்றாம் கந்தருவமார்க்கத்தால் இடைமடக்கிவந்தன.

உஅ. தீங்கதிர் - மதி. மணிமுறுவல் - அழகியமுறுவல். ஒவ்வாவேனும் -
நீர் கொடுக்கும் முத்துக்கள் முறுவலை ஒவ்வாவாயினும். 'வீரற்கும் நீர் முத்த

நக: மு. தொஸ். பெரு. துளம். பத். 193
 ௩௩ ௩௩ ௩௩ ௩௩ 303
 துளம். பத். 72.

வீங்கோதந் தந்து விளங்கொளிய வெண்முத்தம் வினாகூழ் கானற்
பூங்கோதை கொண்டு விலைஞர்போன் மீளும் புகாரே யெம்மூர்.(க)

இது, தோழியிற்கூட்டக்கூடியின்பு வாரா வாவலென்றற்குத்
தோழிகூறியது.

உக. மறையின் மணந்தானா வன்பரதர் பாக்கத்து மடவார் செங்கை
யிறைவனாக நேறுவதை பேழைய மெங்ஙனம்யாங் கறிகோ மைய
நிறைமதியு மீனு மெனவன்ன நீன்புன்னை யரும்பிப் பூத்த
பொறைமலிபூங் கொம்பேற வண்டாம்ப லூதும் புகாரே யெம்மூர்.

௩௦. உண்டானா வென்னறா வுணைளியாப் பாக்கத்து னுறையொன்றிற்
தண்டாநோய் மாதர் தலைத்தருதி யென்பதியாங் கறிகோ மைய
வண்டா றியாயுழிப்பக கையான் மணன்முகத்து மதிமே னீண்ட
புண்டோய்வே னீர்மல்க மாதர் கடலூர்க்கும் புகாரே யெம்மூர்.(.)
திணைநிலைவரி. வேறு.

இஃது, அறியேனென்று வலிதாகச்சொல்லித் குறையப்பித்தது.

௩௧. புணர்துணையோ டாடும் பொறியலவ னோக்கி
யிணர்ததைபூங் கா ன லென்னைபு நோக்கி
புணர்வொழியப் போன வொலி திராநீர்ச் சேர்ப்பன்
வணர்சுரியைம் பாலோய் வண்ணமுன ரோலல். (க)

என்று - நீர் இம்முத்துக்களை வாங்குமினென்று. மாண்மகன் - மயங்கியமகன்;
காமனுமாம். ஒதம் - கடல். ஒதம் வெண்முத்தைத்தந்து கானற்கோதைகொண்டு
விலைஞர்போல் மீளும் புகாரெனக். ஒதம் - எழுவாய். விலைஞர் - விற்போர்;
ஒன்றைக்கொடுத்து ஒன்றைப்பெறுவது விலைஞருக்கியல்பு. ஒளிர்வெண்முத்த
மென்றும் பாடம்.

உக. மறை - இரகசியம். மணந்தாராகியமடவாரை; மடவாரது, உருபு
மயக்கம். பாக்கம் - கடற்களையூர். இறை - தங்குதல். மடவாரதுசெங்கை வளை
நேறுவதை. அன்னம் பூத்த புன்னைக்கொம்பேற, அவ்வன்னத்தையும் அரும்பு
முதலியவற்றையும் முறையே நிறைமதியும் மீனுமாகக்கருதி ஆம்பல் மலரும்
புகாரெனக். வண்டுதேமனவே மலர்தல் பெறப்பட்டது.

௩௦. உண்டானா வெல் னறா - உண்டவர்களைத் தன்கடுமையால் வெல்லும்
நறா. ஊண் ஒளியா - உண்ட உணவை மறையாத. உறை - மருந்து. தண்டா
நோய் - அமையாத காமநோய். வண்டல் - மகளிர்விளையாட்டி; வண்டால் -
விகாரம். மதியும், வேலும் உருவகம். மாதர், தமதுவண்டலைத் திரையழிப்பக்
கையால் மணலேமுகந்து கடலைத்தூர்க்கும் புகாரெனக்; இது, “முன்னைத்தஞ்சிற்
றில்” என்னுங் கவியில் ‘அன்னைக் குறாப்பே னறிவாய் கடலே’ என்பதுபோலப்
பெண்களுடைய பேதைமைத்தன்மையை நன்குபுலப்படுத்திநின்றது.

௩௧. ஆடும் - விளையாடும். அலவன் - நண்டு. பொறியலவன் - “புள்ளிக்
கன்வன்” என்பதுபோலநின்றது. இணர் - பூங்கொத்து. உணர்வு ஒழிய - அறிவு

இது, காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

௩௨. தம்முடைய தண்ணளியுந் தாமுந்த மான்றேரு
மெம்மை நீனையாது விட்டாரே விட்டகல்க
வம்மெ னினர வடம்புகா என்னங்கா
ணம்மை மறந்தாரா நாமறக்க மாட்டேமால். (௨)

இதுவுமது.

௩௩. புன்கண்கூர் மாலேப் புலம்புமென்கு கண்ணேபோற்
றுன்ப முழுவாய் துயிலப் பெறுதியா
லின்கள்வாய் நெய்தானீ யெய்துங் கணவினுள்
வன் னூர் கானல வரக்கண் டறிதியோ. (௩)

இதுவுமது.

௩௪. புள்ளியன்மான் றேராழி போன வழியெல்லாந்
தெள்ளுநீ ரோதரு சிதைத்தாய்மற நென்செய்கோ
தெள்ளுநீ ரோதரு சிலைத்தாய்மற் றெம்மொடங்
குள்ளாரோ டுள்ளா யுணராய்மற் றென்செய்கோ. (௪)

தண்ணைவிட்டுநீங்க. வணர்சரி ஐம்பாலோய் - வளைந்த கடைகுமுன்ற கூந்தலையுடையாய். சேர்ப்பவண்ணமென்க. இப்பாட்டின் கருத்து, [தீருங்கோவையாரீ, அசு] “நீகண் டனையெனின் வாழலை நேரிழை யம்பலத்தான், சேய்கண் டனையன்சென் றாங்கோ ரலவன்றன் சீர்ப்பெடையின், வாய்வண் டனையதொர் நாவற் கணிகனி நல்கக்கண்டு, பேய்கண் டனையதொன் றுகிரின் றுரைப் பெருந்தகையே” என் பதுபோல நின்றுகாண்க.

௩௨. தண்ணளியுந் தாமுந்த மான்றேருமென்று பின்பு சிலசொல்ல எண்ணி யவன் அதனைக் காதன்மிகுதியான்மறந்து கலங்கி, விட்டாரென்றான்; “மடமா மயிலே குயிலே மழலை, நடைமா ணனமே நலமார் கிளியே, யுடனா டுமெனை யனையென் றருகாத், தொடையாழ் மழலை மொழிசோர்ந்தனனே” என்றருமுளர். [சீவகசிந்தாமணி, கோ, ககடு.] அன்றி உயர்திணையையும் அஃறிணையையுமெண் ணி உயர்திணையான் முடித்தாரென்றுமாம். மறக்கமாட்டேமென்றது ஒருசொல்.

௩௩. புன்கண் - துன்பம். துயிலுதல் - குவிதல். இன்கள்வாய்நெய்தா லென்றான்; தன்கண் துயிலாதுவருந்த அது கவற்சியின்றித் துயிலவின், நீ கன் றுண்மெய்க்கொயாதலாற் கேட்டுஞ் சொல்லமாட்டாயாயினையென்று. எய்துங் கணவினுள்ளென்றான்; உறங்குவார்க்குக் கணவுமுண்டென்றுகருதி.

௩௪. புன் இயல் மான் - பறவையின் இயல்பையுடையகுதிரை; வினாந்து செல்லுவனவென்றபடி. ஆழி - உருளை. வழியெல்லாஞ்சிதைத்தாய். என்செய்கு - என்செய்வேன்; தனித்தன்மை; ஓகாரம் ஈற்றதை. ஈங்கு உன்னார் - ஈங்குள்ளா ராகிய அலர்தூற்றும் அயலார். உணராய் - நீ அவர்களோடுள்ளாயாதலால் என் னோபறியாய். அன்றி, எம்மொடங் குள்ளாரோ டுள்ளாயென்பதற்கு எம்மனம் விட்டுநீங்காத தலைவரோடு உள்ளாயாதலாலென்றுமாம்.

௩௨. ௩-௪௮௮௮, தொல், செய். ௩. பத்
" ^{௨௮} ௪௮௮-௨; தொல். செ. ப. 51 227
" மு: க-வி. பத். ௨௮௮௮.

௩௩. மு: தொல், பெர. பத். 260
௮௮ கணை. பத். ௧௨௮.
௮௮ ௩௮ 1 ௧௦௮-௮

நாடு. மு. தொல். செல். நா. ப. 227
உ உ

நாடு (க-உ) தொல். பத். 210

பு. நா. 1. தொல்.

இதுவுமது.

௩௫. நேர்ந்தநங் காதலர் நேமி நெடுந்திண்டே
ஞர்ந்த வழிசிறைய ஓர்கின்ற 'வோதமே
பூந்தண் பொழிலே புணர்ந்தாடு மன்னமே
யிர்ந்தண் நிறையே யிதுதகா தென்னீரே.

(டு)

இதுவுமது.

௩௬. நேர்ந்தநங் காதலர் நேமி நெடுந்திண்டே
ஞர்ந்த வழிசிறைய ஓர்ந்தாயவாழி கடலோத
மூர்ந்த வழிசிறைய ஓர்ந்தாய்மற் றெம்மோடு
தீர்ந்தாய்போற் றீர்ந்திலையால் வாழி கடலோதம்.

(சு)

மயங்குதிணைநிலைவரி. வேறு.

இஃது, அலரறிவுறீஇ வணாவு கடாயது.

௩௭. நன்னித் திலத்தின் பூணணிந்து நலஞ்சார் பவளக கலையுடுத்துச்
செந்நெற் பழனக் கழனிதொறுந் திளையு லாவு கடற்சேர்ப்ப
புண்ணைப் பொதும்பர் மகரத்தின் கொடியோ னெயத புதுப்புண்க
ளென்னைக் காண வகைமறைத்தா லன்னைக் காணி னென்செய்கோ.

இதுவுமது.

௩௮. வாரித் தரள நகைசெய்து வன்செம் பவள வாய்மலர்ந்து
சேரிப் பரதர் வலைமுன்றிற றிரையு லாவு கடற்சேர்ப்ப
மாரிப் பிரத் தலர்வண்ண மடவாள் கொள்ளக் கடவுள்வரைந்
தாரிக் கொடுமை செய்தாரென் றன்னை யறியி னென்செய்கோ.(உ)

இதுவுமது.

௩௯. புலவுற் றிரங்கி யதூநீங்கப் பொழிறறண் டலையிற் புருந்துதீர்ந்த
கலவைச் செம்மன் மணங்கமழத் திரையு லாவு கடற்சேர்ப்ப

௩௫. நேர்ந்த - நம்மோடுபொருந்திய ; பிரியேனென்று குளறைந்தவென்று
மாம். நேமி - உருளை. ஓதம் - வெள்ளம். இதுவென்றது பிரிதலை. பிரிவென்
னவும் அஞ்சுகின்றாளாதலின், இதுவெனச் சுட்டியொழிந்தான்.

௩௬. நேமி கெடு திண்டேர் - வட்டக்காலாற்சிறந்த நெடிய திண்ணியதேர்.
தீர்ந்தாய் போல் தீர்ந்தலை - உறவுபோலிருந்து உறவாயினாயில்லை, இது, கந்தருவ
மார்க்கத்தால் இடைமடக்கிவந்தது.

௩௭. பொதும்பர் - பொதும்பரில்-சோலையில். பொதும்பர் தாதுக்கையுடிர்
த்துப் புதுப்புண்களைமறைத்தாலென்றுமாம். என்செய்கு - என்செய்வேன்.

௩௮. வாரித்தரளம் - கடல்முத்து. பிரத்தலர் - பிரக்கின் அலர். கடவுள்
வரைந்து - கடவுளைவழிபட்டு. அறியின் - ஆராய்ந்தறியின். கொடுநோய்செய்தா
ரென்றும் பாடம்.

௩௯. புலவுற்றிரங்கியது நீங்க - புலால்நாற்றத்தையடைந்து முழங்கிக்கொண்
டிருத்தலொழிய ; புலத்தலையடைந்து வருந்தியது நீங்கவென்றும் ஒருபொருள்

பலவுற் றொருநோய் துணியாத படர்நோய் மடவா டனியுழப்ப
வலவுற் றிரங்கி யறியாரோ யன்னை யறியி லென்செய்கோ. (ங)
வேறு.

இது, மாலைப்பொழுதுகண்டு ஆற்றாணாகிய தலைமகள் தோழிக்குரைத்தது.

ச0. இனையிருள் பரந்ததுவே யெற்செய்வான் மறைந்தனனே
களைவரும் புலம்புநீர் கண்பொழிஇ யுருத்தனவே
தனையவிழ் மலர்க்குழலாய் தணந்தார்நாட் டிளதாங்கொல்
வளைநெகிழ் வெரிசிந்தி வந்தவிம் மருண்மலை. (ச)

இதுவுமது.

சக. கதிரவன் மறைந்தனனே காரிருள் பரந்ததுவே
யெதிர்மலர் புரையுண்க ணெவ்வநீ ருருத்தனவே
புதுமதி புராமுகத்தாய் போனார்நாட் டிளதாங்கொல்
மதியுயிழ்ந்து கதிர்விழங்கி வந்தவிம் மருண்மலை. (ரு)

இதுவுமது.

சஉ. பறவைபாட் டடங்கினவே பகல்செய்வான் மறைந்தனனே
நிறைநிலா நோய்கூட நெடுங்கணை ருருத்தனவே
துறுமல ரவிழ்குழலாய் துறந்தார்நாட் டிளதாங்கொன்
மறவையா யென்னுயிர்மேல் வந்தவிம் மருண்மலை. (சு)

சாயல்வரி. வேறு.

இது, மெலிதாகச்சொல்லிக் குறை நயப்பித்தல்;
ஆற்றுவித்தற்பொருட்டுந் தோழி இயற்பழிக்கத் தலைமகள்
இயற்பட மொழிந்ததுஉமாம்.

சஈ. கைதை வேலிக் கழிவாய் வந்தெம்
பொய்த லழித்துப் போன ரொருவர்
பொய்த லழித்துப் போன ரவரம்
மையன் மனம்விட் டகல்வா ரல்லர். (க)

தோன்றிற்று. கலவை - பலவுங்கலந்தது. செம்மல் - பழம்பூ, பலவுற்று -
பலநோயிலேபொருந்தி. படர் - நினைவு. அலவுற்று - மெலிந்து.

ச0. இனையிருள் - இனைய இருள்; விகாரம். எற்செய்வான் - சூரியன். களை
வரும் புலம்புநீர் - களைதற்கரிய தனிமைவருத்தத்தால்வந்த நீர்; புலம்பு - தனிமை.
மலை உளதாங்கொலெனவியையும்.

சக. எதிர்மலர் - செவ்வியமலர்; எதிர்த்துப்பிணைத்தமலரென்றும், தோற்று
கின்ற மலொன்றும். எவ்வம் - துன்பம்.

சஉ. பாட்டடங்கின - ஒலித்தலடங்கின. நிறைநிலாநோய்கூட - நிறுத்தநில்
லாவாய் நோய்கள் அதிகரியாகிந். மறவையாய் - மறத்தையுடைத்தாய். மயங்கு
திணைநிலவரியென்றது வருந்தினவொழுக்கம்.

சஈ. பொய்தல் அழித்து - வினாயாட்டைமறப்பித்து, நம்மையன்மனமென்
றூன்; ஒற்றுமையால்.

இதுவுமது.

சசு. காநல் வேலிக் கழிவாய் வந்து
நீநல் கென்றே நின்ற ரொருவர்
நீநல் கென்றே நின்ற ரவர்நம்
மானேர் நோக்க மறப்பா ரல்லர். (உ)

இதுவுமது.

சரு. அன்னந் துணையோ டாடக் கண்டு
நென்ன னோக்கி நின்ற ரொருவர்
நென்ன னோக்கி நின்ற ரவர்நம்
பொன்னேர் சுணங்கிற் போவா ரல்லர். (ங)

முகமில்வரி. வேறு.

இது, காமமிக்க கழிபடர்கினவி.

சசு. அடையல் குருகே யடையலெங் காநல்
அடையல் குருகே யடையலெங் காநல்
உடைதிரைநீர்ச் சேர்ப்பற் குறுநோ யுரையாய்
அடையல் குருகே யடையலெங் காநல்.

வேறு.

சஎ. ஆங்கனம்பாடிய வாயிழை பின்னருங்
காந்தண் மெல்விதற் கைக்கிளை சேர்குரற்
நீந்தொடைச் செவ்வழிப் பாலை யிசையெழிஇப்
பாங்கினிற் பாடியோர் பண்ணுப் பெயர்த்தாள்.

வேறு.

இது, மாலைப்பொழுதுகண்டு தலைவிகூறியது.

சஅ. நுளையர் விளரி நொடிதருந்தீழ் பாலை
யிளிகிளையிற் கொள்ள விறுத்தாயான் மாலை

சு/

சசு. நீநல்கு என்றே நின்றார் - நீ அருள்செய்வாயென்ற சொல்லியேநின்றார்.

சரு. சுணங்கின் - சுணங்குபோல. 'கைகைவேலி' முதலியமூன்றும் கந்தருவமார்க்கத்தால் இடைமடக்கிவந்தன.

சசு. உரையாய் - சொல்லாதிருக்கின்றனை; அடையல் - அடையாதே. சேர்ப்பற்கு நோய் உரையாய்; ஆதலால், குருகே எங்கானலில்வந்து அடையலென முடிக்க. இதுவும் கந்தருவமார்க்கத்தால் அடிமடக்கிவந்தது.

சஎ. ஆங்கனம்பாடிய - அவன்பாடினாற்போலப்பாடிய. எழிஇ - எழுப்பி. பண்ணு - பண்ணை.

சஅ. விளரிநொடிதருந்தீழ்பாலை - விளரிப்பாலை; நொடிதருதல் - சொல்லுதல். இளி - யாழ்நரம்புள் ஒன்று. கிளை - கைக்கிளையென்னுநரம்பு. நின்றநரம்

யினிசினையிற் கொள்ள விறுத்தாய்மன் னீயேற்
கொளவல்லா யென்னுவி கொள்வாழி மாலை.

(க)

இதுவுமது.

சுக. பிரிந்தார் பரிந்துரைத்த பேரருளி னீழ
விருந்தேங்கி வாழ்வா ருயிர்ப்புறத்தாய் மாலை
யுயிர்ப்புறத்தாய் நீயாகி லுள்ளாற்றா வேந்த
னெயிற்புறத்து வேந்தனோ டென்னுதி மாலை.

(உ)

இதுவுமது.

நூ. பையனோய் கூரப் பகல்செய்வான் போய்விழ
வையமோ கண்புதைப்ப வந்தாய் மருண்மலை
மாலையீ யாயின் மணந்தா மவராயின்
ஞாலமோ நல்கூர்ந்ததுவாழி மாலை.

(ங)

வேறு.

இது, வரைவுநீட்டித்தவிடத்துத் தலைமகன்
சிறைப்புறத் தானாகக்கூறியது.

நுக. தீத்துழைஇ வந்தவிச் செல்லன் மருண்மலை
துக்காது துணிந்தவித் துயரெஞ்சு கிளவியாற்
பூக்கமழ் கானலிற் பொய்ச்சூன் பொறுக்கென்று
மாக்கடற் றெய்வரின் மலரடி வணங்குதும்.

பிற்கு ஆரூரம்பு பகையாகலின், இனிசினையிற்கோடல் கூடமென்னும் குற்ற
மென்பர். கொளவல்லாய் - கொள்ளுதற்குவல்லாய். கொளவல்லாயெனவும்
பாடம்.

சுக. பரிந்து - அன்புடையராய். ஏங்கி - வருத்தி. உயிர்ப்புறத்தாய் - உய்
ரைச்சூழ்ந்தாய். உள்ளாற்றாவேந்தன் - நொச்சியான். எயிற்புறத்துவேந்தன் -
உழிஞையான்; வேந்தனோடு - வேந்தனுக்கு. உள்ளாற்றா வேந்தனுடைய எயிற்
புறத்துவேந்தனுக்கும் உனக்கும் என்னவுறவுண்டு.

நூ. வையமோகண்புதைப்ப - வையத்துள்ளார் கண்புதைப்ப. நீ அவரென்
னுஞ்சொற்கள் கொடுமைகுறித்துநின்றன. ஞாலமோ நல்கூர்ந்ததென்றான்; தன்
னோய் எல்லார்க்குமுண்டென்று தனக்குத் தோற்றதலால். இது 'தான்சாவ
உலகுகவியும்' என்னும் பழமொழிபோல நின்றது. பைதனோயென்றும் பாடம்.

நுக. துழைஇ - பாப்பி. செல்லல் - வருத்தம். துக்காது - நம்மைவருத்த
மென்று கருதாது. துணிந்த இத்துயர் எஞ்சு கிளவியால் - துணிதற்குக்காரண
மான நல்லவார்த்தையோடே. அஃதாவது நின்னிற்பிரியேனென்றது. கானலிற்
கூறியவென ஒருசொல் வருவிக்க. பொய்ச்சூன் - பொய்ச்சபதம்.

வேறு.

நூ. எனக்கேட்டு,

கா ன ல் வ ரி யா ன் பா டத் தா னெ ன் றின் மே ன் மன ம் வைத் து
மாயப் பொய் பல கூட்டு மாயத்தா ன் பா டி னு னெ ன
யாழிசைமேல் வைத்துத் த னாழ்வினை வந் துருத்ததாகவி
னுவவுற்ற திங்கண் முகத்தா னைக் கவவுக்கை னெகிழ்ந்தனனாய்
பொழுதீங்குக் கழிந்ததாகவி னெழுதுமென் டுடனெழா
தேவலா ன ருட் ன்குழ்தரக் கோவலன் னுன் போனபின் னந்
தாதவிழ் மலர்ச்சோலை யோதையாயத் தொலியவித்துக்
கையற்ற நெஞ்சினளாய் வையத்தி னுள்புக்குக்
காதலனு ட னன்றியே மாதவிதன் மனைபுக்கா ன்
ஆங்கு,
மாயிரு னாலத் தரசு தலைவணக்குந்
சூழி யானைச் சுடர்வாட் செம்பியன்
மாலைவெண் குடைகனிப்ப
வாழி மால்வரை யகவயி னுங்கென.

கா ன ல் வ ரி முற்றிற்று.

நூ. எனக்கேட்டு - என்று' மாதவிபாடக்கேட்டு. கா ன ல் வ ரி யா ன் பா டத்
தான் ஒன்றின்மேல் மனம் வைத்து மாயப் பொய் பல கூட்டும் மாயத்தா ன் பா டி னு
னெ ன - நான் கா ன ல் வ ரி பா டத் தான் அப்படிப்பாடாமல் என்னை யொழிய வே
றெ ன் றின் மேல் மனம் வைத்து வஞ்சனையுடன்கூடிய பொய்கள் பலவற்றைக்கூட்
டும் மாயத்தாளாகிப் பா டி னு னெ ன் று கோவலன் எண்ணி. யாழிசைமேல்வைத்துத்
தன் னாழ்வினை உருத்ததாகவின், நெகிழ்ந்தனனாய் உடனெழுது கோவலன்
போனபின் னரெ ன இயையும். உருத்தது - கோபித்தது. நெகிழ்தல் - நெகிழ்தல்.
கவவு - அகத்திடுதல். கையற்ற - செயலற்ற. வையம் - வண்டி. ஆங்கு அசை.
ஆழிமால்வரை - சக்கரவாளகிரி. அகவயிற் கவிப்பவெனப் புக்காளெனவியையும்.

இக்கா ன ல் வ ரிப் பொருட்குறிப்பு, பெரும்பாலும் இந்நூல் அரும்பதவுரையைத்
தழுவி யே எழுதப்பட்டது.

எட்டாவது வேனிற் காதை.

- நெடியோன் குன்றமுந் தொடியோன் பெளவடு
தமிழ்வரம் பறுத்த தண்புன னாட்டு
மாட மதுரையும் பீடா ருறந்தையுங்
கலிகெழு வஞ்சியு மொலிபுனற் புகாரு
- ௩௩ மரசுவீற் றிருந்த ஷைசால் சிறப்பின்
மன்னன் மாரன் மகிழ்துணை யாகிய
வின்னிள வேனில் வந்த திவணென
வளங்கெழு பொதியின் மாமுனி பயந்த
விளங்காற் றூத னிசைத்தன னாதலின்
- ௧௦ மகர வெல்கொடி மைந்தன் சேனை
புகாறு கோலங் கொள்ளுமென் பதுபோற்
கொடிமிடை சோலைக் குயிலோ னென்னும்
படையுள் படுவோன் பணிமொழி கூற
மடலவிழ் கானற் கடல்வினோ யாட்டினுட்
- ௧௩ கோவல னூடக் கூடா தேகிய
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி விரும்பி
வானுற நிவந்த மேனிலை மருங்கின்
வேனிற் பள்ளி யேறி மாணிழை
தென்கடன் முத்துந் தென்மலைச் சந்துந்
- ௨௦ தன்கட னிறுக்குந் தன்மைய வாகவிற்
கொங்கை முன்றிற் குங்கும வளாகத்து
மையறு சிறப்பிற் கையுறை யேந்தி
யதிரா மரபின் யாழ்கை வாங்கி
மதுர கீதம் பாடினண் மயங்கி
- ௨௩ யொன்பான் விருத்தியுட் டலைக்கண் விருத்தி
நன்பா லமைந்த விருக்கைய ளாகி
வலக்கைப் பதாகை கோட்டொடு சேர்த்தி
யிடக்கை நால்விரன் மாடகந் தழீஇச்
செம்பகை யார்ப்பே யதிர்வே கூடம்
- ௧௨ வெம்பகை நீக்கும் விரகுளி யறிந்து

- பிழையா மரபி னீரேழ் கோவையை
யுழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாய் கட்டி.
யிணைகிளை பகைநட் பென்றிற் நான்கி
னிசைபுணர் குறிநிலை யெய்த நோக்கிக்
௩௩ குரல்வா யினிவாய்க்: கேட்டன ளன்றியும்
வரன்முறை மருங்கி னைந்தினு மேழினு
முழைமுத லாகவு முழையீ ருகவுந்
† குரன்முத லாகவுந் குரல் ருகவு
மகநிலை மருதமும் புறநிலை மருதமு .
௪௦ மருகியன் மருதமும் பெருகியன் மருதமு
நால்வகைச் சாதியு நலம்பெற நோக்கி
மூவகை யியக்கி முறையுளிக் கழிப்பித்
திறத்து வழிப்படுஉந் தென்றிசைக் கரணத்துப்
புறத்தொரு பாணியிற் பூங்கொடி மயங்கிச்
௪௩ சண்பக மாதவி தமாலங் கருமுறை
வெண்பூ மல்லிகை வேரொடு மிடைந்த
வஞ்செங் கழுநீ ராயிதழ்க் கந்திசை
யெதிர்பூஞ் செவ்வி யிடைநிலத் தியாத்த
முதிர்பூந் தாழை முடங்கல்வெண் டொட்டு
௫௦ விராமலர் வாளியின் வியனில மாண்ட
வொருதனிச் செங்கோ லொருமக னுணையி
னொருமுக மன்றி யுலகுதொழு திறைஞ்சுந்
திருமுகம் போக்குஞ் செவ்விய ளாகி
யலத்தகக் கொழுஞ்சே றுளைஇ யயலது
௫௫ பித்திகைக் கொழுமுகை யாணிகைக் கொண்டு
மன்னுயி ரெல்லா மகிழ்துணை புணர்க்கு
மின்னிள வேனி விளவர சாள
‡ னந்திப் போதகத் தரும்பிடர்த் தோன்றிய
திங்கட் செல்வுனுஞ் செவ்விய னல்லன்
௬௦ புணர்ந்த மாக்கள் பொழுதிடைப் படுப்பினுந்
தணந்த மாக்க டந்துணை மறப்பினு
நறும்பு வாளியி னல்லுயிர் கோட
விறும்பு தன்றிஃ தறிந்தி மின்னென

* கொண்டனனெனவும் பாடம்.

† குரல்குரலாகவுமெனவும் பாடம்.

‡ அந்தியம் போதகமெனவும் பாடம்.

வெண்ணெண் கலையு மிசைந்துடன் போகப்
 கூடு பண்ணுந் திறனும் புறங்கூறு நாவிற்
 றனாவா யவிழ்ந்த தனிப்படு காமத்து
 வினையா மழலையின் விரித்துரை யெழுதிப்
 பசந்த மேனியள் படருறு மாலையின்
 வசந்த மாலையை வருகெனக் கூஉய்த்

எடு தாமலர் மாலையிற் றுணிபொரு ளெல்லாங்
 கோவலற் களித்துக் கொணர்க வீங்கென
 மாலை வாங்கிய வேலரி நெடுங்கண்
 கூல மறுகிற் கோவலற் களிப்பத்
 திலகமு மளகமுஞ் சிறுகருஞ் சிலையுங்

எடு குவனையுங் குமிழுங் கொவ்வையுங் கொண்ட
 மாதர் வாண்முகத்து மதைஇய நோகசுமொடு
 காதலிற் றேன்றிய கண்கூடு வரியும்
 புயல்சுமந்து வருந்திப் பொழிகதிர் மதியத்துக்
 கயலுலாய்த் திரிதருங் காமர் செவ்வியிற்

அடு பாகுபொதி பவளந் திறந்து நிரலாவுதவிய
 நாகிள முத்தி னகைநலங் காட்டி
 வருகென வந்து போகெனப் போகிய
 கருநெடுங் கண்ணி காண்வரிக் கோலமு
 மந்தி மாலை வந்ததற் கிரங்கிச்

அடு சிந்தைநோய் கூருமென் சிறுமை நோக்கிக்
 கிளிபுரை கிளவியு மடவன நடையும்
 களிமயிற் சாயலுங் கரந்தன ளாகிச்
 செருவே நெடுங்கட் சிலதியர் கோலத்
 தொருதனி வந்த வுள்வரி யாடலுஞ்

கூடு சிலம்புவாய் புலம்பவு மேகலை யார்ப்பவுங்
 கலம்பெறு நுசப்பினள் காத னோக்கமொடு
 திறத்துவே றுயவென் சிறுமை நோக்கியும்
 புறத்துதின் றுடிய புன்புற வரியுங்
 கோதைபுங் குழலுந் தாதுசே ரளகமு

கூடு மொருகாழ் முத்தமுந் திருமுலைத் தடறு
 மின்னிடை வருத்த நன்னுத றேன்றிச்
 சிறுகூறுந் தொழிலியர் மறுமொழி யுய்ப்பப்
 புணர்ச்சியுட் பொதிந்த கலாந்தரு கிளவியி
 னிருபுற மொழிப்பொருள் கேட்டன ளாகித்

- க00 தளர்ந்த சாயத் தறகமென் கூந்தல்
கிளர்ந்துவே றுகிய கிளர்வரிக் கோலமும்
பிரிந்துறை காலத்துப் பரிந்தன ளாகி
யென்னுறு கிளைகட்குத் தன்னுறு துயர்ந்
தேர்ந்துதேர்ந் துணைத்த தேர்ச்சிவரி யன்றியும்
- க0௫ வண்டலர் கோதை மாலைபுண் மயங்கிக்
கண்டவர்க் குணைத்த காட்சி வரியு
மடுத்திடுத் தவர்முன் மயங்கிய மயங்க
மெடுத்தவர் தீர்த்த வெடுத்துக்கோள் வரியு
மாடன் மகளே யாதவி னாயிழை
- கக0 பாடுபெற் றனவப் பைந்தொடி தனக்கென
வணித்தோட்டுத் திருமுகத் தாயிழை யெழுதிய
மணித்தோட்டுத் திருமுக மறுத்ததற் கிரங்கி
வாடிய வுள்ளத்து வசந்த மாலை
தோடலர் கோதைக்குத் துணைந்துசென் றுரைப்ப
- கக௫ மாலை வாரா ராயினு மாணிழை
காலைகாண் குவமெனக் கையறு நெஞ்சமொடு
பூமல ரமளிமிசைப் பொருந்தாது வதிந்தனண்
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி தானென.

க - ௨. நெடியோன் குன்றமுந் தொடியோள் பௌவமுந்
தமிழ்வரம் பறுத்த தண்டின னாட்டு

நெடியோன் குன்றம் - வேங்கடமலை. தொடியோள் - பெண்பாற்பெய
ராற் குமரியென்பதாயிற்று. ஆகவே தென்பாற்கண்ணதோர் ஆற்றிற்குப் பெய
ராம். ஆனால், நெடியோன்குன்றமும் தொடியோள் நதியுமென்னுது பௌவமு
மென்றது என்னையெனின், முதலாழியிறுதிக்கண் தென்மதுளையகத்துத் தலைச்சங்
கத்து அகத்தியனாரும் இறையனாரும் குமரவேளும் *முரஞ்சியூர் முடிநாகராயரும்
நிதியின்கிழவனும் என்றிவருள்ளிட்ட நாலாயிரத்து நானூற்று நூற்பத்தொன்பதின்
மர் எண்ணிறந்த பரிபாடலும் முதுநாளாயும் முதுகுருகும் களரியாவியுமுள்
ளிட்டவற்றைப் புனைந்து தெரிந்து நாலாயிரத்து நானூற்று நூற்பத்திறியாண்டு †இரீ
யினர் காய்சினவருகிமுதற் கடுங்கோனீரூயுள்ளார் என்பத்தொன்பதின்மர்; அவ
ருட் சுவியரங்கேறினர் எழுவர் பாண்டியருள் ஒருவன் சயமாகீர்த்தியனாகிய நிலச்
சருகிருவிற்பாண்டியன் தொல்காப்பியம் புலப்படுத்து இரீயினன். அக்காலத்து
அவர்தாட்டுத் தென்பாலிமுகத்திற்கு வடவெல்லையாகிய பஃறளியென்னுமாற்றிற்
கும் குமரியென்னுமாற்றிற்குமிடையே எழுதாற்றிக் காவதவாரும் இவற்றின் நீர்
மலிவானென மலிந்த ஏழ்மெத்தக்காடும் ஏழ்மதுநாநாடும் ஏழ் முன்பாலிநாடும் ஏழ்

* முரிஞ்சியூரெனவும் பிரதிபேதமுண்டு. † இரீயினர் - பிறவினை.

பின்பாலோடும் ஏழ் குன்றநாடும் ஏழ்குணகானாடும் ஏழ் குறம்பணநாடும் எனும் இந்த நாற்பத்தொன்பதாடும் குமரி கொல்லமுதலிய பன்மலைநாடும் காடும் நதியும் பதியும் தடநீர்க்குமரி வடபெருங்கோட்டின்காறும் கடல்கொண்டொழித லாற் குமரியாகிய பெளவமென்றொன்றுணர்க. இஃது என்னை பெறமாறெனின், *^௧“வடிவே லெறிந்த வான்பகை பொழுது, பஹுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத் துக், குமரிக் கோடு கொடுங்கடல் கொள்ள” என்பதனானும் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனாரைத்த இறையனார்போருளையானும் உரையாசிரியராகிய இளம்பூரண வடிகள் முகவுரையானும் பிறவாற்றானும்பெறுதல். அஃது அற்றாக, வடக்கின் கண் வேங்கடமலை தெற்கின்கட் குமார்க்கடலெனக் குறியாற்குறினவர் கீழ் பான் மேல்பாற்கு எல்லைகூறுதது என்னையோவெனின், நெடுந்திசையாகிய வட பாற்கெல்லை குன்றமென்றும் தென்பாற்கெல்லை குமரிப்பெளவமென்றற்குறி னமையான் ஒழிந்ததிசைக்கட்கு ஒழிந்தபௌவம் எல்லையென்பதாயிற்று ; என்னை ? “வேங்கடங் குமரி தீம்புனற் பெளவமென், நிந்தான் கெல்லை தயிமுது வழக்கே” என்றார் சீகண்டியாருமாகலின். அன்றியும் வடதிசைக்கண் வடுகொழிந்த திரிபுடை மொழி பலவுளவாகலான் மலையெல்லைகூறி ஒழிந்த திசைமூன்றிற்கும் திரிபின்மை யாற் கடலெல்லைகூறினாரெனினுபமையும்.

இ - ன். வடக்கின்கண் வேங்கடமலையும் தெற்கின்கட் குமார்க்கடலும் கிழக் கின்கண்ணும் மேற்கின்கண்ணும் ஒழிந்த கடல்களுமே தமிழ்நாட்டிற்கு எல்லை யென்று கூறுபடுத்த மூவேந்தருடைய குளிர்த்த புனையுடைய நல்லநாட்டிடத் தென்க.

௩ - எ. மாட மதுரையும் பீடா நுறந்தையுங்
கலிகெழு வஞ்சியு மொளிபுனற் புகாரு
மரசுவிற் றிருந்த வுராசால் சிறப்பின்
மன்னன் மாரன் மகிழ்துணை யாகிய
விண்ணிள வேனில் வந்த திவணென

இந்தநகரம் நான்கிற்கும் மாடமுதலியநான்கும் அடை.

இ - ன். மதுரையும் உறந்தையும் வஞ்சியும் புகாருமென்னும் நான்குநகரிற்கும் அரசனாய்த் தன் தேரும் புரவியும் யானையும் சேனையும் இச்சொன்னமுறையே வைத்து வீற்றிருந்த புகழமைந்த சிறப்பினையுடைய மாரனாகிய மன்னனுக்கு மன மகிழ்ந்துணையாகிய இன்பத்தைத்தரும் இளவேனிலென்னும் இளவரசன் இப்பொழுது இங்கே வந்துவிட்டானென்றென்க.

வந்தது - வருமென்னும் எதிர்காலத்தை இறந்த காலத்தாற்கூறினார்; வினாவு; என்னை ? *^௨“வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்து, மொரான்கு வருஉம் வினைச்சொற் கினவி, யிறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கினத்தல், வினாந்த பொருள வென்மனார் ‘புலவர்’” என்றாராகலின். இஃது என்சொல்லியவாரோவெனின், காமனுக்குத் தேர் தென்றலும், புரவி கிள்ளையும், யானை அந்தியும், சேனை மகளிருமாதலால்

* காடுகாண்காதை, ௧௮ - ௨௦.

† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல், ௪௪.

தேர் தென்னர்காவலும், புரவி *கிள்ளிகாவலும், யானை சேரமான்காவலுமாகித் தானும் தன்சேனையும் புகாரில் வீற்றிருந்தானென்பதாகுத்து. அஃது, †“உருவி லான னொருபெருஞ் சேனை, யிகலம் ராட்டி யெதிரின்று விலக்கி” என்பதனானும், “மகர வெல்கொடி மைந்தன் சேனை, புகரறு கோலங் கொள்ளுமென் பது போல்” என மேற்கூறுதலானுமுணர்க. “கிண்பரித் தென்றலந் தேருந் தார்புனை, வண்பரித் கிணையு மாலை யானையுங், கண்கடைப் படுகொலைக் காமர் சேனையு, மெண்படப் புருந்தன னிரதி காந்தனே” என்றார் பிறருமெனக்கொள்க.

அ-கக. வளங்கொழு பொதியின் மாமுனி பயந்த
விளங்காற் றூத னிசைத்தன னுதலின்
மகர வெல்கொடி மைந்தன் சேனை
புகரறு கோலங் கொள்ளுமென் பதுபோற்
கொடியிடை சோலைக் குயிலோ னென்னும்
படையுள் படுவோன் பணிமொழி கூற

இ - ன். வளமைபொருந்திய பொதியத்துமுனிபயந்த இளங்காலாகியதுதன் குயிலோனுக்கிசைத்தனனாதலானே காமன்சேனையாயுள்ளாரெல்லாம் கோலங் கொண்மினென்னும் பொருள்பயப்பப் பூங்கொடிகண்மிடைந்த சோலையென்னும் பாசறையிலிருக்கும் அக்குயிலோனென்னும் சின்னமூதி காற்றாதன் தனக்குப் பணித்தமொழியைச் சேனைக்குக் கூறவென்க.

இளங்காற்றாதன் - தென்றலாகியதுதன்; இளைய காற்றாதனென்றமாயிற்று. காற்றாதன் - ஓட்டன். சேனை - மகளிர். கோலங்கோடல் - அக்காலத்திற்கேற் பணவுடுத்து முடித்துப் பூசிப் பூண்டல்; போர்க்கோலமென்றமாயிற்று. படையுள் படுவோன் - சின்னமூதி; “சேனையுள் படுகரை யானையி னேவி” என்றார் கலந் தியிலும். பணிமொழி - காற்றாதன் பணித்தமொழி. பணித்தல் - அருளிச்செய்தல்; திசைச்சொல்; †“மண்டல மேபணி யாய்” என்பதுபோல. பணிவிடையென் னும்வழக்குமது.

கச - கஅ. மடலவிழ் கானற் கடல்வினை யாட்டி.னுட்

கோவல னூடக் கூடா தேகிய
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி விரும்பி
வானுற நிவந்த மேனிலை மருங்கின்
வேனிற் பள்ளி யேறி

இ - ன். கடலாட்டாகிய வினையாட்டின்கண்ணே மடலவிழங்கானலிடத்துக் கோவலனோடு ஊடுதலாலே தமியளாய்த் தன்மனையிற்புக்க கரியமலர்போலும்

* கிள்ளி - சோழன்.

† இந்நிரவிழுவூரெடுத்தகாதை, ௨௨௪ - ௨௨௫.

‡ திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், கள: “விண்டலை யாவர்க்கும் வேந்தர் வண் டிலைமெல் லங்கழிகும், கண்டலை யேகரி யாக்கண்ணிப் புன்னைக் கலந்த கன்வர், கண்டலை யேவரக் கங்குலெல் லாமங்குல் வாய்விளக்கு, மண்டல மே பணி யாய்தமி யேற்கொரு வாசகமே.”

கேடியகண்ணையுடைய மாதவி அதற்குவிரும்பிப் பருவத்திற்குப்பொருந்த வானி
லேயுறவுயர்ந்த மேனிலையில் ஒருபக்கத்தா நிராமுற்றத்தேயேறியென்க.

வினையாட்டினுள்ளென்றார், வினையாட்டுப்பூசல் வினையாயிற்றென்னும் வழக்குப்
பற்றி.

கஅ - ௨௨.

மாணிழை

தென்கடன் முத்துந் தென்மலைச் சந்துந்
தன்கட னிறுக்குந் தன்மைய வாகலீந்
கொங்கை முன்றிற் குங்கும வளாகத்து
மையறு சிறப்பிற் கையுறை யேந்தி

இ - ன். அந்த மாட்சிமைப்பட்ட இழையிணையுடையான் முத்தும் சந்தும் அச்
காலத்திற்கு எப்பொழுதும் தான் கடனாகவிடக்கடவ திறையாகலான் முன்சென்ற
பின்பணிக்காலத்திற் குங்குமத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட முலைமுற்றமாகிய பரப்
பிலே அம்முத்தையும் சந்தையும் கையுறையாகவேந்தியென்க.

கையுறை-காணிக்கை, ஏந்தியெனவே பூண்டும் பூசியுமென்பதாயிற்று. காணிக்
கைகாட்டுவார் காண்பார்முன்றிலிற் கொணர்ந்துகாட்டுவாராகலீந் கொங்கைமுன்
றிலில் ஏந்தியென்றார். முலைக்குமுற்றம் - மார்பு.

௨௩ - ௨௪. அதிரா மரபின் யாழ்கை வாங்கி

மதுர கீதம் பாடினண் மயங்கி

யொன்பான் விருத்தியுட் டலைக்கண் விருத்தி

நன்பா லமைந்த விருக்கைய னாகி

இ - ன். மாதவி, பணிமொழிகூற, அதற்குவிரும்பி ஏறிப் பூண்டு பூசி ஒன்பது
வகைப்பட்ட இருப்பினுள் முதற்கண்ணதாகிய பதுமாசனமென்னும் ஆசனத்
திருந்து கோவைகலங்கா மரபிணையுடையயாழைக் கையில்வாங்கிக் கண்டத்தால்
முந்துற மதுரதேமாகப்பாடி அதுமயங்கிக் கலத்தாற் பாடத் தொடங்கினவ
ளென்க.

இசுனுள் விருத்தியென்பது இருப்பு. ஒவியநூலுள் நிறற் ற இருத்தல் கிடத்தல்
இயங்குதலென்னும் இவற்றின்விகற்பங்கள் பலவுள். அவற்றுள் இருத்தல் திரிதர
வுடையனவும் திரிதரவில்லனவுமென இருபகுதிய. அவற்றுள் திரிதரவுடையன
யானே தேர் புரவி பூனைமுதலியன; திரிதரவில்லன ஒன்பதுவகைப்படும். அவை,
பதுமுகம், உற்கட்டிதம், ஒப்படியிருக்கை, சம்புடம், அயமுகம், சுவத்திகம், தனிப்
புடம், மண்டிலம், ஏகபாதம் எனவியை; என்னை? “பதுமுக முற்கட் டிதமே
யொப்படி, யிருக்கை சம்புட மயமுகஞ் சுவத்திகந், தனிப்புட மண்டில மேக பாத,
முனப்பட யொன்பது மாகுந், திரிதர வில்லா விருக்கை யென்ப” என்றாராகலா
னும், “பன்னாள் கழிந்த பின்னர் முன்னா, னென்மெய்ப் பாட்டினு ளிரக்க மெய்ந்
நீறிது, யொண்வினை யோவியர் கண்ணிய விருத்தியுட், டலையத னும்பர்த் தான்
குறிக்கொண்ட, பாவை நோக்கத் தாரணங் கெய்தி” எனப் பெருங்கதையுட்
கூறினமையானுங்கொன்க. இனி நாடகநூலார் இவ்விருப்பை ஐம்பதென விரி

வளையறையாற்சூறித் தொகைவளையறைகூறுவார் அவற்றை ஒன்பதினடக்கி ரொனவுணர்க; என்னை? “ஆதிப்பா விருத்தி யைம்பதிற் புலவோ, ரோகிக் கொண்டனரொன்பான் விருத்தி” என்றாகலின். அவற்றுள் தலைக்கண்விருத்தியாவது பதமாசனம். இதனாற்சொல்லியது அதிராமரபிணையுடைய யாழைக் கையின்வாங்கிப் பத்மாசனமாகவிருந்தவன் தனக்கு நாயகனின்மையால் தியாதநாயகனாக மான தத்தானோக்கி எதிர்முகமாகவிருந்து வாசித்தலைக் கருதினனென்பது. என்னை? “முதற்க னென்திரிமுக நோக்கி நயத்தக, வொருவ னாகிய தோற்றமும்” என்றாகலின். யாழ்வாசிக்குமுறையை, “நல்லிசை மடந்தை நல்லெழில் காட்டி, யல்லியம் பங்கயத் தயனினிது படைத்த, தெய்வஞ் சான்ற தீஞ்சுவை நல்யாழ், மெய்பெற வணங்கி மேலொடு கீழ்புணர்த், திருகையின் வாங்கி யிடவயி னிரீஇ, மருவிய வநய மாட்டுதல் கடனை” என்பதனுனிக. விநயம் - தேவபாணி.

௨௭ - ௨௮. வலக்கைப் பதாகை கோட்டொடு சேர்த்தி

யிடக்கை நால்விரன் மாடகந் தமிழி

இ - ன். வலக்கையைப்பதாகையாகக் கோட்டின்மிசையேவைத்து இடக்கை நால்விரலான் மாடகத்தைத்தழுவியென்க.

பதாகைக்கையாவது பெருவிரல்குஞ்சித்து ஒழிந்தவிரலெல்லாநிரிந்ததல்; என்னை? “எல்லா விரலு நிரிந்ததிடை யின்றிப், பெருவிரல் குஞ்சித்தல் பதாகையாகும்” என்றாகலின். மாடகம் - வீக்குங்கருவி. அது முன்னர் ஆணியென்பத

௨௯ - ௩௦. செம்பகை யார்ப்பே யறிர்வே கூடம்

வெம்பகை நீக்கும் விரகுளி யறிந்து

செம்பகை ஆர்ப்பு அதிர்வு கூடமென்னுநான்கினும் செம்பகை தாழ்ந்த விசை=இன்பமின்றியிசைத்தல். ஆர்ப்பு மாத்தினாயிறந்த சுருதி=ஒங்கவிசைத்தல். அதிர்வு நரம்பைச் சிதறவுந்தல். கூடம் இசைநிறவாதது=தன்பகையாகிய ஆறாநரம்பினிசையிற்குன்றித் தன்னோசைமழுங்கலெனக்கொள்க. இதனை, “இன்னிசை வழிய நன்றி யிசைத்தல்செம் பகைய தாகுஞ், சொன்னமாத் தினாயினோங்க விசைத்திடுஞ் சுருதியார்ப்பே, மன்னிய விசைவ ராது மழுங்குதல் கூடமாகு, நன்னுதல் சிதற வுந்த லதிர்வென நாட்டி னாரே” என்பதனாற்கொள்க. இது பஞ்சபாரதீயம்.

அன்றி, “செம்பகை யென்பது பண்ணோ ளொரா, வின்பமி லோசை யென் மனாற் புலவர்” “ஆர்ப்பெனப் படுவ தளவிற் திசைக்கும்” “அதிர்வெனப் படுவ திழுமென வின்றிச், சிதறி யுணாக்குந ருச்சரிப் பிசையே” “கூடமென்பது குறியுற விளம்பின், வாய்வதின் வராது மழுங்கியிசைப் பதாவே” எனக்கூறினா முளர். இவைவான்கும் மரக்குற்றத்தாற் பிறக்கும்; என்னை? “நீரிலே நிற்ப லழகுதல் வேத னிலமயக்குப், பாரிலே நிற்ப லிடிவீழ்த லேயம்மரப் பார்படல்கோ, ணேரிலே செம்பகை யார்ப்பொடு கூட மதிர்வுநிற்தல், சேரினோர் பண்க ணிரமயக் குப்படுஞ் சிற்றிடையே” என்றார்.

இ - ன். இச்சொல்லப்பட்ட பகைநரம்புநான்கும் புகாமல் நீக்கும்விரகைக் கடைப்பிடித்தறிந்தென்க.

௩௧ - ௩௨. பிழையா மரபி னீரேழ் கோவையை

யுழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாய்க் கட்டி

இ - ன். மயங்காமரபிணையுடைய இப்பதினாற்கோவையாகிய சகோடயாழை உழைகுரலாகக் கைக்கிளைதாரமாகக் கட்டியென்க.

இக்குரன்முதலேழினும் முற்றோன்றியதுதாரம்; “தாரத்துட் டோன்று முழையுழை யுட்டோன்று, மோருங் குரல்குரவி னுட்டோன்றிச - சேருமிளி, யுட்டோன்றுத் துத்தத்துட் டோன்றும் விளரியுட், கைக்கிளை தோன்றும் பிறப்பு” என்பதனால் தாரத்தில் முதற்பிறப்பதாகிய உழைகுரலாய்க் கைக்கிளைதாரமாகிய கோடிப்பாலை முதற்பிறக்கக்கட்டியென்க.

௩௩ - ௩௪. இலோகினை பகைநட் பென்றிந் நான்கி

னிசையுணர் குறிநிலை யெய்த நோகடி

இணை கிளை பகை நட்பென்றுசொல்லப்பட்ட நான்கினும், இணை - இரண்டு நரம்பு; என்னை? “இணையெனப் படுவ ழேழு மேலு, மணியத் தோன்று மளவின வென்ப.” கிளை - ஐந்துநரம்பு; என்னை? “கிளையெனப் படுவ கிளக்குங் காலைத், குாலே யிளியே துத்தம் விளரி, கைக்கிளை யெனவைந் தாகு மென்ப.” பகை - ஆறும் மூன்றும்; “நின்ற நரம்பிற் காறு மூன்றுஞ், சென்றுபெற நிற்பது கூட மாகும்.” கூடமெனினும் பகையெனினுமொக்கும். நட்பு - நாலாநரம்பு.*

இ - ன். இந்நான்கனுள் இசையுணருங்குறிநிலையைப்பொருந்தநோக்கியென்க.

௩௫. குரல்வா யிளிவாய்க் கேட்டனள்

இ - ன். குரல்முதலாக எடுத்து இளிகுரலாக வாசித்தாளென்க.

இனி வட்டப்பாலை இடமுறைத்திரிபு கூறுகின்றார். “குன்றாக் குரற்பாதி தாரத்தி லொன்று, நடுவ ணிணைகிளை யாக்கித் - கொடியிடையாய், தாரத்தி லொன்று விளரிமே லேறடவந், நேரத் ததுகுரலா நின்ற.” என் - எனின், உழை குரலாகிய கோடிப்பாலையிற் கொடியமுறைத்திரியுமிடத்துக் குரல்குரலாயது செம்பாலை; இத னிலே குரலிற்பாதிபு தாரத்திலொன்றும் இரண்டின் அந்தரத்திலே கிளையாக்கித் தாரத்திலே நின்ற ஓரலகை விளரியின்மேலேறட விளிகுரலாய்ப் படுமலைப்பாலை யாம். இம்முறையே துத்தம் குரலாயது செவ்வழிப்பாலையாம். இனி குரலாயது அரும்பாலையாம். கைக்கிளை குரலாயது மேற்செம்பாலையாம். தாரம் குரலாயது விளரிப்பாலையாம். என அந்தரமைந்தநீக்கி உறழ்ந்து கண்டுகொள்க. இவ்விடத் தில் தாரநரம்பின் அந்தரக்கோலைத் தாரமென்றது “தன்னமுந் தாரமுந் தன்வழிப் படர” என்னுஞ்சூத்திரவிதியானென்க. இவ்வேழு பெரும்பாலையினையும் முத லடுத்து நூற்றுமூன்று பண்ணும் பிறக்கும் அவற்றை செம்பாலையுட்பிறக்கும் பண் கள்: பாலையாழ், நாகராகம், ஆகரி, தோடி, கௌடி, காந்தாரம், செந்துருத்தி, உதயகிரியெனவவை. பிறவும் விரிப்பின் உடாபெருகுமாதலின் அவற்றை வந்த வழிக்கண்டுகொள்க. “நாற்பெரும் பண்ணுஞ் சாதி நான்கும், பாற்பதி திறனும் பண்ணெனப் படுமே” என்றார்.

* கிளை ஐந்தாநரம்பென்றும், பகை ஆறாநரம்பென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

௩௦௮ - ௩௧௧.

அன்றிபும்,

வரன்முறை மருங்கினைந்தினு மேழினும்

இ - ன். அங்ஙனம் இனிசுரலாக வாசித்தலேயன்றி முற்கூறியவகையே ஐந்து கார்பானமுறைமையின் ஏழுநரம்பு வாசித்தானென்றவாறு.

௩௧௧ - ௪௧. உழைமுத லாகவு முழையி ருகவுங்

குரன்முத லாகவுங் குரலீ ருகவு

மகநிலை மருதமும் புறநிலை மருதமு

மருதியன் மருதமும் பெருகியன் மருதமு

நால்வகைச் சாதியு நலம்பெற நோக்கி

இனி உழைகுரன்முதல் குரலீராயுள்ள நான்கிற்கும் அகநிலைமருதம் பெருகியன்மருதம் ஈராயுள்ளநான்கும் நிரனிறை.

இ - ன். முன்னணித்தமுறையே உழைகுரலாய கோடிப்பாலை அகநிலைமருதமாகவும், உழைகுரலாய்க் கைக்கிளைகுரலாய மேற்செம்பாலை புறநிலைமருதமாகவும், குரல்குரலாய செம்பாலை அருகியன்மருதமாகவும், குரல்தாரமாய்த் தாரங்குரலாய விளரிப்பாலை பெருகியன்மருதமாகவும் இச்சொல்லப்பட்ட சாதிப்பெரும்பண்ணையும் ஒசையினிமைபெற நோக்கியென்றவாறு.

௪௨. மூவகை யியக்கி முறையுளிக் கழிப்பி

இ - ன். வலிவும் மெலிவும் சமனுமென்னும் மூவகைப்பட்டசுருகியும் நிற்கு நிலைமையிலேநிறுத்தி முறையானே அத்தொழிலைக் கழித்தென்க.

௪௩ - ௪௪. நிறத்து வழிப்படுந் தென்றிசைக் கரணத்துப்

புறத்தொரு பாணியிற் பூங்கொடி மயங்கி

இ - ன். திறங்கட்குப் பிறப்பிடமாயுள்ள இச்சாதிப்பெரும்பண்களுட் புறநிலை மருதப்பண்ணை வாசித்தவிலே மயங்கியென்க.

அன்றி அத்திறங்களுட் புறநீர்மையென்னும் திறத்தில் மயங்கியென்றமாம்.

௪௪ - ௪௧. சண்பக மாநளி துமாலங் கருமுறை

வெண்டி மலலிகை வேரொடு மிடைந்த

வஞ்செய் கழுநீ ராயிதழ்க் கத்திகை

யெதிர்பூஞ் செவ்வி யிடைநிலத் தியாத்த

முதிர்பூந் தாழை முடங்கல்வெண் டோட்டு

வினாமலர் வாஸியின் விபனில மாண்ட

வொருதலிச் செங்கோ லொருமக னுணையி

னொருமக மன்றி யுலகுதொழு நிறைஞ்சுந்

திருமுகம் போக்குந் செவ்விய ளாகி

யலத்தகக் கொழுஞ்சே நகோஇ யயலது

பித்திகைக் கொழுமுறை யாணிகைக் கொண்டு

மன்னுயி ரெல்லா மகிழ்துணை புணர்க்கு
 மின்னிள வேனி விளவா சாள
 னந்திப் போதகத் தரும்பிடர்த் தோன்றிய
 திங்கட் செவ்வனுஞ் செவ்விய னல்லன்
 புணர்ந்த மாக்கள் பொழுதிடைப் படுப்பினுந்
 தணந்த மாக்க டந்துணை மறப்பினு
 நறும்பூ வாளியி னல்லுயிர் கோட்ட
 டெறும்பூ தன்றிஃ தறிந்தி மின்னென
 வெண்ணெண் கலையு மிசைந்துடன் போகப்
 பண்ணுந் திறனும் புறங்கூறுநாவிற்
 நனைவா யவழிந்த தனிப்படு காமத்து
 வினையா மழலையின் விரித்துனா யெழுதிப்
 பசந்த மேனியன் படருறு மாலையின்
 வசந்த மாலையை வருகெனக் கூஉய்த்
 தூமலர் மாலையிற் துணிபொரு ளெல்லாந்
 கோவலர்க் களித்துக் கொணர்க வீங்கென

இ - ன். அங்ஙனம் கண்டத்தினும் கலத்தினுமயங்கிய மாதவியாகிய பூங்கொடி பசந்தமேனியளாய்ச் சிறியவாளியாலே பெரியநிலமுழுதையுமாண்ட ஒப்பில்லாத தனிச்செங்கோலையுடைய ஒருவனாகிய காமராசனையாலே ஒருமுகமன்றி உலக மெல்லாம் எதிர்கொண்டு தொழுதிறைஞ்சப்படும் அவன்றிருமுகத்தைப் போக விடக்கடவோமென்னும் நினைவாற்பிறந்த செவ்வியையுடையளாகிச் சண்பக முதலியவற்றால் நெருங்கத்தொடுத்த பூவின் மணமாறுபடும் செவ்வியையுடைய மாலையினிடையே தொடுத்த செவ்வி எதிர்கொள்ள முதிர்ந்த தாழைப்பூவினது முடக்கத்தையுடைய வெள்ளியதோட்டிலே அதற்கயலதாகியதோர் பித்திகையினது கொழுவியமுக்கையாகிய எழுத்தாணியைக் கையின்வாங்கிக்கொண்டு அதனைச் செம்பஞ்சின்குழம்பிற்கேய்த்து உதறி எழுதுகின்றவன் உலகின்மிக்க உயிர்ப் பன்மைகளைத் தாம் மகிழ்ந்துணையோடு புணர்விக்கும் இனிய இளவேனிலென்பான் இளவரசன்; ஆதலால் கெறிப்படச்செய்யான்; அவனையன்றியும், அந்திப்பொழுதின் கண்ணே அரும்புகின்ற விரகவிதனத்தின்மேலே வந்துதோன்றிய திங்களாகிய செல்வனும் இன்றுண்டான பண்பன்றிப் பிறப்பினும் கோட்டமுடையன்; ஆதலாற் புணர்ந்தோர் இடைப்படுப்பினும் தணந்தோர் மறப்பினும் நறிய பூவாளியாலே இன்பதாகருமூயிலாக் கொண்டுவிடுதல் அவற்குப் புகியதொன்றன்று, இதனை அறிமினென்றகொண்டு அறுபத்துநூல்கைக்கலையும் வழிபட்டுப் புகழ்த்தொழுக அவற்றுட் பண்களும் திறங்களுமாகிய அவை புறங்கூறப்படுவாவில் முற்றாத மழலைச்சொல்லோடே அப்பாசரத்தைப் பேசிப்பேசியெழுதி நினைவுமிகும் மாலைக் காலத்தே வசந்தமாலையை வருகவெனவழைத்து இம்மாலையிலெழுதிய பொருளை யெல்லாம் கோவலர்க்கேற்பச்சொல்லி இப்பொழுதே இங்கே கொணர்வாயாக வென்றானென்க.

தமாலம் - பச்சிலை. கருமுகை - பித்திகை. கத்திகை - தொடைவீசேடம். இடைநிலம் - தொடைநகி. தாழைமுடங்கல் - இருபெயரொட்டிமாம். போக்கும் - போகவீடம். செவ்வி - ஈண்டுமனோரதம். அலத்தகச்சேறு - செம்பஞ்சுக்களி. திங்கடச்செல்வன் - “கால முலகம்” என்றுஞ்சுத்திரத்தன் ஞாயிறு திங்களென்பன உயர்திணைமேலனவாய்ப் பால்பிரிந்திசையாவெனவும், “நின்றான் கிசைத்த விவணியல் பின்று” எனவே நின்றமுறையானே ஈறுபெற்றுநின்று உயர்திணையாயிசைத்தல் இவணியல்பின்றெனவுக்கறிய ஆசிரியர், “இசைத்தலு முரிய வேறிடத்தான்” எனக் காலமுதலாகியசொல் உயர்திணையாயிசைத்தலுமுரிய; ஈறுதிரிந்து வாய்பாடுவேறுபட்டவழியென்றாராகவின், இதுவும் ஈறுதிரிந்து திங்கடச்செல்வனென்றாயிற்றென்க. மேலும் இவ்வாறு வருவனவற்றிற்கும் இவ்விதிகொள்க. திங்களாகிய செல்வனெனப் பண்பொட்டுவிரிக்க. செவ்வியனல்லன், செம்மை-நடுவு நிலைமை; * “செவ்வியான் கேடும்” எனவும், † “செவ்விய ரல்லார்” எனவுக்கறினமையின். பொழுதிடைப் படுப்பினும் - சிறிதுபொழுதை இடையே பயமின்றாகக் கழிப்பினும்; என்றது ஊடல்நீட்டிப்பினுமென்றபடி. தணத்தல் - ஒதன் முதலியவற்றாற்சென்று குறித்துக்கூறும் பருவம் பொய்த்தல். வாளியின், இன் - ஆன்; உருபுமயக்கம். நல்லுயிர் - காமவின்பத்தவ்வுகருமுயிர். இறம்பூது - புதுமை. அறிந்தீயின் - அறியின்; பகுதிப்பொருள் விசுதி. புறங்கூறுதா - புறங்கூறுதற்குக் காரணமேயான நா; புறங்கூற்று - நிகரல்லார் தம்பொருமையான் அவரில்வழி இகழ்ந்துகூறுபவாகவின் இவையுக்கறின; இவற்றைப் பழிக்குநாவெனவுமாம். தனவாயவிற்த - கட்டுக்குலைந்த; என்றது தன்வரைத்தன்றாதல்; என்னை? ‡ “பஞ்சிறை கொண்ட பைம்பொற் கலைபுறஞ் சூழ வைத்து, நஞ்சிறை கொண்ட நாகப் படம்பழித் தகன்ற வஞ்சல், வெஞ்சிறைப் பள்ளி யாக விழுமுலைத் தடத்து வைகத் தஞ்சிறைப் படுக்க லாதார் தம்பரி வொழிக வென்றான்” என்றார் பிறரும். தனிப் படுகாமம் - சிறந்தார்க்கும் உணக்கலாவதன்றாய் அரிதாய் அகத்தே சுட்டுருக்குங்காமம். வினைதல் - முற்றாதல். மழலையின் - மழலையோடே. படருமாலை - நினைவு மிகுமலை; படர் - துன்பமுமாம். துணிபொருள் - மறத்தலால்வருந்தண்டம்; திருவாணைக்குமேல் ஆக்கினை இல்லையென்பதுவழக்கு. அளித்து - இனிமையாற் கொடுத்து; “உணர்த்தியு மண்ட மாணையி னிறைஞ்சும்” என்ப. கத்திகையிடை நிலத்திலயாத்த தாழைவெண்டோட்டின் எழுதியென்க. துணிபொருளென்பதற்குத் தீர்த்தபொருளெனினுமமையும். அளிக்கவென்னது அளித்துக் கொணர்கவென்றான், இது காமன் திருமுகமாதலானும் முன்னும் இவன்பிரிவது அறியாமையானுமெனக்கொள்க. இனி இவ்வாறன்றி அந்திப்போதகமென்பதனை யானையாக்கி அதன்புறக்கழுத்திற்குன்றிய திங்களெனிற்பிறையாம்; ஆகவே நாகுகொண்காறையுன், || “வைகறை யாமத்து, மீன்றிகழ் விசும்பின் வெண்மதி நீங்கக், காரிருணின்ற கடைகாட் கங்கு, லாழ்வினை கடைஇ யுள்ளந் தூர்ப்ப.....செடுங்கடை கழிந்து” என்பதனாற் பூருவபக்கத்துப் பதினொம்பக்கமாதலான் அதனோடும்,

* திருக்குறள், அழுக்காறுமை, கூ. † நாலடியார், புல்லறிவான்மை, ௨.

‡ சீவகசிந்தாமணி, கோமசரியாரிலம்பகம், ௧௨௭.

§ இறுத்தலாலென்றும் பிரதிபேதமுண்டே.

|| நாகுகொண்காறை, க - அ.

*“ஆடித் திங்கட் பேரிருட் பக்கத், தழல்சேர் குட்டத் தட்டி ஞான்று, வெள்ளி வாரத் தொன்னெரி யுண்ண, வுணாசான் மதுனையோ டாககேடுறுமெனு, முனையு முன்னி” என்பதனேனும் பிறவற்றோடும் மாறுகொள்ளுமாதலான் இவ் வாறுகூறுதல் பொருந்தாதெனவுணர்க. இனி இவ்வழுவின் முதலும் முடிவும் கட லாட்டும் புலவியும் புறப்பாடும் வதிச்செலவும் பொறையுயிர்த்திருப்பும் நிறைபதிப் புகலும் தீதறுநாளும் ஊர்தீர்ப்பாடும் முதனடுவிறுதியாகக் கட்டுணாகாதையுள் விரி யக்கூறுவாம்; அதனுட் கண்டுகொள்க. இனி இதன்பிறப்பை இகழ்ந்துகூறுவான், தந்தைதாயரிடத்தன்றி அலித்தன்மையதாகிய மாலையென்னும் யானையின்பிடரிற் பிறந்த செல்வனென்றானெனினுமமையும். செவ்வியனல்லன் - புணர்ந்தார்க்கும் பிரிந்தார்க்கும் ஒருதன்மையனல்லனெனினுமமையும்.

பூங்கொடி இருக்கையளாகிச் சேர்த்தித் தழீஇ அறிந்து கட்டி நோக்கிக் கேட் டனன்; கேட்டு நோக்கி இயக்கிக் கழிப்பி மயங்கிச் செவ்வியளாகி அனைஇக் கைக் கொண்டு எழுதிக் கூடய் அளித்துக் கொணர்க ஈங்கென்றானென வினமுடிக்க.

௭௨ - ௭௩. மாலை வாங்கிய வேலரி நெடுங்கண்

கூல மறுகிற் கோவலற் களிப்ப

இ - ன். இவ்வனம் மாதவிகூற அம்மாலையவாங்கிய வசந்தமாலை, போய் என்வகைக் கூலங்கள்செறிந்த மறுகினையுடைய கோவலனைக்கண்டு அவனுக்கு அம் மாலையைக் கொடுப்பவென்க.

போயெனவும் கண்டெனவும் வருவிக்க.

௭௪ - ௭௫. நிலகமு மனாகமுஞ் சிறுகருஞ் சிலையுங்

குவளையுங் குமிழுங் கொவ்வையுங் கொண்ட

மாதர்வாண் முகத்து மனதஇய நோக்கமொடு

காதலிற் றேன்றிய கண்கூடு வரியும

இனிக் குரவையும் வரியுமென்னுமிரண்டனும், வரிகூறுவார், அதனை இவன் தொழிலாகச் சார்த்திக்கூறுகின்றார். வரியாவது அவரவா பிறந்தநிலத்தன்மையும் பிறப்பிற்கேற்ற தொழிற்றன்மையும் தோன்றநடித்தல்; என்னை? “வரியெனப் படுவது வருக்குங் காலப், பிறந்த நிலனுஞ் சிறந்த தொழிலு, மறியக் கூறி யாற்றுழி வழங்கல்” என்றாகலின். அட்வரி எட்டுவகைப்படும்; கண்டுவரி, காண்வரி, உள்வரி, புறவரி, கிளர்வரி, தேர்ச்சிவரி, காட்சிவரி, எடுத்துக்கொள்வரியென; என்னை? “கண்கூடு காண்வரி யுள்வரி புறவரி, கிளர்வரி யைந்தோ டொன்ற வுணப்பிற், †காட்சி தேர்ச்சி யெடுத்துக் கொணென, மாட்சியின் வருட மென்வகை நெறித்தே” என்பவாகலின். அவற்றுட் கண்கூடாவது பிரிய தரிசனம்; அஃதாவது காட்சி, அஃது ஒருவர்கூட்டவன்றித் தானே வந்துநிற்குநிலைமை; என்னை? கண்கூ டென்பது கருதங் காலே, இசைப்ப வாராது தானே வந்து, தலைப்பெய்து நிற்குந் தன்மைத் தென்ப” என்றாகலின்.

* கட்டுணாகாதை, ௧௩௨ - ௧௩௬.

† காட்சிவரி, தேர்ச்சிவரிக்குப் பின்புள்ளதேனும் ஏதுகையம்பற்றி முன் வைக்கப்பட்டது.

இ - ன். சிலைமுதலியவற்றை உறுப்பாகக்கொண்ட திலைமுதலியவற்றை யுடைய மாதர்முகத்தின் மதர்த்தகோக்கத்தோடே என்மேற் காதலையுடையான் போற்றோன்றி முத்தர்கள் எதிர்முகமாகநின்றாடித்த நடிப்பும்,

எஅ - அக.. புயல்சுமந்து வருந்திப் பொழிகுநிர் மதியுத்துக்
கயலுலாய்த் திரிதருங் காமர் செவ்விரிந்
பாகுபொதி பவளந் திறந்து நிலாவுதவிய
நாகிள முத்தி னகைநலங் காட்டி
வருகென வந்து போகெனப் போகிய
கருநெடுங் கண்ணி காண்வரிக் கோலமுங்

“காண்வரி யென்பது காணுங் காலே, வந்த பின்னர் மனமகிழ்வுறுவன, தந்த நீங்குந் தன்மைய தாகும்.”

இ - ன். புயல்சுமந்துவருந்திக் ககிணாப்பொழியும் மதியிடத்தே கயல்களுலா வித்திரிகின்ற செவ்வியோடே பாளைப்பொதிந்த பவளத்தைத்திறந்து ஒளியைத் தருகின்ற முத்தையொத்த நகைநலத்தைக்காட்டி வருகெனவந்து போகவெனப் போகிய கரிய நெடிய கண்ணாளுடைய காண்வரியென்னுங்கோலமுங்,

இளமுத்தென்றார், ஒளிபெறுதல்கருகி. இளநாகின்றமுத்தெனினுமமையும்.

அஅ - அக.. அந்நி மாலே வந்ததற் கிரங்கிச்
சிந்தைநோய் கூருமென் சிறுமை நோக்குக்
கிளிபுனா கிளவியு மடவன நடையுங்
களிமயிற் சாயலுங் கரந்தன ளாகிச்
செருவே னெடுங்கட் சிலநீயர் கோலத்
தொருதனி வந்த வுள்வரி யாடலுங்

உள்வரியென்பது வேற்றுருக்கொண்டுநடித்தல் ; என்னை? “உள்வரி யென்ப துணர்த்துங் காலே, மண்டல மாக்கள் பிறிதோ ருருவங், கொண்டுங் கொள்ளாது மாடுதற் குரித்தே” என்னுராகலின். மண்டலமாக்களாவார் அரசர். பாண்டவர் பிறிதுருவங்கொண்டதுவுமது.

இ - ன். யான் ஊழிப் பிரிந்தகாலத்து அந்திமாலாவந்ததாகப் பிரிவாற்றாம லிரங்கி என்சிந்தைநோய்மிகும் வறுமையைத் தானறிந்து கிளியொத்த கிளவியை யும் மடப்பம்பொருந்திய அன்னத்தையொத்த நடையினையும் களித்த மயில் போலுஞ் சாயலினையுங்கரந்தனளாகி வேல்போன்ற கண்ணையுடைய தனதுசிலநீயர் கோலத்தைக்கொண்டு தான் தனிவந்துநின்றாடித்த உள்வரியென்னுநடிப்பும்,

அஃ - அக.. சிலம்புவாய் புலம்பவு மேகலை யார்ப்பவுங்
கலம்பெரு நுசுப்பினன் காத னோக்கமொடு
திறத்துவே ருயவென் சிறுமை நோக்கியும்
புறத்துசின் ருடிய புன்புற வரியும்

புறவரியாவது தலைவனுடனணையாது புறத்துநின்ற வினையாவது ; என்னை ? “புறவரி யென்பது புணர்ச்சுங் காலை, யிசைப்ப வந்து தலைவன்முற் படாது, புறத்துநின்ற குறு விடைபெறு வதுவே” என்றராகவின்.

இ - ன். கலங்களைப் புனைவடிம்பெருத துகப்பிணையுடையான் சிலம்பு வாய் விட்டுப் புலம்பவும் மேகலை வாய்விட்டார்ப்பவும் ஏற்றகாதலையுடையான்போல் வந்து கோக்கியகோக்கோடே தன்னைப்பிரிதலால் தன்மைதிரிந்த எனதுவறுமையையறிந்தும் என்னுடனணையாது புறம்பேரின்றுநடித்தநடிப்பும்,

துகப்பினன் புலம்பவும் ஆர்ப்பவும் நோக்கமொடு கோக்கியும் நின்றாடிய புறவரியுமென்க.

கூச - கடுக. கோதையும் குழலுந் தாதுசே ரளகமு
மொருகாழ் முத்தமுந் திருமுலைத் தாடமு
மின்னிடை வருத்த நன்னுத றேன்றிச்
சிறுகுறுந் தொழிலியர் மறுமொழி யுப்பப்
புணர்ச்சியுட் பொதிந்த கலாந்தரு கிளவியி
னிநுபுற மொழிப்பொருள் கேட்டன ளாகித்
தளர்ந்த சாயற் றகைமென் கூந்தல்
கிளர்ந்துவே முகிய கிளர்வரிக் கோல்மும்

கிளர்வரியென்பது நடுகின்றார் இருவருக்கும் சந்துசொல்லக் கேட்டுநிற்பது ; என்னை ? “கிளர்வரி யென்பது கிளக்குங் காலை, யொருவ ருய்ப்பத் தோன்றி யவர் வா, யிருபுற மொழிப்பொருள் கேட்டுநிற்பதுவே” என்றராகவின்.

இ - ன். நன்னுதல் கோதைமுதலியன மின்னிடைவையவருத்தத் தோன்றி வந்தணுகாதே புறவாயிலேவந்தநின்ற சிலகியர் வார்த்தைகேட்டு மறுமாற்றஞ் சொல்லப் புணர்ச்சியை உட்பொதிந்திருக்கின்ற எனது புலவிச்சொல்லக்கேட்டு அதனை இருபுறமொழிப்பொருளாகக்கொண்டு தளர்ந்தமேனியினையும் அழகியகூந்தலினையுமுடையான் புலவியாற்போகின்றான்போல நடித்துப்போன நடிப்பும்,

இதனாழ்வரியது : யான் புணர்ச்சிநிமித்தமாகப் புலந்து தன்சிலகியர்க்குச் சொல்லிவிட்டமொழியைக்கேட்டு அப்படியன்றிப் புலந்துசொன்னேனாக நடித்துப்போனநடிப்பென்றபடி.

கடுஉ - கடுச. பிரிந்துறை காலத்துப் பிரிந்தனளாகி

யென்னுறு கிளைகட்டுத் தன்னுறு துயரந்

தோந்துதேர்ந் துரைத்த தேர்ச்சிவரி யன்றியும்

தேர்ச்சிவரியென்பது நாயகன்கிணைக்குத் தன்னுண்பங்களைத் தேடித்தேடிச் சொல்லுதல் ; என்னை ? “தேர்ச்சி யென்பது தெரியுங் காலைக், கெட்ட மாக்கள் கிணைகண் டவர்முன், பட்டது முற்றது நினைஇ யிருந்து, தேர்ச்சியோ டொப்பது தேர்ச்சிவரி யாகும்” என்றராகவின்.

இ - ன். நான் பிரிந்துறைபொழுதில் தான் பிரிவாற்றாது வருந்தினனாகப் பாலித்து எனது மிக்ககிணைக்குத் தனது மிக்க துயரத்தைத் தன்மயக்கத்தாலே தேர்ந்துதேர்ந்து சொல்கின்றனாகநடித்த நடிப்பும் அதுவன்றியும்,

க௦௫ - க௦௬. வண்டலர் கோதை மாலையுண் மயங்கிக்

கண்டவர்க் குறைத்த காட்சி வரியும்

காட்சிவரியென்பது தன்வருத்தத்தைப் பலருங்காணும்படி நடத்தல்; என்னை? “காட்சிவரி யென்பது கருதும் காலைக், கெட்ட மாக்கள் கிளைகண் டவர்முன்னர்ப் பட்டது கூறிப் பரிந்துநிற் பதுவே” என்றாகலின்.

இ - ன். வண்டலர்த்துங்கோதையையுடையான் மாலேக்காலத்தின்கண்ணே மயங்கிக் கண்டோரெவர்க்கும் தன்விரகத்தைச்சொல்லிநடித்த நடப்பும்,

க௦௭-க௦௮. அடுத்தெத் தவர்முன் மயங்கிய மயக்க

மெடுத்தவர் தீர்த்த வெடுத்துக்கோள் வரியும்

எடுத்துக்கோள்வரியென்பது தான் கையறவெய்தி வீழ்ந்தாளாகவீழ்ந்து பிறர் எடுத்துக்கொள்ளும்படி நடத்தல்; என்னை? “எடுத்துக் கோளை யிசைக்கும் காலை, அடுத்தெத் தழிந்து மாழ்கி யயலல, ரெடுத்துக் கோள்புரிந்த தெடுத்துக் கோளே” என்றாகலின்.

இ - ன். அவர் முன்பு தான் மேன்மேலுமயுட்கியமயக்கத்தை அவர் எடுத்துத் தீர்த்த எடுத்துக்கோள்வரியென்னுநடிப்பும்,

க௦௯ - க௧௦. ஆடன் மகளே யாதவி னாயிழை

பாடுபெற் றனவப் பைந்தொடி தனக்கென

இ - ன். ஆயிழாய், பைந்தொடி நாடகமகளாதலான் இங்ஙனநடித்தல் அவ ட்கு இயல்பன்றோவென்றுகூறவென்க.

இவற்றாற்சூறியது முன்பு தான் இவளோடு கூடியும் ஊடியுஞ்செல்கின்ற காலத்து இங்ஙனநடித்தநடிப்பை நாடகவுறுப்பாகிய கண்கூடுமுதல் எடுத்துக்கோ ளீரூயுள்ள வரி எட்டினோடும் சிலேடித்துக்கூறியகோவலன் நாடகமகளிர்க்கு இந்நாடகம் பிறந்துடைமையன்றோவெனச்சொல்லி ஓலையை மறுத்தானென்பது.

க௧௧ - க௧௨. அணித்தோட்டுத் திருமுகத் தாயிழை யெழுதிய

மணிதேதோட்டுத் திருமுக மறுத்ததற் கிரங்கி

வாடிய வுள்ளத்து வசந்த மாலே

தோடலர் கோதைக்குத் துணைந்துசென் றுறாப்ப

இ - ன். அழகியையுடைய பொற்றோடணிந்த திருமுகத்தையுடைய ஆயிழை யெழுதப்பட்ட அழகிய தாழந்தோட்டுத்திருமுகத்தைக் கோவலன்மறுப்பத் தான் அதற்குவருந்தி வாடிய உள்ளத்தையுடைய வசந்தமாலே மாதவிக்குவினாந்துசென்று உரைப்பவென்க.

அணியும் மணியும் அழகு. தோடு - பொற்றோடும், தாழந்தோடும். துணைவு-வினாவு.

க௧௩-க௧௮. மாலே வாரா ராயினு மாணிழை

காலேகாண் ருவமெனக் கையறு நெஞ்சமொடு

பூமல ரமணிமிசைப் பொருந்தாது வதிந்தனண்

மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி தானென

இ - ன். துணைந்துசென்றாப்பவென்றதனான் ஆற்றாநாகியதலேவியை ஆற்ற
 'வித்தற்பொருட்டுத் தலைவனை இயற்பழித்ததோழிக்குத் தலைவி இயற்படமொழிகின்
 ருளாகலின், இன்னும் இம்மாலைப்பொழுதினுளவருவார்; வாராராயினும் காலைப்
 பொழுதில் ஈண்டு நாம் காண்போமெனச்சொன்னான்; சொன்னவன் தானிருந்த
 5 மலரமளிக்கண்ணே செயலற்ற நெஞ்சத்தோடு வீழ்ந்தான்; வீழ்ந்தவன் அமளி
 மிசையே இமைப்பொருந்தாமற் கிடந்தனன்; அவன் யாரெனந் கரிய மலர்போலும்
 நெடியகண்ணையுடைய மாதவிதானென்க.

இனி, தான் அசையுமாம். அளிப்ப அவன் பாடுபெற்றனவென்றுசொல்லி
 மறப்ப அதனைக்கட்டுணைத்தவனுக்குக் காண்குவமெனச்சொல்லிப் பொருந்தாது
 10 வதிந்தனனென்க. வதிதல் - தங்குதல். பொருந்தாதுவதிதல் - தன்கொழுநனைக்
 கூடாதுவதிதலுமாம்.

இது நிலைமண்டிலம்.

செந்தா மனாவிரியத் தேமாங் கொழுந்தொழுந
 மைந்தா றசோந், மடலவிழக் - கொந்தா
 இளவேனல் வந்ததா வென்னாங்கொ பின்று
 வளவேனற கண்ணி மனம்.

மைந்த - 'அழகு. கொத்து - கொந்தென மெலிந்துநின்றது. இது, கூனி
 ஒலிகொண்டு செல்லுகின்றகாலத்துத் தன்னுள்ளேசொல்லியது, கோவலன் கேட்
 பச்சொல்லியதுமாம்.

10

ஊடினீ ரெல்லா முருவிலான் றன்னுனை
 கூடுமி னென்று குயில்சாற்ற - நீடிய
 வேனற்பா ணிக்கலந்தான் மென்பூந் திருமுகத்தைக
 காண்பா ணிக்கலந்தாய் காண்.

இ - ன். உலகில் ஒருவனும் ஒருத்தியுமாயுள்ளோரின் ஊடினவர்களே, நீயி
 ரெல்லாம் அநங்கன்றிருவானையே கூடுமினென்று குயிற்குலகங்கள்சாற்ற, இங்ங
 னம்பிரிந்த சாலந்தேலால் ஆற்றாநாகி இளவேனிறப்பொழுதில் நின்னோடு என்றங்
 கலந்தாளுடைய மெல்லிய பூவிலெழுகிய திருமுகத்தை, காணலிடத்து அவன்
 பாடியபாட்டிற்கு அலந்தோனே, காண்பாயாகவென்று ஒலையை நீட்டினுனென்க.

பருந்து நிழலுமென ... ...அடியார்க்குநல்லானென்பான்.
 ஒருந்தமிழ் ... ...சிரம்பையர்காவலனே.
 காற்றை ... ...சொல்வித்ததே.

வேனிற்காலை முற்றிற்று.

"உனது கோல்பாட்" கோல். கோல்
ந. பத். 12/
அ. இ-வி பத். தகாநு

கரு. தொல். எழுத். ட. கரு

க னு த் தி.ற மு னா த் த க ா தை.

அகனக ரெல்லா மரும்பவிழ் முல்லே
நிகர்மலர் நெல்லொடு தூஉய்ப் பகன்மாய்ந்த
மாலே மணிவிளக்கங் காட்டி யிரவிற்கோர்
கோலங் கொடியிடையார் தாங்கொள்ள மேலோர்நாண்

டு மாலதி மாற்றாண் மகவுக்குப் பாலளிக்கப்
பால்விதறிப் பாலகன் றுன்சோர மாலதியும்
பார்ப்பா னொடுமனையா னென்மேற் படாதனவிட்
டேறபன கூறுரென் றேங்கி மதுக்கொண்
டமரர் தருக்கோட்டம் வெள்ளியா னைக்கோட்டம்

க0 புகர்வெள்ளை நாகர்தங் கோட்டம் பகல்வாயி
லுச்சிக் கிழான்கோட்ட மூர்க்கோட்டம் வேற்கோட்டம்
வசசிரக் கோட்டம் புறம்பணையான் வாழ்கோட்ட.
நிக்கந்தளி கோட்ட நிலாக்கோட்டம் புக்கெங்குந்

கூ

஁டு பாசண்டச் சாத்தற்குப் பாடு கிடந்தாளுக்
கேசம் படியோ ரிளங்கொடியா யாசிலாய்
செய்தவ பில்லோர்க்குத் தேவர் வரங்கொடார்
பொய்யுரை யன்று பொருளுரையே கையிற்
படுபிணந்தா வென்று பறித்தவன்கைக் கொண்டு

உ0 சுடுகாட்டுக் கோட்டத்துத் தூங்கிருளிற் சென்றங்
கிடுபிணந் தின்னு மிடாகினிப்பேய் வாங்கி
மடியகத் திட்டாண் மகவை யிடியுண்ட
மஞ்ஞைபோ லேங்கி யழுதாளுக் கச்சாத்த
னஞ்ஞைநீ யேங்கி யழலென்று முன்னை

சூ7

உடு யுயிரக்குழவி காணாயென் றக்குழவி யாயேயர்
குயிற்பொதும்பா நீழற் குறுக வயிர்ப்பின்றி,
மாயக் குழவி யெடுத்து மடித்தினைத்துத்
தாய்கைக் கொடுத்தாளத் தையலீர டிய
மறையோன்பின் மானியாய் வரன்பொருட் கேள்வித்

கூ0 துறைபோ யவர்முடிந்த பின்ன ரிறையோனுந்

- தாயத்தா ரோடும் வழக்குரைத்துத் தந்தைக்குந்
தாயர்க்கும் வேண்டுங் கடன்கழித்து மேயநாட்
டேவந்தி யென்பாண் மனைவி யவளுக்குப்
பூவந்த வுண்கண் பொறுக்கென்று மேவித்தன்
- ௩௫ மூவா விளநலங் காட்டியெங் கோட்டத்து
நீவா வெனவுரைத்து நீங்குதலுந் தாமொழி
யார்த்த கணவ னகன்றன் போயெங்குந்
தீர்த்தத் துறைபடிவே னென்றவனைப் பேர்த்திங்ஙன்
மீட்டுத் தருவா யெனவொன்றின் மேலிட்டுக்
- ௪௦ கோட்டம் வழிபாடு கொண்டிருப்பாள் வாட்டருஞ்சீர்க்
கண்ணகி நல்லாளுக் குற்ற குறையுண்டென்
றெண்ணிய நெஞ்சத் தீனையளாய் நண்ணி
யறுகு சிறுபூனை நெல்லொடுதூஉய்ச் சென்று
பெறுக கணவனோடென்றாள் பெறுகேன்
- ௪௫ கடுக்குமென் னெஞ்சங் கனவினா லென்கை
பிடித்தனன் போயோர் பெரும்பறியுட் பட்டேம்
பட்ட பதியிற் படாததொரு வார்த்தை
யிட்டன றுரா ரிடுதேளிட் டென்றன்மேற்
கோவலம் குற்றதோர் திங்கென் றதுகேட்டுக்
- ௫௦ காவலன் முன்னர்யான் கட்டுரைத்தேன் காவலனொ
நீர்க்குற்ற தீங்குமொன் றுண்டா லுளையாடென்
நீக்குற்றம் போலுஞ் செறிதொடஇ தீக்குற்ற
முற்றேனெ டுற்ற வுறுவனோ டியாணுற்ற
நற்றிறங் கேட்டு னகையாகும் பொற்றொடஇ
- ௫௫ கைத்தாயு மல்லு கணவற் கொருநோன்பு
பொய்த்தாய் பழம்பிறப்பிற் போய்க்கெடுக வுய்த்துக்
கடலொடு காவிரி சென்றலைக்கு முன்றின்
மடலளிழ் நெய்தலங் கானற் றடமுள
சோமகுண்டஞ் சூரிய குண்டத் துறைமூழ்சிக்
- ௬௦ காமவேள் கோட்டந் தொழுதார் கணவரொடு
தாயின் புறுவ ருலகத்துத் தையலார்
போகஞ்செய் பூமியினும் போய்ப்பிறப்பர் யாமொருநா
ளாடுது மென்ற வணியிழைக்கல் வாயிழையாள்
பீடன் நெனவிருந்த பின்னரே நீடிய
- ௬௫ காவலன் போலுங் கடைத்தலையான் வந்துநங்

எக. செஸ். எழுத. ப. 194

" செஸ். ப. ந. 2 கௌ

- கோவல னென்றோர் குற்றினையாள் கோவலனும்
பாடமை சேக்கையுட் புக்குத்தன் பைந்தொடி
வாடிய மேனி வருத்தங்கண் டியாவஞ்
சலம்புணர் கொள்கைச் சலதியோ டாடிச்
எ0 குலந்தரு வான்பொருட் குன்றந் தொலைந்த
விலம்பாடு நாணுத் தருமெனக் கென்ன
நலங்கேழ் முறுவ னகைமுதக் காட்டிச்
சிலம்புள கொண்மெனச் சேயிழை கேளிச்
சிலம்பு முதலாகச் சென்ற கலனே
எரு மிலந்தபொரு வீட்டுத லுற்றேன் மலர்ந்ததீர்
மாட மதுரை யகத்துச்சென் நென்னேடிங்
கேடலர் கோதா யெழுகென்று நீடு
வினைகடைக் கூட்ட வியங்கொண்டான் கங்குற்
கனைசுடர் கால்சீயா முன்.

க - ச. அகனக ரெல்லா மரும்பவிழ் முல்லை
நிகர்மலர் நெல்லொடு தூஉயப் பகன்மாய்ந்த
மாலை மணிவிளக்கக் காட்டி யிரவிற்கோர்
கோலங் கொடியிடையார் தாங்கொள்ள

இ - ன், கொடியிடையார் அகன்ற மனையிடமெங்கும் கதிரோன்மறைந்த
மாலைக்காலத்தே அரும்புபுரிநெகிழ்ந்த முல்லைவினது ஒளிமலரை நெல்லோடே
தூவி இல்லுறைதெய்வத்தை வணங்கி மாணிக்கவிளக்கை மைவிளக்கோடேயெடு
த்து அம்மாலைக்காலத்தே இராப்பொழுதைக்காம்படி கொழுநர்மாற்பைத் தமது
முலையார் பொருந்துதற்கேற்ற கோலங்களைக் கொள்ளாநிற்பவென்க.

என்றது மகரக்குழைமுதலிய மணியும், பூணும் மதானியுமுதலிய அணியும்
இரட்டையங்கண்ணி பிணையன்முதலிய பணியுங்களைந்து நொய்யனவே புனைந்
தும் பூண்டும் முடித்துஞ்செய்தல். அகனகர் - பட்டினப்பாக்கமெனினுமமையும்.
நிகர் - ஒளி; *“(நீர்வார் நிகர்மலர் கடுப்ப)” என்றார் கதையினும். பகல் -
ஆகுபெயர். மாய்தல் - மறைதல்; †“கனிறுமாய்க்குங் கதிர்க்கழனி” என்றார்
போல. மணிவிளக்கம் - உம்மைத்தொகை; இருபெயர்க்கண்வந்தது. மணி -
அழகுமாம். கோலம் - ஒப்பனை; தமது கொழுநரோடெதிர்க்கும் போர்க்கோ
லமுமாயிற்று. தாம் - அங்ஙனந்துவியமகளிர் தாம். ‡“நெல்லு மலருந் தூஉய்க்
கைதொழுது, மல்ல லாவண மாலை யயர்” என்றார் நெடுநல்வாடையினும்.

* இந்தவாக்கியம், அகநானூறு, களிற்றியானைநா, ௧௪ - ம் பாடலிலும் வந்
துள்ளது.

† பத்துப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி, ௨௪௭.

‡ நெடுநல்வாடை, ௬௩ - ௪௪.

ச - கூ.

மேலோர்நான்

மாலதி மாற்றாண் மகவுக்குப் பாலளிக்கப்

பால்விக்கிப் பாலகன் றுன்சோர

இ - ன். முன்னொருநாளிலே மாலதியென்பான் ஒர்பார்ப்பனி தனது. மாற்றாண்மலிக்குத் தன்முலைசார்தபாலைச் சங்காலாட்ட அப்பால் விக்குதலாலே தன்கையிலே அக்குழவி மரிக்கவேன்க.

சோர்தல் - மரித்தல். பால் - ஆன்பாலுமாம்.

கூ - அ.

மாலதியும்

பார்ப்பா னெடுமனையா னென்மேற் படாதனவிட்

டேற்பன கூறாரென் றேங்கி மகக்கொண்டு

இ - ன். அங்ஙனம் பாலகன் மரித்தலானே அம்மாலதியும் பார்ப்பானோடு அவன்மனையியும் என்மேல் அடாப்பழிகுறதலொழித்து ஏற்பனகூறாதலால் இதற்கென்செய்கேனென்றேங்கி அம்மகவைக்கொண்டென்க.

உம்மை - இழிவுசிறப்பு. ஒடு - எண்ணொடு. படாதன. அடாதன. விட்டு - ஒழிந்து.

கூ. அமரர் தருக்கோட்டம்—இ - ன். தேவர்தரு நிற்குங்கோயில்,

கூ. வெள்ளியா னைக்கோட்டம்—இ - ன். ஐராவதநிற்குங்கோயில்,

க0 புகர்வெள்ளை நாகர்தங் கோட்டம்—இ - ன். அழகினையுடைய பல தேவர்கோயில்,

புகர் - அழகு. வெள்ளைநாகர் - பலதேவர்.

க0 - கக. பகல்வாயி, லுச்சிக் கிழான்கோட்டம்

பகல்வாயில் - பகற்றோற்றுசிறவாயில்; ஆவது கீழ்த்திசை. உச்சிக்கிழான் - பகற்பொழுதிற்சூரியோன். சூரியன்கோயிலென்றபடி.

இ - ன். கீழ்த்திசையிற்கேற்றுகின்ற சூரியன்கோயில்,

இனிப் பகற்பொழுதிற்கு வருவாயாயுன்னவென்றாராம்.

கக. ஊர்க்கோட்டம்—இ - ன். இறைவனுராகிய கலையநிற்குங்கோயில்,

கக. வேற்கோட்டம்—இ - ன். முருகவேள்நிற்குங்கோயில்,

வேல் - ஆகுபெயர்.

கஉ. வச்சிரக் கோட்டம்—இ - ன். வச்சிரப்படைநிற்குங்கோயில்,

கஉ. புறம்பணையான் வாழ்கோட்டம்—இ - ன். சாதவாகனன்கோயில்,

புறம்பு அணைந்தவிடம் - புறம்பணையாயிற்று. “புறம்பணையியம்பு மோசை” என்றார் சித்தாமணியினும்,

கஉ. நிக்கந்தன் கோட்டம்—இ - ன். அருகன்கோயில்,

என்னை? “துக்கத் துடைக்குந் துகன்று காட்சிய, நிக்கந்த வேடத் திருடிக ணங்களை, யொக்க வடிவீழ்த் துலகியல் செய்தபி, னக்கதை யாழ்கொண் டமை வரப் பண்ணி” என்றார் வளையாபதியினும்.

கரு. நித்திரத்திடுகாட்டம்: தென்
சாளுந்.நபத்.கரு.

நின் பின்னப்பிணத்தைப் பார்க்கத் தந்துகானெனச்சொல்லாரின்று பறித்து அவன்வாங்கி மடியகத்திட்டாளென்க.

ஏசல் - பழித்தல். படி - வடிவு. பிறரைப்பழிக்கும் வடிவையுடையதொரு பெண்வடிவாய். சடுகாட்டுக்கோட்டம் - *சக்கரவானக்கோட்டம் தூங்கிருள் - செறிந்தவிருள்; யாவரும் தஞ்சமிருளுமாம். இடுபிணம் - குழியிலடுபிணம். மடி - வயிறு. †“படியை மடியகத் திட்டான்” என்பதனுறுமுணர்க. இட்டான் - விழுங்கினான். மக - ‡“குழவியு மகவு மாயிரண் டல்லவை, கிழவ வல்ல மக்கட் கண்ணே” என்பதனூற் கூறப்பட்டது. பாலகனென்பது கால்வழிக்கு.

உஉ-உஅ.

இடியுண்ட

மஞ்ஞைபோ லேங்கி யழுதாருக் கசசாத்த
நீண்டநைஞநீ யேங்கி யழலென்று முன்னை
யுயிர்க்குழனி காணுயென் மக்குழனி யாயோர்
குயிற்பொதும்பர் நீழற் குறுக வயிர்ப்பின்னி
மாயக் குழனி யெடுத்து மடித்தினாத்துத்
தாய்கைக் கொடுத்தாளத் தையலாள்

இ - ன். இடிக்குரல்கேட்ட மயில் அகவுமாபோல ஏங்கியமுகின்ற தையலா னுக்கு அச்சாத்தன் அன்றாய், நீசெல்கின்ற வழிமுன்னர்ப் பொதும்பரிடத்து உயி ரோடுகிடக்கின்ற குழுவியைக் காண்கின்றிலையோவென, அவள் அதுசெய்ய, ஏங்கி அமுகின்றாய் அழாதொழியென்று தான் அக்குழவியாய் அவ்விடத்துச்சென்று கிடப்ப, அவள் வஞ்சக்குழுவியை ஐயமின்றித் தன்குழவியென்றெடுத்து வயிற்றிலே யிணத்துக் கொடுபோய்த் தாய்கையிற் கொடுத்தாள்; அங்ஙனமேங்கியமுத அத் தையலாளென்க.

அடிக்கப்பட்டதனை அடியுண்டதென்றாற்போல இடிக்கப்பட்டதனை இடியுண்டதென்றாள்; உண்டல் - உறுதல்.

உஅ-உஉ.

தூய,

மறையோன்பின் மாணியாய் வான்பொருட் கேளவித்
துறைபோ யவள்முடிந்த பின்ன ரிறையோனுந்
தாயந்தா ரோடும் வழக்குரைத்துத் தந்தைக்குந்
தாயர்க்கும் வேண்டிங் கடன்கழித்து மேயநாள்

* சக்கரவானக்கோட்டம் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் பண்டைக்காலத்து மய னுல் நிரமிக்கப்பட்டது; இதன்வரலாற்றை மணிமேகலை, ஆரூவது சக்கரவானக் கோட்டமுறைத்தநாழையிற்காண்க.

† நான்மணிக்கடிகை, கடவுள்வாழ்த்து: “படியை மடியகத் திட்டா னடியி னான், முக்காற் கடந்தான் முழுநில மச்சாலத், தானினை தாங்கிய குன்றெடுத்தான் சோலி, னருமை யழித்த மகன்.”

‡ தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், உக.

§ அஞ்ஞை - அன்னை; “அஞ்ஞை யிழந்த சிறுரென நொந்து” என்றார் கச்சியப்பழனிவரும்; நீருந்த னிகைப்புரானம், சீர்ப்பூரணநாமப்படலம், ஐசக.

இ - ன். அக்குழுவியாய இறையோனும் இருமரபுந்தாய மறையோனுக்குப் பின்செல்லும்பின்னையாய் மிக்க கல்விகளையும் இவற்றின்பொருட்கேள்விகளையும் கற்றும் தரித்தும் துறைபோய்த் தந்தையரிந்தபின்னர் அவர்க்கு நீர்க்கடன் முதலியவுஞ்செய்து தன்ஞாயத்தாரோடும் வெல்வழக்குகாத்து எட்டியாண்டு தன் மனைவியோடேகூடிநடந்தபின் ஒருநாளிலென்க.

வான்பொருட்கேள்வி - மறைதாலும் அங்கமும். துறைபோதல் - அதற்குத் தகநிற்றல். மாணியாயெனவே செளளமும் உபநயனமும், துறைபோயெனவே கல்விகேள்விமுதலிய பிரமசரியமுங்கூறி, மேல், “தேவந்தியென்பான் மனைவி” என்பதனான் விவாகமும் காருகத்தமுங்கூறினமையுமுணர்க. இறையோனும், உம்மை - சிறப்பு. வழக்குகாததெனவே, தன்மனைவிக்குப் பொருட்குறைபாடில் லாமற்செய்து என்பதாயிற்று. இறையோனும் அவர் மடிந்தபின்னர்க் கடன்கழித்து வழக்குகாததென்க. தாயரென்றார் மாலதிகையுங்கூட்டி. மேயநான் - மேவிய நான்=இவ்வைத் தீவலஞ்செய்த *நாலீராண்டு கழிந்தபின்னர். மேவினாளுென்று பாடமோதித் தன்னைமேவினவளென்று பொருளுரைப்பாருமுளர்.

உரு - உரு. தேவந்தி யென்பான் மனைவி பவருக்குப் பூவந்த வுண்கண் பொறுக்கென்று மேலித்தன் மூவா விளநலங் காட்டியெங் கோட்டத்து நீவா வெனவுகாத்து நீங்குதலும்

இ - ன். அங்ஙனம் கூடிநடந்த தன்மனைவியாகிய தேவந்தியென்று பெயர் கூறப்படுவாளுடைய பூவின்நன்மை தலைவந்த மையுண்ட கண்கள் இதனைப் பொறுப்பதாகவென நிரூபித்துக்கொண்டு பின்பு அவனைமேலித் தனது எக்காலத்தும் முதிராத இனைய அழகினதுநலத்தை வெளிப்படுத்தி அவன் அவன் குறிப்பினையறிந்து அதற்கேற்ப அவட்கு நீ எங்கோட்டத்து வாவெனச்சொல்லிப் பிறர்க்கெல்லாம் தீர்த்தத்துறைபடிவேனெனச்சொல்லி நீங்கினாளுகவென்க.

மக்கள்கண்ணிற்குத் தெய்வயாக்கை காணப்பொறுதாகலின் இவள்கட்குப் பொறுக்கக்கடவதென்று நிரூபித்துக்கொண்டான்; †“அந்தரத் துள்ளோ ரறியாமாயின், வந்து” என இதனுள்ளும், ‡“கரந்தரு வெய்திய கடவு ளானரும்” †“தேவரு மக்களு மொத்துடன் நிரிதரு, நாலேழ் நாளினும்” என மணிமேகலையுள்ளுங் கூறினமையானுமுணர்க. இனி உண்கணென்பதனை முன்னிலைவிளியாக்கி இம்மறையை நீபொறுக்கவென்று சொல்லிக்காட்டினுனெனினுமமையும்..

* “பாசண் டன்பாற் பாடுகிடந்தாட், காசில் குழவி யதன்வடி வாகி, வந்தன னன்னை நீ வான்றுய ரொழிகெனச், செந்திறம் புரிந்தோன் செல்ல னீக்கிப், பார்ப்பனி தன்னொடு பண்டைத் தாய்பாற், காப்பியத் தொல்குடிச் கவின்பெற வளர்ந்து, தேவந்திகையைத் தீவலஞ் செய்து, நாலீ ராண்டு நடந்ததற் பின்னர், மூவா விளநலங் காட்டியெங் கோட்டத்து, நீவா வென்றே நீங்கினன் சாத்தன்” என மேல் வரந்தருகாதையிலும் இக்கதையை விரித்துக்கூறுவர். [௭௮ - ௮௭.]

† கடலாடுகாதை, ௭௨ - ௭௩.

‡ மணிமேகலை, முதலாவது விழாவழைகாதை.

௩௬ - ௪௦.

தாமோழி

யார்த்த கணவனகன்றனன் போயெங்குந்
தீர்த்தத் துறைபடிவே நென்றவனைப் பேர்த்திங்ஙன்
மீட்டுத் தருவா யெனவொன்றின் மேலீட்டுக்
கோட்டம் வழிபாடு கொண்டிருப்பாள்

இ - ன். அங்ஙனமாகிய தாமோழி என்னெஞ்சிற்பிணித்தகணவன் தீர்த்தத் துறைகளெங்கும்போய்த் தீர்த்தமாடுவேனென்று என்னைவிட்டகன்றனன் ; மறுத் தும் இவ்விடத்தே அவன்மனத்தைத் திரும்பப்பண்ணி அழைத்துத் தருவாயென்று ஒருபெயரிட்டுக்கொண்டு அவன்கோட்டத்தை வழிபடுதலை நாடோறும் கடனாகக் கொண்டிருக்கின்றவளென்க.

௪௦ - ௪௪.

வாட்டருஞ்சீர்க்

கண்ணகி நல்லாளுந் குற்ற குறையுண்டென்
மெண்ணிய நெஞ்சத் தினையளாய் நண்ணி
யறுகு சிறுபூனீ நெல்லொடுதூய்ச்ச் சென்று
பெறுக கணவனோ டென்றாள்

இ - ன். நிறைந்த சீருடைய கண்ணகியாகிய நல்லாளுக்குக் கொழுநன்பிரித லால் உற்றதோர்துன்பமுண்டென்றுநினைந்த நெஞ்சின்வருத்தத்தையுடையாளாய்க் கோட்டத்தைநண்ணி அறுகுமுதலியவற்றை இவள் கணவனைப்பெறல்வேண்டு மெனத் தூவிப் பின்னர்க் கண்ணகிபாற்சென்று ஆண்டு ஆகிகுறுவாள் கணவனைப் பெறுவாயாகவென்றாளென்க.

இனிக்குக் கண்ணகிபாணண்ணிச் சென்றதூவிக் கணவனோடு வாழ்வுபெறுக வென்றாளெனினுமமையும். வாடு வாட்டெனவுகாரம். வாடுதல் - குறைதல். குறைதலரியவெனவே நிறைந்தவென்பதாயிற்று. பிறரால் வாட்டுதலரியவெனவு மாம். இனைதல் - இனையாயிற்று; விகாரம். கணவனோடு - கணவனை.

௪௪ - ௫௪.

பெறுகேன்

கடுக்குமென் நெஞ்சங் கணவினா லென்கை
பிடித்தனன் போயோர் பெரும்பதியுட் பட்டேம்
பட்ட பதியிற் படாத தொருவார்த்தை
யிட்டன ருரா ரிடுதேனிட் டென்றன்மேற்
கோவலற் குற்றதோர் தீங்கென் தறுகேட்டுக்
காவலன் முன்னர்யான் கட்டுனாத்தேன் காவலனொ
ரீக்குற்ற தீங்குமொன் றுண்டா லுரையாடேன்
நீக்குற்றம் போலுஞ் செறிதொடஇ தீக்குற்ற
முற்றேனொ டிற்ற வுறுவனோ டியானுற்ற
நற்றிறங் கேட்கி னகையாகும்

இ - ன். செறிதொடஇ, நீ இங்ஙனங்கூறதலாற் பெறுவேனாயினும் என் னெஞ்சம் ஐயுறுகின்றதுகாண் ; அஃது ஏற்றலெனின், நெருந் கங்குற் கன்வின் கண் என்கொழுநன் என்னைக் கைப்பற்றினனாய்ப்போக யாங்கள் ஓர் பெரிய பதிக்கட்டிக்கோம் ; அங்ஙனம்புக்க பதியிடத்தே வங்கட்டு ஏலாததோர் படிற்று னாயை அவ்வூரார் இடுதேளிமொறுபோல என்மேலிட்டனர் ; அங்ஙனம் அவரி டப்பட்ட அப்படிற்றார் கோவலற்கு ஓர் தீங்குற்றதென்று பிறர் சொல்லக்கேட்டு அதுபொறுது அவ்வூரசன்முன்னர், செல்லாதேன்சென்று வழக்குளையாதேன்வழக் குரைத்தேன் ; ஆதலால் அவ்வூரனோடு அவ்வூர்க்கும் உற்றதோர் தீங்குண்டு ; ஆன லும் அவை தீக்கனவாதலான் நினக்குளையேன் ; இங்ஙனம் தீவினையுற்ற என்னோடு பொருந்திய மிக்கோனுடனே யான்பெற்ற நற்றிறங்களை நீகேட்பாயாயின் அது நினக்கு நகையைத்தருமென்று சொல்லவென்க.

கடுக்கும் - ஐயுறும் ; கடியென்னுமுரிச்சொல் ஈறுதிரிபு ; * “போற்றி னரி யவை போற்றல் கடுத்தபின் - நேற்றுதல் யார்க்கு மரிது” என்றாற்போல. அது † “ஐயமுங் கரிப்பு மாகலு முரித்தே” என்பதனான்முடிந்தது. கனவினாற் கடுக்குமெ னினுமமையும். இடுதேளிடதல் - தேளிடப்படுவார் காணுமே தேளல்லாததொன் றை மறையக் கொடுவந்து மேலேயிட்டி அவரைக் கலங்கப்பண்ணுதல் ; பாய்ச்சுத் தேனென்பாருமுளர். என்றன்மேல், தன் - அசை. தீங்கென்றுது கேட்டி - தீங் கென்றுசொல்ல அதுகேட்டி ; சொல்லவென ஒருசொல்வருவிக்க. ஒடு - என் னெனாடி ; வேறுவினை ஒடுவுமாம் ; ஆவது காவலன்மாணமும் ஊர்தீப்பாடும், உம்மை இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. உளையாடேனென்றான் ; ‡ “உளையா ரிழிதக்க காணிற் கன” என்பது பழமொழியாகலின். தீக்குற்றம் - கடிதானகுற்றம். ஆவது முலைதிருகியெறிதல். நற்றிறம் - இருவரும் சுவர்க்கம்புகுதல். நகையாகு மென்றான், இது கிட்டாததொன்றாகலின். எனவென ஈண்டும் ஒருசொல் வரு விக்க. என்மேலென்றான், பெண்பாற்றன்மையான் ; அன்றி இப்பழி தான் சுமந்து ஸிற்றலானெனினுமமையும்.

ஞசு-ஞசு.

பொற்றொடஇ

கைத்தாயு மல்லை கணவம் கொருநோன்பு
பொய்த்தாய பற்றாழிப்பிற் பொய்க்கெடுக வுய்த்துக
கடலொடு காளிர் சென்றலைக்கு முன்றின்
மடலவிழ் நெய்தலா கானற தடமுள
சோமகுண்டஞ் சூரிய குண்டத் துறைமுகி
காமவேள் கோட்டந் தொழுதார் கனவரொடு
தாமின் புதுவா ருலகத்துத் தையலார்
போகஞ்செய் பூமிசினும போய்ப்பிறப்பர் யாமொருநா
ளாடுது மென்ற வணியிறைக்கல் வாயிழையாள்
ரிடன் நெனவிருந்த பின்னரே

* திருக்குறள், மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல், கூ.

† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரியியல், அஅ.

‡ பழமொழி, கஅஉ.

இ - ன். பொற்றொடஇ, நீ கண்டகன்கொண்டு வருந்தவேண்டா; நீ அவ னால் வெறுக்கப்பட்டாயுமல்ல; நின்கணவன்காரணமாக ஒருநோன்பு முற்பிறப் பிலேதப்பினாய்; அதனால் உள்ளதீங்குமிக்கன; இத்தீங்கும்கெடுவதாகக் காவிரி தன்னீனாக்கொண்டுசென்று கடலோடெதிர்த்து அலைக்கும் சங்கமுடித்தயலதாகிய பூவினிதழுவீழும் நெய்தற்கானலிடத்து இரண்டு தடாகமுள்ளன; அவை யாவை யெனின் *சோமகுண்டம் சூரியகுண்டமென்னும் பெயரையுடையன; அவற்றின் முறைகளின்மூழ்கிக் காமவேன்கோட்டத்திற்புக்கு அவனைத் தொழுதாராயின், அவர் இப்பிறப்பினுள்ள நாளெல்லாம் தங்கணவரோடும் பிரிவின்றியிருந்து இவ்வுலகத்து இன்பமுதவர்; மறுமைக்கும் போகபூமியிலேயும் போப்பிறந்து கணவரோடும் பிரிவின்றி மூன்றுபல்லங்காலம் இன்பதுகர்வராதலான் அவற்றை யாமும் ஒரு ஞான்று ஆடக்கடவேமென்று சொன்ன தேவந்திக்குக் கண்ணகி அங்ஙனம் துறை மூழ்கித் தெய்வந்தொழுதல் எங்கட்கு இயல்பென்றென்று சொல்லி இருந்தபின்னாக வென்க.

†“காமனை யென்றுஞ் சொல்லார் கணவற்கை தொழுது வாழ்வார்” என்ற ராகவின், இங்ஙனங்கூறினான். இக்குண்டமிரணமித்கும் இவ்வுலகத்தின்புறலும், போகபூமியின்பிறத்தலும் நீரானிஷையாக்கலுமொன்று, அவற்றை, †“இருகாமத் திணையேரி” என்றார் பட்டினப்பாலையிலும்.

சூசு-சூகூ.

நிடிய

காவலன் போலுங் கடைத்தலையான் வந்துநகம்

கோவல னென்றோளோ குற்றியையாள

இ - ன். அங்ஙனஞ்சொல்லி அவிரிருக்கின்றவளவிலே குறத்தொழிலினையான் காவலன்போலுங்கோவலன் நீடிய நங்கடையிடத்தானென்றானென்க.

அன்றித் தூரத்தேபார்த்த ஐயுற்று நங்காவலன்போலுமென்று அவனனுதின விடத்து ஐயந்தீர்ந்து கோவலனென்றெனினுமமையும். இனி நங்கோவலன் வருகின்றவரத்து நம்மை நெடுங்காலம் காப்பான்போலே இராநின்றதென ளெனினுமமையும்.

சூசு-எக.

கோவலனும

பாடமை சேக்கையுட் புக்குதநன் பைந்தொடி

வாமுய மேலி வருத்தநகசுண டியாவஞ்

* இங்கேகூறிய சோமகுண்டமும் சூரியகுண்டமும் முறையே திருவெண் ணாட்டுள்ள சோமநோத்சமும் சூரியநோத்சமுமாமென்று சிலபெரியோர் கூறுகின் றனர்.

† சீவகசித்தாமணி, கனகமாலையாரிலிப்பகம், சஉ. “சாமெனின் சாத னோத மன்னவன் மணந்த காலிப், பூமனும் புனைதலின்றிப் பொற்புடன் புலம்ப வைகிக், காமனை யென்றுஞ் சொல்லார் கணவற்கை தொழுது வாழ்வார், தேமலர்த் திரு வொ டொப்பார் சேர்ந்தவன் செல்ல நீர்ப்பார்.”

‡ பத்துப்பாட்டு, பட்டினப்பாலு, நக - சக. “இருகாமத் திணையேரிப், புலிப்பொறிப் போர்க்கதவிற், றிருத்துஞ்சந் தின்காப்பின்.”

௮௨. இலம் பாடு நரணுத் தரும்:
தொல். எழுத். ந. பத். ககசு
ஊ தொல். ந. பத். உகௌ.
இ-வி. பத். ககௌ, உகசு,

சலம்புணர் கொள்கைச் சலதியொ டாடிச்
குலந்தரு வான்பொருட் குன்றந் தொலைந்த
விலம்பாடு நாணுத் தருமெனக் கென்ன

இ - ன். அங்ஙனங் கடைத்தலையானுன கோவலனும் கொடியிடையார்தாம் விளக்கங்காட்டிச் கோலங்கொன்னாநிற்ப அக்காலத்தேவந்து பெருமையமைந்த சயனத்திடத்தேபுக்கவன் தனது பைந்தொடியுடைய மேனியாட்டமும் கொஞ்ச வருத்தமுங்கண்டு அவன் எல்லாப்பொருளையும் பொய்யை மெய்யாகப்பொருத்த வித்தொழுகும் பொய்த்தியோடுங்கூடி ஆடிய ஒழுக்கத்தினுனே நங்குலத்திலுள் ளார் தேடித்தந்த மிக்க நிதிக்குன்றமெல்லாம் அவன்பொருட்டால் தொலைந்ததனான் இல்லாமையுண்டாதல் எனக்கு நாணுத்தருகின்றதுகானென்னவென்க.

பாடு - படுக்கை. சலம் - பொய். சலதி - பொய்த்தி. ஆடுதல் - உடனாதல். குலந்தருவான்பொருள் - தொன்றுதொட்டுவருகின்றபொருள். இன்று நாணுத்தரு மென்றது, கெட்டால் மதிதோன்றுமென்னும்வழக்கு.

எஉ-எங். நலங்கேற் முறுவ னகைமுகம் காட்டிச்
சிலம்புள கொண்மென

இ - ன். இவ்வாறு இவன் தன்னிப்போற்றி இலம்பாடு நாணுத்தருமென் றதனை மாதவிக்குக்கொடுக்கும் பொருட்குறைபாட்டால் தளர்ந்து கூறினானாகக் கருதி ஒளிபொருந்தியமுகத்தே நலம்பொருந்திய சிறிய முறுவலைவினைத்து இன் னுஞ் சிலம்பு ஒரிணையுள்; அவற்றைக் கொண்டிணைன்றொன்க.

சிலம்புளவென்றான்; இவையொழிந்த கலனெல்லாம் தொலைதலால். இவை அணியாதிருத்தலை இவனறியானாகக்கருதினும் அவன் தளர்ச்சிகூறுதலால் தான் இவையுண்மைநினைந்து கூறினொன்க. புலந்துகூறினொனென்ற கற்பிற்றன்மை யன்றும்.

எங்-எகூ. சோழிழை கேளிச்
சிலம்பு முதலாகச் சென்ற கலனோ
டுலந்தபொரு ளீட்டுத லுற்றேன் மலாந்திரிர்
மாடமதுரை யகத்துச்சென் றென்னோடிங்
கேடலர் கோதா யெழுகென்று நீடு
வினைகடைக் கூட்ட விபங்கொண்டான் கங்குற
கனைசுடர் கால்சீயா முன்.

இ - ன். இங்ஙனம் கருதியசேயிழாய், கேள், நீசொன்ன இச்சிலம்பை நான் வாணிகமுதலாகக்கொண்டு முன்புநான் வாங்கியழித்தகலனையும் அல்லாக் கெட்ட பொருளைப் பொருளானும் தேடித்தொகுத்தலைத்துணித்தேன்; அஃது எவ்விடத்தே சென்றெனின், விரிந்த புகழையுடைய மதுரையென்னுநகரிடத்தேசென்றதலாற் கோதாய், அதற்கு நீ இப்பொழுதே இங்குநின்றும் என்னோடெழுவாயாகவென்று சொல்லி முற்பவத்திற்குன்செய்த தீவினை நெடுங்காலகின்ற நெஞ்சை ஒருப்படுத்தி

துதலானே அவ்வினையின்தேவலைக்கொண்டான், எப்பொழுது பேரீதற்கெனிற
கங்குலை அவ்விடத்தினின்றுஞ் சுடர் போக்குவதன்முன்னேயென்க.

சீத்தல் - விளக்குதல். சிலம்புமுதலா ..... உற்றேனென்பதற்குக் கலனைச்
சிலம்பானும் பொருளைப் பொருளானும் ஈட்டுதலுற்றேனென்றானென்க. இரண்
டும் இதனானே ஈட்டுதலுற்றேனென்றானெனினுமமையும்.

இது, கனவென்னும் பொருளையேகருதாது மாலதிகதையையும் தேவந்தி
கதையையும் கலந்துகூறிற்றேனும், உறுப்பழிவின்றி நடந்ததேனும் முந்நான்கடியி
னிறந்துவருதலான் நெடுவெண்பாட்டாகாது கலிவெண்பாட்டாதலுணர்க.

காதலி கண்ட கனவு கருநெடுங்கண்

மாதவிதன் சொல்லை வறிதாக்க - மூதை

வினைகடைக் கூட்ட வியங்கொண்டான் கங்குற்

கலைசுடர் காலசீயா முன்.

இவட்கு மேற்கூட்டமின்மையாற் கருநெடுங்கண்ணென்றார்; கனவு சொல்
லை வறிதாக்க வினைகடைக்கூட்டி, வியங்கொண்டானென்க. சொல்லைவறிதாக்கு
தல் - வேனிற்காதையிற் காலகாண்குவமென்றசொல்லைப் பயனின்றிக்குதல்.

பருந்து நிழலுமென ... , ... அடியார்க்குநல்லானென்பான்.

ஒருந்தமிழ் ... .. நிரம்பையர்காவலனே.

காற்றை ... .. சொல்வித்தேதே.

கனத்திறமுரைத்தகாதை முற்றிற்று.

பத்தாவது

நாடுகாண்காணைத்.

- வான்கண் விழியா வைகலை யாமத்து
மீன்றிகழ் விசம்பின் வெண்மதி நீங்கக்
காரிரு ணின்ற கடைநாட் கங்கு
லாழ்வினை கடைஇ யுள்ளந் தூர்ப்ப
- ௫ வேழகத் தகரு மெகினக் கவரியுந்
தூமயி ரன்னமுந் துணையெனத் திரியுந்
தாழொடு குயின்ற தகைசால் சிறப்பி
னீணெடு வாயி னெடுங்கடை கழிந்தாந்
கணிகிள ரரவி னறிதுயி லமர்ந்த
- ௧௦ மணிவண்ணன் கோட்டம் வலஞ்செயாக் கழிந்து
பணையைந் தோங்கிய பாசிலைப் போதி
யணிகிகழ் நீழ லறவோன் றிருமொழி
யந்தர சாரிக ளறைந்தனர் சாற்று
மிந்திர விகார மேழுடன் போகிப்
- ௧௫ புலவூண் டெறந்து பொய்யா விரதத்
தவல நீத்தறிந் தடக்கிய கொள்கை
மெய்வகை யுணர்ந்த விழுமியோர் குரீஇய
வைவகை நின்ற வருகத் தானத்துச்
சந்தி யைந்துந் தம்முடன் கூடி
- ௨௦ வந்து தலைமயங்கிய வான்பெரு மன்றத்துப்
பொலம்பூம் பிண்டி நலங்கிளர் கொழுநிழ
லீரணி விழவினு நெடுந்தேர் விழவினுந்
சாரணர் வருஉந் தகுதியுண் டாமென
வுலக நோன்பிக ளொருங்குட லிட்ட
- ௨௫ விலகொளிச் சிலாதலந் தொழுது வலங்கொண்டு
மலைதலைக் கொண்ட பேர்யாறு போலு
முலக விடைகழி யொருங்குட னீங்கிக்
கலையி லாளன் காமர் வேனிலொடு
மலய மாருத மன்னவற் கிறுக்கும்
- ௩௦ பன்மல ரடுக்கிய நன்மரப் பந்த

- நிலவந் திகையி னெயிற்புறம் போகித்
 தாழ்ப்பொழி லுடுத்த தண்பதப் பெருவழிக்
 காவிரி வாயிற் கடைமுகங் கழிந்து
 குடதிசைக் கொண்டு கொழும்புனற் காவிரி
 ௩௫ வடபெருங் கோட்டு மலர்ப்பொழி னுழைந்து
 காவதங் கடந்து கவுந்திப் பள்ளிப்
 பூமரப் பொதும்பர்ப் பொருந்தி யாங்க
 ணிறங்கொடி நுகப்போ டினைந்தடி வருந்தி
 நறும்பல் கூந்தல் குறும்பல வுயிர்த்து
 ௪௦ முதிராக் கிளவியின் முள்ளெயி றிலங்க
 மதுரை மூதூர் யாதென வினவ
 வாதைங் காதநம் மகனாட் டும்பர்
 நாதைங் கூந்த னணித்தென நக்குத்
 தேமொழி தன்னெடுஞ் சிறையகக் திருந்த
 ௪௫ காவுந்தி யையையைக் கண்டடி தொழனு
 முருவுங் குலனு முயர்பே ரொழுக்கமும்
 பெருமகன் றிருமொழி பிறழா நோன்பு
 முடையீ ரென்றோ வுறுக ணாளரிற்
 கடைகழிந் திங்ஙனங் கருதிய வாறென
 ௫௦ வுரையாட் டில்லை யுறுதவத் தீர்யான்
 மதுரை மூதூர் வரைபொருள் வேட்கையேன்
 பாடகச் சீறடி பரற்பகை யுழுவா
 காடிடை யிட்ட நாடுநீர் கழிதற்
 கரிதிவள் செவ்வி யறிகுநர் யாரோ
 ௫௫ வுரிய தன்றீங் கொழிகென வொழியீர்
 மறவுரை நீத்த மாசறு கேள்விய
 ரறவுரை கேட்டாங் கறிவனை யேத்தத்
 தென்றமிழ் நன்னாட்டுத் திதுதீர் மதுரைக்
 கொன்றிய வுள்ள முடையே னாகுநிற்
 ௬௦ போதுவல் யானும் போதுமி னென்ற
 காவுந்தி யையையைக் கைதொழு தேத்தி
 யடிக ணீரே யருளுதி ராயினித்
 தொடிவளைத் தோளி துயர்தீர்த் தேனெனக்
 கோவலன் காணாய் கொண்ட விந்நெறிக்
 ௬௫ கேதந் தருவன யாங்கும்பல கேண்மோ
 வெயினிறம் பொருஅ மெல்லியற் கொண்டு

- பயில்பூந் தண்டலைப் படர்குவ மெனினே
மண்பக வீழ்ந்த கிழங்ககழ் குழியைச்
சண்பக நிமைத்த தாதுசேர் பொங்கர்
- ௭0 பொய்யறைப் படுத்துப் போற்றா மாக்கட்குக்
கையறு துன்பங் காட்டினங் காட்டு
முதிர்பூஞ் செம்மலி னெதுங்கினர் கழிவோர்
முகிர்தேம் பழம்பகை முட்டினு முட்டு
மஞ்சளு மிஞ்சியு மயங்கரில் வலுத்துச்
௭௫ செஞ்சுனைப் பலவின் பரற்பகை யுறுக்குங்
கயனெடுங் கண்ணி காதற் கேள்வ
வயலுழைப் படர்குவ மெனினே யாங்குப்
பூநா நிலஞ்சிப் பொருகய லோட்டி
நீர்நாய் கௌவிய நெடும்புற வாளை
- ௮0 மலங்குமிளர் செலுவின் விலங்குப் பாயிற்
கலங்கலு முண்டிக் காரிகை யாங்கட்
சுரும்பிற் றெடுத்த பெருந்தேன் சிதைந்து
சுரும்புகூழ் பொய்கைத் தூநீர் கலக்கு
மடங்கா வேட்கையி னறிவொ ரெய்திக்
- ௮௫ குடங்கையி னெண்டு கொள்ளவுங் கூடுங்
குறுந ரிட்ட குவளையம் போதொடு
பொறிவரி வண்டினம் பொருந்திய கிடக்கை
நெறிசெல் வருத்தத்து நீரளு ரெய்தி
யறியா தடியாங் கிடுதலுங் கூடு
- ௯0 மெறிநீ ரடைகரை யியக்கந் தன்னிற்
பொறிமா னைலவனு நந்தம் போற்றா
தூழடி யொதுக்கத் தூறுநோய் காணிற்
ருழ்தரு துன்பந் தாங்கவு மொண்ண
வயலுஞ் சோலையு மல்லறி யாங்கணு
- ௯௫ மயல்படக் கிடந்த நெறியாங் கில்லை
நெறியிருங் குஞ்சி நீவெய் யோளொடு
குறியறிந் தவையவை குறுகா தோம்பெனத்
தோமறு *கடினையுஞ் சுவன்மே லறுவையுங்
காவுந்தி பைபைகைப் டீலியுங் கொண்டு
- ௧00 மொழிப்பொருட் டெய்வம் வழித்துணை யாகெனப்
பழிப்பருஞ் சிறப்பின் வழிப்படர் புரிந்தோர்

- கரியவன் புகையினும் புகைக்கொடி தோன்றினும்
விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினுங்
கால்பொரு நவப்பிற் கடுங்குர லேற்றொடு
- க00 குன்முதிர் கொண்மூப் பெயல்வளஞ் சுரப்பக்
குடமலைப் பிறந்த கொழும்பு றுரமொடு
கடல்வள னெதிரக் கயவாய் நெரிக்குங்
காவிரிப் புதுநீர்க் கடுவரல் வாய்த்தலை
யோவிறந் தொலிக்கு மொலியே யல்ல
- கக0 தாம்பியுங் கிழாரும் வீங்கிசை யேத்தமு
மோங்குநீர்ப் பிழாவு மொலித்தல் செல்லாக்
கழனிச செந்நெற கரும்புசூழ் மருங்கு
பழனத் தாமரைப் பைம்பூங் கானத்துக்
கம்புட் கோழியுங் கனைகுர னுரையுஞ்
- கக0 செங்கா லன்னமும் பைங்காற் கொக்குங்
கானக் கோழியு நீர்நிறக் காககையு
முள்ளு மூலும் புள்ளும் புதாவும்
வெல்போர் வேந்தர் முனையிடம் போலப்
பல்வேறு குஞ்சுக்குரல பரந்த வோதையு
- க20 முழாஅ நுண்டொளி யுள்புக் கழுந்திய
கழாமயிர் யாக்கைச செங்கட் காரான்
சொரிபுற முரிஞ்சப் புரிஞெகிழ் புற்ற
குமரிக் கூட்டிற் கொழும்பல் லுணவு
கவரிச் செந்நெற் காயத்தலைச் சொரியக்
- க20 கருங்கை வினைஞருங் களமருங் கூடி
யொருங்குநின் றுர்க்கு மொலியே யன்றியுங்
கடிமலர் களைந்து முடிநா றழுத்தித்
தொடிவளைத் தோளு மாகமுந் தோய்ந்து
சேறாடு கோலமொடு வினுபெறத் தோன்றிச
- க30 செங்கய னெடுங்கட் சின்மொழிக் கடைசியர்
வெங்கட் டொலைச்சிய விருந்திற் பாணியுங்
கொழுங்கொடி பறுகையுங் குவளையுங் கலந்து
விளங்குகதிர்த் தொடுத்த விரியல் சூட்டிப்
பாருடைப் பனர்போற் பழிசசினர் கைதொழ
- க30 வேரொடு நின்றோ ரேர்மங் கலமு
மரிந்துகால் குவித்தோ ரரிகடா வுறுத்த
பெருஞ்செந் நெல்லின் முகவைப் பாட்டுந்

தென்கிணைப் பொருநர் செருக்குட னெடுத்த

மண்கிணை முழுவின் மகிழ்சை யோதையும்

க௨௦ பேரியாற் றடைகரை நீரிற் கேட்டாங்

கார்வ நெஞ்சமோ டவலங் கொள்ளா

ருழைப்புடிக் கொடித்தே ருவோன் கொற்றமொடு

மழைக்கரு வுயிர்க்கு மழற்றிக ழட்டின்

மறையோ ராக்கிய *வாவுதி நறும்புகை

க௨௧ யிறையுயர் மாட றெங்கணும் போர்த்து

ம்ஞ்சுருழ் மலையின் மாணத் தோன்று

மங்கல மறையோ ரிருக்கை யன்றியும்

பரப்புரீர்க் காவிரிப் பாவைதன் புதல்வ

ரிரப்போர் சுற்றமும் புடப்போர் கொற்றமு

க௨௨ முழவிடை விளைப்போர் பழவிந ணர்களுந்

பொங்கழி யாலேப் புகையொடு புரந்து

மங்குல்வா னத்து மலையிற் றேன்று

மூரிடை யிட்ட நாடுடன் கண்ணி

காவத மல்லது கடவா ராகிப்,

க௨௩ பன்னாட் டங்கி- சென்ன னொருநா

ளாற்றுவி யரங்கத்து வீற்றுவே ருங்க

குரங்கமை யுடுத்த மரம்பயி லடுக்கத்து

வானவ ருறையும் பூநா ரொருநிறைப்

பட்டினப் பாக்கம் விட்டனர் நீங்காப்

க௨௪ பெரும்பெய ரைய ரொருங்குட னிட்ட

விலங்கொளிச சிலாதல மேலிருந் தருளிப்

பெருமக னதிசயம் பிறழா வாய்மைத்

தருமஞ் சாற்றுஞ் சாமணர் தோன்றப்

பண்டைத் தொல்வினை பாறுக வென்றே

க௨௫ கண்டறி கவுந்தியொடு காலு வீழ்ந்தோர்

வந்த காரணம் வயங்கிய கொள்கைச்

சிந்தை விளக்கிற் றெரிந்தோ னாயினு

மார்வமுஞ் செற்றமு மகல நீக்கிய

வீர னுகளின் விழும்ங் கொள்ளான்

க௨௬ கழிபெருஞ் சிறப்பிற் கவுந்தி காணு

யொழிகென வொழியா தூட்டும் வல்வினை

யிட்ட வித்தி னெதிர்த்துவந் தெய்தி

* வானவிறும்புகையென்றும், வானவருணசிவென்றும் பாடம்.

- யொட்டுங் காலை யொழிக்கவு மொண்ண
கடுங்கா நெடுவெளி யிடுஞ்சுட ரென்ன
க௭௫ வொருங்குட னில்லா வுடம்பிடை யுயிர்க
ளறிவ னறவோ னறிவுவரம் பிகந்தோன்
செறிவன் சினேந்திரன் சித்தன் பகவன்
றரும முதல்வன் றலைவன் றருமன்
பொருளன் புனிதன் புராணன் புலவன்
க௮௦ சினவரன் தேவன் சிவகதி நாயகன்
பரமன் குணவதன் பரத்தி லொளியோன்
றத்துவன் சாதுவன் சாரணன் காரணன்
சித்தன் பெரியவன் செம்ம றிகழொளி
யிறைவன் குரவ வியல்குண நெங்கோன்
க௮௫ குறைவில் புகழோன் குணப்பெருங் கோமான்
சங்கர விசன் சயம்பு சதுரக
னங்கம் பயந்தோ ன்ருக னருண்முனி
பண்ணவ நெண்குணன் பாத்நில பழம்பொருள்
விண்ணவன் வேத முதல்வன் விளங்கொளி
க௯௦ யோதிய வேதத் தொளியுறி னல்லது
போதார் பிறவிப் பொதியறை யோரெனச்
சாரணர் வாய்மொழி கேட்டுத் தவமுதற்
காவுந் துடிந்தன் கைதலை மேற்கொண்
டொருமுன் றவித்தோ னேதிய ஞானத்
க௯௫ திருமொழிக் கல்லதென் செவியகந் திறவா
காமனை வென்றோ னாயிரத் தெட்டு
நாம மல்லது நவிலா தென்ன
வைவரை வென்றோ னடியினை யல்லது
கைவரைக் காணினுங் காணு வென்க
௨௦௦ ணருளறம் பூண்டோன் றிருமெய்க் கல்லதென்
பொருளில் யாக்கை பூமியிற் பொருந்தா
தருக ரறவ னறிவோற் கல்லதெ
னிருகையுங் கூடி யொருவழிக் குவியா
மலர்மிசை நடந்த மலரடி யல்லதென்
௨௦௫ றலையிசை யுச்சி தானணி பொறுஅ
திருதியி லின்பத் திறைமொழி யல்லது
மறுதர வோதியென் மனம்புடை பெயரா
தென்றவ னிசைமொழி யேத்தக் கேட்டதற்

கொன்றிய மாதவ ருயர்மிசை யோங்கி

உஉ0 நிவந்தாங் கொருமுழ நீணில நிக்சிப்
பவந்தரு பாசங் கவுந்தி கெடுகென்
றந்தர மாறுப் படர்வோர்த் தொழுது
பந்த மறுகெனப் பணிந்தனா போந்து
காரணி பூம்பொழிற் காவிநிப் பேரியாழ்வு

உஉ1 நீரணி மாடத்து நெடுந்துறை பொகி
மாதருங் கணவனு மாதவத் காட்டியுந்
தினாகீர் நியமத் தெளிநிப்
போதுகுழ் சிடககையாரா பூம்பொழி லிருந்துழி
வம்பப் பரத்தை வறுமொழி யாளனெடு

உஉ2 கொங்கலர் பூம்பொழிற் குறுகினர் *சென்றோ
காமனுந் தேவியும் போலு நீகிவில
ராரெனக் கேட்டிங் கறிஞவ டெழுநே
நோற்றுணல் யாக்கை நொசிதவத் திரு
ஒன்று வழிப்பட்டோ ராரென வினாவனென்

உஉ3 மககள் காணீர் மாண்ட யாழ்கையர்
பக்க நிக்ருமின் பரிபுலம பினரென
வுடன்வயிற் றோர்க ளொருங்குடன் வாழ்க்கை
கடவது முண்டோ கற்றறிந் திரெனத்
நொழி கேட்டுச் செவியநம புதைத்துக்

உஉ4 காதலன் முன்னாக் கண்ணவ நடுங்க
வெள்ளுநர் போலுபில ரென்றங் கோதையை
முள்ளுடைக் காட்டின் முதுநரி யாமெனப்
கவுந்தி யிட்ட தவந்தரு சாபங்
கட்டிய தாதலே பட்டதை யறியா

உஉ5 குறுநரி நெடுஞ்ஞரந் கூவினி கேட்டு
நறுமலர்க் கோதையு நம்பியு நடுங்கி
நெறியி னீங்கியோர் நீரல கூறினு
மறியா மையென் றறியல் வேண்டுந்
செய்தவத் தீர்துந் திருமுன் பிழைத்தோர்க்

உஉ6 குயதிக் கால முறையி யோவென
வறியா மையினின் றிழிபிறப் புற்றோ
ருறைநூர் நொச்சி யொருபுடை யொதுங்கிப்
பன்னிரு மதியம் படானோ ஈழந்தபின்

முன்னை யுருவம் பெறுகவிங் கிவரெனச்
உசுநு சாபவிடை செய்து தவப்பெருஞ் சிறப்பிற்
காவுந்தி யையையுந் தேவியுங் கணவனு
முறஞ்செவி வாரண முன்சம முருக்கிய
புறஞ்சிறை வாரணம் புக்கனர் புரிந்தென.

௧ - ௩. வான்கண் விழியா வைகறை யாமத்து
மீன்றிகழ் விசும்பின் வெண்மதி நீங்கக்
காரிரு ணின்ற கடைநாட் கங்குல்

இ - ன். உலகிற்குக் கண்ணகிய ஆகித்தன் தோன்றிவிளங்காத வைகறையென்னும் யாமத்திடத்து மீனோடு அழகுபெற்றொழுகும் வெண்மதியானது விசுபினின்றும் நீங்கிற்றாகக் கரிய இருள் கடைக்கணின்ற கங்குற் பொழுதிலென்க.

என்பது : அந்தச் சித்தினாத்திங்கட் புகுதிநான் - சோதி, திதி - மூன்றாம் பகம், வாரம் - ஞாயிறு. இத்திங்களிருபத்தெட்டிற் சித்தினாயும் பூரணையுங்கூடி சனிவாரத்திற் கொடியேற்றி * “நாலேழ் நாளினும்” என்பதனால் இருபத்தெட்டு நாளும் விழாநடந்து கொடியிறங்கி வைகாசி இருபத்தெட்டினிற் பூருவபக்கத்தி பதின்மூன்றாம் பக்கமும் சோமவாரமும்பெற்ற அனுடத்தில் நாட்கடலாடி ஊடுவின் வைகாசி இருபத்தொன்பதிற் செவ்வாய்க்கிழமையும் கேட்டையும் பெற்ற நாடையோகத்து நிறைமதிப் பதினொம்பக்கத்து வைகறைப்பொழுதினிடைத்து நிலபட்ட அந்தரத்திருளிலேயென்றவாறு. அது பூருவபக்கமென்பது தோன்றக் காரிருணின்ற கடைநாட் கங்குலென்றார்; † “குணமுதற் றோன்றிய வாரிருண் மதியிற், நேய்வன கெடுகதின் றெவ்வ ராக்கம்” என இருண்மதியென்றார் மதுரைக்காஞ்சியுள்ளும். கண் - இறைவன்கண்ணென்பாருமுளர். விழித்தல் - விளங்குதல்; அது செய்யாதவைகறை - ஆகுபெயர்; வைகல் - துயிறல்; அறல் - அறையாயிற்று; “பொறியறை” போல. ‡

௪. ஊழ்வினை கடைஇ யுள்ளந் துரப்ப

இ - ன். முன்செய்ததிலினை முறையானேவந்து இவனுள்ளத்தைச் செலுத்துதலானேயென்க.

கடைஇ - செலுத்தியென்றமாம்.

ரு - ௮. ஏழகத் தகரு மெகினக் கவரியுந்

தாமயி ரன்னமுந் துணையெனத் திரியுந்

* மணிமேகலை, முதலாவது விழாவறைகாத்தை : “தாங்கெயி லெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியன், வின்னவர் தலைவனை வணங்கிமுன் னின்று, மண்ணகத் தென்றன் வான்பதி தன்னுண், மேலோர் விழைய விழாக்கோ னெடுத்த, நாலேழ் நாளினு கன்வினி துறைகென, வமரர் தலைவ னாகத்து கோந்தது”

† பத்துப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி, ககரு - ககசு.

‡ இவ்விசேடவுரையிலுள்ள காலவரையறை பொருந்தாததுபோல் தோற்றுகிறது; ஆயினும் பிரதிகளிலுள்ளவாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது. அது விளங்கிய பின்பு தெரிவிக்கப்படும்.

தாமோடு குயின்ற தகைசால் சிறப்பி

வீனோடு வாயி னெடுங்கடை கழிந்து

இ - ன். ஏழகமாகிய தகரும் எகிணமாகியகவரியும் தூய மயிரினையுடைய அன் னமுமாகியவிலை ஒன்றோடொன்று இனமல்லவாயினும் இனம்போலே விடாது திரியும் தாமோடுகூடப் பண்ணப்பட்ட பெருமைபொருந்திய சிறப்பினையுடைய மிகவும் பெரிய கதவையுடைய இடைகழியைக் கழிந்தென்க.

நெடுவாயிற்கடை - பெரிய கதவையுடைய தலைக்கடை. தகர்முதலியன இவன் வளர்த்தனவாகவின், இவனைத் தம்மினமென்றுகருதித் திரியுமெனவுமாம். வாயிற் கணெழுதினவற்றை இனமெனக்கருதித் திரியுமெனவுமமையும். தாமோடுகுயி ன்றவென்றார், போர்க்கதவாகவின் இனியிளகாமற் பண்ணுகின்றபோதே கூடப் பண்ணுதலான். ஏழகத்தகர்முதலியன இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. வாயில் - கதவு. கடைகழிந்தென்றார், மனையின்பெருமையும் காவன்மிகுகியுந் தோன்ற. இனி இவன் அன்று கழிந்தானெனினுமமையும்.

அ - க0.

ஆங்கு

அணிகிள ரரவி னறிதுயி லடீர்ந்த

மணிவண்ணன் கோட்டம் வலஞ்செயாக் கழிந்து

இ - ன். அங்ஙனம் வாயில்கழிந்தபொழுதே அவ்வணயின்மீதே அறிவோடு துயில்கொள்ளும் மணிவண்ணனென்னும் திருநாமத்தையுடைய திருமால்கோயிலை வலஞ்செய்து கழிந்தென்க.

ஆவது வலத்திட்டேருதல். அணி - அழகு. அறிதுயில் - யோகநித்திரை. மணிவண்ணன் - பெயர்.

கக - கசு. பணையைந் தோங்கிய பாசிலைப் போதி

யணிதிகழ் நிழ லறவோன் றிருமொழி

யந்தர சாரிக ளறைந்தனர் சாற்று

மிந்தர விகார மேழுடன் போடி

இ - ன். ஒங்கிய ஐந்துபணையினையும் பசிய இலையினையுமுடைய மாபோதி* நிழல்லெழுந்தருளிய அறவோனாகிய புத்தன் அருளிச்செய்த ஆகமத்தை ஆகாய சாரிகள் மறையவருந்தோதி யாவார்க்கும் விளங்கப் பொருளுணர்த்தப்படும் இந்திர னாணிருமிக்கப்பட்ட விகாரங்களேழினையும் அடைவேகண்டு அவற்றைக் கழிந்து போயென்க.

அவை அவ்வூர்ப் புத்தசைத்தியத்து இந்திரன் நிருமித்தனவாகிய ஏழாங்கு. மாபோதியைந்துபணையது... .. இயல்பு. திருமொழி - ஆகமம். அறைந்து சாற்றுதல் - பாடமோதிப் பொருளுணர்த்தல். விகாரம் - கையாற் கருவியாற் பண்ணாது மனத்தால் நிருமித்தல்.

* போதி - அரசமரம்.

† புத்தசைத்தியம் - பெளத்த வித்தியாசாலை; புத்தலையமுமாம்.

‡ பாடமோதல் - மூலத்தை விளங்கச்சொல்லுதல்.

கரு - உரு. புலகுண் றெந்து பொய்யா விரதத்

தவல நீத்தறிந் தடக்கிய கொள்கை
மெய்வகை யுணர்ந்த விழுமியோர் குழிஇய
வைவகை நின்ற வருகத் தானத்துச்
சந்நி யைந்துந் தமமுடன் கூடி
வந்து தலைமயங்கிய வான்பெரு மன்றத்துப்
பொலம்பும் பிண்டி நலங்கிளர் கொழுநிழ
னீரணி விழவினு நெடுந்தேர் விழவினுஞ்
சாரணர் வருஉந் தகுதியுண் டாமென
வுலக நோன்பிக ளொருங்குட னிட்ட
விவகொளிச சிலாதலந் தொழுது வலங்கொண்டு

இ - ன். புலாலாகிய ஊணைத்துறந்து பொய்குருமையாகிய விரதத்தோடு பொருந்தி *அழுக்காறு அவாமுதலியவற்றைக் கைவிட்டு அறநான்முதலியவற்றையறிந்து ஐம்புலனையுடக்கிய கோட்பாட்டையுடையராய் உண்மைவகையுணர்ந்த சீரியோர்திரண்ட ஸ்ரீகோயிலில் பஞ்சபரமேட்டிகள் நிலைபெற்ற ஐந்துசந்தியுங் கூடி வந்து தலைமயங்கியிருக்கின்ற மிக பெரிய மன்றிற் பூவையுடைய பிண்டியினது அழகுளிரும் நீழற்கண்ணே விஷு அயனாகிகளிலும் விழவுகளிலும் ஆகாய சாரிகள் வரத்தகுமென்று சாவகரெல்லாங் கூடியிடப்பட்ட விளங்காநின்ற ஒளியையுடைய சிலாவட்டத்தை இவர்கடொழுது வலங்கொண்டென்க.

புலகுண் - புலாலோடே உண்ணுமுணுமாம். புலகுண் பாடமாயிற் புலையுண்ணுமுணென்க. விரதத்து - விரதத்தோடே. அவலம் - அழுக்காறு அவாமுதலியன. அறிந்து - அறியப்படும் அறநூல்களை அறிந்து. ஐவகை - பஞ்சபரமேட்டிகள்; ஆவார்: அருகர், சித்தர், உபாத்தியாயர், ஆசிரியர், சாதுக்களென விவர். இனி ஐவகை நின்ற வருகத் தானத்துச் சந்தி... .. மன்றென்பதற்கு ஐந்து ஸ்ரீகோயிற்சந்திகூடிய மன்றென்பாருமுள். பொன் பொலிவாதலன்றிப் பொலம் பொலிவாகாமையின் அருகணையான் எப்பொழுதும் பொற்புவைப் பூக்கும் பிண்டியென்க. சிலாதலம் - சந்திரகாந்தக்கல்லாற் படுத்தது. நீரணி விழவு - அபிடேகவிழுவெனினுமமையும்.

உசு - உஎ. மலேதலைக் கொண்ட பேர்யாறு போலு

முலக விடைகழி யொருங்குட னீங்கி

இ - ன். மலையிடத்தே தலையையுடையதோர் பெரியயாறுபோலும் உலகிலுள்ளோராயவர் போக்குவரவு செய்தற்கமைந்த ஊர்வாயிலை அங்காலத்துப் போவாரோடு கலந்துபோய் அதனைவிட்டுநீங்கியென்க.

உலகவிடைகழி - ஊர்வாயில். இடையேகழிதவின், அவ்வாயில் இடைகழியாயிற்று. கோயிற்கோபுரத்தை மலையாகவும், அதனோடு மணந்துகிடந்ததெருவை ஆறாகவும் உவமித்தார்.

* “அழுக்கா றவாவெருளி யின்னாச்சொ னுஞ், மிழுக்கா வியன்றதம்” என்பது திருக்குறள்; அறன்வலியுறுத்தல், இ.

௨௮ - ௩௧. கலையிலானன் காமர் வேனிலோடு

மலய மாருத மன்னவற் கிறுக்கும்

பன்மல ரடுக்கிய நன்மரப் பந்த

ரிலவந் திகையி னெயிற்புறம் போகி

இ - ன். மன்னவற்குக் காமன் வேனிலோடு தென்றலையும் திறையாக இடுதற் குப்பொருந்திய பலமலர்களை நிறைத்த நல்ல மரநிழலையுடைய இலவந்திகையினது எயிற்குப் புறத்திலேபோயென்க.

கலையிலானன் - அநங்கன்; கலை - சரீரம். காமர் - அழகு. பந்தர் - நீழல். இலவந்திகை - நீராவியைச்சூழ்ந்த வயந்தச்சோலை. அஃது அரசனும் உரிமையு மாடுங் காவற்சோலை, *“இலவத் திகையி னெயிற்புறம் போகி, னுலக மன்னவ னுழையோ ராங்குளர்” என்றார் மணிமேகலையிலும்.

௩௨ - ௩௩. தாழ்பொழி வுடுத்த தன்பதப் பெருவழிக்

காவிரி வாயிற் கடைமுகக் கழிந்து

இ - ன். இருமருக்கும் சோலைசூழ்ந்த புதப்புனலாடப்போம் பெரிய வீதியை யுடைய காவிரிக்கணாயில் திருமுகத்திறைகழிகின்ற வாயிலையும் கழிந்தென்க.

கடைமுகக்கழிந்தென்றார், காலையில் நானீராடுவோர் பிறர்முககோக்காது போதற்கு மறைந்துகழிவர்; இவரும் அவ்வாறுகழிந்தாரென்றற்கு.

௩௪. குடதிசைக் கொண்டு—இ - ன். மேற்றிசையைநோக்கிக்கொ ண்டு,

௩௪ - ௩௫.

கொழும்புனற் காவிரி

வடபெருங் கோட்டு மலர்ப்பொழி னுழைந்து

இ - ன். வனவிய புனலையுடைய காவிரியினது, பெரிய வடகனாயிற் பொழி லைக்கழிந்தென்க.

கோடு - கனா. துழைதல் - கழிதல். அன்றி இளமரக்காவாதலால், தாழ்ந்த கோட்டிடை துழைந்துபோயெனவுமாம்.

௩௬ - ௪௧. காவதங் கடநது கவுந்திப் பள்ளிப்

பூமரப் பொதும்பர்ப் பொருந்தி யாங்க

ணிறுங்கொடி துசப்போ டினைந்தடி வருந்தி

நறுமபல் கூந்தல் குறும்பல வுயிர்த்து

* மணிமேகலை, மூன்றாவது மலர்வனம்புதுகாதை: “பன்மல ரடுக்கிய நன் மரப் பந்த, ரிலவந் திகையி னெயிற்புறம் போகி, னுலக மன்னவ னுழையோ ராங் குளர், விண்ணவர் கோமான் விழாக்கொ ணன்னாண், மண்ணவர் விழையார் வா னவ ரல்லது, பாடுவன் டிமிரா பன்மரம் யாவையும், வாடா மாமலர் மாலைக் கீக் கலிற், கைபெய் பாசத்துப் பூதந் காக்குமென், நய்யா னத்திடை யுணர்ந்தோர் செல்லார், வெங்கதிர் வெம்மையின் விரிசிறை யிழந்த, சம்பாதி யிருந்த சம்பாதி வனமுந், தவாரீர்க் காவிரிப் பாவைதன் றுதை, கவோனாற் கிருந்த கவோ வனமு, மூப்புடை முதுமைய தாக்கணங் குடைய, யாப்புடைத் தாக வறிந்தோ ரெய்தார்.”

முதிராக் கிளவியின் முள்ளெயி நிலங்க

மதுரை மூதூர் யாதென வினவ

இ - ன். நரிய ஐவகைக் கூந்தலையுடையான் அங்ஙனம் காதமென்றுசொல்லப் படும் எல்லையைக்கடத்துசென்று கவுந்தியடிகளிருக்கின்ற பள்ளிக்கு அயல்தோர் பொலிவினையுடைய செறிந்த இளமரச்சோலையளவுஞ்சென்றுபொருந்தி அவ்விடத்தே இனி இஃது இறுமெனத்தக்க கொடிபோலும் இடையும் அடியும் மிகவும் வருந்தி மேல் இளைப்பாற் குறுகவுயிர்த்து முற்றாதமழைமொழியாலே கூர்த்த வயி நிலங்க மதுரையென்னுமூதூர் யாதுதானென்று கேட்பவென்க.

காவதம் - காதம்; பகுதிப்பொருள்வினா. பொதும்பர் - மரச்செறிவு; கோடாமென்பதுமாம்.

சூஉ - சாட. ஆறைங் காதநம் மகனாட் மும்பர்

நாறைங் கூந்த னணித்தென நக்கு

இ - ன். நீகூறிய மதுரை நம் அகன்றகாட்டிற்குமேல் ஆறைங்காவதங்காண் இனி அண்ணிதென்றுகூறி நக்கென்க.

யாதென்றவட்கு முப்பதென்னும் பொருள்மறைந்து காதம் ஆறைங்காதமென்றப்போலிருத்தற்கு ஆறைங்காதமென்றான். நகுதல் - துன்பநகை. கூந்தல் - வளி.

சூசு - சூரு. தேமொழி தன்னொடுஞ் சிறையகத் திருந்ந

காவுந்தி யையையைக் கண்டடி தொழலும்

இ - ன் அங்ஙனம்வினவின தேமொழிதன்னொடுசென்று தவவேலிக்கணி ருந்த கவுந்தியடிகளைக்கண்டு அடிதொழுதலுமென்க.

சிறை - பள்ளியென்றுமாம்; ஸ்ரீகோயிலின் ஒருபக்கமுமாம்.

கழிந்து கழிந்து போகிக் கொண்டு நீங்கிப் போகிக் கழிந்து துழைந்து கடந்து பொருந்தி நக்குக் கண்டு அடிதொழுதலுமென்க.

சூசு - சூபு. உருவுங் குலனு முயர்பே ரொழுக்கமும

பெருமகன் றிருமொழி பிறழா நோன்பு

முடைய ரென்னே வறுக ணாளிற்

கடைகழிந் திங்ஙனங் கருதிய வாறென

இ - ன். இவர்கள் தொழுதார்களாக, அழகும் குடிப்பிறப்பும் ஒழுக்கமும் இறைவனுலிங்கூறிய வீரதந்தப்பாமையுமென்னும் இவற்றையெல்லாம் ஒருதலையாகவுடைய நீங்கள் தீவினையாளரைப்போலே துமகிடத்தைக்கழிந்துவருவதற்குக் கருதியதென்னோவென்றுகேட்பவென்க.

பெருமகன் - அருகதேவன். திருமொழி - அவனருளிச்செய்த ஆகமம். உறுகணுள் - மிடியாளரென்பாருமுளர். கடைகழிதல் இவர்க்கு மரபன்மையிற்கழிந் தென்றார். இவ்வும்மைகள் எண்ணுக்குறித்தனவெனினும் சிறப்புப்பொருண்மை தோன்றின்றன.

ரு0 - ருக. உராயாட் டில்லை யுறுதவத் தீர்யாவ

மதுரை மூதூர் வரைபொருள் வேட்கையேன்

இ - ன். மிக்க தவத்தினையுடையிர், இவ்வினவிற்கு ஒருத்தாமில்லை; ஆயினும் யான் கருதியதொன்றும்; அதயாதெனின், மதுவாயாகிய மூதாரிற்சென்றிற் மித்தபொருளைத் தேடக்கடவோமென்னும் வேட்கையையுடையேனாயினென்று சொல்லவென்க.

முன்னர்க்காதையில் * “சென்ற கலனோ, லெந்தபொரு ளீட்டுத லுற்றேன்” என்றாகலின், அதனை வரைபொருளென்றான். இனி நியாயத்திற்கேற்பொரு ளெனினுமமையும். அன்றி, இதற்கு இத்துணைப்பொருட்டு மேற்பட்டதே தானம் பண்ணக் கடவேனென வரைந்தபொருளென்பாருமுள். எனவென ஒருசொல்வரு விக்க. இனிக் கவுந்தியடிகள் கூறுவார்.

ருஉ - ருசு. பாடகச் சிறடி பரற்பகை யுழுவா
காடிடையிட்ட நாடுநீர் கழிதற்
கரிதிவள் செவ்வி யறிகுநர் யாரோ

இ - ன். இனி அங்ஙனங்கருத்தாயின், இவள்சிறடி பருக்கையாகிய பகையை வெல்லமாட்டா; ஆதலால் நீர் காடுகாடுமென்னும் இவ்வழியைக்கடத்தற்கு இவள் செவ்வி ஏற்றதன்று; இனி ஊழ் என்செய்துமுடிக்குமோ, அதனை அறிவா ராரென்றாரென்க.

என்றகருத்து: அடி பரற்பகையுழுவா; வழி காடிடையிட்டநாடு; இவள் அதற்கேற்றதன்மையளவல்லன், இனி ஊழ் என்செய்யுமோ, இதனை யாரறிய வல்லாரெனப் பரிவுறல்தோன்றுகின்றது.

ருரு. உரிய தன்றீங் கொழிகென வொழியிர்

இ - ன். இவையேயன்றியும் குடிப்பிறப்பிற்கும் இவனை ஒருங்குகொண்டு சேறல் ஏலாதாகலின் இனிச் செலவை ஒழிமினென்று யாமொழிப்பவும் ஒழிகின்றி லீராயினீரென்றாரென்க.

ஒழிகென வொழியீரென்பதற்கு இவர்க்கு எதிர்வதறிந்துகூறினாரெனின், † “தவந்தரு சிறப்பிற் கவுந்தி ”...உண்ண நோன்போ டயர்ப்பதிப் பெயர்ந்த தும்” என நீர்ப்படையுள் மாடலன் கூறுதலானும், அடைக்கலக்காதையில், ‡ “தவ் குல வாண, ரும்பொருள் பெறுநரின் விருந்தெதிர் கொண்டு, கருந்தடங் கண்ணி யொடு கடிமனைப் படுத்குவ, ருடைப்பெருஞ் செல்வர் மனைப்புகு மளவு, மிடைக் குல மடந்தைக் கடைக்கலத் தந்தேன்” எனவும், § “தாயு நீயே யாகித் தாங்கு” எனவும், || “மிகப்பே ரின்பத் தருவது கேளாய்” எனவும் ஒருபொழுதிற்கு இத் துணை ஒம்படையெல்லாம் கூறவேண்டாவாகலானும் இவர்க்குத் தவப்பயனாலே சபித்தலன்றிக் காலவுணர்ச்சியின்மையுணர்க.

ருசு - கூகூ. மறவுரை நின்ற மாசறு கேள்விது
ரறவுரை கேட்டாய் கறிவனை யேத்தத
தென்றமிழ் நன்னாட்டுத நிறுநீர மதுரைக்

* கணத்திறமுரைத்தகாதை, எசு - எரு. § அடைக்கலக்காதை, ககூசு.

† நீர்ப்படை, எக - அகூ. || ,, கரு0.

‡ அடைக்கலக்காதை, கஉசு - ககூ0.

கொன்றிய வுள்ள முடையே நுகலிற்
போதுவல் யானும் போதுமி னென்ற
காவுந்தி யையையைக் கைதொழு தேத்தி
யடிக ணீரே யருளுதி ராயினித்
தொழுவனாத் தோளி துயர்தீர்த் தேனென

இ - ன். மறவுகளை நீத்திருக்கும் குற்றமற்ற பொருட்பயனையுடையவர்தம் தூலையுங்கேட்டு அந்த ஆகமப்படியே அறிவையேத்துதற்குத் தெற்கின்கணுள்ள தமிழ்காட்டின் கண்ணதாகிய குற்றந்தீர்த்த மதுனாக்குப்போதற்கு முன்னே ஒருப் பட்ட உன்னமுடையேனாதவின், யான்போகுவேன்; நீரும் போதுமினென்ற கவுந்தியடிகளைக் கையாற்றொழுது நாவானேத்தி, அடிகளே! நீரே இங்ஙனம் அருள்செய்வீராயின், இவ் வளைபொருந்திய தோளினையுடையாளுடைய துயரெல்லாம் இப்பொழுதே போக்கினெனன்றோவென்று சொல்லவென்க.

நீயிரே இதுசெய்வீராயினென்பது ஓர் வழக்கு. ஏகாரத்தை இசைசிறையாக் கலுமொன்று. தொழி - வளைவு; *“தொடிக்கட் பூவை” என்றாகலின். நீத் தென்றும் பாடம்.

கூசு - கூடு. கோவலன் காணாய் கொண்ட விற்பெறிக்
கேதந் தருவன யாங்கும்பல கேண்மோ

இ - ன். கோவலனே, நாம் போவதாகவுட்கொண்ட இந்நெறியிடத்து வருத் தத்தைத் தருவன எவ்விடத்தும் பலவுள்; அவற்றை நீயறியாய்; ஆதலால், யாம் சொல்லக் கேட்பாயாகவென்றாரென்க.

காணாய் - நீ முன்பு அறியாய். இந்நெறி - வடககாவழி. மோ - முன்னிலை யசை.

கூசு - ஏக. வெயினிறம் பொறாஅ மெல்லியற் கொண்டு
பயில்பூந் தண்டலைப் படர்குவ மெனினே
மண்பக வீழ்ந்த கிழங்ககழ் குழியைச்
சண்பக நிறைத்த தாதுசேர் பொங்கர்
பொய்யறைப் படுத்துப் போற்றா மாக்கட்குக்
கையறு துன்பங் காட்டினுங் காட்டும்

இ - ன். வெயிலினது நிறத்தைக் கண்ணாற்பார்க்கவும் பொறாத இம் மெல் லிய இயல்பினையுடையானைக்கொண்டு நாம் பூப்பயிலும் தண்டலையுதி போகக் கடவேமென்போமாயின், அவ்விடத்து நிலம்பினக்கும்படி இடங்கொண்டு கீழ்வீழ் ந்த வள்ளிக்கிழங்கை அகழ்ந்துகொண்டாழிகளைச் சண்பகமாங்கணிறைத்த பூந் தாதுசேர்ந்த பொங்கர் பொய்க்குழிப்படுவித்து அவ்விடங்களை அறிந்து பாதுகாத்

* கீவகசிந்தாமணி, குணமாலையாரிலம்பகம், அட: “வடிக்கண் மகளிர் வைத்த மரக தகண் மணிக, னொடிக்கச் சுடர்விட் டமிழ் வுழையம் பிணையொன் றணுகி, கொடிப்புல் லென்ற கறிப்பா னாவற் குலவி வளைப்பத், தொடிக்கட் பூவை நோக்கி நகுமா நெளிதோ காண்மின்.”

தச்செல்லாதமாக்கட்டுச் செயலறுதியாகிய துன்பத்தைக் காட்டுதலையுஞ்செய்யு
மென்றாரென்க.

பொங்கர் - ஈண்டு வாடற்பூ, அதுபோர்த்தலாற் பொய்யறைப் படுத்தென்றார்
*“பொங்கர் வெண்பொரி சிந்தின புன்கு” என்ப மேலும். கையறுதன்பம் -
மீனாத்துன்பமுமாம். காட்டல் - தருதல். பொங்கர் படுத்துக் காட்டுமென்க.

எஉ - எஊ. உதிர்பூளு செம்மலி நெதுங்கினர் கழிவோர்

முதிர்ந்தேம் பழம்பகை முட்டினு முட்டும்

இ - ன். அங்ஙனமுதிர்ந்த செம்மற்பூ மறைத்த குழியுள்ளவழி காடுதற்கு நினை
வேக்கி ஒதுங்கிச்செல்வோரை முற்றிப்பழுத்து விண்டு தேனெழுகும் பலாட்
பழங்கள் தாழ்ந்தகோட்டின்கணிநுந்து பகைபோல முட்டுதலையுஞ்செய்யுமென்ற
ரென்க.

இனித் தேமென்பதனை இனிமையாக்கித் தென்கம்பழம் முட்டுமெனினுமைய
யும். பழம் பகையாயெனப் பண்பொட்டுவிரிக்க. முட்டினுமுட்டுவரென்பத
பாடமாயின், கழிவோர் செய்யினுஞ்செய்வாரென்க. உம்மையை ஐயவும்மையாகி
கிப் பொருளுரைக்க. படர்குவமெனினேயெனக் கழிவோர்கருத்தைக் கொண்டு
கூறினார், உலகியலாகலான்.

எசு - எரு. மஞ்சள மிஞ்சியு மயங்கரில் வலயந்துசு

செஞ்சுனைப பலவின் பரற்பகை யுறுக்கும்

இ - ன். அவ்வாறன்றி வெள்ளிடைப் போவோமெனின், ஆண்டு மஞ்சள்மு
லிய தம்மில் தலையங்கிய பிணக்கத்தையுடைய தோட்டங்களிற் பாத்திதோறுப்
பலவின் செஞ்சுனைகளினுள்ள வெண்காழாகிய பருக்கைகள் இவன் மெல்லடிக்குட்
பகையாய் உறுத்தலைச் செய்யுமென்றாரென்க.

வலயம் - பாத்தி. வலயத்தோடு பரலும் பகையாயுறுக்குமெனினுமையும்
உறுக்கும் - உறுத்தும். எனறகருத்து : மஞ்சள் முதலியன நிலவண்மையான் முந்
றிப் பருவஞ்செய்தமுனை சருகின்மறைந்துகிடந்தவற்றோடு பரலும் உறுத்தாமென்ட்
தாம்.

எசு - எஎ. கயனெடுங் கண்ணி காதற் கேள்வ

வயலுழைப் படர்குவ மெனினே

இ - ன். கயல்போலும் கண்ணினையுடையான் காதலிக்கப்பட்ட கேள்வனை
அங்ஙனம் சோலையும் தோட்டமுமாகிய கரைவழியன்றி வயல்வழியேபோகக்கட
வேமென்பேமாயின்,

எஎ - அக.

ஆங்கு

பூநா நிலஞ்சிப் பொருகய லோட்டி

நீர்நாய் கௌவிய நெடும்புற வானே

மலங்குமிளிர் செறுவின் விலங்கப் பாயிற்

கலங்கலு முண்டிக் காரிகை

இ - ன். தம்மிடத்துமலர்ந்த பூக்களின்மணங்கமழாரின்ற குளங்களில் நீர் நாய் பொருகின்றகயல்கள் வெருவியோடவோட்டிக் கெனவப்பட்ட நீண்ட முது கையுடையவாளை மலங்குகள் நெளியுஞ்செறுவீற் குறுக்கிடப்பாயுமாயின், இக் காரிகை கலங்குநீர்மையுடையாளெனவுங்கூடுமென்றாரென்க.

நீர்நாய் கெனவியவாளை பொருகயலோட்டிப் பாயினெனினுமமையும். இத் துறச்சொல்லியது மீனினாதேரும் நீர்நாய்காணினும், இடையே பொருகயல்கள் உகனக்காணினும், வாளை பாயக்காணினும், மலங்கு மிளிரக்காணினும் மனத்திற் கலங்கலுமுண்டு இக்காரிகையென்பதாம்.

அக - அரு.

ஆங்கட்

சுரும்பிற் றெடுத்த பெருந்தேன் சிதைந்து
சுரும்புக்கும் பொய்கைத் தூநீர் கலக்கு
மடங்கா வேட்கையி னறிவரு ரெய்திக்
குடங்கையி னெண்டு கொள்ளவுங் கூடும்

இ - ன். அல்தன்றியும், *சுரும்பல்லது காடிண்மையான் அவ்விடத்து உளதாய் சுரும்பின்வைத்த பெருந்தேன் அஃவ கண்முற்றி நெருங்குதலானே அழிந்தொழு கிச் சுரும்புமுழப்பட்ட பொய்கையின் நல்லீரோடு சென்று கலந்துவிடும்; ஆத லான் அதனை அறியாமல் தணியாத நீர்வேட்கையான் இவன் தன்குடங்கையான் முகந்துகொண்டு பருகவுந்தகுமென்றாரென்க.

குடங்கையாவது ஐந்துவிரலுங்கூட்டி உட்குழிப்பது; என்னை? “குடங்கை யென்பது கூறுங் காலை, யுடங்குவிரற் கூட்டி யுட்குழிப் பதுவே” என்றாகலின். இத்துறச்சொல்லியது நமது †தரிசனத்துக் கடியப்பட்டவாற்றால், தேனுண்டலைப் பரிகரிக்கவென்பதாம். எனவே ஊனையும் உடன்கூற்றிரும். மேலும் இவ்வாறு

அக - அக. குறுங் ரிட்ட குவனையம் போகொடு

பொறிவரி வண்டினம் பொருந்திய கிடக்கை

நெறிசெல் வருத்தாது நீராரு ரெய்தி

யறியா தடியாங் கிடுதலுங் கூடும்

இ - ன். களைபறிப்பார் பறித்து வரம்பிலிட்ட குவணப்பூவுடனே தம்மெய்திற் பொறியையும் வரியையுமுடைய வண்டினம் மதுமயக்கத்தாற் போகவறியாது உன்னொடுங்கிக்கிடப்பனவற்றை வழிவரல்வருத்ததாலே நீர் உணர்வுமயங்கி வறம்பூவெனக்கருதி அவற்றின்மேல் அடியிடவுங்கூடுமென்றாரென்க.

இத்துறச்சொல்லியது உயிர்க்கொழைபுகாமற் பரிகரிக்கவென்பதாம்.

கூ0 - கூகூ. எறிநீ ரடைகரை யியககற் தன்னிற்

பொறிமா ணலவனு நந்தும் போற்றா

* “சுரும்பலாற் காடொன் றில்லாக் கழனிக்கும் பழன நாடும்” என்றார் சிந்தாமணியிலும்; முத்தியிலம்பகம், ௧௦௪.

† தரிசனம் - சாஸ்திரம்.

தூழடி யொதுக்கத் துறவோய் காணிற்

முத்தரு துன்பந் தாங்கவு மொண்ணு

இ - ன். ஏறியுநீரையுடைய பெருவாய்க்காலினது அடைககாவழியே போகக்கடவேமென்பேமாயின், அவ்வடைககா நீரிலுள்ளனவாகிய பொறிவரிகளினழகையுடைய அவ்வனும் நந்தம் உள்ளவழியறிந்து பாதுகாவாது முன்புடக்கு முறைமையான் அடியிட்டெடக்குநடையின் அவைதாம் உறக்கடவனோயை நம்மா லுறமாயின் அதனால் நமக்குவரும் கொலைப்பாவம் நம்மால் தாங்கவுமொண்ணு;

ஏறிகீர் - வாய்த்தலையினின்றும் குதித்துவரும் வாய்க்கானீர். இயக்கம் - வழி. நந்த - ஈண்டு நத்தை. ஊழ் - முறைமை. ஒதுக்கம் - நடை. நோயென்றார்; கொலையென்று வாக்காற்குறவுமாகாமையின். இக்கொலைப்பாவம் ஒன்றானும் கழுவப்படாது; அதுவேயுமன்றி மறுமைக்கண் நரகத்திலுறுந்துன்பமும் நம்மாற் றுங்கலாமளவிறன்றென்பதனான், உம்மை எச்சவுடமையாயிற்று. அடைககா - கடற்ககாயென்பாருமுளர்.

கூசு : கூள், வயலுஞ் சோலையு மல்லதி யாங்கண்

மயல்படக் கிடந்த நெறியாய் நீலலை

நெறியிருங் குஞ்சி நீவெய் யோளொடு

குறியறிந் தவையவை குறுநா தோம்பென

சோலையுமெனவே ஒருசார்வுபற்றித் தோட்டமுமடங்கிற்று, வயலும் சோலையு மென்பனவற்றைக் கூறியமுறையானே எதிரிரனிறையாகக்கொள்ளுவாருமுளர்.

இ - ன். ஈண்டுக்கூறியவயலும் ஆண்டுக்கூறியசோலையுமல்லது வேறுபடக்கிடக்குநெறி மேல் நாஞ்செல்லுகின்றவிடத்திற்கில்லையாதலான், நெறித்த குஞ்சியையுடையாய், நீ நின்னைவிரும்பிய மனைவியோடே அவ்வவ்விடங்களைக் குறிப்பா னறிந்து அவை அபசாரங்களுமும் பாதுகாப்பாயாகவென்றாரென்க.

வெய்யோளுக்குக் குறுகாமலெனினுமமையும்.

காட்டினுங்காட்டும்; முட்டினுமுட்டும்; பார்ப்பகையுறுக்கும்; கலங்கலு முண்டு, கொள்ளவுங்குடும்; இடுதலுங்குடும்; தாங்கவுமொண்ணு. ஆகலாற் குறி யறிந்து அவையவை குறுகாதோம்பென்றாரென்க.

இங்ஙனம் மென்மைத்தன்மைகூறுவார், வருணனைகளையும் உடன்கூறினாரென்க. இத்துணையும் கவுந்தியடிகள் தமது பள்ளிக்கணிந்துகறினாரென வுணர்க. வயலுமெனவே வாய்க்காலுமடங்கிற்று.

கூஅ - க0க. தோமறு கடினையுஞ் சுவன்மே லறுவையுங்

காவுந்தி யையையகைப் பிளியுங் கொண்டு

மொழிப்பொருட் டெய்வம் வழித்துணை யாகெனப்

பழிப்பருஞ் சிறப்பின் வழிப்படர் புரிந்தோர்

இ - ன். கவுந்தியடிகள் கடினையுமுதலியவற்றைக்கொண்டு பஞ்சமந்திரமே நமக்கு வழித்துணையாகவெனச்சொல்லிச்செல்ல, அவரோடு பழித்தலரியஒழுக்கத் தோடு வழிச்செலவைப்புரிந்தவரென்க.

தோம் - குற்றம். கடினஞ் - ஐயக்கடினஞ். அறவை - தோளிலிடுமுறி. மொழிப்பொருட்டெய்வம் - பொருண்மொழியாகியதெய்வம். ஆவது *பஞ்சமந்திரம்; சுலிஞ் உலா=அ சி ஆ உ சா. இனிக் கொண்டென்பதினைக் கொள்ள வெனத்திரித்து அடிகளிறுசெய்ய இவர்கள் துணையாகவென்றோளினுமையும்.

க02 - ககக. கரியவன் புகையினும் புகைக்கொடி தோன்றினும்
விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினுங்
கால்பொருநிவப்பிற் கடுங்குர லேற்றொடு
சூன்முதிர் கொண்பூப் பெயல்வளஞ் சுரப்பக்
குடமலைப் பிறந்த கொழும்பஃ ருரமொடு
கடல்வள னெதிரக் கயவாய் நெரிக்குங்
காவிரிப் புதநீர்க் கடுவரல் வாய்த்தலை
யோவிறந் தொலிக்கு மொலியே யல்ல
தாம்பியுங் கிழாரும் வீங்கிசை யேத்தமு
மோங்குநீர்ப் பிழாவு மொலித்தல் செல்லா

இ - ன். கோன்களிற் சனிக்கோள் இடபம் சிங்கம் மீனமென்னுமிவற்றினோடு மாறுபடினும் ஆகாயத்தே தாமக்கோளெழினும், விரிந்த கதிரையுடைய வெள்ளிக் கோள் தென்றிசைக்கண்ணே பெயரினும் காற்றற்பொருள் குடகவரையினது உச்சிக்கண்ணே கடிய ருரையுடைய உருமேற்றோடு சூன்முதிர்ந்த பருவப்புயல் தன்பெயலாகிய வளத்தைச் சுரத்தலானே அவ்வரையிற்றிறந்த பலபண்டத்தோடு கடுகிவருதலையுடைய காவிரியினீர், முகத்தைக்குத்தியிடிக்குங்கடல் தன் வளத்தைக் கொண்டு எதிர்தலானேதேங்கி, வாய்த்தலைக்கிட்ட கதவின்றிமீதெழுந்து குதிக்கின்ற அப்புதுப்புனலொலியல்லது ஆம்பிமுதலாயின ஒலித்தல்செல்லாவென்க.

கரியவன் - சனி. புகைக்கொடி - வட்டம், சிலை, துட்பம், தாமமென்னும் †கோட்கணுன்கினும் தாமக்கோள். ‡“மைம்மீன் புகையினுந் தாமந் தோன்றினுந், தென்றிசை மருங்கின் வெள்ளி யோடினும்” என்றார் பிறரும். கால்பொருநிவப்பு-குடகினுச்சி. ஏற - இடியேறு. பஃருரம் - பலதாரம்; தாரம் - பலபண்டம். எனவே மலைவளையிற்று. ஆவன: “தக்கோலந் தீம்பூத் தகைசா லிலவங்கக, கர்ப்பூரஞ் சாதியோ டைந்து.” கடல்வளனாவன: “ஒர்க்கோலை சங்க மொளிர் பவளம் வெண்முத்த, நீர்ப்படு முப்பிணை டைந்து.” கடுவரல் - முடுகிவரும்வரவு. ஒ - தூம்பிற்கதவு. இனி ஒலுதல் - விகாரத்தால் ஒவெனநின்றதெனவுமாம். இத

* இந்தப் பஞ்சமந்திரத்தைப் பஞ்சநமஸ்காரமென்பர் சைனர்.

† இவற்றைக் கரந்துறைகோட்களென்பர்.

‡ புறநானூறு, 489: “மைம்மீன் புகையினுந் தாமந் தோன்றினுந், தென்றிசை மருங்கின் வெள்ளி யோடினும், வயலக நிறையப் புதற்பூ மலர, மனைத்தலை மகவை யின்ற வமர்க்க, னுமா கெடுகினா நன்புல் லாரக், கோஒல் செம்மையிற் சான்றோர் பல்சிப், பெயல்பிழைப் பறியாப் புன்புலத் ததுவே, பிள்ளை வெருகின் மூன்னெயிறு புரையப், பாசிலை முல்லை முகைக்கு, மாய்தொடி யரிவையர் தந்தை காடே.”

ற்கு இதத்தல் ஈண்டுத் தவிர்தன்மேற்று. ஆம்பி - பன்றிப்பத்தர். கிழார் - பூட்டைப் பொறி. பிழா - *இடா. †“நீர்த்தெவ்வு நினைத்தொழுவர், பாடுசிலம்பு மிசையேற்றத், தோடுவழங்கு மகலாம்பியிற், கயமகைய வயனினைக்கு, மென்றொடை வன் கிழார்” என்றார் பிறரும். இனிச் கரியவன்புகையினுமென்பதற்குச் சனிவாரம் புகையினுமெனவுமாம். இனிப் புகையினும் தோன்றினும் படரினும் சுரப்ப எதிர நீர் வாயத்தலை ஒவிறந்தொலிகுமொலியல்லது ஆம்பிமுதலிய ஒலித்தல்செல்லாமைக்குக் காரணமாகிய காவிரியென முடிப்பினுமமையும். புகையினும் தோன்றினும் படரினுமென்றவும்மைகள், மழைபெய்தொழில் மாற்ற இவற்றின் ஒன்றே அமையுமாகவும், இவையெல்லாம் செய்யினும் கடல்வளனெதிர நெரிக்குமெனக் காவிரியின்சிறப்பை விளக்கிநிறைநிறை சிறப்பும்மை.

ககஉ-ககந. கழனிச் செந்நெற் கரும்புருழ் மருங்கிற்

பழனத் தாமரைப் பைம்பூங் கானத்து

இ - ன். அங்ஙனமொலித்தல்செல்லாக் கழனியிற் செந்நெலும் கரும்புஞ் சூழ்ந்த இடத்தையுடைய நீர்நிலைச்செறுவிலுண்டாகிய தாமரைக்காட்டினென்க.

ககச-கக௩ கம்புட் கோழியுர் களைஞர் ஞாயுஞ்

செங்கா லன்னமும் பைங்காற் கொக்குங்

கானத் கோழியு நீர்நிறக் காக்கையு

முள்ளு முரலும் புள்ளும் புறவும்

வெல்போர் வேந்தா முனையிடம் பேரலப்

பலவேறு குழைக்குரல் பரந்த வோதையு

இ - ன். கம்புட்கோழிமுதலியன வெல்லும்போலாவல்ல அரசரிருவர் பொருமிடம்போலப் பலவேறுவகைப்பட்ட திறத்தையும் ஒலியையுமுடையனவாயொலிக்கும் மிக்க ஓசையுமென்க.

கூக்குரலும் பாடம். கம்புன் - சம்பங்கோழி. கானக்கோழி - காணக்கோழி; நிலவண்மையாக்கிக் காட்டுக்கோழியென்பாருளுள். நீர்நிறக்காக்கை - நீர்க்காக் கை. உள்ளு - உள்ளான். ஊரல் - குளுவை; நீர்மேலுாதலினால் ஆகுபெயர். புள்ளு - கணந்துப்புன். போதா - பெருகாணா, மரக்காணா; புதா - விகாரம். வெல்போரும், முனையிடமும் - வினைத்தொகை. குழைக்குரல் - பலவாயொன்றான ஓசை.

கஉ௦-கஉ௪. உழாஅ நுண்டொளி யுள்புக் கழுந்திய

கழாமயிர் யாககைச் செங்கட் காரான்

சொரிபுற முரிஞ்சப் புரிஞெகிற் புற்ற

குமரிக் கூட்டிற் கொழும்பல் லுனவு

கவரிச் செந்நெற் காய், மலைச் சொரிய

இ - ன். உழவராலுழப்படாத செட்டுக்குழியிற் சேற்றினுட்புக்கழுந்திய கழு வாத்தமயினையுடைய யாக்கையையும் சிவந்தகண்ணையுமுடைய எருமை தன் இனவை

யுடையமுதுகை உரிஞ்சுதலாலே புரிதேய்ந்து அற்றுச் சரிதலுற்ற அழிவற்ற புரிக்
கூட்டினின்ற வளவிய பலவருக்கத்துநெல்லுக் கவரித்தொங்கல்போல வினைந்து
கிடக்கின்ற செந்நெற் கதிர்த்தலையிடத்தே சொரியவென்க.

தொளி - சேறு.

கஉரு-கஉசு. கருங்கை வினைஞ்ருங் களமருங் கூடி

யொருங்குநின் றூர்க்கு மொலியே யன்றியும்

இ - ன். அங்ஙனம் நெற்சொரிதலானே வினைஞரும் களமருங்கூடி ஒன்றுபட
நின்றொலிக்கும் ஒலியும், அதுவேயன்றியுமென்க.

கருங்கை - வலியகை. வினைஞர் - பறையர், பள்ளர் முதலாயினார். கள
மர் - உழவர் கீழ்க்குடிமக்கள். கருங்கை இருவர்க்கும்பொது.

கஉஎ-கஉக. கடிமலர் கனைந்து முடிநாறமுத்தித்

தொடிவளைத் தோளு மாகமுந் தோய்ந்து

சேறாடு கோலமொடு வீறுபெறத் தோன்றிச

செங்கய நெடுங்குட் சின்மொழித் கடைசியர்

வெங்கட் டொலைச்சிய விருந்திற் பாணியும்

இ - ன். காலையின்முடித்த பூக்களைந்து முடித்தமுடியிலே முடியினுற்றை
நறுக்கிச் சூடிக்கொண்டு வளைந்தவளையையுடைய தோளும் முலையாகமுந்தோய்ந்து
சேறாடுகோலத்தோடு அழகுபெறத்தோன்றிச் சிவந்த கயல்போலும் பெரியகண்ணை
யும் சிறியமொழியையுமுடைய கடைசியர் கடுகமயக்கும் கன்னை உண்டிதொலைத்தத
னானுண்டான பண் நிறத்திற்சோர்ந்து பழகிப்போதாத பாட்டுமென்க.

என்றது மதுமயக்கத்தாற் பஞ்சலித்து மயங்கப் பாடினாரென்றபடி. இனிக்
கடிமலர்களைந்து முடிநாறமுத்தியென்பதற்குப் போகாப்புல்லாகிய கழுநீர்முதலைப்
பறித்து மறித்து அதன்மீதே முடியினுற்றைப் பகுத்தாட்டெனினுமையும். தோ
ளும் ஆகமும் தோய்ந்துசேறாடுதல் - களித்து ஒருவர்மேல் ஒருவர் சேற்றை இறைத்
துக்கோடல். வீறுபெறத்தோன்றலாவது முலைமேற்றெறித்தசேறு கோட்டுமண்
கொண்டாற்போன்றிருத்தல்; “வாரிய கொள்ளாமுலை” என்றற்போல, சின்
மொழி - இழிந்தமொழி; சிலவாண்டொழியுமாம். விருந்திற்பாணி - தம்மிசையிற்
புதுமையுண்டாகப்பாடும் பாட்டெனினுமையும். இதனைப் பெருமுனையென்பாரு
முனர்.

கஉஉ-கஉரு. கொழுங்கொடி யறுகையுங் குவளையுங் கலந்து

விளங்குகதிர்த் தொடுத்த விரியல் சூட்டிப்

பாருடைப் பனர்போற பழிச்சினா கைதொழ

வேரொடு நின்றோ றோம்ங் கலமும

இ - ன். செந்நெற்கதிரோடே அறுகையும் குவளையையும் கலந்துதொடுத்த
மாலையை மேழியிலேசூட்டிப் பானா இரண்டாகப் பின்பாணாப்போலப் போற்று
வார் தொழப் பொன்னேர்பூட்டினின்றோர் ஏணாப்பாடும் ஏர்மங்கலப்பாட்டுமென்க.

சூட்டித் தொழ நின்றோர் ஏர்மங்கலமுமென்க.

க௩௬-௩௩௭. அரிந்துகால் குவித்தோ ரரிகடா வுறுத்த
பெருஞ்செந் நெல்லின் முகவைப் பாட்டும்

இ - ன். நெல்லையரிந்து போரிட்டார் சூட்டைக் 'கடாவிதெலானுண்டான
முகவைப்பாட்டும்,

ஆவது பொலிபாடுதல். முகக்கக் கொடுத்தலின், முகவையாயிற்று.

க௩௮-௩௩௯. தென்கிணைப் பொருநர் செருக்குட னெடுத்த
மண்கணை முழுவின் மகிழ்சை யோதையும்

இது களவழிவாழ்த்து; என்னை? * “தன்பிணை வயலுழவனைத், தென்கிணை
வன்றிருந்துபுகழ் கிளந்தன்று.” வரலாறு: “பகடுவாழ் சென்று பனிவயலு ளாமை,
யகடுபோ லங்கட் டடாரித் - துகடுடையாக், குன்றுபோற் ோர்விற் குரிசில்
வளம்பாட, வின்றுபோ மெங்கட் கிடர்” எனவரும். கிணை - தடாரி; புட்பறை
யென்பதுங்கொள்க.

இ - ன். தெளிந்த ஓசையையுடைய கிணைப்பொருநர் செருக்குடலோடெடுத்த
மாரச்சீனையையுடைய திரண்டமுழவினது கேட்டோர்மகிழும் இசையினதொலியும்,

க௪0 - க௪௧. பேரியாற் றடைகரை நீரிற் கேட்டார்ங்
நார்வ நெஞ்சமோ டவலங் கொள்ளார்

இ - ன். பெரிய யாற்றடைகரையிலே இவ்வோசைகளை முறையிற்கேட்டு
நெஞ்சமவிரும்புதலாலே வழிநடத்தலினுண்டான வருத்தத்தை நெஞ்சிற் கொள்ளா
ராயென்க.

பாந்தவோதையும் ஆர்க்குமொலியும் விருந்திற்பாணியும் ஏர்மங்கலமும் முக
வைப்பாட்டும் மகிழ்சையோதையுமென்னுமிவற்றைப் பேர்யாற்றடைகரைக்கண்
னே நீர்மைபெறக்கேட்டலானுண்டான விருப்பத்தானே நெஞ்சில் அவலங்கொள்
ளாராயென்க.

க௪௨-௧௪௩. உழைப்புலிக் கொடித்தே ருரவோன் கொற்றமொடு

மழைக்கரு வுயிர்க்கு மழற்றிக ழுட்டின்
மறையோ ராக்கிய வாவுநி னுமபுகை
யிறையுயர் மாட மெங்கணும் போர்த்து
மஞ்சகுழ் மலையின் மாணத் தோன்று
மங்கல மறையோ ரிருக்கை யன்றியும்

இ - ன். புலியைத் தன்னிடத்தேயுடைய கொடியையுயர்த்த தேனையுடைய
உரவோனாகிய கரிசாலனது கொற்றத்துடனே மழைக்கும் கருப்பத்தைத் தோற்று
விக்கும் அழலை விளக்குகின்ற சாலையினுண்டான மறையோரானுக்கப்பட்ட தேவ
ருணவிலாவி இறையுயர்த்த மாடமாகிய அகங்கனெங்கும் போர்த்தலானே மஞ்ச
குழ்ந்த மலைபோல மாட்சிமைப்படத்தோன்றும் மங்கலமறையோரிருப்பிடங்களும்,
அவையன்றியும்,

கசஅ-கருடு. பரப்புநீர்க் காவிரிப் பாவைதன் புதல்வ
 ரிப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு
 முழவிடை விளைப்போர் பழவிற் லூர்களும்
 பொங்கழி யாலைப் புகையொடு பரந்து
 மங்குல் வானத்து மலையிற் றேன்று
 மூரிடை யிட்ட நாடுடன் கண்டு
 காவத மல்லது கடவா ராகிப்
 பன்னாட் டங்கிச் சென்ன னொருநாள

இ - ள். இரப்பவர்க்குத்தையும் புரப்பவர்கொற்றத்தையும் தம் உழவினிடத்
 தே விளைப்போருடைய பழைய வலிபொருந்திய ஊர்களுமாகிய இவ்விருவகையுள்
 களையும் இடையிட்ட நாடெல்லாங்கண்டு நடக்குநாட் காதமென்னுமெல்லையல்லது
 நடந்துதொலைக்கமாட்டாராய்ப் பலநாட்டங்கி நடக்கின்றநாளிலே ஒருநாளென்க.

தாற்றப்பொலி ஆலையிற் பாகுகாய்கின்றபுகையாற் பரக்கப்பட்டிருட்சியை
 யுடைய முகிறவழந்த மலைபோலத்தோன்றும் பழவிற் லூர்களுமென்க.

கொற்றத்தையும் கருவையும் சுற்றத்தையும் கொற்றத்தையும் அழலினும் உழ
 வினும் விளைப்போரதிருக்கையும் ஊர்களுமென்க. *காவிரிநீர் கங்கைநீராதலிற்
 கங்கைப்புதல்வனாக் காவிரிப்புதல்வரென்றார் ; அன்றியும் “மகவாய் வளர்க்குந்
 தாயாகி” என்பதனுணங்கொன்க. தோன்றுமிருக்கையும் தோன்றுமூர்களுமென
 வியையும். அவ்வூர்களையிடையிட்டநாடென்க. உடன்கழிந்தென்றார், இந்நாட்டுச்
 சிறப்பெல்லாம் கண்டதொலைத்துக் கழிதலருமையின். புதல்வராகி உழவிடை
 விளைப்போரென்க.

கருக-ககாந. ஆற்றுவி யரங்கத்து வீற்றுலே ருகித்
 குரங்கமை யுடுத்த மரம்பயி லகெகத்து
 வானவ ருறையும் பூநா ரொருசிறைப்
 பட்டினப் பாக்கம் விட்டனா நீங்காப்
 பெருமபெய ரைய ரொருங்குட் னிட்ட
 விலங்கொளிச் சிலாதல மேலிருந் தருளிப்
 பெருமக னதிசயம் பிறழா வாய்மைத்
 தருமஞ் சாற்றுஞ் சாரணர் தோன்ற

இ - ள். ஆற்றைமறைக்கும் அரங்கத்தில் வேறிடத்திலாததன்மைத்தாய் வளை
 ந்த மூங்கின்முள்ளால் வளைக்கப்பட்ட வேலியையுடைய மரம்பயின்ற செறிந்த
 சோலையில் தேவருறைதற்கொத்த பூப்பொருந்தியதொருபக்கத்தே பட்டினப்பாக்
 கத்து ஃவான்பெருமன்றத்துப் பிண்டிநீழற்கண்ணே உலகநோன்பிகளிடப்பட்ட

* ‘கங்கையாருழைச்சென்று காவிரியாரா வாங்கி’ என்று கூறினர் நீச்சினுர்க்
 கினியரும் ; இதனைத் தொல்காப்பியப் பாயிரவுரையிற்காண்க.

† கானல்வரி, உ.எ.

‡ வான்பெருமன்றமென்பதுமுதலாக இங்கே தந்துணாத்தவற்றை, இக்காதை
 ௨௦ - ம் அடிமுதலியவற்றிற்காண்க.

சிலாதலத்தின்மேலிருந்தருளிப் பெருமகனாற்செய்யப்பட்ட அதிசயங்கண்மூன்றற்
தப்பாத ஆகமநூலினுண்மைத்தன்மையையுடைய தருமவொழுக்கத்தை யாவருங்
கேட்கும்படி அருளிச்செய்யும் *சாரணர் அப் பட்டினப்பாக்கத்தைவிட்டு நீங்கி
வந்துதோன்றவென்க.

அதிசயமூன்றாவன : சகசாதிசயம், கர்மசூயாதிசயம், தெய்வீகாதிசயமென்
பன.

வேராகி உடுத்த ஒருசிறைச் சாரணர்தோன்றவென்க.

ககசு-ககசு, பண்டைத் தொல்வினை பாறுக வென்றே
கண்டறி கவுந்தியொடு காலு விறுத்தோர்
வந்த காரணம் வயங்கிய கொள்கைச்
சிக்தை விளக்கிற் றெரிந்தோ னுயினு
மார்வமுஞ் செற்றமு மகல நீக்கிய
வீர னாகலின் விழுமங் கொள்ளான்

இ - ன். முன்செய்த பழவினையெல்லாம் கெட்டோடுவதாகவென்றுதொ
ண்டு அவர்வந்தமையைக் கண்டறிந்த கவுந்தியடிகளுடனேசென்று அவரடியிலே
தலையுறவீழ்த்தார்; அங்ஙனம்வீழ்த்தவர் ஈண்டிவந்தது தனது விளங்கியகோட்பாட்
டையுடைய †அவதிஞானத்தால் தெரிந்தவனுயினும் ஆர்வமும் செற்றமும் தன்னை
விட்டுப்போம்படி நீக்கிய ‡வீரனாகலாலே இவர்க்குவருந்துன்பத்திற்குத் தான்
வருந்தானாகியென்க.

கண்டறிகவுந்தியென்பதனானும் §காலவுணர்ச்சியின்மையுணர்க. ஒடு - ஒரு
வினையொடு.

கஎ0 - கஎக, கழிபெருஞ் சிறப்பிற் கவுந்தி காணு
யொழிகென வொழியா தூட்டிம் வல்வினை

இ - ன். மிக்க பெரிய தவச்சிறப்பையுடைய கவுந்தி, யாவரானும் ஒழிக்க
வொழியாததாய் நுகர்விக்க வந்துநிற்கின்ற தீவினையைக் காணயென்றாரென்க.

காணும் - பாராய். ஒழிகெனவொழியாதென்பதற்கு, நீ || 'உரிய தன்நீங்
கொழிக' எனவும் ஒழியாது ஊட்டுந்தீவினையெனினுமையும்.

* சாரணர் - சமணமுனிவர். அவர், தலசாரணர் சலசாரணர் பலசாரணர்
புட்பசாரணர் தந்துசாரணர் சதுரங்குலசாரணர் சங்கசாரணர் ஆகாசசாரணரென
எனவகையர். இவ்விருவராக்ச்சென்று தருமோபதேசஞ்செய்தல் அவர்கட்கு இயல்
பென்பர்.

† அவதிஞானம் - தன்னுடைய அதீதகதமானபரிஞானம்; அஃதாவது முற்
பிறப்பையறியுமறிவு.

‡ வந்தசாரணரிருவருள், உபதேசிப்போர் மூத்தோரேயாதலின், வீரனென
ஒருமையாற்கூறினார்.

§ 'காலவுணர்ச்சியின்மையுணர்க' என்றது, [௫௫ - ம் அடி] 'உரிய தன்நீங்
கொழிகென வொழியிற்' என்பதன் உரையிற்கூறியதை வற்புறுத்தற்கு.

|| நாடுகாண்காதை, ௫௫.

௧௭௨-௧௭௩. இட்ட வித்தி னெதிர்த்துவர் கெய்தி

யொட்டுங் காலை யொழிக்கவு மொண்ணு

இ - ன். வினைநிலத்திட்ட வித்துப்போலப் பயனெதிர்த்து கண்கூடாக நல் வினைவந்து துகர்விக்குங்காலத்தும் ஒழிக்கவொண்ணு; அதுபோல இதுவுழ் ஒழிக்க வொழியாதென்றாரென்க.

*“உறற்பால.....பாரு மில்” என்றாக்வின. தீவினைதன்னையே கூறினு மமையும். உம்மை - எச்சவும்மை.

௧௭௪-௧௭௫. கடுங்கா நெடுவெளி யிடுஞ்சுட ரென்ன

வொருங்குட னில்லா வுடம்பிடை யுயிராகன்

இ - ன். கடியகாற்றையுடைய நெடியவெளியிலிடப்பட்ட விளக்கென்னும் படி மாயினல்லது கூடி உடனில்லா; உடம்பினின்ற உயிர்களுமென்றாரென்க.

நல்வினையினைப்பயனாகிய இன்பமுந்துன்பமும் வருங்கால் யாவரானும் ஒழிக்கவொண்ணவென்பது உம், யாக்கைநிலையாமையும் இவர்தம்பால உறுவது கண்டு கவுந்தியழகட்டுச் சாரணர்கூறினாரெனவுணர்க. விளக்கு உவமித்தார்; நினைவற அழிவதற்கும், புக்குழிப்புலப்படாமெக்கும்.

௧௭௬ - ௧௭௭. அறிவ னறவொன்.....பொதியறை யோரென

௧௭௬. அறிவன்—இ-ன். எல்லாப்பொருளையுமறியும் அறிவையுடையோன்,

௧௭௭. அறவொன்—இ - ன். அறஞ்செய்தலையே தொழிலாகவுடையோன்,

௧௭௮. அறிவுவரம் பிகந்தோன்—இ - ன். யாவருமறியப்படும் அறிவெல் லையைக் கடந்தோன்,

௧௭௯. செறிவன்—இ - ன். எல்லாவயிர்கட்டும் இதனாயுள்ளவன்; சலியா தவனென்றாமாம்.

௧௮௦. சினேந்திரன்—இ - ன். எண்வகைக் கண்மங்கலையும் சயித்தவன்,

அவையாவன: †ஞானாவரணீயம், தரிசனாவரணீயம், வேதநீயம், மோகநீயம், ஆயுநீயம், நாமம், கோத்திரம், அந்தராயமெனவிலை.

௧௮௧. சித்தன்—இ - ன். கருதகருத்தியன் = செய்யப்படுவனவற்றைச் செய்துமுடித்தவன்,

கண்மங்களைக் கழுவின்வனுமென்ப.

௧௮௨. பகவன்—இ - ன். †கேவலஞானி,

* நாலடியார், பழவினை, ௪: “உறற்பால நீக்க லுறுவர்க்கு மாகா, பெறற்பா லணையவு மன்னவா மாரி, வறப்பிற் றருவாரு மில்ல யதனைச், சிறப்பிற் றணிப்பாரு மில்.”

† ஞானாவரணீயமுதலியவெட்டும் காதி அகாதியனை இருவகைப்பட்டு, ௧௪௮-ஆகவிரியுமென்பர்.

‡ கேவலஞானம் - ஐந்துஞானத்துள்ளுஞ்சிறந்தது. ஐந்து ஞானங்களாவன: ௧. மதிஞானம்=சுவபாவபுத்தி; ௨. சுருதஞானம்=நாலுணர்ச்சி, ௩. அவதிஞானம்=தன்னுடைய முற்பிறப்பையறியுமறிவு; ௪. மனப்பரியயஞானம்=தன்னுடைய முற்பிறப்பையும் பிறருடைய முற்பிறப்பையும் அறியுமறிவு; ௫. கேவலஞானம்=திரிகாலவுணர்ச்சி.

கஎஅ. தரும முதல்வன்—இ - ன். தருமங்களுக்கு அடியாயுள்ளவன்,
கஎஅ. தலைவன்—இ - ன். எல்லாத் தேவர்க்கும் தலைவனாக எண்ணப்பட்டவன்,

கஎஅ. தருமன்—இ - ன். தருமந்தானாயுள்ளவன்,
கஎக. பொருளன்—இ - ன். ஆகமத்தின் பொருளாயுள்ளவன்; உண்மைப்பொருளாயுள்ளவனெனவுமாம்.

கஎக. புனிதன்—இ - ன். சுத்தன்; புதியவனுமென்ப.
கஎக. புராணன்—இ - ன். பழையவன்,
கஎக. புலவன்—இ - ன். எல்லார்க்கும் அறிவாயுள்ளவன்,
கஅ0. சினவான்—இ - ன். சினத்தைக் கீழ்ப்படுத்தியவன்,
கஅ0. தேவன்—இ - ன். தேவர்களுக்கு ஆதியாகிய தேவன்,
கஅ0. சிவகதி நாயகன்—இ - ன். வீட்டிலகிற்கு நாயகனாயுள்ளவன்,
கஅக. பரமன்—இ - ன். மேலானவன்,
கஅக. குணவதன்—இ - ன். குணத்தையுடையவன்; வதம் - *விரதமுமாம்.
கஅக. பரத்தி லொளியோன்—இ - ன். மேலாய உலகிற்கு விளக்காயுள்ளவன்,

கஅஉ. தத்துவன்—இ - ன். தத்துவங்கனையுடையோன்,
கஅஉ. சாதுவன்—இ - ன். ஒழிங்கினவன்,
கஅஉ. சாரணன்—இ - ன். ஆகாசவாசி,
கஅஉ. காரணன்—இ - ன். எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாயுள்ளவன்==காரணபூதன்,

கஅங். சித்தன்—இ - ன். என்வகைச் சித்திகளையுமுண்டாக்கினவன்,
கஅங். பெரியவன்—இ - ன். எல்லாவற்றினும் பெரியவன்,
கஅங். செம்மல்—இ - ன். நாயகமூர்த்தி,
கஅங். நிகமொளி—இ - ன். விளங்கும் ஒளியாயுள்ளவன்,
கஅச. இறைவன்—இ - ன். எப்பொருளினும் தங்குகின்றவன்,
கஅச. குரவன்—குருமூர்த்தியாயுள்ளவன்,
கஅச. இயல்குணன்—இ - ன். இயல்பையே குணமாகவுடையவன்,
கஅச. எங்கோன்—இ - ன். எம்முடையசுவாமி,
கஅரு. குறைவில் புகழோன்—இ - ன். நிறைந்த புகழையுடையோன்,
கஅரு. குணப்பெருங் கோமான்—இ - ன். குணங்களைச் சம்பத்தாகவுடையவன்,

* விரதம் - அனுவிரதம், குணவிரதம், சிஷாவிரதமென மூன்றவகைப்படும்; அவற்றுள், குணவிரதம் - திக்குவிரதம், தேசவிரதம், அநர்த்ததண்டவிரதமென மூன்றவகைப்படும்.

† இறுத்தல் - தங்குதல்.

கஅக. சங்கரன்—இ - ள். சுகத்தைப்பண்ணுகின்றவன்,
 கஅக. ஈசன்—இ - ள். ஐசுவரியவான்,
 கஅக. சயம்பு—இ - ள். தானேதோன்றினவன்,
 கஅக. சதுமுகன்—இ - ள். நான்குமுகன் = அதிகசயத்தோடுநான்முகன்,
 கஅள. அங்கம் பயந்தோன்—இ-ள். * அங்காகமத்தை யுண்டாக்கினவன்,
 கஅள. அருகன்—இ - ள். பூச்சியன்,
 கஅள. அருண்முனி—இ - ள். சிவபர மூர்த்தி,
 கஅஅ. பண்ணவன்—இ - ள். கடவுள்,
 கஅஅ. எண்ணான்—இ - ள். எட்டுக்குணங்கனையுடையோன்,
 எண்ணுமாவன் : அநந்தநானம், அநந்தவீரியம், அநந்ததரிசனம், அநந்த
 சுகம், நிர்நாமம், நிர்க்கோத்திரம், நிராயுஷ்யமெனவிவை.

கஅஅ. பாத்தில் பழம்பொருள்—இ - ள். பகுத்தற்கரிய புராணப்பொரு
 ளாயுள்ளவன் ; ஒட்டமற்ற பொன்னையொப்பானென்றுமாம்.

கஅக. விண்ணவன்—இ - ள். சுவர்க்கவாசி,
 கஅக. வேத முதல்வன்—இ - ள். † ஆகமமூன்றிற்கும்முதலாயுள்ளவன்,
 கஅக. விளங்கொளி—இ - ள். அஞ்ஞானவீருணீங்க விளங்குமொளி,

கக௦-ககக. ஒதிய வேதத் தொளியுறி னல்லது
 போதார் பிறிப்பி பொதியறை யோடுஎன

இ - ள். இந்நாமங்கனையுடையோனாலோதப்பட்ட ஆகமமாகிய விளங்கொளி
 யைப் பெற்றார் போந்தேறினல்லது யாவரும் பிறவியாகிய சிறையினின்றும் போக
 மாட்டாரென்றாரென்க.

பொதியறை - துவாரமில்லாதகேழறை.

கக௨-கக௬. சாரணர் வாய்மொழி கேட்டுத் தவமுதற்
 காவந்தி யுந்தன் கைதலை மேற்கொண்டு

இ - ள். அவ்வன் சாரணருளிச்செய்த பெருமையமைந்த உண்மைமொழி
 யைக்கேட்டுத் தவத்திற்கு முதல்வியாகிய கவுந்தியடிகளும் தமது கைகளைத் தலை
 மேல்வைத்துக்கொண்டு நின்றுகூறுவார் :—

கக௭-கக௯. ஒருமூன் றவித்தோ னோதிய ஞானத்
 திருமொழிக் கல்லதென் செவியகற் திறவா

* அங்காகமம், க௨ பகுப்புடைத்து. அவைவருமாறு :— க. ஆசாரங்கம்,
 உ. சூத்திரகிருதாங்கம், க. ஸ்தானங்கம், ச. ஸமவாயாங்கம், டு. வியாக்கியாப்
 பிரஞ்பப்பயங்கம், சு. ஞாந்தருதாங்கம், எ. உபாஸகாத்தியயநாங்கம், அ. அந்தக்
 கிருத்தசாங்கம், க. அதுத்தரோபபாதிக்கசாங்கம், க௦. பிரச்சிஷ்யாகாணங்கம்,
 கக. விபாகசூத்திராங்கம், க௨. திருஷ்டிவாதாங்கம்.

† ஆகமமூன்றாவன : அங்காகமம், பூர்வாகமம், பஞ்சருகியாகமமென்பன.

இ - ன். எனதுசெவிகள் காமவெருவரிமயக்கங்களைக் கெடுத்தவனோட்பட்ட ஞானபாதமாகியதிருமொழியைக்கேட்டற்குத் திறப்பீனல்லது பிற்தொன்றற்குத் திறப்பனவல்லவென்றாரென்க.

அவித்தல் - அடக்குதலுமாம்.

கசுசு-கசுசு. காமனை வென்றோ னாயிரத் தெட்டு

நாம மல்லது நவிலா தென்னு

இ - ன். என்னாவும் காமன்செயலை வென்றவனுடைய ஆயிரத்தெட்டுவகைப் பட்ட நாமம் நவிலினல்லது பிற்தொன்றினையே நவிலாதென்றான்க.

கசுசு-கசுசு. ஐவனா வென்றோ னடியிணை யல்லது

கைவரைக் காணினும் காணு வென்கண்

இ - ன். எனதுகண்களும் ஐவகைப்பட்ட இந்திரியங்களையும் வென்றவனுடைய அடியிணைகளைக் காணினல்லது பிற்தொரு தேவரடியிணைகளைக் கையகத்தே காணினும் காணுவென்றாரென்க.

ஐவர் - செறலின்கண் திணைமயக்கம். இனிக் கைவரைகாணினும் பாடமாயின், கைவரைகாணல் - கண்விழித்தலாக்கி விழித்திருப்பினும் காணுவென்க.

-உ00-உ00. அருளறம் பூண்டோன் றிருமெய்க் கல்லதென்

பொருளில் யாக்கை பூமியிற் பொருந்தாது

இ - ன். எனது பயனற்றயாக்கை அருளால் அறத்தைப்பூண்டோனுடைய திருமேனிப்பொருட்டுப் பூமியிற்பொருந்தினல்லது பிற்தொன்றற்குப் பொருந்தாதென்றாரென்க.

அருளறம் - உம்மைத்தொகையுமாம்.

உ00-உ00. அருக ரறவ னறிவோற் கல்லதெ

னிருகையுங் கூடி யொருவரிக் குவியா

இ - ன். எனது இருகையும் அருகர்க்கு அறத்தைக்கூறுவோனாகிய அறிவன், பொருட்டு என்சிரத்தின்மிசையே குவியினல்லது பிற்தொரு தேவர்பொருட்டுக் குவியாவென்றாரென்க.

அருகர் - இருடிகள்.

உ00-உ00. மலர்மிசை நடந்த மலரடி யல்லதென்

றலையிசை யுச்சி தானணிப் பொருஅது

இ - ன். எனது தலையினுச்சியும் பூவின்மீதேநடந்த மலரடியாகிய அணியை யணியப் பொறுப்பினல்லது பிற்தொன்றினையும் அணியப் பொறுத்தென்றாரென்க.

உ00-உ00. இறுதியி லின்பத் திறைமொழி யல்லது

மறுதர வோதியென் மனம்புடை பெயராது

இ - ன். என்மனமும் ஈறிவன்பமாகிய அநந்தசுகத்தையுடைய இறைவனரு ளிச்செய்த ஆகமமாகியமொழியை உருவேற ஓதிப் புடைபெயரினல்லது பிற்தொருமொழியையோதிப் புடைபெயராதென்றாரென்க.

மறுதர - மீளவும்.

உ0அ - உக௩. என்றவ னிசைமொழி யேத்தக் கேட்டதற்

கொன்றிய. மாதவ ருயர்மிசை யோங்கி

நிவந்தாங் கொருமுழ நீணில நீங்கிப்

பவந்தரு பாசங் கவுந்தி கெடுகென்

றந்தாமாறுப் படர்வோர்த் தொழுது

பந்த மறுகெனப் பணிந்தனர் போந்து

இ - ள். தங்கையைத் தலைமேற்கொண்டுநின்று, கவுந்தியடிகள், திறவா; நவ்
லாது; காணு; பொருந்தாது; சூவியா; பொழுது; பெயராது என்றுகொண்டு
அவன்புகழ்மொழிகளை ஏதக்கேட்டு அதற்குப் பொருந்தியசாரணர் அவ்விடத்
திடப்பட்ட சிலாவட்டத்தினின்றமெழுந்து அதற்கு ஒருமுழவுயரம் மேலாநின்ற
பிறப்பைத்தரும்பாசம் கவுந்திக்குக் கெடுவதாகவேன்றுகூறி அந்தரவழியாக வினா
ந்துசெல்கின்றவனானோர்க்கித் தொழுது பாசங்கள் அறுகவேன்று பணிந்தனராய்
போந்தென்க.

உகச - உகஅ. காரணி பூம்பொழிற் காவிரிப் பேரியாற்று

நீரணி மாடத்து நெடுந்துறை போகி

மாத்ருங் கணவனு மாதவத தாட்டியுந்

தீதுநீர் நியமத் தெனகரை யெய்திப்

போதுகுழ் கிடக்கையோர் பூம்பொழி லிருந்துழி

இ - ள். முகிலையணிந்த பொழிலையுடைய காவிரியாகிய பெரியாற்றிற்கு
மாதரும் கணவனும் கவுந்தியடிகளும் பள்ளியோடத்தேறிப்போய்த் தென்கரை
யைச்சென்றெய்திப் போதுகள் சூழ்ந்துகிடக்கின்றதோர் பொலிவினையுடைய
பொழிவிடத்தேசென்றிருந்தபொழுதிலென்க.

உகக - உஉ0. வம்பப பரத்தை வறுமொழி யானனெடு

கொங்கலர் பூம்பொழிற் குறுகினர் சென்றோர்

இ - ள். *இடங்கழிகாமத்தளாகிய குண்டக்கணிகையொருத்தி ஒருவனோடுங்
கூடி இவர்களிருக்கின்ற மணம்பரந்ததோர் பொழிவிடத்தே அணுகினராய்
சென்றவரென்க.

வம்பப்பரத்தை - புதிய பரத்தைத்தன்மையையுடையான்; குண்டமென்றபடி.
இனி மனவெழுச்சியால் தோன்றினபடி சொல்லித்திரியும் பரத்தையென்றுமாம்.
வறுமொழியாளன் - பயனில்சொல்லாளன்; விடனென்றபடி.

உஉக - உஉஉ. காமனுந் தேனியும் போலு மீங்கிவ

நீரெனக் கேட்டங் கறிகுவ மென்றே

இ - ள். இவ்விடத்துவந்திருக்கின்ற காமனையும் இரதியையுமொக்குமிவர்களை
யாரென்றுகேட்டு அறியக்கடவோமென்று சொல்லியென்க.

* இடங்கழிகாமம் - மிக்ககாமம்; “இடங்கழி காமமொ டடங்கா னாகி;
யுடம்போ டென்ற னுள்ளகம் புகுந்தென், நெஞ்சங் கவர்ந்த வஞ்சக் கள்வி” என்
றார் மணிமேகலையிலும்; கஅ - வது உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை.

உதாரணம்: சென்னை. (மேன்மைக்கான) பக்கம் 21

இனி இவ்விடத்துவந்தவிவர் காமனும் தேவியுமே ; அல்ஹாயின், யாரெனக் கேட்டறிசுவமென்றாரெனினுமமையும். இப்பொருட்குப் போலி ஒப்பில்போலி. ஈங்கிவர், ஈங்கு - இவ்விடத்து. கேட்டிங்கு, ஈங்கு - இப்பொருது.

௨௨௩ - ௨௨௪. நோற்றுணல் யாக்கை நொசிதவத் திருட

ஒற்று வழிப்பட்டோ ராரென வினவ

இ - ள். *உவாமுதலிய விரதங்களிற் பட்டினிவிட்டுண்டலான் மெலிந்த யாக்கையையும் நண்ணிய தவத்தையுமுடையீர், தும்மொடுகடி வழிவந்தவிவர் யார்தானென்று வினவவேன்க.

ஆற்றுவழிப்பட்டோர் - வழியிற் கூடிவந்தோர்.

௨௨௪ - ௨௨௫. என், மக்கள் காணீர் மானிட யாக்கையர்

பக்க நீங்குமின் பரிபுலம் பினரென

இ - ள். அவ்விருவரும் இவ்விருவரையும் வினவுதல்கண்ட கவுந்தியடிகள் இவர் என்மக்கள்காணும் ; நீர்சொன்ன காமனும் தேவியுமல்லர் ; மானிடயாக்கையர் ; வழிவருதலால் வருத்தத்தால் மிகவும் வருந்தினர் ; அவருழைச்செல்லாதே விடப்போமினென்றாரென்க.

†பரி - மிகுதி ; ஒருசொல்லுமாம்.

௨௨௭ - ௨௨௮. உட.ன்வயிற் றோர்க னொருங்குடன் வாழ்க்கை

கடவது முண்டோ கற்றறிந் திரென

இ - ள். தூல்களையுங்கற்று அதன்பயனையுமறிந்தவரே, ஒருவயிற்றுட்பிறந்தோர் கொழுநனும் மனைவியுமாய்க் கூடிவாழக்கடவதென்று நீர்கற்றதூல்களிற் சொல்விக்கிடப்பதமுண்டோ ? உண்டாகிற் சொல்லுமென்றாரென்க.

கற்றறிந்திரென்றது இகழ்ச்சி. இவ்வாறே நீர் கற்றனவுமென்பதாம்.

௨௨௯ - ௨௩௦. நீமொழி தேட்டுச் செவியகம் புதைத்துக்

காதலன் முன்னர்க் கண்ணகி நடுங்க

வெள்ளநர் போலுமிவ ரென்பூங்கோதையை

முள்ளுடைக் காட்டின் முதுநரி யாகெனக்

கவுந்தி யிட்ட தவந்தரு சாபங்

கட்டிய தாதலிற் பட்டதை யறிமார்

குறுநரி நெடுங்குரற் கூவிளி கேட்டு

நறுமலர்க் கோதையு நம்பிய நடுங்கி

நெறியி னிங்கியோர் நீரல கூறினு

மறியா மையென் றறியல வேண்டுங்

* “ஒவா திரண்வெவு மட்டமியும் பட்டினிவிட்டு” என்றார் சிந்தாமணி யிலும் ; கேயசரியாரிலம்பகம், ௧௩௬.

† “பரிபுலம் பினனிவன், றானே தமிழன் வந்தனன்” என்றார் மணிமேகலை யிலும் ; ௧௬ - வது ஆதினாபிச்சையிட்டகாதை.

செய்தவத் தீர்துந் திருமுன் பிழைத்தோர்க்
குய்திக் கால முரையீ ரோவென

இ - ள். இங்ஙனம் இவரிகழ்ந்தமொழியைக் கேட்டலாற் செவியைப் புதைத்
துக் கண்ணகிடுங்க, எழங்கோதைபோல்வாளை இவரிகழ்ந்தனர், இவ்விசுழ்ச்சி
யால் துடக்குமுட்களையுடையகாட்டில் துழைந்துதிரியும் முதுநரியாகக்கடவரெனக்
கவுந்தியடிகளிட்டசாபம் தவத்தின்விளைவாகிய சாபமாதலால் அவரைச் சென்று
பூண்டதாதலின், அங்ஙனம் விளைந்தபடியையறியாராகிய கோதையும் நம்பியும்
குறியநரியினது நெடியகுரலாகக்கூவும் விளியைக்கேட்டு நடுங்கிச்சென்று ஒழுக்க
நெறியினின்றும் நீங்கியோர் நீர்மையல்லாதனவற்றைச்சொல்லினும் இஃது அவர்
அறிவின்மையாற் கூறியதன்றோவென்று உயர்ந்தோர் தமதறிவான் உணரவேண்
டும்; செய்தவத்தீர் உம்முடைய திருமுன் பிழைத்த இவர்க்கு இனிச் சாபநீங்கி
உய்தலுடைத்தாங்காலத்தை உணர்த்தருளீரென்றுகூறவென்க.

போலும் - ஒப்பில்போலி. முதுநரி - ஓரி. நடுங்கியென்றார்; தம்பொருட்
டாகவிளைதலின், ஓகாரம் - இசைநிறை. அடிகள் மனத்தானினைந்து இட்டசாப
மாதலாற் பட்டதையறியாரென்றார். இங்ஙனம் அறியாது அவர்கள்சொன்ன
இசுழ்ச்சியாலும் இதற்கு இவரல்லது வேறு சபிக்கவரியாரின்மையானும் உய்திக்
காலமுரையீரென்றார். விளி - ஓரிக்குரல். ‘நெறியி னீங்கியோர் நீரல கூறினா,
மறியா மையென் றறியல் வேண்டும்’ என்னுந்துணையும் அவருட்கோள். பின்
னதை அடிகட்குக் கூறினர்.

உசக - உசரு. அறியா மையினின் றிழிபிறப புற்றோ
ருறையுந் நொச்சி யொருபுடை யொதுங்கிப்
பன்னிரு மதியம் படர்நோ யுழந்தபின்
முன்னே யுருவம் பெறுகவிங் கிவரெனச்
சாபவிடை செய்து

இ - ள். தமது முப்பொறிகளானவரும் தன்பமென்பதனை அறித்துகூறமை
யானே இன்று இழிபிறப்பையுற்றவிவர் உறையுந் மதிப்புறமாகிய காவற்காட்டிற்
றிரிந்து பன்னிரண்டுகிங்கன் இங்ஙனத்துன்பமுழந்தபின்னர் முன்னேப்பிறப்பைப்
பெறுவாராகவெனச் சாபவிடைசெய்தென்க.

இன்று இழிபிறப்புற்றோரென்றது நெடுங்காலம் தவஞ்செய்தபெற்ற மக்கட்
பிறப்பை ஒருவார்த்தையினிழந்து இழிபிறப்புற்றோரென்றவாறு. எனவே *யாகாவா
ராயினும் நாகாத்தல்வேண்டுமென்பதாயிற்று; “ஆக்கம் ... .. பென்னுமாதே”
என்பதுஉமாயிற்று. நொச்சி யொருபுடையென்றது அரண்வேண்டாமை விளக்
கிற்று; †“நொச்சி வேலித் தித்த னுறந்தை” என்றதுமது. இழிபிறப்பு - விலங்கி
ன்பிறப்பு. முன்னையுருவம் - வம்பப்பரத்தையும் வறுமொழியாளனுமெனவுமாம்.

* திருக்குறள், அடக்கமுடைமை, ௪.

† அகநானூறு, மணிமிடைபவளம் ௧௨௧: “இரும்பிழி மகாரிவ் வழுங்கன்
முதுநர், விழுவின் றுயினுந் தஞ்சா தாகு, மல்ல லாவண மறுகுடன் மடியின், வல்
லுணாக் கடுஞ்சொ லன்னை தஞ்சான், பணிகோ ளருஞ்சிறை யன்னை தஞ்சிற்,

உசுநி-உசுஅ.

தவப்பெருஞ் சிறப்பிற்

காவுந்தி னையையுந் தேவியுந் கணவனு

முறஞ்செவி வாரண முன்சம முருக்கிய

புறஞ்சிறை வாரணம் புக்கனர் புரிந்தென

இ - ன். தவத்தான்மிக்க சிறப்பையுடைய கவுந்தியடிகளும் தேவியும் கணவனும் முறம்போலுஞ்செவியையுடைய யானையைச் சமரிடத்துக்கெடுத்த புறத்தே சிறையையுடைய கோழியென்னுநகரின்கண்ணே விருப்பத்தோடு புக்காரென்க.

வாரணம் - கோழியூர்; ஆவது உறையூர். முற்காலத்து ஓர்கோழி யானையைப் போர்தொலைத்தலான் அந்நிலத்திற்செய்த நகர்க்குக் கோழியென்பது பெயராயிற்று. அந்நகர் காண்கின்றபொழுது சிறையும் கழுத்துமாக ஆக்கியவதனாற் புறம்பே சிறையையுடைய கோழியென்றாயிற்றென்பாருமுளர். அற்றன்று; புறஞ்சிறைவாரணமென்பது சிலேடை: புறத்தே சிறையையுடையகோழியும், புறஞ்சேரியையுடைய உறையூரும்; *‘புறஞ்சிறைப் பொழிலும்’ என்ப மேலுமாகவின். புறஞ்சிறைவாரணம் - கோழியூரெனக்கொள்க.

பணிந்தனர்போந்து எய்தி இருந்துழிச் சென்றோர் வினவப் பரிபுலம்பின ரெனக் கடவதுமுண்டோ கற்றறிந்திரெனச் செவியகம்புதைத்து நடுங்க முதாரியாகெனக் கட்டியதாகலின், உளாயீரோவெனப் பெறுகாங்கிவரெனச் சாபவிடை செய்து கவுந்தியும் தேவியும் கணவனும் புரிந்துபுக்காரென்க.

இஃது எல்லாவடியுந் தம்முனொத்துமுடிதலின் நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

பருந்து ரிழலுமென ... ..அடியார்க்குநல்லானென்பான்.

ஒருந்தமிழ் ... ..நிரம்பையர்காவலனே.

காற்றை ... ..சொல்வித்ததே.

நாடுகாண்காதை முற்றிற்று.

றுஞ்சாக் கண்ணர் காவலர் கடுகுவ, நிலங்குவே விளைஞர் துஞ்சின் வையெயிற்று, வலஞ்சரித் தோகை ஞானி மகிழு, மாவவாய் ருமலி மகிழாது மடியிற், பகலுறழ் நிலவுக் கான்று விசம்பி, எனகல்வாய் மண்டில நின்றவிரி யும்மே, திங்கன்கல் சேர்பு கணையிருண் மடியி, னில்லெலி வல்சி வல்வாய்க் கூடை, கழுதுவழங் கியாமத் தழி தகக் குழறும், உளைக்கட் சேவல் வானாது மடியின், மனைச்செறி கோழி மாண்கூர வியம்பு, மெல்லா மடிந்த காலே யொருநா, ணில்லா நெஞ்சத் தவரவா ரலரே, யதனா, லரிபெய் புட்டி. ளார்ப்பப் பரிசிறந், தாதி போகிய பாய்பரி நன்மா, னெக்சி வேலிந் திந்த னுறந்தைந், கன்முதிர் புறங்காட் டன்ன, பன்முட் டினதாற் றோழி நங் களவே’ எ - து. தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லுவா ளாய்த் தலைமகள் சொல்லியது; பரணர்.

* ஊர்காண்காதை, க.

கட்டுரை.

முடியுடை வேந்தர் மூவருள்ளார்
தொடிவிளங்கு தடக்கைச் சோழர்குலத் துதித்தோ
ரறனு மறனு மாற்றலு மவர்தம்

பழவிறன் மூதூர்ப் பண்புமேம் படுதலும்

௫ விழவுமலி சிறப்பும் விண்ணவர் வரவு
மொடியா விற்பத் தவருறை நாட்டுக்
குடியிங் கூழின் பெருக்குழ மவர்தந்
தெய்வக் காவிரித் தீதுதீர் சிறப்பிங்
பொய்யா வானம் புதுப்புனல் பொழிதலு

௧0 மரங்கு மாடலும் தூக்கும் வரியும்
பரந்திசை யெய்திய பாரதி விருத்தியுந்
திணைநிலை வரியு மிணைநிலை வரியு
மணைவுறத் திடந்த யாழின் றெகுதியு
மீரேழ் சகோடமு மிடநிலைப் பாலையுந்

௧௫ தாரத் தாக்கமுந் தான்றெரி பண்ணு
மூரகத் தேரு மொரியுடைப் பாணியு
மென்றிவை யனைத்தும் பிறபொருள் வைப்போ
டொன்றித் தோன்றுந் தனிக்கோ ணிலைமையு
மொரு பரிசா நோக்கிக் கிடந்த

௨0 புகார்காண்டம் முற்றிற்று.

[இதன்பொருள்.]

க - ௨. முடியுடைவேந்தர்மூவருள்ளார் தொடிவிளங்கு தடக்கைச் சோழர்குலத்துதித்தோர் — மூவேந்தருள்ளும் சோழர்குலத்து உதித்தோருடைய; மூவர் - சோழர் பாண்டியர் சேரர்.

௩. அறன்—“அறனேம்படை” என்றது; [இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, ௧௭௭.] தருமாசனமென்பாருமுளர்.

௩. மறன்—“இமையவ ருறையுஞ் சிமையப் பிடர்த்தலைத், கொடுவர் யேற்றி” என்றது. [இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, ௧௭௭ - ௧௮௮.]

௩. ஆற்றல்—“கோளகர் காத்த” என்றது. [கடலாடுகாதை, ௮௮.]

௪. மூதூர்ப்பண்பு மேம்படுதல்—“புகாரோயினும்” என்றது. [ம' கலவாழ்த்துப்பாடல்.]

௫. விழவுமலிசிறப்பு—“விண்ணவர் தலைவனை விழுநீ ராட்டி” என்றது. [இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, ௧௮௮.]

௫. விண்ணவர்வரவு—“அந்தரத் துள்ளோ ரறியா மரபின், வந்து காண் குறும் வானவன் விழவு” என்றது. [கடலாகாதை, ௭௨ - ௭௩.]

௭. குடி—“இரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு, முழவிடை விளைப்போர்” என்றது. [நாடுகாண்காதை, ௧௪௬ - ௧௫௦.]

௭. கூழின்பெருக்கம்—“குமரிச் கூட்டிற் கொழும்பல் லுணவு, கவரிச் செக்கெற் காய்த்தலைச் சொரிய” என்றது. [நாடுகாண்காதை, ௧௨௩-௧௨௪.]

௭ - ௮. அவர்தம் தெய்வக்காவிரித் தீதுதீர்ச்சிறப்பு—“கரியவன் புகையினும் புகைக்கொடிதோன்றினும், விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்,.....காவிரிப் புதுநீர்ச் சுவரல் வாய்த்தலை, யோவிறற் தொலிக்கும்” என்றது. [நாடுகாண்காதை, ௧௦௨ - ௧௦௬.]

௯. பொய்யா வானம் புதுப்புனல் பொழிதல்—“மழைக்கரு வுயிர்க்கு மழற்றிக முட்டின் மறையோர்” என்றது. [நாடுகாண்காதை, ௧௪௩ - ௧௪௪.]

௧௦. அரங்கு—“நானெறி மரபி னரங்கம்” என்றதும், [அரங்கேற்று காதை, ௧௬.] “தோற்றிய வரங்கில்” என்றதும். [அரங்கேற்றுகாதை, ௧௦௬.]

௧௦. ஆடல்—“ஆடலும்” என்றது. [அரங்கேற்றுகாதை, ௧௬.]

௧௦. தூக்கு—“தூக்கும்” என்றது. [அரங்கேற்றுகாதை, ௧௬.]

௧௦. வரி—கண்கூடுவரிமுதல் எடுத்துக்கோள்வரியிறுதியாகவுள்ள எட்டுவரியும். [வேனிற்காதை, ௭௪ - ௧௦௮.]

௧௧. பாரதி விருத்தி—நாடகவுறுப்பாகிய பாரதிவிருத்தி; அது கடலாடு காதையிற் கூறப்பட்டுள்ள பதினோராடலும். [கடலாகாதை, ௩௬ - ௪௩.]

௧௨. திணைநிலைவரி—“கடல்புக்கு” [கானல்வரி, ௧௭.] என்னுங்கவிமுதல் ‘சொன்மடவன்னம்’ [கானல்வரி, ௨௩.] என்பதிருதியாகவுள்ள ஏழும்.

௧௨. இணைநிலைவரி—சார்த்துவரிமுதலாகிய பலவரிகளால்வருவன. [கானல்வரியிற்காண்க.]

௧௩. யாழின்றொகுதி—“சித்திரப்பட” முதல், “பட்டடை” ஈறாகவுள்ளன. [கானல்வரி, ௧.]

௧௪. ஈரோழ்சகோடம்—“ஈரோழ் தொடுத்த செம்முறைக் கேள்வி” என்றது. [அரங்கேற்றுகாதை, ௭௦.]

௧௪. இடநிலைப்பாலை—“குரல்வா யினிவார்க் கேட்டனன்” என்ற [வேனிற்காதை, ௩௫.]

௧௫. தாரத்தாக்கம் — “குரலீறாகவும்” என்பதனால், தாரங்கு விரிப்பாலைபிறக்குங்கால் தாரம் ஆக்கம்பெறுதல்காண்க. [வேனிற்காண்க.]

௧௫. தான்றெரிபண்—அகநிலைமருதம், புறநிலைமருதம், அரு பெருகியன்மருதமென்னும் பண் நான்கும் தெரியுந்திறன். * [௩௬ - ௪௦.]

கசு. ஊரகத்தேர்—“மகர வாசிகைத், தோரண நிலையு தோமறு பசும் பொற், பூரண சும்பத்துப் பொலிந்த பாலிகை, பாவை விளக்குப் பசும்பொற் படாகை, தாமயிர்க் கவரி சுந்தரச் சுண்ணத்து, மேவிய கொள்ளை வீதி” என்றது. [இந்திரவிழவுரெடுத்தகாதை, கருக - கருசு.]

கசு. ஒளியுடைப்பாணி — “சீரியல் பொலிய” என்றது. [அரங்கேற்று காதை, கரு.]

கஎ. என்றிவையனைத்தும்—என்று சொல்லப்பட்ட இவைகள் யாவும்,

கஎ - கஅ. பிற பொருள் வைப்போடு ஒன்றித் தோன்றும் தனிக் கோள் நிலைமையும்—சொல்லாதொழிந்த பிறபொருள்கள்வைத்தவைப்போடே பொருந்தித்தோன்றும் ஒப்பற்ற முறைமைநிலைபெறலும்,

கசு - ௨௦. ஒருபரிசா நோக்கிக்கிடந்த புகாரகாண்டம் முற்றிற்று— ஒருபடிப்பட நோக்கிக்கிடந்த புகாரகாண்டம் முற்றியது.

புகார்காண்டம் முற்றிற்று.

காலை யநுப்பி மலநுங் கதிரவனு
மாலை மதியழம்போல் வாழியரோ - வேலை
யகழா லமைந்த வவனிந்து மாலைப்
புநழா லமைந்த புகார்.

மே

சு.

கலவாழ்த்து *

ரு. வீடு

[இந்திரவிழவு.

